

تصویر ابو عبد الرحمن الكردي

قاموس رسته

منتدی اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

بهرگی په کلام

أ * ب * ت * ث * ج * ح

نویسنده:

مهلا ده جیروانی که لاله یی

۱

۲۰۰۸ ق

۱۳۲۹ هـ

www.iqra.ahlamontada.com

بۆدابهزانى جۆرهها كتيب: سهردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پدای دانلود كتایهای مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردی . عربی . فارسی)

www.iqra.ahlamontada.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

❦ ناوی کتیب: «قاموسی رسته»

❦ دانراوی: مه لا مه حمودی گه لالهیی

❦ تیراژ: ۲۰۰۰ دانه

❦ له به رڼوه به رایه تی گشتی کتیبخانه کان ژماره ی سپاردنی (۶۲۸) سالی (۲۰۰۸) ی دراوه تی.

❦ تایپ و دیزاینی: (روبار حسین / کومپیوتهری شانیا)

❦ سالی چاپ: ۱۴۲۹ ک - ۲۰۰۸ ز

❦ له سهر نه رکي کتیبخانه ی نارام له چاپ دراوه مو مافی چاپ کرده وی پاریزراوه بو کتیبخانه ی ناوبراو.

پیشہ کی

بہ ناولی خودای بہ خشنہو میہرہ بان

کاری لہ بہرچاؤو ناشکراپہ کہ گرنگی فہرہنگ بؤ نہ مری گہل و نہ تہوہ، بؤ پیشکھوتنی ولات، لہ پلہی یہ کہم داپہ، زمانہ زیندوہ مکانی جیہان وک عہرمہی و ٹینگلیزی و فارسی و فہرہنسی و .... تاد، مان و نہمانیان بہ سراوہ بہ فہرہنگ و قاموسہوہ، فہرہنگ پاراستونی لہ فہوتان و بہرتبوتان و لہتلہت بوون ہرچؤن (نہحو) زمان دہپاریزی لہ ہلہی زمانہوانی، فہرہنگیش زمان دہپاریزی لہ فہوتان و پاشا گہردانی.

جا لہم روانگہیہوہ رؤشنیریانی ہموو میللہتیک لہ پلہی یہ کہم دا ہمولیان داوہ کہ فہرہنگی شایان بؤ زمانی نہتہوہ کہیان بہ فہلہمیکی پاراو بنووسن، لہم ریگہوہ گہورہترین خزمہتیان بہ گہل و نیشتمانی خویان کردوہ. بہوینہ شیخ مارفی نوڈی و مہلا عہدوللای زہور سہردہ قشکینی فہرہنگی عہرمہی - کوردین و شیخی خال و زمبیحی و ہہزارو جگہرخوین رہچہشکینی فہرہنگی کورد - کوردین و خزمہتیک شایانان بہ گہل کوردی خویان کردوہ.

بہلام رہورہوی پیشکھوتن و بزائی گہشہکردن کاری وایان کردوہ دہلئی ہہمیشہ مرؤف لہ گہل رؤزگارد لہ موسابہ قہو ک بڑکی و پیشبڑکی داپہ. لہ لایہکی ترہوہ بواری فہرہنگ فرہلق و پڑیہ، گہلہ خودا پیداوہکان لہ ہموو بوارہکان دا نہسپی خویان تاوداوہ قوٹاغی باشیان برپوہ و پیشکھوتنی بہرچاویان بہدست ہیٹاوہ.

جا لہ گہل رہچاگردنی نہم خالانہو تیروانینیکی سہرپیی بہناو رؤشنیری کوردی دا بؤمان دہردہکھوئ کہ کتیبخانہی کوردی لہ بواری فہرہنگ دا زور ہہزارہ چ لہروی چہندیہتہوہ، چ لہروی چؤنیہتہوہ! چونکہ وپرای نہوہی نوسہراتمان کہ میان خویان لہم بواردہا خہریک کردوہ بہرہمیان کہمہ، نہوہی نووسیویشمانہ زورکہم و کوری تیدایہ! نہوہی من بزائم تانیستا بہشیوہ لیبران و خوتہرخانکردن کہسانیک پسرپور شارہزا خویان بہدانانی قاموسی (عہرمہی - کوردی) یہوہ خہریک نہ کردوہ، نہو بہرہمانہی لہ بہرہدست دان تا بلئی کال و کرجن و کہم و کورتییان تیدایہ، نہمہش دہگہرنتہوہ بؤنہوہی کہ دانانی قاموس و فہرہنگ کاری تاکہ کہسی نییہو پئیوستہ

لیژنہی پسپوڑ بہم جوڑہ کارانہ ہہ ئسی و چہند جارٹیکیش لہ لایہن پسپوڑانہ وہ بہرہ مہکہ لہ کہوو بیژنگ بدرئ. ہہ ئبہتہ تا نیستا نہم ہہلو مہرجہ بؤ قاموسی (عہرمبی - کوردی) نہرہ خساوہ، ہہتا نہم ہوارش نہرہ خسی و بیرٹک لہو کہ لہ بہرہ زہقہ نہ کریتہ وہو ہہوئی جیددی بؤ نہدرئ، نہو کہ لیتہی کتیبخانہی کوردی پرناییتہ وہ. وہکی تریش رون و ئاشکرایہ کہ زمانی عہرمبی لہ بہر چہند ہؤیہ کہ لای ہہموان زانراون، دادہنرئ بہباشترین کہنالی یاریدہدہری کاریگہر، بؤ زمانی شیرینی کوردی، کہ لہرٹگہی تہرجہ مہو و ہرگپڑانہ وہ بیکہین بہہوارو ہردئ بؤ چوونہ ناو زؤرینہی زانیاریہکانی جیہان و بؤ گہرپان بہناو ہہموو کتیبخانہکانی جیہان دا، چونکہ زانیینی زمانی ہہرگہلی، کلیلہ بؤ فیڑبوونی ہہموو بہرہ مہ جؤراو جؤرہکانی نہو گہلہ، لہنہدہمبی و پیشہبی و، زانستی و فہرہنگی و، .... تاد.

جا بہندہ پاش نہوہی بہچاوی رخنہی دؤستانہ وہ نہو فہرہنگانہم ہہ ئسہنگاند کہلہم ہوارہی من دا دانراون ہاتم وک تہواو کردنی کاری پیرؤزی نہوان لہ پاش ہہوؤ و تیکؤشانی بی وچان توانیم دہستہ سواہی خؤم بخمہ سہر شاراو خہرمانی ہہزاری ہواری فہرہنگی (عہرمبی - کوردی)، نہم بہرہ مہم ئامادہ کردو ناوم لی نا (قاموسی رستہ) لہم روہوہ کہ زوریہی کات وشہکان خراونہتہ ناو رستہوہ ہیوادارم سودم لہہلہو کہم و کورتی قاموسہ دانراوہکانی پیش خؤم و ہرگرتبی، بہقہدہر توانا خؤم لہہندئ ہہلہو کہم و کوپی پاراستبی! خؤ ہہ ئانہوہ نییہ گہر بلیم: ہہوؤم داوہ کوردی رؤشنبیر شارمزا بکہم بہ زمانی عہرمبی، بہشیوہی گشتی، بہشیوہیہکی وا کہلہہر ہوارٹک دا پیویستی بہ زانیینی زمانی عہرمبی ہہبی نہم فہرہنگہ بؤی بیی بہفیرکارو مامؤستا.

نہوہشمان لہبیر نہچئ نیئمہی کورد، پیویستی زؤرمان بہ زمانی عہرمبی و فارسی و تورکی ہہیہ کہ گہلی کورد دابہشکراوہ بہسہر نہم سی نہتہوہیہدا.

ہہ ئبہتہ زمانی عہرمبی زمانیکی (اشتقاقی)یہ، نہمہش کاری رٹک خستنی وشہکان لہناو قاموس دا بہشیوہی ئلف بی ئہستہم دہکا، ہہر لہکؤنہوہ زانایانی عہرمبی لہہواری قاموس دا زؤر خؤیان مانندو کردوہ زؤر رٹبازیان بہہرہ کردون بؤ تہرتیب کردنی وشہ گہلی ناو قاموسہکانیان، بہناو بانگترینی نہو رٹبازانہ دوو رٹبازن:

(۱) ریازی یکہم: نہوہیہ موحہرہدو مہزید بہرچاو نہگیرئ و وشہگہلہکہ بہگؤنہری (تلفظ) و دہنگ ریزبہند بکرتن نہو کاتہ ئیسو فیعل بہ موحہرہدو مہزیدہوہ تیکہلاو دہکرتن و ریز بہند دہکرتن.

(۲) رښاري دوهم: نهوډيه كه پيتي زياته بهرچاو نهگړئو بهگوږهري پيته نهصليهكان وشه گهلهكه ريز بهند بگړئو وشه زياتهكان ناواخن بگړين.

من بؤ خؤم رښاري دوهمم پهسند كړدوهو بهوگوږهريه وشهكانم ريځ خستون لهبهري چهند هوډيك كه ليردا جڼگاي ښامازه بؤ كړدنپانم نيه.

شايهني باسه من لهم نووسينهدا هاتوم كتيبى (المعجم الوسيط) له دانانى كؤمهلئ له زاناو پايهبهرزاني وهكوو دوكتؤر (احمد حسن الزباد)و دكتؤر (ابراهيم مصطفى)و (حامد عبد القادر)و (محمد على النجار)م كړدوه بهسهر چاوهى سهرهگي و زؤربهى قاموسهكه م لهو راگواستوه، وه سوديشم له كتيبى (قاموس المحيط)ى (فهريوز ښابادي)و كتيبى (المنجد)و كتيبى (المنجد في اللغة العربية المعاصرة)و (قاموسى دمريا) بينيوه.

ههولم داوه زؤربهى وشهكان بخمه پرستهوه بؤ نهوهى خوڼنهر بتوانئ ماناي مهيهست لهو وشهپهى گهرهكيهتي بهناساني بدؤزتهوه.

نهو وشهپهى زيات لهپهك ماناي ههپه، ماناكان ريزكراون و نيوان ماناكانيش بههپماي (۵) ديارى كراوه، هر كاتئ نهو هپمايه دانرا نهوه پهكيك لهماناكانى وشهكه تهواو بووه.

زوربهى جار بهدوا وشهكهدا چاوگي نهو وشهپه پهك بئ يا زياتر دياريم كړدوه بهبئ نهوهى مانام كړدبئ، نهوهم هيشتهوتهوه بؤ خوڼنهر خؤى بهگوږهري شوين ماناي چاوگهكه بزائئ.

زؤرجار صيغهى (افعل فعلى)و (فعلان فعلاء)م بؤ وشهكان لهكهوانهدا ديارى كړدوه، وهكوو (اهيف هيفاء)و (ندمان ندماء).

ههروهها بهگوږهري پيويست كؤى نيسمهكانم ديارى كړدوه بهم جوړه لهدوا مانا كړدنى نيسمهكه پيتى (ك) دانراوه لهجياتي كؤ نهمجار دوخال دانراوه لهسهرپهك و صيغهى جهمهكه م نووسيوه.

هيوادارم خودا پشتيوانم بئ بؤ تهواوكړدنى كارهكه م بهرههمهكه جڼگاي خؤى لهدلئ خوڼنهران دا بكتاهوهو له كتيبخانهى كوردى دا شوينى خؤى بگړئ.

محمد أحمد

۲۰۰۸/۳/۱

الهَمَزَة

پالڻه ڪراو، ڪارميا ناگهيه نئ.
الْأَجْرُ: خشتي سورڪراوه بؤ ڪاري
بيناسازي.

آدم: پروانه مادهي (أَدَم).
آذار: مانگي شهشه مي سالي سورهياني و
مانگي سييه مي سالي زاپيني يه.

الْأَذْرِيون: روهڪي گولھ پايرميھ،
گولھڪاني زمرديو سورو نالتوني يه له
ناورپستي دا خائيكي ڀش ههيه.

الْأَس: درهختيڪه هه ميشه سه وزه
گه لاکه ي هيلڪه ييه و گولھڪه ي سبي
يه، بؤني خوڻه، بهرھڪه ي ڀشه،
به تھري ده خوري و وشڪيش
ده ڪريته وه ده خوري.

آمِين: وشه يهڪه دواي دوعاو پارانه وه
ده گوتري، واتھ: خودايه داواڪم جي
به جي بڪه.

الْأَسُون: روهڪيڪه و مرزيه گولھڪه ي
سبي و بجوڪه.

الْأَنْك: رهصا ي ڀشه.
الْأَيْن: دابو نه ريتي ڪؤمه ليڪ يان هي
دمه رڻڪ.

أَبَاءُ: (أَبَاءُ بَسْم) تيريڪي تيگرت.
الْأَبَاءُ: قه صه ب.

الْأَبَاءُ: بيڻشه لاني قه صه ب، (ك:
الْأَبَاءُ) ه.

أ: يه ڪهم پيتي (نهلفو بي يه) پئي
ده گوتري: (هه مزه) و بؤ جهند
مانايه ڪ به ڪار دي.

• بؤ پرسيار ڪردن (أَسَافِرْ غَدًا؟)
به ياني سه فھر ده ڪي؟
• بؤ بانگ ڪردن (أَعْمَدُ انْظُرْ) نه ي
موحه مھد پروانه.

• بؤ چونيه ڪي و يه ڪساني ﴿وَسَاءَ
عَلَيْهِمْ أَلَّذَرَكُهُمْ أَمْ لَمْ يُنْذِرْهُمْ﴾
چونيه ڪه لاي نه و بي پروايانه
بيان ترسيئي يان نه يان ترسيئي ۵ (لا
يهمني أقرات أم لم تقرأ) بخوئي و
نه خوئي به لامه وه گرنگ نيه.

آب: پروانه مادهي (أَوْب).

آب: مانگي يانزه ي سالي سورهياني و
مانگي هه شتي زاپيني يه.

الْأَب: نوقننومي يه ڪه مھه لاي
مه سيحيه ڪان.

الْأَبْنُوس: درهختيڪه له ولا تي
حه به شه وه هيندوستان ده پوي
داره ڪه ي رهش و پته وه، هه ندي
پيويستي ياتي ناو مائي لي دروست
ده ڪري، به ڪوردي پئي ده گوتري
نه به نوس، عه به نوس.

الْأَبْنُوسِيَّة: ماده يه ڪي رهشي رهقه،
پيڪي له خاتهي گزگري و مه طاطي

ا	ب	ج	د	هـ	و	ز
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
ح	ط	ي	ك	ل	م	ن
۸	۹	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰
س	ع	ف	ص	ق	ر	ش
۶۰	۷۰	۸۰	۹۰	۱۰۰	۲۰۰	۳۰۰
ت	ث	خ	ذ	ض	ط	غ
۴۰۰	۵۰۰	۶۰۰	۷۰۰	۸۰۰	۹۰۰	۱۰۰۰

أَبَدَ: (أَبَدَ أَبَدًا) له ناده میزادان دایرا، گوشه گیر بوو (أَبَدَ الشَّاعِرُ) مانای قولی خسته نیو شیعره کانی ۵ (أَبَدَ فُلَانٌ بِالْمَكَانِ) فلانکس له وشوینه مایه وهو به جی نه هیشت.

أَبَدَ: (أَبَدَ أَبَدًا): له خه لکی دایرا، گوشه گیر بوو (أَبَدَ عَلَيْهِ) رقی لی هه لسا. **أَبَدَ:** (أَبَدَ الشَّيْءَ) شته که ی نه مرکر د (تَأَبَّدَ) به مانا (أَبَدَ) یه ۵ (تَأَبَّدَ الْمَكَانُ) نهو شوینه بوو به چوله وانی که سی تیدانه ما ۵ (تَأَبَّدَ الرَّجُلُ) بیاوه که کورپتییه ته که ی دریزه ی کیشاو ژنی نه هینا.

الْأَبَدَ: کاری سهرنج راکیش و سه یرو سه مه ره ۵ به لای گه وره و له بیر نه چوه وه و ه کوو نه نفالکردنی کورد، کیمیا بارانی هه له بجه، (ك: أَوَّابِدُ).. ده گوتری: (أَوَّابِدُ الْكَلَامِ) قسه ی سهرنج راکیش ۵ (أَوَّابِدُ الطَّيْرِ) نهو بالندانه ی زستان و هاوین له یه ک شوین بمیننه وه گهرمین و کوپستان و جی گورکی نه که ن.

أَبَ: (أَبَ لِلسِّرِّ أَبًا، أَبَابًا): خو ی بو سه مهر ناماده کرد، (أَبَ إِلَيْهِ) هه زی لی کرد، (أَبَ عَلَى أَعْدَائِهِ) هه لمه تی مهردانه ی برده سه ر دوژمنه کانی ۵ ده گوتری: (أَبَتْ أَبَابَةُ الشَّيْءِ) رنگای خو ی کرده وه دامه زرا ۵ (أَبَ الشَّيْءُ) قه صدی کرد، ده گوتری: (أَبَ أَبَةً) هه لوپستی نه وی نو اند ۵ (إِسْتَأَبَ فُلَانًا) فلانکه سی کرده باوکی خو ی ۵ (تَأَبَّبَ بِهِ) شانازی پیوه کرد.

الْأَبَابُ: ناوی زور **الْأَبَابَةُ:** دهر دیکه توشی ناده میزادی دووره ولات دهر بی.. واتسه: کورکاندن و نالین بو نیشتمان ۵ (جوره نه خو شیه کی دهر وونییه). **أَبَّ:** گز وگیا، له قورنان دا دهمر موی: ﴿وَفَاكِهَةً وَأَبًّا﴾.

أَبَتَ: (أَبَتَ الْيَوْمَ أَبَتًا): روزه که گهرم بوو. **أَبَجَدَ:** یه که م وشه ی نهو شهش وشانه یه که پیتسه کانی هیجای تیدا کوزکرا و ته وه لای سامییه کان، که نه مانه ن (أَبَجَدَ، هوز، حطی، کلمن، سَقَفَص، قرشت) پیتسه کانی هه ردوو وشه ی (لُخَدَ، ضَطَغ) که خراونه پال نهو شهش وشانه هی زمانی عهره بین ۵ پیتسه کانی (أَبَجَدَ) له حیسابی (جَمَلُ) دا به م شیوه به کار دین، په کان، دهمان، سه دان، هه زاران.

أَوَابِدُ الْوَحْشِ: گیانله بهری کیوی، نهو
 چه یوانانه ی له گه ل ناده میزاد
 هه ئه که نه و مالی کردنیان ئاسان نه بی.
 الْأَبْدُ: زه مانه، رۆژگار، (ك: آباد و أبرد) ه
 ده گوتری: (لا افعَلْ ذَلِكَ أَبَدَ الْآبَادِ) یان
 (ابن: الآبدین) هه رگیزو هه رگیزو هه تا
 هه تابه نهو کاره ناکه م.

أَبْدًا: زهرفی زه مانی داهاتوو، بۆ کردن
 و نه کردن به کار دهینری،
 هه می شه یی ده گه یه نی، به هو ی
 نیشانی که وه مانای هه می شه یی لی
 دادم پندری، وه گوو له هورئان دا
 ده فهرموی: ﴿إِنَّا لَنَدْخُلُهَا أَبَدًا مَا
 ذَامُرًا فِيهَا﴾.

الْأَبْدِي: نه وه یه کو تایی نه بی.

الْأَبْدِيَّة: چاو گیتی دروست کراوه
 (مصدر صناعي) له وشه ی (الْأَبْدِ)
 دهر دهیند ری.

المؤبد: (الحكم المؤبد) سه پاندنی سزا به سهر
 تاوانباردا به در یژایی ژیا نی.. واده بی
 نهو سزایه سوک ده کری بۆ بیست سال.

أَبْرَ: (أَبْرَ النَّخْلَ) دار خورما که ی ته لقیح
 کرد، موتوری ی کرد تۆوی نیره که ی
 به سه ردا پرژاندن و (أَبْرَ الزَّرْعَ)
 کشت و کاله که ی پیک هی نا، چاکی
 کرد (أَبْرَ الْعَقْرَبُ وَالنَّحْلَةَ فَلَانًا)
 دو پشک پیوه ی دا، هه نگ پیوه ی دا
 و (أَبْرَ الْحِوْرَانِ) له گه ل خۆراکدا
 دهرزی دهرخواردی ناژه له کان دا بۆ

نه وه ی به مرن (أَبْرَ فَلَانًا) زیانی
 به فلان گه یاند پاشه مله غه یبه تی
 کرد.

أَبْرَ الزَّرْعَ: کشت و کاله که باش بوو
 پیگه یی.

أَبْرَ النَّخْلَ - الزَّرْعَ: باخه خورما که، یان
 کشتو کاله که ی باش به خۆی کردو
 رهدامی هی نا.

إِثْبَرُ فَلَانًا: داوای له فلان کرد
 خورماکانی بۆ ته لقیح و موتوربه
 بکا و بۆی به خۆی بکا.

تَأْبَرُ: کار لی کراو (مطاروع) ی (أَبْرَ) ه یه
 واته به خۆی کردنه که ی پی که وت و
 (تَأْبَرُ صِغَارِ النَّخْلِ) واته: نه مامه
 خورماکان گه و ره بوون و پیگه یین و
 کاتی موتوربه کردنیان هات.

الإِبْرَارَةُ: وه ستایی کارامایی
 موتوربه کردنی خورمایه، یان
 وه ستایی و لیژانی کشتیاری یه.

الإِبْرَارَةُ: وه ستایی و کارامایی
 موتوربه کردنی خورمایه، یان
 وه ستایی و لیژانی کشتیاری یه.

الْأَبْرُ: دروستکمری دهرزی یه.

الإِبْرَةُ: دهرزی یه، نامی ریکه سه ریکی
 تیزه و سه ریکی کونه، دورومانی پی
 ده کریت، (إِبْرَةُ الْعَقْرَبِ) جزوی
 دو پشک، (إِبْرَةُ النَّحْلَةِ) جزوی هه نگ
 و (إِبْرَةُ الْمَرْفَقِ) سه ری نیسقانی
 نه نیشک و (بیت الإِبْرَةُ): عولبه یه کی
 به کۆله یه دهرزی یه کی موغنا تییسی

الْأَبْنُ: حەوزىكى مەعدەنىيە خۇي
تېدا دەشۇرئەت، ومكوو سوئنه وايە،
(ك: أَبَان)ه.

الْإِبْرِيْمُ: قوئفەى قايش پشتنه
(قوئفەىەكى مەعدەنى يە سەرىكى
زمانەىەكى ھەيە سەرەكەى تری
قايشەكە پیکەو دەبەستیتەوہ بۆنەوہى
سەرەكەى لەسەر ناوک بوەستى).

أَبَسَ: رقى لى ھەلگرت ە رەخنەى
لىگرت.

أَبِيسُ: گۆلكىكى تايبەتى و خاوەن
رەوشتى تايبەتى بوو، مىسرىيە
كۆنەكان گردويانە بە رەمزی ھىزى
نازەل و رېزيان بۇداناوہ.

أَبَشُ: (أَبَشَ لَأَهْلَهُ) تېكۆشا بۆ
دايىنکردنى بژئوى مال و خىزانى،
(أَبَشَ كَلَامًا) قەسەى بئ سەرو بەرى
کرد ە (تَأَبَّشَ) كۆيۈنەوہ.

الْأَبَاشَةُ: خەلكى تېكەل و ھەمەجۆر
(كۆمەلگەى ھەمە جۆر).

أَبَصَ أَبْصًا: گورج وگۆل بوو، نىشاتى
پەيداكرد.

أَبَضَ أَبْضًا: وزع و حال شىوا، بارى
ژيانى تېكچوو، (أَبَضَ الْبَعِيرُ) قاچى
پېشەوہى حوشترەكەى نوشتاندەوہ
و بەگورىس بەستى (قاچى
ھەئبەست) بۆ ئەوہى نەروا، (أَبَضَ
الْإِنْسَانُ) ئەژنۆى نوشتاندەوہ، قاچى
بەپرانىەوہ جوت كرد، بەلەكە قاچى

بېئوہىە سەرەكەى ھەمىشە پوہو
شىمالە جىھاتەكانى پى دەزاندرى.
الْأَبُور: ئەو تۆوہىە خورماى پى
موتوربە دەكرى.

الْمَأْبُرُ: تويكىلى تۆوئ موتوربەكردنى
خورمايە.

الْمُنْبَرُ: دەرزی ئەستوران، دەرزی گەورە،
ھەروا نىركى پوہكى نىر، (ك:
مَأْبَر).

الْمُنْبَرَةُ: فیتنەىى و دوو زمانى، (ك:
مَأْبَر)، دەگوترى: (فشت بینهم المَأْبَرُ)
فیتنەىى و ئاشوب لەناویان دا بلاو
بۆتەوہ.

الأبرا: شانۆنامەىەكى شىعیریە لەگەل
مۆسیقادا ئەنجام دەدرى (نۆپىرا).

الْأَبْرَشيە: ناوچەىەكە لەولات كە
پابەندى دەسەلاتى ئايىنى
ئوسقوفىكە.

الْإِبْرِيزُ: زېرى ساغلام و بئ غەل و
غەش.

الْإِبْرِيسِيْمُ: باشترین جۆرى ھەرىر
(ناورىشم).

الْإِبْرِيقُ: مەسىنە ە ھەوجۇش،
حاجەتیکە قەفەو لولەىەكى ھەيە
شلەمەنى لىوہ دەكریتە درەوہ، (ك:
أَبَارِيق)ه.

إبريل: مانگی چواری زایینی (نیسان).
أَبْرُ: و أَبْرًا: قەلەمبازی بوو،
لەپاكردن دا بازى دا.

نوساند بهر هفيسكيه وه.

الْأَبْأَصِيَّةُ: تاهميكي خه واريجن، لهئاخرو
ئوخري خه لاهي ئه مهوي دا
سهريان هه لدا، دامه زرينه ره گه يان
عهبدوئلای کوري ئوباضي ته ميمي
بوو.

الْأَبْرَضُ: نه سسپي تيز رهو،
ولاخه بهرزه خوش پو، (ك: أَبْض) ه
ه (الْمَبْض) ره فيسك، ديوي ناوه وهی
كه كه نه ژنوو نانیشك.

الْإِبْطُ: بن ههنگل، ديوي ناوه وهی شان و
بان ه لبه لانی نه رم ه داميني چيا ه
(تَأْبَطُ الشَّيْءُ): شته گه ی خسته بن
باليه وه (تَأْبَطُ الثَّوْبُ) كراسه گه ی
له زير باني راستيه وه هيناو
به سه رشاني چه بي دا ه (تَأْبَطَتِ
الْمَرْأَةُ الْوَلَدَ) نافرته كه منداله گه ی
له خوگرتو سه ره پرشتي كرد ه
(تَأْبَطُ شَرًّا) نازناوی (ثابت) ی كوري
جابه ره كه پياوئكي عه ره بي
سه رده می نه زانی بووه، نه گهر
(يَسْمَى مَنْسُوبٌ) ی لی دروست
بكهين ده ئيين: (تَأْبَطِي).

إِبْطُ الزُّهْرَةِ: نهو تۆوه ورده به كه له نيوان
لاسكي پوهه كه وه په لكه گه لاكاني دا
ده رده كه وي ه له پهندي پيشيناندا
ده گوتري: (ضرب آباط الأمور)
نه يني كاره گاني زانی و مه به سته كان
حالي بوو.

أَبَقَ أَبْقًا، إِبَالًا: هه لات، ياخي بوو، (تَأْبَقَ)

ههر به مانا (أَبَقَ) هاتووه،
(.... الشيء) دژی و مستا، رقي لی
بووه وه، خوی لی بی بهری كرد.
أَبَلَتِ الْإِبِلُ أَبْلًا وَأَبْلًا: حوشتره كان زۆر
بون، كيوي بوون، به هو ی خواردنی
گياو گزی ته پو تازه وه، پنيويستی
به ناو نه بوو، (أَبَلُ فُلَانٍ) فلانكه س
حوشتری زۆری بوو (أَبَلُ فُلَانٍ إِبَالَةً)
فلانكه س جران سه ره پرشتي
حوشتره گاني كرد ه (أَبَلُ فُلَانًا أَبْلًا)
حوشتری دا به فلان كه س كردی
به خاوهن حوشتر ه (أَبَلَتِ الرَّجُلُ إِبْلًا
وَأَبَالَةً) كابرا چاودپری كرد.

أَبَلُ إِبِلًا: حوشتره گاني زۆر بوو.
أَبَلُ الْإِبِلِ: حوشتری پاگرت (انْقَلَبَ)
حوشتری به خيو كردو قه له وي
كردن ه (تَأْبَلَتِ الْإِبِلُ) به مانا (أَبَلَتِ
الْإِبِلُ) وه ه (أَلْمَأْبَلَةُ) زه وييه كه
حوشتری زۆر بی.

الْإِبَالَةُ: كۆمه ل و تاقم ه باش به رپوه
بردنی مان و سسياسه ت.
الْأَبَائِلُ: ده سته و كۆمه لي زۆرو يه كه
له دواي يه كه ه بو كۆمه لي زۆرو
سه رنج راگيش به كار ده هيندری، له
قورئاندا هاتووه ﴿وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ
طِيْرًا أَبَائِلًا﴾.

الْإِبَالَةُ: باوه شيك چيلكه و چه وي ل ه له
په ندي پيشينانی عه ره ب دا

- هاتووہ (ضُفْتُ عَلَى إِبَالَةٍ) چیلکھو
 چھوئیل لہ سہر چیلکھو چھوئیل.
 الْأُبْلَةُ: ھۆزۈ خَیْلٌ ۵ (أُبْلَةُ الرَّجُلِ)
 دۆست و ھاوہلانی پیاو، (الأُبْلَةُ)
 شارۋچکھ یه که نَزِیک به صرہ.
 الْأَيْلُ: گۆجان، دار عه صا ۵ به
 کھ شیشی مه سیحانیش ده گوتری ۵
 (الْأَيْلَةُ): باوہ شه دارو چیلکھ.
 الْإِنْلِيزُ: نه و ھۆرۈ لیتہ یه ی چۆمی نیل
 لہ دواى خۆى جیى دَیْلَی.
 إِبْلِيسُ: مامۆستاو رابه ری شه یاتینی،
 (ك: اِبَالِس و اِبَالَسَة) یه.
 اِبْنُ: (ابن الدَّم في الجرح): خوئنه که له
 برینه که دا رەش بووه ۵ (أَبْنٌ فَلَانًا)
 رەخنه ی له فلانکهس گرت.
 رەوشتی ناشیرینی پال دا ۵
 گوتراویشه (أَبْنَةُ بَحْرِ) واته: رەوشتی
 چاک و باشی پال فلانکهس دا ۵ (أَبْنُ
 الشَّيْءِ) شوئنی فلان شت کهوت
 (أَبْنُ الْمَيْتِ) مردوه که ی لاوانده وه ۵
 (تَأْبَنُ الْأَثَرِ) شوئن بیی هه تگرت.
 إِبَانُ الشَّيْءِ: کات و وهرزی شت ۵
 سه رمتای شت ۵ (إِبَالَةُ الرَّجُلِ):
 ھاوہلانی پیاو.
 الْإِنُّ: کوپ
 الْإِبْنَةُ: کچ.
 الْأَبْنَةُ: گرنی قامکی قاج، گرنی دارو
 شتی تر، پئشی ده گوتری بزماره
 گۆشتینه ۵ عه بب و عار ۵ کینه و رق.
 الْمَأْبُونُ: تۆمه تبار
- أَبَه: (أَبَةُ لَه و به): لئی حالی بوو بوئی
 دهرکه وت، ده گوتری: (هذا شيء لا
 يؤبُه به أو له) واته: نه وه شتی که
 گرنگی پی نادری، هه ولی بۆنادری
 له بهر نه وه ی هبیج و بوچه.
 أَبَةٌ فَلَانًا لَكَذَا: فلانکهسی ناگادار کردو
 سه رنجی راکئشا بۆ نه وشته ۵ (تَأْبَةُ
 عليه) خۆی به سهردا رانواند.
 الْأُبْهَةُ: شکۆمهندی و نرخداری.
 أَبًا و ابارة و أَبْرَةً: بوو به باوک
 أَبًا: پیی گوت به باوک و دایکه وه
 به قوربانیت بم.
 تَأْبَى: باوکی بۆخۆی پهیدا کرد ۵
 (تَأْبَى) به مانا (تَأْبَى) یه.
 الْأَبُّ: باوک، باپیر، جاری وا دهبی به
 مامیش ده گوتری ۵ بۆ خواوهنی
 نیش و پرۆژه و به دیهینانی شتیش
 به کارده هینریت، وشه ی (أَلْب) به
 له لای مه سیحیه کانه وه ئوقنومی
 یه که مه له سی نه قنومه کانی (ثالث
 المقدس).
 أَبَى إِبَاءً و اباءة: دزی نه و شته وه ستا
 پیی رازی نه بوو.
 أَبَى الشَّيْءِ: شته که ی لی قه دهغه کرد.
 تَأْبَى: جوانمه ردو دلیر، به و کهسه
 ده گوتری خۆی له شتی پرو بوچ و
 شهرم ناومر دوور بخاتسه وه،
 ده گوتری: (نَفْسُ أَبْه) نه فسیکی
 به رزو شکۆمهنده خواز، ژیر
 دهسته بی و چهوسانه وه قبول ناکا.

اَتَبْ، اَتَبْ، وَاَتَبْ: كراسى بى قولى
له بهر كرد.

الْاَتَابِكُ: هه مانپهوا، گه وره، له بهنه پمندا
بهو كه سه گوتراوه كه سه ره پرشتى
به خيوى كردنى مندالى پاشاو
خه ليفه ي كردوه، وشه يه كى توركى
يه.

اَتَدَ: مانگا كه ي به سته وه بۇ دوشين
(الْاَتَادُ) بهو گوري سه ده گوتري كه
قاچى مانگا ي پى دهبه سترى ته وه
له كاتى دوشيني دا.
الْاَتْرُجُ: ليمو، (الْاَتْرُجُ، الْاَتْرُجَةُ) هه
به مانا ليمويه.

اَتَلْ: چاوكه كه ي (اَتَلْ و اَتَلَانْ و اَتَلَالْ)
به مانا هه نكاو هه ئينانه وهى خيرا
خي رايه بهرق هه ئساوى، هه روا
به مانا رويشتنى ته مبه لانه يه كه
به هوى زور خواردن و زور
خواردنه وه وه نه توانى به خي رايى
بروا.

اَتَمَ اَتَمًا: كردنى دو ماده به يهك،
كۆكردنه وهى دوو شت تاوايان لى
بى ببنه يهك، (اَتَمَ فُلانَ بِالْمَكَانِ)
فلانكه س لهو شوينه مايه وه وه
جئير بوو، (اَتَمَ فِي سِرِّهِ اَتَمًا)
به هيواش رويشت.

اَتَمَمَ: درهختي كه له توپزى درهختى
زميتون، له كيوو كه ز دهرى پى
ده گوتري زميتونه كيويكه، زور
خؤراگرو ته مهن دري زه، (اَتَمَمَ)

كۆبوننه وهى كۆمه ئيك ئاده ميزاد
به بۆنه ي ناخوشى و بۇ تازيه بارى
بۇ شايى و گۆومنى ديش
به كاردده هيندرى، به لام به زورى بۇ
بۆنه ي ناخوش به كاردده هيندرى.
اَتَنَ بِالْمَكَانِ اَتَا وَاَتَوْنَا: به مانا (اَتَمَ
بالمكان) هاتووه.

اَتَنَ فُلانَ اَتَانًا: به مانا (اَتَمَ) هاتووه واته:
ته مبه لانه جولايه وه (اَتَتِ
الوالدة) دايكه كه منداله كه ي به
شي وهى ئاسايى نه بوو، له پيش دا
قاچى هاتن ئهمجار ده ست و سه رو
ملى هاتنه دهر (اَسْتَأْتَنَ) فلانكه س
ماكه رى راگرت.

الْاَتَانُ: ديله كه ر، ماکه ر، (ك: اَتَنَ) و
(اَتَنَ) ه.

الْاَتَرُنُ: ئاگردانى گه وره، جههه نده مى
حه مام، جههه نده مى گوره ي قسل و
كه ج.

اَتَا، اَتَا الشَّجَرُ اَتُوا اَتَاءً و اِتَاءً: درهخته كه
ميوه كه ي دهر كه وت، به ره كه ي زور
بوو قورسايى خسته سه ره قه دو لقو
پويى درهخته كه ه (اَتَا الماشية)
نازه له كه گه شه ي كرد زاو زيان كرد
زور بون. (اَتَا الحيوان اَتُوا)
حه يوانه كان خؤشپه ويون و خيرا
رويشتن (اَتَا فُلاناً اَتُوا) به رتيلى دايه.

اَتَى الشَّجَرُ اِتَاءً: درهخته كه ميوه كه ي
دهر كه وت و به ره كه ي زور بوو.

الإيتاء: بهروبوم و دانه و پله ۵ (لَبَنٌ ذُو
إِتَاءٍ) شیرى چهور.

الإِتَاوَةُ: سهرانه و مهراڼه، خهرجى و
باج، بهرتيل ۵ دهگوتري: (فَلان
ضرب على فلان إِتَاوَةً) فلانكس
سهرانهى خسته سهر فلانكس ۵
(شَكَمَ فاه بالإِتَاوَةِ) به بهرتيل دهمى
ها خنى، بهرتيلى دابه و بى دنگى
کرد، (ك: اُتارى) يه.

الْأَتُو: يارمهتى و بهخشش، رېبازو بيرو
بؤچون.

أتى اَيْتًا و اَيْتَانًا و مَاتَى و مَاتَاءً: واته:
هات به هاتن، دهگوتري: (أَتَيْتُ الْأَمْرَ
مِنْ مَاتَاهُ و مَاتَائِهِ) له رېگای خوځيه وه
بؤ نه و کاره چؤم، باره كه يم
دؤزييه وه و کاره كم نه نجام دا ۵
(أَتَى) نزيك بووه ۵ (أَتَى عَلَيْهِ)
به سهرى دا رويشت ۵ کاره كى
نه نجام دا ۵ (أَتَى عَلَيْهِ الدَّهْرُ) زهمانه
تيكيه وه پيچاو فه و تاندى ۵ (أَتَى
الْمَكَانَ) هاته نه و شوښنه (أَتَى الرَّجُلَ)
هاته لای پياو كه (أَتَى الْأَمْرَ)
کاره كى نه نجام دا ۵ (أَتَى الْمَرْأَةَ)
چووه لای نافرته كه لاقه كى كرد ۵
(أَتَى الْقَوْمَ) خوځى پال نه و هؤزو
خپله داو له و انيش نيه ۵ غه و ارميه.

أتى فلانَ الشَّيْءَ: فلانكس نه و شتهى
هينا ناماده كى ۵ له قورئاندا
دمفه رموى: (قَالَ لِفَتَاهُ إِنِّي أَتِنَا غَدَاءَنَا)

به مانای تريس هاتووه په كى له وانه
به خشينه (أَتَى الْمَالَ) ماله كى
به خشى، (أَتَى الزَّكَاةَ) زهكاتى دا ۵
(أَتَى فَلَانًا عَلَى كَذَا) رايان په كديگير
بوو له سهر فلان شت.

أَتَى الشَّيْءَ: نه و شتهى ناسان كرد،
(أَتَى الْمَاءَ و للماءِ) دمرای بؤ ناو كه
ناسان كردو رېى بؤ كرده وه بپړوا.

أَتَى إِلَيْهِ الْأَمْرُ: نه و كارى به بپردا
هات و واى به باش زانى به و جوړه
بكا ۵ (تَأْتَى لِلْأَمْرِ) له رېى خوځيه وه بؤ
نیشه كه چوو (آتَيْتُ الْجُرْحَ) پاشماوى
برينه كه و نه و خوځين و زوخاوى
لېى دى.

الإِتَاءُ: نه و دارو چيلكه و جه و پله يه كه
له دمرای كانياو و جوگای ناودا
دېبته به ربه ست و ناهيلى ناو كه
باش بپړوا.

الْأَتِيَّةُ: كارى جى به جى كراو و
نه نجامدراو.

الْأَتِيَّةُ: بيگانهى خو هه لواسهرو بى
نهصل و بنيچه ۵ لافواوى هاتوو
له دوور.

الْأَثَابُ: درهختى گه وړه توت كه زؤر
لقو پؤپى هه بن ۵ (الْأَثَبُ) به مانا
(الْأَثَابُ) دى.

أَث، أُنَا و أُنَانًا و أُنَانَةً: زؤر بوو، گه وړه بوو
(أَثَ الثَّبَاتُ) گژوگيا كه تيك چرؤاو
گه شه كى كرد (أَثَ الشَّغَرُ) هزه گانى

استأثر به: نهو شتهى تاييهت به خوى
کرد (استأثر الله فلاناً) خودا
فلانكهسى مراند.

الآثار: زانيارى دهربارهى شوينهوار،
زاراوميهكه بهمانا زانين دهربارهى
كۆن و رابردوى له ميژينهيه.

الإثار: تورهكهى مهك (مهكدان)
جۆره تورهكهيهكه ئافهرت
له مهكمى دهكا بۆنهوهى شوڤر
نهبنهوهو قيت بنوڤنن ههروا بهو
تورهكهيهش دهگوترئ كه دهكرڤته
هيشووى ترىو ميوهى لهو جۆره بۆ
پارڤزگارى كردنى.

الآثار: نيشانه، پاشماوهى شت.
الإثار: بريسكهو بريقهى شمشير، تهرو
تازهيى دهمو چاو ه شوڤن پئو
بهدوا دا هاتن، دهگوترئ: (جاء في
إثره) به شوڤن نهوداهات.

الأثر، الأثر: بريسكهى شمشير (أثر
الشيء) پاشماوهى شت ه شوينهوار
و نيشانهى شت ه لهپهندي پيشينان
دا هاتوووه دهئى: (لا تطلب أثراً بعد
عين) نهه پهنده دههيندريتهوه بۆ
كهسيك بگهپئ بۆ شوينهوارى شتى
فهوتاو ه بهجيماوى رابردوان ه
فهرمودهى ريوابهتكراو، ههدينى
پيغه مبهه (د.خ)، (ك: آثار، أثور).ه.

الأثر الرجعي: ئاراسته بوونى قانونى تازه
دهرجوو بهسهه ماوهى پيش
دهرجوو بوونى قانونهكه.

په بون و دريژ بوون. (الشعرُ أث و
أيث) هزهكان پهرو دريژن.
أثته: نهرمى كردو رڤى بۆخوش كرد،
(أث البيت) خانومهكهى بهناوماڤ
رازاندهوه.

تأث فلان: فلانكهس خيرو خوشى
توش هات ه (تأث البيت):
خانومهكهى بهفهپش و قالى راخست.
الأثاث: كهلو پهلى ناو مال و مكوو
قالى و قه نهفهو شتومهكى تر، (ك:
أث)ه.

أثره أثراً وإثارةً وأثره: شوڤن پئى
ههنگرت ه (أثر الحديث)
فهرمودهكهى گيڤايهوه، لهه تروهه
ريوايهتى كرد ه (أثر السيف)
نيشانهيهكى له شمشيرهكه داكرد بۆ
نهوهى لهگهڤ شمشيرى تر لڤى
نهگۆڤئ.

أثر عليه أثراً و أثره و أثرى: بهرژهوهندى
خوى پيش خست، له دابهشكردن دا
زۆڤينهى بۆ خوى دانا.

أثره إشاراً: ههلى بزاردو رڤى دايه ه
دهگوترئ: (أثره على نفسه)
بهرژهوهنديهكاني پيش
بهرژهوهنديهكاني خوى خست.

تأثر الشيء: شتهكه نيشانهى تيدا
دهركهوت ه (تأثر بالشيء)
نهوشتهكارى تيكرد (التأثر) شوڤن
په ههنگرت.

الأثر: ئەو پياۋەدى خۇي پېش كەسانى تر دەخا ۋە لەفەرمودەدى پېغەمبەردا ھاتوۋە (سزۆن بەدى اثرە) لەو ھە بىلواۋە دەبىسەنن فەرمانپەرۋا ستمەكارەكان شت بۇ خۇيان قۇرغ دەكەن.

الأثر: پلەو پاىە ۋە دەگوترى: (لەفلان عەدى اثرە) فلانكەس لاى من پلەو پاىەى تايبەتى ھەيە ۋە ئەۋكەسەى خۇي پېش لەكەسانى دىكە باشترە. الأثر: شوپنەۋارو شوپنەدەست لەسەر زەۋى، رەۋشتى بەرزو بۇماۋە لەبنەمالەكەى دا ۋە دەگوترى: (ھەر ذر أثر عەدى) ئەو ئادەمىزادە جىگەى رېزو نرخە لام.

الأثر: شتى كۆنىنە ۋە تۆنۈمەرۋ لىكۆلەرۋە لەبۋارى شوپنەۋار دا. الأثر: بىرىسكەى شمشىر ۋە بەلەى زاناىانى سۈرۈشتەۋە (أثر) ناۋە بۇ شلەمەنى يەك كە بۇشاىى پەردەكانتەۋە ۋە لەلەى كىمىيا گەران شلەمەنى يەك بى پەنگە ۋە مادە چەۋراىى يەكان دەتۈننيتەۋە، لەبۋارى پزىشكى دا بەكار دى.

الإشارة: ئەۋەيە ئادەمىزاد بەرزەۋەندى كەسانى دىكە پېش ھى خۇي بخا. الاشارة: لەلەى زاناىانى پەۋشتو ئەخلاق رېبازو بىرۈكەيەكە دۇى خۇپەرستى و پېش خستنى بەرزەۋەندى خۇت بەسەر ھى

كەسانى دىكەدا ۋە بانگەۋازى بۇ ئەۋە دەكا كە بەرزەۋەندى كەسانى دىكە پېش بەرزەۋەندى و دەستكەۋتى خۇي بخا ۋە بەلەى زاناىانى دەروون ناسىيەۋە گىرنگى پېدانى ئادەمىزادە بە كەسانى دىكە، بەرزەۋەندى ئەۋان پېش ھى خۇي بخا جا ئەم پەۋشتە سۈرۈشتى بى يان بەكەسب و خۇرام كىردن بى. التأثيرة: لە پەخنەدا رېبازو بىرو بۇچۈنكىكە پىنى ۋايە رەخنەى ئەدەبى ئەۋەندەى پابەندى زەۋوقو كارتىكىردنى كەسايەتى دەبى ئەۋەندە پابەندى بنەما كارپىكراۋەكان و قاعىدە عەقلىيەكان نابى.

المآثر: مىرات و جىماۋى رابوردوان بۇكەسانى سەردەم ۋە فەرمودەى رىۋايەتكراۋ، ئەۋ فەرمودانەى لە پېغەمبەرەى ئىسلاامەۋە گىپەراۋنەۋە.

أثف ألفاً: جىگەر بوۋ، سەقامگەر بوۋ، (أثف فلاناً) شوپنى كەۋت، بۇى گەراۋ شوپن پىنى ھەنگىرت. أثف القدر ايشافاً: مەنجەلەكەى خستە سەر سى كوچكە.

أثف القدر: بەمانا (أثف القدر) يە ۋ (أثف القدر): مەنجەلەكە خرايە سەر سى كوچكە. (أثف القدر) خەلەكەكە ھارپكارى يەكترىون ۋ

(تَأَثَّلَ الْقَوْمُ الْمَكَانَ) نهو هؤزه
لهوشوینه جیگیربون و تییدا
مانه وه، به جیان نه هیشت.

الأُثْفِيَّةُ: به كَيْكْ لهوسئ كوچكه
ناگردانه یه كه مه نجه لی
ده خرتیه سهر، (ك: أثافي) یه (ثالثه
الأثافي) سییه می سئ كوچكه ه
به مانا به لای گه ورهش هاتوو ه
دهگوترئ: (رماه بثالثه الأثافي) واته:
به لایه کی گه وره ی توشکرد.

أَثَلَّ أَثُولًا: جیگیر بوو چه سپا (أَثَلَّ أَثَالَةً)
شه پرمه مند بوو، وه جاخزاده بوو،
شكومه ندی به دهست هیئا.

أَثَلَّ: دهوئه مه مند بوو ه (أَثَلَّ الشَّيْءَ)
ره سه نایه تی نهو شته ی چه سپاند،
(أَثَلَّ مَالًا) مال و سامانی په زمه منده
کرد بؤ نه وه ی به ره می بینئ.

أَثَلَّ مَالًا: گه شه ی به مال و سامانه كه
کرد (أَثَلَّ أَهْلَهُ) پؤشاكی بؤ مال و
خیزانی كردو ریژی لی گرتن، (أَثَلَّ
فُلَانًا مَالًا) پؤشاكی پؤشاكی پؤشاكی
فلانكه سی كرد به مال و سامان یان
به پیاوو دارو دهسته به هیژی كرد.
تَأَثَّلَ: چه سپا، جیگیربوو، شكومه ندی
به دهست هیئا.

الأَثَالُ: مال و سامان ه شهره فو پیاوه تی
ه وه جاخزاده یی و كه سایه تی.

الأَثَلُ: دره ختیكه له پیړی (طهر فاوی)
به رزو راست هه لچوه به ته مه نه،

داره كه ی داری چاك و به سوده، لقو
پؤپی زؤرن، گه لاکانی باریكن.
الأُثْلَةُ: نه صلل و ره سه ن ه
دهگوترئ: (لفلان أثلَّة مال) فلانكه س
مالی چاك و باشی هه یه.
الأُثْلَةُ: كه ل و په لی ناوما ل.

الأُثِيلُ: له کیمیا دا به چهن د تاکیکی
هاوکی شه یی دهگوترئ كه پیک
هاتوون له دوو گهر دیله ی کاربوون و
پینج گهر دیله ی نیدرؤجین.

أَثَمَ: تاوانی کرد چهن د چاوگیکی هه یه:
(أَثَمًا، إِنْثَمًا، أَثَامًا، مَأْثَمًا، أَثْمَةً)
(إِثَامًا): خستیه ناو تاوانه وه ه تاوانی
پئ کرد ه (أَثَمَهُ) به تاوانباری دانا ه
(فُلَانٌ يَتَأَثَّمُ مِنَ الصَّغَاثِرِ) فلانكه س
خوی له تاوانی بچكوله ده پاریزئ ه
(تَأَثَّمَ) توبه ی له تاوان كردو پارایه وه
خودا لی خؤشبئ.

الأَثَامُ: سزای تاوان، به مانا تاوانیش
هاتوو ه.

الإِثْمُ: گوناوه تاوان ه كه بكه ره كه ی
شیاوی سزادان بئ له سه ری، (ك:
أَثَام).

الإِثْمُ: كل ه ماده یه کی مه عده نییه
شیوه ی بلوری و پهنگی قصه بریه
ره قه ورد ده کړئ و چاوی پئ
ده پئزئ.

أَثَا: فیتنه یی کرد ه (آثاه مراثاة) دزایه تی
له گهل کرد، (تَأَثَّوْا) کیشه یان له ناو

جهستهی بی‌هیژو لاوازی ساغو
پتهو کردم ه (أَجَدَةُ إِجَادًا) به‌مانا
(أَجَدَه) دی ه ده‌گوتری: (إِنَّهُ لَمُؤَجِدٌ
الانباب و الاظافر) نه‌وه پته‌وکه‌ری
که‌تبه‌و نینوکه.

الأَجْدُ: حوشتی میننه‌ی تیک سمرپای
جهسته داپژاو.

أَجَرَ الْعَظْمُ: أَجَرَ وَأَجُورًا، وَإِجَارًا:
نيسقانه‌که به‌کتری گرتنه‌وه
به‌نارپکی ه (أَجَرَ فُلَانًا) فلانکه‌سی
به‌کری گرت ه (أَجَرَ الْعَامِلُ صَاحِبَ
الْعَمَلِ) کریکاره‌که پازی بوو نیش بو
خاوه‌ن کاره‌که بکا به‌کری ه (أَجَرَ
اللَّهُ عَبْدَهُ) خودا پاداشی به‌نده‌ی
خوی دا یه‌وه.

أَجَرَ فُلَانٌ فِي وَلَدِهِ: كَابِرًا مِنْدَالَه‌کی مردو
خودا پاداشی دایه‌وه.

أَجَرَهُ إِيجَارًا: به‌مانا (أَجَرَهُ) یه ه (أَجَرَهُ
مِنْ فُلَانِ الدَّارِ): خانوه‌کی لی
به‌کری گرت ه (أَجَرَهُ مُؤَاجَرَةً)
شته‌کی لی به‌کری گرت.

إِسْتَجَرَ: له‌ناکامی خیرو به‌خشینی دا
به‌هیوای پاداش بوو ه (إِسْتَجَرَ عَلَى
فُلَانٍ بَكْدًا): به‌کری نیشی بو
فلانکه‌س کرد.

إِسْتَأْجَرَهُ: کردی به‌کریکاری خوی.
الإِجَارَةُ: کری نیش، گری به‌ستیکه
به‌مه‌به‌ستی سود وهرگرتن له‌پیناو
عیوه‌زیکی تایبه‌تی دا.

خویان به‌رپاکرد، گیشه‌یان تیکه‌وت.
أَجَتِ، أَجَتِ النَّارُ أَجًا وَأَجِيحًا وَأَجَةً:
بلیسه‌ی کرد کلپه‌ی کرد لرفه‌ی
هات. ده‌گوتری: (سَرَّ يَرْجُحُ فِي سِرِّهِ)
رؤیشت له رؤیشتنه‌کی دا لرفه‌و
ورشه‌ی هات ه (و سَمِعَتْ أَجَةً الْقَوْمِ)
گویم له خسه‌ی رؤیشتنه‌کیان بوو
ه (أَجَتِ الشَّيْءُ) نه‌وشته بریسکه‌ی
دا ه (أَجَتِ النَّهَارُ) روزه‌که گهرم بوو
ه (أَجَتِ الْأُمُورُ) کاره‌که چه‌واشه بوو
ه (أَجَتِ الْمَاءُ) ناوه‌که تالو سویر
بوو.

أَجَحَ النَّارُ: ناگره‌کی داگیرساند، (أَجَحَ
بَيْنَهُمُ الشَّرُّ) شه‌رو ناژاوه‌ی خسته
ناویانه‌وه ه (أَجَحَ الْمَاءُ) ناوه‌کی
سویرو تالو تفت کرد ه (إِلتَجَتِ
النَّارُ) ناگره‌که داگیرسا ه (إِلتَجَتِ
النَّهَارُ) روزه‌که گهرم بوو (تَأَجَّجَتِ
النَّارُ) به‌مانا (إِلتَجَّتِ) ه
ده‌گوتری: (تَأَجَّجَ فُلَانٌ غَضَبًا وَذِكَاءً)
فلانکه‌س پقی هه‌تسا ه توپه‌بوو
هه‌لچو.

الأَجَاجُ: نه‌و ناوه یه له‌بهر تالیو
سویری دهمو زوبان ده‌گه‌زی.

الأَجُوجُ: جرای زور روناكو شوعله‌دار.
أَجَدَ الْبِنَاءُ أَجْدًا: دیواره‌کی پته‌و کرد
قساییمو مه‌حکه‌می کرد ه
ده‌گوتری: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَجَدَنِي بَعْدَ
ضَعْفٍ) سوپاس بو نه‌و خودایه‌ی

الْأَجْرُ: بهای کارو کردهوه. (أَجْرُ الْمَهْرِ)
 حقی ماریبی، (ك: أَجْرٌ) ه
 لهقورئاندا دهفرموی: ﴿لَا تُؤْنُ
 أَجْرُؤَنْ فَرِيضَةً﴾ ماریبی
 نافرتهكانتان بدمن كه مافیکي
 خوځیانه ه (الْأَجْرُ) له زاراوهی نابوری
 ناسان دا نهو موجهو کرځیه به
 بهشی بزځوی کرځکارهکه بکا ه
 (الأجر الحقيقي) بهو پارمیه
 دهگوترئ که دهست کرځکارهکه
 دهکهوئو نرخو بههای خوئ ههپه.
 الْأَجِيرُ: بهو کهسه دهگوترئ به کرئ کار
 دهکا، (ك: أَجْرَاءُ) ه.
 اسْتَأْجَرَ عَلَى الْوَسَادَةِ وَغَرَهَا: سنگی
 خسته سمر سهرین و رهپهوپو کهوت
 ه (اسْتَأْجَرَ عَنِ الْوَسَادَةِ) له
 پشتیهکه دوور کهوتهوه.
 الْإِجَارُ: نهومیه نادهمیزاد سنگ بخاته
 سمر سهرین رهپهوپو بکهوئ ه واته:
 لهسمر تهنیشتی چهپو راست
 رانهکش.
 الْأَجْرُ خَالِئَةٌ: دوکانی دهرمانخانه
 (صهیدهل).
 الْإِجَاصُ: درهختیکه له پتپری درهخته
 گولدارهکانه، میوهکهی شیرین و
 خوځه ه لهولاتی سوریاو فهلهستین
 ناوه بؤ سیو.
 أَجَلَ الشَّيْءِ أَجْلاً: نهو شتهی قهدهغه
 کردو مهنی کرد.

أَجَلَ فَلَانًا: تیماری مل و مرگهپانی بؤکرد،
 ملی چاک کردهوه.

أَجَلَ فَلَانًا: فلانکس نازاری مل
 و مرگهپانی بوو.

أَجَلُهُ: مهنی کرد نهیهشت ه (أَجَلَ
 الشَّيْءِ) نهو شتهی دواخت، کاتی
 بؤ دیاری کرد ه (أَجَلَ الْمَاءِ) ناوهکهی
 کوکردهوه.

تَأَجَلَ الشَّيْءُ: بهمانا (أَجَلُهُ) دئ ه (تَأَجَلَ
 فَلَانًا) داوای لی کرد کاتی بؤدیاری
 بکا.

اسْتَأْجَلَ فَلَانًا: داوای لهفلانکس کرد
 کاتی بؤدیاری بکا ه (الْأَجَلَةُ) قهرز.

الْأَجَلُ: هوکار. دهگوترئ: (مَنْ أَجَلَكَ فَعَلْتَ
 كَذَا) لهبر خاتری تؤ نهوهم کرد،
 بههوئ تؤوه بوو هاتم.

الْإِجْلُ: جهلهبه گاکځوی و جهلهبه ناسک،
 (ك: آجال) ه.

الْأَجِيلُ: کاری دواخراو بؤکاتی
 دیارپکراو ه (الْأَجِيلُ مِنَ الْمَاءِ) شوځنی
 کوځونهوهی ناو، نهستیراو، نهو
 ناوهی کوځهکرځتهوه بؤ ناودانی
 درهخت و باغچه.

النَّاجِلُ: نهستیرای گهوره ناوی تیدا
 کوځهکرځتهوه و پاشان بهرهلا
 دهکرئ بؤ ناودانی دځبهرو باخ، (ك:
 مَا جَل).

أَجَمَ أَجْمًا وَاجْرَمًا: بهرق ههلساوی
 بیدمگ بوو (أَجَمَ الْمَاءُ) ناوهکه بوئی

کردو گۆڤا ۵ (أَجَمَ الطَّعَامَ وَغَيْرَهُ):
 له خواردنی نه و خواردنه و مرز بوو
 ۵ (أَجَمَ النَّارُ أَجْمًا وَ أَجِيمًا): ناگره که
 بلئیسە سەندو نیلە نیلە کرد ۵
 (أَجَمَ فَلَانًا): زۆره ملی لئ کرد تا
 به ناچاری کاریکی به نابەدلی پئ
 ئەنجام دا.
 أَجَمَهُ أَجْمًا أَجْمَهُ: دەرگوترئ: (داوم علی
 طعام واحد حتی أَجَمَهُ) بەردەوام بوو
 لەسەر یەک جۆر خواردن تالئی
 و مرز بوو ۵ (أَجَمَ النَّارَ) ناگره که
 هەلگیرساندو خووشی کرد.
 تَأَجَّمَ النَّارُ: ناگره که بلئیسە سەند
 (تَأَجَّمَ عَلَيْهِ) رقی لئ هەلسا، لئی
 توپەبوو.
 الْأَجْمُ: قەصرو باڵەخانە، (ك: أَجَامَ) ۵.
 الْأَجْمَةُ: درەختی گەورە و پرگە لاو لقو
 پۆپ، (ك: أَجَمَ، إِجَامَ، أَجَامَ) ۵.
 الْأَجْرَمُ: خەفە تبارو مەلول ۵ كەسێك
 زۆر رقی لە شتێك بێ.
 أَجَنَ الْمَاءُ أَجْنًا وَ أَجُونًا: ناوەكە تام و رەنگ
 و بۆنی گۆڤا ۵ دەرگوترئ: (يُفْسِدُ
 الرَّجُلُ أَجْرَهُ كَمَا يُفْسِدُ الْمَاءُ الْأَجْرُونَ)
 لەهەو لەعبو بئ پەوشتی پیاو
 دەرگەوتین وەكوو چۆن گۆڤان ناو
 بئ كەلك دەكاو سودی سەرەکی لئ
 نابیندرئ ۵ (أَجَنَ الْقَصَارُ الثَّوْبَ)
 جل شۆره که کراسە کهی تەرکردو
 بەدار کوتای بۆنەوێ پاك بێتەو.

أَجَنَ الْمَاءُ: ناوەكە تام و بۆن و رەنگی گۆڤا
 ۵ (أَجَنَ أَجْنًا) بەمانا (أَجَنَ) یە، (أَجَنَ
 أَجْرُونَ وَ أَجَالَةً) هەر بەمانا
 (أَجَنَ) دئ.
 الْإِجَالَةُ: سوینە یان گلینە تەشتیکە
 پانکە ئەبە لەگل یان لە ماددە ی تر
 دروست دەرگئ جلی تیدا دەشورئ،
 (ك: أَجَاوَجَ).
 الْأَجَنَةُ: نامیرێکە لە ناسنی زۆر رەق
 بۆ شکاندنی ماددە ی رەق بەکار دئ.
 الْمُنْجَنَةُ: ئەو دارە تاپەتیه یە
 کە جل شۆر بەکاری دینئ بۆ
 کوتانی جلە تەرەکانی کە دەیانخوا
 ۵ (الْمِجَنَةُ) هەر بەمانا (الْمُنْجَنَةُ) یە.
 أَجَحَ: لاسایی کردنەوێ دەنگی کۆکە و
 کەسێك سینگی بێش.
 أَجَحَ أَحًا وَ أَحَاوًا وَ أَحِيحًا: کۆکە ی گرت
 کۆکە کۆکی هات ۵ نازاری پەیدا بوو
 ۵ زۆری تینو بوو.
 أَحَسَى: بەمانا (أَحَّ) دئ ۵ (الْأَخَاخُ)
 تینوایەتی ۵ رق و کینە.
 الْأَحْيِخُ: رق و کینە.
 أَحَذَ الشَّيْءَ: بەتاک و تەنها ی ناسی
 تەو حیدی ئەنجام دا ۵ (أَحَذَ الْقَشْرَةَ)
 دەپە کهی کردە یازدە.
 إِسْتَأْخَذَ: تاک بوو.
 أَحَادَ: یەک یەک ۵ دەرگوترئ: (جاءوا
 أَحَادًا، وَ جاءوا أَحَادًا أَحَادًا) هاتن یەک
 بەدواپەک دا.

أَحَدٌ: به‌شیوه‌ی نه‌گیرمیی ناوه بۆ هه‌موو نه‌وانه‌ی ده‌کری خیطابییان ئاراسته بکری ده‌گوتری: (لیس فی الغرفة أَحَدٌ) که‌س له ژوره‌که‌دا نیه ۵ له‌قورئان دا ده‌فه‌رموی: ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ﴾ محمد باوکی هیچ کام له‌نیوه‌نیه.

الأحد: یه‌ک ۵ هه‌وه‌ل ژماره‌یه له‌ریزی ژماره‌کان ۵ ده‌گوتری: یه‌ک، دوو، سێ، چوار... هه‌روا ناوی‌که بۆ روژیکی هه‌فته که یه‌کشه‌مه‌یه، (ک: آحاد، أحدان، أَحَدُونَ) ۵ ده‌گوتری: (فلان أحد الأَحَدین) فلان‌که‌س یه‌کیکی نه‌و کۆمه‌له‌یه ۵ بۆ میینه ده‌گوتری: (إِحْدَى) (إحدى عشرة) یانزه (إحدى و عشرون) بیست و یه‌ک... هه‌روا (إحدى) به‌مانا کاری گه‌وره‌یه، کاری دزیوه ۵ ده‌گوتری: (أَنى باحْدَى الأَحْدِ) کاریکی گه‌وره‌ی نه‌نجام دا.

أَحْنٍ: علیه‌ آخناً و آخناً: رقی لـح بوه‌وه، دژایه‌تی کرد ۵ ده‌گوتری: (بینهما مضاعفة عظيمة و مؤاحنة قديمة) له‌ نیوانیان دا دوژمنایه‌تیه‌کی گه‌وره‌و رقی و کینه‌یه‌کی کۆن هه‌یه.

الإحنة: کینه‌و رقی و بوغض، (ک: إْحْن) ۵ ده‌گوتری: (إِن الإْحْنَ تَجْر الإْحْنَ) رقی و کینه به‌لاو ناخۆشی دینج.

أَخ: ده‌نگیکه ئازار و نارجه‌تی

ده‌گه‌یه‌نی.

إِخ: ده‌نگیکه خوشتری پێ بیخ ده‌دری.

الأخ: برا، (الأخ الشقيق) برای باوک و دایکی (الأخ لأب) برای باوکی ۵ (الأخ لأم) برای دایکی.

الأخ والإخ: چلکن و قیزی‌کراو به‌گوردی (فخ) ی پێ ده‌گوتری ۵ به‌زۆری ئاراسته‌ی منداڵ ده‌کری.

الأخيلة: خوراکیکه له‌نارد دروست ده‌کری ۵ که‌میک ناوو زه‌یتی یا رۆنی به‌سه‌ردا ده‌کری و ده‌خوریته‌وه.

أَخَذَ الشيء أَخْذاً و تَأْخِذاً و ماخِذاً: نه‌و شته‌ی وه‌رگرت پێی خه‌نی بوو ۵ قورئان ده‌فه‌رموی: ﴿خَذَ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا﴾ نه‌ی موچه‌مه‌دا له‌مال و سامانی موسولمانان زه‌کات وه‌رگه‌ره، له‌ چلکی چروکی و ده‌ست قوچاوی پاکیشان بکه‌ره‌وه بامال و سامانه‌که‌یان گه‌شه بکا.

أَخَذَ: قبولی کرد ۵ قورئان ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي﴾.

أَخَذَ فلاناً: فلان‌که‌سی به‌ند کرد، قورئان ده‌فه‌رموی: ﴿فَخَذَ أَخْداً مَكَانَهُ﴾ له‌جیاتێ نه‌و یه‌کیک له‌نئیمه به‌ند بکه.

أَخَذَ: سزای دا ۵ قورئان ده‌فه‌رموی: ﴿وَكَذَٰلِكَ أَخَذَ رَبُّكَ﴾ سزای خودا

ئاوا بهو جوړه يه ۵ به مانای
 کوشتنیش هاتوو وورن ان
 دمغه رموی: ﴿وَمَمَّتْ كُلُّ أُمَةٍ
 بِرُسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ﴾ هه ریه ک
 لهوگه لانه هه ولی دا پیغه مبه ریه ک
 خو یان بکوژن.

أَخَذَ: به مانا دیلی کرد ﴿فَأَقْضُوا
 الْمُثْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ
 وَخُذُوهُمْ﴾.

أَخَذَ: به مانا زالوو ﴿لَا تَأْخُذْهُ سِنَّةٌ وَلَا
 نَوْمٌ﴾.

أَخَذَ: به هه دو دهستی گرتی، (و أَخَذَ
 برأس أخيه بجره اليه).

أَخَذَ فلاناً: پاداشتی فلانی دایه وه، سزای دا.

أَخَذَ الله فلاناً: خودا فلانکه سی له ناو برد.

أَخَذَ على يد فلان: نه به یشت فلانکه س
 نه وکاره بکا.

أَخَذَ على فمه: قسه کردنی لی قه دهغه
 کرد، نه به یشت دم بکاته وه.

أَخَذَ مآخذ فلان: رڼبازی فلانکه سی
 گرته بهر، ره وستی نه وی و مرگرت.

أَخَذَتْ فيه الحمر: مهی وشه رابه که
 کاری تی کرد.

أَخَذَ الشيء حذو: نهو شته باری خو
 گرت و جی خو کرده وه.

أَخَذَ اللبن: شیر که ی ترش کرد.

أَخَذَ في الأمر: دهستی به کاره کرد.

(أَخَذَ) و مرگر ۵ (مأخوذ): و مرگیر او

(أَخِيَّة) به مانا (مأخوذ) دی ۵ (أَخَذَ و

نَارَ) به که سی که ده گوتی: هه لپه بکا
 بو به دهسته یانی شتی و هه ر که
 دهستی که وت خیرا وازی لی بیئی.
 أَخَذَ الرضيع أَخْذاً: شیر خوره که به هو
 شیر زوری دایکیه وه قه لهو بوو.

أَخَذَتِ العَيْنُ: چاوه که هی شا، توشی
 تراخوما بوو.

أَخَذَ الحيوان: نازه که شیت بوو هار بوو.
 أَخَذَ اللبن أَخْذاً: شیر که ترشا.

أَخَذَتْ الساحرة: جادو باز که فیلی
 لی کردو داوی بو نایه وه.

أَخَذَ يَدَيْهِ: له سر تاوانه که ی سزای دا.
 أَخَذَ الجمل: حوشتره که ی به سته وه.

أَخَذَتِ الساحرة: به مانا (أَخَذَتْه)
 ده گوتی: (هو مُؤَخَذٌ عن النساء)
 نه وپیاه به ستر او، جادویان لی
 کرده نابی به زوا.

إِلْتَحَذَ القوم في القتال: خه که که
 هه ندیکیان هه ندیکیانان گرت
 (إِلْتَحَذَ في المصارعة): هه ریه که و
 هاوشانی زورانبازی خو ی گرت و
 پاشقولی لی گرت و داوی بو نایه وه
 ویستی بیخاته داوه که یه وه.

إِلْتَحَذَ فلان لمرضه: فلانکه س
 گه رند که چی نه خوشییه که ی بوو
 نه به توانی به سهری دا زال بیی ۵
 باری به نه خوشییه که وه گرت ۵
 (إِلْتَحَذَ) به مانا (أَخَذَ) دی.

إِسْتَأْخَذَ فلان: فلانکه س گه رند که ج بوو،
 له بهر چاو نی شه ی سهری خو ی

رادوهوشینئ (إِسْتَأْخَذَ الشَّعْرُ) مووی
ریشی، موی سه‌ری درېژ بوون ناچار
بوو کورتی کردنه‌وه.

الإِخَاذَةُ: زه‌وی په‌که ناده‌میزاد بوخو‌ی
دیاری ده‌کاو ده‌ستی به‌سهردا ده‌گرئ
ه‌ گۆماوی بچوک ناوی پاشماوه‌ی
لافاو که‌له شوینیک دا بمینیته‌وه ه‌
ده‌سکی مه‌تال، ده‌سکی دپو جامه.
الأَخْذُ وَالْإِخْذُ: رئ و شوین و رنبازو
به‌پرپه‌وو پرؤگرام ه‌ نه‌و جاله‌یه
ناده‌میزاد له‌شیوه‌ی چه‌وزدا هه‌لی
که‌نی، (ك: أَخَذَان) ه‌.

الأَخْذُ وَالْإِخْذُ: چاو نیشه، (ك: إِخْذُ) ه‌.
الأَخْذَةُ: نه‌و فیل و باشقولگرتنه‌یه
زورانباز به‌کاری ده‌یین دژی
به‌رامبه‌ره‌که‌ی ه‌ نه‌و فیل و چاو
به‌سته‌کیه‌یه په‌که له‌جادودا ده‌کرئ.
الأَخِيْذُ: دپل، گیراو له‌شه‌پدا ه‌
ده‌گوترئ: (هو أَخِيْذٌ لِّي يَدُ الْعَدُوِّ) نه‌و
پیاوه دپله له‌ژیر ده‌ستی دوژمن دایه.
الأَخِيْذَةُ: ئافه‌رمی ره‌یندراو، گیراو داگیر
کراو له‌شه‌پدا ه‌ هه‌رشتیکی تر داگیر
کراپئ و ده‌ستی به‌سهر دا گیرابئ.

الْمَأْخِذُ: به‌پرپه‌و منه‌ه‌ج ه‌ هه‌روه‌ها نه‌و
ره‌خنه‌و عه‌یپو عارانه‌ی له‌کاری
نه‌نجامدراو ده‌گیرئ، (ك: مَأْخِذٌ) ه‌ (مَأْخِذُ
الطَّيْرِ) شوینه‌ی پاوی بالنده‌ ه‌ (مَأْخِذُ
الشَّيْءِ) سه‌رچاوه‌و کانی نه‌و شته.
أَخَرَ: دواکه‌وت (أَخَرَ الشَّيْءُ) شته‌که‌ی
خسته‌ دواکات و شوینی خو‌ی ه‌ (أَخَرَ

المِعَاذَ) واده‌که‌ی دواخست.
تَأَخَّرَ عَنْهُ: دوانه‌و هات.
إِسْتَأْخَرَ: به‌مانا دوا نه‌وه‌ات.
الْأَخَرُ: په‌کیک له‌ دوشته به‌مه‌رجئ
له‌یه‌که بنه‌ماو ره‌گه‌زبن.

الْأَخِرُ: دواپین: پیچه‌وانه‌ی په‌که‌مه ه‌
ناوینکیشه له‌ناوه‌و جوانه‌ کانی
به‌روه‌ردگار.
الْأَخِرَةُ: روژی دواپی، به‌رامبه‌ر دونیا ه‌
ژیانی پاش مردن و زیندو بونه‌وه
(الْآخِرَةُ) قولینچی چاو به‌لای
زولف دا ه‌ فروشتنی شته به‌قه‌رز
(الْآخِرَةُ وَالْآخِرَةُ) کو‌تایی شته
دواچار.

الْأَخْرَى: مینه‌ی (الْآخِرَ) ه‌ روژی
قیامه‌ته ه‌ به‌مانا هه‌رگیزاو هه‌رگیز
ه‌ ده‌گوترئ: (لَا أَفْعَلُهُ أُخْرَى اللَّيَالِي)
واته‌ قه‌ته نه‌و شته ناکه‌م، (ك: أُخْرَى،
أُخْرَيَات) ه‌.

الْأَخِيرُ: دواپین ه‌ ده‌گوترئ: (لَقِيْتُهُ أُخِيرًا)
دواپین که‌س توشی بووم ه‌
(الْمُنْخَارُ) نه‌و که‌سه‌ی زور دوا
ده‌که‌وئ له‌کار و واده‌ی دا ه‌ (الْمُنْخَارُ
مِنَ الشَّجَرِ) نه‌و دره‌خته‌یه
میوه‌که‌ی ده‌که‌وینته‌ دوا و مه‌رزی
خو‌ی، (ك: مَأْخِر).

الْمُؤَخَّرُ مِنَ الْعَيْنِ: تپله‌ی چاو به‌لای
زولف دا ه‌ (الْمُؤَخَّرَةُ مِنَ الْعَيْنِ) به‌مانا
(الْمُؤَخَّرُ) ه‌.

الْمُؤَخَّرُ: كۆتايى شت له دواوه ۵
دهگوترى: (مُؤَخَّرُ السفينة) پاشىنى
كهشتى (مُؤَخَّرُ البناء) پاشى خانوو ۵
(مُؤَخَّرُ المهر) مارهى قهرز.

الْمُؤَخَّرُ: ناويكه له ناوه جوانه كانى
خودا.

مُؤَخَّرَةُ الْجَيْشِ: هيلى دواوه سوپا
نهركه كهى نهوه دهبى نه هيلى
دوژمن بېته پيشهوه تا هيلى
پيشهوه پاشه كشه دهكا.

الْإِخْشِيدُ: ناز ناوى پاشاكانى
فهراغانهيه ۵ بهمانا شاي شايان،
شاهنشا ۵ نازناوى موحه ممهدى
كوپى طوغچه كه له سالى (۳۲۶ هـ -
۹۳۷ز) فهريمانه وای ميصير بووه،
ئهم نازناوه بو ئهو لهم رووه بووه
كه ناوبراو له نهوه پاشاكانى
فهراغانه بووه.

الْأَغْطَبُوطُ: گيانله بهرئىكى ناودهر يايه
جهستهى باز نهيه هيه ههشت
قاچى هيه ههرشتئىكى گرت
هه موو قاچه كانى تيومردئىنى و
بهري نادا.

أَخَا فَلَانًا أَخُوهُ، وَأَخَاوَةً: فلانكهسى كرده
براى خوى.

أَخَى فَلَانًا مُزَاخَاةً وَإِخَاءً: فلانكهسى
كرده براى خوى.

أَخَى بَيْنَهُمَا: وهكوو دوپراى لى كردن،
هاوكوفى و هاوشانى خسته
ناويانهوه.

أَخَى فِي فَلَانٍ أَخِيَّةً: چاكه يهكى له گهه
فلانكهسى كرده ۵ شتيكى باشى له لا
ئه نجام دا.

أَخَى فَلَانًا: بى گوت براگيانه كه م ۵
(أَخَى الدابة) قوئفهى بهستنه وهى بو
چوار پييه كه دا بين كرد.

تَأَخَى فَلَانًا: فلانكهسى كرده به براى
خوى ۵ (تَأَخَى الشئ) پشكنينى
ئهو شتهى كرد.

الْأَخِيَّةُ: قوئفهيه كه له ديوار دهگوترى
يان به زهوى دا داده كوترى بو
ئهوهى ولاغ، نازهل ههر چوار پييه كه
بى پيى دهبهستنهوه ۵ (الْأَخِيَّةُ)
چاكه و پياوتمى، (ك: أواخ) ۵
(الْأَخِيَّةُ) عهده و پهمان و بهئين ۵
دهگوترى: (له عنده أَخِيَّةٌ ترعى) لاي
فلان واده و بهئين و پهمانيك هيه
كارى بى دهكرد.

الأخ: برا ئهوكه سهيه تۆو ئهو سكيك
يان پشتيكي يان سكو پشت
ههردو كيان ئيوه كۆكرد بېتهوه.

الأخ من الرضاعة: براى شيرى ئهو
كه سهيه تۆو ئهو هاوبهش بوين
له شير خواردنى مهكمى ئافرهتئىك
دا.

الأخ: دۆست و هاوهلى باش ۵ برا ئهو
كه سهيه له تهنگانه و ناخوشى دا
فريات بكه وئ ۵ پارمهتيت بدا ۵
ههر له په نندا هاتوو دهئى (رب
أخ لم تلده أمك) زۆر برا هيه

دايكت بهوله‌دی نه‌هیناوه.

الأخ: هاوشان و هاوول و هاوبه‌ش،
خاومنی شت.

الأخت: خوشکی باوک و دایکی،
خوشکی باوکی، خوشکی دایکی،
خوشکی شیري.

الأخت: هاوشان و هاو وینه و ده‌گوتری:
(رماء الله بلیلة لا أخت لها) خودا
به‌لایه‌کی بی وینه‌ی به‌سهردا دان.

أخت یروشع: کینایه یه له‌خور.
أدب أدبا: خوارده‌مهنی دروست کرد و
خه‌لکی داومت کرد.

أدب القوم: بانگی خزم و دؤست
ناسیاوه‌گانی کرد بؤ میوانداری و
نانخواردن و خواردنی بؤ دروست
کردن.

أدب فلاناً: فلانکه‌سی راهینا له‌سهر
ره‌وشتی جوان و داب و نه‌ریتی
به‌سه‌ند و بانگه‌وازی کرد بؤ
ره‌وشتی جوان (أدب القوم علی
الأمر) قه‌ومه‌که‌ی له‌سهر فلان کار
کؤکرده‌وه، هه‌لینان بؤ کردنی.

أدب فلان أدباً: فلانکه‌س خوی راهینا
له‌سهر ره‌وشتی جوان.

أدب فلان: فلانکه‌س له‌بواره‌گانی نه‌دمب
دا پیشکه‌وت و شاره‌زابوو.

أدب إیداباً: خوارده‌مهنی ناماده کرد،
دمعوته‌ی خزم و ناسیاوه‌گانی کرد و
بانگی کردن بؤ نانخواردن.

أدب: راهینا له‌سهر ره‌وشتی جوان و

به‌رز، فیزی بواره‌گانی نه‌دمبی کرد
و ته‌مبی خواردوی کرد له‌سهر
خرابه‌گانی و ده‌گوتری: (أدب
الدابة): چوار پییه‌که‌ی راهینا و
ژیرباری کرد، ژیر نیری خست،
نیری خسته سهرمل، گورتانی کرد.

تأدب: فیزی ئاداب و ره‌وشت بوو،
له‌بواره‌گانی نه‌دمب دا شاره‌زابوو و
(تأدب بادب القرآن) فیزی نه‌دمبی
قورن‌ان بوو، به‌گویره‌ی قورن‌ان
هه‌ل‌س و که‌وتی کرد و (تأدب بادب
الرسول): به‌گویره‌ی ره‌وشتی
پیغه‌مبهر هه‌ل‌س و که‌وتی کرد.

الأدب: خاومنی دمعوته و نان و
خوانه‌که و نه‌وکه‌سه‌ی میوانداری
میوانه‌گانی کرد.

الأدب: ریازه بی کردنی نه‌فس و دمروونه
به‌فیرکردن و پالفتنه‌کردن و
راهینان له‌سهر نه‌و ره‌وشتانه‌ی
پیویستن و کؤمه‌لک ناکارو ره‌فتارن
ده‌بی پابه‌ندیان بی و شیعو
به‌خشانی جوان و سهرنج راکیش و
هه‌موو نه‌وشتانه‌ی عه‌قلی
ناده‌میزاد به‌ره‌می هینان و (علوم
الأدب) زانیارییه‌گانی نه‌دمب
(زمانه‌وانی، صه‌رف و نه‌حوو
مه‌عانی و به‌یان و به‌دیج عوروض و
قافییه و خوشنوس و دارپشتن و
موحاضه‌رهدان)، (ك: آداب). له‌م
روژگارهدا (آداب) ناوه بؤ زانیاری

میزوو جوغرافیساو زانیاری
زمانه‌وانی و فەلسەفە.

الاداب العامة: داب و نەریتە گشتییە
پەسەند کراوەکان.

آداب البحث والمناظرة: یاسا
سەرەکییەکانی گشت و گۆ
راگۆڕینە وەو چەلەحانی.

الادبی: هەرشتیک پال ئەدەب بدرئ
(قيمة أدبية)، (شجاعة أدبية، کسب
أدبي، موت أدبي... الخ).

الادیب: ئەو کەسە خاوەنی ئەدەب
بێ، رهوشتی ئەدەب زانی تێدابی ە
رهوشتی جوان پەیرەو بکا.

التادیب: پالفتە کردن، ئەدەب دادان،
تەمبێ کردن ە (مجلس التادیب)
ئەنجومەنیکە دەشوبهیتە هۆلی
دادگا ە بەرژە وەندیبە گشتییەکانی
تێدا بەرچاو دەگیرئ.

المأدبة، الأدبة: ئەو خواردن و سفرەو
خوانەیسە کە نامادە دەکړئ بۆ
دەعوەتکراوەکان.

أدُّ لِي سِرِّي: پەلە ی کرد لە روشتنەکە ی
دا.

أد الإبل: حوشرەکە بارە بارەکە ی
گێڕایە وە ە دەنگی خۆی خواردە وە.
أد الأمر فلاناً أذاً: فلانکەس بە لاکە ی

لەسەر قورس بوو، ئیشەکە ی لئ
نالۆزا ە (أد الحبل) حەبلەکە ی توند
کرد.

تأدَّ: توند رەو بوو.

الأدَّة: درێژایی رێگە و راستی رێگە.

الإدُّ: کاری خراپ و نەکلە وەت ە لەقورئان

دا دەفەر موی: ﴿لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا﴾

بەر راستی کاریکی دزیو و خراپتان
ئەنجام دا.

أدِرْ أذراً وأدِرْ: قۆر بوو، (لهر آذر) ئەو
پیاو و قۆرە.

الأدرة: گون هەلاوسان ە گون قۆر
بوون.

الإدريج الأيدروجين: غازیکە بێ رەنگ و
تام و بۆنە لە گەڵ ئۆکسجین
بەئەندازەیکە تایبەتی تیکەل
دەبێ ناوی لئ بێک دئ..

أدَلَّ الجرح أذلاً: برینەکە ساپژ بوو
قەتەماغەکە ی سەری لاچوو (أذلَّ
اللَّيْنُ) شیرەکە ترشا، زۆر مزر بوو.

أذلَّ الحِمْلُ: کۆلەکە، بارەکە زۆر قورس
بوو بارە بەرەکە ی بەتەواوی ماندو
کرد.

أدمَ بينهم أذماً: نێوانیان ی رێک خست و
ناشتی کردنە وە.

أدمَ الصَّانِعُ الجِلْدَ: وەستاکە پێستەکە ی
خارانند و هەموو زیادەو پیتکە و
پلەکانی لئ لابردن ە دەباغی کرد.

أدمَ الطعامَ: خواردنەکە ی تیکە لاوی
پێخۆرەکە کرد.

أدمَ فلاناً بأمله: فلانکەسی تیکەل بە
خاو و خێزانی خۆی کردە وە.

أدم أذماً وأدماً: ئەسەر ی پەلەکە زۆر تۆخە

ده‌گوترئ: (محمد اَدَم): موحه‌مه‌د
زور نه‌سمه‌ره ه (کریستان اَدَماء)
کوئستان زور سه‌وزه‌یه.
اَدَم اَدَمه و اَدَمه: به‌مانا (اَدَم)یه.

اَدَم بَیْنَهُمَا: ریکی خستنه‌وه، ناوبژی
کردن ه (اَدَم الخبز و الجِلْد) پرزو
پال و سوتوو پوشکه و شتی
له‌وجوړه‌ی له‌نانه‌که کرده‌وه، شته
زیاده و پل و پرژه‌کانی له‌پیسته‌که
لابردو سفتی کرد.

اَدَم الشمس فلاناً: خوړ رنگی پیستی
فلانکه‌سی ره‌ش هه‌ل‌گیړا زور
نه‌سمه‌ری کرد.

اَدَم الخبز: نانه‌که‌ی زور له‌پیخوړه‌که
گوشی ه زوری تیک هه‌لدا ه (اَلتَّدَم
العُرْد): ناو به‌ناو بوړیه‌که‌دا روی
ه (اَلتَّدَم فلان) فلانکه‌س نانه‌که‌ی به
پیخوړه‌که‌وه خوارد.

استادَم فلاناً: داوای پیخوړی
له‌فلانکه‌س کرد.

اَدَم: باوکی ناده‌میزاد ه (الآدَمِي)
ناده‌میزاد، وچه‌ی ناده‌م.

الإدَام: پیخوړ نه‌و شله‌مه‌نی و پیخوړه‌ی
نانه‌که والیده‌کا به‌خوشی قوت
بچی.

الأدَمَة: تیکه‌لاوی و پیکه‌وه ژبان ه
ده‌گوترئ: (بینهم اَدَمَة) له‌نیوانیان دا
به‌یوه‌ندی و تیکه‌لاوی هه‌یه.

الأدیم: پیست ه خوراکي به‌پیخوړه‌وه ه

(أدیم کل شی ظاهره) پیستی
هه‌موو شتی‌ک پرووه دمه‌کیه‌که
یه‌تی ه (أدیم اللیل) تاریکایی شه‌و ه
(أدیم الأرض) توئی زه‌وی ه (أدیم
النهار) سپیایه‌تی روژ ه (لیس تحت
أدیم السماء اکرم منه) له‌ژیر
خیمه‌ی ناسمان دا له‌و به‌رپر تر
نیه.

اَدَا اَدَواً: به‌هیواشی رویی ه رویشتنه‌که‌ی
مام ناومندی بوو.

اَدَا اللَّبَنُ: شیرکه بزپکا ه (اَدَا اللَّبَنُ اَدَواً
و اَدَباً) ماسته‌که‌ی هه‌ژاندو کردی
به‌دو ه (اَدَا الظَّنِّي): فیلی له
ناسکه‌که کرد بوئه‌وه‌ی نیچیری بکا.

اَدَا فلاناً: فیلی له‌فلان کرد، فیلی بو کرد.
اَدَى اللَّبَنُ اَدَباً و اَدَواً: شیرکه بزپکا.

اَدَى فلانٌ اِدَباً: فلان به‌هیز بوو (اَدَى
للالمر) ناماده‌باشی بوکاره‌که کردو
هوکاره‌کانی ره‌خساندن ه (اَدَى فلاناً
علی کذا) یارمه‌تی داو هاوکاری کرد
بو نه‌نجامدانی نه‌وشته.

اَدَى الشَّيْءُ: نه‌وکاره‌ی نه‌نجامدا (اَدَى
السدین) قه‌ره‌که‌ی دایه‌وه، (اَدَى
الصلاة) نوژه‌که‌ی له‌کاتی خو‌ی دا
به‌جی هیئا.

اَدَى الشهادة: شایه‌تیه‌که‌ی دا (اَدَى الیه
الشَّيْءُ) نه‌و شته‌ی پیگه‌یاند.

تَأَدَى للالمر: ناماده باشی بوکاره‌که
کردو خو‌ی بو حازر کرد.

تَأَدَى إِلَى فَلَانٍ: بهفلانکەس گەشت
(تَأَدَى لَهُ الْأَمْرُ) کارەکەى بۆناسان
کرد ە (تَأَدَى الدِّينُ) قەرزەکە
درایەوه ە (تَأَدَى الرَّجُلُ) کابرا
قەرزەکەى دایەوه.

إِسْتَادَ عَلَيْهِ: فلانکەسى بەسەردا زان
کرد ە (إِسْتَادَى فَلَانًا مَالًا) مالهکەى
لهفلانکەس داگیر کرد.

الْأَدَاءُ: جێبەجێ کردن ە خوێندنەوه.
الْأَدَاءُ: ئامیڕێکی بچوکه ە لەزاراوهى
نەحوپییهکان دا وشەیهکە
دەهێندری بۆ دروستکردنى
پەيوەندى نێوان دوو وشە یان
مانایەك لەوشەیهکی تردا بگەیهنێ
وهکوو (س، سوف) کە دەئێن:
ئەداتى استقبالن یان (أل) ئەداتى
تەعریضە.

الإِدَارَةُ: جامیلکە، پەرداخ، کسوپ ە
کەبەکاردین بۆ ئاو خواردنەوه.
أَذِنَ الْحَبُّ أَذْنًا: دانەوێڵکە چروژهکەى
یان گۆڤکەکەى دەرکەوت.

أَذِنَ فَلَانًا: گۆنچکەى فلانى ئەنگاوت.
أَذِنَ أَذْنًا: گۆنچکەى گەورەن، گۆنچکەکانى
مەیلەو درێژ بوون.

أَذِنَ لَهُ، وَالِيهِ: گۆنى بۆ پراگرت، قسەکانى
بیستن.

أَذِنَ لِرَاحَةِ الطَّعَامِ: حەزى لەخواردنەکە
کرد.

أَذِنَ لَهُ لِيَه: رێگەى پێدا (أَذِنَ لَهُ عَلَى

فلان) نيزنى بۆ وەرگرت.

أَذِنَ الْعُشْبُ إِذْنًا: گیاو گزەکە وردە
وردە خەریکە وشک بێتەوه ە (أَذِنَ
بِهِ) بانگەوازی بەوهکردو رایگەیانند،
(أَذِنَ الْمُؤَذِّنُ لِلصَّلَاةِ) بانگەدر بانگی
نوێزى دا (أَذِنَ فَلَانًا) گۆنچکەى
فلانکەس هەتکۆلى ە (أَذِنَ الشَّيْ
فَلَانًا) ئەوشتە فلانکەسى توشى
سەر سوپمان کرد.

أَذِنَ فَلَانٌ تَأْذِينًا وَأَذَانًا: زۆر بانگەوازی بۆ
ئەو شتە کردو پرۆپاگەندەى زۆرى
بۆکرد ە (أَذِنَ بِالصَّلَاةِ) بانگی
نوێزى دا ە (أَذِنَ بِالْحُجِّ) کاتى چوئە
حەجى راگەیانند.

تَأَذَّنَ فَلَانٌ: فلان ئەو هەوالەى
بلاوکردەوه ە (تَأَذَّنَ لِي النَّاسِ)
هەرپەشەى لەخەتکەکە کرد ە نەى
لێ کردن، ترساندن، (إِسْتَأْذَنَ عَلَى
فُلَانٍ) داواى لێ کرد بچیتە لای و
قسەى لەگەڵ بکا.

الْأَذْنُ: گۆی گەورە، گۆنى مەیلەو درێژ.
الْأَذْنُ: برۆ.

الْأَذَانُ: بانگ، بانگی نوێز ە (الأذانان)
بانگو قامەت.

الْأَذْنُ: گۆنچکە، ئامیڕى بیستن
لەئادەمیزادو گیانلەبەرى تردا ە
هەروا نساوه بۆ قەڵشەو دەسکى
مەسینەو گۆزەو سوراخى.

الْأَذْنُ: (بطانة الرجل) دەستەو دایمەرى پیاو.

اَذُنُ الْخَمَارِ: گوئی که ره، گیاهه که له

باشوری نه وروپاو دهری چقاوویه
گوئه کانی زمرده، ره گه کانی
مادهیه کی سوری تیدایه.

اَذَانُ الْاَرَبِ: گوئی که رویشکه، گیاهه که
په لکه کانی دمشوبه یته گوئیچکه ی
که رویشک چقلی زوری هه یه ۵
گوئه کانی شینی سپی واشهن ۵
بهروبومه که ی زبره دنووس
به پو شاکه وه.

اَذَانُ الْجَذِي: گوئی کارپه ۵ گه لا کانی
چروپرن له ناوهراستی دا خه لفی
دریز دهرپن گوئه کانی وردپله ن،
به ره که ی وشکه، تووی ورده.

اَذَانُ الدَّبِّ: گیا ورچه: له ولاتی شامو
ولاتی سینا دهری نریکه ی دوو
مه تر بهرز دهبیته وه ۵ ریشالو
پهرو پولتیکی زمردی به سه ره وه یه،
به کۆتایی لاسکه که یه وه گوئیکی
مه یله و دریزی زمردی عادمتی
هه یه، به ره که ی پیچرا وه یه.

اَذَانُ الشَّاةِ: گوئی مهره گیاهه که
له نه وروپاو هه وزی دهریای
ناوهراسست دهری، بۆ چار سه ری
کوان و دو مه ل و زیپکه
به کار دمه یندرئ.

اَذَانُ الْعَنْزِ: گوئی بز نه گیاهه کی ناوی
یه، پی ش دمه گوتری بلویری شوان.
اَذَانُ الْفِيلِ: گوئی فیله رومکیکه بنه که ی
ومکوو که نگره دمخوری.

اَذَانُ الْحَيْطَانِ: فیتنه و قسه هی و

قسه بهر.

الْاَذْنُ: لابرندی حیجرو ریگه پیدانی بۆ
نه نجامدانی مامه له و گری به ستو
شتی له و حویره.

الْاَذْنَةُ: چروزی دانه و یله له سه ره تای
دهر که وتنی دا.

الْاَذْنَةُ: خویش باومر، نه وکه سه ی گوئی
بۆ قسه ی هه موو که س دهری و پی
باومر ده کا.

الْاَذَيْنُ: که فیل، به ره عۆده بوو، بانگ.

الْاَذَيْنُ: گوئیچکه له ۵ له زانیاری ته شریح
دا بریتی یه له یه کی که له و دوو
بۆریه ی سه روی دل که خوین
له ده مارمکان و مرده گرن ۵
گوئیچکه له ی لای راست و گوئیچکه له ی
لای چه پ.

الْاَذْيَنَةُ: نامیری بیستن، به شی خواری
گوئیچکه.

الْمَنْذَلَةُ: مناره، شوینی بهرز بۆ
بانگدان.

الْمَاذُونُ: نه وکه سه ی ریگه ی پی دهری
گری به ستی مارمی و ته لاق
بنووس و جبه جیبیان بکا.

اَذِيَّيْ فُلَانٍ: توشی نه زیهت بوو ۵ زیانی
پی گه می.

اَذَاهُ، اِيْذَاءُ: نه زیهتی پیگه یاند (کادی
به) له وشته وه زیانی پیگه می.

اَرَبُهُ اَرَبُهُ اَرَبًا: گری دا قه می کرد
تونو توئی کرد.

اَرَبَ الْعَضْرُ: نه نه که بهر له یو مه و،

پزی، کهوتە خواری بههوی گولی و
نهخوشی لهو جوړه ه (اَرَبْ بالشَّيْ)
یان (اَرَبْ في الشَّيْ) شارمزابوو لهو
شتهدا ماهیرو لیزان بوو.

اَرَبْ علیه بکذا: بهسهریا زāl بوو ه
موحتاج بوو.

اَرَبْ آراة وارَبْ: له لیزانی و سیاسهت و
فهندو فیل دا سهرکهوتنی بهدهست
هینا.

اَرَبْ علیه ایراباً: سهرکهوت ه
بهمرازگهپشت ه (اَرَبْ فِلاَناً
مُؤَرَّبَةً) بهربهرهکانی فلالی کردو
بهسهری دا زāl بوو (اَرَبْ الشَّيْ)
بهمانا (اَرَبْ) دئ ه ههروهها بهمانا
بهپهدهستی کردو زۆری کرد، تهواوی
کرد ه (اَرَبْ الذَّيْحَةَ اِرْباً اِرْباً):
کوشتییهکهی پارچه پارچه کرد
(اَرَبْ العضو) نهندامهکهی
لیکردهوه.

تَأَرَّبْ: توندو تۆل بوو پتهو بوو، (تَأَرَّبْ
فُلَانٌ) فلالنکس خوی بهلیزان و
سیاسهتهدار نیشان دا ه بهتهکهلوف
لیزانی و زیرهکی خوی نواند ه (تَأَرَّبْ
في حاجته) لهکارهکهی دا لهداخوازی
یهکهی دا توندپهوی کرد (تَأَرَّبْ علیه)
بههرهنگاری بوموه توند پهوی کرد
نیشهکهی گران کرد.

إِسْتَأَرَّبْ: پتهوی کرد توند پهوی کرد ه
(إِسْتَأَرَّبْ فُلَانٌ) فلالن کس لهههموو

لایهکهوه دمردو بهلا دهوریان داوه ه
قهرزو قۆله لهههمولایهکهوه رویان
تی کردوو بهرستیان لی برپوه.
الأَرَبْ: زیرهکی و لیزانی و شارمزا
لهکاروبار دا.

الإَرَبْ: پیویستی، عهقل و ناوهر، زیرهکی و
لیهاتوویی، نهندامی تهواو ه
دهگوتری: (قطعه اِرْباً اِرْباً) نهندام
دوانههندامی لی کردهوه پهلهلی کرد.

الأَرَبْ: بیچولهی ئازهل لهوساتهی لهدایک
دمبی.

الأَرَبْ: پیویستی، یان پیویستییهکی زۆر ه
هیواو ناوات.

الأَرَبْ: پیاوی شارمزاو لیزان
لهکاروباردا ه بهلای گهورهو
کارمسات.

الأَرَبْ: عهرههون، پیشهکی نهو بره
پارمهیهی لهکاتی مامهتهدا کرپار
دمیدا به فرۆشیار وهکوو بریک لهو
نهندازمهیهی لهسهری پیک دین.

الأَرَبْ: گرنیهکه که بهناسانی
ناکریتتهوه ه قوطفهیهکه یان
سینگیکه لهدیوار دا قایم دهکری
ولاغی پی دمههستههوه ه نهو
گلادمو ملهوفنکه گوهرهکه په که
نازهلی پی رادهکیشری.

الإِرْبَة: مهبهست و هیواو ناوات ه ئارمژ
لهنافرمت ه له قورئان دا
دهمفرموی: ﴿غیر اُولی الْاِرْبَةِ﴾.
الأَرَبْ: عمرههون.

الأُزْبِيَّةُ: نهستورایی پان نزيك بهورگ ۵
نهوبهشسهی لسهکاتی
خونوشتانندنهوهدا بهورگهوه
دهنوسن.

أُزْبِيَّةُ: (أهل بيت الرجل): نامؤزاو
خزمهنزیکهکانی ۵ (الفتق الأربى)
بهلای پزیشکانهوه درانی ورگه
تادهگاته دمزوی (دهماری) مهنهوی.
مَآرِب: شاریکی ولاتی یهمنه، کاتی
خوی بهربهستی بهناوبانگی
مهئرب لهوی کراوه.

الْمَآرِب: (ك: مَآرِب) به مانا پیویستی
پان پیویستییهکی زور.
الْمَآرِبَةُ: ههربه مانا (مَآرِب)ه،
(ك: مَآرِب)ه.

آرئوذكس: وشهیهکی یونانییه بهمانا
قسهی راستو بی غهل و غهش ۵
نیستا بهو مهسیحیانه دهگوترئ
کهپایان وایه: مهسیح یهك تهبیعتو
یهك ویستو خواستی ههیه.

أرث النار: ناگرهکهی ههئگیرساند ۵
دهگوترئ: (أرث بن القرم) پیکیهوه
نانو بهشهری دانو دزاییهتی خسته
ناویانهوه ۵ (أرث بین الأرضین)
ناوانو سنووری خسته نیوان نهو
دوو زهوییهوه.

تأرثت النار: ناگرهکه ههئگیرسا ۵
(الإراث) نهو شتهیه ناگری پی
ههئدمیج ۵ هیتنهیی و دوو زمانی.

الارث: میرات ۵ باهی ماندهی شت ۵ گل و

خۆل ۵ کارو کردهوهی کۆن ۵ دابو
نهریتو شتی کۆنینه که باشینه له
پیشینهی وهرگرتب.

الأُرثَةُ: سوتهمهنی ۵ سنووورو نیوانی
دووپارچه زهوی.

أُرَجَ أَرَجًا: دروی کرد (أَرَجَ الحق بالباطل)
حهقو بهتالی تیکهلاو کرد.

أُرَجَ بَيْنَ الناس أَرَجًا و أَرَجَانًا: خهئکهکهی
لێك توندکردن هانی دان بۆنهوهی
بهلاماری پهکتری بدهن.

أُرَجَ الطيب: بۆ نهخۆشهکه بلاو بۆوه ۵
(أُرَجَ المكان) نهو شوینه بۆنی
خۆشی تیدا بلاو بۆوه ۵ (أُرَجَ
الناس) خهئکهکه پشیوییان
تیکهوتو دهستیان کرد بهگریان.

أُرَجَ النار: ناگرهکهی ههئگیرساند ۵
(أُرَجَ الطيب) بۆ نهخۆشهکه
بلاو بۆوه ۵ (أُرَجَ المكان) نهوشوینه
بۆنی خۆشی تیدا بلاو بۆوه.

الأُرِجَةُ: بۆنی خۆش، (ك: أُرَاج)ه.

الأُرْجُونُ: عونصوریکی گازه بی رهنگو
بۆنه بهئهنهنازهیهکی کهم لهههوادا
ههیه ۵ بهکاردههئیندرئ بۆ
پرکردنهوهی گلۆپو چرای
کارهبایی.

الأُرْجُونُ: درهختیکه گولیکی زور

سوری ههیه بی بۆنه، دیمهنی تا
بلئی جوانه ۵ ههروا به بۆیهی
سوریش دهگوترئ ۵ کراسی رنگ
کراو بهگوله نورجوانی.

ا ر خ الى مكانه: نارمزوى شوئى خوى
کرد، کورکاندی بۆ جۆ و رڤى خوى و
يادى زىدى خوى کردهوه ۵ (ا ر خ
الکتاب) کاتى نوسىنى کتیبهکەى
دیارى کرد ۵ میژوهکەى دیارى کرد.
ا ر خ الحادث: روداوہکەى دیارى کرد
کاتى روداوہکەى رون کردهوه.

التأريخ: کۆمه‌ئیک روداوو رۆزگارن
تاک و کۆمه‌ئ پێیدا تیپەر دهبین
دیاردەکانى سروشت و کۆمه‌لایه‌تى
دیارى ده‌کا.

التأريخ: تۆمارکردنى ئەو روداوو
دیاردانه یه.

المزخ: میژوو نووس و زانا به‌و روداوو
دیاردانه.

الأرخبيل: کۆمه‌ئیک دورگەى لیکه‌وه
نزيك.

الإردب: پێوه‌ریکه بیست و چوار ربه
ده‌گرئ، له کوردستان دا ته‌غارو
حه‌ربه‌ى پێ ده‌لێن ۵ قه‌ناتیکه ئاوى
پێدا ده‌پوا بۆ ئاودانى زه‌وى و زار.

الإردبة: به‌لوعه‌یه‌كى گه‌ورمیه له
سواله‌ت دروست ده‌كرئ ۵
له‌كوردستان پێى ده‌گوترئ گلینه
یان كونج.

الإردباز: به‌رده‌سواله‌ت یان سواله‌ته
به‌ردیكى تارىكى مه‌يله‌و شین یان
سه‌وزه، بۆ هه‌لاشی خانوو به‌كاردئ
۵ واده‌بئ ته‌خته له‌وحى نوسىنى
لئ دروست ده‌كرئ، جارى واپش

ده‌بئ بۆرى ئاوى لئ دروست
ده‌كرئ.

أر - أربأ: ده‌نگى لئ هات ۵ (أر الخیران
أرأ): گیانه‌به‌ره‌كه سكى چوو
گوفێره‌ى توشبوو ۵ (أر النار)
ئاگره‌كه‌ى هه‌نگیرساند ۵ (أر
الخیران): ئازده‌كه‌ى ده‌ركرد، پ‌اوى
نا.

الإرأ: ئاگر.

الأربأ: ده‌نگ ۵ زه‌رى ته‌له‌فۆن ده‌نگى
ته‌له‌فۆن له‌كاتى به‌رز كردنه‌وه‌ى
بیسته‌ك دا.

أرأ (أربأ) أرأ و أرؤأ: ویک هاته‌وه‌و
کۆبۆوه ۵ کۆمه‌ کۆمه‌و گاکۆئکى
کرد له‌به‌ر ماندووى ۵ ده‌گوترئ: (ما
بلغ اعلی‌ الجبل الا أرأ) نه‌گه‌یه‌شته
تۆپه‌لاکى کێوه‌که مه‌گه‌ر
به‌گرمۆله‌یى و له‌سه‌ر چنگان.

أرأ الخیران: ئازده‌كه‌ به‌هێز بوو خوى
داپشت ۵ (أرأ الى المكان) په‌ناى به‌و
شوئنه برد، گه‌پایه‌وه بۆ نه‌وئ ۵
له‌فه‌رموده‌ى پێغه‌مبه‌ردا (د.خ)
هاتوووه (إن الاسلام لیأرأ الى المدينه)
کما تأرأ الحیه الى خجرتها) بێگومان
نیسلام ده‌گه‌رپێته‌وه بۆ مه‌دینه
وه‌کوو چۆن مار ده‌گه‌رپێته‌وه بۆ
کونى خوى.

أرأت الشجرة: دره‌خته‌كه له‌زه‌وى دا
ره‌گى داكوتان پته‌و بوو.

أَرَزَ الْأَصَابِعُ مِنَ الْبَرْدِ: پهنجهکان

لهسهرمان گرژ بون.

أَرَزَتِ اللَّيْلَةُ أَرِزًا وَأَرِزًا وَأَرِزًا: شهوهکه

سهرماکهی بههیز بوو.

الأَرَزُ: درهختیکی گه وړه پهنه له توخمی

دار سنه و بهره، ههمیشه سهوزه، زور

بهرز دمیتهوه، دارهکهی بؤ کهشتی

دروسـتکردن بـه کاردنن ۵

بهناوبانگترین درهختی نهـرز

درهختی نهـرزی لوبنانی په.

الأَرَزُ: مهرمه ۵ گیاههکی وهرزیه بی ناو

نابی زور همزی له ناوه، گولهکانی

چهند دمنکه جهتوکیک لهخو

دهگرن مهـلهـو زهردن کهـپاک

دهکړئ و بهکړه دهکړئ دنکه برنجی

بجوکی سپی له پهلدا دهـبـ ۵

خواردنیکي جیهانیه لهزور ولات دا

خوراکي سهرهکیه ۵ دهکولندریو

دهکړئ به چیشـت.

الأَرِيزُ: سههول، روژی سهرماو سؤل و

زور سارد.

أَرَسَ (أَرِسَ): بوو به فهلاو وهرزیر،

کشتیار ۵ (أَرَسَ) بهمانا (أَرَسَ) په ۵

(الإَرَسُ) بنهچه، نهصل، بنهما.

أَرَسَ: فلانکهسی کرد به فهلاو وهرزیر.

الإَرِيسُ: فهلاو وهرزیر، (ك: أَرَارِيسَ،

أَرَارِسَة، أَرَسِي).

الأَرِيسُ: بهمانا فهلاو وهرزیره.

الأَرِسْطَرَاطِيَّة: حکومت یان چین و

توئزیکي کؤمهـل که خویان

بهخانهدان بزاندو ژیانیکي خوش و

تایبهتییان ههـبـ.

أَرَشَ بَيْنَهُمْ أَرَشًا: بهشهری دان و

پیکهـومنان ۵ لهپهکزی هان دان.

أَرَشَ فُلَانًا: فلانکهسی بریندار کرد ۵

خوینی برینداریهکهی دا.

أَرَشَ بَيْنَهُمُ الْحَرْبَ: شهری نیوانیانی

خوش کرد.

إِثْرَشَ جُرْحَهُ: خوینی برینهکهی

وهرگرت.

الأَرَشُ: برین و عهیب ۵ وهرگرتنی خوینی

برین ۵ نهو بره پارهیهی که کپیار

لهجیاتی درکهـوتنی عهیبی

فرؤشـراوهکه لهفرؤشـیاری

دمستینتهوه، (ك: أَرَشَ) هـ.

أَرَضَتِ الْأَرْضُ وَالرَّوْضَةُ أَرْضًا: زهویپهکه

۵ باغهکه گیاو گزی زوربوو ۵

دیمهـنی رازاوو جوان بوو، (أَرَضَتِ

الْقَرْحَةَ) برینهکه داومشا، دهـمی

کردهوه، بوو بهخوره و چاره.

أَرَضَتِ الْحَشْبَةُ: دارهکه مؤرانه خواردی

۵ خمخورکه لی دا.

أَرَضَتِ الْأَرْضُ: بهمانا (أَرَضَتَ) هـ ۵ (و

أَرْضَ فُلَانٍ) فلانکهس بوو به

پیاویکی خیر خوازو بی فیز.

أَرْضُ فُلَانٍ: فلانکهس توشی نهخوشی

پهک بووه بهـبـ ئیراده سهری

دهلهـرزی و ههمیشه بهملاو بهولادا

دهکهوئ.

أَرْضُ الْأَرْضِ: فیزی نهو خاکه بووه

هه مېشه هاتوو چۆي دهكا.

أَرْضُ الشَّيْءِ: نهو شتهى چاك كردهوه،
چاكسازى تپدا كرد.

أَرْضُ السَّاءِ: مهشكه يان كوندهكهى
چاك كردهوه نهرمى كردهوه
چهورى كرد.

تَأْرَضْتُ النَّبْتُ: گزو گياكه خۆي گرت
لهخۆكهوت، راسا، جوان و پهرداخ
بوو رهگى داكوتان.

تَأْرَضُ فُلَانٌ: فلانكهس لهو شوينه
جېگير بوو مايهوه، (تَأْرَضُ الْمَنْزِلُ)
نهو مهنزلهى ههلبزاردو تپيدا
مايهوه.

إِسْتَأْرَضْتُ الْأَرْضَ وَالْقَرْحَةَ: بهمانا
(مجردهكهپهتى).

إِسْتَأْرَضْتُ الْفَسِيلُ: نهمامهكه پهگو
رېشهى بهزهوى دا رۆچون و بلاو
بونهوه.

إِسْتَأْرَضُ السَّعَابُ: هه ور قورس بوو،
بهرى ئاسمانى داگير كردو
وادهبيندرئ دهلى و هستاوه.

إِسْتَأْرَضُ بِالْمَكَانِ: لهوشوينه مايهوه.
الإَرْضُ: فهرشو راخهرىكى پان و پۆپه
لهتوكى حوشترو موو خورى دروست
دهكړئ.

الأَرْضُ: زهوى، پهكېكه لهههسارهكانى
كۆمهلهى خورى و پلهى سېيهى
ههپه لهفهلهمكى خۆي دا بهدهورى
خۆردا، نهو ههسارهپه ئيمهى
ئادهميزاد لهسهرى دهژين.

أَرْضُ الشَّيْءِ: لای خواړوى شت و (علم
الأَرْض) زانيارى زهوى ناسى
زانيارپيهكه لهزهوى دهكۆلتيتهوه،
لهبارهى چينهكانى و پېكهاتهكانى و
گۆرانكارپيهكانى بهسهرى داهاتوون.
الأَرْضَةُ: دعبايهكه سېپيه و وهكوو
ميرو وايه لهوهرزى بههاردا
دمردهكهوئ و ههروا كرميكه يان
پېرۆپهكه داردهخوا بهكوردى پئى
دهگوتري: مؤرانه، خمخۆركه و
دهگوتري: (خشبَة مَارُوضَة) داريكى
مؤرانه لى دراوه و (فُلَانُ أَلَسَدُ مِنَ
الأَرْضَةِ) فلان لهمؤرانه ويرانكه
تره.

الأَرْضِيَّةُ: كړيى گرتنى پارچه
زهوپيهكه بؤماوهپهكى دپاريكراو.
أَرَطَتِ الْإِبِلُ أَرَطًا: حوشترهكه نههرمطاي
خوارد، (أَرَطَ الْأَدِيمُ) پيستهكهى
بهنههرمطا دмбаغ كرد.

أَرَطَتِ الْإِبِلُ: بهخواردنى نههرمطا
حوشترهكهى ژانه سكى گرت و
(أَرَطَتِ الْأَرْضُ إِرَاطًا) نهو زهوپيه
روهكى نههرمطاي لى پوا.

الأَرَطِي: روهكېكى درهخت ناساپه له
پيړى پهتاتهپه و له لمبهلان دا
دهروئ و پهك پهگى ههپه و
كهلاكهى بارپكه ميوهكهى وهكوو
عوناب دهچ.

الأَرْغُنُ: ناميړىكى موسيقايه فوى پيدا

أَرْكَ الْجَرْحُ: خهريكه برينهكه چاك
بيتهوه توي بينيتهوه.

أَرْكَ الْأَمْرَ لِي عِنْقِهِ: نهوكارهى له نهستو
گرتو پيوه پابهند بوو.

أَرْكَ الْإِبِلَ: گهلاى درهختى نهراكى
دهرخواردى خوشترهكه دا.

أَرْكَتِ الْإِبِلُ: گهدهى خوشترهكه توشى
نهخوشى بوو بههوى خواردنى

گهلاى درهختى نهراك.

أَرْكَتِ الْأَرَاكُ: درهختى نهراك لقهكانى
تيك چرزانو گهوره بوو.

الأراك: درهختى نهراك يان درهختى
سيواك روهكيكى شيوه درهختييهو

لهپري نهراك ه لقهكانى زورو
پهلكهگهلاكانى دوو دوو بهرامبهه

پهكن ه ميوهپهكى سوري مهيلهو
رهشى ههيه دهخوري ه لهولاتى

گهرم دا دهروي، بو نمونه لهساراي
باشوري خوهرهلاتى ميصردا

دهروي.

الاربيكة: قهنهفه، كورسى، (ك: أراك) ه
(أربكة الجرح) گوشته ساغهكهى

برين: كه گوشته سورهكهى دياربنو
كييم زوخهكهى نهماين.

الأركون: سهروكى گوند، ريش سبي
گوند.

أَوَمَّ عَلَيْهِ أَرَمًا: گهستى ه (أَرَمَ الشَّيْءُ)
شتهكهى له بيخ دهرهينا ه

دهگوتري: (أَرَمَتِ السَّائِمَةُ الْمَرْعَى)
نازهلهكه لهومرهكهى ژير پيدا،

دهكري، كومهتيك بوري و شويى
فوتيكردنى تيدان، لهبنهپهت دا
وشهپهكى يوناني په.

الْأَرْغُلُ: ناميريكى دووفاقى موسيقيه
دوو بوري كونكونى تيدان پهكيان
لهوى تريان كورت تره.

أَرْغَهُ مُؤَارَفَةً: هاوسيههتي كرد، كهوته
پهناپهوه.

أَرْفَ الْأَرْضُ: زهويپهكهى نيفراز كرد و
دابهشى كرد، نيشاندارى كرد.

الأَرْفَةُ: نيشانهپهكه دادهنري سنوورى
پارچه زهويپهكاني نزيك پهكترى
بي ديارى دهكري.

أَرِقَ أَرَقًا: خهوى لي زپا، بهشهو خهوى
لي ناكهوى.

أَرْقَهُ أِيرَاقًا: وای لي كرد خهوى لي
بزپي ه (أَرْقَهُ) بهمانا (أَرْقَهُ).

إِلْتَرَقَ: بهمانا (أَرِقَ) په (تَأَرَقَ) بهمانا
(أَرِقَ) په.

الأَرَقُ: خهوه لستيزان ه (الأَرَقُ)
خهوليزپاني لي بوو به عادت.

الأَرْقَانُ: يهرهقان، نهخوشى پهكه
تووشى زمرعات دهبيو و زمرد
ههلهدهگهپي.

أَرْكَتِ الْإِبِلُ أَرَكًا وَأَرَكًا: خوشترهكه
گهلاى درهختى نهراكى خواردو
گهدهى ژانى لي هات بههوى
خواردنى نهو گهلاپهوه.

أَرْكَ الرَّجُلُ بِالْمَكَانِ: پياوهكه لهوشويندها
جنگير بوو بهجبي نههيشت.

به سهریا هاتوو له ناوی برد (أَرَمَ
الْجَذْبُ الماشية) گرانى و بئ بارانى
ناژه له كهى له ناو برد (أَرَمَ الْخَيْلُ)
ئه سپه كهى كوشت.

أَرَمَ أَرَمًا: فهوتاو له ناو چوو.

أَرَمَ الْأَرْضُ: زهوییه كه ههچى لى نه پړوا
بووه سوتهمه رۆ.

الأَرَمُ: ددان ۵ دهگوترى: (فلان يحرق عليك
الأَرَمُ) فلانكهس ددانى لى دهسوئ
ئه وهندهى پى لیته.

الأَرَمُ: ئه و بهردانهن كه له رینگادا دهكرینه
نیشانهى رینگاكه و بهزۆرى له مبهرو
ئه و بهرى كویره پى دا داده نرین
بوئه وهى رېوارهكان بزانه له كوێوه
بپۆن.

إِرَمٌ: نه ته وهیهك بووه له كوۆن دا گهلى عاد
لقیكى ئه وانه ۵ دهسلین: شارێكى
گهرهوى گهلى عادبووه.

الأَرُومُ والأَرُومَةُ: بنكى درهخت بهزۆرى
بۆ ریشه و نژاد بهكار دههیندرئ ۵
دهگوترئ: (هو طيب الأرومة) ئه و
ریشه و نژادی رهسه و
وه چاخزادهیه.

الأرمادا: ئوسطول ئیسپانیا بوو
له سه دهى ههژدهدا ئینگلیز تیکى
شکاند.

أَرَمَ: گهستى (أَرَمَ، أَرَمًا و إِرَمًا):
گه شهى کرد، كه یهخۆش بوو، باکی
له ههچ نییه.

أَرَمَ مَازَمَةً و إِرَمًا: شانازی به سهردا

کردو خۆى به سهردا رانواند.
الإِرَانُ: كه له گا کیوى ۵ رهشه و لاخى
نیرى کیوى گیا خۆرو کاوێژ کهه.

الأُرْسَةُ: په نیری ته پىان تۆوێكه
دهكریته ناو شیروه دهیكاته په نیر.

الأُرْبُ: كه رویشك ۵ گیانه به ریکى زۆر
و بهربلاوه له زۆر شوینی جیهان دا
ههیه ۵ فره وهیهكى نه رم جهستهى
دابهوشیوه، کیوى و مالى ههیه.

الأُرْبَانِي: پهنگى مهیله و تاریك ۵
دهگوترئ: (كساء أرباني).

أُرْبَةُ الأنف: سهرى لوت ۵ دهگوترئ:
(جَذَعَ أُرْبَتَهُ) سوکایهتى پى کرد ۵
(قوم شَمَ الأُرَانِبِ) گهلیكى
شکو مهندن.

الأُرَنْدَجُ: چه رمیکى په شه پیلایى لى
دروست دهكرئ ۵ روئیکى رهشه
پیلایى پى پهش دهكرئ.

أَرَا النَّارَ أَرَوًا: فوئكه ناگردانى بۆ ناگرهكه
دروست دهکرد.

أَرَى النحلَ: ههنگه كه ههنگوینی کرد.

أَرَى الْقِدْرَ: دیزهكه، مهنجه له كه به هوى
ناگرهكه وه شتى به بنه كه یه وه
نووسا.

أَرَى فلانَ: فلانكهس پى ههئسا، توپه
بوو.

أَرَى الدابة الى الدابة: ناژه له كه،
چه یوانه كه په گیان گرتو پیکه وه
له سهمر ناخوړنك له وه پان.

أَرَى الرِّيحَ السَّحَابَ: با هه وره که ی رادا ه
(أرى فلان الماء) فلانکس ورده
ورده ناوه که ی پندا کرد.

أَرَى اللَّبَنُ وَغَرَهُ بِالْإِنَاءِ أَرْيَا: شیر که سوتاو
هیندیکی به دیزه که وه نووسا.
أَرَى الدَّابَّةَ إِلَى الدَّابَّةِ: نازه له کانی
تیکه لاو کردن یهک ناخوری بو
بنیات نان.

أَرَى الشَّيْءَ: نهو شته ی جیگیر کردو
له شوینی خوی چه سپاندی ه (أرى
الدابة) ناخوری بو چه یوانه که
دروست کرد ه (أرى فلاناً) فلانکس
فیل لاهلان کرد نهو داوای ری
نیشان دانی لی کردبو به لام نهو
خیانه تی لی کرد ناموزگاری
کردنه که ی به فیل بوو.

أَرَى عَنِ الشَّيْءِ: قسه ی پیچ و په نای
درباره ی نهو شته کرد به ته ورپیه
درباره ی دوا، نهو ی مه به ست بوو
شتیکی تری درکاند.

إِثْرَى النَّحْلُ: ههنگه که ههنگوینی کرد.
إِثْرَى فُلَانٌ بِالْمَكَانِ: فلانکس لهوشوینه
مایه وهو جیگیر بوو.

إِثْرَى الْأَرِي بِالْغَلِيَّةِ: ههنگوینه که
به کوله سه که وه نووسا.

الْأَرِي: نهو سینکه داکوتراومیه یان نهو
قولقه یه که له دیوار قایم ده کری که
نازه لی پیوه دبه سترته وه.

الْأَرِي: ره گه زی ناری نهو گهل و
نه ته ویه یه کومه لیک تایبه تمه ندی

زمانه وانو ره گه زو دیارده کویان
ده که نه وه.

الْأَرِيَّةُ: تایبه تمه ندیه کانی ره گه زی
ناری.

الْإِرَّةُ: قولکه ناگردان ه گوشتیک وشک
بکری ته وه بو نه وه ی له سه فهدا
که لکی لی وهر بگیری.

الْأَرِيَّةُ: چه یوانه کیوی نیبری یان می،
(ك: أراوى، أرى).

الْأَرِي: ههنگوین ه شه ونم که ده که ویته
سه ر گه لای درخت ه نهو به شه
خوارده مه نییه ی به بنک و نه ملاو
نه ولای دیزه و مه نجه نه وه دهنووس.
الْأَرِيَّةُ: رهوشت به رزو سه خ
سروشت و نانبد.

أَرَبَ الْمَاءُ أَرَبًا: ناوه که جاری بوو، رهوان
بوو.

أَرَبَتِ الْمَاشِيَةُ: نازه له که کاویزی نه کرد.
تَأَرَبُوا الْمَالَ بَيْنَهُمْ: ماله که یان
به سه رخویان دایه شکرد.

الْإِرْبُ: کورته بالای ورگنی سمت گه وره ه
ناکس به چه و خوپی ه فیل زانو
چاوو راوکه ر.

الْمِرْأَبُ: نهو بورییه که له سه ربانه وه
یان له شوینیکی به رزه وه ناوی پیدا
دهینرته خوار، (ك: مَارَب).

أَرَجَ لِي مَشِيَةٌ أَرْجَا: به خیرایی رؤی
تیز تپه ری. (أَرَجَ عَنْهُ) ته مبه لی
کرد دواکه وت.

أَرَجَ أَرْجًا: به مانا (أَرَجَ دئ).

اَزَجَ الْعُشْبُ: گياو گزه که له خو که ووت و بهرز بؤوه.

اَزَجَ الْبِنَاءُ: دیواره که ی بهرز کرده وه، باله خانه که ی بهرز کرده وه.

اَللَّزَجُ: بینا به کی لاکیش به ی به که سه قفه که ی قهوس بی.

اَزَجَ اَزْرَجًا: وَاَنْتَ هَاتُوهُ ه تهمبه لی کرد، دوا که ووت.

اَزَجَ الْعِرْقُ: دهماره که په له په لی بی که ووت که وته هه لپه رین.

اَوَجَ الْقَدَمُ اَوْ الثَّغْلُ: قاجه که خلیسکا ه نه عله که له ژر قاجی دا سوپا و خلیسکی برد.

الْأَزْجُ: دوا که ووتو له ره وستی جوان ه نه و ولاحه ی له کاتی باری گران دا دهنر کیتی، دهنالینی.

الْأَزَاذُ: جوړیکه له خورمای باش.

اَزَّو الزرع: کشتو کاله که تی کچر ژاو له خو که ووت و هه ندیک ی هه ندیک ی هه لگرت.

اَزَّو فُلَانًا: نیزاری له بهر فلانه که س کرد ه (اَزَّو الشَّيْ) پشتگیری له و شته کرد و به هیزی کرد.

اَزَّو الْحِصَانُ اَزْرًا: نه سپه که سمت و که فه ل و دو قاجی دوا وه ی سپی بو و قاجی پی شه وه شی پهن گیتی تره.

اَزَّو الزَّرِيعُ مَزَارَّةً: به مانا (اَزَّو) به ه (اَزَّو فُلَانًا) یارمه تی فلانی دا.

اَزَّو الشَّيْءَ: هاوشانی نه و شته بو و

بهرام بهری کرد.

اَزَّرَ: به مانا (اَزَّرَهُ) دئ (اَزَّرَ الثَّبَتُ

الأرض) گزو گيا که زه وی په که ی داپوشی ه (اَزَّرَ الحائط): دیواره که ی

به دیواریکی تر به هیزی کرد (اَزَّرَ الْكِتَابُ) به رای خو ی په راویزی

له سهر کتیبه که نووسی ه ده گوتری: (نصره نصرًا مَزْرًا) یارمه تیه کی به

هیزی فلانکه سی دا.

اِنْتَزَرَ وَاِنْتَزَرَ: نیزاری له بهر کرد (تَأَزَّرَ)

به مانا (اِنْتَزَرَ) په (تَأَزَّرَ الزرع): به مانا (اَزَّرَهُ) به.

الإزار: پوښاکیکه نیوه ی لای خوا وی

جهسته ی نادمه میزاد داده پوښی ه پیاوونی موسو لمان له کاتی نیحرام

به ستن دا نیزار ده پوښن ه ده گوتری: (فَلَانٌ عِفِيفٌ الْإِزَارِ)

فلانکه سی داوینپاکه ه (إِزَارُ الْحَائِطِ) نه و جینه دیوار و خسته یه له لای

خوا وی دیواره که وه پیوه ی دهنوسپنری بؤ پته و بوونی یان بؤ

پاریزگاری یان بؤ جوانی.

الأزْرُ: هیزی توانا ه ده گوتری: (شَدُّ

أَزْرَهُ) به هیزی کرد پشتی قا یم کرد له قورنات دا دهنه رموی: (أَشْدُّ بِهِ

أَزْرِي)

الإزْرُ: بنه ما و نه صل ه (اِنْتَزَرَ): به مانا

(الأزار) ه ده گوتری: (شَدُّ لِلْأَمْرِ

مِنْزَرَهُ) خو ی بؤ نه و کاره ناماده

کردو پشتینی بؤ به ست (و شد مَنَدَرَه
درون النساء) خوی له نافرمت دور
خسته وه ۵ (فلان عقیف المَنَزَر) فلان
داوینپاکه ۵ توخنی کاری حه رام
ناکهوئ.

أَزْ اَزیزاً، و اَزازاً: جمو جۆلی کرد که و ته
هه لپه رکه ۵ له بهر تیزپه وی یان
کولان دمنگی ئی هات ۵ دموگوتری: (أَزْ
الرعدُ والقِدر والطائر) هه وره که
گولاندی ۵ دیزه که گیزه ی هات ۵
بالنده که ورشه ی هات.

أَزْ النارُ أَزْ و اَزیزاً: ناگره که ی داگیرساند
(أَزْ القدر) دیزه که ی به ویزه ویز
خست (أَزْ الشیء) نهو شته ی به
جمو جۆل خست

أَزْ الشیء: شته که ی راته کاندو به توندی
جولاندی.

أَزْ فلاناً: فلانکه سی هه لئاو سووری کرد
له سه ر کردن یان نه کردنی شتیک.
أَزْ بینهما: نیوانی شیواندن لیکی کردن به
دوژمن، یان به پیچه وانه وه.

إِنْتَرْ: به مانا (أَزْ) یه ۵ (الْتَرْ منه) لسی
تؤرا ۵ پهی ئی هه لسا.

تَأَزَّرْ: به مانا (أَزْ) یه (تَأَزَّرَ الْمَكَانُ):
نهو شوینه دانیشتوانه که ی که و تنه
پاپه پین و بگروه به رده، پشیوی
که و ته ناویانه وه.

الْأَزْ: لیدانی به نیش له کوان و دۆمه ن.
الْأَزْ: کۆمه لی زۆرو قهرمباغ.

الأزفة: دمنگ

الأزیز: پویشتنی به په له ۵ خیرا
پویشتن.

أَزِفَ الرقبت: کاته که نزیک بووه ۵
دموگوتری: (أَزِفَ التَّرحُلُ) سه فه ره که
نزیک بۆته وه ۵ له قورنان دا هاتووه
(أَزِفَتِ الْأَزْفَةُ) پۆزی قیامه ت نزیک
بووه ۵ (أَزِفَ الرجلُ) پیاوه که په له ی
کرد.

أَزَفَهُ إِيْزافاً: په له ی ئی کردو وای ئی کرد
په له بکا.

تَأَزَّفَ اعْطَرُ: هه نگاوه کانی لیک نزیک
بوونه وه (تَأَزَّفَ القومُ) خه لکه که
لیک نزیک بوونه وه
الأزفة: پۆزی قیامه ت.

الأزف: ده ستکورتی و ژیا نی کوله مه رگی ۵
ژینتالی.

أَزَقَ أَزَقاً: ته نگه به ربوو ۵ (أَزَقَ الشیء)
نهو شته ی ته نگ کرده وه (تَأَزَقَ) به
مانا (أَزَقَ) یه.

الْمَأَزَقُ: ته نگ و جه لمه، ته نگزه،
ته نگه به رو شوینی به رته سک، (ک:
مَأَزَقَ) ه.

أَزَلَ الْمَكَانَ أَزْلاً: شوینه که ته نگ بوو ۵
(أَزَلَ الرجلُ) پیاوه که که و ته
ژینتالی و جه رمه سه ربیه وه ۵ توشی
ده سکورتی و ته نگزه بوو ۵ (أَزَلَ
فلاناً) ۵ فلانکه سی حه بس کرد ۵
خسته ی ناو جه رتم و ته نگزه وه ۵

(أَزَلَ الدابة) نازده لکه ی بهند کرد،
گوریسی به ستنه و مکه ی کورت
کرده وه، له ناو له وه پگا به جی
هیشت.

أَزَلَ النَّاسُ: خه لکه که توشی گرانی و کهم
دهرامه تی بوون ه دهگوتری: (أَزَلُوا
حتى هزلوا) گرانی و نه بوونی وای
لی کردن کزو کۆله وار بوون.
أَزَلَتِ السَّيِّئَةُ: ساله مکه ی گرانی و قات و
قپی بوو.

تَأَزَّلَ: تهنگ بوو، که وته نارپه حه تی و
نه بونی وه ه (تَأَزَّلَ صَدْرُهُ) سنگی
تهنگ بوو هه ناسه ی سوار بوو.

الْأَزْلُ: نه و که سه په له ترسان یان له بهر
نه خوئی نه توانی دهر که وئ.
الْأَزْلُ: رۆژگاری سهخت، ژمانی
کوله مهرگی و نارپه حه تی.

الْأَزْلُ: کۆنی بی سه رها، نه و شته ی
کۆنه و سه ره تای نییه.

الْأَزْلِيُّ: کۆنی رۆچوو له کۆنی دا
که سه ره تای نه بی.

الْمَازِلُ: تهنگه بهر ه تهنگ ه تهنگل، (ك:
مَازِل) ه.

أَزَمَ عَلَى الشَّيْءِ أَزَمًا: به دهم گهستی زۆر
به توندی گهستی ه دهگوتری: (أَزَمَ
الفرسُ على اللجام) نه سه په که
لغاوه که دهجوی دهیگه زئ ه (و أَزَمَ
فلان على كذا) فلان کهس پابهندی
فلان شت بوو، بهرده وام بوو له سه ر

نه نجامدانی ه (وَأَزَمَتْ عَلَيْهِمُ السَّيِّئَةُ)
ساله که زۆر قاتو قپی و پپ تهنگزه و
چورتم بوو.
أَزَمَ الشَّيْءُ: شته مکه ی برپه وه (أَزَمَ عليه)
به مانا (أَزَم) ه په.

تَأَزَّمُ: توشی نه زمه و چورتم بوو (الْأَزَمُ)
که لبه.
الْأَزَمَةُ: قاتو قپی و نه بوونی و تهنگزه و
چورتم.

الْأَزَمَةُ، الْأَزَمَةُ: تهنگ و جه له مه و
قاتو قپی و نه بوونی ه دهگوتری
نه زمه ی ئابوری ه نه زمه ی سیاسی ه
نه زمه ی تهندروستی ه له زانیاری
بهزیشکی دا به ئاکامیکی چاوه پروان
نه کراوی کتوپر په یدابوو که له
نه خوئییه کی توندا دپته دی ه
وه کوو نیلتیهابی ریخۆله.

الْمَازِمُ: ریگه ی تهنگه بهری نیوان دوکیو،
(ك: مَازِم) ه.

أَزَا الظِّلُّ أَزَاً: سیپه ره مکه ی کهم بووه،
هه لکشایه وه (أَزَا الْيَوْمُ) رۆژ که زۆر
گهرم بوو.

أَزَى أَزِيًا وَ أَزِيًا: ویک هاته وه ه (أَزَى
الظلُّ) سیپه ره هه لکشایه وه
دهگوتری: (أَزَى الشَّرْبُ): کراسه که
تی چوو، دواشتن ته سک و کورت
بووه ه (أَزَى لَهُ أَزِيًا) ه له ریگای
نه مینه وه بۆی هات بۆنه وه ی
به خوئی نه زانی هه لی خه له تینی.

الاستاذية: مەصدەرئىكى سەنەئىيە واتە: مامۇستايەتى.

الإستبرق: دىباجى ئەستور.

استراليا: بىچوكتىن كىشومەرە لەناو پىنج

كىشومەرەكان دا كەو تۆتە نىوان

دەريا لوشى ھىندى و دەريا لوشى

ھادى يەو ۵ باشورى مەيلەو

خۆرھەلاتى ئاسيايە ۵ نىوان دوھىلى

(۱۰ - ۲۹) باشورىن ۵ مەدارى

(جەدىي) روبەرەكەى دابەش دەكا

بۇ دووبەشى وەكوو يەك ۵ زۆربەى

ولاتەكە ئاووھەواى مام ناوھندى يە.

أسد: رەوشتى شىرى گرت ۵ شىرى

چاوپىكەوت و لىى ترسا.

أسد بين الكلاب مؤسدة: سەگەكانى

تىك بەردان، واى لىكردن پەلامارى

يەكترى بدەن، (أسد بينهم) نىوانى

تىكدان و فەسادو ئاشوبى خستە

نىوانيانەو.

أسد الكلب: سەگەكەى تىبەردا.

أسد: دەگوترى: (أسد الكلب) واتە:

سەگەكە پابەندى فەرمانى

خاومەكەى بوو كە گىفيان كردهو

بۇ شەپ ئەويش ئامادەباش بوو.

إسأسد: خۆى برده رىزى شىرو وەكوو

ئەو ئازايەتى نواند.

الأسد: شىرچ نىرو چ مى ۵ بىچو پان

گەورە ۵ دىندەيەكى ئازاو چاوندەترسە

لەزمانى عەرەبى دا زۆر ناوى ھەن،

(ك: آساد، أسود، أسد).

آزى آزى: وىك ھاتەو، چوو ناو يەكەو

تىوھچو ۵ (آزى اليرم) رۆزەكەى زۆر

گەرم بوو.

آزى الشىى ايزاء: ئەوشتەى خستە پان

فلان شت.

آزى الخوض: سەرھاقى خستە سەر

تەنكى ئاوەكە ۵ پان شتىكى خستە

سەر زاركى ھەوزەكە بۇ ئەو

ئاوھەكەى تىدا بىتىن.

تازيا: بەرامبەر بوون.

تازى عنە: لىى ژىوان بوو، پاشگەز

بۆۋە ۵ (تازى السهم) تىرەكە

لەنىشانەكەى داو تىدا لەريەو.

الزاء: بەرامبەر ۵ ھاوشان ۵ بەمانا

لىزان و شارمەزاش ھاتوۋە ۵

دەگوترى: (ھوزاء الأمر) ئەو

لەوکارەدا شارمەزاو پىسپۆرە ۵ ھەروا

بەمانا سەرھاقى تەنكى و بەرمىل و

سەرھاقى ھەوزى ناو ھاتوۋە.

الاسبانخ: گىيەكى سەوزى زستانەيە

دەگولتىندى و دەخورى.

الاسبيداج: گاربۇنى رصاص ۵ مادەيەكى

سپى يە بۇ بۇياخكردن و طەلايى

بەكاردەھىندى.

الاسبرين: مادەيەكە بەكار دەھىندى بۇ

چارەسەرى سەرنىشەو رۇماتىزم.

الاستاج: ئەو خولخلۇكە پان ئەو دارەيە

كە بەدەست رىسى لەسەر

ھەلدەكرى ۵ بۇ جۇلايى كىردى بۇ

تەنىن و چىنىنى.

الأسد: بورچیکه له بورجه کانی ناسمان.
(داء الأسد): جورچکه لهنه خوښی
گولی ۵ نهو ناوه پان لى ناوه چونکه
دهم و چاوى توشبوو بهونه خوښه
وهکوو دهم و چاوى شيروايه.
الأسدة: نهوشونه يه شيرى زور لى
بى و پييان خوښبى و وهگرى ببن،
(ك: مأسدة) يه.
أسره أسراً و إسرائاً: به ديل گرتى
أسراً أسراً: ميزى گيرا ۵ (استأسره) به ديل
گرتى ۵ (استأسر له) پابه ندى
فهريمانه كى بوو، به قسه كړه.
الإسار: پيوهند، نهوشته دىلى پى
قولبه ست دهكړئ.
الأسر: جهسته ته واوى و له شماغى،
رئك و پټكى نه ندام ۵ دهگوتړئ:
(شد الله أسره) خوا جهسته يه كى
پته وو رئك و پټكى پيداوه ۵ ههروا
به مانا هه موو، گشت هاتوو
دهگوتړئ: (جاء الأقرباء بأسرهم).
الأسر والأسر: ميزگيران.
الأسرة: زړى قايه و پته و، خرم و
كه سى پياو، كوومه ئيك ناده ميزاد كه
كارئكى هاوبه ش كويان بگاته وه،
(ك: أسر).
الأسير: به ديل گيراوى جهنگ، (ك:
أسراء، أسارى، أسارى).
الأسرب: رهصاص.
أسى بينهم أساً: نيوانى تيكدان ۵ ليكى

درېدوم كردن ۵ (أس البناء) وهستاكه
بناغه دانا ۵ (أس فلاناً) رقى
فلانكه سى هه ئساند.
أسى: به مانا (أس) يه.
الأساس: بناغه دىوارو خانوو ۵
نهوشته دىكه يه بنچينه بو
شتيكي تر ۵ بنه ماي هه موو شتيك و
سهره تاكه دى ۵ دهگوتړئ: (أساس
الفكرة)، (أساس البحث) (التعليم
الاساسى) ۵ (النظام الاساسى):
دهستورى ولات.
الأسس الإس اساس: به مانا (الأساس) دين
۵ نه گهر له گهل زه مان دا به كار
بيئندري به مانا كوون و دپرينه
دهگوتړئ: (الأكراد يعيشون على
أرضهم من أس الذفر) ۵ وشه (أس)
نه گهر له حيساب دا به كار هات،
مه به ست نهو ژمار يه هيلى
جه ندييه ت ده ست نيشان دهكات ۵
هيلى دووهم (أس ۲) هيلى سييم
(أس ۳) و به وجوره.
التأسيس: له قافيه و سهره وادا بريتيه
له (نهلفيك) به سهره واده دهنووسى
له نيوان نه وو پيتى رهوى يه كه دا
پيتيكي تر هه بى ۵ (الاطال هذا
الليل و اخضل جانباً) نهلفى
(جانبه) نهلفى تمئسيه.
المؤسسة: دام و دهزگايه كه مه به ستى
به ره مه پيتان پان بازرگانى و كالا

گۆزېنەۋە بىي بەمەبەستى سودو
قازانچ.

الأسطبة: پاشەرۆك و خلتەو پلتەى
دروسىتىكرىنى كالاكەتەتانی و
لۆكەپپەكان.

الأسطرلاب: نامىرىكە لەكۆن دا زاناكان
بەكارپان ھىناۋە بۆ زانىنى بەرزى
قەبارە ئاسمانى پەكان و زانىنى
كات و شەش لاپەنەكان (جەھات
الست).

الأسطبل: تەۋپىلەى نەسپ و لاغى
بارمبەر.

الأسطورة: نەفسانەۋ جىرۆكى بى سەرو
بەر و بىبناغە.

الأسطول: كۆمەللىك كەشتى جەنگى پان
كەشتى بار ھەنگرو گواستەنەۋە.

الأسطول البحري: كۆمەللىك تەپارە و
بالئەفەر، جەنگى پان ھى
گواستەنەۋە.

الأسطوانة: كۆلەكە ۋە قورسەپە
كەدەنگ و مۇسقىقاي لەسەر تۆمار
دەكرى، (ك: أساطين)ە.

أساطين العلم والأدب: ئەۋزاناۋ زېرەك و
لېھاتۋانەن كەلەزانيارى دا ناۋپان
دەركردەۋە خەللىكى بىتمانەپان پىي
دەكەن.

أسيف عليه أسفا: پەرۋشى بوو ۋە غەمى بۆ
خوارد (أسيف له) دل ناپەرەھەت بوو.
پەشىمانى دەربېرى ۋە (آسف)ە وای لى

کرد غەمبارېرى ۋە (ئأسف عليه)
بەمانا (أسف)مپە.

الأسيف: كرىكار ۋە ئەۋكەسەى بەھىچ
شتىك قەلەۋ نابى ۋە دالگۆشت،
دلئەرم و گرېنۆك ۋە خاتۇ عانىشە
دەربارەى باۋكى بە پىغەمبەرى
گوت: (ان ابا بكر رجل أسيف لمتى
مايقم مقامك يغلبه البكاء) ئەۋبەكر
پىۋاۋىكى دلئەرم و سۆزاۋى پە
ھەركاتى بچىتە شوپنى جەنابت
كولى گرىانى ھەلئەستى.

الأسفانخ: بەمانا (الأسبانخ)ە ۋە واتە
(السانخ) بەكوردى سېپىناخ.

الأسفلت: قىر؛ خلتە پاشەرۆكى
بەرھەمى نەۋتى خامە لەكاتى
پىالاۋتن دا بەرھەم دى و
بەكاردەھىندىرى بۆ جادەۋ بان..

الإسفنج: گيانلەبەرىكى دەريايى روھى
پە، جەستەى نەرمە كۈنى ورد
وردى تىدان ۋە بەزۇرى لەدەرياكانى
مىصردا ھەپە ۋە ھەرۋەھا
جەستەپەكى نەرم و نپانە كونكونە
لەگيانلەبەرى دەريا وەردەگىرى زۆر
ئاۋ ھەلئەمژى.

الإسفيداج: كاربۇنى رەصاص.

الأسفين: ھۆرە ۋە سىنگىكە بۆ زۆر شت
بەكاردى پەككى لەۋانە
پەپوۋەستىكرىنى قەبارەپەك
بەقەبارەپەكى ترەۋە ۋە پان مانەۋەى
دوۋ قەبارە پان زياتر لەسەر حائى

خویان و نه گۆرانی بۆشایی نیوانیان.
الإِسْقَالَةُ: نهو دارو جه بلانیه که
نه ندازیاره کان لیکیان دمه بستن
بۆنه وهی دهستیان بگاته شوینی
به رزی بینا، (ك: اساقیل). ئیستا
کورد پیی دهلین: نه سکه له.

الْأَسْقَرِيوط: نه خووشی به که توشی
جهسته دهبی به هوئی گهنده خووری
یه وه ۵ یه کی له دیاردهکانی زیعی
گشتی و نازاری دهست و قاچه.

الْأَسْفُف: پله و پایه یه کی ناپینی یه بۆ
که شیش و پیاهه ناپینی یه کان
مه سیحی یه له ژوو ره سیس و
له خوار مه ترانه وهیه.

الْأَسْكُرْجَة: قاپیکی بچوکه له سه ره
دادهنری زه لاتنه و نهو جوړه
شتانه ی تیده کری.

الإِسْكِيم: کراسی ره به نه کانه.
الإِسْكِيمو: چینیکی ئاده میزادن
له ناوچه ی قوتبی باکور زیان
به سه رده به یه.

أَسْلَ إِسَالَة: لووس بوو، راست و ریک و
پیک بوو ۵ دهگوتری: (خَدَّ اسيل)
کوئی ریک و جوان (كفَ أسيلة
الأصابع) دهستی که به نه گانی ریک و
پیکن ۵ (أَسْلَه) ریک و پیک کرد ۵
ئاسنه که ی تیز کرد، شمشیره که ی
تیز کرد.

تَأْسَلْ أَباه: له باوکی چوو نه خلاق و
رهوشتی باوکی په پیره و کرد.

الْأَسْل: روهکی که لقو پۆبی زۆرن
چقلاوییه له پیری (أَسْلِيَة) له ناو
ئاوو زهوی ته پدا دهری، جه صیرو
جه بلی لی دروست ده کری ۵ هه روا
ناوه بۆ چقلی دریز ۵ بۆ ریمب بۆ
تیر بۆ ههرشتیک له ناسن بی و تیز
بکری، شمشیری یان کیرد بی یان
سه ر ریمب بی.

الْأَسْلَة: هه موو قه باره به ک دریزو راست
بی ۵ هه روا ناوه بۆ سه روبنی
قه باره ی باره ک، جا تیرۆک بی،
سوژن بی، شیشی توتن بی.
الإِسْمَت: جیمه نتۆ.

إِسْمَجُونِي: رهنگی شینی کال.
أَسْنِ الْمَاءِ أَسْنًا وَاَسْرًا: ناوه که گۆراو
بۆگه نی کردو به که لکی خواردنه وه
نایه ت.

أَسْنِ الْمَاءِ وَالْهَرَاءُ: هه ره به مانا (أَسْن) یه
(أَسْنِ فُلَان) فلانکهس به هوئی پیسی
هه واوه بی هوش بوو.

أَسْنَتُهُ الرَّائِحَةُ الْمُنْتَنَة ايساناً: هه وای
بۆگه ن ناوه که ی گۆپی (تَأَسْنِ الْمَاءِ)
به مانا (أَسْن) به (تَأَسْنِ عَهْدِ فُلَان)
په یوهندی و دۆستایه تی فلانکهس
گۆرا.

أَسَا بَيْنَهُمَا أَسَا وَاَسْرًا: چاک سازی نیوانی
کردن ۵ (أَسَا الْجَرْح) برینه که ی
چاک کرده وه ۵ (أَسَا فُلَانًا)
چاک سازی به گانی لایردن ۵ (أَسَا فُلَانًا)

بُفْلان) واپکرد فلان شوین پی
فلان هه لېگری.

الأسوار: سهرکرده، پالنهوان، سوارچاک
له بنه پرت دا وشهکه (فارسی)یه.
أسی الجرح أو المرض أو المریض: چاکی
کرده وه.

أسی علی: په روښی بوو، خه می
بوڅوارد.

آساه: غه مباری کرد ۵ (تاسرا)
خه لکه که هندیکیان هندیکیانی
خه فته تبار کرد.

آسی فلاناً بمصیبت: ته عزیمه ی له فلان
کرد به هوی کاره ساته که یه وه
دلخوښی دایه وه دلته وایی کرد.

إئسی به: کردی به پېشه نگو رابه ری
خوی شوینی که وت.

تاسی به: به مانا (إئسی به)یه.

الآسی: پزیشک، دکتور.

الآسیة: کوله که ۵ بینای پته و
بناغه دامه زراو.

الأسوة: پېشه و او رابه ۵ هاوشان و هاو
وینه.

المأساة: تراژیدیا، شانویه کی توندو
تیزو کاریگهره، به زوری له میزو و
چیروک و نه فسانه و مرده گیری و
کوژتایی په که شی خه ماوییه.

آسیا: گه ورمترین کیشومره له پان و
پوړی و فراوانی دا که وتوته نیوان
دوو هیلی پانی باکوری (۷۸,۵ - ۱,۵)

جگه له دوورگه خوږه لاتییه
هیندییه کان ۵ نه م کیشومره
له ناوچه ی گهرمه لانه وه تاناوچه ی
به سته لکی باکور دپروا ۵ نیوه ی
دانیشتوانی سهرزه وی تیدا دهزی.
الأسیتون: شلمه منی په کی گازای بی
رمنگه بونیکی تاییه تی هه یه.

أشَبَ الأشياءُ أشباً: شته کانی کوکړدنه وه و
تیکه لای کردن ۵ أشب فلاناً بکذا:
فلانکه سی به وشته به وتوانه
له که دار کرد.

أشَبَ الشجرُ أشباً: دره خته که لقو
پوپه کانی تی که چرژان و لی که هالان ۵
(أشَبَ الأمرُ بیسهم) خه لکه که
نیوانیان تی که چوو ناشوب و فساد
که وتسه به پنیانه وه ۵ ده گوتری:
(أشَبَ ما بیني و بینه) دوستایه تی
نیوان من و نه وی تی که دا.

إلتشَبو: کوښونه وه و تیکه لای بوون ۵

(أشَبَ) به مانا (أشَبَ) یه (أشَبَ

القرم) کوښونه وه و تی که لای بوون ۵ له

حه دیخی پیغه مبهردا ده لی کاتی که

پیغه مبهرد (د.خ) ثایه تی ﴿يَا أَيُّهَا

النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ

شَيْءٌ عَظِيمٌ﴾ ی ده خویندنه وه ﴿فَتَأْشَبَ

أَصْحَابُ الْإِلهِ) واته هاوه لانی له ده وری

کوښونه وه و تی که لای بوون ۵ له

فه رموده ی عه باس دا هاتووه ده لی:

روژی غه زای حونه ی عه باس

بانگی تی که شکاوو هه لاتووه کانی کرد

(حتى تأشبو حول الرسول) ههتا
هه موویان له دهوری پێغه مبهه
گردبونهوه.

الأشابة من الناس: خه لکی تیکه ن
هه مه جوړ ه (الإشابة من الكسب)
ئهو مال و سامانه به حهرامی تیکه ن
بوو بێ، (ك: أشاب) ه.

الإشابة: له زانیاری کیمیادا بریتییه
له بهیه که گه یشتنی دوو (معهدهن)
کانزا یان بهیه که گه یشتنی کانزایه که
بهشتی تر.

أشِرَ الخشب أشراً: دره خته که ی بریه وه
(أشِرَ الأسنان) ددانه کانی برینه وه،
ئه م لاو نه ولا کانیانی تاشی و ته نک ی
کردن.

أشِرَ أشراً: که یفخووش بوو نیشاتی په یدا
کرد ه خۆی به زلزان و له خۆی بای
بوو ه له قورئان دا دهغه رموی: ﴿بَلْ
هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌّ﴾، (ك: أشاری و
أشیری)، (أشِرَ البرق) هه ووه
بریسکه که، رونا کایی گۆیه که
لایته که له مه عانی کردو له شوینیک
نه وه ستا ها تو چۆی کرد ه (أشِرَ
النبات) زمهراته که گه شه ی کرد ه
(أشِرَّة) به مانا (أشِرَّة) دئ ه
ده گوتری: (لغز مؤشِر) ددانه کانی
رندراون راسته و پاسته کراون شاش
و پاشییان نه ماوه.

الإشارة: ناماژه بو کردن و دهست

بۆراکیشان.

الأشُر: تیزی ددان به سروشتی یان
به دهستکاری کردنی پزیشک.

الأشُرَّة: گرێه که به سه ری کلکی
کولله و مهیه وه کوو گاز وایه بێ
ده گه زئ.

المنشَار: مشار.

الإشراس: سریش ه گیایه که تۆویکی
درز کۆلای هه یه، ورد ده کری و
ده کری ته ناو ناوه وه وه کوو غه ره و
سیکوتین و که تیره دوما ده ی بێ لیک
ده درین ه به زۆری بو جزو به ندو
ته جلیدی کتیب به کار ده یندرئ.

أشٍ أشاً وأشاشاً وأشاشة: بۆش و بێ ناوک
بوو گه شه ی کردو هه سایه وه ه (أشٍ
ورق الشجر) به عاصاو گۆچان
له دره خته که ی دا بو نه وه ی
که لا کانی هه لوه رن.

الأش: نانی وشک.

الإشفی: دهرزی پینه چی.

تأشَن: دهستی یان شتی تری به
ئه سه پۆن شت.

الأشنان: روه کی که یان دره ختی که
له لبه لان دا ده پۆی گه لا که ی وشک
ده کری و وه کوو صابون ده ست و
ده م و چاوو پۆشاک ی بێ ده شوړئ.

الأشنة: پوه کی که بێ گۆل له دو نه بات
پیک دئ ه به کیان قه وزو نه وی
تریان فیطریاته ه پیکه وه گونجاون
له سه ر شیوه ی تو یکل و لق و پۆی

باريك و ورديله له سهر بهردو دركه
شاخ يان لقي دار دهرؤي به پرچه
پيرژن ناوزد دهكړئ.
أَصْدَ الباب أَصْدًا وَاَصَادًا: دمرگاکه
داخت ه گالي دا.

أَصْدَ إِيصَادًا: به مانا (أَصْدَةُ) هاتووه
لؤغه تيکه له (أَوْصَدَةُ) له قورشان دا
دغه رموي: ﴿إِنِّهَا عَلَيْهِمْ مُّصَدَّةٌ﴾.
أَصْدَ الثَّوْبِ: کراسه که ی بی قول کرد ه
(أَصْدَ الْجَارِيَةِ) کراسی بی قولی
له بهر چه تيوه که کرد.

الْأَصْدَةُ: کراسی بچوکی بی قوله.
الإِصْدَةُ: شوینی کوښونه وهی خه لک،
(ك: إِصْدَ) ه.

الْأَصِيدُ: چه وشه ی مال.

أَصْرًا أَصْرًا: گړنی داو قابی کرد ه بای
داو خواری کرد، چه بسی کرد.

إِلْتَصَرَتِ الْأَرْضُ: گزوگیا که ی به رده وام
بوو گیا که ی بالای کردو تیک هالو
چرو پر بوو (إِلْتَصَرَ الْقَرْمُ) زوربون،
ژماره ی نهو هوزو گله زیادیان
کرد.

الْأَصْرَةُ: نهو پالنه رمیه که وات لی دهکا
هه ندی خزم و کهس و کارت خوش
بوی ه جانو پالنه ره خزمایه تی بی
یان زاو بهندی یان چاکه و پیاو هتی
بی.

الإِصَارُ: قه دوبالای پیاو.

الإِصْرُ: پهمانی جهخت له سهر گراو،

له قورشان دا دغه رموي: ﴿قَالَ
أَفَرَأَيْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذٰلِكُمْ إِصْرِي﴾
ههروه ها به مانا کولی قورس هاتووه
قورشان دغه رموي: ﴿وَلَا تُحْمِلْ
عَلَيْتَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَىٰ الَّذِينَ مِن
قَبْلِنَا﴾.

الْأَصِيرُ: روه کی نه صیر گیا په کی
درنزه وه بوو لیک هالووه ه
دهگوترئ: (شعر أصير) قزیکي درنزه.
الْمَاصِرُ: زنجیریکه به سهر روياردا رایه ل
دهکړئ بو له مېه پر دانان له به رده م
که شتییه گان دا ه له مېه ریکه
داده نری له سهر ریگه له به رده م
ریوواران، (ك: مَاصِرٌ) ه.

أَصَّتِ النَّاقَةُ، أَصًا وَأَصِيصًا: حوشره که
گوشته که ی توندو پندر بوو خو ی
دارشتو تیک سمرا، (ك: أَصَصَ) و
(أَصَائَصَ).

أَصُّ الْقَرْمِ: بعضهم بعضًا أَصًا: کوښونه وه و
قه رمبالتیان کردو شانیان لیک داو
کردیانه که لکه تره ه (إِلْتَصُرُوا)
کوښونه وه و نیز دیحامیان کرد.

الْأَصَاصُ: مهرگانه دروستکهر.

الْأَصِيصُ: قه بارمیه کی ناو به تاله
له شیوه ی جهرده داو قولغه ی به م
لاو نه ولایه وه هه ن، قورپی تیدا
دهگوپز ریته وه ه مهرگانه په که
(زهر فیکه) له شیوه ی جهرده له

سوالهت دروست دهکری به زوری
گول و ره و مکی تایبته تییدا
دهرویندرین.

الأَصَصَة: خانووی لههک نزیك و
به به نایه که وه.

الْأَصْطَبَةُ: بنشه و خلته و پلته و
پاشماوهی پیشه سازی که تان و
لۆکه به مانای وشه (الْأَصْطَبَة)
ده که به نه.

الإِصْطَبِلُ (الإِصْطَبِل): ته و به یه ی و لاغ.
الْأَصْطَفِلِينَ: گیزمر، ره و کی که ده خورئ.
الإِصْطِيلُ: کویر و شهر یی مورت هضا
به م نازناوه خیطابی ناراسته ی
نه به و عه لای مه عه ری کرد.

الأَصْفُ: گیاه که چقلداره که لاکه ی
سه وزو ناسکه، چرۆکه ی به کولای و
به کالی ده خورئ و ترشی بی ده کری
یان خوئ.

أَصَلَ الشَّيْءَ أَصْلًا: شوین نه و شته که وت تا
که بیشته بنج و بناوانی.

أَصَلَ اللحمَ أَصْلًا: گوشته که گوړاو بوئی
کرد.

أَصَلَ آصَالَةً: جی گیر بوو دامه زرا به هیز
بوو و (أَصَلَ الرَّأْيَ) رایه که ی
به سه ند بوو به هیز بوو.

أَصَلَ الْأَسْلَبُ: ئوسلوبه که ی تازه و
تازه گه ری تییدا بوو (أَصَلَ النَّسَبُ)
بنه چه و بنه ماله که ی ریزدارو
وه جاغزادمن.

أَصَلَ إِيصَالًا: له کاتی دمه و نیواره
(زمرده به ی) دا داخلئ نه و شوینه
بوو.

أَصَلَ الشَّيْءَ: بناغه ی نه و شته ی
چه سپاندو شوینی خوئی گرت و
پته و بوو.

إِسْتَأْصَلَ الشَّيْءَ: له بناغه وه نه و شته ی
دمه هیتا.

الْأَصَالَةُ فِي الرَّأْيِ: رای جوان و به سه ند
(الإِصَالَةُ فِي الْأَسْلَبِ) راهیتانی
ریبازو شیواز (الأصالة في النسب)
وه جاغزادهمی و خانه دانی له بنه چه و
خیزان دا.

أَصَلَ الشَّيْءَ: نه و بناغه و بنه مایه ی
شته که ی له سه ر بنیات دهنرئ و
سه رچاوه ی نه و شته له چیه وه
هاتوو له کوپوه هاتوو.

الأَصْلُ: چه صلزاده و خانه دان و ده شکوترئ
(ما لعلته أصلاً) هت نه و شته م
نه کردوه و (ولا أَفْعُلُهُ أَصْلًا) همرگیز
شتی و ناکهم.

الأَصْلِيُّ: نه و هتا بناغه و بنه مای شت بی
و به رام به ره که ی پی ده گوترئ:
(الفرعي، الاحتياطي، المقلد).

الأَصْلَةُ: ماری قولته هوپاب و ماری
ژهه راوی پیس پیرده بی و ده توپن.

الأَصُولُ: بنه مای زانیاریه کان نه و
قاعیده یاساپانه به که زانسته که بیان
له سه ر بنیات دهنرئ، نه حکامه کانی
له سه ر داده مه زری.

الأصیل: کاتی دهمو نیواره زمرده پیر
 ه کاتی خورئاو ابوون، (ك: أصل،
 اصلان، آصال، اصائل).

الأصيلة: شتی چه سپاو ثابت (أصيلة
 الرجل) دمست مایه ی پیاو ماله
 سهره کییه گه ی ه به مانا (همووش
 هاتوو).

أضت إضاضاً: نافرته دوگیانه که
 له نازاری مندالبوون دا تلاو تلی کرد
 ه (أضّ الأمرُ فلاناً) فلانکه سی
 غه مبارک کرد ناره حه تی کرد.
 أضّ الشيء: شته که ی شکاند.

أض فلان موضة: فلانکه س دمست
 پیشخه ری بو نه و شته کرد.
 إنقض فلان: فلانکه س توشی
 ناره حه تی بوو، ناچار بوو (إنقض
 الشيء) داوای نه و شته ی کرد ه
 (إنقض فلاناً) له فلانکه سی دا.

الإض: بناغه و بنه ما.
 أضّم عليه أضماً: رق و قاری خوی
 خواردووه، دانی به خویا گرت.
 أضّم به: ته زیه تی دا چونکه رقی لی بوو.
 الإضاء: دره ختی لقو بو پیداری پر
 گه لا.

الأضاء: زه لکاو، زونگاو شوینیک چال
 بی و ناوی تیدا کو بیته وه.

أطر الشيء أطراً: چوارچیوه ی بو نه و شته
 دروست کرد ه (أطر العود)
 شورکه که ی خوار کرده وه.

إنأطرت المرأة: نافرته که له رویشتن دا
 لارو له نجه ی کرد ه (إنأطر بالمكان)
 لهو شوینده دا جهوق بوو، گیری خوارد.
 الأطرّة: به مانا (الآصرة) ه.

الإطار: ههرشتیک له دهره وه دهره ی
 شتیکی تربدا ه وه کوو چوارچیوه ی
 وینه، چوارچیوه ی دهرگاو په نجه ره
 ه چوارچیوه ی دهف.

الأطير: تاوان ه دهگوتری: (أخذني باطير
 غيري) به هو ی تاوانی که سانی
 دیکه وه منی سزادا.

المأطرة: قهوسی که وان.

أط أطا وأطيطا: دهنگی لی هات، ناله ی
 کرد، دهگوتری: (شجاني أطيظ
 الركاب) دهنگو عه لبه غه لی قه تار
 چیه کان ناره حه تی کردم (أط البطن
 من الجوع) سکی قوره ی دی له برسان
 ه یان له بهر زورئاو خواردنه وه.

أط الظهر: پشتی قرچه قرچی لی هات
 له بهر کو لگرانی ه (أطت الأبل)
 حوشره که له بهر بساری گرانی
 سه ربشتی نرکه و ناله ی لی هات،
 نرکاندی نالاندی.

الإطل: که له که، (ك: أطل) ه.

الأیطل: که له که، (ك: أياطل) ه.

الأطلس: کو مه لیک وینه ی جوغرافین
 له شیوه ی کتیب دا کو ده کریته وه.

أطم أطرمأ: نه وه ی له دلیدا بوو شاردیه وه
 دهری نه خست.

أَطَمَ بیده: دهستی خوی گهست ۵ بهدهستی
خوی پوگهزی.

أَطَمَ عَلَى الْبَيْتِ: بهردهی مائهکهی
دادایهوه.

أَطَمَ أَطْمًا: میزی گیرا، یان قهبز بوو (أَطَمَ
فَلَانٌ) فلانکس نهوهی لهدلای دا بوو
دهری نهبری.

أَطَمَ الْبَابَ: دمرگاکهی داخست (أَطَمَ
فَلَانًا) رقی فلانکسی ههئساند،
توپهی کرد.

أَطَمَ أَفْرَدَجَ: کهژاوهکهی داپوشی، (أَطَمَ
الْأَطَمَ) بالهخانه، یان قهلاکهی بهرز
کردهوه.

تَأَطَمَ: نهوهی لهدلای دا بوو دهری
نهبری (تَأَطَمَ عَلَيَّ) زور توپه بوو،
بهرامبهرم سنووری بهزاند.

تَأَطَمَ اللَّيْلُ: شهوهکه زور تاریک بوو
(تَأَطَمَ السَّيْلُ) شهپولی لافاوهکه
بهرزبوونهوه ۵ ههندیکیان بهسهر
ههندیکیان دا شکانهوه (تَأَطَمَتِ
النَّارُ) بلتسه ناگرهکه بهرزبووه ۵
(تَأَطَمَ الْبَوْلُ أَوْ الْبَزَارُ) میزی گیرا یان
قهبز بوو.

الْأَطَامُ: گیرانی میز بهتهواوهتی.

الْأَطَمُ - الْأَطْمُ: قهلاو شورا، خانووی بهرز،
(ك: أَطَام، أَطَوْم) ه.

الْأَطَوْمُ: سولهحفاتی دهریایی ۵ قهززان ۵
ژیشك، گیانلهبهری ناویی کهئیسقان
له لهشی دا نهبی، (ك: أَطَمَ).

أَغْطَسَ: مانگی آب مانگی ههشتهمی
سان.

أَفْحَهُ أَفْحًا: مستهکولهی لهلوتی دا ۵
بهتونندی لهیافوخی دا ۵ (الْيَأْفُوخُ)
بوشایی پهکه بهپهردهپهک
داپوشراوه ۵ بهوشوپنه دهگوتری که
ئیسقانهکانی جومجومهپهک
دهکهون.

أَفِدَّ الْأَدَا: نزیك بؤوه، دهگوتری: (أَفِدَّ
مَرْسُمُ الْحَجِّ) کاتی حهج نزیك بووه
۵ پهلهی کردو بهتاو هات ۵ (إِسْتَأْفَدَ)
بهمانا (أَفِدَّ) به.

أَفَرَّ أَفْرًا وَالْفَرَّ: نیشاتی پهیداکرد ۵
لهرویشتنی دا بازی دا.

أَفَرَ الْقِدْرُ: مهنجهئهکه دیزهکه بهتونندی
دهکولئ ۵ (أَفَرَ الْحَيَوَانَ) ناژهئهکه
دوای لهپی قهلهو بوو.

أَفَرَ الْحَادَمُ: خزمهتکارهکه کهمتهر خهه
بوو له ئهرکی خوی دا.

أَفَرَ: نیشاتی پهیداکرد، دوای لهپی قهلهو
بوو.

الْأَفْرَةُ: تیکهلاوی و گوریس کیشهکه،
توندو تیژی و جورتم.

الْأَفَارُ: نهوکهسهی لهپاکردن دا نازابی و
بازی چاک بدا.

الْمُفَرُّ: خزمهتکارو شاگردو بهردهست.
الْإِفْرَنْجُ وَالْأَفْرَنْجَةُ: توپژیک

نادهمیزادن لهئهوروپا دا دهنیشن ۵
کورد بییان دهلی قهرنگ.

أَفَقَّ أَفْقًا: به‌دونیادا گه‌پا ه (أَفَقَّ فُلَانًا)
به‌سهر فلانک‌ه‌س دا زان بوو.

أَفَقَّ أَفْقًا: له‌سه‌خاومتی و زانیاری دا
گه‌پیشته پله‌یه‌کی به‌رز زور زاناو
سه‌خی سروشته.

تَأَفَّقَ فُلَانٌ بِالْقَوْمِ: فلانک‌ه‌س چووو ناو
قه‌ومه‌که‌وه‌و هیج گرنگی پی
نهدان.

الْأَفَقَّةُ: که‌له‌که ه (الْأَفَاقُ): نه‌وکه‌سه‌ی
زور به‌دونیادا ده‌گه‌پئ ه که‌سیک
که‌زیدی دیاری کراوی نه‌بی و که‌س
نه‌زانی خه‌لکی کوپییه.

الْأَفَقُّ: ناسو ه هیلیکی که‌وانه‌یی یه
بینهر وائاسمان ده‌بینی
که‌به‌زوی‌یه‌وه‌و نوسابی، له‌سهر
وشکانی هیله‌که‌ه‌و خوارو خیج
خو‌ده‌نوین ه له‌ناو دهریادا هیله‌که‌ه‌و
به‌که‌وانه‌یی ته‌واو دپته به‌رجاو.

الْأَفْقِي: نه‌وکه‌سه‌ی زیدی دیاریکراوی
نه‌بی ه هیلیکی راست به‌رام‌به‌ر
به‌سه‌ط‌حی زه‌وی ه (الْأَفْقِي مِنَ
الصَّحِيفَةِ) له‌راسته‌وه‌و بؤ چه‌پ.

الْأَفِيقُ: پیاوی نازاو به‌جه‌رگ.
أَفَكَ فُلَانٌ أَفْكَاً وَأَفْرَكَ: فلانک‌ه‌س
درؤی کردو شتی هه‌ل‌به‌ست.

أَفَكَ فُلَانًا: درؤی به‌دهم فلانک‌ه‌سه‌وه‌و
هه‌ل‌به‌ست ه فیلی لی کرد.

أَفَكَ فُلَانًا عَنِ الشَّيْءِ أَفْكَاً: فلانک‌ه‌سی
ژوان کرده‌وه‌و، له‌وه‌ه‌لوپسته‌ی لای

الْإِفْرِيزُ: دیکوری خانوو نه‌و زیاده‌و
به‌رزی و نزمیان‌هن که‌له‌دیوار
ده‌رده‌جن.

إِفْرِيقِيَّةٌ: په‌کیکه‌ه‌و له‌حه‌وت
کیشومره‌کانی جیهان زور‌به‌ی
روبه‌ره‌که‌ی ده‌که‌وینته‌ ناوچه‌ی
گه‌رمه‌لانه‌وه ه له‌نیوان هیلی پانی
(۳۷) ی نیمچه‌ باگورو (۳۵) نیمچه
باشور ه دهریای سبی ناوه‌پراستو
ده‌ریالوشی نه‌تله‌سی و دهریالوشی
هیندی و دهریای سور ده‌ویان داوه ه
عه‌رمب ناوی نه‌فریقایان تایبه‌ت
کردبوو بؤ ولاتی تونس.

أَفَّ أَفًّا: له‌ناپه‌حه‌تی و خه‌مو خه‌فه‌ت
ناخ و ئو‌فی کرد ه (أَفَّافٌ، أُفْرَفٌ)
به‌وکه‌سه‌ ده‌گوترئ که‌ زور ناخ و
ئو‌ف بکا.

أَفَّ: به‌مانا (أَفَّ) یه ه (أَفَّافٌ فُلَانًا)
له‌فلانک‌ه‌س و‌رز بوو جارز بوو
یه‌خه‌ی خو‌ی له‌به‌ردادی.

أَفَّ: هه‌مزه‌که‌ه‌ی به‌سه‌ه‌روژ‌پ‌ر
ده‌خویندریت‌ه‌وه‌و (ف) که‌ه‌شی
به‌هه‌موو دووسهر دوژ‌پ‌ر دوو بؤ‌ر
یان به‌تاک بزوین ده‌خویندریت‌ه‌وه‌و.
الْأَفَّةُ: ترسنوک، قیزه‌ون و پیس و
پۆخه‌ل.

الْيَافُوفُ: ترسنوکی له‌خو‌پ‌ازی و
فشه‌گه‌ر ه خواره‌ده‌منی تال ه بیجوه
دوراج.

أَقْنِ الرَّجُلَ أَفْنًا: بپاوه که عه قلی سوک
بوو بئ عه قلی بوو.

أَقْنِ اللَّهَ فُلَانًا: خودا عه قلی فلانکه سی
که م کرد ۵ له پهنندا گوتراوه (الْبَطْنَةُ
تَأْفِنُ الْفَيْطَنَةَ) زور خوری و ورگ زلی
عه قلی که م دهکا ۵ (أَقْنِ النَّاَقَةَ)
له کاتیک دا حوشره که می دوشی که
وهختی دوشینی نه بوو.

أَقْنِ أَفْنًا وَأَفْنًا: بئ عه قلی بوو ۵ حوشره که
شیری که م بوو.

أَقْنِ الطَّعَامَ: خوارنده که به پراولت جوان و
پازاوه بوو ولسی بئ که لک بوو
تامی نه بوو.

تَأْفِنُ: په وشتیکی دهرخست که تییدا
نه بوو.

أَفْنَدِي: وشه په کی تورکی نه زاده بو
ریزلینانه به مانا گه وره و ریژداره.

الْأَفْسَرُن: تلیاک؛ گوشراوی روهمی
خه شخاشه بو بیتهو شکردن و خه ولسی
خستن به کاردی.

أَفْتُهُ: کاتی بو دیاری کرد.

الْأَقْحَوَانُ: گوته نوقحوان ۵ گولیکی زهره
پان سپی په گه لاکانی که لکه ل و
چین چین و هکوو ددانی مشار،
له شه دمبی عهرمبی دا زور جار
ته شبیهی ددان کراوه به گه لای گوته
نوقحوانی سپی، (ك: أَفَاحٍ وَ أَفَاحِيٍّ)
فه لا میسرپیه کان پیی ده لئین:
(خوان).

دا، (أَفْلَكَ الْأَمْرَ عَنْ رَجْهِهِ) کاره که می
هه لگن پراپه وه له پروی خوی لای دا.
أَفْلَكَ أَفْكَاً وَافْكَاً: دروی کرد، (أَفْلَكَ عَنْهُ)
لئ گوم بوو.

أَفْلَكَ إِبْهَافاً: هه لئنا بو بوختانکردن ۵
(أَفْلَكَ) دروی کرد.

أَفْلَكَ فُلَانًا: فلانکه سی به درو خسته وه.
إِثْتَفَكَتِ الْأَرْضُ: زهوی به هه موو
سهرنشینه کانیه وه هه لگه پراپه وه
وهرگه را ۵ (إِثْتَفَكَتِ الرِّيحُ) له هه موو
لایه که وه با هه لئ کرد.

إِثْتَفَكَتِ الْقَوْمُ: نه و قه ومه باری ژپانیان
گورا توشی چورتم و ناخوشی بوون،
له حالته تی خوشی و هه رزانی و
ناساپشه وه که وتنه ناوژپانی تهنگ و
چه لئمه و گرانی و ترس و له رزه وه.

تَأْفَلَ: دروی هه لئ به ست.

الْمُؤْتَفِكَاتُ: بای هه مه لایه ن که له
هه رچوارلاوه روبکاته شوینیک ۵
نه وشارو گوندانه ی قهومی لوط
که خودا غه زمبی لئ گرتن و ژپرو
زه به ری کردن.

أَفَلَ النِّجْمُ أَفْلاً وَأَفْولاً: نه ستیره که ناوا
بوو، له پئیش چاو گوم بوو، (ك:
أَفْلَهُ) ۵ (أَفْضَلَ الْمَرْضَعِ) شیردهره که
شیره که می نه ما، وشکی کرد.

أَفَلَ: به مانا (أَفَلَ) میه.

الْأَفِيلُ: بیچووه حوشر پان کارپله و
به رخوله.

الْأَقْط: كەشەك ۋە دۇى ترشاو دۇيەكە

دەكولتېندىرئى ۋە ناوەكەى لى دەگىرئ

ئەمماچار رەق دەگىرئ ۋە دەگىرئ

بەجىشتى ۋە لى دەنرى دەگىرئە

دۇكولىو دۇو رۇن ۋە جەم سوتەكە.

الْأَقْط: حوقە؛ ئامپىرىكى كېشانە

ۋەزىنەكەى چوار سەد دېرەھەمە، يان

ھەزارو دووسەدو چلو ھەشت

گرامە.

الْأَقْلِيد: كېلە، (ك: أَقْلِيد).

الْإِقْلِيم: بەشىكە لەزەوى چەند

تايبەتمەنىدى سىرۋىشتى ۋە

كۆمەلەيەتى ۋە نەتەۋايەتى تېدا

بەدى دەگىرئ ئەم تايبەتمەندىيانە

ئەو بەشە زەۋىيە دەكەنە

بەكەيەكى تايبەتى ۋەكۈۋ ئىقلىمى

كوردستان، ئىقلىمى باسك.

الْأَقْنُوم: جەۋھەر، كەسايەتى ۋە

بىنەماكان ۋە مەسىھىيە غەرىبەكان

بەكارى دېنن بۇ نامازەكردنى

ئالوئى نەقدەس.

الْأَقْيَانُوس: دەرپالووش، دەرپاي گەۋرە

كەدەۋرەى كېشۈرەكانى دابى.

اكتوبر: مانگى دەيەمى سالى زايىن

تشرىنى يەكەمى سورەيانى.

اَكْدَ الشَّيْ: جەختى لەسەر شتەكە

كردەۋە ۋە پتەۋى كرد ۋە بىنەۋانى

شىلا.

اَكْدَ اِيكاد: چەسپاندى، تەنكىدى

لەسەر كىردەۋە.

اَكْدَ تاكىدا: بەمانا (اَكْدَ)دى.

تَاكْد: چەسپا، توندو تۆل بوو.

الْإِكَاد: پىشتىنىكە شتى بىن دەبەستى ۋە

قايم دەگىرئ.

اَكْرَ الْأَرْض: زەۋى كىلا ۋە چاندى، كشت ۋە

كالى تېدا كرد ۋە (اَكْرَ التَّهْر) شوئىنى

روبارەكەى ھەلەكەندو قولى كرد،

(اَكْرَ الْبَرْ) بېرەكەى ھەلەكەند.

اَكْرَ مَؤَاكْرَ: زەۋىيەكەى كرد بەكشت ۋە

كالى بەۋمەرچەى نىۋەى يان

سىيەكى (بەشىكى دىيارىكراۋ)

لەبەرۋ بوۋمەكە بۇ ئەۋبى.

الْأَكْرَ: چاللىكە، بىرىكە قول دەگىرئ

بۇئەۋەى ئاۋى ژېرزەۋى دزەى بۇ

بكاۋ تېدا كۆبېتەۋە.

الْأَكَار: فەلا، ۋەرزىر، (ك: أَكْرَ)ە.

الْأَكَارَ: ئامپىرىكە جۇم ۋە جۇگاۋ

جۇبارى بىن ھەلدەكەندىرئ.

الْأَكْسَجِين: غونىسىرىكى گازىيە

لەپىكەتەكانى ھەۋا ۋە بىن رەنگو

تامو بۇنە، بەئەندازمىەكى كەم

لەئاۋادا دەتۈيتەۋە بۇ ھەناسەدان ۋە

ھەلەزىنى گيانلەبەرۋ پۈەك ۋە

دەرەخت پېۋىستە ۋە بىن ئەۋ ژيانىان

نابى.

الْأَكْسِيد: ژىنگ لەسەر قەبارە دىيارى دەدا

ھەركاتىك لەگەن ئۆكسىجىن دا يەكى

گرت ۋە سەپرى مادەى (صَدَأ)بەكە.

الإِكْسِيرُ: مادهمه کی تیکه له، پيشينان
پيان و ابوو به هو ی نه وه وه ماده ی
هه رزان به ها ده گۆردی بۆ زێ،
هه روا به مانا شه رابیکه هه رکه سیک
بيخواته وه ته مه نی درێژ ده بی،
واته: (ناوی چه یات).

اَكْفَ الحِمَارَ و البَغْلَ: کورتان یان
سه رجه که ی لی قایم کرد ۵ (اَكْفَ
الإِكْفَ) کورتانی دروستکرد یان
سه رجلی بۆ دروستکرد.

الإِكْفَانُ: کورتانی و لاخ یان سه رجل.
الاکفان: کورتاندرو.

أَنَّ الْيَوْمَ أَكَّا وَاكَّةً: رۆژه که ی زۆر گه رم و
شیدارو بی هه وا بوو (أَكُّ فُلَان) فُلَان
که س ته نگه تاو بوو، بی چیکلدانه
بوو، توپه بوو، رهوشتی خراب بوو ۵
(إِنَّكَ الْيَوْمَ) به مانا (أَكُّ) به ۵ (إِنَّكَ)
فُلَان من الأمر) فُلَان که س ئیشه که ی
لی گه و ره بوو بۆی هه ئاسۆی ۵
هه رئاخ و ئۆفیه تی و ته واو جارس
بووه (إِنَّكَ أَلْجَمُحُ) قه ره باغ بون و
کرد یانه ئیزدیحم.

أَكَلَ الطَّعَامَ أَكْلًا: خوارده مه نه بیه که ی
جوو قوتی دا ۵ (أَكَلَهُ النَّارُ) ناگر
له ناوی بردو سوتاندی ۵ (أَكَلَهُ
السُّرَسُ) مۆرانه کرمۆلی کرد بی
که ئکی کرد.

أَكَلَ عَلَيْهِ الدَّهْرُ وَشَرِبَ: له شیوه ی په نددا
ده گوتری واته: ته مه نی درێژ بوو ۵

(أَكَلَ مَالَهُ أَوْ حَقَّهُ) به په وای زانی
ماله که ی بۆخۆی به ری مافه که ی
زه وت بکا.

أَكَلَ لَحْمَ فُلَانٍ: پاشمله باسی فُلَان که سی
کرد، غه به تی کرد ۵ (أَكَلَ عُمَرُ):
پیر بوو ددانی له ده می دانه ما ۵
(أَكَلَهُ رَأْسُهُ، أَوْ جِلْدُهُ) خرویه کی
زۆر که وته سه ری هه و یان له شی
خرو ی تیکه وت ۵ هه رده ی خورین و
خرو ی ناشکی.

أَكَلَ أَكْلًا: هه ندیکی خوارد (أَكَلَ أَكْلًا)
ددانه کانی که وتن هه ئوهرین.

أَكَلَ الشَّجَرُ يَكَالًا: دره خته که
به رو بوو مه که ی پنگه یاند ۵ (أَكَلَ
بَيْنَ الْقُورِمِ) فیتنه یی و دوزمانی
له نیوان خه ئکه که دا کردن و لیکی
دپ دو م کردن ۵ (أَكَلَهُ مُزَاكَلَةً)
خوارده مه نی له گه ل خوارد.

أَكَلَ بَيْنَ الْقَوْمِ: به مانا (أَكَلَ) به ۵ (أَكَلَ
فُلَانًا الشَّيْءَ) شته که ی خسته به ر
ده ستی فُلَان، وای کرد بتوانی
نه وشته بخوا.

أَكَلَ الْمَاشِيَةَ: نازه له که ی به ره ئلای ناو
له وهرگا که کردن به ئاره زوی خۆیان
بله وهرین.

إِنَّكَ لَ الشَّيْءِ: نه وشته هه ندیکی
هه نده که ی تری خوارد (إِنَّكَ لَ)
النَّارُ) ناگره که بلێسه ی به رز بۆوه ۵
ده ئی هه ندیکی هه ندیکی ده خوا ۵

(تَأْكُلُ الشَّيْءُ) به مانا (التَّكَلُّ) ميه ۵
(تَأْكُلُ رَأْسَهُ) سهرى گپوئى بوو
خروى تيگهوت.

إِسْتَاكَلْ فَلَانْ غِيه: فَلَانْ كِهَس ماله كهي
خوارد (اسْتَاكَلْ فَلَانَا الشَّيْءُ) داواى
لهفلا نكس كرد خواردنى بؤ دابنى.
الإِسْتِكَال: لهزاروهى زانستى دا برى تيه
لهو گۆرپانكارىانهى دپنه دى لهناكامى
تيچون و په گتر خواردنهى ماده گان
لهناوخويان دا چا په گتر خواردن و
تيچوونه كه سروشستى بى پان
كيمياوى بى پان شتى تر بى.
الْإِكْلَةُ: خوراندن.

الْإِكَالُ: ههرشتيك بخورئ.

الْأَكَال: خوراندن، گپوئى پى.

الْأَكَالُ: زور خور ۵ خورشان دمغه رموى:
﴿أَكَاوُلُونِ لِلْسُخْتِ﴾.

الْأَكْلُ وَالْأَكُلُ: ميوه و بهر و بوم، رزق و
رؤزى زورو زمينه نده، (ك: أَكَال) ۵.

الْإِكْلَةُ: زهمه خواردنك ۵ (الْأَكْلَةُ) زور
خور ماناى (الْأَكَال) دهگه يهنئ.

الْإِكْلَةُ: خرو خوؤ لهش خوران.

الْإِكْوَلَةُ: نه و نازه لهى قهله و ده كرى
بوؤسهر برپين ۵ (دابسته)، (ك:
اكال).

الْإِكِيلُ: زور خور ۵ (الْإِكْلَةُ) بهرماوهى
شير له نيچير ۵ كه هه نديكى
خواردن و هه نديكى مابيت هوه.

الْمَثَالُ: كه وچكى چيشت خواردن ۵
كه سبو بژيوى.

الْمَاكَلَةُ: ههرشتيك به كه لكى خواردن
بى.

إِسْتَاكَمَ الْمَرْضَعُ: شويته كه بهر زبووه بوو
به ته پوئكه.

الْأَكْمَةُ: ته پوئكه، (ك: أَكَمَ، إِكَامَ،
آكام).

الْمَاكِمُ الْمَاكَمُ، الْمَاكَمَةُ: كه فدل سهرسمت،
(ك: ماکم) ۵.

الْأَكْنَةُ: هيلانهى بالنده ۵ خلانه، (ك:
أَكَنَ).

أَكُونَتِي: ماده يهكى سر كه رو بيتهوشكه ره
لهروهكى گورگ خنكيته بهرهم
دهيئندري.

الْأَلُ: حهرفى ته عريفه ۵ هه مزه كه

هه مزه و وهصله و واپش ده بى
ده چيته سهر فيعلى موزاريع و
ناماده باشى دهگه يهنئ، وهكوو
(الْيُزْكَلُ): ناماده باشى خواردنه،
(الْإِدَابُ): ناماده باشى توانه وهى
ههيه.

الْأَلَا: نامرپازىكى ناگادار كردنه وهيه.

إِلَى: حهرفى جهره.

أولى، أَوْلَاءَ، أَوْلَنُك: ئيسى نيشارمن بؤ

كؤبه كاردين بؤ نيرو بؤ مى.

الأولى: كؤبه و تاكى لهوشهى خوئ نيه
به مانا (الَّذِينَ) ميه.

اولات: به مانا (ذرات) ه دهبی نیزافه
کرایج ه وککو له قورئان دا هاتووه:
﴿وَرِنْ اِنْ كُنْ اُولَاتٍ حَمْلٌ﴾.

اولر: به مانا (ذره) نه ویش دهبی
نیزافه کرایج.

اَلْبَ الْقَوْمِ اَلْبَا: خه لکه که کۆیونه وه ه
(اَلْبَ السَّمَاءِ) ئاسمان به رده وام بوو
له باران بارین دا ه (اَلْبَ الزَّرْعِ)
زمرعاته که چروزه ی کرد ه (اَلْبَ
الجُرْحِ) برینه که دیوی دمره وه ی
قمتماغه ی کردوه به لام ناوه وه ی
چاک نه بوته وه ه (اَلْبَ الْقَوْمِ اليه)
له هه مو لایه که وه خزم و کهس و کار
هاتن بۆلای (اَلْبَ فُلَانِ الْقَوْمِ) فُلَان
خه لکه که ی کۆ کردنه وه (اَلْبَ عليه
الناس) خه لکی هه ئنا بۆسه ری.

اَلْبَ الْجُرْحُ اَلْبَا: به مانا (اَلْبَ) به (اَلْبَ
الْقَوْمِ) خزم و کهس و کاری کۆ کرده وه
(اَلْبَ بينهم) نیوانی تیگدان (اَلْبَ
عليه الناس) خه لکی هاندا گه له
کۆمه کی لی بکه ن (تَالْبُو) خه لکه که
کۆیونه وه (اَلْبُرَا عليه) خه لکه که
دزی نه و یه کیان گرت هه و له کانیان
یه ک خست.

اَلْاَلْبُ: به کۆمه ئیک ده گوتری یه کیان
گرتبی له سه ر دژایه تی کردنی
ئاده میزادیك ه هه روا به مانا مه یل
کردنی نه فسه بۆ هه وه سبازی ه

به مانا گه رمای زۆرو تینوایه تی
کوشنده ش دی ه هه روا تای
به شیده ت.

اَلْاَلْبُ: برسیه تی، برسیایه تی توندو
زۆر ه (اَلْاَلْبُ) گورج و گوئ، تیزره و،
(ك: مَالِب).

اَلَّتِ الشَّيْءَ اَلْتَا: نه وشته ی کهم کرده وه ه
(اَلَّتِ فُلَانًا) له ریزی فُلانکه سی
داشکاند ه فُلانکه سی له مه به ستی
خوی دا لادا ه (اَلَّتِ فُلَانًا يَمِينًا) داوی
له فُلانکه س کرد سویندی بۆ بخوا،
یان شایه تی بۆ بدا.

اَلْاَلْتَةُ: به خشی نی کهم، به خشاوی کهم
ه سویندیک به نه نقه ست دروی تیدا
بکا.

اَلْسَةُ اَلْسَا: غه شی لی کرد، دزی لی
کرد ه (اَلْسَ فُلَان اَلْسَا): فُلانکه س
عه قلی تیک چوو ه (اَلْسَةُ مُزَالْسَةُ)
به مانا (اَلْسَ) ه به ه ده گوتری: (فُلَان
لا يُزَالِسُ ولا يُدَالِسُ) فُلانکه س نه
غه ش ده کاو نه دزی ده کا.

تَالَسَ: ئازاری لی په یدا بوو ه
(.... المدين) قهرز داره که دانه وه ی
قهرزه که ی دواخست ه (اَلْاَلْسُ)
خۆراکی کهم.

اَلْفَةُ: هه زاری پيدا ه (اَلْفَةُ اِنْفَا و اَلْفَا
والاَلْفَا) ه هۆگری بوو خۆشی و یست
ه ده گوتری: (هو اَلْفَا) نه و گونجاوو

هؤگره لهگهڻ ئادهمیزاد دا، (ك: أَلَفٌ) ههروهه دهگوترئ: (هر أَلِفٌ) نهو گونجاوو مائی په وهگری ئادهمیزاد دهبی، (ك: أَلْفَاءُ وَاَلْفٌ) ه لهپهڼدو مهتهلی پېشینان دا هاتووه دهلی: (هر أَلْفٌ مِنَ الْكَلْبِ) فلان دهعبا لهسهگ باشر وهگری ئادهمیزاد دهبی.

أَلْفٌ الْجَمْعُ ایلاناً: ههمووی بوو به ههزار (أَلْفٌ الْجَمْعُ) کۆیهکهی کرد بهههزار (أَلْفٌ فِلَاناً) وای کرد فلان وهگری ببی.

أَلْفٌ مِائَةٌ: مامهلهی لهگهڻ کرد لهسهه ههزار (أَلْفٌ فِلَانٌ) مالو سامانی فلان بوو بهههزار دهگوترئ: (فلان من المؤلفین) فلان ههزار لیږه، ملیؤنیره (أَلْفٌ بَيْنَهُمَا) بهیهکی گهپانندن کۆی کردنهوه ه (أَلْفٌ الْكِتَابِ) مادهی کتیبهکهی کۆکردهوهو ریکی خستو داینا (أَلْفٌ الْعِدَدِ): ژمارهکهی گهپاننده ههزار.

أَلْفٌ قَلْبُهُ: دلی کیش کردو وهگری خوی کرد.

إِتْلَفَ فِلَاناً: فلانکهسی وهگری خوی کرد لهگهلی گونجا.

الْإِلَافُ: پهیمان و بهئین ه جوریکه لهعههدو پهیمان و مردهگیږئ لهبازرگان که لهولاتیکهوه دهچئ بوو ولاتیکی تر.

الألف: ههزار (دهجار سهده).

الألف: پهکهم پیتی هیجایه (الإلف) رهگیکه لهناو قوئی ئادهمیزاد دایه تادهگاته باسکی.

الألفه: گردبوونهوهو پیکهوه گونجان و خوشهویستی بوو پهکتری ه لهزاراوهی دهر و ناسی دا (الألفه) بریتیه له تایبهتمهندییه که دیارده دهر و نیهکان لهبواری ههست دا بۆلای پهکتری کیش دهکاو پیکیانوه دهگونجیئ ه لهزاراوهی نهخلاق دا (الألفه) بریتیه له پهپوهندی نیوان دوو کهس یان زیاتر کهبههوی کیشکردنی ئارهزوه دهر و نیهکان بۆلای پهکتری پهیدا دهبی ه وهکوو صیلهی رهمی دۆستایهتی و خزمایهتی.

الألف: نهوکهسهی زور دیاردهی ئولفهتکردن و گونجانی تیدابی. المؤلف: دانهری کتیب ه (المؤلف) نهوکتیبهی زانیاری تیدا کۆدهکریتهوهو تۆماردهکری.

أَلْفَ الْبَرْقِ أَلْفًا: بریسکهی داو روناکی دایهوه ه (أَلْفٌ أَلْفًا وَإِلَاقًا) ههورهکه بریسکهی داو بارانی بهدوانهبوو.

أَلْفَ فِلَانٍ أَلْفًا: فلانکهس دروی کرد.

أَلْفَ فِلَانٍ أَلْفًا وَإِلَاقًا: فلانکهس شیت بوو ه (إِلْتَلَفَ الْبَرْقِ) بریسکهی داو روناکایی دایهوه.

تَأْتِيُ الْبَرَقُ: به مانا (إِتْلَقَ) به ۵ (تَأَلَّقَتْ
المرأة) نافرمته که خوی ئارایش داو
درهوشایه وه ۵ یان خوی ئاماده کرد
بؤ شه پرو جهنگو کیشهو
دوبهرمکی.

الإِلَاقُ: هه وهره بروسکهی درۆزنه نه وهی
بارانی به دواوه نه بی ۵ ههروهها
پیای درۆزنو بی بارو فیلاوی.

الْأَلَقُ: شیتی
الإِلَقُ: پیای درۆزنی بی رهوشت ۵
گورگه نیره.

الإِلَقَةُ: نافرمتی درۆزنی بی رهوشت ۵
دینه گورگ ۵ نافرمتی ئازا.

الْأَلَقَةُ: هه وهره بریسکه وه درهوشانه وه.
الْأَلَقُ: هه وهره بریسکهی بی باران.

الْأَوَلَقُ: شیت، نه حمه ق و نه زان و گیل.
الْمِئَلَقُ: شیت و نه حمه ق، (ك: مَالِق) ه.

أَلَاكَ بَيْنَ الْقَرَمِ أَلَاكَ وَأَلَاكَ: بوو به
نیردراو، په یامبه رهناو گه له که دا
(أَلَاكَ فَلَاناً أَلَاكَ) په یامی خوی
گه یاند به فلانکهس ۵ دهگوتری:
(أَلَاكَ بِي بِرَسَالَةٍ إِلَى فَلَانٍ) ببه به
نوئنه رو په یامیکم بؤ بگه یه نه
به فلانکهس.

أَلَاكَ الْفَرَسُ الْجَمَامُ: نه سپه که لغاوه که ی
خوی جوو ۵ (إِسْأَلَاكَ إِلَى فَلَانٍ
مَالَكَةَ): نامه یه کی بؤ فلانکهس
برد.

الْأُلُوكُ: نامه، په یامبه ۵ ههرشتیک
به که لکی جوونو خواردن بی ۵
(مَالَاكَ وَأَمَالَكَةَ) نامه، (ك: مَالِكُ).
أَمَلَاكَ: تاکی فریشته، (ك: مَلَاكَ،
مَلَاكَةَ).

الإِلَكْتُرُونُ: شتیکی زۆر ورده، هیزیکی
کارمبایی (سالب) ی تیدایه نه وه
(شحنة) کارمبایییه جوژنیکه
له بهر بچوکی کهرت ناکری وه کوو
دهگوتری: جوژنی (لایته جزی) به.

الْأُيُ فِي سِرِهِ أَلَا: له ریشتندا په له یکرد،
تیزرمو بوو ۵ (أَلَا اللَّوْنُ): بریسکه ی
داو روناکی خسته وه (أَلَا فَلَانُ أَلَا
وَأَلَا): به دهنگی بهرز دوعاو
پارانه وهی کرد ۵ له بهر ئازار هاواری
کرد.

أَلَا الْفَرَسُ: نه سپه که هه ردو گوئی قوت
کردن (أَلَا الصَّقْرُ) بازه که راوی
نه کردو نیچیری نه گرت ۵ (أَلَا
عليه): هه لیکوتایه سهر، (أَلَا فَلَاناً):
فلانکهسی دمرکرد ۵ کیردیکی لیدا
۵ (أَلَا الثَّوْبَ) کراسه که ی دوری.

أَلَا السَّقَاءُ أَلَا: بۆنی دۆلجه ناوکه گۆرا
(أَلَا أَسْنَاهُ) ددانه کانی کرمۆل بون.
أَلَا: قهراخه که ی تیز کرد.

إِتْلَ: به کاله خۆ کاره که ی نه انجام دا ۵
(تَأَلَّلَ) قهراخه که ی تیز بوو.

الإِلُ: وادهو به لئین و به یمان ۵

خزمايه تي، قارو دوژمنايه تي،

بنه ماو بنه چه ي باش ۵ كاني چاك.

الْأَلُّ: ده مي كي رد، هه موو پاني يهك ۵

(الْأَلَّةُ) حه ربه ي ده م پان، پان

بريسكه دار، هه ر ناميركي شه ر.

الإلَّة: خزمايه تي، (ك: إَلَل).

الْأَيْلُ: زرينگه ي به رده ورد ۵ هاوارو

پورپو ۵ دله راوگي تادار، نالين.

أَلَمَ أَلَمًا: نازاري بوو، ده گوتري: (أَلَمَ بَطْنُهُ)

سكي هيشا.

أَلَمَهُ إِيْلَامًا: نازاري پي گهياند.

الْأَلَمُ: له زاراه وي هه لسه فده هه سكردن

به شتتيك دزي له زم ت بي ۵

جاهه سكردنه كه دمرووني بي پان

جه سته ي بي، (ك: أَلَامَ).

الْأَلْمَةُ: خوڤريه تي و هيچ و پوچي.

الْأَلْسُ: به رديكي به نرخی شه فافه،

بريسكه داره، چه ند رهنگيكي هه يه

۵ له هه موو به رديك به نرخته ر،

له هه مووشتيك ره قتره، كار له

هه موو شتيك ده كاو هيچ شتيك كار

له و ناكا.

الْأَلْسِيْمُ: كانزايه كي ومزن سوكه ۵

سپي و زيوي هه يه ژمنگ ناكات ۵

به كه لكي توانه وه دي، تيكيه ل

به مس ده كرى قالي بي لي دروست

ده كرى ده شوبه يته نالتون بو زور

شت به كار ده هيندري.

أَلَهُ فُلَانٌ إِلَٰهَةً وَالرُّهْمَةَ وَأَوْلُوهُمَ: فلانكه مس

به نديايه تي كرد.

أَلَهُ فُلَانًا: په ناي فلانكه سي داو له خوي

گرت و پاريزگاري ليكرد.

أَلَهُ: به مانا (أَلَهُ) ميه ۵ سه رسام بوو (أَلَهُ

اليه) په ناي بو برد.

أَلَهُ عَلَيْهِ: زور هاوارو دادو فيفاني بو كرد

(أَلَهُ بِالْمَكَانِ) له وشوينه جيگير بوو

مايه وه.

أَلَهُهُ: كرى به خوداو په رستشي بو كرد،

به خوداي داناو به نديايه تي بو كرد

(أَلَهُ) خه لوه ي گرت و خودا په رستي

كرد، لافي خودايه تي لي دا، خوي

به خودا زاني.

الإله: هه رشتتيك به خودا بزانيرو

به نديايه تي بو بكرى، (ك: آلهة) ۵ (الحق

الإلهي) بنه مايهك بوو له سه ده گاني

ناوراست دا مه ليك و پاشا كاني نه وروپا

په نايان بو دم برد نه و بنه مايه بريتي

بوو له وه كه ده سه لاتي پاشا

له خوداو ميه و خودا نه و مافه ي پيداوه،

به هوشيار بوونه وه ي نه وروپا نه و

دياردميه نه ما.

الإلهيات: هه رشتتيك به يوه ندي

به زات و صيفاتي خوداوه بي.

الإلهة: خور ۵ ماري گه وره، هه ژديها ۵

(الآلهة) خور.

التأليه: دان نان به هه بووني خودايهك

كه به ديهيته نه و هه تسو پنه ري

بوونه ومه.

به كوردی پازنه بی، سینگه بی، (ك):
الایا) به.

الای: نهوکه سهی زور سویند دهخوا.
الای: سویند ۵ کهمتهر خه می.

المیلا: دهسپوکه به که ئافرت له کاتی
شین و واومیلادا به ده مستیه وه
دهگری و نامازهی بی دهکا ۵ نهو
پارچه قوماشیه که ئافرت له کاتی
بیئویژیدا له خوی قایم دهکات.

الأمیر: به کهی هیزی سه پالی کاره بایه.
امته امتا: مه زهندهی کردو
خهرساندی، نه ندازه کهی دیاری کرد
۵ (امت فلاناً بشر): فلانکه سی
عه پیدار کرد، تۆمه تباری کرد.

الامت: شوینی بهرز، سه رته پۆلکه،
به رزو نزمی گردۆلکه و ته پۆلکه ۵
رهقی و پته وی ۵ بی هیزی و لاوازی
۵ گومان ۵ عهیب ۵ خوارو خیچی.
امج امجا: تیژ تپه پری (امج) امجا:
گه رماو تینو متی تینی بو هیئا ۵
(امج الصیف) هاوین گه رما کهی
تینی په یاد کرد.

امج الجرخ امجانا: برینه که دهستی
به نازار کرد.

امد امدأ: رقی هه ئسا ۵ ده گوتری: (امد
عليه) رقی لی هه ئسا.

امدأ: رقی و قینی خوی بو دهری ۵
(امد السقاء) لوی لمکونه که

الله: ناوی خودای حق و تاک و ته نهاو
به رستش بۆگراو و به دیهینه ره.

الله: وشه به که به کار ده هیندرئ بۆ
پارانه وه و هاوار کردنه خودا.
الا ألراً والراً وإلیاً: کۆششی کرد ۵ لاواز
بوو، کهمتهر خه می کرد، ته مبهل
بوو (الا الشئى ألراً) توانی شته که
نه نجام بدا ۵ (الا فلاناً الشئى)
نه وشتهی دا به فلان.

إلی ألیاً والی: سمتی گه و ره بوون
ده گوتری: (هو ألیان وهی ألیا).

آلی ایلا: سویندی خوارد (إتلى)
سویندی خوارد.

تالی: هه ولی دا ۵ تیکۆشا، سویندی
خوارد.

الإلی - الألی: نازو نیعمهت، (ك):
آلاء) ه.

الآلا: دره ختی که له لمبه لان دا دهری ۵
دیعه نی جوانه و تامی تاله هه می شه
سه وزه، به ته پری ده خورئ که وشک
بوو پیستهی بی خوش دهگری.
الأنو: نیعمهت ۵ (الأنرة - الأنرة)
سویند ۵ (الأنرة) داری بخورد ۵
قاوه ئتی، کاتی نیوان به ره بهیان و
خۆره لاتن.

الایة: سمت، یان هه موو گوشت و بهز
که کۆده بیته وه له که فه ل دا هه روا
(ألیة القدم) و (ألیة الساق) نهو
گوشتی لییان بهرز بۆته وه ۵

نه هیشت ۵ (تَأْمَدَ) ناپازی بوونی
دهر که وت.

الْأَمِدُ: کهشتی پر له کالاً ۵ ههروا
ههرشتیک پر ببی له چاک و له
خراب، له خیر و له شهر.
الْأَمِدُ: کهشتی پر له کالاً، (ك: أَوَامِدُ).
الْأَمَدُ: نامانج و کوتایی ۵ دواکات و دوا
شوین ۵ دهگوتری: (ضرب له أَمَدًا)
کاتیکی دیاری کراوی بۆ دانا، (ك:
أَمَادَ).

أَمَرَ عَلَيْهِمُ أَمْرًا وَإِمَارَةً: بوو به
فهرمانپر هوا و کار به دهستیان.

أَمَرَ اللَّهُ الْقَوْمَ: خودا وهجه و نهوی زۆر کردن،
نازهلی بۆ زۆر کردن ۵ دهگوتری: (مُهِرَةً
مَامُورَةً) خوشترکی بهزاوو زییه زۆری
بینجوو لی که وتونه وه.

أَمَرَ عَلَيْهِمُ أَمْرًا: بوو به فهرمانپر هویان
(أَمَرَ عَلَيْهِمُ) بوو به فهرمانپر هویان.

أَمَرَ اللَّهُ الْقَوْمَ إِمَارًا: خودا وهجه و
نهوی قه و مه کهی زۆر کردن،
نازهلیان بهزاوو زی بوو.

أَمَرَ فَلَانًا فِي الْأَمْرِ: راویژی به فلان کهس
کرد له کاره که دا.

أَمَرَ فَلَانًا أَمَارَةً: نیشانهی دانان،
فلان کهسی کرد به فهرمانپر هوا.

أَمَرَ السَّنَانُ: سه ره رمبه کهی تیز کرد.
أَمَرَ الْقَنَاءُ: سه ره رمبه کهی له رمبه که
بهست و قایمی کرد.

إِثْمَرَ: فهرمانه کهی نه انجام دا ۵ (إِثْمَرَ
الْقَوْمَ) قه و مه که له ناو خویان دا
راویژیان کرد، هه نندیکیان
فهرمانیان به هه نندیکیان کرد.

إِثْمَرُوا بَفْلَانٍ: راویژیان کرد بۆ نه وهی
زیان به فلان بگه یه نن.

إِثْمَرَ فَلَانٌ بَرَأِيَهُ: فلان کهس سوربوو
له سه ره رای خوی.

تَأْمَرُوا: راویژیان کردو بیرو بۆ چونی
خویان ناو گوژ کرد ۵ پیلانیان دانا
بۆ کودمتا و زیان گه یاندن به کهسانی
دی.

اسْتَأْمَرَهُ: داوا ی فهرمانی نهوی کرد.
راویژی پیکرد.

الْأَمَارَةُ: نیشانه ۵ واده و کات ۵ (الإِمَارَةُ)
مه نصه بی فهرمانپر هوا ۵ به شیک
له ولات فهرمانپر هویان به سه ره
را دهگا.

الْأَمْرُ: شهن و حال، نیش. قورئان
دمفه رموی: ﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ
شَيْءٌ﴾ نه وه نیشی تۆ نیه، تۆ له وه
به ره برسیار نیت.

الْأَمْرُ: داوا و طه له ب پان کاری پتویست،
قورئان دمفه رموی: ﴿وَقَضَى الْأَمْرُ﴾
کاری پتویست نه انجام درا، نه وهی
داوا کرابوو جی به جی بوو ۵
(أُولُوا الْأَمْرَ) پیاو ماقول و ریش سپی،
زفناو سه رکرده.

الإِمْرَةُ: فهرمانپر هوی.

الأمرة: زنده بون و گه شه کردن،
نیشانه و گه واهیدمر.

الإمر، الأمر: ناده میزادی بی هه لوئست،
هاورای هه موو کس بی و له بهر
لاوازی خوی هیج رایه کی نه بی.

الإمرة: نافرته بی هه لوئست که بی
خوی هیج رایه کی نه بی.

الأمیر: فرمانروا، کاربه دهست
لیپر سراو.

أمیر المؤمنین: نازاناوی خلیفه کانی
نیسلامه.

التأمور التأمور: که نیشسته،
خه لو متخانه، لانهی شیر و وزیر
مه لیک. نه فس، دل، خوین، مهی.

التأمورة والتأمورة: که نیشسته،
خه لو متخانه، په رستگا و لانهی شیر،
شهراب، (التؤمری) ناده میزاد.

التأمور: نیشانه دانان بۆ شاره زایی
کردنی نه شاره زایان، (ک: تآمر).
هه روا ده گوتری: (ما بالدار تزمورا)

واته له و خانوهدا که سی تیدانیه.

المؤمر: کؤنفراس: کؤبونه وهی چهند
که سانیکی تایبه تی بۆ راوئزو
لیکۆلینه وه دهر باره ی کارئک،
روداوئک وهرگرتنی هه لوئست،
پلاندانان... هتد.

الئمتر: راوئزو پرس و پا.

المأمور: فرمان بی کراو، راسپیردراو
فهرمان بهر.

الأمريكية الجنوبية: به شیکه له حهوت

کیشوهره کانی جیهان، له کۆتایی
چه رخی پانزه ی زایینی دا نه م
کیشوهره دۆزرایه وه، که وتۆته نیوان
دهریا لووشی نه تلّه سی و دهریا لووشی
نارامه وه، له نیوان دوو هیلی پانی
(۸) ی باکوری و (۵۵) ی باشوری دایه.

روبه ره که ی شیوه سی گۆشه به کی
که وره ی له خۆگرتوو له یه کی بۆ
باشور دهریا به شه باکوریه که
ده که وپته ناوچه ی گهرمه وه.

الأمريكية الشمالية: نه مه ریکای باکوری

به کی که له حهوت کیشوهره کانی
جیهان، نه میش و ه کوو نه مریکای
جنوبی له کۆتایی سه ده ی
پانزه هه می زایینی دا دۆزرایه وه و
نه م کیشوهره که وتۆته نیوان دوو
دهریا لووشی نه تلّه سی و نارامه وه.

له شیمالیشیه وه دهریا لووشی
به سته له کی شیمالی هه به و
روبه ره که ی نیمچه سی گۆشه به
ده که وپته نیوان دوو هیلی پانی
(۱۰) و (۸۳) شیمالی له ناوچه ی

گهرمه وه دهست پی ده کا تا ده گاته
ناوچه ی به سته له کی شیمالی.

أمس: دوینی، رۆزی پئیش رۆزی

که تییدی و واش ده بی بۆ رابردو
به ره های به گارده هیئندری، (ک:
أمس، أمس، آماس) ه.

فلانكهسى را كيشا ۵ (ام اليه) به مانا
بۆلای چوو قهصدی لای نهوی کرد
۵ دهگوترئ: (خَرَجُوا يُؤْمِنُ الْبَلَدَ)
رۆیشتنه دهرهوه بۆ شارچوون.

أُمُّ الْقَرَمِ، أُمُّ بِهِم: بوو به نیمامو پیش
نوژیان ۵ پیشیان كهوت و نوژی بۆ
کردن.

أُمُّهُ: قهصدی کردو چو بۆلای ۵ (أُمُّ
الشَّرْكَهَ أَوْ الْمَشْرُوعِ) كۆمپانیهكه یان
پرۆژمكهی کرد بهمولکی گهل و
هاوبهش.

إِثْمٌ بِالرَّجُلِ: شوینی كهوت، لهپاشیهوه
نوژی کرد (إِثْمُ الشَّيْءِ) قهصدی
کرد.

تَأَمَّمْ بِهِ: کردی بهپیش نوژی خۆی،
نوژی لهدواوه کرد.

تَأَمَّمْ بِالْتَرَابِ: تهیه مومی کرد ۵ (تَأَمَّمْ
إِمْرَأَةً) ئافرهتییکی کرده دایکی خۆی
۵ (تَأَمَّمْ الشَّيْءَ) قهصدی ئهوشتهی
کرد (تَأَمَّمْ إِمْرَأَةً) ئافرهتییکی کرده
دایکی خۆی.

الْأَمَةُ: برینی تۆقه سهركه قول بی.

الإمام: نهوكهسهی خهك لهپاشیهوه
نوژ دهكهن ۵ ههركهسیك خهك
شوینی كهوئ ۵ خهلیفه
موسولمانان، قورئان، سهركردهی
سوپا ۵ مهلای مزگهوت ۵ شارهزایی
كهری رێبواران، حودییه خوینی
حوشتران ۵ نهوبهشه زانیاریه

أَمِضْ أَمَضًا: سوربوو لهسهركهه و گوئی
بهرخنهی كهسانی دپههده ۵ قهسه
لهدهم دهرهپری وتهیهکی وت بهدل
مهیهستی نهبوو بهسهركه زاری دا هات.

الإمَّحُ: نهوكهسهی به ههموو كهس
دهلج من لهگهل تۆم و لهسهركه ههچ
شتیک بهردهوام نابوو بۆخۆی
ههلوپستی نیه ۵ چاولیکهرو لاسایی
كهروه لهناپهین دا ۵ كهسیکی راراو
دوو دل كهلهسهركه ههچ شتیک
بهردهوام نهی ۵ جاری وا دمهی بۆ
موبالهغه تایهکی خپری پیوه
دهلكینن، دهگوترئ: (إِمَّحَةُ).

أَمَقُ الْعَيْنِ: قولینچکی چاو بهلای لوتهوه،
(ك: أَمَاقُ).

أَمَلَهُ أَمَلًا رَامِلًا رَامِلًا: چاوهروانی لی
کرد بهتهمای بوو.

تَأَمَّلْ: تیی فکری و ههلوپستهی لهسهركه
کرد، لی ورد بووهو سهرو ناوی
کردو بییدا چۆوه ۵ بۆئهوهی
راستی بۆدهریکهوی.

الْأَمِلُ: یارمهتیدهری پیاوو بهردهستی،
(ك: أَمَلَةُ).

الْأَمَلُ: هیواو ئاوات، (ك: آمال) بهزۆری بۆ
شتیک بهكاردههیندرئ كههاتنهدی
دووور بی.

أَمَّتِ الْمَرْأَةُ: نهوئافرهته بوو بهدایك،
مندالی بوو، وهكوو دایکی لی هات
(أُمٌّ فَلَانًا أُمًّا) لهتۆقهسهری

قوتابی رۆزانه له قوتابخانه فيرى
 دهبي ۵ دهگوتري: (حفظ الصبي
 إمامة) قوتابيه كه وانه كهى له بهر كرد
 ۵ ريگاي پانو پۆرو ناشكرا.
 الإمامة: سهر كردايه تي موسولمانان،
 پله و پايه ي خهليفه.
 الإمامية: تاقمىكى شيعه ن پييان وايه
 نيمامى عهلى كوپو نه وهكانى شياوى
 خه لافه تن و كهسى تر رايه ي ناكه وئ
 نه و پله و پايه بگريته نه ستۆ.
 الأم: ئالای پيشهنگى سوپا (الأم) بنه ماي
 هه موو شتيك ۵ دايك، به نه نكيش
 دهگوتري دايك، دهگوتري: (حواء ام
 البشر) حه و دايكى ئاده مي زاده.
 أم الشيء: نه وهى ده ورو بهرى شته كه ۵
 نه وهى سهر به نه ون.
 أمات: به مانا (أمهات) ه، دهگوتري: (هر
 من أمهات الخير) نه و بنه ماو كانى
 خيره، دهگوتري: (لا أم لك) خيرت
 تيدا نيه، نه صل زاده نى ۵ جارى
 واده بي نه و رسته بۆ مه دح
 به كاردى، يان بۆسهر سورمان.
 أم القرآن: سورفتى فاتحه يه ۵ (أم
 الكتاب) له وحو له حفظه.
 أم النجوم: مه جه رهى نه ستيره يه ۵ (أم
 الطريق) ريگه ي گه وروه شه قامه پيى
 ودها كه له م لاو له ولاى ريگاي تر
 هه بن.

أم الثوى: ريگه رى ناوما، ئافره تي
 ناومان ۵ دهگوتري: (من أم مشارك؟)
 كى ناوما لت بۆ ريك دهخا؟ ۵ (أم
 القرى) مه ككه هه موو شارىكى
 گه وره ده تواندرى بلى (أم ماحولها
 من المدن).
 أم الرأس: ده ماغ ۵ مي شك.
 أم الدماغ: پيستی ده ماغ نه و پيسته
 ته نكه ي ده ماغه كه ي كۆكردۆته وه ۵
 (أم الخبائث) مه ي، عه ره ق ۵ (الأم
 الحنون) له زارا وهى ته شريح دا
 بريتييه له و به رده ته نكه ي
 به ده وري مځ و ده زوو نوخا عى
 شه وكى دايه.
 أم قنعم: مردن.
 الأمم: به رام به رى شت، نزيك، شتى
 كه م ۵ دهگوتري: (ماطلبت الأشياء
 أمما) شتيكى كه م و به يده ستم
 داوا كرده وه.
 الأمه: دايك ۵ كۆمه ليك ئاده مي زاده
 زور به مان له يه ك نه زاده بن چه ند
 ره وشتيكي بۆ ماوه و به رژه وه ندى و
 هيو او ئاوات كۆي كرده نه وه ۵ يان
 شوئن، يان ئايين، يان رۆژگار كۆي
 كرده نه وه ۵ دهگوتري: (الأمه
 المصرية، الأمه العربية، الأمه الكردية) ۵
 يان پياو ليك كه هه موو ره وشته
 باشه كانى تيدا بن وه كوو قورنان

دفعہ رموی: ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا﴾.

الْأَمَةُ: رَنْبَازُو بِهَرْؤُگَرَام وَمَكُوو قورْشان
دَمْفَه رموی: ﴿إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَى
أُمَّةٍ﴾ بِه مانا کاتو ماوهش دی ۵
وَمَكُوو قورْشان دَمْفَه رموی: ﴿وَلَكِنَّ
أَخْرَجْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَى أُمَّةٍ مُّعَذُوذَةٍ
.....﴾.

الأمة: پياو مافولانی ولات ۵ دمگوتری:
(مجلس الأمة) پەرله مان.

الأمومة: ياسای دایک سالاری ۵
به پیچه وانه ی باوک سالاریه وه.
الأمی: نه خویندولر (الأمیه) چاوگینکی
(صهناعی) به به مانا بی ناگاو نغمامه.

الأميم: كهسيك له سهري درابي و تيك
چوب و وړنه بكا ه هروا به مانا
به ژنو بالا ريك و پيك دي.

الْأَمِينَةُ: دايكۆكه، دايكيله، باجيله ۵
چاكوچي ناسنگهر.

المِثْمُ: شاره‌زایی کار، رئی نیشاندەر،
وشتی پێشه‌نگ.
أَمِنَ أَمْنًا وَأَمَانَةً وَأَمْنًا: دلنیاوو نه‌ترسا،
خوفی نه‌ما.

أَمِنْ الْبَلَدُ: دانیشتوانی ولّات لهئارامی دان
ترسیان لی رهوپوختهوه.

أَمِنْ الشَّرِّ: له شەڕو نەگبەتی دنیابوو (أَمِنْ)
فَلَا أَعْلَى كَذَا: فلانكەسی دنیاكرد
لهوکاره، له داهاتوی خۆی.

اَمِنْ اَمَانَةً: ئەمىندار بوو.

آمَنَ إِيمَانًا: بگو به خاوهنی نه من و
ناسایش (آمَنَ بِهِ) بپروای پی کرد
بهراستی زانی ۵ (آمَنَ فُلَانًا) وای
کرد فلان دُنیا بی.
أَمَّنْ عَلٰی دُعَاةِ: که نه و دعای کرد
نه میش ثامینی له سر کرد.

أَمَّنْ عَلَى الشَّيْءِ: تەنئیمی دانایا بېرېځی
 مَالٍ پېشپه کی له صدوقی
 فەرمانگه یه کی دیار یکرودا دانایا
 بۆنه وهی له دوا رۆژدا خۆی یان
 مالو خپزانای به شپووه یه کی ترو
 ئەندازمیه کی تر وهری بگرته وه
 به مهبهستی فەرهبوو کردنه وهی ئەو
 زیانهی لای گه وتوووه ۵ دهگوترئ:
 (أَمَّنْ عَلَى حَيَاتِهِ)، (...، عَلَى دَارِهِ)،
 (...، عَلَى سَيَارَتِهِ ... الخ).

إِلْتَمَنَ فَلَانًا: به مانا (امینه) ه ه (إِلْتَمَنَ
فَلَانًا عَلَى الشَّيْءِ) فَلَانَكەسی کردە
ئەمەنداری ئەوشتە.

**اِسْتِثْمَانِ اِلَيْهِ: په‌نای بؤ بردو داوای
بارن‌زگاری و پاره‌تیدانی لی کرد.**

إِسْتَأْمَنَ الْخُرَيْبِيُّ: کابرای دوزمن و
حربی له ولاتی کوفروه هاته ناو
ولاتی نیس لامه تی و داوی
پاریز گاری و نه مانی کرد.

اِسْتَأْمَنَ فُلَانًا: داوای نهمانی
لهفلا نکهس کرد.

الامانة: سيارد، نهمهك ووفقا.

الْأَمَنَةُ، وَالْأَمَنَةُ: نَهْوَكَسَهْی بَرَوَا بَه
هَهْ مَوو شَتِيَكْ دَهْكَاو هَهْ رَجِي
دِيْبِيْسِي بَهْ رَاسْتِي دَهْ زَانِي خَوْش
باومِرَه، لَهْ هَهْ مَوو كَهْ س نَهْ مِيْنَه.
الْأَمَنَةُ: نَهْوَكَسَهْ يَهْ هَهْ مَوو كَهْ س
دَهْ تَوَانِي قَهْ نَاعَهْ تِي بِي بَكَ.

الْأَمُونُ: وَلاَغِي سَوَارِي مَهْ نَدُو خَوْشِرَهْ و.
الْأَمِينُ: بَارِيْزْكَارُو چَاوْدِيَر (الْمَأْمُون)
نَهْوَكَسَهْ يَهْ چَاوْدِيَرِي شَتِيَكْ
لَهْ نَهْ سَتُو دَهْ گِرِي و بَارِيْزْكَارِي دَهْ كَا،
(ك: أَمْنَاءُ ه).

الْإِيْمَانُ: بَرَوَا كَرْدَن لَهْ نَاخَهْ و ه لَهْ شَهْرَع
دَا بَرِيْتِيْيَهْ لَهْ بَرَوَا كَرْدَن بَهْ دَلْ و
دَان پِيْدَانَان و نِيْعَتِيْرَاف بَهْ زَوْبَان.
الْثَّامِينُ: گِرِي بَهْ سَتِيَكَهْ لَهْ نِيْوَان تَهْ نَمِيْن
كَارُو تَهْ نَمِيْن كَرَاو يَان خَاوْمَنِي
تَهْ نَمِيْن كَرَاو دَا، تَهْ نَمِيْن كَار
بَهْ رَعُوْدَهْ يَهْ نَهْ و دَهْ بِيْجْ هَهْ رَكَاتِي
مَهْ رَج و مَوَهْ يَهْ نَاوْگِرِي بَهْ سَتَهْ كَه
هَاتَنَهْ دِي نَهْ و مَهْ بِلَهْ غَهْ يَهْ بَرِيَار
دِرَاوَه، بِيْدَا بَهْ لَپَهْ نَهْ كَهْ يَهْ تَر.

أَمَةٌ إِلَه: بِيْ يَ سِيَارَد.

أَمَةٌ أَمْنَاهُ: لَهْ بِيْرِي چَو، عَهْ قَلِي لَهْ دَهْ سَت دَا.
أَمَةٌ الْغَنَمُ: مَهْ رُو بَزَنَهْ كَهْ تَوَشِي گِرُوْپِي
بُوون، نَاوْلَهْ يَان تِيَكَهْ و ت.

ثَامَةٌ إِمْرَأَةٌ: نَافَرَهْ تِيَكِي كَرْدَه دَا يَكِي
خَوِي و وَهْ كَوُو دَا يَكِي مَامَهْ نَهْ يَهْ
لَهْ كَهْ لَ كَرْد.

الْأَمَةُ: نَاوْلَهْ، گِرُوْپِي.

الْأُمِّيَّةُ: نَاوْلَهْ يَهْ نَاوْلَهْ.
أَمَتِ الْمَرْأَةِ أُمُورًا: نَافَرَهْ تَهْ كَهْ بُوو بَه
نَهْ مَهْ تَه، جَارِيْيَه.

أَمَتِ الْهَرَّةِ: بِشِيْلَهْ كَهْ مِيَاوَهْ مِيَاوِي كَرْد.
ثَامَتِ الْمَرْأَةُ: نَافَرَهْ تَهْ نَاوْلَهْ كَهْ بُوو بُوو
بَهْ كَوِيْلَه، بُوو بَهْ نَهْ مَهْ تَه.

بَنُو أُمِّيَّةٍ: لَقِيَكُنْ لَهْ هُوْزِي قَوْرَهْ يَش
دَهْ چَنَهْ و ه سَهْ ر (أُمِيَهْ) يَ كَوْرِي عَهْ بَدُو
شَهْ مَس.

الْأَنْصُولُ (الْأَنْطُولُ): وَاتَهْ خَوْرَهْ لَات و
نِيْسْتَا بَهْ و زَهْ و ي خَاكَهْ دَهْ گَوْتَرِي
كَهْ كَهْ و تَوْتَهْ خَوْرَهْ لَاتِي دَهْ رِيَا ي
سَهْ يَ نَاوَهْ رَاسْتَهْ و ه بَهْ شِيَكَهْ لَهْ
حَكُوْمَهْ تِي تَوْرَكِيَا.

الْأَنْامُ: هَهْ رَجِي نَادَهْ مِيْزَادِي سَهْ رَزَهْ و ي
هَهْ يَه.

الْأَنْاسُ: گِيَا يَهْ كِي هَهْ مِيْشَهْ كَاتَه
بَهْ نَهْ نَدَا زَهْ يَهْ مَهْ تَرِيَكْ بَهْ رَزْ دَهْ بِيْئَهْ و ه
گَهْ لَكَانِي دَرِيْزَن، بَهْ رَهْ كَهْ يَهْ
دَهْ شَوْبِيْئَهْ تَرِي تَام و بُوْني خَوْشَه،
لَهْ هَهْ مَوو و لَاتَهْ نِيْسْتِيَاوَانِيَهْ كَان
بَهْ رَهْ م دَهْ هِيْ نَدَرِي و بَهْ تَا يَهْ تَهْ يَهْ
لَهْ دَوْرَهْ گَهْ كَانِي نُوْهَاطُو يَهْ نَهْ سَپَانِي.

أَنْبَةٌ: سَهْ رَزَهْ نَشْتِي كَرْد، تَوْنَد رَهْ و ي
كَرْد لَهْ لَوْمَهْ كَرْدَنِي دَا.

الْأَنْابُ: مِيْسَكْ يَان عَهْ تَرِيَكْ بَشَوْبِيْئَهْ
مِيْسَك.

الْأَنْبُ: بَا زَنْجَان.

الْأَنْبِجُ: دَرَهْ خَتِي مَانْجُو (مَهْ نَجَهْ) نَهْ م

درمخته زبندی سهرهکی ولاتی
 هیندوستانه ۵ نیستا له زور ولاتی
 تریش ههیه، زورجار به بهرو
 بومه که ی و نهو شتانه ی لری
 دروست دهگوتری نه نه به ج
 واته نهو وشهیه ده میک ناوه
 بوخودی داره که وه ده میکشیش بو
 بهرو بومه که ی.

الإنبق: نامیری که شله مهنی پی
 ده پالیو ری.
 أَنْتَ أَنْتَا: نالاندی (أَنْتَ فَلَانَا أَنْتَا)
 جه سودی پی برد، (أَنْتَ الثَّانِي)
 نه ندازه ی گرت.

انتارکتیکا: کیشوهریکه له جهوت
 کیشوهرهکانی جیهان کیشوهری
 بهسته له کی باشوره ۵ له سهرده می
 تازهدا دوزراوخته وه، دورگه یه کی
 پان و گهره یه، روبه ره که ی
 له روبه ری هه موو نه وروپا
 گه وره تره ۵ دهوهری جه مسه ری
 بهسته له کی باشوری داوه، بری لقو
 شیوو دۆلی دریژ ده بنه وه به ره و
 باکور تا ده گاته هیللی پانی (٦٣) ی
 باشورو له نه مه ری کای جنوبی نزیک
 ده بیته وه ۵ تیکرا ده لی ی بانویکی
 گه وره یه، هه میشه بهسته له ک
 دایپوشیوه ۵ جگه له قه راخو
 بیجاخه کانی که له هاوین دا هه ندی
 له خا که ی دهرده که وی.

الأنثيمون: کله سوبحانی.
 أَنْثُ الْأُورَةُ وَأَنَالَةُ: پیاویکی ژنانی یه،
 کورپکی کچانی یه، نه رمه.
 أَنْثُ الْحَامِلُ إِيْنَانَا: نافرته دوو گیانه که
 کچی بوو.

أَنْثُ فِي الْأَمْرِ: له کاره که دا نه رمی نواند
 (أَلْثُ الْكَلِمَةُ) نیشانه ی میینه ی
 به وشه که وهنا ۵ (أَلْثُ) قبولی
 کچاپه تی کرد، ناماده باشی تیدا بوو
 نه رمی بنوینس ۵ به عهره بی
 ده گوتری فیعله که مه عنای
 (مطاوعه ی تیدایه) ۵ هه روا به مانا
 (أَلْثُ) هاتوو هه روا به مانا نه وه
 هاتوو که خو ی شو به اندوه
 به نافرته.

الأنثى: میینه پیچه وانه ی نیرینه
 له هه موو شتی که دا.
 إِمْرَأَة أَنْثَى: نافرته یکی ته واو میینه یه
 هه موو ره وشتیکی نافرته تانه یه،
 (ك: إِنْثُ وَأَنْثَى) یه ۵ (الأنثيان)
 دوگون، دوو گو ی.

الأنیث: ناسنی نه رم، ناسنی ناره ق ۵
 ده گوتری: (سيف أنث) شمشیریکی
 نه رمه لیه، شمشیریک ناسنه که ی
 ره ق نه بی ۵ (مکان أنث) شوینیکه
 گیای چاک لی دهری ۵ (رجل أنث)
 پیاویکی قسه نه رم و ژنانی یه،
 وه کوو نافرته لارو له نه جه ده کا.

اَنَسَ به واليه اَنَسَا: نارامى پى گرت و دلى
پىـوه نووسا و هـگرى بوو،
بهـاوپىـهـتى نهـو دل خوـش بوو
(اَنَسَ) بهـمانا (اَنَسَ) دى.
اَنَسَ به واليه اَنَسَا و اَنَسَا: كهـيف خوـش
بوو.

اَنَسَ فَلَائاً اَيْنَاساً: دلنهـوايى فلانكهـسى
كرد و غـم و خـهـهـتى لهـدلى
رهـواندن هـهـروا بهـمانا هـهـستكر دنه
وهـكوو قورئان دهـفهـرموى: ﴿اَنَسْتَ
نَاراً﴾ ناگرىكم بهـدى كرد، هـهـستم
بهـناگرىك كرد و (اَنَسَ صَوتاً)
دهـنگىكى بىست.

اَنَسَ الْأُمْرَ: كارهـكى زانى لهـمهـسهـلهـكه
حالى بوو.

اَنَسَهُ: دلنهـوايى كرد وهـحـشهـتى لهـسـهـر
لابرد، چاوى پىكهـوت لهـدووړهـوه
بىنى.

اَنَسَهُ: دلنهـوايى كـردو
وهـحـشهـتگهـريهـكهـى لابرد و دىتى و
هـهـستى پى كرد و (تَأَسَا) نهـو دووه
وهـگرى بهـكـترى بوون و پىكهـوه
گونجان و (تَأَسَى به) بهـمانا (اَنَسَ) به.
تَأَسَسَ الْبَازِيُ: هـهـلوكه چاوى گىـراو
دهـوړوبهـرى خوـى بهـتافى كردهـوه.

اِسْتَأَسَ: بهـمانا (اَنَسَ) به (استأَسَ
الرَّحْشِي) گيانلهـبهـره كىوپىهـكه
هـهـستى بهـهـهـبوونى ئادهـمىزاد كرد
و لهـپهـندو مهـتـهـلدا هـاتووه دهـلى:

الْمِثْنَاتُ: ئافرهـتپكه زوړ كچى دهـبن،
هـهـركچى دهـبن هـهـروا پياوړىك كه
خىزانهـكهـى كچى زوړ بىن پىى
دهـگوتړى: (رجل مِثْنَات) پياوړىكه
كچى زوړن و (أَرْضُ مِثْنَات)
زهـوپىهـكى بهـپىتو بهـرهـكهـته گىاو
گړى زوړى لى دهرپوى و (سيف
مِثْنَات) شمـشـيرپكى نهـرمه، (ك:
مأنيث) هـ.

الْمُؤْنْتُ: ميينه (رجل مؤنث) پياوړىكه
دهـشوبهـيته ئافرهـت و (عطر مؤنث)
بوونى خوـشى تايبهـت به ئافرهـت
كهـلهـخوى دهـدهن رهـنگى نهـو
شوینهى رڼى دهـكهـوى دهـگوتړى
بهـزهـعفهـرانى.

الْإِنْجَاصُ: قوځ، پان ميوهـپىكه
لهـشپوهـى سىودا.

الْأَنْجَرُ: شوپنى راگرتنى كهـشتى
لهـبهـندمر.

الْإِنْجِيلُ: نامهـى ئاسمانى كهـنـيـردراوه
بوـسـهـر چهـزهرهـتى عىسا و شهـپهـكى
يؤنانپيه بهـمانا موژدميه.

أَنْحَ أَنْحاً وَأَنْحِياً وَأَلْوَحاً: بهـناله نال و
نوزه نوزه و هـهـناسهـى دا، بهـهانكه
هانك بهـهـوى نهـخوـشى و ماندو
بونوه هـهـناسهـى دا.

الْأَنْزِمُ: دهرهـتهـپهـكه لهـخانه زيندومكان
دهردىو گۆراناگرپىهـكى كىمىاوى
لهـتپكه لاومكان دا پهـپدا دهـكا.

(اذا جاء الليلُ استأنس كل وحشي واستوحش كل إنسي).
 استأنس الزائر: دیدنی کەر داوای
 روخسه تی کرد بچیته زور ۵
 (استأنس الشيء) جاوی بهو شته
 کهوت.
 الأنس: پیچه وانهی (الأنس) بهمانا
 کچولای خو شه و پست و عاقل و رمان
 ۵ کهره وشت جیوان و قسه خو ش و
 رهزا شیرین بی.
 الأنس: نافرمتیک شوی نه کردبی و
 هیشتا گنج بی، (ك: أوانس) ۵.
 الأنس: گشت و گو له گهل نافرمت داو
 دلداری کردن له گهل دا.
 الإنس: ناده میزاد ۵ دوستی گیانی خاوه
 و وفا و نه مهك، (ك: آناس) ۵.
 الإنسان: بونه وهریکی زیندوو
 بیرکهره وه، (ك: أناسي) (انسان
 العین) بیلبله ی چاو (انسان السیف
 والسهم) تیژه کانیان ۵ (الانسان)
 ناده میزادی ته و اوو نمونه یی و بی
 عه یب که له ناده میزادی ئاسایی
 جیابی به هوی نه وهی خاوه نی
 ره وشتی بهرزو نمونه یی به.
 الإنسانية: پیچه وانه ی نازه لایه چهند
 ره وشتیکی تیدان ناده میزاد
 لهره گه زه کانی که جیا ده کاته وه ۵
 مرؤفایه تی.
 الإنسی: نیسبه ته بولای (السی) ۵ لای

چه یی هه موو شتیک.
 الأنس: بهمانا (آنس) به (الكلبُ
 الأوس) سه گی به و وفا و مالی، زینه
 خرؤنه بی.
 الأنس: هه رشتیک ناده میزاد نولفه تی
 پیوه بگری ۵ ده گوتری: (هر أنس
 وجلس) فلانکس یان فلان شت
 غه مپه وین و هاووشین مه ۵ یان
 ده گوتری: (ما بالذار أنس)
 له خانوه که که سی تیدا نیه
 غه مپه وینم بی، هه روا بهمانا
 که له شیر دی.
 الأیسة: بؤ مینه به کارده هیندری
 به زوری بؤ نافرمت.
 المُنسات: چهك و سیلاح.
 الأنسولين: هورمونیکه، دهرمانیکه بؤ
 نه خو ش شکره به کاردی.
 الأنیسون: روهکیکه بؤنیکی خو ش
 هه یه، دنك و بهرکه ی
 به کارده هیندری بؤ دروستکردنی
 مه شروبات و شیرنی ۵ زوربه ی
 خهك به (یانسون) ناوی دهینن.
 الأنشوجة: ره گزی ماسی بچوکه له
 پیپری (صابونیات) هه لده گری و
 به عولبه کراوی دهر وشری.
 أفض اللحم أفضاً: گوشته که گؤراو
 بؤگه نی کرد به که لکی خواردن
 نه ما.

أَنْضِ اللَّحْمَ أَلَا ضَةً: گوشته که نه کولی و پی نه گه پی.

أَنْضِ اللَّحْمَ إِيْنَا ضاً: گوشته که پی نه کولاند و پی نه گه یاند.

أَنْفَتِ الْمَاشِيَةَ أَنْفًا: نازله که جووه ناو له و مری تازه و ژر پییدا.

أَنْفَ فَلَانًا: له لوتی دا ۵ (أَنْفَ الْمَاءِ فَلَانًا) ناو که گه پیشته لوتی فلانکس.

أَنْفَ الْبَعِيرِ: حوشر که به هوئی لغا و ریشمه به و لوتی هیشا.

أَنْفَ أَنْفًا وَأَلْفَةً: لوت به مرزی نواندو ته که ببوری کرد ۵ (أَنْفَ الْخَامِلِ):

خوارده منی له و به پیشی حمز لی نه بوو، نه و ژنه دو گیانه

نه و خورده منی به له و به پیش حمزی لی بوو پیش چاوی که و تووه

۵ به کوردی (بیزو دهکا) ۵ (أَنْفَ الْمَسَافِرِ): گاتی به یانی ریبواره که

به پی که و ت ۵ یان سهرمتای شه و که و ته پی ۵ (أَنْفَ الثَّوْبِ): خوی

له و شته دو ورگرت و لای ناخوش بوو ۵ (أَنْفَ) لوتی هیشا.

أَنْفَهُ: وای لی کرد لوتی ژان بکا ۵ (أَنْفَ أَمْرَةٍ) په له ی پی کرد ۵ (أَنْفَ الْمَاشِيَةِ)

نازله که کانی برد بو له و مری تازه. أَنْفَ الشَّيْءِ: قهراخه کانی شته که ی تیز

کردن، دهگوتری: (نصل مؤلف) تیریکی سهر تیزه ۵ (سکین مؤلف)

کیرد یکی تیزه ۵ (أَنْفَ الْمَاشِيَةِ) وای له نازله که کرد لوتی ژان بکا.

إِنْشَفَهُ: دهستی پی کرد، پینشوازی لی کرد.

تَأَنَّفَ الْكَلَامَ وَغَرَهُ: هیچی له له و مری که نه خوارد بوژی کرد ۵ حمزی

لی نه بوو پیش چاوی که و ت ۵ دهگوتری: (هر يتَأَنَّفُ الْإِخْرَان)

دهگه پی براد مری وا په یداکا که له و به پیش براد مری که سیان

نه کرد ووه. تَأَنَّفَتِ الْمَرْأَةُ الشَّهْرَاتِ: نه و نافرته جار

دو اجار حمزی له و شته به چونکه بیزو دهکا ۵ (إِسْتَأَنَفَ) به مانا

(الْتَنَفَ) به. إِسْتَأَنَفَ الْحُكْمَ: داوای کرد جاریکی تر

چاو به بریاره که دا بخشیننه و داوای پیندا چوونه وای حوکه که ی کرد.

الْإِسْتِئْنَاءُ: ره خنه گرتنه له بریاری داد و مرو داوای چاو پیندا خشانه ووه

کردنه له لایمن داد گایه کی به رزتر له و داد گایه کی حوکه که ی دهر کرد ووه

۵ به بوچ کردنه وای یان ته عدیل کردنی.

الْإِنْفُ: رابردوی نزیک ۵ یان سهرمتای نه و ساته ی تپیدا ی.

الْأَنْفَةُ: بو مینه ی بهرام بهر (أَنْفَ) به کار ده پیندری ۵ سهرمتای هه موو

شتیکه دهگوتری: (مَضَتْ أَنْفَةُ

الشباب) سهرمتای گهنجی به سهر
چوو.

الأناني: لوتزل، لوتگه وره.

الأنف: نه ندامتیکی دهم و چاوه ه نهرکی
سهرهکی هه ناسه دان و بونکردنه،
هینده ناشکرایه پیناسه ی ناوی ه
دهگوتری: (حي أنف) رقی هه نساو
خوی گیف کرده وه، (رجل حي
أنف): پیاویکه هبون ناكا سته می
لی بکری ه (رغم أنف): ژهردهسته
بوو، چه وسایه وه، (مات خف أنف)
به مردنی خوی مرد، نه کوژرا ه
(ألف القسم) گه وره ی نه ته وه،
سهرهک خیل ه ریش سپی بنه ماله ه
(ألف الجبل) لوتکه به رزه کانی
تۆپه لاکي کيو.

الأنف: بهشتی تازه دهگوتری، دهگریته
ناوه نساوی نیرو می ه دهگوتری:
(كألف) لهومرگایهکی تازه به
(روضة أنف) باخیکی تازه به.

الأنفة: شکۆمهندی و خاوهن شکۆو
شه هاهمهت.

الأنوف: نافهرتی بونخوشی سروشتی،
خوی له خوی دا بونی خوش بی ه
یان پیاوی نازاو شکۆمهند.

الأنيف: ناسنی نهرم ه شوینیک تازه
گزوگیای تیدا رسکابی.

الأنيفة: بۆ مپینه به کاردی: دهگوتری:

(أرض أنفة) زهوییه که تازه گزوگیای
تیدا رسکاوه.

المناف: به که سیک دهگوتری له وهری
تازه بدا به نازه له کانی ه ههروا
به که سیک دهگوتری سهرمتای رۆژ
یان سهرمتای شهو سهره بکات.

الإنفولزا: په تایه که دهته نیته وه،
به هوی فایرۆسه وه به یدا دهبی ه
کۆنه ندامی هه ناسه دان یان
هه زمکردن، یان جیهازی (العصبی)
تیک دهجی، وادهبی کۆکه و خه و
زړاندنیشی پیوه دهبی.

أنق أنقا: هه ندامی ریک و پیکن،
جهسته به کی جوانی هه به ه که یف
خوش و دلته ره ه (أنق به و له) پی ی
موعه به بوو سهرنجی راکیشا ه
(أنق الشيء) نهوشته ی خوشه یست ه
(روضة أنق) باغیکی ریک و پیکه
(وروضة أنفة).

أنقه الشيء إيناقاً: نهوشته سهرنجی
راکیشاو تووشی رامانی کرد.

أنق الشيء: شته که ی والی کرد ریک و
پیک بی ه (أنق الشيء فلاناً) شته که
سهرنجی فلانی راکیشا.

أنق الروضة: باغه که ی هه لپه رداوت و
ریکی خست ه (أنق في الروضة)
له زهمت و خوشی و مرگرت به جوانی
باغه که.

الأنق: باز، هه لۆ.

الانقليس: جۆره ماسىيه كه شيوه لمار
دهج لهناوى جۆم و دمرىگاني سهر
به دمرىاي ناومراست دا دهزبا
(الانقليس) به مانا (الانقليسه).
الانموج: نموونه ۵ نموونه شت.
ان المريض: نهخوشه كه نالاندى.
انته: رازى كرد.
الان: باندميه كه وهكوو كوئر وابه
وهلى شيوه رمشه حاج و دمنوكى
سورن دهنكى وهكوو نالين وابه.
الانسان: نهوكه سهى زور دهنالينى ۵
زیدمروى دهكا له نالين دا.
الانسة: ناسنيكى سهرگوچانى و
چه ماوه به بۆ دهرهينانى دۆلچه
لهبير بهكار دهيندرى.
الانسة: به مانا (الانان) ۵.
المنية: شوينى شت و جيگاي همرشتيك
پالى بدرى ۵ دهگوتري: (هر مينة
الخير) نهوجيگاي خيرو بپره.
انى ائبا ائى: نزيك بووه، كاتى نهوه
هاتووه تۆ نهوه بكه... مؤلتهى دا،
لهگه ليا لهسهره خۆ بوو،
انى السائل: شله مهنبيه كه گهيشته
نهوپه پى پلهى گهرمى.
انى الشئ ائبا: شته كه دواكهوت و
تهمه لى كرد.
انى ائبا و ائى: مؤلتهى پيدا، لهگه لى دا لهسهره
خۆ بوو، دواكهوت، تهمه لى كرد.

ائاه ايناء: لهكاتى خۆى دواكهوت،
دهگوتري: (لائون فرصتك) ههلى
هه لكه وتوى خۆت دوامه خه ههلت
لهكيس مهده.
ائى: دواكهوت، تهمه لى كرد (ائى
الشئ) شته كهى دوا خست،
نهپهيشته لهكاتى خۆى دا نامادمبى.
تائى: به مانا (ائى) به دى ۵ (تائى فلان)
مؤلتهى فلانكهسى دا ۵ لهگه لى دا
هيدى و لهسهره خۆ بوو.
استائى: به مانا (تائى) به ۵ دهگوتري:
(استائى به حولا) سالتيك مؤلتهى دا ۵
ههرهوها دهگوتري: (هر يستائى
بالجراحة) ۵ چاوهروانى سهرهفجامى
نهشته رگه ريبه كهى دهكا.
الكاء: ساتهكانى شهو ۵ دهگوتري:
(فلان يقوم آناء الليل).
الإناء: قاپ و قاچاغى كه خواردن و
خواردنه وهيان تى دهكرى، (ك:
آنية) ۵، كۆي (ك: أواني) به.
الأناء: لهسهره خۆيى و عاقله ندى و
دامه زراوى ۵ دهگوتري: (فلان لذر
أناة ورفق) فلانكهس لهسهره خۆ و
هيدى و هيمنه نهگهر بۆ ئافهرمت
بهكار هيندرا مهبهست ئافهرمتى
بهناز پهرومردو و خاوهن نهدهب و
ريزه، (ك: ألوات).
الأسيلين: شله مهنبيهكى زهيتى

هه ئچوو، ږهنگی نیه، بښی
که سکوڼی هه یه، تامی سوتینه ره
وډکوو بیبه ر ه هرکاتې بهر هه و او
رونکی بدری رهق دمی له کل و
به نرین دا ده تویت هوه صبیکی
کیمیاوییه له گوشراوی روهکی نیلی
که له میصر زړه و پی دهلین
(نیلیه) له گهل (بوټا ساکاویه)
و مرده گیرئ.

الانیمیا: نه خوښییه که دمیته هو
که مخوښی، یان رنزه ی پیکهاته کانی
تیک ده چی، له پی و لاوازی لی په یدا
دهی.

أَهْبُ لِلأمر: خوڼی بو کاره که ناماده کرد.

تأهب له: خوڼی بو ناماده کرد ه
ده گوتړئ: (تأهبُ للسفر والأمر)
خوڼی بو سه فمر ناماده کرد، یان بو
فلان کار خوڼی حازر کرد.

الإهاب: پیستی گیانله بهر پیښ نه وهی
د مباح بکړئ ه ده گوتړئ: (کاد
الفرس یخرج من اهابه) نه سپه که
نه و ونده به نیشات و خوښرې بوو
خهریک بوو له پیستی خوڼی بچیته
د م هه روا ده گوتړئ: (جاع القرم
حتى أكلوا الأُهب) خه لکه که
نه و ونده یان برسی بوو پیسته یان
خوارد.

الأهبة: توپشو و پيداوېستی کار.

أَهْلٌ أَهْلًا وَأَهْلًا: زنی هیئا، هاوسه ر گیري

نه نجام دا.

أَهْلُ الْمَكَانِ أَهْلًا: نه وشوڼه به خه لکی
خوڼه لاتی ناو دنان بووه ه (أَهْلُ
فلانة): فلان نافرته ماره کرد ه
(أهل به) و مگری بوو.

أَهْلُ الْمَكَانِ: شوڼه که ناو دانی تی که وت،
قه ربانغ بوو.

أَهْلُ الطَّعَامِ: خوارده مه نییه که
(چیشته که) به زی تیکرا ه
ده گوتړئ: (ثريدة مأهولة) تشریبکی
به زی تیکراوه.

أَهْلُهُ أَيَّهَالًا: کردی به هاوسه ری خوڼی ه
(أَهْلٌ فَلَانًا لِلأمر) فلانکه سی والی
کرد به که لکی نه و کاره بی ه یان
پی و او بوو به که لکی نه و نیشه دی
ه (أَهْلٌ به) پیښوازی لی کرد.

أَهْلٌ فَلَانًا: زنی له فلانکه سی ماره کرد.
إِثْتَهَلَ: نافرته ماره کرد، بوو به خاومن
خیزان.

تَأَهَّلَ: به مانا (إِثْتَهَلَ) میه ه (تَأَهَّلَ
للأمر) شیاوی نه و کار میه.

اسْتَأَهَّلَ: به زه که ی بردو کردی به
پنخور.

استأهل الاهالة: پیوه که ی خوارد.

استأهل الشيء: شیاوی نه و کار میه.

الاهل: گیانله بهری مائی ه (الاهالة)

به زو پیو، زمیت، هه ر شتیک
بکړته پنخور.

الأهل: خزم و كهس و كارو هوزو خيل ۵
(أهل الشئ) شياوى شت، خاوهنى
گونجاو بوى ۵ (أهلاً وسهلاً) واته
هاتيتته شويئيكي ئاوهدان و خوش و
دلگيرو پىر دوست و خزم و كهس و
كار.

الأهلى: بالندراو بولاي نههل،
كيانله بهرى خانهكى و مالى.
الأهليّة: بؤ ميينه بهكار دهيندري
بهرامبىر (الأهلى)
الأهليّة للأمر: گونجاو بؤنه و كاره.

الإمليج: درهختيكي لهولاي هيندو
ئهمقانستان و صين رواوه، بهرهكهى
لهشپوهى، صنهوبهري گهوره دا يه.
الإمليجى: بالندراو بولاي ئيهليج، يان
نهو درهختهى بهرهكهى وهكوو
بهري ئيهليج وابه.

أهْ أَمَّا وَأَهْ: نازارى ههبوو هاواري كرد
وتى: (ئاه).

آب اليه اوباً و اوبهً و ايباً و ماباً: گهرايهوه،
(آب الى الله) توبههى كـرد
لهتاوانهكانى و وازى هيننا، مى
لهخودا په رستى نا.
آئىب، آيب، اوكاب: بهمانا گهراوهو
په شيمان بوو.

آبَتِ الشمس: خورناو بوو (آب يده الى
السيف) شمشيركهى بؤ گهراندهوه
بؤنهوى لى بى بدا به شمشير لى راسا.

آب الماء: بهشهو چووه سهر ئاوهكه ۵
دهگوتري: (أبتُ بنى فلان) بهشهو
چوومه لاي فلان بنه ماله و ديدنيم
كردن.

آويّة في السير: پيشپركى لهگهال كرد
لهرقيشتن دا.

أوب: گهرايهوه، يان گهرايهوهى دهنكه
۵ سهراسهه رۆژ بهريگادا رويشت تا
شهو داهات ۵ (أوب القرم) نهو
كۆمهله لهرقيشتن دا پيشپركيان
كرد ۵ (تأوباً في السير) نهو دوكهسه
لهرقيشتن دا پيشپركيان كرد.

تأوب: گهرايهوه، يان سهههتاي شهو
گهرايهوه يان بهشهو بؤ نهو
جيگايه چوو، دهگوتري: (تأوبتُ بنى
فلان) بهشهو چوومه لايان.

تأوب الشين فلاناً: نهوشته بؤ
فلانكهس گهرايهوه.

الأوب: پهله كردن، با، ههور، كۆمهتيك
ههنگ ۵ قهصد كردن و بهردهوام
بوون لهسهر كار، ريبازو عادمهت،
نهملاو نهولا ۵ دهگوتري: (جاءوا من
كل أوب) لهههموو لايهكهوه هاتن.

الأواب: نهوكهسهى زنده رويى بكا له
په شيمان بوونهوه ۵ ناودمر، ئاوگير.

الأوج: بهرزى ۵ دوورترين خال لهمهدارى
مانگ لهزهوى را ۵ لهحنىكى
مؤسيقايه.

آ - أوداً و أوداً و إيداً: دوولا هاتهوهو

خواربوو (آذغَالِيَه) بۆي گهرايه وه ۵
 (آذ العود) خۇي بهسهردارهكه دا.
 آذ الشُّبِّي: شتهكه ي لهكول كرد ۵
 قورسايي كهوته سهرو ماندو بوو.
 اَوْدَ اَوْدَا: خوارو خيچ بوو، دهگوترئ:
 (اقام اَوْدَه) خوارو خيچي يهكه ي
 راست كردهوه، (اَوْدَه) خوارى
 كردهوه، دولاي هيئاياه وه.
 تَاوْدَه: خوارو خيچ بوو (تَاوْدَ الشُّبِّي)
 شتهكه خوار بوو.
 الأريذ: ههستو شعور (أريذ الناس)
 ههستى خهلك.
 استَاوَزَ: ترسا، ههئسه ميبه وه، تهره بوو،
 (استَاوَزَ البعير) حوشترهكه خهريكي
 ههئسان بوو (استَاوَزَ القوم غضباً)
 جهماوهرهكه رقيان ههئسا زور تورپه
 بوون.
 الأَر: عهيبو عار.
 الأَوَارُ: گهرمايى خور، گهرمايى ناگر ۵
 دهگوترئ: (لَفَحْنِي أَوَارُ النار) گهرمايى
 ناگر داخى كردم، (لَفَحْنِي أَوْرُ
 الشمس) تيشكى خور گهستمي ۵
 ههروا (الأوار) بهمانا تينويتى دئ ۵
 دهگوترئ: (كاد يغشى عليه من
 الأوار) نزيك بوو له تينوان بئ
 هوش ببئ ۵ ههروا بهمانا دوكهالو
 بليسه ي ناگر دئ.
 الأَوَارِي: ئادهميزادئك زورى تينوبئ.

اورانس: يهكئكه له نؤ نهستيرهكانى
 كؤمه لئى خؤرى ۵ يهكه م
 نهستيرهيه كه لهسهردهمى تازه دا
 دؤزرايه وه ههموو ههشتاو چوار
 سال جارئك بهدمورى خؤردا
 دهسورپته وه.
 اُورويَة: يهكئكه لهحهوت كيشومرهكانى
 جيهان، جگه له كيشومرى ئوستراليا
 له ههموو كيشومرهكان بچوكتره ۵
 كهوتوته نيوان دوو هئلى پانى (۳۷-
 ۷۸) وه ۵ كيويهكانى ئورال و قهوقازو
 دهرىاي پمش لئه ئاسىيائى
 جيادهكاتيه وه له نيوان كيشومرى
 نهوروپا و ئهفهرىقادا دهرىاي سبى
 ناوهراس ت ههيه ۵ له خؤرئاواوميه وه
 دهرىالوشى ئهتلهسى ههيه ۵
 لهباكورپه وه دهرىالوشى بهستهئكه
 ههيه ۵ زؤربه ي خاكهكه ي ئاوو
 ههواي مام ناوهندييه برئ بهشى
 باكورى دهجئته ناوچه ي
 بهستهئكه وه.
 الأُورطى: شادهمارى سهرهكى
 لهجهستئى ئادهميزاد كه
 بهوخوئنه ي لهئله وه دهردى جهسته
 پاراو دهكا.
 الإِرْزُ: جؤره بالئدهيهكه دهشوبهئته
 مراوى وهئى لهو گهوره ترو مل
 درئز تره ۵ كورتو تؤكمه و توندو
 تؤل تره.

الْأُزَى: زهوى به كه زورى بالندهى
نيومزه تيدايى، (ك: مَازِه).

أُزُرِيْس: بهر ستر او يكي ميصرييه
كُنه كانه، پَيان وايه مردووه كانيان
ده پاريزي.

أَسَه أُوْساً وَإِيَّاساً: پَيى به خشى،
قهرمبوى نهوى بُو كردهوه
كه له كيسى جوبوو، يارمه تى دا.
إِسْتَأْسَه: داواى به خشى لى كرد.

الْأُوسُ: گورگ ه هُوزيكي قه حطانيشه
كه به شيكن له يارمه تيدمرانى
پيغهمبر له سهرمتاي هاتنى ئيسلام
ه نه نصاره گاني پيغهمبر برى تي
بوون له هُوزى نهوس و هُوزى
خه زرهج.

الْأُوسُ: ههربه مانا گورگه ه ههروا
بجو ككرنه وهى (أُوس) يشه.

أَفْتِ الْبِلَادَ أَرْفَأَ وَأَلَّةَ: ولات توشى
نافه تى گرانى و نه خُوشى بوو ه
(أَفْتِ الطَّعَامَ) خُوراكه كه له كه لك
كهوت.

إِيْفَ الزَّرْعِ: كشت و كاله كه توشى نافه تى
بوو.

الْأَلَّةُ: نهو شته به توشى ههرشتيك بى
له كه لكى بخا، جا نه خُوشى بى
قات و قَرى بى ههرشتى: فهوتينه رى
سودبى ه ده گوتري: (أَلَّةُ الْعِلْمِ
النَّسِيَانِ) به لاي زانيارى له بير
جونه وهيه.

أَقْ أَوْقَا: به هوى قورساى خُويه وه خوار
بُوتنه وه، (أَقْ عليه) خوار بُووه
به سهر يا كُومبُووه.

أَوْقَه: زور به ناره حه تى هه لى گرت ه
زه ليلى كرد، خوار دنى كه مكرده وه.
الْأَرَاكِي: قه صه بى جُوْلا كه داوه
رايه له گاني پيدا رُويشتون.

الْأَرَقَى: قورساى، نه گبه تى.
الْأَرَقَةُ: پَيرو كُومه ل.

الْأَرَقَةُ: چالاي به كه وه كوو به لوعه
ئاوى پيدا دهر وا، ههروا شوينى
جه وانه وهى بالنده يه له سهر كيوان.
الْأَرَقِيَّةُ: به شيكه له دوا زده به شى ريطلى
ميصرى، كي شيكه شتى بى مه زنده
ده كرى.

آلَ إِلَهٍ أَوْلاً وَإِلَالَةً وَأَيْلُورَةً وَمَالاً: گه پايه وه
بُولاى ه (آلَ عَنْه) پاشگه ز بووه ه
(آلَتِ الْمَاشِيَةَ) نازه له كه له پرو لاواز
بوو (آلَ اللَّبَنُ) شيره كه خهست بوو
بوو به فرو ه (آلَ اللَّبَنُ) شيره كه
خهست كرده وه ه (آلَ عَلَى الْقَوْمِ)
بوو به گه وهره ريش سپيان ه (آلَ
الرَّعِيَّةَ) بوو به فهرمان پرده واي
جه ماومر (آلَ الْمَالِ) ماله كه ي چاك
كرده وه، رِيكى خست.

أَوَّلَ أَوْلاً: پيش كهوت ه (أَوَّلَ الشَّيْءِ إِلَهٍ)
شته كه ي بولاى خوى گي پايه وه
له دوعا كردن دا ده گوتري: (أَوَّلَ اللَّهِ

الإيالة: قاپيکه شیری تیدا دمهیه ندری
دهکری به ماست.

الإيالة: شیو ۵ یان به شیک له ولاتیک
فهرمانر هویه به سهری رابگا که
سولتان (خه لیفه) دایناج.

آم آرمأ: تینوایه تی تینی بوهینا ۵ (آم
فلان) روخساری شیواند، ناشیرینی
کرد ۵ (آم النحل) ههنگه که ی فانگ
دا ۵ (آم علی النحل) دوکه لی به سهر
ههنگه که دا کرد بۆ نه وهی
کۆنه سه که چۆل بکه و
ههنگوینه که دمر بیئنی ۵ (أزمه)
تینووی کرد روخساری شیواند،
قه نه وی کرد.

الأمه: هه زانی و سالی هات و باراناوی و
به پیت.

الأوام: گهرمای تینوایه تی، دهگوتری:
(لي جوله اوام واوران) له ناو سکی دا
گهرمای تینوایه تی ههیه ۵ دوکه ل
۵ زیی که وان.

آن اونا: ژیا نی خوش بوو، گوزهرانی باش
بوو هه سایه وه.

أونت الحامل: ژنه دوگیانه که ورگی
به رز بووه له مندالبون نزیسک
بوته وه.

أون الرجل والدابة: نازه له که نه ومندهی
خواردو خواردوه تا هه لاوسا
که له که ی به رز بوونه وه، ده لی دوتای
له خوی بازکردون ۵ مؤله تی دا.

عليك ضالتك) خودا شته
هونبوه که ت بۆ بگپرتته وه.
أول الكلام: قسه کانی شی کردنه وه،
مه به سستی سهره کی له دهقه که
دیاری کرد ۵ خه ونه که ی لیک
دایه وه.

إثنان المال والرعية: سهر وکاری مال و
داروده سته که ی خوی کردو پیک
هینان.

تأول الكلام: مانسا راسته قینه
شیراوه که ی له دهقه که دهر خست.

تأول في فلان الأمر: وای مه زنده کرد
که فلان نه و رهوشته ی تیدا یه.

الأل: تپاویکه، یان سهرمتای رۆزو
کۆتایی ۵ (أل كل شيء شخصه) نالی
هه موو شتیک که سایه تی نه وشته یه
۵ (أل الرجل) خاوو خیزان و که سو
کاری.

الآلة: نامیری خوشی و هه لپه رکی ۵
کۆنه که ی خپومت ۵ تهنگ و چه نه مه
۵ (الآلة الحذباء) داره مهیت (الآلة)
نامیری نیش با نامیری هه رشتیک
بی.

الآلاتسي: موسیقا ژمن ۵ دانه ری
له حنه کانی موسیقا.

الآلي: یان (الذاتي) نه و جم و جۆله یه که
له جه سته که پهیدا ده بی به بی
ناراسته کردنی هه شتیک یان به پیره وه
چونی کاریگه ربه کی دهره کی.

إِثْرَى إِلَيْهِ: گهراپه‌وه بۆلای، په‌نای بۆ
برد، (إِثْرَى لِفَالان) به‌زه‌یی
به‌فالنک‌هس دا هاته‌وه (إِثْرَى الْمَكَان)
له‌وئ داپنا له‌وئ مایه‌وه.

تَارَوُ: خه‌لکه‌که هه‌ندیکیان په‌ناپان
برده به‌ره‌ه‌ندیکیان ه (تَارَوُ الْجَرْح)
برینه‌که خه‌ریکه چاک بیته‌وه (تَارَوُ
النَّاسُ او الطَّيْرُ) ناده‌میزاده‌کان یان
بائنده‌کان کۆبونه‌وه، گردبونه‌وه،
(تَارَوُ الْمَكَان) به‌مانا (آوی) به‌.

استأوى فلاناً: داوی رحه‌م و به‌زه‌یی
هاته‌نه‌وه‌ی له‌ فالانک‌هس کرد.

المأوى: په‌ناو شوینی دالده دان ده‌گوتری:
(فلان مأوى الخاریج) فالانک‌هس په‌نای
ناتاجانه.

ابن آوى: گیانه‌به‌ریکه له‌پیری سه‌گ
له‌گورگ بچوکتزه.

أوى: پیتی بانگکردنه (أى محمد، أى علي)
حه‌رفی ته‌فسیرو شیکردنه‌وه‌یه ه
ده‌گوتری: (رايت غضنفرأ أى أسداً).

إى: حه‌رفی وه‌لامه به‌مانا (به‌ئ) په‌ ه (قل
إى وربى...).

أيا: حه‌رفی نیدایه بۆ دوور، ده‌گوتری: (أيا
صاعِدَ الجبل).

آبَ أياً وإياباً وأيةً وإيةً: گه‌راپه‌وه، تۆبه‌ی
کرد.

الأياب: ناوگێڕ نه‌وکه‌سه‌ی زۆر ناوده‌دا
به‌خه‌لك.

الآح: سپینی هیلکه ه نه‌وه‌ی ده‌خوری.

آهَ أبداً وآداً: به‌هیز بوو پته‌و بوو

تَارُن: به‌مانا (أون) په‌ ه (تَارُن لى الأمر)
هه‌لوپسته‌ی له‌کاره‌گه‌ی دا کردو
که‌مێک راوه‌ستاو بیری لی کرده‌وه.

الأركان: وهرزو کات ه ده‌گوتری: (جاء أوان
البرد) کات و وهرزی سه‌رما هات ه لاتاو
هاوسه‌نگ، کۆله‌که، لاکه‌له‌که ه
لایه‌کی تیره‌و خورجی.

آهَ أرمأ وآها وآهة: ئاهو ئاله‌ی کرد ه
(تَاروة) له‌ ترسی خودا ئاله‌و ئاخو
نۆفی کرد ه ده‌گوتری: (فلان مُتَاروة)
فالانک‌هس زۆر ئاهو نۆی کرد له‌ترسی
خودا.

آهَ آه: وشه‌یه‌که له‌کاتی هه‌بوونی ئازارو
ئیش و ناخۆشی دا ده‌گوتری.

الآهة: نه‌خۆشی ئاوله‌و سوریزه.

الآراه: نه‌وکه‌سه‌ی زۆر له‌خودا
ده‌پاڤته‌وه ه به‌ره‌حم و خاوه‌ن
به‌زه‌یی و دڤه‌رم.

أوى الجرح: برینه‌که نزیکه چاک بیته‌وه.

أوى له والیه أویاً ومأویةً ومأواة: دلی بۆ

سوتا به‌زه‌یی پێدا هاته‌وه (أوى
المكان) له‌شوینه‌که‌دا نیشته جئ بوو
ه ده‌گوتری: (أنا أوى الى ظلال لك):

من خذ دعه‌مه ژێر سیبه‌ری تۆوه ه
په‌نا بۆ لای تۆ دڤه‌م، (أوى فلاناً إلیه)
فالانک‌ه‌سی لای خۆی جیکرده‌وه، یان
جینگای لای فلان که‌س بۆ کرده‌وه.

أوى الجرح: برینه‌که نزیکه چاک بیته‌وه
ه (أوى الى المكان) خۆی خسته‌ ئه‌و
شوینه‌وه‌و تێیدا نیشته جئ بوو.

دهگوتري: (هو ايند) نهو خاومن هيږو
توانايه قورئان دمه رموي: ﴿وَالسَّمَاءَ
بَيْنَاهَا بِأَيْدٍ﴾ ناسمانمان به هيږو
دهسه لات دروستكردوه له پهندي
پيشيناندا هه يه دهلي: (الكيدُ ابلغ من
الأيدي) هيلو پيلان له هيږو توانا
كارهگه رتره.

آيډه: به مانا (آډه) يه ۵ (آيډ فلانا) به هيږي
كرد پشتگيري كرد ۵ (آيډه مزايدة)
به پشتگيري كردن به هيږي كرد.
آيډه: پشتگيري كرد (تأييد) به هيږو بوو.
الاياد: هرشتنك پشتگيري پي بكري ۵
پهرده ۵ پهنا ۵ به ستمرووه ۵ لاي
راستو چه پي سوپا.

الايډ: خاومن هيږو توانا.
المزيد: كاري گه وروو گرنگ، به لاو
كاره ساتي سامناك.
الايز: نه ندامي نيږايه تي له ناده ميزاددا ۵
(الايار): مسي زهره.
ايار او ايار: مانگي هه شتممي سورهماني
به مانگي پينجه ممي رومي يه ۵
(الايار): ههوا.

ايزيس: بهرستراوښكي ميصرييه
كونه كانه، ميږدي (اوزوريس) ه.
آسي آيسا: گهردنكه چ بوو ملي دا ۵ (اس
فلانا) به سهر فلانكهس دا زال بوو.
ايس منه: لاي هيوو بږاو بوو هيچ
هو ميږدي پي نه ما.
ايسه: هيوو بږاوي كرد.
ايس نه: كاري تيكرد ۵ (ايس فلانا)

ملكه چي كردو خستيه ژر كوترولي
خويه وه ۵ (ايس) نهرم بوو خوي به
بچوك نيشان دا.
الايسه: نه وناهرمه يه كه نه كه وڼته
عاده ي مانگانه ي خويه وه.

الاياس: سيل ۵ هه روا كاتو روژگاريكي
هره يجه له ژياني ناده ميزاددا، بو
ناهرمت له تمه مني چل بو په نجا سالي
روددا ۵ بو پياو دوا نهو ته مهنه،
هو كاره كه شي كه مبوني نيغرازاتي
كه رايه.

ايس: مانا كه ي پچه وانه ي ماناي (ليس) يه
۵ دهگوتري: (ايت به من حيث ايس)
رئيس به بونو به نه بوون نهو شتم
بو بينه.

ايشي: له رسته ي (اي شبي) وهرگير اووه
هه مانا ماناشي هه يه.

آض ايضاً: كه رايه وه دهگوتري: (آض الشلج
ماء) به هره كه بووه به ناو.

ايلك: درخت ۵ (ايلك ايلك) درخته كه لقو
پوپو گه لاي زور بونو تيك چرزان.
استايك الشجر: درخته كه لقو پوپو
كه لاي زور بوو.

الايكه: درختيكي لقو پوپو زور تيك
چرژاو ۵ جوړه درختيكي شه.
ايل: له زماني عيبريدا ناوي خودايه.
ايليا: به يتوله قديسه.

الايل: كه له كيوي، (ك: ايايل، ايايل) ه.
ايلول: مانگي دوانزه ي سورهماني و مانگي
نوي رومي يه.

دمبه‌ی و قسه‌که ده‌که‌ی ۵ ده‌گوترئ:
(حضرت الآن) یان (الآن اَلْكَ ان
فعلت) کات کاتی خۆته نه‌گهر
نه‌وئیشه بکه‌ی.

الْأَيْنُ: به‌مانا (الْأَيْنُ) که‌به‌مانا ماره.

أَيَّاهُ به: بانگی کرد، لای توپه بوو (ایه)
وشه‌یه‌که به‌کار ده‌هیندرئ بو
دریژده‌دان به‌قسه له‌لایه‌ن قسه‌که‌ره‌وه
یان بو نه‌نجامدانی کرداری زیاتر.
أَيَّاهُ أَيَّاهُ: به‌مانا (هیها) یه واته:
دووره.

الْأَيَّانُ: باله‌خانه، کۆشک.

أَيَّاهُ بِالْمَكَانِ: مایه‌وه، گیری خوارد
له‌وشوئنه.

الْأَيَّةُ: نیشانه‌و په‌ندو عیبره‌ت ۵
موعجیزه‌ی سهر ناسا.

أَيَّاهُ: خۆر، روناکی یه‌که‌ی، تیشکه‌که‌ی،
جوانی یه‌که‌ی.

الْأَيَّانُ: گهردیله‌ یان کۆمه‌له
گهردیله‌یه‌که پی‌که‌وه نووسا بن
شوحنه‌یه‌کی موجب یان سالی
هه‌بئ ۵ به‌نه‌لکترۆنیش ده‌گوترئ:
(ایرن).

أَيَّاهُ: حهرفی شهرته، حهرفی ئیستیقه‌ماهه،
حهرفی مه‌صوله.

أَيَّانُ: زهرفی زهمانی داهاتوو و مگوو قورنان
ده‌فه‌رموی: ﴿أَيَّانُ يَعْثُرُ﴾ ۵ جاری و
ده‌بی به‌مانا شهرت به‌کارده‌هیندرئ.

أَمَتِ الْمَرْأَةُ أَيْمًا وَأَيُّومًا رَأِيَةً: نه‌و نافرته
له‌و ولاته جئ گیریوو مایه‌وه بی
نه‌وه‌ی می‌رد بکا جاله‌وه‌پیش کج بوو
بی یان بی‌وه‌ژن ۵ هه‌روا به‌مانا
نه‌ومش دئ: نه‌و نافرته می‌رده‌که‌ی
مردو بی‌وه‌ژن بوو.

أَمَ الْمَرْأَةُ: نافرته‌که‌ی به‌ بی‌وه‌ژنی ماره‌کرد
(أَيَّاهُ التَّخَلُّ) و (أَيَّاهُ عَلَى النَّحْلِ)
هه‌نگه‌ی فانگ دا دوکه‌لی به‌سه‌ردا
کردن بۆنه‌وه‌ی له‌هه‌نگه‌لانه‌که دوور
بکه‌ونه‌وه‌و هه‌نگینه‌که ده‌ریئ.

أَيَّاهُ الْمَرْأَةُ: نافرته‌که‌ی بی‌وه‌ژن کرد.
إِلْتَامَتِ الْمَرْأَةُ: به‌مانا (أَمَتِ الْمَرْأَةُ) ۵
(إِلْتَامَ فَلَانِ الْمَرْأَةَ) فلان‌که‌س
نافرته‌که‌ی ماره‌کرد به‌بی‌وه‌ژنی.
الْأَمَةُ: عه‌یبو له‌که.

الْأَيَّامُ: نیره‌مار.

أَيَّاهُ اللَّهُ: وشه‌یه‌که بو سویند
به‌کارده‌هیندرئ.

الْأَيَّامُ: عازهب ج کوربی ج کج بی،
ده‌گوترئ: (تَرَكَوا النِّسَاءَ أَيَّامِي
وَالْأَوْلَادَ يَتَامِي).

الْمَأْيَمَةُ: نافرته به‌بی‌وه‌ژن کردن ۵
ده‌گوترئ: (الْحَرْبُ مَأْيَمَةً لِلنِّسَاءِ)
جه‌نگ بی‌وه‌ژن کردنی نافرته‌تانه
چونکه می‌رده‌کانیان ده‌کوژرن.

الْمُرِيَمَةُ: نافرته‌ی سامانداری بی می‌رد.
آن: کاتی هات ۵ ماندوو بوو شه‌کت بوو.
الآن: نه‌وکاته‌ی تییدا ژیان به‌سه‌ر

ب: پیتی دوومه له زنجیره پیتهکانی

هیجا ۵ حەرق ماناداره نیسمی دوی
خوی مه جرو دها.

البابا: سەرکردە کەنیشتە
کاتولیکی، وەلێ ئیستا بەسەرۆکی
کەنیشتە ئارثوودکسیەش
دەگوترئ.

البابوێ: پلەو پایە ئایینی پاپا.

بابە: مانگی دووی قیبتییەکانە
دەکەوێتە وەرزێ پایزمه.

البابرج: پاپوج (بە فارسی پپی
دەگوترئ پاپوش).

البابونج: رەگەزو پێری ئەو گیاو
گزانە کە تیکەڵ دەکرێن و بۆ
رەنگو چارەسەری نەخۆشی
بەکار دەهێنرێت.

الباذق: گوشتراوی ترئ کە کەمێک
بکولێنرێ و پیتە سەرکەو سەر
خۆشکەر بێت.

الباذنجان: باجنجان (رەشو سپی درێژو
خری هەمە).

البارود: تیکەلیە کە لە خویی بارودو
کیریت خەلوز بۆ گولە تۆپ و
قومبولە بەکار دەهێنرێت ۵
هەروەها بۆ تەقاندنەوهی
شاخ و بالەخانە و شتی تر.

البازلت: جۆرە بەردێکە زادە
بورکانو تەقینەوهکانی ناو زەویە
رەنگە کە ی رەشە لە بانوی حەبەشە
و ناوچە ئێبوزمەبەلی و لاتنی
میسردا هەمە ۵ بۆ رەصیف کردنی
رێگاویان بەکار دەهێنرێت چونکە
پتەوو قایمە.

الباسلیف: رەگێکە لە فۆلدا بەسەر
ماسولکەومە.

الباسور: مایەسیری، نەخۆشیە کە لە
کۆمدا پەیدا دەبێت.

الباشا: پاشا نازناویکە تورک داها
هێنا و لەو وڵاتانە لێژر
دەسلەتێاندا بوون بۆ بووه.

البالیة: جۆرە رانواندنکی شانوپیە،
بەزۆری بە کۆمەڵێ نەنجام دەدرئ و
سەمای تێدا یە لەسەر شیوهی
مۆسیقایەکی تایبەتی و جۆرە
نیباسیکی تایبەتی تێدا
لەبەردەمێ، روداویک دەگێرێتەوه
یان فکرمێک دەردەبێ.

بَابَا: ئە قسە کردندا پیتی (ب) ی
دو بارەو سێ بارە کردەوه.

بَابَا العصبی: مندالە کە وتی بابا ۵ (بَابَا
فلانا): بەفلانکەسی گوت: باوک و
دایک بەفوریانت بن.

البُّؤْرُ: ئەصل و رەسەن، ناوەراستی
شت، بیلەیلەى چاۋ.

البَّاج: شتى پەكگرتو و پەكسان ۋ رڭگای
راست و تەختكراو ۋ مندالى قەلەو
ۋ جۆرڭ خواردن.

بَادَل: بەھىۋاشى رۆيشت و لەنجەى
كردو سمتى لەرپەو.

البَادَلَةُ: گۆشتىكە لە نىۋان گردن و
چۆلەمەداپە پان لەزۋور گۆى
مەمكەومپە پان لە ناۋرپان دا
بەزۆرى لەئادەمیزادى قەلەودا
دپارى دەدا.

بَارَ بَاراً: چالى ھەلکەند، بېرى ھەلکەند،
بَارَ الشَّيْ: شتەكەى شارەدەو،
پەزمەندەى كرد، (بَارَ الْخَيْرَ):
بەنھىنى خىرى كرد، نەپويست
كەس بزانى.

ابْتَارَ الشَّيْ: شتەكەى شارەدەو.
البَّار: ئەو كەسەى زۆر بېر ئى دەدا
البُّورَةُ: چال ۋ قولكە ئاگردان ۋ ئەو
شتەى پەزمەندە دەگىرى و
ھەلەمگىرى.

البُسر: بېر ۋ چاڭىكى قولە ناو پان
نەوتى ئى دەرەھەينىرى، (ك: أَبْرُ،
أَبَار، آبار، بئار)

بَثْرُ السَّلْم: كۆنى مەسەد ۋ بۆشايىپەكە
لەناو بېنئادا قالدەرمەى پىدا
سەردەكەون.

البِثْرُ الإرتوازية: بېرى ئىرتىۋازى.

البُسْرَةُ بِرَ الْبُسْرَةِ: شتى ھەلگىراو
پەزمەندە كراو.

البَّاز: بەمانا بازە، (ك: أَبْزُز، بئوز، بئزان).
بُسْ بَاساً: ھەزاربوو، پىۋىستىياتى زۆربون
خۆى پى بەرپەو ناچى.

بُسْ بَاساً: بەھىزبوو ئازابوو دەگوتىرى(ھو
بئس) ھورئان دەفەرموى: ﴿بَعَذَابِ
بَئِيسٍ﴾.

بُسْ: خراپ ۋ فىعلى دەمە ۋ (بُسْ
الشراب) شەراپىكى خراپ.

أَبَاس: خراپەى توش بوو، توشى بەلاو
كارەسات بوو.

إِبْتَأَس: غەمناك بوو، خەفەتبار بوو.
الْبَاس: زەبرو زەنگى جەنگ، سزاي
بەشىدەت، ترس و بېم.

الْبَاسَاء: ماندوبوون و نارەحەتى ۋ
البؤسى بەماناى (البؤس).

بَاشَ فُلَاناً بَاشاً: فلانكەسى بەغافلگىرى
كوشت.

تَبَاط: پاكشا، لەسەر تەنىشت خۆى درىزكرد،
كە شەوى ئى داھات خەم و خەفەتى
وھلانان و بى خەم لىي پاكشا.

بَوَّلَ بَالَةً وَبَوْلَةً: زەعیفو بى ھىزبوو و
دەسەلاتى نەما.

بَاتِ الدَّابَّةَ بَاراً: لەپۆيشتندا پەلەى كرد
بازى باشى ھاويشتن خۆشپۇ بوو.

بَايَ فُلَان: فلانكەس شانازى كرد بەخۆى
نازى و خۆى بەزل زانى ۋ دەگوتىرى:
(بَايَ عَلَيْهِ) شانازى بەسەردا كرد (بَايَ

نَفْسُهُ خَوَىٰ بِهِ سَهْرًا هَهُنَّاهُوه.

الْبَبُ: مندائی قه لهو، گه نچی به ناز
پهرومردو شوخ و شهنگ.

الْبَبَانُ: شتی په کگرتوو، پنگای راست و
تهختکراو، جَوْرِيك خواردن
الْبَبَةُ: نه حمه قو ته مبه له و قونگ
گران.

الْبَيْرُ: بهور، درنده په کی گواندارو گوشت
خوره له پپری پشيله په ۵ قه باره
گوره و درنده و به سامو هه په به ته
الْبَيْفَاءُ: بالنده په که له پپری
به به غاوپیه کان به نیرو میانه و،
ده نو کیکی نه ستوری که وانه یی
هه په، هه موو قاجیکی جوار
په نجه ی پیوه، زمانیکی گوشتی
نه ستورو خه په لؤسه ی هه په لاسای
قسه ی ناده میزاد ده کاته وه.

بَتًّا بِالْمَكَانِ بَتًّا وَبَتًّا: مایه وه ۵ جیگر بو
له و شوپنه

بَتُّ الشَّيْءِ بَتًّا: نه و شته پچرا ۵ (بَتُّ
فَلَانٌ): فلان کزو لاواز بوو، نه حمه ق
بوو ۵ (بَتُّ الْيَمِينِ): سوینده که
پیویست بوو.

بَتُّ الشَّيْءِ بَتًّا وَبَتًّا: له په گو ریشه وه
برپیه وه ۵ (بَتُّ السَّفَرِ فَلَانًا):
سه هره که فلانه که سی ماندو کرد
برپستی ئی بری ۵ (بَتُّ طَلَقِ إِمْرَأَتِهِ):
ژنه که ی وا ته لاق دا که پرانسه وه و
ژپوان بوونه وه و ماره کردنه وه ی تیدا
نه بی ۵ (بَتُّ الْحَكَمِ): به بی جه ندو

چون برپاره که ی دهر کرد ۵ (بَتُّ
الْأَمْرِ): برپاری نه و کاره ی داو
سوربوو له سر کردنی ۵ (بَتُّ الصِّيَامِ
مِنَ اللَّيْلِ): له شه ودا برپاری
به پوژوبونی دا، نییه تی هینا ۵ (بَتُّ
الْيَمِينِ): سوینده که ی رو یاندو
نیمزای له سر کرد.

أَبَتُّ: دابرا، دواکه وت. (أَبَتُّ الشَّيْءِ)
شته که ی برپه وه پچراندی ۵ (بَتُّ
فَلَانًا): به سور بوو و جه خته وه
پپی به خشی، به دلنیا یی به شی دا.

إِنْبَتُّ: دابرا، دواکه وت ۵ (إِنْبَتُّ الرَّجُلِ
فِي السِّرِّ) قه تار جیه که زه ختی له
ولاغه که ی کرد تا ماندو بوو و هستا
نه پتوانی ری بکات ۵ پیغه مبه ر
(د.خ) فه رموو په تی: (إِنْ هَذَا الدِّينِ
مَتَيْنٌ فَأَوْغِلْ فِيهِ بَرْقٌ فَإِنَّ الْمُنْبِتَّ لَا
أَرْضًا قَطَعَ وَلَا ظَهْرًا أَبْقَى) نه م ناپینه
قایم و پته وه به هیدی و له سره خو و
شارمزاپانه بجوره ناوی چونکه
کاروانچی دابرا و ولاغ و هستا و
نه گهر هه رزه خت له ولاغه که بکا نه
قوناغه که ده بری و نه پشتی
ولاغشی به ساغی ده مینیته وه.

كَبَّتَتْ: که ل و په ل ناومالی پیکه وه نا ۵
(الْبَتَاتُ) پیداوپیستی موسافیر، که ل و
په ل پیویست بؤ سه هره، ده گوتری:
(لَا أَفْعَلُ بَتَاتًا) هه رگیز شتی وا ناکه م
۵ (الْبَتُّ): پوژاکیکی نه ستوره

له خوری و کوک دروستده کړئ، (ک):
بتات و بتوت) ۵ (البَّتَات): نه وکه سهی
زور پوښاکي بهت دروستبکا یان زور
بهت بفروشي.

البَّتَّة: شتیک به جهخته وه نه انجام
بدرئ ۵ دهگوترئ: (لا افعله بتة):
هرگیز او هرگیز نه و شته ناکه م ۵
نه وه شتیکه سورم له سهري و ژوان
بوونه وهی تیدا نییه.

البتی: واته (بتات).

بَتْرَه بَتْرًا: لهرگو پېشه وه برپه وه (بَر)
العمل) پېش ته واو گردنی کاره کي
ډاگرت.

بَتْرَ بَرًا: دابرا.

أَبْتَر: ناته واو و پر که م و کوپي بوو ۵
وه جاخ کوپر ۵ (أَبْتَرُ الله فلانًا): خودا
قلانکه سی وه جاخ کوپر کرد ۵
(أَبْتَرُ): دابرا ۵ وه ستا درېزه
نه کپشا.

الأبْتَرُ: کلک بر او، ماری کوکله هوښاب
کلک کورتی ژه هراوی ۵ ناده میزادی
وه جاخ کوپر ۵ پیاوی بئ خپرو بئ
که لک ۵ ناده می هیچ و پوچ و زه لیل.
الأبتان: کویله و گویدرېز.

البتار: (سیف باتر): شمشیری برنده،
(ک): بَوَاتِرَ، بَتَار) ۵ (صیفة مبالغة)
برهنده می یه.

الْبَتْرُ: له نه شته رگريدا بریتیه له بریني
نه دنامیک یان به شتیک له جهسته.

البتاء: بؤ میینه به کارده هیئریت له
شوینی (الأبَر) بؤ نیئرینه ۵ (الحجج
البراء) به لکه و ده لیلی به هیزو جودا
که ره وه ۵ (الخطبة البراء) نه و
وتارویه که حه مدو سه نای خودای
تیدا نه کړئ.

البتور: به مانای (البَّار) ۵.

الْبِتْرُولُ: زهیت بؤ سوتنه مه نی و روناکی
له قولایی زه وی له هندی ولات
ده رده هیئرئ، له هه موو شوپنیک
نه و ماده یه ده ست ناکه ویت ۵
به شتیک له پیکه اته کانی نه و ته ۵
واته: زهیتی به رد.

بَتَعَ في الأرض بترعًا: دورکه وته وه. (بتع من
الأرض) له زه ویه که دابرا.
بَتَعَ العسل بَتْعًا: هه نگینه کي کرد به
سرکه.

بَتَعَ الخمر والنبيذ: له هه نگوین خه مرو
سرکه ی دروستکرد.

بَتَعَ الإنسان بَتْعًا: ناده میزاده که درېز
بوو (بتع الحيران) جومگه کانی
به هیزو پته و بوون ۵ (بتع عنقه)
نه ستوی دامه زراو ملی درېز بوو ۵
دهگوترئ: (هو بتع وهي بَتْعَة)، (هو
أبتع وهي بَتْعاء).

بَتَعَ فلان عليه بامر: به بئ راویز کردن
له گه لیدا نیشه کي برانده وه.

أَبْتَعَ: دهگوترئ: (رسخ أبتع): قولی
نه ستورو پته و ماسولکه ی به هیز.

أَبْتَلْتُ الْفَسِيلَةَ مِنْ أَمْهَا: بِيَجْوَه كه له
دايكي داپرا.

تَبْتَلْ (انقطع): داپرا، لَيبرا ۵ (تَبْتَلْ عَنْ
الزواج) خوی کرد به رهبن و ژنی
نههینا، (تَبْتَلْ إِلَى اللَّهِ) بۆ لای خودا
گهراپهوه و خوی تهرخانکرد بۆ
خودا په‌رستی.

الْبَتْلُ: شتی دهگمهن و کهموینه، زۆر
و سه‌رنج راکیش، دهگوتری (عطاء
بَتْلَ) به‌خششیکی بئ وینه‌یه.

الْبَتْلَاءُ: عه‌زیمه‌ت و سوربوون ۵
دهگوتری: (هذا عَلَى بَتْلَاءٍ مِنْ رَايَةٍ)
ئه‌وه سووره له‌سه‌ر رای خوی
هه‌لۆیستی نه‌گۆره.

الْبَتْلَةُ: په‌کالا که‌رهوه ۵ دهگوتری: (يَعْنِ
بَتْلَةً): سویندییکی قاطیع و
په‌کالا که‌رهومیه ۵ (وَصَدَقَ بَتْلَةً)
به‌خششیکه له‌به‌ر خاتری خودا
ئه‌نجام دراوه ۵ (الْبَتْلَةُ): به‌مانا پوره
هه‌نگ هاتوو که هه‌نگ پوره دده‌او
له‌هه‌نگه سه‌ره‌کیه‌که جیا
ده‌بیته‌وه.

الْبَتُولُ: ئافره‌تیک کج بئ و شوی نه‌کاو
روپکاته خودا په‌رستی.

الْبَتِيلُ: ئه‌گه‌ر بۆ ئافره‌ت به‌کاره‌ینرا
به‌مانای (بتول) ۵ ئه‌گه‌ر بۆ خورما
به‌کاره‌ت به‌مانا نه‌و نه‌مامه
خورمایه‌یه که له‌دره‌خته
سه‌ره‌کیه‌که جیا ده‌بیته‌وه و بۆ

أَبْتَحْ: وشه‌یه‌که بۆ جه‌خت‌کردنه‌وه‌ی کۆ
ده‌هین‌ری، ده‌خریته‌وه دوا‌ی
وشه‌ی (أَجْع) موه ۵ ده‌گوتری: (جاء
القوم أجمع أبْتَح).

الْبَتَّاحُ: فرۆشیاری سرکه‌ی هه‌نگوین.
بَتَّكَ بَتَّكَ: برپه‌وه ۵ (بَتَّكَ الشَّعْر)
مووه‌کانی له‌ریشه‌وه هه‌لکه‌ند.

بَتَّكَ: بری دووله‌تی کرد له‌قورناندا
ده‌فه‌رموی: ﴿فَلْيَتَكُنْ آذَانُ الْأَنْعَامِ﴾
إِنْ بَتَّكَ: برپه‌وه ۵ دوو که‌رت بوو،
(بَتَّكَ) به‌مانا (تَقَطَّعَ) یه.

الْبَاتِكُ: بپنده، (السيف الباتِك):
شمشیری بپنده ۵ (الباتِك): (صيفة
مبالغة) ی بپنده‌یی یه.

الْبِتْكَةُ: به‌شیک له‌شتی بپراو و
که‌رتبوو ۵ (البِتْكَةُ مِنَ اللَّيْلِ):
به‌شیک له‌کۆتایی شه‌و.

بَتَّلَهُ بَتْلًا: برپه‌وه، که‌رتی کردو لیک‌ی
جیا‌کردنه‌وه.

بَتَّلَ بَتْلًا: ناوشانی پان بوون، ده‌گوتری:
(هو أَبْتَل وَهِيَ بَتْلَاء).

بَتَّلَ الشَّيْءُ: شته‌که بر‌دراپه‌وه. (بَتَّلَ اللَّهُ) بۆ
لای خودا گه‌راپه‌وه، سه‌رگه‌رمی خودا
په‌رستی بوو، لَيبرا بۆ خودا په‌رستی.

بَتَّلَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی برپه‌وه ۵ (بَتَّلَ
عَمَلَهُ اللَّهُ): به‌بێ ریا بازی راست‌لانه
بۆ خودا کاره‌که‌ی ئه‌نجام دا.

إِنْ بَتَّلَ (انقطع): لَيبرا، داپرا، گۆشه‌گیر
بوو.

خَوَىٰ بِحِ دَهگات ۵ نه گهر بؤ
 درهختی تر به کارهات بهمانای نهو
 درهختانه به که میوه گانیان شوږ
 دمیته وه ۵ ههروهه (البیل) بهمانا
 که له که ی باریک و زمیغه ۵ بهمانا
 پاشماوه ی لافاوه که له خوار
 شیوه گانه وه دهمینه ته وه.
 الْبَيْتَةُ: بؤ خورما بهمانا (البته) به ۵ له
 جهسته دا بهو نه دمانه دهگوتری که
 له جهسته که بهر زبینه وه و جیابینه وه.
 بَيْتُهُ: بؤاوی کرده وه (بِثِّ التَّرابِ)
 خوله که ی بؤا کرده وه ته پوتوی
 کرد ۵ (بِثِّ التَّعَاع) ناومانه که ی
 ریگخست و نوین و شته گانی بؤا
 کرده وه ۵ (بِثِّ الله الخلق) خودا و مند
 دروستکراوانی خوی به ناو زه ویدا
 بؤا کرده وه ۵ (بِثِّ السِّرِّ)
 نهینه که ی ناشکرا کرد ۵ (بِثِّ
 حاجته): پتویستیاتی خوی
 راگه یان دو درکاندنی.
 أَبْثُهُ: بهمانا (بْثُهُ) ۵ هاتووه ۵ (أَبْثُ
 فَلَانًا سُرَّةً) فلانه که س خه لکانی
 تری به سهر نهینه کانیدا ناگادار
 کرد (بِأَثُّ) بهمانا (أَبْثُهُ) به.
 إِنْبِثُّ: بؤاویوه، به حه وادا چوو ۵ (مُنْبِثُّ)
 ته پوتوی بؤاوه بوو، قورنان
 دهمه رموی: ﴿لَكَانَتْ هَبَالًا مُّنبَثًّا﴾.
 اسْتَبْثُهُ السِّرُّ: داوای لیگرد که
 نهینه که ی بؤ ناشکرا بکات.

الْبَيْثُ: حال و بارو دؤخ، خه مو خه فته ی
 گران که نه توانری ته حه مول بکری،
 کابرا نه توانی بیشاری ته وه ناچار
 سکاالی خوی بکا، نه خوشی به که
 نه توانری خوی بؤ رابگری.
 بَثْرٌ جِلْدُهُ بَثْرًا: بؤق و دومه لی تهرو ناودار
 له پیستی پهیدا بوون
 الْبَاسِرُ: ناویک هه تقولی بی نه وه ی پیری
 بؤ لیبدری.
 الْبَسْرُ: زیبکه و بلوقی ورد ورد ۵ هه روا
 زهوی نه ره لاند و دهشت، (ك: بثر).
 بَثَعَتِ الشَّقَّةُ بَشْعًا وَبَشْرَعًا: گوشتی لیوی
 نه ستوربوو رهنگی خوینه که ی
 دهرکهوت ۵ له کاتی پیکه نیندا لیوی
 هه لگه پرانه وه.
 بَثَعَ الدَّمُ: رهنگی خوینه که ی له پیسته وه
 دیاربوو.
 بَثَعَتِ اللَّشَّةُ: پوکی نه ستوربوو بهرز
 بووه ده لی هاوساوه.
 بَغَعَ الجَرْحُ: برینه که پارچه گوشتی بهرزو
 نرمی تیدا پهیدا بوون که لکه ل و
 پیتکه پیتکه بوو خه ریکه
 گوشته و مزون بینیته وه.
 بَغَعَ الجَرْحُ: بهمانای (بغ) به.
 تَبَثَعَتِ الشَّقَّةُ: بهمانا (بثعت) ه.
 الْبَثْعَةُ: گوشتیکی سووره قه باره ی
 له شیوه ی ددان له سهر لیوو پوک و
 له ناو بریندا بهرز دمیته وه
 به نه ندازی دهنکه نیسکو گه وره تر،
 وهکو زیبکه وهایه.

کشـتوگال، به پشـت و
پیت و به رکعت، (ک: پش)

البَّاءُ: زهوی دشت و نهرمه لان.

البَّیْ: شاهرو ماستاو کهر که سیک زور

و هصفو نه نای کهسانی تر بکات.

بَجَبِجُ الصَّبِي: منداله کهی زیر کرده و

به گورانی و هه پیت و هوت. یاری

له گه لدا کردو قه نهی داو بخه بخه

له گه لدا کرد.

تَبَجَبِجُ حُمُ: گوشتی جهسته ی زور بو و

شورپووه نه ستوربو و هه لاوسا.

البَّجَباجُ: کومه له لبی زورو گه وره، پیاوی

قه له وی نارپکو پیک ئاده میزادی

نه حمه ق، زور بلئی و چه قه جه ناو،

ئاده میزادی له پرو لاوازی و اعره ق زور

بکا، زوو ناره ق بکا.

البَّجَباجَةُ: پیاوی قه له وی نارپکو پیک،

زور بلئی و خو پیری.

بَجَّهُ بَجَا: قه لاشتی شه قی کرد ه (بج

القرحة) برینه کهی دهر کرد

نه شته رگه ری کرد ه (بج فلاناً

بالرمج) به رمب له فلانکه سی دا ه

(بج بکروه): بوختانی بو

کرد، ته قه ی لی کرد، پیپیه وه نا.

بَجَّهُ لِي المَارْزَة: له کپری کی دا به سه ری دا زال بوو.

باجه: بهرام به ری کردو کی برکیی

له گه لدا کرد.

تاجا: نه و دوانه کی برکییان کرد

شانازیان به سه ر به کتریدا کرد.

بَقَّ الماءُ بَرْقاً: له نا کاو ئاوه که هه لقوئی و
سه ر پژی کرد.

بَقَّ البئرُ: بیره که پهیدا بوو ئاوه که ی سه ر
رژی کرد.

بَقَّ العينُ: جاوه که خیرا فرمیسی رشتن.

بَقَّ السَّدُّ بَقّاً: به ره بهستی ئاوه که ی

کون کردو قه ئشی پی بردو ئاوه که ی

به ته وه زم لی هاته دهر وه ه

ده گو ترئ: (بَقَّ النهرُ) قه راغی

چومه که ی دادری و شکاندی ناوی لی

رپه ست ه (بَقَّه) به مانا (بَقَّ) به.

إِنْبَقَّ أَنْتَقَبَ وَإِنْشَقَّ: کونی تی بوو

شه قی برد.

إِنْبَقَّ السَّيْلُ عَلَيْهِم: لافاو له نا کاو

سه ریان گه را.

إِنْبَقَّ الأرضُ: زهویه که به پیت و

به ره که ت بوو.

إِنْبَقَّ فلان عليهم: فلانکه س به قسه

دایگرتن، زوری چه نه بازی له گه ل

کردن.

الْبَقَّ: شوینی ناو لی رپه ستن، شوینی

ئاو لی وهرگرتن له چه م و جوگا،

(ک: بقره ه).

البَّئِنَّةُ: زهوی نهرمه لان و به پیت و

باش بو شت تیدا رواندن. هه روه ها

به مانا باغ و رونه که ره و ئا فره تی

جوان و پیست ناسک دیت. بو

ته صغیره که ی دهوترئ: (بئینه)

البَّئِنَّةُ: زهوی نهرمه لان و گونجاو بو

الْبَجَّةُ: پەلەي ناوچا، خالى سوري
ناوچا.

الْبَجَّةُ: خوڭن، مەبەست پەگى ھەيوانە
كە خوڭنى ئى دەمىزى

بَجَجَ بِهِ بَجْحًا: شادمان بوو پىي، شانازى
پىيەمەرد.

بَجَجَ الشَّيْءُ: ئەو شتەي بەگەورە زانى بە
پىرۋى راگرت.

بَجَجَ بِهِ بَجْحًا: بەمانا (بَجَجَ)دى.
اَيَّعَمَ: كەيىف خوڭى كرد.

اِسْتَبَجَّ: كەيىف خوڭ بوو، شانازى
كرد (تاجىرا) شانازيان كردو خوڭيان
ھەلئايەو.

تَبَجَّجَ: بەمانا (اِسْتَبَجَّ)دى.

بَجَدَ بِالْمَكَانِ بَجْدًا: ئەو شوڭنە مايەو
جىي نەھىشت ۵ دەگوتى: (بجدة)

الْمَاشِيَةِ بِالْمَرْحِ: ئازەلەكە ئە
پاوانەكەدا مايەو.

الْبَجَادُ: قوماشىكى خەت خەتە، (ك):
بُجْدَ).

ذو البجادين: نازناوى عەبدوللاى كوپى
عەبدىنۈھمە كە ئە غەزايەك
چاوساڭى پىغەمبەر (د.خ) بوو.

الْبَجْدُ مِنَ النَّاسِ: كۆمەلە خەلگىك (البجد
من الخيل) جەلەبە ئەسپىك سەدو
زىاتر واتە لە سەد كەمتر نەبن.

الْبَجْدَةُ: ساراو چۆلەوانى، ھەقىقەتى
شت و نەينى و ناوەرۋكى ۵ دەگوتى:
(عندة بُجْدَةٍ ذَلِكَ) زانپارى راستەقىنە

دەربارەي ئەو شتە لاي ئەو ۵ ھەرۈھا
دەگوتى: (ھر ابن بُجْدَتِها): ئەو
ئاگادارى ئەو شتەيەو دەيزانى و
دەيناسى ۵ ئە بنەمادا (بُجْدَة) بە
چاوساڭ و شارەزايى كەرى سارا
دەگوتى. ھەروا بەگەسىكىش دەگوتى
گەل وولاتى خوڭى جىي نەھىلى.

بَجِرَ بَجْرًا: گەدەي زل بوو، سكى ھاوسا،
ھەريۋىيە دەگوتى (بَجِرَتِ
الْحَقِيقَةُ) جانتاكە ھەلاخندرا.

بَجِرَ: لىئاو بوو كەچى تىرى نەخواردەو،
ناوكى دەريپەرى و بەرز بوو ۵
بَجِرَ عَنِ الْأَمْرِ: تەمبەلى لەكارەكە كرد،
(ھو باجر ھي باجرة).

أَبَجَرَ: دواي ھەزارىيەكى كوشندە زۆر
دەولەمەند بوو.

تَبَجَّرَ الشَّرَابَ: زۆرى لەشەرەبەكە
دروستكرد، زۆرى ئى خواردەو.

الْأَجْرُ: ھەبلى كەشتى، (ك: أباجر) ۵
الْبَجْرُ: شەرو نەگبەتى، سەرسوپمان ۵
كارى گەورە، (ك: أباجر).

الْبَجْرَاءُ: بۆ مېينە بەكار دەھيترى واتە
ئافرىتىك ئاوى زۆر خواردەبىتەو
لىئاو بووبى، سكى ھەلئاسابى ۵
ھەرۈھا بەمانا زەوى بەرزو
رەقەنەش دى ۵ واتە ئاخى
تورەكەتورگەو تەپۋلكاوى ۵
دەشگوتى: (حقيبة بجرأ) جانتاي
ھەلخندراو بە شتومەك.

الْبَجْرَةُ: نَاوَك ۵ گرتی ههناو ۵ یان
گرتی دهم و جاو و مل ۵ لهههندی
پیشیناندا هاتوو دهلی: (أَلْفُضِتْ إِلِیه
بِجَرِّی وَبِجَرِّی): ههرجی کهم و کوری
و نهینی خۆم ههیه پیڤم گوت و بۆم
درکاند چونکه متمانهم بپیهتی.
الْبَجْرِ: مَال و سامانی زۆر، کهس و کاری
زۆر، شوینکه وتوی زۆر.
بَجَسَ الْمَاءَ بَجُوسًا: ههلقولا ۵ (بَجَسَ السَّدَّ
وَالْجِرْحَ): بهریهستی ناوه که یان
دومهل و برینه که شهق بوو و ناوی
لِی پَزَا ۵ ناوی لِی چوو، کیم و خوین
له برینه که هات.
بَجَسَ الْمَاءَ: ناوه که ی ههلقولاند ۵
(بَجَسَ فَلَانًا) جوینی بهفلا نکهس دا ۵
(بَجَسَ) بهمانا (بَجَسَ) هه هاتوو.
إِنْبَجَسَ: ناو ههلقولا، قورئان
دمهه رموی: ﴿فَالْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَا
عَشْرَةَ عَيْنًا﴾.
تَبَجَسَ: ههلقولا ۵ (الْبَجَسُ) خلته و
پلتهی ههسه به دواي گوشینی.
الْبَجِيسُ: ناوی زۆر ۵ بیر ناوی زۆری
تیدایی.
الْبَجَقَةُ: باندمیه کی ناوییه له که نار
دمریا کانسدا دمزی قاچ درپژو
ملدرپژو دنوک درپژه، توانای ههیه
زۆر بفری و بهحه واوه بمینیته وه،
چهند جوړیکی ههیه، بهناوبانگ و
باویان جۆره سپییه که بهتی.

بَجَلٌ بِجَالًا وَبَجْرًا: جهستهی گهوره و
زهبه لاج بوو، وهزعی ژیان و باری
گوزهرانی باش بوو، که یف خویش
بوو، (هو باجل).
بَجَلٌ بِجَالَةٍ وَبَجْرًا: پنزو حورمهتی زیادی
کرد، ناودار بوو بوو به پیاو ماقول و
کاریه دهست.
أَبْجَلُهُ: که یف خویشی کرد، چاکه ی
دایه وه.
بَجَلُهُ: به گه وره ی داناو پنز ی گرت ۵
پپی گوت: (بَجَلٌ) واته: تهوا و چیر
پیوه مه پۆو شو لی نه هه ئه کیشه.
الْأَبْجَلُ: په گیکه له قاچی خوشتر و
نه سه پدایه.
الْبَجَالُ: پنز لِی گیراو که ته و قه باره
گه وره. پیری به سالا جووی
پهنگ و پروو جوان و شیوه ماقول.
بَجَلٌ: به مانا به لی ۵ به سه.
الْبَجَلَةُ: شیوه و روخسار جوان و ماقول
۵ وه جاغ زاده و رهنگ پیوا ۵
دره ختی بچوک.
الْبَجِيلُ: به مانا (الْبَجَال) ۵ ههروه
نه ستورو گه وره ۵ کاری ناشیرین
نیشی زۆر.
بَجَمَ بِجَمًا رَجُومًا: به هوی زمانگیرانه وه
ببیدنک بوو بزمانی گیرا یان له ترسو
ههیه بتدا واقعی و پماو هسه ی پی
نه کرا ۵ به خوی دا شکایه وه و ته ریق
بووه وه و ببیدنک بوو ۵ ته مبه لی کرد،
جاوی تپیری و زۆری سه پر کرد.

الْبَجَامَةُ: پۇشاكىڭە لەدوو پارچە بېك
دئ لەسەر شېۋە پۇشاكى فەرەنگى
لەمالەۋە لەبەرەدەكرى.

الْبَجْمُ: كۆمەنۋ دارو دەستەى زۆر، بەرى
درەختى نەبق.

بَجَبَجَ فلان: فلانكەس گوزەرنى خوش
بوو ۋ (بَجَبَجَ في الشيء): ئەۋشەتى
فراوان كىرد پەردەى پېدا (بَجَبَجَ
الدار) توانى لەخانەكەدا نىشەتەجى
بىۋە بىمىنىتەۋە، لەناۋەراستى
خانەكەدا داپكوتا.

تَبَجَبَجَ: بەمانا (بَجَبَجَ) پە دەگوتىڭ:
(تَبَجَبَجَ لي الحمد) لەپىۋەتتى ۋ شۇكەندى
داپەو رۇز بەرۇز لى زىادەمكا.

بَجَبَجَ: وشەپەكە ماناى تەۋاۋبونى
شت ۋ نەمانى دەگەپەننى.

الْبَجَبَجُ: شىڭە پانى ۋ دىزى ۋەكوو
پەك ۋابى ۋ بەمانا چاۋپۇش ۋ
لېۋۇردوش دئ.

الْبَجَبَجِي: كەسكە مەسەفە ۋ خەرجى
زۆرى ۋ مال ۋ ھالى بەرۋەراۋان بى ۋ
خان ۋ بەردە گۇشادىڭ.

الْبَجَبَرَّة: لەھەموو شىڭە دا مەبەست
ناۋەراست ۋ چاك ۋ ھەلۋىرەدراۋە،
(ك: بَجَبَجَ) ھ.

بَحَثَ الشَّيْءَ بَحْرَةً وَبَحْثًا: پالڧتە بوو ھىچ
شىڭى تىڭەلاۋ نەبوو.

باحث فلان السود: فلانكەس
خۇشەۋىستى دلسۇزانەى بۇناشكرا

كردو بەراستى خوشى ۋىست.

باحث فلاناً ما عنده: چى لاپوو بۇ
فلانكەسى دەرختە ۋ ناشكراى كىرد.
الْبَحْثُ: پالڧتە ۋ بى غەل ۋ غەش ۋ شىڭ
شتى تىرى تىڭەلاۋ نەبى ۋ
دەگوتىڭ: (شراب بَحْث) شەرابى
خالىسە ۋ ھىچى تىرى تىڭەلاۋ
نەبوۋە ۋ (خبز بَحْث) نانى بى
پېخۇر (عربي بَحْث) ەرمەبىكى
رەسەن (ظلم بَحْث) ستەمبىكى
ناشكراۋ بى بىيانوۋ پاساۋە ۋ (أَكَلَ
اللَّحْمَ بَحْثًا) گۇشتى بى نان خوارد.

الْبَحْرُ: كورتە بالى تىڭەسەپراۋ.

بَحَثَ الأرضَ وفيها بحثاً: زەۋى ھەلگۇلى ۋ
پشكىنىنى نەنچام دا لەشت گەپرا
ھەۋلى دا شتى شىرەدراۋە
بدۇزىتەۋە.

بَحَثَ الشَّيْءَ: لەناۋ گل ۋ خۇل دا لەشت
گەپرا ھەۋلى دۇزىنەۋەى شتى دا ۋ
(بَحَثَ الأمر) لەشتەكەى كۇلىۋە
ھەۋلى دا ھەقىقەتى شتەكە بزانى.
باحث في الشيء: لىكۇلىنەۋەى لەگەل دا
كىرد ھاۋكارى كىرد بۇ دۇزىنەۋەى
راستى ۋ ۋاقىع.

ابْتَحَثَ عنه: بەمانا (بَحَثَ عنه) دئ.

الْبَحَاثَةُ: نەۋگەلەپە پشكىنىنى تىدا
دەكرى بۇشتە مەبەستەكە.

الْبَحْثُ: ھەۋلدان ۋ تىكۇشانە لەبوارىكى
تاپەتەى داۋ كۇكرەنەۋەى ھەموو

أَبْعُهُ الصِّيَاحُ: هاوارو قيرِه قيرِه دهنگی
گر کردوه دهگوترئ: (مازلت أصبحُ
حتى أُنحى ذلک) هیندم قیراند
دهنگم گرپووه.

الْأَبْحُ: قهلهوو بهخووه ۵ زپی دهنگ
گهوره (عظمُ أَبْحُ) واته نيسقانیک
مؤخې زورپی.

الْبُحَاخُ: دهنگ گری و دهنگ زپی
بههوی نهخوشییهوه یان بههوی
زور قیراندنهوه ۵ یان بهنهقهست
وابکا دهنگی زرپی.

بَحْدَلُ: شانی باداو بهگورجی کهوته ری
۵ بهتیزی رپی.

بَحْرُ الْأَرْضِ: زهوپیهگهی هلدپی (بَحْرُ
الْخَفَرَةِ) چالهگهی فراوان کرد ۵ (بَحْرُ
الناقة أو الشاة) گوپی حوشترکه یان
مهړهگهی قهلاشت.

بَحْرُ بَحْرًا: دهریای بینی و لی ترسا ۵
(بَحْرُ) لهترسان سهرسام بوو ۵
بههوی نهخوشییهوه زوری تینوو
بوو تینواپهتی نهشکا ۵ زوری ناو
خواردموه توشی نهخوشی دهریا بوو
۵ ههولی دا ههنگای گورج و گول
بهاوی نهیتوانی هیزی لی براو
وهستا.

أَبْعَرُ الْمَاءِ: ناوهکه وهکوو دهریا سویر
بوو بهکهکی خواردنهوه نههات.

أَبْعَرُ الْأَرْضِ: زموییهکه زهکلوای زوری
تیدا پمیدا بوون.

زانیاری و مهعلوماتیکی پهپوهست
بهو بوارهیه که تیکوشانهگهی تیدا
نهنجام ددرئ ۵ ههروا بهو ناکام و
دهرمجامهش دهگوترئ که بهحشه
که لهکوژتایی ههولدانهکه دهپینیته
کاپهوه ۵ بهوکاتهش دهگوترئ:
(بَحْثُ) کهدمتهوی مهعدمنی تیدا
بدوزیهوه ۵ بهماری گهورهش
دهگوترئ: (بَحْثُ).

الْبُحْثَةُ: یارییهکی مندالانه ۵ شتیک
لهناو گلدا دهشیرنهوه نههمجار
کومه لیکیان دهست دهکن
بهههولدان و پشکنین بو
دوزینهوهی.

الْبَحْثُ: له پیړویان دا بهو دهعبایانه
دهگوترئ کهبهقاجیان گل
ههلهدهدن و بو دواخویان
ههلهدهمن.

الْبَحْثُ: ناوه بو سورمتی (البراءة)
بویه هم ناوهی بو دانراوه چونکه
لیکولینهوهی دمربارهی دوو پوهکان
ههپهوه نهپنییهکانیان دمردهخا.

الْبَحْثُ: نهپنی ۵ دهگوترئ: (بدا
بَحْثُهُمْ) نهپنی پهکهیان ناشکراوو.
بَحْثُ الشَّيْءِ: شتمهگی پهرت و بلاو
کردهوه.

تَبَحْثُ: پهرت و بلاو بووهو بهههوادا
چوو.

بَحَّ بَحًّا وَبَحَّاحَةً وَبَحْرَةً وَبَحَّاحًا: دهنگی
گرو ناخوش بوو.

سه‌خی سروشت ۵ هه‌روا خاومنی

زانپاری زۆرو به‌فراوان.

الْبَحْرُ مِنَ الْخَيْلِ: نه‌سپی خوش‌په‌وو

به‌هه‌لمه‌ت و بازهاوێژ، (ك: اُبَحْر

وبحور وبجارة).

الْبَحْرُ: سێل ۵ هه‌روه‌ها دهردێكیشه

كه‌ده‌بێته هۆی تیناویه‌تی زۆرو

ئاوخواردنه‌وه‌ی زۆر.

الْبَحْرَانُ: گۆرانکارییه‌كه له‌نكاو بۆ

نه‌خۆش په‌یدا ده‌بێ به‌تا‌یه‌تی

له‌نه‌خۆشی له‌رزو تادا ۵ واده‌بێ

نه‌خۆشه‌كه ئاره‌قی زۆر ده‌كاو

رێژه‌ی گهرمی له‌شی داده‌به‌زیو

له‌رزو دێتی.

الْبَحْرَةُ مِنَ الْأَرْضِ: زه‌وی پان و پۆر

زه‌وی چال و زه‌لكاو، گوندی گوی

چه‌م، باخ و چه‌دیقه‌ی پان و پۆر.

الْبَحْرِيُّ: كه‌شتی‌په‌وان و هه‌رشتیك

په‌په‌وه‌ندی به‌ده‌ریاوه هه‌بێ ۵

(دهره‌ختی به‌حری ۵ گیانه‌به‌ری

به‌حری...هتد).

الْبَحْرِيَّةُ: كه‌ل و په‌ل حكومه‌ت

له‌ناوده‌ریادا (كه‌شتی، غه‌واصه،

بالمفه‌ره، سوپا،...هتد).

الْبَحْرِيَّةُ: ده‌ریاچه ئاوی گۆبوه كه‌له

هه‌موولایه‌كه‌وه زه‌وی ده‌وره‌ی دای.

الْبَحْرِيَّةُ: حوشر، له‌سه‌رده‌می نه‌زانی دا

ئه‌گه‌ر حوشر پێنج سکی بکرنایه،

گوێچکه‌یان ده‌قه‌لاشت و به‌ره‌لایان

ده‌کردو ئیشیان پێ نه‌ده‌کرد، له‌هیچ

أُبَحْرُ فَلَانٌ: فلان‌كه‌س لوتی سوربووه،

سورایی لوتی زۆر بوو ۵ فلان‌كه‌س

به‌ناو ده‌ریادا سه‌فه‌ری کرد.

تَبَحَّرَ الْمَكَانُ: شوێنه‌كه به‌ره‌فراوان بوو،

ته‌خت بوو چال و كه‌ندی تێدا نه‌ما.

تَبَحَّرَ فَلَانٌ فِي الْعِلْمِ وَالْمَالِ وَغَيْرِهِمَا:

فلان‌كه‌س زانپاری زۆری په‌یدا کرد،

مال و سامانی زۆر بوو (تَبَحَّرَ الْخَبْرَ)

به‌دوا هه‌واڵه‌كه‌دا رۆی و لێی

كوێله‌وه.

اسْتَبَحَّرَ الْمَكَانُ: شوێنه‌كه به‌ره‌فراوان

بوو ته‌خت بوو كه‌ندی تێدا نه‌ما.

اِسْتَبَحَّرَ الشَّاعِرُ أَوْ الْخَطِيبُ: قسه‌ی

جوان و باشی بۆهاتن و درێژه‌ی

به‌قسه‌گانی دا.

الْبَاحِرُ: نه‌حه‌مق و بێ عه‌قل هه‌ركاتێك

قسه‌به‌كا واقی و په‌مێنی ۵

خۆره‌پێشكه‌رو زمانلوس و درۆزن ۵

سوره‌ سه‌له‌یه‌کی ناشیرین.

الْبَاحِرَةُ: مێینه‌ی (الباحِر) هه‌روا به‌مانا

وشرێكه‌ شیرێ زۆربێ.

الْبَاحِرُ: مانگ ۵ گه‌رمای به‌تینی

ته‌موز (الباحوراء) شیده‌تی گه‌رمای

مانگی ته‌موز.

الْبَاحِرَةُ: مێنه‌ی كه‌شتیه‌وانی.

الْبَحَارُ: كه‌شتیه‌وان به‌تاقی

كه‌شتیه‌كه‌ش، ده‌گوتری: (الْبَحَارَةُ).

الْبَحْرُ: ئاوی زۆر (ده‌ریا) به‌زۆری

ناومه‌شی سوێره.

الْبَحْرُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی به‌خشنده‌و

جۆره حوشتريكه پى دهگوتري
حوشتري خوراسانى.

البُخَّاتُ: بهخيوكهري حوشتري
خوراسانى، نهو كهسهى چيودارى
نهو جۆره حوشتره دهكا ۵ شوان و
سهرپهرشتياريان دهبي.

البَخِيتُ: بهخته وهر (البخوت)
بهخته وهر.

بَخْتَرُ فِي مَشِيهِ: بهفيزه وه رويشت و
بهدهعه وه شانازي به وه پياسهى كرد
۵ لارو له نجهى كرد.

تَبَخْتَرُ: به مانا (بختري) ۵ (البختري)
له خورازي و بهفيز.
البَخْتَرِيَّةُ: ميينهى (البخري) ۵
رويشتنى به لارو له نجه و له خورازي
يه.

بَخْدَجَ فِي مَشِيته: لهرويشتن دا
قاچه كانى پان هاويشتن و ههنگاوى
كه وهره كه وهرى هه لئنان.

البَخْدَجُ: قه له وو گوشتن.
بَخْرَ الْمَاءِ: ناوه كه هه لمى كرد و بهرز بووه،
بوو به هه لم و به حه وا دا چوو.

بَخِرَ الْقَمُ: ده مى بؤنى ناخوشى ليها،
بؤگه نى كرد ۵ دهگوتري: (هو أَبَخِرُ
وهي بَخْرَاءُ): نهو پياوه يان نهو
نافرته ده مى بؤنى لى دى.

أَبَخِرَ: واى لى كرد ده مى بؤنى لى بى،
(أَبَخِرَ الْمَاءِ) ناوه كهى كرد به هه لم.
بَخْرَ له: بؤنى خوش كرد (بَخْرُ عليه)
بؤگه ناوى كرد.

له وهرپگايه كه نه يان دهگيرپيه وه،
له ههر شوپنيك ناوى بخواردايه وه
كهس مه نعى نه ده كرد، ئاييى
ئيسلام نه م دابو نه ريتى پوج
كرده وه ۵ ههروانا وه بؤ حوشتريك
شيرى زؤربى.

بَحْشَلُ: سه ماى كرد وه كوو سه ماى
زنج.
البَحْشَلُ: پياوى رهش پيىستى كه ته و
ناشيرين.

بَخْ: وشه به كه له كاتى ديتنى شتى سه رنج
راكيش و بهدى هاتنى مه رام و
خوازيار دا دهگوتري ۵ نيشانهى
رهزامه ندى و پيخوشبوونه، هه روا
له كاتى مه دح و شانازى كردنيش دا
نهو وشه به به به كاردى ۵
به دوباره كراوئى دهگوتري ۵ به م
دووو شيوه به كارد هيندرى ۵ (بَخْ
بَخْ، بَخْ بَخْ).

بَخْبَخْ بَخْبَخْ: خوى له كه رما پاراست و
له كاتى كه رماى نيوه پؤدا سه فهرى
نه كرد (بَخْبَخْ حُمَه) دواى لاوازي
قه له و بوو گوشتى له شى داچؤپا.
تَبَخْبَخْ الْحَرْ: كه رما تينى كه ميووه ۵
(تَبَخْبَخْ الْغَنَمُ): ناوه له كان له شوپنى
خويان دا مانه وه.

تَبَخْبَخْ حُمَه: گوشتى زؤر بوو داچؤپا.
البَخْبَخْ: نهو كه سه سه به وركى
داچؤپايى و پيىستى كه وهره بوو بى.
البَخْتُ: شانس، (ك: بخوت)، (البخت)

بَخْسَ الْكَيْلِ وَالْمِيزَانِ: تەرازوو بازی و گەزمەدزی کرد ۵ لەنرخ و بەهای گەم کردەوه، مافی خۆی ئەدا ۵ (بَخْسَ فُلَانًا) سەتەمی لەفلانکەس کرد ۵ رەخنە ی لێ گرت ۵ (بَخْسَ عَيْنَهُ) چاوی هەلکۆلین.

بَخْسَ فُلَانًا حَقَهُ: مافی فُلانکەسی ئەدا لەحەقەکە ی گەم کردەوه.

بَخْسَ مَخِ الْعَظْمِ: مۆخی ئێسقانی بەهۆی کزی و لاوژی پەوه گەمی کرد.

تَبَاخَسَ الْقَوْمُ: خەلکەکە هەرکەسە لەعاست خۆی پەوه مافی ئەوی تری خواردو بەتەواوەتی مافی پەکتریان ئەدا ۵ فێلێان لەپەکدی کرد.

الْبَاخَسُ: پەنجە، بنەمای پەنجەکان، دەما ی پەنجەکان.

الْبَخْسُ: گەم و داشکەندن لەنرخ ۵ قورئان دەفەر موی: ﴿وَشَرَّوْهُ بِخَمَنِ بَخْسٍ﴾ فرۆشتیان بەنرخ ی گەم.

الْمَبِيعُ الْبَخِيسُ: فرۆشراویک کێپارەکە قێیدا زەرەر مەند بووبی.

الْبَخْسُ مِنَ الزَّرْعِ: ئەوکشت و کالەپە بەباران ناویدری، (ك: بَخْسَ).

بَخْسَ عَيْنَهُ: چاوی هەلکۆلی و کوێری کرد. بَخْسَ بَخْصًا: لەسەر چاویان لەژێر چاوی گۆشتی زیاده دروست بوو ۵ دەگوتری: (هو أَبْخَسَ وَهِيَ بَخْصَاءُ)، (ك: بَخْسَ).

الْبَخْمُ: گۆشتی قاچ ۵ بنی پەنجە لای

بَخْرَ الشَّيْءِ: بوخارەکە ی دەرھێنا ۵ بەمبۆر بۆگەنەکە ی لا برد ۵ (بَخْرَ ثِيَابِ الْمَرِيضِ وَالْأَشْجَارِ وَخَوَهَا) بەکتریا و پێس و پۆخەلی لەجل و پۆشاکی نەخۆشەکە و درەختەکان کردەوه و پاکی کردنەوه.

بَخْرَ السَّائِلِ: شلەمەنیەکە ی بەکۆلاندن کرد بەهەتم.

تَبَخَّرَ السَّائِلُ: شلەمەنییەکە بوو بەهەتم.

الْبَاخَرَةُ: کەشتی گەورە و زەبەلاح کە بەبوخار برۆا.

الْبُخَارُ: هەرشتیک لەشیوە ی دوکەل دا بەرز بێتەوه لە شلەمەنی گەرم.

الْبَخْرُ: هەوری تەنکە تەنکە ی سپی کەپیش و مرزی هاوین دەرەکەون.

الْبَخْرُ: بۆگەنی ناخۆشی دەم.

الْبُخُورُ: داری بوخورد یان هەر شتیک وەکوو بخور بسوتیند ی بۆنی خۆشی لێ بی.

بُخْرَ مَرِيْمَ: روەکیکی بەتەمەنە بەزۆری

لەئەوروپا و خۆرئاوای ئاسیا و باکووری ئەفریقا دا هەپە، قەدەکە ی کورت و گەلاکە ی گەورە پە لەشیوە ی دڵ داپە، گۆلەکە ی سورە هەموو گۆلەکانی ملیکی درێژی هەپە، دیمەنیکی جوان دیمەخشیته باغچە و مەزراکان.

الْمُبْخَرَةُ: هەرشتیک بێتە هۆی دەم بۆگەن بوون ۵ شۆینی بوخورد سوتاندن.

لەبەدەست ۵ ھەروا ئەوگۆشتە
زیادەى لەسەرچاۋ يان لەژێر چاۋ دا
پەيدا دەبێ ۵ گۆشتى زىۋى برىن
كەسپى ھەلگەپايى ۵ گۆشتى دوو
باسك، گۆشتى چاۋ.

بَخَعَ لَهُ بَخْعًا وَبُخْرًا وَبَخَاعَةً: گەردنكەچى
بوو ۵ بەگويى كرد دانى پيانا،
دەگوترى: (بَخَعَ لَهُ بِالْحَقِّ) مافەكەى
بۆ سەلماندا دانى بۆ پيانا ۵ (بَخَعَ
الذبيحة وبها) قۆرتەمەى
كوشتىيەكەى ھەلپى و بپىنەكەى
گەيانە پشته مى ۵ (بَخَعَ نَفْسَهُ)
بەخەم و خەفەت خۆى كوشت
قورنان دەفەرموى: ﴿لَقَدْ عَلَّكَ بِأَخِي
نَفْسَكَ عَلَى آثَارِهِمْ...﴾.

بَخَعَ الرَّجُلُ فُلَانًا: عەشقى و خۆشەويستى
فلانكەسى نەخۆش خست.

بَخَعَ الْأَرْضَ بِالزَّرْعَةِ: ھەموو زەوى يەكەى
بەكار ھيئا بۆ كشت و كال و سال
بوێرى نەكرد (بَخَعَ الْبُيُوتَ) بىرەكەى
ھەلگەند ھەتا ئاۋەكەى دەرگەوت ۵
(بَخَعَ لَهُ لُصْحَةً) بەراستالى و دلسۆزى
نامۆزگارى كرد.

بَخَعْتُ عَيْنَهُ بَخْعًا وَبَخْعًا: چاۋى كوێر
بوو (بَخَعْتُ عَيْنَهُ) چاۋى كوێر كرد
پىغەمبەر (د.خ) دەفەرموى: (لِي
العين القائمة اذا بَخَعْتُ مَالَهُ دِينَار)
چاۋى ساغ ئەگەر كوێر كرا
خۆپنەكەى سەد دینارى زێرە.

بَخَعْتُ: چاۋى زۆر خراب كوێركرا
كەلكى لى برا (هو أَبْخَقُ وهي بخقاء)،
(ك: بَخَعْتُ) ۵.

أَبْخَقَ عَيْنَهُ: چاۋى كوێركرد (أَبْخَعْتُ
عَيْنَهُ) چاۋى كوێر بوو.

بَخَلَ بَخْلًا وَبُخْلًا: رۆدو چروك بوو، لەو
مالەى ھەببوو نەبەخشى.

بَخَلَ بَخْلًا وَبُخْلًا وَبُخْلًا: رۆدو چروك
بوو.

أَبْخَلَهُ: بەئادەمیزادىكى رۆدى بينى،
واھاتە بەرچاۋى كەزۆر چروك بى،
خپىرى لى ھەلنەومرئ ۵ فپىرى
رۆدى كرد.

بَخَلَهُ: تۆمەتبارى كرد بەو كە رۆدو
چروكە (بَخَلَهُ) بەمانا (بَخَلَهُ) يە ۵
استَبَخَلَهُ: بەرۆدى لەقەلەم دا (الْبَخَالُ)
ئادەمیزادى زۆر رۆد ۵ (الْبَخَالُ)
دوبارە بەمانا ئادەمیزادى زۆر رۆدە.

الْبَخَلُ: رۆدو چروك (چاۋگەو دەرگەوتە
ئاۋەلئاۋ)، دەگوترى: (رَجُلٌ بَخَلٌ).

الْمُبْخَلَةُ: ئەۋشەى ئادەمیزاد ھەلەدنئ
بۆ چروكى و رۆدى ۵ دەگوترى:
(الرَّأْسُ مَبْخَلَةٌ) منال باوك و دايك
والى دەكا رۆدو چروك بن.

بَخَعَتِ الْمَرْأَةُ: رويەندى بەنافرەتەكە
دادايەموە وای لى كرد دەم و چاۋى
خۆى بەروپەند دابپۆشى.

تَبَخَعَتِ: بەروپەند دەم و چاۋى خۆى
دابپۆشى.

الْبَخْنُقُ: پارچه قوماشیکه نافرت
دهم و جاوی خوی پی دادهپوشی.
الْمَبْخَنَقُ مِنَ الْخَيْسَلِ: بهو نه سبه
دهگوتری که سپیاتی ناوجاوانی
دریز بووبیتهوه بۆ بناگوئی.
بَخَا غَضَبُهُ بَخْرًا: رق و قاری نیشتهوه
هاتهوه سهر حالتهی ئاسایی خوی ۵
(أَبْخَسَى غَضَبَهُ) رق و تورمبوونی
هیدی کردهوه.
الْبَخْرُ: شلبوونهوهو نه رمی نواندن،
خورمای تهپی خراپ.
بَدَأَ بَدَأً و بَدَاءَةً: پهیدابوو، دهستی
پیکرد، دروست بوو.
بَدَأَ مِنْ مَكَانٍ إِلَى آخِرٍ: لهشونیکهوه
گواستیهوه بۆ شونینکی تر ۵
دهستی بهکارهکه کرد، جاریکی تر
قسهی تیدا کردهوه.
بَدَأَ الْبَرَّ: بیرمهکی هه لکهند ۵ (بَدَأَ الشَّيْءَ)
شتهکهی هینایه دی، دروستی کرد ۵
(بَدَأَ الشَّيْءَ وَبِهِ) پینش کهسانی دی
نیشهکهی کرد، یان نیشهکهی پینش
نیشی تر خست ۵ (بَدِئَ) ناو لهی
توش بوو، سوریزهی لی هات ۵
نهخوش کهوت.
أَبْدَأَ: شتی سهپرو سهمههه هینایه
پیشی ۵ منداله که دواي کهوتنی
ددانی جهوتساله ددانی هاتنهوه ۵
لهشونیکهوه گواستی یهوه بۆ
شونینکی تر.
بَدَأَ الشَّيْءَ: شتهکهی پیش خست و

شتهکهی بهسهر شتی تردا پاساودا.
أَبْتَدَأَ الشَّيْءَ وَبِهِ: بهمانا (بَدَأَ) یه.
الْبَادِيُّ: راو بۆ چونی سهرتایی ۵ بیرو
بۆچونی ئادهمیزادی هه له شهو
بهعهجه له پینش نهوهی تی فکری و
ورد بیتهوه ۵ دهگوتری: (فعلته بادی
الرأى) نهوئیشم بههه له شهیی و پی
لی ورد بوونهوه نه نجام دا.
أَبْدَأَ: سهرتای هه موو شتی ۵ دهگوتری:
(فعلته بدءاً و بدأ بَدْءٍ وَّأَوَّلَ بَدْءٍ).
أَبْدَأَ: پیای په کهمی ولات، قسه
روپشتوی سهرهکی هوزو بنه ماله ۵
گهنجی عاقلی راهه سندن ۵
به شهگۆشتی باشی نازه لی سه ربراو.
أَبْدَأَ: نهوهی نیسبهت دهدری بۆ
سهرتایی و هه وه لی.
أَبْدَأَ: قوناغی په کهمی دروست
بون و بهدی هاتن ۵ له قوناغهکانی
(نشوء) دا.
أَبْدَأَ: له زانستی کۆمه ئناسی دا
بریتییه له قوناغی په کهم له
قوناغهکانی دروستبون و وهدی هاتن.
أَبْدَأَ: بیرى تازه، تازه هه لکهندراو
نهو بیرى تازه هه لکهندراوه ۵
سهرتای هه موو شتی ۵ دهگوتری:
(فعله بادئ بدئ) ۵ دروستکراو بهدی
هاتوو ۵ شتی سهپرو عه جیب ۵
کهسی په کهم له ناو گه ل دا.
أَبْدَأَ: سهرتای شت، نهو مادهیهی

ويستي خوږى بهيښته دى ۵ (بَدَّ
الْشَّرْحُ اَوْ الْقَنْبَ) له ژړر زينه که يان
کور تانه که پارچه قوماشيکي نهرمى
به کارهينا بونه وى پشتي نه سپه که
يان حوشره که بريندار نه بى.
بَدَّ بَدَّأ: له بهر هغه وى و گوشتنى دورانى
لپک دوور که و تنه وه ۵ جهسته ي
ز مېه لاج بوو.

أَبَدَ يَبْنَهُم بِالْعَطَاءِ: هره يه که و به شى
خوږى پى به خشى و بوى
جيا کړنه وه ۵ هره لم مانايه دايه
که له هه ديښى (أَم سَلَمَة) دا هاتو وه
دمه رموى: (يا جارية أبديهم قمره
قمره).

أَبَدَ يَدَهُ إِلَيْهِ: ده ستى يارمه تى بو دريژ
کړد ۵ (أَبَدَ بَصْرَهُ غَوْرَ الشَّيْءِ): چاوى
له وشته برى و چاوى لى لانه دا.
بَادَ الْقَوْمُ فِي السَّفَرِ مَبَادًأ: هره يه که
له که شت ياره کان به شى خوږى
دهره ښاو تيکه لاويان کړدو پاشان
له ناو خوږيان دا دابه شيان کړده وه ۵
(بَادَ الشَّيْءُ) نه وشته ي فروشت
به شتيکي تر به گوړپنه وه کالآ به کالآ
۵ (بَدَّ الشَّيْءُ) شته که ي بلاوه پى
کړدو دابه شى کړد.

إِنْبَدَ التُّرْمَانُ أَهْمًا: نه و دوانکه
هره يه که يان له مه مکيکي دايکيان
شيريان خوارد ۵ (إِنْبَدَ الرِّجْلَانِ فَلَانًا)
دووپياوه که که و تنه و نيزه ي

شته که ي لى پيک دى ۵ وه کوو
دهنکه خورما که به روا له ت
نه وشته يه که دارخورماى لى پهيدا
دمبى ۵ يان نه وشته ي شته که ي لى
پيک دى ۵ وه کوو پيت و وشه که
رسته يان لى پيک دى، (ك: مبادى) ه
مبادى العلم، مبادى الفن، مبادى
الدستور، مبادى القانون ۵ نه و
قه و اعيدو ياسا بنه پرتيانه که
نه وشته ي له سهر دا ده مزرى.
بَدَحَتِ الْمَرْأَةُ بِلَوْحًا: نافرته که به له نه جو
لار روږى، به شيوه يه که روږشت
سهرنجى بينه رانى راکپشا.

بَدَحَ بِالسَّرِّ: نه ينى يه که ي ناشکرا کړد
(بَدَحَ الشَّيْءُ بَدْحًا): نه وشته ي
هاوېشت، (بَدَحَ فَلَانًا): به شتيکي
نهرم له فلانکه سى دا، (بَدَحَ بِالْعَصَا):
به گوچان له فلانکه سى دا ۵
(بَادَحُوا): شه پره کاله يان
شه رته ماته يان کړد، واته:
نه و کوومه له به شتيکي نهرم و شلى
وه کوو ته ماته و کاله ي شه پان کړد
۵ له مه رموده ي پيغه مبه ردا هاتو وه
دهلن: (كَانَ أَصْحَابُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتِمَّازُ حُونَ وَيَتَبَادَحُونَ
بِالطَّبِيخِ فَإِذَا جَاءَ الْحَقُّ كَانُوا هَمَّ
الرِّجَالِ).

بَدَّ بَدَأ: په رتو بلاوى کړده وه، دوورى
خسته وه ۵ (بَدَّ فَلَانًا) فلانکه سى
دوورخسته وه له وشو پنه و نه به يشت

فَلَا نَكْهَسْ هَمْرِيَهْ كَهْ يَان لَهْ لَای
خَوِيَهْ وَه تِي سِرْهَوَانْد.
تَبَادُ الْقَوْمُ: نَهْ وَقَهْ وَهْ دُو دُو بَهْ رِيْكَادَا
رُوْشْتَن، يَان هَمْرِيَهْ كَهْ يَان
بُوْهَوشَانِي خَوِي جَووه مَهْدَان.
تَبْدَدُ: بِلَاوَهْ يَان لِيْ كَرْد ۵ تَبْدَدُ الْقَوْمُ
الشَّيْءُ: نَهْ وَ شْتَهْ يَان بَهْش بَهْش
كِرْدُو هَمْرِيَهْ كَهْ يَان بَهْش خَوِي بَرْد
۵ (تَبْدُ الْحَلِيْ صَدْرُ الْجَارِيَةِ) خَشْلَهْ كَه
سَهْر سِيْنِكِي نَافَرْتَهْ كَهْ ي هَمْووه
دَاپُوْشِي.
اسْتَبَدَّ بِهِ: بُوْخَوِي قُوْرَغ كَرْد، تَاكِرْهْ وَانَه
هَهْلَسْ وَكَهْ وَتِي كَرْد.
اسْتَبَدَّ الْأَمْرُ بِفُلَانٍ: فَلَا نَكْهَسْ نَهْ يَتَوَانِي
كُوْنْتِرُوْلِي نِيْشَهْ كَهْ بَكَاو لَهْ دَهْ سَتِي
جَوو ۵ (اسْتَبَدَّ بِأَمْرِهِ) كَارو بَارِي
نَهْ ميري خَوِي لَهْ دَهْ سَتِ گِرْتو رَاي
خَوِي بَهْ سَهْر رَاي فَهْر مَانِرَهْ وَاكَهْ ي دَا
فَهْرز كَرْد ۵ پَاشَا تَهْ نَهَا قَهْ سَهْ ي نَهْ وَ
دَهْ بِيَسْتِي.
أَبَادَ يَدُ: كُوْمَهْلَ كُوْمَهْلَ وَ جِيَا جِيَا.
الْأَبْدُ: تَهْ وَنَكَهْر.
الْبَادُ: نَاوِرَان نَهْ وَبَهْ شَهْ ي رَان كَهْ لَهْ كَاتِي
سَوَارِي دَا لَهْ زِيْنَهْ كَهْ دَهْ كَهْ وَئِي.
بَدَادَ: فَهْر مَانَكِرْدَنَهْ بَهْ رُوْبَهْ رُو بَوْنَهْ وَهْ وَ
بَهْرَامْبَهْ رِيْ كَرْدَن ۵ دَهْ گُوْتَرِي: (بِأَقْرَمِ
بَدَادَ بَدَادَ) نَهْ ي خَهْ لَكِيْنَهْ
هَمْرِيَهْ كَهْ تَان بَهْ لَامَارِي پَهْ كِيْكَ لَهْ وَان
بِدَاو تِي سِرْهَوِيْنِي.
الْبَدَادُ: بَهْش وَ بَار لَهْ هَمْووه شَتِيْكَ.

الْبَدَدُ: بِيُوْيسْتِي وَ نَاتَا جِي ۵ هِيْزُو تَوَانَا.
الْبُدُ: بَهْش لَهْ هَمْر شَتِيْكَ بِي ۵ قَهْر مَبُو،
بِت يَان بَتَخَانَه ۵ جَوْدَا بَوْنَهْ وَهْ،
دَهْ گُوْتَرِي: (لَا بُدَّ مِنْهُ) هِيْج چَارْنِيَهْ
هَمْر دَمِيْ وَابِي.
الْبُدُ: مَانْدُو بُوون ۵ بَهْش وَ بَار
لَهْ هَمْر شَتِيْكَ.
الْبُدُ: بَهْش وَ بَار لَهْ هَمْر شَتِيْكَ، هَاوْشَان وَ
بَهْرَامْبَهْر.
الْبَدُ: هِيْزُو تَوَانَا.
الْبُدُ: بَهْش وَ بَار لَهْ هَمْر شَتِيْكَ بِي ۵
نَهْ وَ سَهْ رِي شُوِيْن وَ كَات، مَاوَه، (ك):
بُدَدَ).
الْبَدِيدُ: هَاوْشَان وَ بَهْرَامْبَهْر ۵ تِيْرَهْ،
خَوْرَج، جَهْ وَائِيْ كَهْ دُوو دَهْ مِيْ هَهْ يَهْ
بُو سَهْر وَهْ كِرَاوَهْ تَهْ وَهْ وَ دَهْ خَرِيْتَهْ
سَهْر بَشْتِي وَلاَغِي بَارَهْ بَهْ رُو شْتِي تِي
دَهْ كَرِي.
الْبَدِيدَةُ: بَهْ مَانَا (بَدِيد) هَاتُووه، هَهْ رُوَا
نَاوَه بُو سَارَايَهْ كَهْ سِي تِيْدَانَهْ بِي.
التَّبْدِيدُ فِي الْقَانُونِ: بَهْ وَدَهْ سَتَكَارِي وَ
تَهْ صَهْر وَفَانَهْ دَهْ گُوْتَرِي كَهْ كَابِرَاي
مَالْ بَهْ نَدَكِرَاو نَهْ نَجَامِي دَا لَهْ مَالَهْ
بَهْ نَدَكِرَاوَهْ كَهْ دَا پِيْش فَرُوْشْتَنِي
مَالَهْ كَهْ بُوْنَهْ وَهْ ي خَاوَدَن مَافَهْ كَان
هِيْجِيَان دَهْ سَت نَهْ كَهْ وَئِي وَ بَهْ مَرَادِي
خَوِيَان نَهْ كَهْ ن.
بَعَرُ الْقَمَرِ بَدْرًا: مَانَك تَهْ وَاو بُوو، خَشْت
بُوو، گَهْ شِيْشْتَهْ شَهْ وَي چَوَارْدَهْ.
بَعَرُ إِلَى الشَّيْءِ بَدْرًا: پَهْ لَهْ ي كَرْد بُو

شتهكه ۵ دهگوترئ: (بَدَرَ إِلَى الزَّرْعِ)
بهیانی زوو دهرکوت له مال و رۆی
بۆسەر گشت وکالهکی.
بَدَرَ الْأَمْرَ فَلَانًا: فلان کار زوو په خه
فلانکس گرت.

أَبْدَرَ: مانگی لی هه لهات ۵ به مانگه
شهو سهفهری کرد (أَبْدَرَ الرَّحْمِيَّ فِي
مَالِ الْيَتِيمِ) سه ره رشتیار مالی
هه تیوهکی خوارد پێش نهوهی
ره سیده بی و بالغ بی.

بادر الیه مبادرة ویداراً: پهلهی کرد ۵
(بَادِرُ فَلَانًا الْغَايَةَ) فلانکس پهلهی
کردو پێش فلانکس گهشته
نومه بهست و نامانجه.

أَبْتَدَرَ عَيْنَاهُ: چاو هکاتی فرمیسیان
رشتن.

أَبْتَدَرَ فَلَانًا: پهلهی له فلانکس کردو
بۆی جوو.

أَبْتَدَرَ الْقَوْمَ الشَّيْئَ: خه لکه که په لهیان
کرد بۆ نهوهی بگه نه نهو شته
نومه بهسته.

تَبَادَرَ الْقَوْمُ: خه لکه که به پهله
رۆشتن و دهست پێشخهریان کرد.

البادر: مانگی شهوی جوارده.

البادرة: بۆ مێینه به کار ده یندرئ ۵
نه وه لهس و کهوته په له کاتی رق
هه لسان دا له پیاو دیاری دها ۵ رق
هه لسانی خهراو زوو هه لچون، وتنی
وشه ی ناشایسته و بی سه رو بهر،
بۆیه له وه مافی عاقل مه نیدا

دهگوترئ: (فَلَانٌ لَا تَخْشَى بَوَادِرَهُ)
فلانکس ترسی نهوهی لی نا کرئ
قهسی ناشیرینی له دهه بپته درهوه
۵ هه روا (البادرة) بۆ روهک و گز و گیا
بهو قوناغه دهگوترئ که سه رهتا
چه که ره دهکاو سه ره ره دپنئ ۵
بۆ تیرو که وان به لایه کی تیره که
دهگوترئ که ده که وه تیه لای
قوناخه که ۵ گیزه ره ی مل، نهو
پارچه گۆشته ی نیوان مل و ناوشان.
البدارة: نامیریکی ناسنینی گه وره به
ژهره کی کونی تیدان گه نهی تی
ده کرئ بۆ تۆو کردن.

البدر: کێوو دۆلێکه له نیوان مه که وه
مه دینه دا په شه ری (به در)
که له نیوان قورمه یش و موسولمانه کان
دا روی دا له وشوینه کراوه.

البدر: مانگی شهوی جوارده، لاوی ره سیده
پێگه یشتوو، (ک: بدر و ابدال).

البدرئ: دهست پێشخهر.

البدره: کیسه باخه ل، کیسه پاره،
کیسه به که هه ندئ پاره ی تی ده کرئ
بۆ مامه له پێوه کردن ۵ له سه ره ده می
هه ندئ له خه لیه موسولمانه کاند
پاره خراوته ناو نهو جۆره
کیسه نه وه به خه راوه، به گویره ی
رۆژگار نه و کیسه نه گۆرانیان
به سه ردا هاتوه.

البدره: کوتراو و وردکراوێکه له پێست
ده درئ بۆ سارد بوونه وه و به ندر

سواره که ولاغه کهی ماندوو بوو
 ووستا ۵ بهلگه کهی پوچ بووه، (أبدع
 بره بشکره) چاکه له سوپاسی زورتر
 بوو (أبدع فلان بفلان) فلانکس
 فلانی رسوا کردو به پیر داخواری
 په که به وه نه چوو نه وهو می دهی
 پی پی بوو نه هاته دی (به گولی گوی
 بری و به دیل دمرجوو).

أبدعت حجتة: بهلگه کهی پوچ بووه
 (أبدع بفلان) فلانکس ولاغه کهی
 ماندو کراو ووستاو له هاهو لانی
 دابرا.

أبتدع: بیدعتی داهینا ۵ (أبتدع
 الشئ) شتی ناوازی داهینا.
 تبتدع: بیدعتی داهینا، بوو به
 بیدعتی و تازه قه لار خواز.
 استبدع: به شتی ناوازه بی وینهی
 له قه لار دا.

الابداع: به لای قه پله سوغه کانه وه
 به دپه پنهانی شته له نه بوو.

الابتداعیة: بریتیه له گه پانه وه بو
 سروشت و پاساودانه وهی هست و
 سوز به عه قل و مه نطیق دا
 تاپه تمندی هم رپړه وه نه ویمه
 خوله شیوازی پېشینان رزگار بکهی و
 شیوازی تازه بی نیه کاپه وه.

البداع: کاری جوان و عه نیکه.

البداع: نه وکاره ی په که مجار نه انجام ددری
 ۵ له قورنان دا هاتووه دمه رموی:

بوونه وه و جوانکردن و نارایش دان ۵
 هه موو وردکراویک پی پی ده گوتری:
 بودره.

البنر: که سیکه له خزمهت
 پیغه مبهردا درودی خوی له سهر بی
 هاو به شی غه زای به دری کرد پی ۵
 هه روا به بارانی پیش و مرزی
 زستانی ده گوتری ۵ به نازده لیکش
 ده گوتری که سهرمتای و مرزی زاواری
 له دایک بوو پی، به کشتو کالیش
 ده گوتری سهرمتای و مرز په پدا
 بوو پی.

المبتدع: شیر.
 البنرون: ژرزه مین، خانوکه له ژر
 زه وی بو تیداحه وانه وه و گه نجینه
 به فارسی پی پی ده گوتری: (بیدون)
 به عهرمی (السرب) ی پی ده لاین.

البینر: خهرمان
 بدع بدعاً: نه وشته ی به دی هینا
 به شیوه که له وه پیش نمونه ی
 نه بووه.

بدع البئر: بیر که ی هه لکه ندو ته وای
 کرد.

بدع بداعة و بدوعاً: له وره وشته دا گه پانده
 نه ویمه پی جاباش یان خراب.

أبدع: شتی نایاب و سهرنج راکشی
 هیانه کاپه وه، یان بیدعتی داهینا
 ۵ ولاغی سواری و تیشو هه لگری
 ووستاو ماندو بوو نه پتوانی ری بکا
 ۵ ده گوتری: (أبدع الراكب)

﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِّنَ الرُّسُلِ﴾ ههروا
غايه و تۆپه لاک و نه و پهری هه موو
شتیک.

البَدْعُ: پیاوی پیاوانه و ناودار به هوی
زانست و زانیاری یان مهردایه تی و
قاره مانو و سه خاوت ... (ک: ابداع،
بُدْع).

البَدْعَةُ: بریتیییه له داهینانی شتی تازه
بابهت له ناپین دا یان له شتی تردا،
(ک: بدْع).

البَدِيعُ: به ديهينهري دهست رنگين
كه هيج عهيب و له ككه بههك
له كاره كانی دا نه ب ۵ قورئان
دهمه رموى: ﴿بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ﴾ خودا به ديهينهري
ئاسمان و زهويه به و پهری دهست
رنگینی و تواناو هيج عهيب و
عاریک، كه م و كوریه كيان تیدا
به دی ناکری، (ک: بدائع) ه ۵
دهگوتری: (هذا من البدائع) ئەم کاره
له و پهری دهست رنگینی دا ئەنجام
دراوه هيج كه م و كوریه کی پیوه
نیه.

البَدِيعُ: جۆره زانیارییه كه له عیلمی
به لاغوه و رهوانیژی دا لایه نه
جوانکاری و شیوازه په سهنده كانی
رسته ی پێ دماندری.

بَدَلٌ بَدَلًا: جوموزگه كانی نازاریان دا، یان
نیسقان و دهست و قاجی نازاریان
بوو ۵ دهگوتری: (بَدَلْتُ مَفَاسِلَهُ)

جوموزگه كانی نازاریان پهیدا كرد.
اَبْدَلَهُ: گۆپی ۵ (اَبْدَلُ الشَّيْءِ بغيره)
نهوشته ی گۆپی به شتیکی تر ۵
له جیاتی نهوشته فلان شتی
ومرگرت.

بَادَلَ الشَّيْءَ بغيره مبادلة و بدالًا: فلان
شتی گۆپییه وه به فلان شت ۵
له جیاتی نه وه نه مه ی هه نگررت.
بَادَلَ فُلَانًا: فلان شتی دا به فلانكه س
له جیاتی نه وه.

بَدَّلَ الشَّيْءَ: شیوه ی شته كه ی گۆپی،
شیوه و دیمه نی گۆپین ۵ دهگوتری:
(بَدَّلَ الْكَلَامَ) گۆپانکاری له قسه و
باسه كه دا كرد، رسته كانی گۆپین.

بَدَّلَ الشَّيْءَ شَيْئًا آخَرَ: نهوشته ی خسته
شوی شتیکی تر وه كوو له قورئان
دا هاتوو دهمه رموى: ﴿وَإِذَا بَدَّلْنَا
آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ﴾.

تبادلا: هه ریه كه له دوو مامه له كاره كان
كالای خوی و مرگرت.

تَبَدَّلَ: گۆپا، گۆپانی به سه ردا هات ۵
(تَبَدَّلَ الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ) نهوشته ی
له جیاتی نهوشته و مرگرت.

الْأَبْدَالُ: دونیا نه و یست و سۆفی و ره بن
۵ له زاراه ی صۆفیان دا نازناویكه بۆ
نه و كه سانه دهگوتری كه چه ند
قوناغیکی صۆفیه یان بریپی.

الْبَدَالُ: به رزكه ره و په كه به قاج
مامه له ی له گه ل دل دهكری بۆ
جولاندنی به رداشی ئاش یان

بۆنەۋەى جېڭەى كەرەسە
 سىروشتىيەكان بگرنەۋە.
 التَّبَدُّلُ: لەزاراۋەى زانايانى گياندارى و
 پزىشكى دا گۆرپانى ماددەيەكە بۆ
 ماددەيەكى تر بەگۆرپانىكى
 كىميائى و سىروشتى ۋەكوو گۆرپانى
 سوگەرى قەسەب بۆ سوگەرى تىرى.
 بَدَنٌ بَدَنًا وَبَدَنًا وَبَدَنًا: قەلەۋبوو، زىبەلاخ
 بوو، دەگوتىرى: (هَر بَدَنٌ) ۋە (مى
 بادنە)، (ك: بَدَنٌ).
 بَدَنٌ: بەمانا (بَدَنٌ) ھاتوۋە، ھەروا
 بەمانا (كەۋتە سالەۋە پىر بوو
 لاۋاز بوو) ۋە (بَدَنٌ الحَيَوانِ)
 ئاۋەلەكەى قەلەۋ كىردو گەۋرەى
 كرد ۋە (بَدَنٌ فُلَانًا) زىڭى لەبەر
 فلانكەس كرد.
 الْبَدَنُ: ناۋە بۆ جەستە جگە لەسەر و
 دەست و قاچ ۋە ھەروا ناۋە بۆ زىڭى
 يان بۆ زىڭى كورت، لەپۇشاكىش دا
 بەفانىلەى عەلاگە دەگوتىرى، يان
 ھەركىس و چاكەتەك كەقۇل و
 يەخەى نەبى.
 الْبَدَنَةُ: حوشترى قوربانى، حوشترەكە
 قەلەۋ بىرى بۆنەۋەى لەمەككە سەر
 بىرپىرى بىرى بۆنەۋەى قوربانى ۋە
 پۇشاكەكە يەخەى بۆ خوارەۋە
 داداپى بەبى ئەۋەى ھۆلى ھەبى.
 الْمُبْدَأُ: ئەۋەكەسەيە زوۋ بەرەۋ قەلەۋى
 بچى بەبى ئەۋەى خوارەنى زۆر
 بخوا.

بايدەرى بايسكىل و ماتۇر و
 نەۋجۆرە شتانە ۋە بەۋنامىرەش
 دەگوتىرى كە ئاۋازى مۇسقىاى پى
 دەگۆرپىرى.
 الْبَدَالُ: ئەۋەكەسەيە ھەرنەۋەندەى
 مالى و سامان ھەيە كەشتىكى
 بەسيتى پى بىرى بۆ پىداۋىستى
 خۇى ۋە يان بۆ مامەلەكردن ئەگەر
 ئەۋەشتەى فرۇشت دەبى بىرپىرەۋە
 بىخاتە شوپىنى ۋە فرۇشيارى
 خۇراك و شتى ھەنگىراۋى ۋەكوو
 صابون و شەكرو چا، بەكوردى
 (بەقال).
 الْبَدَلُ مِنَ الشَّيْ: جېنشىن و بارمتەۋ
 بارتەقاۋ بەھاۋ نىرخ ۋە پىاۋى
 خانەدان و شكۇدار، (ك: ابدال) ۋە
 لەزاراۋەى نەۋەيىيان دا ناۋەكە
 بەشۋىن ناۋەكى تىردا دىو
 ئەۋەبەستە ۋە ۋەكوو سەرۋىكى
 ھەرىمى كوردستان، مسعود بارزانى.
 الْبَدَلَةُ: ئەۋە پۇشاكەيە بەرپاۋەت
 بۆدەرەۋەى مالى دەپۇشىرى.
 الْبَدِيلَةُ: جېنشىن و بەرامبەر و نىرخ، (ك:
 ابدال) ۋە لاي صوفىيەكان ۋە لەزاراۋە
 زانىستى سىنەمادا ۋە بەۋەكەسە
 دەگوتىرى كەبەزمانى خۇى قەسەى
 شانۇكارىكى بېگانە دەردەبىرى
 لەرپاۋەتەكى سىنەمانى دا.
 الْبَدِيلَةُ: كەرەستەى سىپىرو بەدىل،
 ئەۋەشتانەى دروست دىگىرىن.

بَذَهْ بَذْهْ رِبْدَاهْ: له ناكاوو گۆزو
گوممهت و دهست به جئ نهوشته ی
نه نجام دا.

بَادَهْ مِبَادَهْ وِبْدَاهْ: به مانا (بَذَهْ) دئ.
بَذْ: قسه ی جوان و ریک و پیک ی کردن
به سه ليقه و بچ خو بۆ ناماده کردن
اِبْتَدَ الْخُطْبَ: په گندهردو و تاریکی داو
مه به سه مکانی خو ی ئاراسته کردن.
تِبَادَه الْقَوْمِ الْخُطْبَ وَالْأَشْعَارَ: هه ریه که
و تار ی ئیر تیجالی خو ی ئاراسته ی
به رام بهر کرد.

الْبِدَاهَةُ: سه رته ی شت ۵ هه رشتیک
که په که مجارو سه رته د بهیندرئ یان
نه نجام ددرئ ۵ له زاره وه ی
هه له سه فه دا به و بیرو بۆ چونانه
ده گوترئ که ناشکراو نمایان زوو
خو یان له زهن دا ده چه سپینن.

الْبِدِيَّةُ: به مانا (الْبِدَاهَةُ) په، به مانا
سه رته و په که مجار ۵ بیرو بۆ چونئ
راست و دروست له کاتی روداوی
چاو مروان نه کراودا ۵ زانیاری و بیرو
بۆ چونیک که له دروونی ئاده میزاددا
سه ر هه ئده دا به بی تی فکری و لئ
ورد بونه وه.

الْبِدِيَّةُ: شتی سه ملیئراو چه سپاو
که پئویست به به لکه نه کا.
الْمِدَّةُ: ولام له مشت و حازر جواب به بی
تی فکری و بیر کردنه وه.

بَدَا بَدَوْاً وِبْدَاءً: دهر کهوت ۵ (بداله في الأمر

جَیْگِر بَوو ۵ له په ندی پئشیناندا
هاتوو ده لئ: (ماعدا مَابدا) له رای
خو ی نه هاته خوار.

بدا فلان بَدَوْاً وِبْدَاوَةً: له شار چوو دهر و
بوو به سارا نشین ۵ ده گوترئ: (بدا الى
البادية) له سارا دا نیشه جئ بوو
مایه وه.

أبدى الشئ و به: شته که ی ناشکرا کرد
۵ (أَبْدَى صَفْحَتَهُ) نارمزیی خو ی
دهر برئ ۵ (أَبْدَى الرَّجُلَ) پیاوه که ی
له شار دهر په پانندو به ره و
چۆله وانی و سارا ره وانه ی کرد.

أبدى في منطقته: قسه ی ره ق و ناخو شئ
کردن و له سنورد دهر چوو.
بادی بینهما: پیک ی گرتن و به رام بهری
په کی کردن (بادی فلاناً) زۆرانبازی
مه پیدانبازی له گه ل دا کرد ۵ (بادی
فلاناً بامر) کاره که ی بۆ فلان ناشکرا
کردو بۆی رونکرده وه.

أَبْدَى: چوو بۆ لادئ به ره و سارا کهوته
رئ ۵ (بَادَى الْقَوْمَ بِالْعِدَاوَةِ)
هه ندیکیان به ناشکرا دوزمنا به تی
هه ندیکیان راگه یاند.

تبدی: ناشکرا بوو، له ساراو چۆله وانی و
لادئ دا مایه وه.

الْبَادِي: نیشه جئ لادئ و سارا ۵
قورئان ده فه رموی: ﴿بَادُونَ فِي
الْأَغْرَابِ﴾.

بادی الرأى: رای سه ره کی و بی لئ ورد

پَنَیْغَه مَبْهَر (د.خ) فِه رَمُوو یَه تی:
﴿الْبَدَاءُ مِنَ الْجَفَاءِ﴾ قَسَمِی نَاشِرِین
جَوْرَیْکَه لَه سَتَه م وَ زَوْر.

بَدَأَ الْأَرْضَ: رَه خَنَه ی لَه زَه وِیْیَه کَه گرت
(بَدَأَ فُلَانًا) گَلَه یی لَه فُلَان کَرْد ه
هَلَس و کِه وِیْیَکِ لَی بَیْنِی نَازَه زایِی
خَوِی بَه رَا مَبْهَر دَه رِبْری ه دَه گوتَرِی:
(بَدَأْتُ عَيْنِي) لَه پَیْش چَاوَم هِیْچ و
پوچ و خَوِیْری دِیَا رَه ه (بَدِی) بَه مَنا
(بَدَأْتُ دِی).

بَدَأَ بَدَاءَةً: بَه مَنا (بَدِی) یه.

أَبْدَأَ: قَسَمِی نَاشِرِین و جَوِیْن نَامِیْزِی
گَیْزِیَا یَه وِه.

بَاذَاهُ بَدَاءً وَمَبَادَاةً: جَوِیْنِی پَیْدَاو قَسَمِی
نَاشِرِیْنِی نَازِیْ سَتَه کَرْد.
الْبَدَجُ: کَوْن و بَار، (ک: بَدَجَان).

بَدَحَ: هَلِی دِیْ ه دَه گوتَرِی: (بَدَح
لِسَانُ الْفَصِيلِ) زَوْبَانِی
بِیْچَوَه نَازَه لَه کَه ی قَه لَاشَت بَوْنَه وِه ی
شِیْری بَوْنَه خَوِی.

بَدَحَ الْجِلْدَ عَنِ اللَّحْمِ: پَیْستَه کَه ی کِه وِن
کَرْد.

بَدَحَ الرَّأْيَ: رَا یَه کَه ی پَه سَه نَد کَرْد و
بِرِیَا رِی لَه سَه رَدَا ه دَه گوتَرِی: (لَو
سَأَلْتَهُمْ مَا بَدَحُوا بِشَيْءٍ) نَه گَه ر
پَر سِیَا رِیَا نَ لَی بَکَه ی رَا خَوِیَا ن
یَه کَا لَآ نَا کَه نَه وِه.

تَبَدَحَ الرَّأْيَ: رَا یَه کَه ی پَه سَه نَد کَرْد و
بِرِیَا رِی لَه سَه رَدَا ه دَه گوتَرِی: (تَبَدَحَ

بِوْنَه وِه، رَا ی ه لَه شَه و بَی سَه ر و
بَه رَه ه قَوْرَنَان دَه فِه رَمُو ی: ﴿إِلَّا
الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِادِي الرَّأْيِ﴾.

بادی بَدَأ، بَادِی بَدِ، بَادِی بَدِی: سَه رَمَتَا ی
سَت.

الْبَادِيَّةُ: مَیْنَه ی (الْبَادِی) یه
چَوْلَه وَا نِیَه کِی پَان و پَوْرَه نَاو و
لَه وِمرِی تَیْدَا یَه بُو نَازَه لَ بَه خَی و
کَرْدَن.

الْبَدَاءَةُ: قَاجَک ه رَا ی پَه سَه نَد و بَاش،
دَه گوتَرِی: (فُلَانٌ بَدَوَات) و (أَبَر
الْبَدَوَات) نَه گَه ر بِیْرو رَا یَه کَا نِی
پَه سَه نَد و بَاش بَوون.

الْبَدَاءُ: دَه رَکَه وِتَنِی رَاو بُوْچَوَنَه،
کَه لَه وِه پَیْش نَه وِراو بُوْچَوَنَه
نَه بَو وِه ه پَه سَه نَد کَرْدَنِی سَتِیْکَه
زَا نَراوِی پَاش نَه زَا نِی یه.

الْبَدَائِيَّةُ: کَوْمَه لَ و تَا ه مَیْکَن بَه لَایَا نَه وِه
وَا یَه کَه دَه شَیْ خَوِدا ی مَه زَن
لَه ه نَدِی بَوَا رَدَا زَا نِیَا رِی نَه بَی دَوَا یِی
زَا نِیَا رِی بُو دَه سَتَه بَه ر بَبِی ه
(أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ)؟ پَان سَه رَمَتَا جَوْرَه
زَا نِیَا رِی یَه کِی ه بَی و دَوَا یِی زَا نِیَا رِی
رَاسَت و پَه سَه نَدِی لَادِرِوسَت بَبِی؟

الْبَدَاوَةُ: ژِیَا نِی سَا رَا نِشِیْنِی و گَوْنَدَنِشِیْنِی
بَه زَوْرِی بَسُو کَوْچَه رِی و دَه وَا ر
نِیْشِیْنَه کَا ن بَه کَا رَدِی.

الْبَدَوُ: سَا رَا و لَادِی ه دَانِیْشَتِوَانِی سَا رَا و
لَادِی کَا ن.

بَدَأَ بَدَاءً: قَسَمِی نَاشِرِیْنِی گَوْتَن ه

السحاب: هوره که بارانی باراند
(البّاح) هه ئه پین.

بَذَخَ الْجُبْلُ ونحوه بذرخا: کیوه که بهرز بوو
به رزایی په که ی دهر که هوت
ده گوتری: (هو باذخ)، (ک: بواذخ و
بُذِخَ) ده گوتری: (شرف باذخ).

بَذَخَ الرَّجُلُ: نه و پیاوه گه ووهو ریزدار بوو
ه به خوی نازی و شانازی کرد، خوی
هه ئه ناپه ووه و لوت به رزی نواند.
بَاذَخَهُ: شانازی به سهر دا کرد.

تَبَذَّخَ: به مانا (بَذَخَ) دی.
بَذَّةٌ بَذًا: به سهری دا زال بوو، پیشی
که هوت ه تی ی په پاند، ته و او بوو
پینگه یی، حال و وه زعی خراب بوو،
شیوه و شیوازی ناشیرین بوو تیک
چوو ده گوتری: (هو باذ و بَذَّ).

بَاذَّةٌ: زال بوو به سهریا، پیشی که هوت ه
ده گوتری: (بازاه الشئ) بؤ گه بشتن
به وشته پیش پکی له گه ل دا کردو
پیشی که هوت ه (ابْتَذَّ مِنْهُ) به زور
نه وشته ی لی ستاند.

بَقَّرَ الْحَبُّ بَذْرًا: تۆوه که ی وه شاند بؤ
کشت و کال ه ده گوتری: (بَذَّرَ
الأرض) زه و پیه که ی بؤ کشت و کال
به کاره یینا.

بَقَّرَ الشَّيْءُ: شته که ی په رت و بلاو کرده ووه
ه (بَذَّرَ مَالَهُ) به ده ست بلاوی
ماله که ی خه رج کرد (بَذَّرَ الْحَدِيثَ)
قه سه که ی بلا و کرده ووه.

بَذَّرَ الزَّرْعُ بَذْرًا: گه شه ی کردو راسا ه (بَذَّرَ
فَلَانٌ فِي النَّفْقَةِ) فلان که ی
له خه رچی و نه مغه ه کی شان دا زیده
ره وی کرد.

بَذَّرَ فَلَانٌ: فلان که ی زوری قسه کردو زیاد
له پنی و یست چهنه ی دا ه نه یی په کانی
ناشکرا کرد ه هه ر له ماناپه دا په که
عانی شه دا وای له فاتیمه کرد
نه و نه یی په ی لایه تی بؤی بدرکینی ه
فاتیمه وتی: (انی اِذَا لَبَّرْتُ).

بَذَّرَ الْمَالُ: به ده ست بلاوی پاره که ی
خه رج کرد ه زیده رقیی کرد
له سهر ه کردنی ماله که ی دا ه له م
ماناپه دا قورئان ده فهرموی: ﴿إِنَّ
الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ
الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا﴾.

بَذَّرَ فَلَانًا: فلان که ی به تاقی کرده ووه ه
ده گوتری: (لو بَذَّرْتُ فَلَانًا لَوَجَدْتَهُ
رَجُلًا) نه گهر فلان که ی به تاقی
بکه به ته ووه ده زانی چ پیاویکی
پیا وانه یه.

تَبَذَّرَ الشَّيْءُ: نه وشته په رت و بلاو
بؤوه.

اسْتَبَذَّرَ السَّحَابُ: هوره که زوو
بارانه که ی باراند.

الْبَذَارَةُ: وه چه و نه ووه، گه شه و نه ما کردو
راسان ه زه نو یبون.

الْبَذَرُ: هه ر ده نکه تۆویک له زه وی دا
بچی یندری ه روه که له کاتی
سهره ئه دان و چه که ره کردنی دا ه

ووجهو نهوهو گهرا ۵ دهگوترئ: (ان
هؤلاء لبذر سرء) نهوانه وهجهى
خرابو خوئپى و بئ نرخن، (ك:
بذور، بذار).
البذر: فيتنهو ناشوبگير، (ك: بذر).
البذر: لهزانستى روهكناسى دا برىتيه
لهو دنكه تۆمهى هيشتا كامل
نهبووه پئ نهگهپشتوه لهروهكيكى
وادا گوئهكسهى دياربـ ۵
نهوجهستهيهى خانهى جرثومى
پيش موتوربهكردنى لهخو گرتووه،
چاكه موتوربه كرا دهبيته تۆو.
البذر: زور بلئو چهقه چهناو.
البذر: نهوكهسهيه بهنهزانى مالو
سامانى خوئ خهرج دهكا.
بذر: حهرهسياتى گرتو پاريزگارى لئ
كرد ۵ موتهنمبى لهكاتى
سهفهرگردنى دا پييان گوت:
خهفهر پاريزمر لهگهل خوئ بهره
وتى (البذر ومي سيفي؟) شمشيرى
خؤمم پييهو حهرهسيات لهگهل
خؤم بهرم؟؟
البذر: نهوهرهسو پاريزمرانهن
كهبهجهكهوه پيش كاروان دهكهون،
كرئى حهرهسى و پاريزگارى كردن
ومردهگرن، حهقى دنيا بونى
گهشتيارو پاريزگارى كردنى.
البذر: نهسپهكه كهوته غاردان
بهروه نهو شتهى دهيهويست ببيكاتى

۵ (البذر القوم) نهوقهومه بهرتو
بلاو بونهوهو ههلاتن.
البذر القوم: نهوقهومه بهرشو بلاو
بونهوه ههرهكهيان بهرهو شوينيك
ههلاتن ۵ دهگوترئ: (ما ابذر الدم
لي الماء) خوئنهكه لهناو ناوهكهدا
بلاو نهبووه ههرهتۆپهئى مايهوه.
بذر: بهذل: بهدل نهووكاره
خؤبهخشىيهى نهنجام دا.. ئيسى
فاعيلهكهى (بازل، بذال، بذول،
مبذل).
بذر: لهكاتى ئيشكردن و
خزمهتكدن دا نهو پؤشاكهى
پؤشى.
بذر الرجل: پياوهكه بهدلهى كار
كردنى لهبهركرد ۵ دهگوترئ: (كلام
مبذل) قسهيهكى سواوو بازاړى يه
(سيف مبذل) شمشيريكى تيزو
برندهيه.
بذر الرجل: پياوهكه وازى
لهخؤشاردنهوهو خوئپهنادان هئنا ۵
دهستبهردارى خوئوؤزكردن و
خؤناراپش دان بوو ۵ پؤشاكى شرو
كؤنهى پؤشى.
بذر: داواى بهخشينى لئ كرد ۵
(استبذل فلاناً شيئاً) داواى لهفلان
كرد شتيكى پئ بهبخش.
البذر: بهخشين بهگوپرهى توانا ۵
دهگوترئ: (سأله فاعطاني بذل يمينه)

داوام لی کرد نه و مندهی له توانای دا
بوو پئی به خشیم ه ههروا
دهگوترئ: (صونه خیر من بذله)
ناو مروکی باشره لهروالتهی.

الْبِدْلَةُ مِنَ الثَّيَابِ: نهو پۆشاکهیه بۆ
نیش له بهر دهکری خه لکی هه ره مهکی
پئی دهئین: به دهلهی نیش.

الْمِبْدَلُ: به مانا (بِدْلَة) یه پۆشاک کون و
جلی نیش، (ك: مبادل) دهگوترئ:
(خَرَجَ عَلَيْنَا فِي مَبَاذِلِهِ) به جلی
نیشه وه یان به پۆشاک ناو ماله وه
هاته دهر وه بۆ لامان.
الْمِبْدَلَةُ: به مانا (المبدال) دئ، (ك:
مبادل) ه.

بَدَمَ بَدَامَةً وَبَدَمًا: پته وو قایم بوو،
دهگوترئ: (لرب بدم) پۆشاکێکی
پته وو ره خته یه، ربه سه که ی باش
رێسراوه سفت و سافه.

بَدَمَ فُلَانٌ: فلانکس خۆ گریوو، رایه که ی
په سه ند بوو دهگوترئ: (فلان ذو بدم)
واته: فلانکس خاوه ن راو بۆ چونی
خۆ یه تی و پایه نده پێ یانه وه.

بَدَا بَدَاً وَبَدَاءً: ره وشتی خراپ بوو،
له قسه کردن دا وشه و رسته ی
ناشیرینی به دهم دا هات.

بَدَوُ بَدَاوَةً وَبَدَاءً وَبَدَاءَةً: به مانا (بدایه) ه
دهگوترئ: (هو بدی) نه و پیاوه ره وشتی
ناشیرینه ه (أبدی) به مانا (بدایه).

بَرَأَ اللَّهُ الْخَلْقَ بَرَاءً وَبَرَاءً: خودا بونه و مری

دروست کردوه.

بَرِيءٌ الْمَرِيضُ بَرَاءً وَبَرَاءَةً: نه خۆ شه که
چاگبۆ وه نه خۆ شی په که ی نه ما ه
(هو باری).

بَرِيءٌ مِنْ فُلَانٍ بَرَاءَةً: له فلانکس دوور
که و ته وه وازی لی هیئا ه (بری من
الدين والعيب والتهمه) له قهرز
له عه یبو له که له تاوان رزگاری
بوو، هیچی له سه ری نه چه سپا (هو
بارئ)، (ك: براء).

بَرِئَ بَرَاءً وَبَرَوًا: به مانا (برئ) یه
دهگوترئ: (برء فلان) فلانکس دئی
پاک و نیازی خاوه ن بوو (هو بری)
ههروا دهگوترئ: (عمل بری)
کرداری که بی خه وش و عه یب غه ل و
غه شه ه (فلان بری الساحة)
فلانکس له و تاوانه ی پالی درابوو
بی تاوان دهر چوو ه هیچی له سه ر
نه چه سپا (بری الذمه) نه ستوی
خالی یه له قهرز، قهرزدار نیه، (ك:
براء، برء، برآء، أبراء، أبرياء) ه.

أَبْرَأَ فُلَانٌ: فلانکس که و ته یه که م
روژی مانگه وه.

أَبْرَأَ اللَّهُ فُلَانًا: خودا شیفای نه خۆ شی
فلانکس ی دا.

أَبْرَأَ فُلَانٌ فُلَانًا: فلانکس گه ردنی
فلانی له قهرزه که ی نازاد کرد.

بَارَأَ شَرِيكَه مِبَارَاةً بَرَاءً: له هاو به شه که ی
جیا بووه.

بَارَ الرَّجُلُ زَوْجَتَهُ: پیاوه که له گهَل
 زَنَه کە ی رَیْک کە مۆت لَیْک
 جیاببئەوه.

بِرَّاءُ مِنْ كَذَا: بە مانا (أَبْرَأُهُ) دئی (بِرَّاءُ مِنْ
 الْعِيْبِ أَوْ الذَّنْبِ) برپاری دا
 بەبئ عەیبی ئەو کابرایە یان بە
 بێتاوانی یان ناراستی تۆمەتی
 ناراستە کراویبۆی ە قورئان
 دمفەرموی: ﴿قَبْرَاءُ اللَّهِ مِمَّا قَالُوا﴾ ە
 (تبارا الشریکان) ئەو دوو شەریکە
 لَیْک جیابونەوه.

تَبَرَّأَ مِنْ كَذَا: خۆی لئ رزگار کردو لئی
 دوورکەوتەوه قورئان دمفەرموی:
 ﴿إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتُّبِعُوا مِنَ الَّذِينَ
 اتَّبَعُوا﴾.

اسْتَبْرَأَ مِنَ النِّجَسِ وَالْبَوْلِ: خۆی
 لەپیسایی و میز پاک کردەوه،
 (اسْتَبْرَأَ مِنَ الدِّينِ وَالذَّنْبِ): داوی
 کرد قەرزەگە، تاوانەگە ی لەسەر
 لا بەرن.

اسْتَبْرَأَ الشَّيْءُ: تویژینەوه ی لەوشتەدا
 کردو ویستی بگاتە ئاکام و راستی
 بۆدەریکەوئ.

الْبِرَّاءُ: چاوە واته: (مصدر) دەکرێتە
 خەبەر و صیفت بە مانا دوورە
 پەڕیزی و خۆپاراستن دئ وەکوو
 لە قورئان دا دمفەرموی: ﴿وَإِذْ قَالَ
 إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا
 تَعْبُدُونَ﴾ ە هەروا وشە ی (البراء) بۆ

ئەم مانایانەش دئ: شەوی بەکەمی
 مانگ ە شەوی کۆتایی مانگ ە بەکەم
 رۆژی مانگ دوا رۆژی.

الْبِرَّاءُ: بیانوو نەهێشتن و هەپەشه لئ
 کردن ە وەکوو قورئان دمفەرموی:
 ﴿بِرَّاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾.

براءة الاعتماد: ئەو فەرمانە
 رەسمییە بە کە دەوڵەت دەری دەکا بۆ
 سەفارت و فونصولییە بیانیەکان
 بۆ ئەوهی لەولاتەگە ی دا دەست
 بەکارهانیان بکەن هەریەکەو
 لەبواری تایبەتی خۆی دا.

براءة الاختراع: شەها دەپەکە دەدرئ
 بەوانە ی داھێنان ئەنجام دەدەن و
 بەرھەمە داھێنراوەکانیان
 لەفەرمانگە ی تایبەت تۆمار دەکەن.
 البراءة: کۆختە ە ئەوشوینە ی
 نیچیرەوان خۆی تێدا حەشار دەدا
 بۆ ئەوهی نیچیرەگە ی نەیبینئ
 تادەستی لئ دەوشینئ.

البرينة، البريئة: مەخلووقات
 دروستکراوەکان.

بَرَّالُ الدِّيكِ: کە ئەشیرە کە خۆی گیف
 کردەوه و پەڕی ملی فش کردن
 وەکوو ئەوه خۆی نامادەبکا بۆ
 شەپە کە ئەشیر.

بَرَّالُ الرَّجُلِ: پیاوه کە خۆپاریزی کرد
 لەشەپو سورنەبوو لەسەر تیوەگلان.
 أَبْرَأَل: بە مانا (بَرَّال) یە هەروا (تَبَرَّال)
 بە مانا (بَرَّال) یە.

سەۋزە لەپەپىرى درەختسە
سۆپرىيەكانە، گولەكەى سېى يە
بۆنىكى خۆشى ھەپە بەرەكەشى
زۆر بەسودەو زۆرجۆرىشى ھەپە.

البُرْتَن: چىنگو نىنۆكى دېندە يان
بالىندەى خاۋەن دىنوكو نىنۆكى
شەپانى لەجۆرى بازو ھەلۆ، (ك):
بُرَان(ه).

بُرَج بُرُجَا: بەرز بوۋەو دەرەكەوت.
بُرَجَتِ الْعَيْنُ: سېپىنىيەكەى چاۋ
بەرەشايى داپۇشرا ۋ دەۋرەدرا.
بُرَجَ فُلان: نىۋان بىرۇكانى فراۋان بوۋ،
زىندەروى كىرد لەخواردن و
خواردنەۋەدا ۋ (ھو اُبُرَج)، (ھى
برجاء)، (ك: بُرَج).

اُبُرَج: بورجى بىنات نا.
اُبُرَجَ الله السماء: خدا ناسمانى كىردەو
بەخاۋەن بورج.
تَبَرَجَتِ السماء: ناسمان بەنەستىرەكان
رازايەۋە.

تَبَرَجَتِ المرأة: ئافىرەتەكە جوانى و
مەحاسىنى خۆى بۇ بىگانە
دەرەخت ۋ (جوانى خۆى نىشانى
غەپرى مېردەكەى دا).

الْإِبْرِيْجُ: مەشكەى دۆ (لەپىستى ئازەل و
لەتەنەكەو لەناپلۇن دروست
دەكرى)، (ك: اُبَارِيْج).

البارجة: كەشتى شەپ كەشتىيەكى زۆر
گەرەو زەبەللاخە، جۆرەھا چەك و

اَلْبُرَائِلُ: پەپو پۆلى مىلى كەلەشپىر ۋ
ئەۋپەپانەى بەدەۋرى مىلى يەۋەن.
بُرَائِلُ الأرض: گىاۋ گزى زەۋى ۋ (اۋر
برائىل) كۈنىيەو نازناۋى كەلەشپىر.

اَلْبُرَيْخُ: دەرۋى ئاۋو رېپەۋى، بەلۋەى
ئاۋ لەسۋالەت و شتى تر، (ك):
بُرَايْخ(ه) بەمەرەبى (الزُدْبَة) شى پىچ
دەگۈترى.

بُرَيْرَتِ الدُّرُ: دۆلچەكە لەئاۋەكەدا
دەنگى لىۋەھات.

بُرَيْرَ التَّيْسُ أَوِ الْأَسَدُ: نىرىيەكە يان
شپىرەكە لەكاتى رى ھەئسان دا
دەنگى لى بەرزبوۋە.

بُرَيْرَ فُلان: كابرا بەدەنگى بەرزو نەپەۋرىق
ھەئساۋى قەسەى كىرد.

الْبُرَيْتَارُ: شپىر.

بُرَيْرُ: ئاۋە بۆنەو دەنگەى بانگى ئازەلى
پىچ دەكرى بۆسەر ئالىك.

الْبُرَيْتُ: نەتەۋەپەكە لەئاۋ چىياكانى
باكورى ئەفرىقادا دەۋىن زوربەپان
خىل و ھۆزن زۆرىشيان تۋاونەتەۋەو
بوۋنە ەمەرەب، (ك: برابر، برابرة) يە
(البربري) تاكى بەرەپەر.

الْبُرَيْطُ: ئامپىرىكى مۇسقىياپە، (ك):
بُرَايْط(ه).

البُرْت: شەكرى سېى.

البُرْت - البُرْت: چاۋساغى شارەزاۋ گورج و
گۆل ۋ بىۋرى داربېنەۋە.

البُرْتَقَالُ: درەختىكى بچۈكى ھەمىشە

تەفەمەنى تىدايە ۋ (بەئوسطول
جەنگى بەناوبانگە).

الْبُرْجُ: قوللەو قەلا ۋ خانوئك لەسەر
شورای شار دروست بکړی.

بُرج المدينة: روکن و سەنتەری شار ۋ
پەکیکە لە دوازده بورجەکانی
ناسمان ۋ بالەخانەى بەرزى
بەحەوادا چوو ۋ (بُرْجُ الحمام)
بالەخانەپەکی تاپبە تیبە.

الْبَرْجُ: جوانخاص روخسارى جوان، (ك):
أبراج ۋ.

التباريج: (تباريج النبات): گوڵ و
گوژارزى رووھ.

الْبُرْجُدُ: پۇشاکىكى خەتخەتى ئەستورە
وھو و جاجم وایە بە کەلکى
ئەوھدئ بکړئ بەچادر، (ك): براجد).

الْبُرْجَاسُ: ھەدەفیکە بەسەرى رمبەوہ
پان بەسەردارى ئالاوہ
دەچەسپیندرئ (گۆپەگە لەزپریان
لەزیو) سوارچاکەگە لەسەر پشتى
ئەسپەکەوہ دېھاوئزیتى
ھەدەفەکەى.

الْبُرْجَاسُ: جۆرێکە لەزین (زینیک
گەناو داربى وھو لێفە) دەکریتە
سەرپشتى ئەو ولاغانەى ریشمەو
لغاویان دەکریتە سەر.

الْبُرْجُلُ: پەرگار نامپێرکە دوقاچى ھەن
پەکیکیان دەچەقیندرئ و ئەو پتریان
بەدەورى دا دەسورپیتەوہ بۆئەوہى

ھێلى گەوانەپى دروست بکا ۋ پێشى
دەگوترئ: (بُرْكار).

بَرْجَم الکلام: قەسەگە رەق و زبەر بوو.

الْبُرْجُمَةُ: چومزگەى قامکەکان، (ك):

براجم) (الْبِرَاجِمُ) تیرەپەکن لەھۆزى
تەمىم ۋ لەپەندى پېشیناندا ھاتووہ
(إِنَّ الشَّقِيَّ وَالِدَ الْبِرَاجِمِ) بەدبەخت
کەسێکە دەبیتى شەندى
بەرەجیمەکان بناغەى ئەم پەندە
لەوہوہ ھاتووہ: کەسەمرى کورپى
ھىند نەوھو و نوکەسى لەتیرەى
(دارم) گوشت و ناگرى تیبەردان،
لەوھپیش سوئندى خواردبوو دەبى
لەتۆلەى ئەسەدى براى دا سەد
کەس لەوھۆزە بکوژئ، جالەو کاتەدا
کابرایەك لەبەرەجیمەکان بۆنى
گۆشتى برژاوى ئەو کوژراوانەى کرد
رۆى تا گەپشتە شوئنى روداوہکە،
عەمر لێى پرسی ئەتۆ لەج
تیرەپەکی وتى لەبەرەجیمە، نیتى
عەمر ئەویشى گرت و گوشتى،
سەدەکەى تەواو کرد، ئەو روداوہ
بۆتە پەند بۆھەرکەسێك خۆبختە
خەتەرەوہ بەھۆى تەماعەوہ.

الْبِرْجَوَازِيَّةُ: چىن و توپزێكى کۆمەلگایە
لەسەردەمى راپەرپنى ئەوروپادا
سەرى ھەلدا، ئەندامەکانى پیاو
ماقوڵ و وەرزێرەکان بوون، دواى
ئەم توپزە بوونە پالپشت و
دامەزرێنەرى پاساى پەرلەمانى ۋ

پاشان لهسهدهی نۆزدهیهم دا
 نهوجین و توئژه بوونه خاوهنی
 کارگه و ئامیری بهره مهینان و
 له بهرام بهریان چینی کریکاریش
 پهیدا بوو بهم جۆره کۆمه لگای
 نه وروپا و خۆرئاوا بوو به دوو چین و
 دوو گهمبې دژ به یهک چینی
 سه رمایه دارو چینی کریکار.
 بَرَحَ بروحاً و بَرَحاً: له شوینی خۆی لاجو،
 نه ما، (بَرَحَ فلان) رقی هه لسا.
 بَرَحَ الظبي والطائر: ئاسکه که یان
 باند هکه له لای راستی بینه ره وه
 رقی بۆلای چه پی ۵ (عه ره ب
 به ببینی ئهم دیارده یه
 ره شبینیان له لای دروست ده بی).
 بَرَحَ بَرَحاً و براحاً و بروحاً: له شوینی خۆی
 لاجو ۵ بۆ بهرده وای له شتیکیش
 دا ده گوتری: (ما بَرَحَ بفعل کذا)
 هه می شه و ئیستاشی له گه ل دابی
 خه ریکی نه و ئی شه یه.
 بَرَحَ الخفاء: ئی شه که رون بو وه و ته م و
 مژی له سه ره وه یه وه.
 بَرَحَ مكانه: له شوینی خۆی لاجو به جی
 هیشت.
 أَبْرَحَ به: زۆری نه زیهت دا، چا پسی کرد
 ۵ هه رکاتی په کێک زنده ره وی بکا له
 سه رزه نشت کردن و سه خا وه ت
 داده گوتری: (أَبْرَحْتُ لوماً) و
 (أَبْرَحْتُ كرمًا).

أَبْرَحَ الشئني: ریزی لئ گرت و

به گه وه ی زانی.
 بَرَحَ براحاً: په رده ی له سه ره هه لدا یه وه ۵
 (بَرَحَ المكان مبارحه)، نه وشوینی
 جی هیشت.
 بَرَحَ الله عنه: خودا چور ته م و ته نگ و
 چه له مه و ناخۆشی له سه ره لا برد.
 بَرَحَ به: به مانا (أَبْرَحَ دئ)، (بَرَحَ به
 الضرب): به توندی لئ دا..
 ده گوتری: (ضربه ضرباً مبرحه) (بَرَحَ
 بفلان الأمر) نه و کاره فلان که سی زۆر
 ماند و کرد و نه زیهتی دا ۵ هه ره له م
 بار مه که ده گوتری: (بَرَحْتُ به الحمى)
 له رز و تا که زۆر ئازاری فلان که سی دا ۵
 هه لای گه رمی تا لئ دا.
 تَبَرَّحَ: لاجو، وازی لئ هی نا.
 البَرَّاحُ: گه ری گه رمای هاوین ۵
 ره شه پای گه رمی هاوین.
 البَارِحَةُ: بۆ مئینه ی (الباح) ه
 نزیکترین شه وی رابرد و ۵ هه ره له و
 بو اره دا په ندیکی پئشینان هه یه
 ده لی: (ما أشبه الليلة بالبارحه).
 بَرَّاح، بَرَّاح: نا وه بۆ خۆر ۵ که
 ده گوتری: (لأَبْرَاحَ ولأَبْرَاحَ) واته:
 هیچ گومان و گۆران کاری نه.
 الْبَرَّاحُ: پانتایی په که له زه وی روته ن
 نه دره ختی تئیدابی نه گیا و گزو
 سه وزایی ۵ (الْبَرَّاحُ من الأمر) کاری
 رون و ئاشکرا ۵ راو و بیرو بۆ چونی
 نا په سه ند.

الْبَرْحُ: تەنگانەو سزای بەنیش و نازار،
دەگوترئ: (لقي منه بَرَحاً بارحاً و بَرَحاً
مِرحاً) لەووەو زۆری نازارو ناخۆشی
پن گەیی (ولقي منه بناتِ بَرَح)
چورتەو ناخۆشی لەووەو توش هات.
بَرَحِي: وشەپەگە ناراستە دەگوتئ
نامازەو نارمزامەندی دەکا
بەپێچەوانە (مَرَحِي) گە بۆ
پەسەندی و پشتگیری دی.

الْبُرْحَاءُ: چورتەو تەنگانەو نازار
(بُرْحَاءُ الْحُمَى) نازاری تاو نەخۆشی.
الْبُرْحَةُ: سەرپشکی کردن لە هەموو
شَتِيك دا.
الْبُرَيْجُ: ماندوبون (التباريج) ناخۆشی
جۆراو جۆر.

تباريج الهوى: نازاری عەشقی و ئەوین.
بَرَدٌ بَرْدٌ و بَروداً: پلەو گەرمی دابەزی
دەگوترئ: (هو بارد و بَروداً)
بَرَدٌ حَقٌّ عَلَى فُلَانٍ: مافی خۆی لەسەر
فلان چەسپاند ە هەر لەم مانایەدا
پە ئیمامی عومەر دەرەرموئ:
(وددت أنه بَرَدٌ لَنَا عَمَلُنَا).

بَرَدٌ فُلَانٌ: گەمەتەر خەمی کرد، لێی سارد
بۆو ە دەگوترئ: (جَدُّ فِي الْأَمْرِ ثُمَّ
بَرَدٌ): لەسەرەتاو بەجیدی دەستی
دایە بەلام پاشان لێی سارد بۆو.
بَرَدٌ: مرد، ساردبوو، گیانی تێدانهما،
(بَرَدٌ الْأَمْر) کارەگە ئاسان بوو
گیروگرهتی نەهاتە پێش.

بَرَدُ السَّيْفِ: شمشیرەگە کول بوو، نەپیری.
بَرَدُ الشَّيْءِ: ساردی کرد، یان بەهزی
تێکەل کرد.
بَرَدُ الْحُزْنِ بِالماءِ: نانەگەو بەئاو تەپکرد،
رشاندی.
بَرَدُ اللَّيْلِ الْقَرْمِ وَعَلَيْهِم: خەلگەگە
سەرماي شەویان توش هات.
بَرَدُ الْعَيْنِ: چاوی رشت ە (بَرَدٌ بَرِيداً)
رەوانەو کرد.

بَرَدٌ بَرودَةٌ: سارد بوو ە (بَرَدٌ الْأَرْضُ) زەوی
ساردو سەرماي بەسەردا هات،
ومرەزەگەو سارد کرد.
بَرَدُ الْقَرْمِ: خەلگەگە سەرمايان بوو،
سەرما لێی دان.

أَبْرَدَ: چوووە کاتی فێنکی و سەرما ە
گەوتە دەمەو ئیوارە ە لەئیوارە دا
چوووە ناووەو.
أَبْرَدَ لَهْ: ساردی دەرخواردا (أَبْرَدَ
بِرِسَالَةٍ) نامەگەو لەرێگەو بەریدەو
بۆنارد.

أَبْرَدَ الشَّيْءُ: شتەگەو بەساردی هێنا ە
ساردی کردەو.

أَبْرَدَ حُبْرَةً: نانەگەو بەئاو تەپکرد (أَبْرَدَ
الشَّيْءَ فُلَاناً) ئەوشتە بپستی
لەفلانکەس بپری بێ هیزی کرد
ماندوی کرد.

بَرْدٌ لَهْ: بەمانا (أَبْرَدَ) دئ ە (بَرْدٌ عَنْهُ)
بارەگەو لئ سوک کرد ە لەفەرمودەو
پێغەمبەردا هاتوووە دەرەرموئ:

الْبُرْدَةُ: ورده ئاسن ئەو خشت و خاك و
ورده ئاسنەى لەكاتى بېرپنەوہى
ئاسن دا دەكەوئتە خوار.

الْبُرْدَةُ: مېنەى ئاسن بېرپنەوہ.

الْبُرْدُ: پەسىوى و پەتايەگە توشى
داپۇشەرى (أغشية) كۆنەندامى
هەناسەدان دەبى.

الْبُرْدُ: پۇشاكىكى خەتخەتە وەكوو جاجم
وليفە بەخۇدادەدرئ پان وەكوو
عەبا لەبەردەكرئ، (ك: اَبْرَاد، اَبْرَد،
بُرود).

الْبُرْدُ: تەرزە ە ناوى بەستو كەلەهەورەوہ
دېتەخوارەوہ ە دەنگە دەنگە
لەبىچمى دەنگە نۆك و نىسك دا ە
پېشى دەگوتري دەنگى هەور.

الْبُرْدُ: هەورى تەرزەوى، هەورى خاوەن
تەرزە.

بُرْدَى: جۆمىكە سەرجاوەگەى لەگوندى
(الزبدانى) هەلەدەقوتئ، گەورە جەمى
دیمەشقە پېنج فرسەخ لە
دیمەشقەوہ بۆلاى بەعلەبەك
دووورە.

الْبُرْدَاءُ: لەرزو تاى زۆر سەرما ئاومر.

الْبُرْدَان: بەمانا (الأبردان)ە.

الْبُرْدَةُ: پۇشاكىكى خەتخەتە وەكوو
عەبا لەبەردەكرئ پان وەكوو جاجم
بەخۇ دا دەدرئ، (ك: بُرْد، بُرَد).

الْبُرْدَةُ: قەلەوى.

الْبُرْدِي: روەكىكى ناوى پە لاسكەگەى

(لَا بُرْدَوا عَنِ الظَّالِمِ) سزای تاوانى
ستەمكار سوک مەكەن بەوہ جنىوى
بى بدەن پان دوەى لى بکەن.

بُرْدَةُ الشَّيْءِ: شتەگەى سارد گرد ە (بُرْد
طعامه و شرابه) خواردن و
خواردنەوہگەى خستە ناو
سەلاجەوہ بۆنەوہى ساردبى ە (بُرْدُ
الشَّيْءِ فَلَانًا) بەمانا (اَبْرَدَةُ) دئ.

اَبْرَدَةُ: بەناوى سارد خۆى شت ە ناوى
ساردى خواردەوہ بۆنەوہى ناوسكى
هينكى بېتەوہ.

اِسْتَبْرَدَ عَلَيْهِ لِسَانَهُ: زمانى اس
بەرەللا کرد وەكوو بېرمەند.

الأبردان: ئیوارەو بەيانى.

الإْبْرَدَةُ: سەرمایى كە لەناوسك دا پەيدا
دەبى.

الْبَارْدَةُ: زيانى خۆشى و بى مەينەت.

الْبَارْدَةُ: مېنەى (البارد)ە هەروەها
قازانجى بازىرگانی دەستەو پەخەپە،
خېرا بېكرى و بېفرۆشى و خېر بكا
ە دەگوتري: (غنيمة باردة)

دەستكەوتى بى ماندوو بوون ە بۆپە
پېغەمبەر فەرمووپەتئ: (الصوم في
الشتاء الغنيمة الباردة) بەرۆزووبون
لەوهرزى زستان دا دەستكەوتىكى
بى ماندووبوونە.

الحرب الباردة: جەنگى سارد، شەرى
پروپاگەندەو چاوو راو بەبى
بەكارهينانى چەك و تەقەمەنى.

مەترىك و زياتر بەرز دەپىتەو،
 زوو پى دەگاو گەشە دەكات...
 بەزۆرى لەزەلکاوەکانى لای سەروى
 چۆمى نىل دا دەرسكى، مىصرىيە
 كۆنەكان لەو روھكە كاتى خۆى
 ومەرقى بەرەدايان دروست كردو.
 البردەي: جۆرە خورمايەكى پەسەندە.
 البراد: صيغە موبالەغەيە ە كەسپكە
 جەرپەو گۆزە دروست دەكا بۆئەو
 مەى تىدا سارد بكات.
 البرادة: مينيەى (البراد) ە مەكىنەى
 ناو سارد كردن (تلاجة).
 البرود: ھەرشتيك فينك كەرەوہ بى ە
 وەكوو شەراب كە دەرونى پى سارد
 دەكەيەو، كىل كەچاو فينك
 دەكاتەو ە بەقوماشيكيش دەگوتري
 نەنەرم بى نەتەنك.
 البريد: لەبناغەدا بەو ولاغە دەوتري
 كەنامەكانى لى بار دەكري ە
 نامەبەرو نىردراوى دەست رويشتو
 بەك بۆلای پەكىكى تر ە مەسافەى
 نيوان دوو قۇناغە پى لەقۇناغە
 ريكاكانى كاروان كەقۇناغ بريتییە
 لەچەند ميليك راجيايى ھەيە لە
 چەنڤيەتەكەدا ە نامەو پەيام.
 التبريد: لەزانيارى سروشت ناسى دا
 بريتییە لەريگا چارمەيك
 بۆبەدەستەينانى جۆرە گەرميەك
 بەھۆى شەمەنيەكەو.
 الميزه: بپمەند؛ ناميرىكە گپن گپنە

بۆ رىكخستن و راستەو پاستەكردنى
 قەبارمەك.
 البردعة: كورتانى گويدريز يان ھيستر
 كەلەپشتى دەكري بۆ ئەوھى بارى
 لى بندري يان سواربوونى خۆش
 بى، (ك: برادع) ە.
 البردعة: بەمانا (البردع) يە، (ك:
 براذغ) ە.
 برذان الفرس: ئەسپەكەرۆيشت بەشيوەى
 رويشتنى بارگير.
 برذان الرجل: ئەو پياوھ سوارى بارگير
 بوو يان بوو بە خاومنى بارگير ە
 زمانى گيراو نەيتوانى وەلام
 بداتەو.
 البرذون: ولاغە بەرزەيەكە جيا لە
 ھيستر و ئەسپى عەرەبى بەگوردى
 پى دەگوتري بارگير، چەستەيەكى
 گەرەى ھەيە قاچ ئەستورو سم
 گەرەيە، (ك: برازين) ە.
 بر حجة برأ: حەجەكەى وەرگيراو قبول
 بوو.
 بر اليمين: سویندەكە راست بوو ە (بر
 السلعة) كالاکە رەواجى بوو.
 بر البيع: مامەئەيەكى بى غەل و غەش
 بوو، درۆو خيانەتى تىدا نەكرا.
 بر الله حجة: خودا حەجەكەى لى قبول
 كرد ە (بر الله قسمة) خودا نيازەكەى
 بۆ ھيئاپەدى.
 بر فلان ربة: فلانكەس زۆر جۆر خودا

لهخودا بكا ئاواتى بېتەدى خودا
داواكهى رمت ناكاتهوه.

بَرَّ عَمَلُهُ: پاساوى بۆكارهكهى هېنايهوه،
پاكانهى بۇخۇى كرد.

اَبْرًا: لههاوهلانى جيابووه، گۆشهگير
بوو.

تَبَارَا: ئەوانه هەندىكىيان ئەگەل
هەندىكىيان پېشپىگىيان كرد.

الْبَرَّ: (اسم تفضيل) گوتراوه: (اصْلَحَ
العرب أَبْرُهُم أَصْلَحَهُمْ فِي الْفَصَاحَةِ
أَعَدَّهُمْ فِي الْبَرِّ): بهخۇچاراوترين
عەرمب ئەوانهپانن زۆر چاكە كارو
چاك خـوازو خوداپەرسـتن
رهوانپيژترينيان ئەوانەن لهقولاىى
سارادا نيشته جـيـن و ژيان
بهسەردەپەن.

الْبَرُّ: ئەو وشكانى يە ئاو دايەنەپۆشيبى،
(ك: برور) هەروا ناويكە لهناوه
جوانهكانى خودا.

الْبِرُّ: خـيـرو چاكە ە دل و دمرون ە
دەگوتري: (فلان لايعرف هراً من بَرِّ)
ە فلانكەس گيل و نەقامە فەرقى
دۆست و دوژمنى خۇى ناكات ە
نازانى كىى خۇش دەوى و كىى
دەدزى.

الْبِرُّ: گەنم (ابن بَرَّة) نانه (الْبَرَّانِي)
دمرهكى.

بَرَّة: ناوه بۆچاكە و نيسمىكى غەيره
مونصهرىقه.

الْبَرَّة: سارا، (ك: براراي) يە.

پەرسىتى ئەنجام دا (بَرَّ فلان والديه)
فلان زۆر چاكەى لەگەل باوك و
دايكى داگرد ە دەگوتري: (هر بار)،
(ك: بَرَّة) ە (هوبَرَّ)، (ك: أبرار) ە.

بَرَّ فلاناً: بەقسەيان بەكردهوه بەسەر فلان
دا زال بوو.

بَرَّ فلان: فلانكەس راستال و بەخۇ چاراو
بوو (دزى خراپەكان).

أَبْرُ: بهوشكانى دا سەفەرى كرد ە
دەگوتري: (أَبْرُ وَأَبْحَرُ) زۆر سەفەر
دەكا ە هەميشە بهوشكانى و
بەدمريادا لههاتوو چۆ داپە.

أَبْرُ الرجل: پياوهكه مندالى زۆر بون ە
(أَبْرُ القَوْمِ) ئەونەتەوه زۆر بون.

أَبْرُ القَوْمِ: بەسەر خەلكەكهدا زال بوو
(أَبْرُ العمل) مەبەستى بە كردهوكانى
بەدەستەهتەننى رەزامەندى خوداپە،
كارى كرد بۆئەوهى لهخودا نزىك
بېتەوه.

أَبْرُ الله: بەراستى و راستگوىى
سوپىندەكهى ئەنجام دا.

أَبْرُ الله يَمِينُهُ: خودا ئاواتەكانى
دوعاكانى بۆهتايەدى ە پېغەمبەر
(د.خ) فەرمويهتى: (رَبِّ اشْعَثْ
أَغْبَرُ ذِي طَمَرِينَ لَا يُؤْبَهُ لَهُ لَوْ أَقْسَمَ
عَلَى اللَّهِ لِأَبْرَةٍ) زۆر ئادەمىزادى قىز
ژاكاوو تەپ و تۆزواى پۆشاك دراوو
پينهكراو كهكەس گرنكى پىناداو
لاى خودا زۆر ريزدارە ئەگەر داوا

البیر: بهروبوومی داری نهراک.

المجر: شوینی چاکه کردن و بههاناوه

چونی لیقه و ماوان و هکوو پهناگه و

خهسته خانه.

بروز: بروزا: دهرکه وت و ناشکراوو پاش

نهووی چ دیار بونیکي نه بوو.

بروز له: بوی تاق بووه بوئهووی

زورانبازی و بهرامبهری له گهل بکا.

بروز فلان: دوی گیلو و نهقامی تنیکه پیشتو

عاقل بوو.

بروز: چوو بؤ دهست بهناو گه یانندن.

بروز الأرض: زهوییه که بوو به شوینی

دهست بهناو گه یانندن.

بروز الى المكان: چوو بؤ نهوشوینه.

بروز برازة: عهقلی تهواو رای پهسندی هه بوو،

دهشت جوان و داوینپاک بوو.

برزت المرأة: نافرته که پوشاکی

بالاپوشی و هلا ناو خووی سفور کردو

تیکه لاوی پیاوانی بیگانه بوو.

ابرز: بریاری سهفه رکردنی دا ه (ابرز

الشئی) نهوشتهی دهرخست و

ناشکرای کرد ه رونی کردهوه.

ابرز الكتاب: کتیه کهی بلاو کردهوه،

کتیه کهی له چاپ داو بلاوی

کردهوه.

بارز مبارزة: بهشمشیر و شتی وا

بهرامبهری کرد.

برز: چوو بؤسه ناو (برز الفرس علی

الخیل) نهسپه که لهراکردن دا پیش

ولاغ بهرزهکان کهوت.

برز الرجل: پیاوه که بهسهر هاوولانی دا

بالادهست بوو دهگوتری: (برز

علیهم) بهسهریان دا زال بوو.

برز الشئی: بهمانا (ابرز) دئ ه (برز

الفرس راكبه) نهسپه که سواره کهی

رزگار کرد.

تبارزا: ههریه که لهو دوو کهسه

لهگوپهپان دا کهوتنه بهرامبهری

کردن لهگهل پهکتر داو ههریه کهیان

ههولئ دا دهستی خووی

له بهرامبهری بوه شینی.

تبرز: چوو بؤسه ناودهست ه بؤشوینی

دهست بهناو گه یانندن.

الابرز: لهزانستی نازهلداری دا بریتیه

لههاتنه دهرهوهی هه ندئ ماددهی

تایبهتی لهناو لهشی نازهل بهبی

نهووی کارلیکی یاسایی لهگهل

جهسته کهدا بکا و هکوو هاتنه

دهرهوهی میزو عهرهق و فرمیسک.

البراز: دهشت و سارایه کی بهرافراوانی

بی دارو درهخت و گزوگیا ه ههروا

نهو ماددانهی لهریخوله دینه خوار

لهکاتی چونه سه ناودهست دا.

البرزة: لوتکه شاخ و دوندی کهز ه

نافرتهی بی چاوو رو که لهگهل

پیاوی بیگانه دا دانیش و بکهوینه

گفت و گو.

البریزة: نهوشوینهی کارمبای لی

وهردهگیرئ ه لههیلئ سه رهکییه وه.

بَرَشَ بَرَشًا وَبُرْشَةً: رهنګی جوړاو جوړو
خالخاله ههنډئ خالی سورو
ههنډیګی رهنش یان پورو خوځلوی و
بهو جوړه ۵ دهګوترئ: (جلد
اېرش) و (فوش اېرش وروض اېرش).
اېرش: بهمانا (برش) دئ.

الْبُرْشُ: حهصیریګی بچکولهیه لهپرږی
دارخوما دروست دهکرئ بؤ لهسهر
دانیشتن.

بَرَشَقَ اللَّحْمَ: گوشتهګه ی کهرت کهرت
کرد.

إِبْرَشَقَ: کهیف خوځ و تهپردهماخ بوو.
بَرَشَمَ بَرَشَمَةً وَبِرْشَامًا: دهمو چاوی گرځ
کردو خه مباری خوځی دهرخت ۵ چاوی
تېږی و زوړی سهپرګرد ۵ لهحه دپس دا
هاتوو، دهغه رموی: (كَانَ النَّاسُ يَسْأَلُونَ
رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْخَيْرِ
وَكُنْتُ أَسْأَلُهُ عَنِ الشَّرِّ فَبَرَشُوا لَهُ) واته:
چاویان تی پری.

بَرَشَمَ فِي الشَّيْءِ: نهو شته ی خالخال
کړدو وای لی کرد رهنګاو رهنګ
بنوئنی.

بَرَشَمَ السَّمَارَ: بزمارهګه ی داکوتا پاش
رؤچونی بؤنه وای سهرهګه ی پان
بیته وه.

الْبَرَشِمُ: نهوکه سهیه چاوی تیږ بی.
الْبِرْشَامُ: بهرګیکه دهرمانی تیوه
دهپېچری.

الْبُرْشَمُ: سهرپوش، لهچکه.

الْمُبَارَزَةُ: جوړیکه لهپاری و مرزش و
جوړه چه کیکی تییدا
بهکارده هیندری.

الْبَرْزَخُ: له مېه پرو په رده ی نیوان دووشت ۵
نهو ماومیه ی نیوان مردن و زیندو
بووننه وه ۵ ههرکه سی دهری
دهچپته ژپانی بهرزه خه وه ۵ فورثان
دهغه رموی: ﴿وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى
يَوْمٍ يُعْثَبُونَ﴾ ۵ لهزانیاری جوګرافی
دا بهرزه خ بریتییه لهپارچه
زهوییه که تهنگه بهری نیوان
دوواوی واکه دوو زهوی لیک
جیاده کهنه وه ۵ لهزانیاری پزیشکی
دا بهرزه خ بریتییه لهپارچه یه کی
گرځوی غوده ی دهرقی.

بُورِى الأرض: زهوییه که ی کیلا و شهندي
کرده وه.

الْبُرْسُ: لؤکه.

الْبُرُستَانَة: غوده یه که دهوری ملی
کیسه ی میزه لدانی داوه.

بُرْسِمَ: نه خوځی بیرسامی توش بوو، که
بریتییه له (التهاب) هه وکردنی
پنستی سیه کان پان په رده ی نیوان
جهرګو دل.

الْبُرْسِمُ: گیاهه کی سالانه یه به زوړی
له ولاتی میصردا بهرهم ده هیندری
که لاګانی سی په لکه یه و گوله کانی
سپو و توه که ی زهردیکی مه یله و
سووره، ده کرپته نالهی نازهن
به ته ری و به وشکی.

بَرَصٌ بَرَصًا: به‌لکه‌کی له‌جه‌سته‌ی په‌یدا
بو، ماریکی به‌لکه‌که خالخالی سپی
تیدابن.

بَرَصُ الْأَرْضِ: زه‌وییه‌که هه‌ندی شوینی
گیاوگزه‌که‌ی خوراوه‌و په‌له
په‌له‌بووه.

ابْرَصَ اللَّهُ فَلَنَّا: خودا فلانی توشی
نه‌خۆشی به‌لکه‌کی کرد.

بَرَصَ الْمَطَرِ الْأَرْضِ: زه‌وییه‌که پێش نه‌وه‌ی
بکێلدری بارانی لی باری.

بَرَصَ الرَّأْسِ: سه‌ری تاشی.

تَبَرَّصَ الْأَرْضِ: هه‌رحی گیاوگزی
ناوزه‌وییه‌که‌یه‌ نازه‌لکه‌کانی
خواردی و هیچی تیدانه‌هیشت.

الْأَبْرَصُ: ده‌عبایه‌کی ناوی زه‌هراوییه،
وه‌کوو مارمێلکه‌ وایه‌ جه‌سته‌ی
به‌لکه‌که به‌کوردی پێی ده‌گوتری
بوکه‌ خاتونکه‌ ۵ سه‌رمازه‌له‌ ۵
هۆپری.

الْبَرَصُ: سپیایه‌تییه‌که له‌پێست دا
په‌یداده‌بێ له‌بهر نه‌خۆشی یه‌ک.

الْبُرْصَةُ: ده‌لاقه‌و که‌لێنیکه‌ له‌هه‌وردا
په‌یداده‌بێ لێوه‌ی ئاسمان ده‌بیندری
۵ په‌له‌ زه‌وییه‌کی لمبه‌لانه‌ که‌ هیچی
تیدانه‌پوئ.

الْبَرِصُ: بریسکه‌و بریقه‌.

الْبُرَيْصُ، أَبُو بَرِیصٍ: نازناوی
سه‌رمازه‌له‌یه.

الْبُرْصُومُ: نه‌وپه‌پوۆ قوماشه‌یه‌ که
ده‌می دیزه‌ی پێ ده‌به‌سترئ ۵ ده‌می

سه‌ته‌له‌و مه‌نجه‌لی پێ ده‌گیرئ.
بَرَصُ الْمَاءِ بَرَصًا وَبَرُصًا: ئاوه‌که که‌م بوو،
هاته‌ ده‌روه‌ به‌که‌می.

بَرَصُ النَّبَاتِ: گزوگیاکه‌ چه‌که‌ره‌ی کردو
سه‌ری له‌زه‌وی ده‌ره‌یناو
به‌ده‌مرکه‌وت.

بَرَصٌ لَهُ مِنْ مَالِهِ بَرَصًا: که‌میکی له‌مالی
خۆی پێدا.

بُرِصٌ: نه‌وسامانه‌ی لای بوو ته‌واوبوو
له‌بهر نه‌وه‌ی زۆری لی به‌خشی.

أَبْرَصَتِ الْأَرْضُ: زه‌وییه‌که گزوگیاکانی
به‌زۆری سه‌ریان ده‌ره‌یناو
له‌خۆکه‌وتن.

بَرَصَتِ الْأَرْضُ: به‌مانا (أَبْرَصَ) یه‌.

بَرَصُ الرَّجُلِ: پیاوه‌که هه‌موو سامانی
خۆی له‌به‌خشین دا خه‌رج کردو
هیچی نه‌هیشته‌وه‌.

إِبْرَصَ الْمَاءُ: ئاوه‌که که‌م بوو، به‌که‌می
هاته‌ده‌روه‌.

إِبْرَصَ فُلَانٍ فِي عَيْشِهِ: فلانکه‌س
بۆده‌سته‌به‌ر کردنی بـزـیـوـو
پیداویستی ژیانی هه‌موو نه‌م لاو
نه‌ولایه‌ک ده‌کاو هه‌میشه‌ خه‌ریکه‌.

تَبَرَّصَتِ الْأَرْضُ: به‌مانا (أَبْرَصَتِ) ه‌.

تَبَرَّصَ فُلَانٌ: فلانکه‌س که‌میکی
پیداویستی ژیاان بۆدایین بوو.

تَبَرَّصَ صَاحِبُهُ أُمَالَهُ: ورده‌ورده‌ مال‌و
سامانه‌که‌ی لی کێشایه‌وه‌ ۵ که‌م که‌م
لی‌ی ستانده‌وه‌.

تَبَرَّصَ الْمَاءُ: که‌م که‌م ئاوه‌که‌ی هه‌لێنجا

ه هر كه تۆزك له بنكى بیره كه دا
ناوه كه گۆبوه وه نهو هه ئى هینجا.
تَبْرَضُ الشَّرَابَ: شه رابه كهى هه لقوراند،
خواردیه وه.

تَبْرَضَتِ الْمَاشِيَةُ النَّبَاتَ: نازه له كه
گزوگیاكهى به ناسكى خوارد، پێش
نهووى به رزبێته وه وه له خۆبكهوئ
خواردى.

الْبَرَاضُ: گزوگیاكه تازە دەرسكی و
سەر دەر دههینى و هێشتا جۆره كانى
به باشى لێك جياناكرێنه وه.

الْبَرَاضُ: شتى كه م ه (الْبَرَاضَةُ) به مانا
(الْبَرَاضُ) دى.

الْبَرَضُ: به مانا (الْبَرَاضُ) دى.
الْبَرَضُ مِنَ الْأَبَارِ: نهو بیرانهى ناویان
كه مه، (ك: بَرَضُ، بَرَاضُ، أَبَرَاضُ) ه.

الْبَرَضَةُ: نهو شته كه مهیه كه ورده ورده
به هه وئێدان دهست دهكهوئ ه
به زه وپیه كیش دهگوترئ گیای لى
نه پوئ.

بَرَطْلٌ: له بهرام بهر چه وزه كهى به ردیكى
كه وزهى چوار گۆشهى دانا.

بَرَطْلٌ رَأْسُهُ: سهرى درێژ بوو دهئى
بیرطيله.

بَرَطْلٌ فَلَانًا: میزهرى له سههر كرد، فێسو
عه مامهى خسته سهرى یان به رتیلی
پیدا.

تَبْرَطْلُ: فێسى له سههر كرد، به رتیلی
وه رگرت.

الْبُرْطُلُ: شتیكه سهرى پێ داده پۆشرئ
وه كوو میزهر و جامانه و فێسو
گوتره و عه گال.

الْبُرْطُلَةُ: چادری هاوینه.

الْبُرْطِيلُ: ناسنیکى درێژه یان به ردیكى
درێژى رهقه به رداشی ناشى پێ
بیراز دهكړئ، یان به ردیكى چوار
گۆشهى كه وړهیه به نه نندازى
نیومه ترنك، خانووى پێ دروست
دهكړئ، یان به مانا به رتيله، (ك:
براطیل) ه.

بَرَطَمَ اللَّيْلُ: شه واهات و جیهان زۆر
تاریك بوو ه (بَرَطَمَ فَلَانٌ) فلانكهس
رقى هه ئسا ه سوربوو هه ئچو ه
له خه م و خه فه تبارى لیجى دا
ژهنین.

بَرَطَمَ فَلَانًا: فلانكهس توپه ی كردو رقى
هه ئساند.

تَبْرَطَمَ: له قسه كه توپه بوو.

الْبُرَاظُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی لچو لێو
نه ستور.

الْبَرَطَمُ: نهو كه سهیه لال بى، زمانى
بگیرئ، قسه ی بۆنه كړئ.

الْبَرَطْمَانُ: قاپیكى كه وړهیه له شوشه
یان له سوائهت مورهباو شتى
له و جۆره ی تیدا هه ئده گیرئ.

الْبُرَطُومُ: دینگه، پالو، دارىكى كه وړه
نه ستور وپته وه دهكړته دینگه و
سه قفى خانووى دهخړته سههر،

(ك: براطیم) ه.

بَرْعُ بُرْعَا: به سهر هاو له کانی دا
بالا دهست بوو، له کاره که ی دا پیش
نه وان که وت.
بَرْعُ الْجَبَل: جووه سهر لوتکه ی که ژه که
(بَرْعُ صَاحِبَه) به سهر هاو له که ی دا
بالا دهست بوو.
بَرْعُ بَرَاة: به سهر هاو له کانی دا بالا
دهست بوو پیشیان که وت.
تَبَرَّعَ بِالْعَطَاء: بئنه وه ی داوای لی
بکری مالی به خشی، به خشین و
پیاو ته ی که که له سهر ی پیو یست
نه بوو خو به خشانه نه نجامی داو
داوای قهرم بوو کردنه وه شی نه کرد
به ته ما هیچ نه بوو له بهرام بهر
پیاو ته ی که ی دا.
البارع (سعد البارع): نه ستیر هیه که.
الْبَرَاة: پیاو ته ی و ممر دابه تی و ره وشت
جوانی ته واو زمانه روانی و قسه
شیرینی وها که له هاو له کانی جیا
بکری ته وه.
بَرْعَمُ الشَّجَر: دره خته که چرو ی کرد
(بَرْعَمُ الشَّجَر) به مانا (بَرْعَم) یه.
الْبُرْعَمُ: میوه ی دره خت له ناو
تو ی که له ی دا گوتی دره خت
(خونچه) پیش نه وه ی بپشکوی
له زانستی روه کناسی دا بریتیه له
پرزیک که له چند په لکه که لایه کی
که م هیزو سیس دا پهیدا دهبن
پان بریتیه له چند په ره گوئیکی
که وتبته سهر په که.

الْبُرْعَمَةُ وَالْبُرْعُمُ وَالْبُرْعُمَةُ: هه مویان
به مانا (الْبُرْعُمُن).
الْبُرْعُمَةُ: به مانا تو په لاک ی کیو
هاتو وه.
بَرْغَ بَرْغًا: ناز به رومر بوو زیانی خو ش
بوو.
الْبَرْغ: تف، لیک.
الْبَرْغُثَّة: رهنگی که له نیوان خاکی و
رهش دا که می که سپی تیدایه.
الْبَرْغُوثُ: می شو له، جو ره می شی کی
بجو کی که زنده ی گورج و گو له.
إِبْرَغَشُ: له نه خو شینه که ی چاک بو وه و
هه لسا رو یی.
الْبَرْغَشُ: می شو له ی که زنده.
بَرْغُلُ: له زهوی نزی که ناو دانیشه جی
بوو.
الْبُرْغُلُ: ساوار، که منی ها پاو، که منی
کره کراو.
الْبُرْغِيلُ: زهوی نزی که ناو، زهوی دهم
چم و شارو چکه ی نیوان سارا و
گوندو هوبه، (ک: برا غیل).
بَرْقَ الْبَرْقُ بَرْقًا: چه خماخه و بریسکه
دیاری دا.
بَرْقَ السَّحَابَةُ أَوِ السَّمَاءُ: هه وره بریسکه ی
لی دا.
بَرْقَ الشَّيْءُ: دره وشایه وه، ده گوتری: (بَرْقَ
الصَّبْحُ) به یانی گزنگی دا (بَرْقَ
أَسَارِيرُ وَجْهِهِ) دهم و جاوی که شایه وه
(بَرْقَ السَّيْفُ) شمشیر ده که

بَرْقُ بَصْرِهِ وَبَصْرِهِ: چاوی تـیـبـری و زوړی سهیرکرد.

بَرْقُ فُلَانٍ: فلانکس ههږهشهی کردو وادهی شهـری بهـبهـرامـبهـرهـگـهـیـدا لهـپـهـندـی پـیـشـیـنـانـدا هـاتـوـوه دهـلـی: (بَرْقُ لِمَنْ لَا يَعْرِفُكَ) ههږهشه لهـواـنه بکه کهـنـاتـنـاسـن.

بَرْقُ: سـمـهـری دورو درنـزی نهـنـجـام دا (بَرْقُ فِي الْمَعَصَى) چووه زهـلـکـاوی تاوانهـوه و نوغـرـوـبـوو (بَرْقَتِ الْمَرْأَةُ بِرَجْهَها) بهـماـنا (بَرْقَتِ) هـ (بَرْقُ مَنْزِلُهُ) مهـنـزل و شوین و جیـگـای خـوـی جـواـن کرد.

الْبَرْقُ: شوینیکـی بهـرداوی و رهـقـهـن و بـیـ گـزـوگـیا هـ خـاـکهـهـی پـیـک هـاتـوـوه لهـخـرکهـبهـردو لـب و گـل، (ك): (أَبَارِقُ).

الْبَرْقُ: شمـشـیرـی بریـسکه و ورشه دار، نافرتهی جـواـن و روخسار تهـږو تـازـه کهـجـواـنی خـوـی به نهـنـقـهـسـت بـو پـیاوی بـیـگـانه دهریخا هـ مهـسـیـنه و نوولینـه.

الْبَارِقَةُ: مـیـنـهـی (البارق) هـ هـرـوـمـها بریـسکهـی چـهـکـو شمـشـیر هـ لهـحـهـدیش پیغهـمـبهـردا هـاتـوـوه دهـلـی: (كَفَى بِبَارِقَةِ السِّيفِ عَلَى رَأْسِهِ لَفْتَةً).

الْبَرْقُ: روناکیـه که لهـنـاسـمان دیاری ددها بهـهـوی تهـقـیـنهـوهـی کارهـبایـی له هـهـوردا هـ ناـمـیـرکـه نامـه

بریـسکهـی دا هـ (بَرْقُ فُلَانٍ) فلانکس ههږهشهی کرد هـ (بَرْقُ الْبَصْرِ) چاوی تاسـباو لهـترـسان نهـیـتـروکـانـدن هـ (بَرْقَتِ الْمَرْأَةُ) نافرتهکه خـوـی جـواـن کردو خـوـی ناـرایـش دا (بَرْقَتِ بِوَجْهِها) روخساری خـوـی بهـنهـنـقـهـسـت دهرخست هـ (بَرْقُ الطَّعَامِ) بزیت او سمن کهـمـیـک زمیت و روئی کرده ناو خـوړاکه کهـوه.

بَرْقُ بَرْقًا: ترساو واقعی وږماو له ترسان هیچی نهـبـینی.

بَرْقُ الْبَصَرِ: بهـماـنا (بَرْقُ) یه.

بَرْقُ الشَّيْءِ: دوو رهنکی تیـدا کوـبـونهـوه رهـشو سپی هـ دهـگـوتـری: (هـر ابرق وهـی برقـاء)، (ك: بَرْقُ).

أَبْرَقَتِ السَّمَاءُ: بهـماـنا (بَرْقُ) یه.

أَبْرَقَ: تیـشکی بهـرق لـیـیدا هـ بهـرقـیهـی بـوـنـارد هـ ههږهشهی گرد (أَبْرَقَ السَّحَابُ) ههـوره که بارانی باراند بهـسـمـر و لـات دا.

أَبْرَقَ فُلَانٌ الْبَرْقَ: فلانکس بهـرقـی بـینی (أَبْرَقَ بِالسِّيفِ) شمـشـیر هـهـی ههـلـسـوړاند بـوـنهـوهـی بریـسکهـی ببیندری.

أَبْرَقَ بِالشَّيْءِ: بریـسکه و ورشه لهـوـشـتهـدا دهرخست.

أَبْرَقَتِ الْمَرْأَةُ بِرَجْهَها و یعینـها: نافرتهکه بهـروخسار و چاوی جـواـنی و بریـسکهـی لـی دهرکهـوت.

دەگۈن ئۆزى تەسەۋە لەشۈيۈن ئىكەنە ۋە بۇ
شۈيۈن ئىككى تىرى دوور بەھۋى چەند
ئىش سارات و جەم و جەم و ئىككى
تايپە تىپە ۋە، (ك: بۇرۇق) ە.

الْبَرْقُ: كاۋر، بېچىۋى مەر، (ك: أبراق،
بُرْقَان) ە.

الْبَرْقَاءُ: زەۋىيەكى توندو پتەۋە
كەيىك ھاتىبى لەبەردو لىبو گلى
جىاجىيا، (ك: برقي).

الْبُرْقَةُ: بەمانا (الأبراق) ە ھەرۋەھا
بەمانا كەيىك لە چەۋرى (ك: بُرْق،
براق).

الْبَرْقِيَّةُ: نامەپەكە لەشۈيۈن ئىكەنە ۋە
دەنئىردى بۇشۈيۈن ئىككى تر بەھۋى
نامىرى تەلغورافە ۋە.

الْبَيْرَقُ: ئالۋ ەلەم، (ك: بيارق).
البيرقدار: ھەلگىرى ئالا.

بَرْقَشَ الشَّيْءُ: ئەۋشەن بەجۈرەھا
رەنگ نەخشانە ۋە جۋانى كىرد،
رازندىپە ۋە.

بَرْقَشَ الْكَلَامَ رَفِيعًا: قەسەكانى تىپكەلاۋ
كىرد.

تَبَرَّقَشَ: بەجۈرە ھارەنگ رازاندراپە ۋە
ۋ (تَبَرَّقَشَ النَّبْتُ) گزۈگىياكە
بەجۈرەھا شىۋە خۋى نارائىش دا.

إِبْرَقَشَتِ الْأَرْضُ: زەۋى سەۋز بوو سەۋز
ھەلگەپرا.

بَرْقَشَ (أَبْرَاقَشَ): باندەپەكە بەجۈرە
ھارەنگ رەنگى دەگۈپى كەيىك زۆر

ئەمبەرۋ ئەۋبەرىكاۋ ھەر رۇزە راۋ
بۇچۈن ئىككى ھەبى پىۋى دەگۈترى:
(أَبْرَاقَشَ) ھەرۋا بۇسەگىش
بەكار دەھىندىرى.

الْبَرْقَشُ: باندەپەكە بچۈكە ۋەكۈۋ
چۆلەكە ۋاپە پەرەكانى سەرەۋمىيان
خاگى و ناۋەراسىتىيان سۈۋرۋ
خوارەۋمىيان رەشە.

بَرْقَطُ فَلَانٍ: فلانكەس لەسەر قاچى
دانىشتە ئەۋنۇى بىلۋ كىردنە ۋە.

بَرْقَطُ الشَّيْءِ: شتەكەى بىلۋ كىردە ۋە.
بَرْقَطُ الْكَلَامِ: قەسەكانى بەبى سەرۋبەر
گۈتن.

تَبَرَّقَطُ: بەسەر پىشتە مىلى دا كەۋت.
تَبَرَّقَطُ الْمَاشِيَةِ: ئازەلەكان لەكاتى
لەۋمىران لەپاۋان دا ھەرىكەمىيان
روى لەشۈيۈن ئىكەنە.

بَرْقَعَتِ وَجْهَهَا: بەقىناع دەۋو چاۋى
خۋى داپۇشى.

بَرْقَعَ الرَّجُلُ بِالْعَصَا: بەگۈچان لەنىۋان
دوگۈنى پىاۋەكەى دا.

الْبُرْقُوعُ: قىناعى ئافرىم پان ھى ئازەل

ۋ پارچە قوماشىپكە پان جەرمىپكە
خسارەۋەى رىشال رىشال
كراۋمىئافرىم لەھەندى ۋلاتى
دواگەۋتوۋ دەۋو چاۋى خۋى پى
دادەپۇشى ۋ ھەرۋا لەناۋچاۋانى
ۋلاغىش قايم دەكرى بۇنەۋەى بە
راۋەشاندىنى مىش ۋ مەگەز لەدەۋو
چاۋى خۋى دوۋرېخاتەۋە ۋ ھەرۋەھا

أَبْرَكَ فِي عَذْرِهِ: له‌رؤیشتن دا به‌گورجی
هه‌نگاوی هه‌لئینا.

أَبْرَكَ الْبَعِي: حوشره‌کە‌ی بیخ دا.
بارك على الشئین: به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر
ئه‌وکاره‌.

بَارَكَ اللَّهُ الشَّيْءَ فِيهِ وَعَلَيْهِ: خودا
خیرو به‌ره‌که‌تی خسته‌ئه‌و شته‌وه‌.
بَرَكَ الْبَعِي: به‌مانا (بَرَك) یه‌.
بَرَكَ السَّحَابُ: بارانی هه‌وره‌که‌ هینده
زۆرو توند بوو هه‌موو روی زه‌وی
په‌ستات.

بَرَكَ فِيهِ وَعَلَيْهِ: دوعای خیرو به‌ره‌که‌تی
بۆکرد ه‌ له‌حه‌ده‌شی (أم سلیم) دا هاتوو
ده‌فه‌رموئ: (له‌حه‌که‌ و بَرَك علیه‌).
إِبْرَكَ الْبَعِي: به‌مانا (برك) یه‌.

إِبْرَكَ الْقَوْمَ فِي الْقِتَالِ وَلَهُ: له‌سه‌ر چوك
دانیشتن بۆ شه‌ر له‌شه‌رپدا له‌سه‌ر
ئه‌ژنۆ دانیشتن.

إِبْرَكَ الدَّابَّةُ: ولاغه‌که‌
له‌رؤیشتن وراکردن دا خۆی به‌سه‌ر
لایه‌ك دا دا، به‌لاسه‌نگی غازی دا.

إِبْرَكَ الصَّيْقَلُ: شمشیره‌که‌ به‌لایه‌کی دا
خواربوو.

إِبْرَكَ فِي الْعَذْرِ: به‌مانا (أَبْرَكَ) یه‌.
إِبْرَكَ السَّمَاءُ: ئاسمان به‌ره‌که‌تی رشت
ه‌ رۆژاند.

إِبْرَكَ مُصَارَعَةً: زۆرانبازی به‌رامبه‌ری
خسته‌سه‌ر زه‌وی و خۆی به‌سه‌ردادا،
خسته‌یه‌ ژۆر سنگیموه‌.

نیشانه‌به‌که‌ له‌سمتی ئاژه‌ل دا
ده‌کری.

الْبَرْقُ: به‌مانا (الْبَرْقُ) ه‌، (ك: براقع).
الْمُبْرَقُ: نه‌سه‌پێکه‌ هه‌موو ده‌موو چاوی
سپی بێ ه‌ جۆریکیشه‌ له‌ مؤسیقا.
الْمُبْرَقَةُ: مێینه‌ی (الْمُبْرَقُ) هه‌روا
مه‌رپێکه‌ سه‌ری سپی بێ.

الْبَرْقُورُ: دره‌ختی که‌ له‌هێری
گولداره‌گانه‌، له‌وناو چانه‌ ده‌روئ که‌
ئاوو هه‌وا‌ی مامناومندی بێ ه‌
گولله‌که‌ی سپی یه‌، میوه‌که‌ی ره‌نگی
جۆراو جۆره‌، (کۆخ، قۆخ).

بَرَقَل: درۆی کرد، قسه‌ی کردو گرده‌وه‌ی
له‌گه‌ل نه‌بوو.

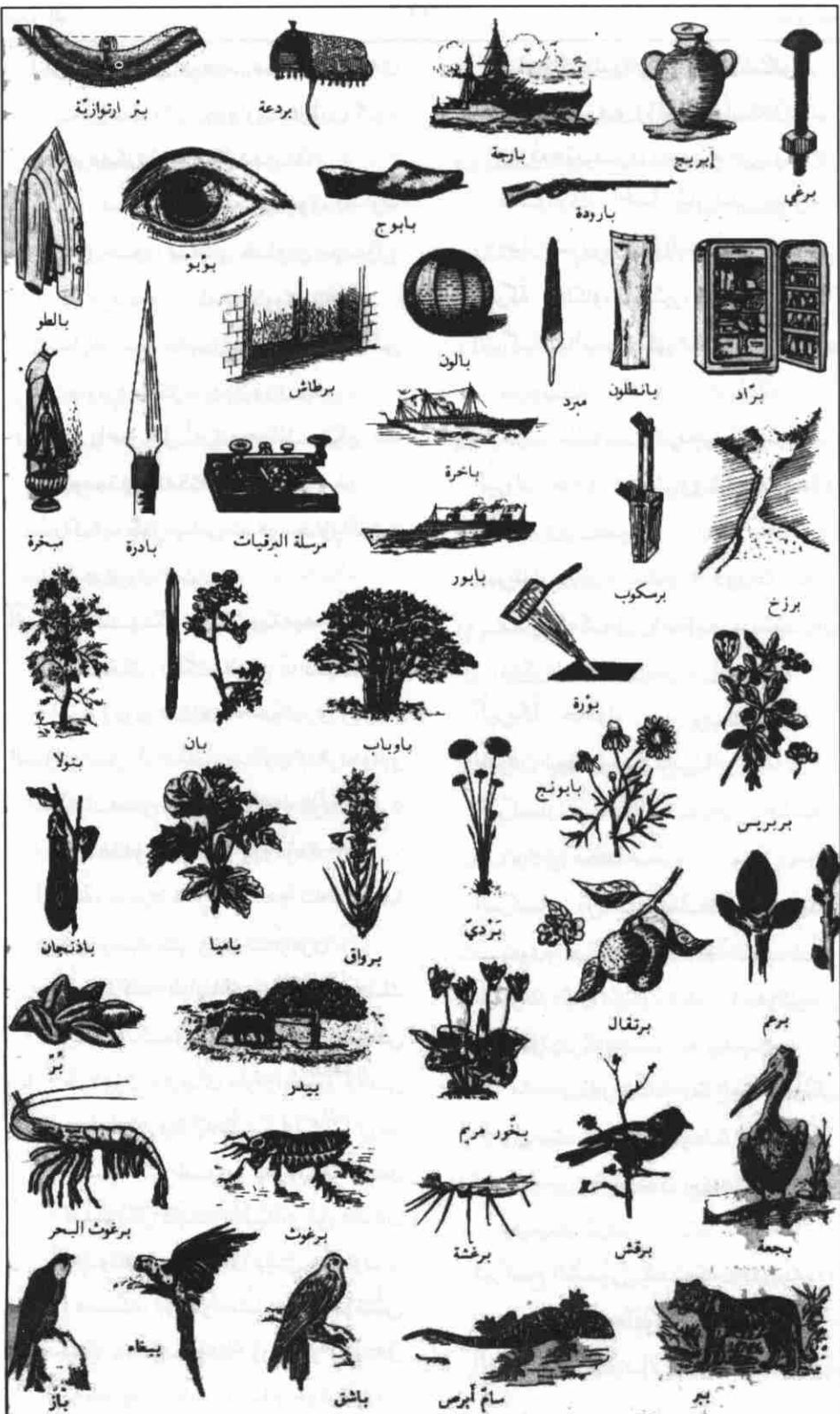
الْبَرَقِيلُ: ئه‌وه‌که‌ وانه‌یه‌ که‌ گولله‌ی بێ
ده‌هاوێژری.

بَرَكَ الْبَعِي بَرُوكًا وَتَرَاكَ: وشتره‌که‌ به‌سه‌ر
سینگی دا که‌وت ه‌ له‌شوینێك بیخی
خواردو نه‌جولا ه‌ (بَرَكَ لَان)
فلانکه‌س جیگیر بوو مایه‌وه‌،
تیکۆشاو هه‌ولێ دا، (بَرَكَ عَلَى الْأَمْرِ)
له‌سه‌ر ئه‌وکاره‌ به‌رده‌وام بوو.

بَرَكَ السَّمَاءُ: ئاسمان بارانه‌که‌ی به‌رده‌وام
بوو.

بَرَكَ لِلْقِتَالِ: چوکی دا دا بۆشه‌ر، له‌سه‌ر
ئه‌ژنۆ هه‌لتروشکا بۆ شه‌ر.

بَرَكَتِ الْمَرَأَةُ: ئافه‌مه‌که‌ که‌وێ گه‌وره‌ی
هه‌یه‌و شوی گرده‌موه‌! ده‌گوتری:
(هي بروتك).

نان و گولپیره و بۆن خوشکردنى،
دمشگوشىرى و رۇنى رەشكەى لى
دمردەھىندىرى بەھەرەبى پى
دەگوتىرى: (الحبة المباركة، الشونيز،
حبة الشونيز، الحبة السوداء).

الْبَرْكَةُ: زەلکاو، نەستىر، نەستىل.
الْبَرْكَةُ: بالندىمەكى ئاوى يە شىۋە
مراوى يە.

بُرْك: كرى ئاشەوان و فرىنجى.
الْبُرُوكُ: حەلۋا ۋ دۇشاۋو ئارد تىكەلۋو
دەكرىۋ دەخورى.

الْبَرِيك: پىرۋزو بەفەر ۋ خورماى تەپرو
تازە لەگەل رۇنەكەرەدا تىكەل
دەكرىۋ دەخورى.

الْبَرِيكَةُ: حەلۋا.
الْمَبْرَك: شويىنى يىيخ دانى خوشتر.

الْبَرْكَار: پەرگاڭ ۋ سەپرى وشەى
(برجل) بکە.

الْبَرْكَان: بىرىتە لەشەقبونى توپكىلى
زەۋى و دەرپەپىنى ماددە تۋاۋە غازو
بوخارەكان لىيەۋە ۋ ھەروا بەۋكىۋەش
دەگوتىرى كەلەۋ ماددەنە پىك دى.

بَرْكَع: بەسەر نەزۇندا كەۋت ۋ بەگاگۇلكى
رۇپىشت.

بَرْكَع الشَّيْ: شتەكەى بىرپەۋە پارچە
پارچەى كرد.

تَبْرَكَع الشَّيْ: شتەكەى بىرپەۋە
پارچە پارچە بوو.

الْبَرْكَع: كورتە بالا (خوشترى كورتە

ابْتَرَكَ الرَّجُلُ فِي عَرْضِهِ وَعَلَيْهِ: پىاۋەكەى
سەرمەشت كىردو زىندەروپى كىرد
لەزمەمكىردنى و شكاندىنى دا.

تَبَارَكَ: بەرز بوۋە پىرۋز بوو، (تبارك
الله) خودا پاك و خاۋىن و بەرزو
پىرۋزە لەۋەى كەم و كوپى ھەبى.

تَبَارَكَ بِهِ: خىرو بەرەكەتى لى
چاۋەروان كىرد بەپىرۋزى زانى.

بَرَاك: (اسم فعل أمر) بەمانا جىگىر بە
بوۋستە بەسكەنە.

الْبَرَكَاء: گۆرەپانى شەپ، خۇپراگرى و
ورمەرزى لەشەپدا.

الْبَرْكُ: سىنگ، نەۋشۋىنەپە خوشتر
لەكاتى پالگەۋتن دا دەپخاتە
سەرمەزەۋى ۋ كۆمەلە خوشترى زۇر.

الْبَرْكُ مِنَ الرِّجَالِ: پىاۋى بەردەۋام و
كۆلنەدەر لەسەر شت ۋ ترسنۆك ۋ
مۆتەكەۋ كابوس ۋ دېۋەزمە.

الْبَرْكَةُ: خىرو فەرو گەشەۋ نەش و نەما
ۋ خوشبەختى و بەختەۋەرى.

حَبَّةُ الْبَرْكَةِ: گىياھەكى سالانەى دەنك
رەشە، لەۋلاتى مېۋىرو ولاتانى

حەۋزى دەرياي ناۋەرەست و ولاتى
ھىند دەروپى پەلكە گەلاكانى وردو

گولەكانى شىن و بەروبوۋەكەى
لەتۋىكىل داپسە دەنك و تۆۋەكەى

بچۈك و بەكوردى پى دىگوتىرى
رەشكە، بۇچارەسەرى نەخۇشى

بەكاردەھىندىرى، زۇرجار تىكەل
بەھەۋىر دەكرى بۇتام خوشكىردنى

بالا، نادمیزادی گورته بالا).

الْبَرِّئُ: بهر زترین و بهر خترین

جوری نه لاس له ورشه داری و

سفت و لوسی دا.

بَرَمَ الْخَبَلِ: له هر دو سه ره وه حبله که ی

گری دا.

بَرَمَ الشَّيْءِ: شته که ی قایم و پته وی کرد

ده گوتری: (بَرَمَ الْأَمْرَ وَالْعَقْدَ).

بَرَمَ بِالشَّيْءِ بَرَمًا: بهو شته جاپز بوو، پی ی

ناره حمت بوو.

بَرَمَ بِمَنْطِقِهِ: زمانی گراو قسه ی پی نه کرا

ده گوتری: (بَرَمَ بِالْحُجَّةِ وَالْجَوَابِ).

اَبْرَمَ: برمه ی دروست کرد ده (اَبْرَمَ الْكُرْمَ)

میوه ی میوه که به نه ندازه ی

برمه که بوو.

اَبْرَمَ الْخَبْلَ وَالشَّيْءِ: حبله که و شته که ی

پته وو قایم کرد.

اَبْرَمَ الشَّرْبَ: ریه سه که ی دوقات بادا،

به که ره که ی گشت بادا.

اَبْرَمَ الْاَحْكَمَ: برپاره که ی پشت

راست کرده وه ده (اَبْرَمَ الْأَمْرَ) کاره که ی

بنج پته و کردو بنه وانی شیلا.

تَبْرَمَ بِالشَّيْءِ: به مانا (بَرَمَ) میه.

اَلْبَرَامَةُ: سامیرنکی له وله بی یه بو

کونکردنی شتو بؤد ره ینسانی

سه داده و شتی وا به کاردی به کوردی

(برینه ی پی ده لئین).

الْبَرَّيْمَةُ: به مانا (الْبَرَّامَةُ) دی.

اَلْبَرَمُ: به و که سه ده لئین: که له گه ل خه لک

هاوه لانی دا ناچیته قومارخانه و

مه یخانه وه له بهر رژی ده کلی تواوه

ده بؤله بهر سیله له سه ره تای

دهر که وتنی دا.

الْبُرْمَةُ: دیزه ی بهر دین، (ك: بَرَمَ، بَرَمَ،

برام).

اَلْبُرْمُ: هه رشتیک له دم و زوشتی تر

دروست بکری که دوو رنگی

تی که لاوی تیدابن ده هه روا

به حبله یکه ده گوتری دور رنگی

تیدابن، به جه و هه رازیند رابیته وه،

نافرمان له قو لی ده که ن یان له

پشتینی ده به ستن ده هه روا

به نوشته ی که ده گوتری به منال دا

ده کری بو چاوه زار ده هه روا

به حبله یکه ده گوتری: دوو حبل

تیک باهه لدرابن و پاشان له گه ل

حبله یکی تر واته هه رسیک

حبله که به یه که وه بادرابن ده

کۆمه لیک له خه لک ده سو پای

پیکه اتوله چهند نه ته وه و چین

تویزیک ده کۆمه لیک ناژه ل تیکه لاو

له مه رو بزن ده فرمیسی تیکه لاو

به کل ده روناکی خور له به یانی دا

تاوانبار.

اَلْبَيْرُمُ: پارچه ئاسنیکه دارتاش ده می

برینی مشاره که ی پی فراوان ده کا.

اَلْمِبْرَمُ: ته شی، (ك: مبرام).

اَلْمِبْرَمُ: قورس ده که سیک قسه ی پروپوچ

بکا.

الْبَرْمَانِي: گیانلبهر یان روہک کہلہناو
وشکانی و ناودا بڑیا.

البرمیل: زمرفیئکہ لہدار دروست دہکری
ترشیات و مہی و سرکہی تیدا
ہلہلدہگری، ئیستا لہناپلؤن و شتی
تر دروست دہکری.

بَرْمَهَات: مانگی حہوتہمی مانگی
قیبطیہ، لہو مانگہدا و مرزی بہہار
دہست پیئدہکا.

بَرْمُودَة: مانگی ہشتہمی مانگی قیبطیہ
دہکہ و پتہ ناوہراسستی و مرزی
بہہارہوہ.

الْبَرْنِسي: جۆرئکی باشی خورمایہ،
دہنکہکانی خرو سوورہو مہیلہو
زمردہ، دہگوتری: (نخل بَرْنِي وَغْلَة
برنیہ).

الْبَرْنِيَّة: زمرفیئکی دہم پانہ (سوینہ
یہکہ) لہسوالہت یان لہ شوشہی
نہستور دروست دہکری
کہلہشیرئکی بچوکی گہنج و تازہ
پینگہہشتووہ.

البرنامج: دہفتہری حیساب، یان تۆمار
نہموکالایہی لہولانئیکہوہ بۆ ولانئیکی
تر دہنیردری (مہنہفیس) و یان
نہو دہفتہری حہدیس گیرہوہ،
ناوی راوی و رشتہی کتیبہکانی تیدا
تۆمار کردوہ و پلانئیکی نہخشہ
کتیشراوہ بۆ نیشی رۆزانہ یان
سہعاتی، و ہگوو بہرنامہی رادیؤو

تہلہفزیؤن و وانہ گوتنہوہ و

بہگوردی پیی دہگوتری بہرنامہ،
(ک: برامج) ہ.

الْبُرْنُ: تیکہلہیہکہ لہمس و قہصدیر،
جاری وادہبی ماددہی تریشی تیکہل
دہکری، و ہگوو مادہی زہنک و
ہسفؤر.

تَبْرَنْس: کراس یان رۆبی خاوی سہر
بہکلاؤی لہبہرکرد.

الْبُرْنُس: ہەرلیباسیک سہر کلاؤی پیوہ
لکیندراپی و فیس و کلاؤی قوچ و
پۆشاکیئکہ دووقۆلی ہہیہ دوا
خۆشتن و حہمام کردن لہبہر
دہکری، (ک: برانس).

الْبَرْنُوف: روہکیکہ لہپیری (الفصيلة
المرکبة) تہمہنی دریزہ لہکہنار
چۆم و روبارہکانی میصر دہپوی،
بۆنئیکی گہسکونی قورسی ہہیہ
دہعباو حہشہراتی پی راودہنری.
الْبَرْنِيطة: پۆشاکی سہر لای
فہرنگیہکان، (ک: برانیط).

بَرْنَق الشَّيْ: شتہکہی بہرہنگی بہرہنہفی
بۆیہی کرد.

الْبَرْنِيَقِي: رہنگیکہ لہتۆوی کمتان
دروست دہکری رہسم و شتی وای پی
چہور دہکری و نەم ماددہیہ نسبت
دہدری بۆ ولاتی برنیقا لہنیسپانیہ.
بَرْنِ الرَّجُل بَرْمَا: پیاوہکہ جہستہی
پرکردوہ دواي نہوہی کہلاواز بوو
بہنہخۆشی، لاشہی و ہگوو خۆی لئ
ہاتہوہ.

أَبْرَة: به لگهی سمرسور هینهری خسته
به رجاو و به سهر جه ماوهردا
بالادست بوو.

الْبَرْهَة: ماوهدیه که له زهمان (الْبَرْهَة)
به مانا (الْبَرْهَة) دئ.

بَرْهَم: چاوی تی بری به بی نه وهی چاوی
بتر و کینئ ۵ دهشتگوترئ (بَرْهَم الیه).

الْبَرْهَمَة: پیرو تایه فیه کی هیندین
پیان وایه دروست نییه بؤ خودا
پیغه مبه ر بنیئرئ بؤ سهر ئاده میزاد
۵ خواردنئ گۆشتیشیان به لاوه
حه رامه ۵ به تاکه کانی ئه م تایه فیه
دهگوترئ: (برهمی).

الْبَرْهَمَة وَالْبَرْهَمَة: چرؤی درهخت.

بَرْهَن: به لگهی هینایه وه له سهر داواکهی ۵
دهشتگوترئ (برهن علیه).

الْبَرْهَان: به لگهی په کالاکه ره وه ۵
له زانستی منطیق دا بریتیه له
قاعیده و قیاسیک که له چمند
پیشه کی (مقدمات) پیک دئ ۵ به لای
ریاضیه کانه وه بورهان نه وه یه
(قهضیه یه ک) بجه سپینئ که پیک
هاتوو له چمند پیشه کی په کی
سه لپندراو.

بَرَا الْبَرَّةَ بَرَّو: لوته وانه کهی دروست کرد.
بَرَا الْجَمَلَ وَغَیْرَة: لوته وانه ی له لوتی
حوشتر که کرد.

بَرَا الْقَلَمَ أَوْ السُّهْمَ: قه له مه که یان
سهره تیره که ی تاشی.

بَرَا اللَّهَ الشَّيْءَ: خودا نه وشته ی به دی هینا،

دروستی کرد.

أَبْرَى الْجَمَلَ وَغَیْرَه: لوته وانه ی له لوتی
حوشتر که کرد.

الْبَرْهَة: نه لقه یه کی بجوکه له زمرد یان
لهشتیکی تر دروست دهگوترئ
له لایه کی لوتی حوشتر دهگوترئ بؤ
نه وهی ژر بار ببی، یان ئافرهت
له لوتی خؤی دهکا بؤ جوانی و هکوو
چؤن گواره له گوئ دهکا ۵ هه روا
(الْبَرْهَة) ناوه بؤ هه موو نه لقه یه کی
وهکوو باز نه و خر خال و گواره و
نه و جوژه شتانه.

الْبَرْهَة: لؤغه تیکه له (الْبَرْهَة) هه روا ناوه
بؤ داراوی قه له م و دارو صابون و
نه و جوژه شتانه ۵ به و بلیسکه
صابونه ش دهگوترئ: که دوا ی
به کاره یان دهمینتیه وه.

الْبَرْهَة: بونه وهر، خه لک.

الْبَرْهَة سَتَتِيَّة: رِبَّازِکی مه سیحی یه
له ناگامی جم و جؤل و هه ولدان بؤ
چاکسازی له نایینی مه سیحی دا
سه ری هه لدا نه م رابه رین و جم و
جؤله به رابه ریه تی (لوتر) نه نجام
درا بانگه وازی نه وهی ده کرد که تاک
له ده سه لاتی که نیسه رزگاری بی و
به رامبه ر به خودا به رپر سیار بی
هه رکه سه و خودا ی خؤی ۵
له به رامبه ر نه مه دا رِبَّاز و بیرو
بؤ چونئ (کاثولیک) یش هه بوو که
(نهرئو ذکسیه) شی پی دهگوترئ.

بروتستو: به لگه نامه يه کی رسمی په له سهر
داوای خاوه ن مهبه ست دهنوسری بؤ
سه لاندن و چه سپاندنی نه وهی کابرای
بهرام بهر پابه ندی کؤمپياله ی
نیوانیان نیه و وفا به و عدو به لئینی
خوی ناکا ۵ بروتون به شیکه له
پیکهاته ی نه و قه باره هره
بچکوله یه ی بیی دهگوتری زهره.
بروز الصورة ونحوها: چوار چیوه ی بؤ
رسمه که دانا ۵ چوار چیوه ی بؤنه و
شته دروست کرد.
البروقه: پراوه پیکردنی شتیک پیش
نه وهی بوجه ماوه نمایش بکری
بؤدنیایی بوون له گونجاوی.
البروق: نه و سه وزایی په که
له سه ره قادا زهوی داده بوشی ۵
به هه موو نه و روکهانه ش دهگوتری
که بالا ناکا و به سهر زهوی دا پهل
دهاوی و پان ده بیته وه.
بري العرة أو الحجر ونحوهما: داره که پان
به رده که ی تاشی، دهگوتری: (هوبار)
نه وه سه نگتراشه، دارتاشه ۵
له پهنندی پیشینان دا هاتووه دهلی:
(اعط القوس باربها) کاره که بخهره
نه ستوی خاوه ن کار.
بري القلم: لایه کی قه له مه که ی دادا بؤ
بی نووسین.
بري السفر والجورغ الانسان والجمال:
سه ففرو برسایه تی ئاده میزادو
حوشتری لاواز کرد.

ابري الشئ: نه وشته توشی لاوای
بوو.
باراه في الامر: بهر به ره کانی کرد چاوی
له نه و کرد چی کرد نه ویش هه مان
شتی ره چاو کرد.
بازی امراته: له گه ن ژنه که ی ریک
که وتن که لیک جیابینه وه.
ابري العرة والحجر: به مانا (براه دی).
تباري الرجلان: دوو پیاوکه پیش پرکی
په کتریان کرد، هه ریه که پان
هه لئس و که وتی و مکوو نه وی تری
کرد.
تبري له: خوی بؤته رخان کردو
به دلئسوزی هه ولی دا کاره که ی بؤ
نه نجام بدا.
البري: گل و خول ۵ مه خلوقات.
البراء: هه موو نه و ورده و خشتو
خوله ی له ناکامی تاشین و برپنه وهی
شت ده که ویتته خوار.
البرايه: به مانا (البراء دی) ۵ پرپوچی
ناوکومه ل ۵ حوشتری لوتنه وانه له لوت
کراو ۵ حوشتری قه له و، حوشتریک
به رده وام بی له سهر رویشتن.
البرايه: دارتاشی، سه نگتراشی.
البراء: نه وکه سه ی کاره که ی برپتییه
له دارتاشی پان سه نگتراشی.
البراء، البرايه: قه له مه دادمر،
هه رشتیک قه له می بی دابدری پان
داروشتی وای پی داتاشری و مکوو
ته شوی.

بَارِجَ فِي الشَّيْءِ: شانازی پیوه کردو خوئی
پیوه هه لکیشا.

بَرْجُ الشَّيْءِ: به مانا (بَرْجِه) دئ.
تبارج الرجلان: نهو دوو پیاوه خوئیان
بویه کتر هه لکیشا.

الْبَرْيَجُ: پاداشد مهروهی چاکه.
بَرْخُهُ بَرْخًا: له سیبهندهی دا ۵ سئ
بهندهی چال کردو ناوکی دهرپه پراوند
۵ به گۆچان کهوته وئزهی ۵ لییدا
تا گرمؤلهی کرد.

بَرْخُ الْقَرْسِ: که وانه کهی چه ماندهوه.
بَرْخُ الرَّجُلِ: نابروی پیاوه کهی برد
فه زحی کرد.

بَرْخُ بَرْخًا: پشتی چوووه ناوه وهو سنگی
دهرپه ری.

بَرْخُ الْفَرَسِ: پشتی چال بوو ده گوترئ:
(هو أَبْرَخَ وَهِيَ بَرْخَاءُ)، (ك: بَرْخ).

بَرْخُ: ملکه چ بوو.

إِنْبَرْخَ ظَهْرُ الْفَرَسِ: به مانا (بَرْخ) یه.
تبارخ: رۆشت به شیوهی رۆشتنی که سئک
پشتی چال بوو بیو ناوکی دهرپه ری بی
۵ وهکوو دانیشتنی نهو دانیش.

تبارخت المرأة: نافره ته که سمتی
دهرپه پراندن ۵ (تبارخ الفرس) نه سپه که
دهسته کانی بۆلای ورگی چۆماندنه وه
بۆنه وهی ده می بگاته ناو.

تبارخ عن الأمر: دواکه وت له کاره که.
الْبَرْخُ: لمبه لانی نزم، شوینی چال و
نهوی له لمبه لانی.

الْبِرِّي بِرِي: نه خووشی یه که به هوی
که مبوونی (فیتامین ب) وه پهیدا
دهمب دلاواز ده کاو ئیلتیهابی
نه عصاب ده خاته وه.

المباراة: کئ برکی وهرزشی یه له نیوان
دوو تاقم دا یان له نیوان دوکه س دا،
(ك: مباریات) ه.

المِبْرَاءُ: به مانا (الْبَرَاءة) واته فه لهم
تاش.

بَرْوَزَ: له رۆشتندا په لهی کرد ۵ تی شکاو
هه لئات ۵ زوری جم و جۆل کرد.

بَرْوَزَ الرَّجُلُ: پیاوه کهی به هیز راهسکاوت.
بَرْوَزَ الدَّابَّةُ: ولاغه کهی به توندی راکیشاو
لیی خوری.

بَرْوَزَ الشَّيْءُ: نه وشتهی چاره سه ره کردو
رئکی خسته وه ۵ لیی ستاندو لیی
دامالی ۵ فرپی داو نه پیدایه وه.

الْبَرْابُزُ: تیز رهو، نهو که سهی به په له
به رینگادا دهرپا ۵ که سئک گورج و
گۆل و هه میسه له جم و جۆل دابی ۵
مندالی تازه پی گه یشتوو سوکه نه
له سه فه ردا.

الْبَرْبَازُ: به مانا (الْبَرْابُزُ) وه (الْبَرْبُزُ)
به مانا (الْبَرْابُزُ) وه.

بَرْجَ بَرْجًا: خوئی هه لکیشا، خوئی
هه لئاپه وه.

بَرْجَ عَلَيْهِ: گئچه لی پی کرد.
بَرْجَ الشَّيْءِ: شته کهی جوان کردو
رازان دپه وه.

الْبَزْدَرَةُ: مېهنه‌ی و مز زړی و جوتیاری.
بَزْرُ الْحَبِّ: تۆوه‌که‌ی و مشانند، به‌ناوی
زه‌وی‌په‌که‌ دا بلاوی کرده‌وه
بۆنه‌وه‌ی پروی.

بَزْرُ الْقَدَرِ: دهنکه تۆمه‌کانی فریادایه ناو
دیزمه‌که‌وه.

بَزْرُ فَلَانًا بِالْمَصَا: به‌گۆچان له‌فلا‌نکه‌سی
دا.

بَزْرُ الْقَصَارِ الثَّرْبِ: جل شورو جل کوته‌که
به‌گۆچان له‌کراسه‌که‌ی دا بۆ نه‌وه‌ی
پاک بېته‌وه ۵ جل ده‌بېرته‌ سه‌ر
ئاوو ته‌ر ده‌کړی و نه‌مجار له‌سه‌ر
تاته‌مبه‌ر دیک به‌دار پی‌ی ده‌کیشری
بۆنه‌وه‌ی پاک بېته‌وه.

بَزْرُ الْقَدَرِ: به‌مانا (بَزْرَهَا) دی.

بَزْرُ الطَّعَامِ: خوراکه‌که‌ی رازانده‌وه‌و وای
لی کرد هه‌وه‌سی بچیت.

أَلْبَازِيرُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی گومان‌ناوی،
دل پیس.

أَلْبَزْرُ: نه‌وتۆوه‌که‌به‌زموی ده‌کړی
بۆنه‌وه‌ی پروی ۵ منداال و وچه‌و
نه‌وه ۵ زړوت، (ک: بَزْر).

الْبَزْرُ: نه‌و تۆوه‌ی به‌زه‌وی دا ده‌چیندری
بۆنه‌وه‌ی پروی، (ک: بُزْر) ۵
نه‌ومیه‌وه‌ دهنکه‌ زمه‌تون و
نه‌وش‌تانه‌یه‌ له‌گه‌ل خواردن
دادهنری.

بَزْرُ قَطْرِنَا: تۆوی گیاهه‌کی سالانه‌یه
له‌پیری (لسان الحمل) ۵ له‌مبه‌لانی
ولاتی میصر و لاتانی جه‌وزی

ده‌ریای ناوه‌راست ده‌پوی ۵ که‌سیک
زۆر قه‌نبز بی و پیسای بۆنه‌کړی
له‌به‌روبوومی نه‌وگیایه‌ ده‌خوا
بۆره‌وان بوون.

أَلْبَزْرَاءُ: ئافهره‌تیک زۆری منداال بووبن.
أَلْبَزْرَاءُ: هه‌رتۆیک له‌زه‌وی دا بچیندری
بۆ زه‌راعته ۵ له‌ولاتی میصر
تایبه‌تیان کردوه به‌تۆوی په‌مبۆ ۵
له‌ه‌زانپاری زه‌راعته‌ت دا
به‌ودانه‌ویله‌یه‌ ده‌گوتری که‌ تایبه‌ت
ده‌کړی و هه‌له‌گه‌ری بۆ تۆو کردن و
داچاندن.

أَلْبَزَارُ: تۆو فروش.

أَلْبَزَارُ: جوتیار ۵ هه‌لگری بازی راو،
(ک: بَازِرَة).

أَلْبَزَارَةُ: نه‌وداره‌ نه‌ستورمه‌ که‌جل
شۆر پۆشاکه‌کانی پی ده‌کوئی بۆ
پاکبونه‌وه.

أَلْبَزْرُ: به‌مانا (أَلْبَزَارَة).

أَلْبَزْرَةُ: زانیاریه‌که‌ له‌حال و چۆنیه‌تی
نه‌و دهنده‌ ده‌کوئینه‌وه‌ که‌ بۆ
پاوگردن به‌کارده‌چیندری.

الْمِيزَةُ: به‌مانا (الْبَزَارَة) دی.

أَلْبَزْرُ: پیاویکه‌ منداالی زۆر هه‌بن.

بَزْرُ قَرْنِه بَزْرَة وَبَزْرِي: به‌سه‌ر
به‌رامبه‌ره‌که‌ی دا زال بوو روتی
کرده‌وه، له‌په‌ندی پېشینان داهاتوه
(من عَزَّ بَزْرُ) هه‌ره‌که‌سیک بالاده‌ست
بی و سه‌ره‌که‌وی جه‌ک و سیلاحی
ژېره‌وتوه‌که‌ وهرده‌کړی.

- بَزَّ الشَّيْءُ: شته‌کە‌ی دەرکێشا، بەتوندو
تیژی رای پسکاندو کێشی کرد.
ابْتَزَّ قَرِينَهُ: بەمانا (بَزَّه) دئ.
الْبِزَازَةُ: کوتاڵفرۆشی ۵ میهنه‌ی
کوتاڵفرۆشی.
الْبَزُّ: جۆرێکە لە پۆشاک ۵ جۆرێکە
لەهەجەک.
البَزُّ: گۆی مەمەک.
البَزُّ: جەک.
البَزَّازُ: کوتاڵ فرۆش.
الْبَزَّةُ: جەک و سیلاح ۵ شیوو و روخسار
۵ نیشانه.
بَزَغَ الصَّبِيُّ بَزَاغَةً: منالەکە قسەخۆش بوو
عاقڵ و زیر بوو ۵ نازایە بۆ قسە
کردن و لەکەس ناخواتوو ۵ ئەوپەڕی
شۆخ و شەنگی بەدەست هێنا.
بَزَغَ الرَّجُلُ: ئەوپەیاو بوو بە گەورەو
دەمپراستی نەتەوه‌کە‌ی ۵ دەگوترئ:
(هو بَزَغَ، و بَزَاغَ).
تَبَزَّغَ الصَّبِيُّ: بەمانا (بَزَغَ) هاتوو.
تَبَزَّغَ الشَّرُّ: شەر بەرپا بوو تا ئیستا
دانەمرکاوتەوه.
بَزَغَتِ السَّنُ بَزْغًا وَبَزْغًا: ددانەکە
گۆشتی پوکەکە‌ی قەلاشت و
دەرکەوت.
بَزَغَتِ الشَّمْسُ أَوِ الْقَمَرُ أَوِ النَّجْمُ: خۆر
یان مانگ یان ئەستێرە لەناسۆ
دەرکەوت ۵ لە قورئان دا دەفەرموئ:
﴿فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِغًا﴾.
- بَزَغَ الطَّيِّبُ الْجِلْدَ بَزْغًا: پزیشکەکە
پێستەکە‌ی هەلدێری و خۆنەکە‌ی
رهوان بوو.
بَزَغَهُ: بەمانا (بَزَغَهُ) دئ.
بَزَغَ الْبِطَارُ الدَّابَّةَ: بەپیتارکە بەمەبەستی
چارەسەرکردن دەرزی یەکی سوکی
لەزور سمتی نازەلەکە دانەپگەیانده
دەمارێ.
ابْتَزَعَ الرِّبْعُ: سەرقاتی بەهار بەیداو.
البازغة: ددان.
المِبْرَغُ: کێردی پزیشک تێغی
عەمەلیاتکردن.
بَزَقَ بَزْقًا وَبَزَاقًا: تفی لئ کرد (بَزَقَ
الشمسُ) بەمانا (بَزَغَ) یە.
البَزَقُ: نامپێرکی مۆسیقایە، جۆرێکی
بجۆکە لەتەنبور دەشوبهێتە عود.
البَزَاقُ: بەمانا (البَصَاقُ) واتە: تَف.
بَزَلَّ النَّابُ بَزَلًا وَبَزُولًا: کەئەبەکە دەرکەوت
۵ دەگوترئ: (هو بازَلَّ).
بَزَلَّ الْبَعِيرُ: حوشرەکە کەئەبی دەرھاتن،
ئەمەش کاتیکی تەمەنی دماگاتە
هەشت نۆ سالی.
بَزَلَّ الرَّجُلُ: بپاوکە ئەزموونی تەواو
بوو، بەنیۆ زۆر ئەزمون و چورتە دا
تێپەری.
بَزَلَّ الرَّأْيَ وَالْأَمْرَ: نیشەکە جێگیر بوو
کارەکە سەقامگیر بوو.
بَزَلَّ الشَّيْءُ: شته‌کە‌ی هەلدێری.
بَزَلَّ الشَّرَابُ: کوبە شەرەبەکە‌ی کون کرد

دهپاڭيوري، شهراب پائيونك، (ك):
مَبَزَلْ.

المَبَزَلَةُ: شهراب پائيونك وهكوو
(چاپايوك).

بَزَمَ القَوْلُ: قسهكه رهقو زبر بوو.

بَزَمَ عليه: بهدداني پيشهوه (كهلبه)ى
گهستى.

بَزَمَ على الأمر: لهسهركارهكه بهردهوام
بوو سوور بوو لهسهركردنى.

بَزَمَ بالعبء: بهوئهركه قورسه ههئسا.

بَزَمَ الرجلُ بزيمة: رۆژگار نهوپياوهى توشى
چورتىم و نههامهتى كردوه ههزار
دمردى سهرى بينيوه.

بَزَمَ الشيءُ: شتهكهى شكاند.

بَزَمَ الناقةُ: بهدو پهنجه (پهنجهى
شايهتومان و قامكه گهوره)
حوشترهكهى دوشى.

بَزَمَ الوكرُ: بهپهنجهى شايهتومان و قامكه
گهورهى وهتهرى ئاميرى
مؤسيقاكهى گرت.

بَزَمَ فلاناً الشيءُ: شتهكهى لهفلا نكهس
ستاند.

الْبَزِيمُ: بروانه وشهى (بزم) لهپيتى
(الف)دا.

البزيمةُ: تهنگانه و چورتىم و ناخوشى.

البزيمةُ: تهنگانه و ناخوشى ه پهكرمه
نان خواردن لهشهوو رۆژيك دا ه
كيشى سى دهرهم.

الْبَزِيمُ: لقى شلكى دارخوما كهشتى پى

بؤنهوهى شهرايهكه بيته دهرو
برپژى ه شهرايهكهى پالاوت و صافى
كرد.

بَزَلَ الأمرُ والرأيُ: برپارى لهسهر كارهكه
داو برانديهوه.

بَزَلَ الرأيُ: بپرو بؤچونى تازهى داهيناو
بيدعهتى خسته ولاتهوه.

بَزَلَ الحاجةُ: نيشهكهى جىبهجى كرد.

بَزَلَ الرأيُ والأمرُ: كارهكه سهرى گرتو
سهقامگير بوو.

بَزَلَ الشيءُ: بهمانا (بَزَلَهُ)دى.

انْبَزَلَ: شهق بوو، قهئشا، درزى
برد ه دهگوتري: (تَبَزَلَ الجِلْدُ بالدمِ
والسقاء بالماءِ): پيستهكه ههئدراو
خوينى لى هاتهدهر، كوندهكه دراو
ئاوى لى چو.

تَبَزَلَ الشرابُ: كوپهكه قهئشاو درزى
برد مهپهكهى لى پڙا.

البازلُ: ددان كاتى پروانى كهلهپوك
دمردهكهوى.

البازلةُ: برينيك لهپيست دهكرو
خوينى لى دى ه ههر كهلو بهلو
مال و سامانيك پيداويستى
دهسته بهربكا.

البزالُ: نهوشوينهپه قهئشاوه يان
دراوه و شلهمهنيهكهى لى دپتهدهر.
البزالُ: ئاميريكه كوپه و بهرميل و
بؤرى و شتى لهوجؤرهى پى كون
دهكرو.

المَبَزَالُ: نالهتري به شهرايه پى

أَلْبَزُوا: هاوتا هاوشان ۵ (بَزَز الشَّيْ)
هاوشان و هاوتایهتی.

بَسَسْ: واته بهسه لهبنه پرت دا وشهکه
فارسییه.

بَسَسْ: دهنگیکه پشیلای پی دهرده کری.

بَسَسْ بَسَسْ: دهنگیکه خوشتری پی بانگ

ده کری بۆ دۆشین ههروا مهرو بزنی

پی بانگ ده کری بۆ دۆشین ۵

دهنگیکه بانگی پشیلای پی ده کری

بۆنهوهی دهسته مۆبج.

بَسَّأَ به بَسَّأَ رُبَّسُوءَ: وهگری بوو، خوی

پیوه گرت.

بَسَّأَ بِالْأَمْرِ: بهوکاره راهات و فیزی بوو ۵

بهههچ و پوچی لهقه لهه ۵

سوکایهتی پی کرد.

بَسِيْمٌ بَسَّأَ وَبَسَّأَ: بهمانا (بَسَّأَ) به.

أَبْسَاءُ: نولفهتی پیوه گرت وهگری بوو.

بَسْبَسَ: خپرا رۆی ۵ (بَسْبَسَ بِالْأَقَاةِ أَوْ

الشَاةِ) بانگی کرد بۆ دۆشین.

بَسْبَسَ بَيْنَهُم: ههولای دا دوبه رهکی بخاته

نیوانیان.

تَبَسَّسَ الْمَاءُ: ئاوهکه بهسه رزهوی یه که دا

بلاو بووه.

الْبَسْبَاسَةُ: درهختیکه له پپیری گوپزی

(الطَّبِيبِ) تۆو توپکله تۆوی بۆنخۆشی

هۆشیارکه رهوهی ههیه.

الْبَسْبَسُ: سارای چۆل و هۆل، (ك: بَسْبَسَ)

۵ (تَرْهَاتِ الْبَسْبَاسِ): قسهی

پروپوچ و بی سهروبهر.

بهسه سترای بان باقله ی پی گورزه

بکری ۵ گورزه باقله ۵ تیشوی زنده،

باشماوهی تیشوو، (ك: بَزَمَ) ۵.

الْبَزْمَةُ: بهمانا (الْبَزِمَ)، (ك: بَزَالِمَ).

بَزَا بَزُوا: گوپی هه لهخست و سهرنجی دا

بۆنهوهی قسهکه بییستی بان

شتهکه بیینی.

بَزَا الرَّجُلُ: پیاوهکه سنگی دهره پیهوه

پشتی چال بووه.

بَزَا بَزَوَانًا: بازی دا، گوپی بهست.

بَزَا الرَّجُلُ بَزُوا: پیاوهکه ی ملکه چ کردو

هه لهمهتی بۆ برد.

بَزِي بَزَا وَبَزَا: سنگی دهره پیهوه سکی

بهناودا چوووه.

أَبْزَى به: ژهرباری کرد، هه لهمهتی

بۆبرد.

أَبْزَى بِالْأَمْرِ: بهسه رکاره که دا بالادهست

بوو کوئترۆلی کرد.

تَبَازَى: سنگی دهره پیهوه پشتی چال

کرد.

تَبَازَى الرَّجُلُ: پیاوهکه ههنگاوهکانی

فراوان کردن، شهقاوی درپزی

هاویشن، خوی هه لکیشا بهشتیک

که لای نه بوو، لافی هه بوونی شتی

زۆر لی دمه او ههچی نیه.

الْبَازَى: پپیری بازی بچوکه بان بازی

مامناوهندی که بالیان مهیلوه

کورتن، قاجی و کلکی مهیلوه

درپزن، له جۆرهکانی باشوو بهیدهق

ههیه.

بَسْبُوسَة: چه لَوايه که له ناردی گهنم و
 شه کرو روَن دروست ده کړئ.
 بَسْتَرُ اللَّبَن: شیر که ی له سهر رڼبازی زانای
 فهرمنسی باستور تعقیم کرد.
 الْبَسْتَرَة: ته عقیم گردنی شیر له سهر
 رڼبازی باستور.
 الْبُسْتَارُ: باغچه په که دره خته خورمای
 بهرت بلاوی تیدان که ده کړئ له نیوان
 دارخورماگان دا کشت وگاڼ بکړئ.
 الْبُسْتَانِي: باخه وان.
 الْبَسْتَنَة: زانیاری به خپو گردنی باغ و
 باغچه هکان و چ——وڼیه تی
 ومهره ینانیاں.
 بَسْرَ بَسْرًا وَبُسْرًا: په له ی کرد، روگرزی
 نیشان دا.
 بَسْرَ بِالْشَيْءِ: به وشته دهستی پی کرد.
 بَسْرَ فُلَانٍ التَّخْلَةَ بَسْرًا: فلانکس ته لقیحی
 دارخورماکه ی کرد پیش نه وهی
 کاتی بی (پیش وهخت موتوربه ی
 دارخورماکه ی کرد).
 بَسْرَ الثَّبَات: گزو گیاهه ی شین خواردو
 کرد، هره به ناسکی مهری تیدا
 له وهراند.
 بَسْرَ الْقَرْحَة: برهنه که ی قه لاشته وه پیش
 نه وهی چاک بیته وه و گوشته و مزون
 بینیته وه.
 بَسْرَ الدِّين: قه رزه که ی وهرگرته وه پیش
 نه وهی کاتی بی.
 بَسْرَ السَّقَاء: شیر که ی خواردوه و پیش

نه وهی بیته هرو پا به می.
 بَسْرَ الْبُسْر: خورما کاله که ی تیکه ل کرد
 به خورمای ته پرو سرکه.
 بَسْرَ: توشی نه خویشی مایه سیری بوو.
 ابْسَرَ التَّخْلُ: دارخورماکه خورماکانی
 بوونه بهر سیله ه خورما کاله کانی
 خوش بوون.
 ابْسَرَ الْمَرْكَبُ فِي الْبَحْرِ: که شتی په که
 له دهریادا وهستا.
 بَاسَرَتِ الدَّابَّةُ: نازه له که پیش وهخت
 به که ل هات.
 ابْسَرَتِ الرَّجُلُ: قاجی ته زی و نال بووه،
 قاجه که له کار که ووت.
 ابْسَرَ بِالْشَيْءِ: به وشته دهستی پی کرد
 له حه دینی پیغه مبهردا هاتووه ده لئ
 هه رگاتی پیغه مبهردا له سه فهدا
 هه لبستایه دمیغه رموو: (اللَّهُمَّ بَكَ
 ابْسَرْتُ).
 ابْسَرَ النَخْلَةَ وَالْحَاجَةَ: پیش وهخت
 ته لقیحی خورماکانی گردن پیش
 وهخت کار که ی نه انجام دا.
 ابْسَرَ الْفَاكَةَ: به ته پرو ناسکی میوه که ی
 لی کرده وه، ده گوتړئ: (ابْسَرَ
 الرَّأْيَ) رای خو ی دهربری پیش
 نه وهی جوان بیری لی بکاته وه.
 ابْسَرَ لَوْنَهُ: رنگی گؤرا، رنگی بزپکاو
 روی ترش بوو.
 تَبَسَّرَ: داوای خورمای نه که پوی کرد.
 تَبَسَّرَ الرَّجُلُ: قاجی ته زی.

تَبَسَّرَ النَّبَاتُ: زهوی هه لکۆلی
 بۆدەر هینانی روکه که پێش ئه وهی
 به ئاسایی سه ردمرینی 0 وه کوو
 ئه وهی که خاکه لی وهی به هار
 که نگر که به پێی لیزانی خۆیان
 زهوی هه لده کوئن که نگره که
 ددۆزنه وه هیشتا سه ری
 دمرنه هیناوه.

الياسور: ماهه سیری.

البُسْرُ: روگرزى ۵ دهگوترى: (وجه بسر
وباسر) ۵ ههرواناوه بۆ ناو كه تازه
به تازه له ناسمانه وه دپته خوار.
البُسْرُ: خورما پيش نه وهى پى بگاو
شيرين ببى ۵ ميوه تهره تازه
له هه رجۆرئك بى ۵ هه رشتيئك تازه
پى بگاو سه رمئاي بى ۵ هه روا ناو
كه تازه له هه وره وه دهباري ته
سه رزه وي.

البُسْرُ: تاكى (البُسْر) ههروا ناوه بۆ
ههه موو روه كيك كه تازه
سهرد مردینه.
المُبْسَار: نهو دره خته خورما بهيه كه
خورما بهر سيله گانى نابنه روتابو
شيرين نابن.

الْمُبْسِرَةُ: بای واده، بایه که ده بیته
 نیشانه می نه وه که باران بارین نزیکه
 ۵ (الْمُبْسِرَةُ) به مانا (الْمُبْسِرَةُ) دی.
 بَسَّ الرُّجُلُ بَسًّا: پیاوه که داوای کردو
 هه وئی داو تی کو شا ۵ قاوتی دروست
 کرد ۵ قاوتی به پدا کرد.

بِسْمِ الشَّيْءِ: شته‌ک‌ه‌ی وردو خاش کرد،
قورنان دمه‌رموی: ﴿وَبُسْتُ الْجِبَالَ
بِسَاءٍ﴾.

بَسُّ الشَّيْءِ رَفِيه: نه‌وشته‌ی بِلأوه پیکردو
 زۆری لی رۆیی زۆری لی فه‌وتا ۵
 ده‌گوتری: (بَسْتُ مِنْهُ الْأَيَّامُ) رۆژگار
 کاریگه‌ری خۆی تیدا کرد، پیرو
 لاوازی کرد، کۆنی کردبوو ۵
 له‌حه‌دیشی موعه‌دا هاتوو ده‌ئێ:
 (ومعِي بَرْدَةٌ قَدْ بُسُّ مِنْهَا) بوردیه‌کم
 بێ بوو کۆن بو بوو.

بَسْ عَلَيْهِ عِقَابُ رَبِّهِ: دوژمنه‌گانی ناردنه
سەر، نۆكهر و پاساونه‌گانی ناردنه
سەر بۆشه‌وه‌ی زبانی بێ بگه‌یه‌نن،
ئه‌زه‌تیان دا.

بَسْ لَهُ مِنْ يَتَخَبَّرُ بِخَبْرِهِ: که سبکی کرده
جاسوس به سهریه و بونه و
هه والسه کانی پی بگه یه نی و
له هه نس و که وتی ناگاداری بکا.

بَسُّ الْاِبْلِ وَبَهَا: به هیواشی حوشره کانی
 نازوتن ۵ یان له کاتی رویشتنی
 به په له دا هیواشی کردنه وه بهوشه ی
 (بس بس).

بَسُّ بِالنَّافَةِ: بهوشی (بَسُّ بَسٍّ) حوشتره شیردردگی هیواش کرده و بؤنهوی رابدهستی و بیدوشی.

بَسُّ الرُّجُلِ: پیاوہ کھی دھر کرد دوری
خستہ وہ ۵ (أَبْسُ الْإِبِلِ) بہ مانا (بَسُّ)
دی ۵ لہہ ندی بیشیناندا ہاتو وہ

دهلئ: (الاناس قبل الالباس) نهرمو
نيانی گردن پيش داواگردن و
پرکيشی کردن.

الْبَسُّ: رُوِي رابورد ۵ دهگوترئ:
(الْبَسُّ الْحَيَّةُ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ) ۵
ماره که به سهر زهوی دا رُوِي کشا ۵
به مانا بلاو بونهوه دئ، دهگوترئ:
(الْبَسُّ الْمَاءُ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ) ناوه که
به سهر زهوی دا بلاو بووه.

الْبَاسَةُ: مَيِّنَه ي (الْبَاسُ) ۵ ناوَيَکه
له ناوه گانی شاری مه کهه.
الْبَسُّ: پشيله ی خومالی.

الْبَاسَةُ: ناوَيَکه له ناوه گانی شاری
مه کهه.

الْبَسُّوسُ: شوان ۵ حوشترئ شیرنه دا
مه گمر به لاواندن به وه وه هوئ
له گه لدان و پشی پشی بۆکردن، (ك:
بُسُس) ۵ هه روا ناوی ئافره تیکه
بووه ته هوی هه لگيرسانی شه پری
به سوس که له نیوان دوو هۆزی
گه وره ی عهره ب دا زیاد له سی سال
به رده وام بوو، له دهست رهشی و
خرابه کاری دا بووه ته نمونه ۵
له پهن دی پیشینان دا هاتوو دهلئ:
(أَشْأَمُ مِنَ الْبَسُوسِ).

الْبَسِيسُ: خۆراکی کهم.

الْبَسِيْسَةُ: قاوت، یان ئارد تیکه ل
به زهیت یان رۆن یان شتی
ترکرابی و دوی کولاندن بخورئ ۵
نان و شک بکرت به وه ورد بکرت و

تیکه ل به ناو بکرت و بخوریت به وه.
بَسَطَ الشَّيْءُ بَسَطًا: شته که ی بلاو کرده وه
۵ (بَسَطَ يَدَهُ أَوْ ذِرَاعَهُ) دهستی خوی
راخست باسکی راخست ۵ هه روا
دهگوترئ: (بَسَطَ كَفَهُ وَنَشَرَ أَصَابِعَهُ)
له پی دهستی کرده وه، به نجه گانی
بلاو کردنه وه.

بَسَطَ يَدَهُ فِي الْإِنْفَاقِ: دهست بلاوی کرد،
زیاد له پیویست مال و سامانی خه رج
کرد.

بَسَطَ يَدَهُ إِلَيْهِ: دهستی یارمه تی یان
خرابه کاری بۆ درێژ کرد.

بَسَطَ لِسَانَهُ إِلَيْهِ: به خراپه یان به چاکه
باسی کرد.

بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ: خودا رزق و رۆزی
بۆ به نده گانی زۆر کرد.

بَسَطَ فَلَانًا: فَلَانْ که سی که یف خوش کرد ۵
پهغه مبه ر (د.خ) دهر باره ی فاتیمه ی
که ی دهغه رموی: (يُبْسِطُنِي
مَا يُبْسِطُهَا) نه وشته ی فاتیمه دلخۆش
بکا منیش پی دلخۆش ده بم.

بَسَطَ الْمَكَانَ الْقَوْمَ أَوْ الْفِرَاشَ النَّائِمَ:
شوینه که یان جیگه ی نوسته نه که
به رفراوان بوو بۆ یان زیاده ی
هه بوو.

بَسَطَ فَلَانًا عَلَى فَلَانٍ: فَلَانْ که سی به سهر
فَلَانْ که سی دا بالا دهست کرد، ریزو
شکۆمه ندی پندا.

بَسَطَ الْعُتْرَ: پاساوو بیانوه که ی لی قبول
کرد.

بَسَطَ مِنْ فُلَانٍ: شهرم و حه‌ای لی
هه‌نگرت.

بَسَطَ لِسَانَهُ: زمانی کرایه‌وه به‌په‌وانی
که‌وته ناخاوتن.

بَسَطَ يَدَهُ: دهستی یارمه‌تی و به‌خشنده‌یی
بۆ ناتاجان درێژکرد.

بَسَطَ وَجْهَهُ بِسَاطَةٍ: دهم و چاوی
دره‌وشاپه‌وه.

بَاسَطَهُ: دلنه‌وایی کرد
بَسَطَ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی بلآو کرده‌وه،
ناسانی کردو گری گویرکه‌ی تیدا
نهما.

اِنْبَسَطَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی بلآو بۆوه،
(البسطت يَدُهُ) دهستی پیاوه‌تی و
یارمه‌تیدانی درێژکرد.

اِنْبَسَطَ لِسَانُهُ: زمانی کرایه‌وه که‌وته
قسه‌کردن.

اِنْبَسَطَ فُلَانٌ: فالانکه‌س که‌یف خۆش
بووه شهرم و حه‌ای وه‌لانا.

اِنْبَسَطَ النَّهَارُ: رۆژگار درێژبوون.
تَبَسَّطَ: بلآو بووه، ده‌گوتری: (تَبَسَّطَ فِي
كَلَامِهِ) قسه‌کانی رونکردنه‌وه و
گوزارش‌ی له‌بیرو راکانی خۆی دا و
خۆی پاراست.

تَبَسَّطَ فِي الْبَلَاءِ: به‌هه‌موو ولات دا
که‌پاو هه‌موو شوینیکی پشکنی.

الْبَاسِطُ: ناوێکه‌ له‌ناوه‌ جوانه‌کانی
په‌رومردگار.

الْبَاسِطَةُ: قامه‌تی پیاو به‌جۆرێک

ده‌ست هه‌لپێژی بۆ حه‌وا.
اَلْبَسَاطُ: زه‌وی پان و پۆر.

اَلْبَسَاطُ: هه‌رشتێک رابخری و بلآو
بکریته‌وه و هه‌روا به‌مانا زه‌وی پان
دی و دیزه‌و مه‌نجه‌لی گه‌وره‌ و
جۆرێکه‌ له‌راخه‌ر له‌خوری و ده‌زو
دروست ده‌کری.. به‌گوردی پئی
ده‌گوتری: قالی، فه‌رش، (ك: بَسَطَ).

اَلْبَسَاطُ: له‌زانباری حیساب دا ژماره‌ی
هه‌رمه‌هرزی که‌رتی ئاسایی یه‌.
اَلْبَسَاطُ مِنَ الْاَذَانِ: گۆنجه‌کی پانی
که‌وره، (ك: بَسَطَ).

اَلْبَسَطَةُ: زنده‌و به‌شی زۆر و قورئان
ده‌فه‌رموی: ﴿وَزَادَهُ بَسَطَةً فِي الْعِلْمِ
وَالْجِسْمِ﴾.

اَلْبَسَطَةُ مِنَ النِّسَاءِ: ئافه‌رتی جوان و
نهرم و ناسک و نان که‌له‌نارد و شیرو
هیلکه‌و شه‌کر دروستکرا‌یی.

اَلْبَسِيطُ: پێچه‌وانه‌ی موره‌که‌به‌ و
شتێک ئاسان بی و گری و گوئی
تیدانه‌بن و په‌کیکه‌ له‌به‌حه‌ره‌کانی
عه‌روز و زه‌وی پان و به‌رفراوان.

اَلْمُبَسَّطُ: روبه‌ری ته‌خت و پان و پۆر.
بَسَطَ طَرْمَةً: گوشتی ران ته‌وا‌ییل و سیری
تیکه‌ن ده‌کری پاشان ده‌هه‌نجندری.
بَسَقَ الشَّيْءُ بَسْقًا: شته‌که‌ به‌رزبووه‌و
گه‌شته‌ شوینی خۆی.

بَسَقَ الرَّجُلُ: پیاوه‌که‌ ناوو شوهرتی
بلآو بووه، ده‌گوتری: (بَسَقَ أَصْحَابَهُ)

(وَبَسَقَ عَلَى اصْحَابِهِ) به سهر
هاوه لانی دا له ناو هاوه لانی دا بهرز
بووه و ناوو شوهرتی پیاوهتی نهو
دهنگی دایه وه ۵ لهحه دیشی (ابن
الحنیفه) دا هاتوووه دمه رموی: (کیف
بَسَقَ ابوبکر اصحاب رسول الله).

بَسَقَ فِي الشَّيْءِ: لهوشته دا کارا مابوو
لیزان و کار دروست بوو ۵ (اَبَسَقَتِ
الثَّاقَةُ وَالْجَارِيَةُ وَخُورُهَا) شیر له گوانی
حوشتره که یان له مه مکی ئافهرته
که هاته دمه وه به بی نه وهی
بیچوی بووبی، مندالی بووبی.

بَسَقَ عَلَيْهِ: به سهریدا بهرز بووه گه وره و
شکوهمند بوو.

بَسَقَ فُلَانٌ: ناوو شوهرتی پیاوهتی بهرز
بووه.

الْبَاسِقَةُ: ههوری سپی و بی خهوش و رنگ
رون ۵ پیغه مبهه له وه صفی هه وره
دمه رموی: (کیف ترون براسقها).

بَسَاقَةُ الْقَمَرِ: به ردیکی سپی صافه
هه میسه ده درهوشیته وه به کوردی
پی دهگوتری بهرده سیخرۆ.

الْبَسِيقَةُ: زهوی په که به بردی رهشی
تیدابن.

بسکویت: بسکیت، له ناردو شه کرو هیلکه و
رۆن دروست دهکری.

بَسَلٌ بَسْرًا: له ناکامی رق هه لسانی روی
گرۆ بوو یان له روی نازابه تی به وه ۵
(هو باسل)، (ك) بُسِلَ و باسل ۵

(هو بَسِلٌ)، (ك) بُسِلَ ۵.

بَسَلَ الطَّعَامُ أَوِ الشَّرَابُ: خواردنه که یان
شهرابه که گۆرانی به سهردا هاتو
به که لکی خواردن و خواردنه وه
نه هات، تیکچوو گۆرا.

بَسَلَ الْيَوْمَ وَالْقَوْلُ: رۆژه که توندو تیز بوو
قهسه که زیرو ناخۆش بوو.

بَسَلَ فُلَانًا: سهرزه نشتی فلانی کرد ۵
(بَسَلَ عَنْ حَاجَتِهِ) په لهی
له نیشه که ی کرد.

بَسَلَ الشَّيْءُ: کهم کهم لئی و مرگرت (بَسَلَ
الدَّقِيقُ) ئارده که ی له هیله که دا.

بَسَلَ بَسَالًا وَبَسَالَةً: نازاو به هه لمت بوو
چاونه ترسو و بی منته بوو ۵ له کاتی
شهردا گرۆو مۆن بوو (هو باسل).

أَبَسَلَ الشَّيْءُ: شته که ی قه دهغه کرد.

أَبَسَلَ نَفْسَهُ لِلْمَوْتِ وَالضَّرْبِ: ملی دا
بۆمردن و لیدان و هیج په له قازهی
نه کرد، خۆی راهینا له سهر
نازاره کانی و چاوه پروانی ناکام بوو.

أَبَسَلَ الشَّيْءُ وَفُلَانًا: شته که یان
فلانکه سی کرده بارمه.

أَبَسَلَ فُلَانًا لِلْهَلَاكَةِ: فلانکه سی ته سلیمی
تیداجون و هیلاکه مت کرد ۵ قورنان
دمه رموی: ﴿أَنْ يُبَسَلَ نَفْسٌ بِمَا
كَسَبَتْ﴾.

أَبَسَلَ فُلَانًا لِعَمَلِهِ: نیشه که ی
به فلانکه سی سپاردو خستیه
نه ستوی.

بَسْلَةُ: له شه پدا بهر بهر هگانی کرد.
 بَسْلٌ وَجْهَهُ: دهم و چاوی خوی زورگرزو
 مژن کرد.
 بَسْلُ الطَّمَامِ او الشَّرَابِ:
 خوارده مه نییه که یان شهرابه که ی
 ترشانند و له که لگی خست.
 ابْتَسَلَ فلان للموت: فلان کهس خوی
 ته سلیمی مردن کرد.
 تَبَسَّلَ الرجلُ: پیاوه که روی گرژ کرد
 له ناکامی رق هه لسانی و نازابه تی
 خوی نازا کرد و وره ی به خوی دا.
 تَبَسَّلَ الرجلُ: دهمه نی ناشرین بوو،
 گرژو مژن بوو.
 اسْتَبَسَلَ فلانٌ: فلان کهس پرکیشی
 شهرپی کرد و خوی خسته ناوی و
 گیانی خوی بومردن داناو له گیانی
 خوی بورد.
 اسْتَبَسَلَ للموت أو الضرب: به مانا
 (أَبْسَلَ) هاتووو.
 الباسِلُ: شیر ۵ شیری ترشاو ۵ سرکه ی
 تام گؤړو ۵ قسه ی توندو زبری
 ناخوښ.
 بَسْلٌ: به تی.
 أَبْسَلَ: شتی حه رام و نه شیاو،
 قه دهغه گراو، گوشراوی روکه ی
 عوصفور و خه نه ۵ پیاوی دهم و
 چاوناشرین، نه کله و مت و رها گران.
 بَسْلًا لَهُ: هاوار بوئه و (بَسْلًا بَسْلًا)
 نامین نامین.
 أَبْسَلَةُ: روکه کی پاقه ناساپه و سالانه یه

له پیری قهرنیاتی په پوله شیوه یه و
 جؤرمه گانی زؤرن گه لاکه ی و تۆوه که ی
 ده کوئیندرئ و ده خورئ.
 أَبْسَلِي: به مانا (أَبْسَلَةُ) یه.
 أَبْسَلُ: صیغه موباله غه یه ۵ ناویکی شه
 بؤ شیر.
 أَبْسِلُ: پاشماوه ی شهراب که له بنکی
 په رداخ دا به نییته وه و شه وی
 به سه ردا تیپه ری.
 أَبْسِلَةُ: به مانا (أَبْسِلُ) دی ۵ تالی
 تامی هه ندی خوراک ۵ ترمس.
 الْمَبْسَلُ: شیر.
 بَسَمَ بَسْمًا: دولوی لیک کردنه وه و ددانی
 به باشی دهرکه و تن ۵ واته پیکه نیی
 بیندنگ، نه وهش سوکترین جؤری
 پیکه نیی و جوانترین شیوه یه تی،
 زمرده خه نه.
 تَبَسَّمَ: به مانا (ابْتَسَمَ) دی ۵ چروو
 غونچه که بکریته وه.
 أَبْسِمَةُ: جؤری که له حه لوا که له
 گوپزی هیندی و شه کرو که میک
 نارد و رۆن دروست ده کری.
 أَلْمَسِمُ: پوک ۵ هه روا لوله یه که له دار
 یان له مه عده ن یان له و جؤره
 ناگردان (دهمه قه له ی) نیرگه له ی
 ده خریته سهر (ك: مَبَسِمَ) ه.
 بَسَمَلٌ: (بسم الله الرحمن الرحيم) ی کرد ۵
 یان نوسی.
 أَبَسَنَ: شیوه و روخساری جوان بوو،
 پیستی جهسته ی نه رم بوو.

(ك: بُشْرَاءٌ، هـ، هـي بشيرة)، (ك: بشائر).

أَبْشَرَتِ الْأَرْضُ: زهوی سهرمتای روہ کی لی ہاتہ دہرہ وہ۔

أَبْشَرَ الرَّجُلُ: پیاوہ کہہ کہیفخوش بوو دہگوتری: (أبْشَرَهُ) پی پی دلخوش بوو ۵ لہفورٹان دا ہاتوہ: ﴿وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾.

أَبْشَرَ النَّاظَةِ: حوشرہ کہی بہ کہن دا ۵ یان حوشرہ کہہ کہلی گرت۔

أَبْشَرَ فَلَانًا: فلانکھسی کہیف خوش کرد۔

أَبْشَرَ الْفَرَحَ وَجْهَهُ: کہیف و شادی دہمو جاوی گہش کردہ وہ۔

أَبْشَرَ الْأَدِيمَ: پیستہ کہی جوان کرد۔
أَبْشَرَ الرَّجُلَ: نہ زمونہ کہی تہواو بوو (ہو مُبْشَرٌ).

بَاشَرَ زَوْجَهُ مَبَاشَرَةً وَبَشَارًا: پیستی لہ پیستی ژنہ کہی کہوت ۵ لہ کہلی جوت بوو ۵ لہفورٹان دا ہاتوہ دمفہرموی: ﴿وَلَا تَبْأَشِرُوهُمْ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ﴾.

بَاشَرَ الْأَمْرَ: بؤخوی سہروکاری ٹیشہ کہی کرد ۵ (بَاشَرَ الْفَعْلَ) بہ پی ناومندو واسیتہ، خودی خوی کارہ کہی نہ انجام دا۔

بَاشَرَ النِّعِيمَ فَلَانًا: کاریگہری نازو نیعمت لہ سہر فلانکھسی دہرکہوت۔

الْبَاشِرَةُ: جہوائیکی نہستورہ کہلہ (بن شہی) کہتان دروست دہگری ۵ زمہبلہ کہہ بہرچنہ کہہ بہ پی دہسک لہ لقی دارخورما دروست دہگری ۵ گاسنی جوت، (ك: بواسن).
بَسَنَ: بہ مانا جوان دی ۵ دہگوتری: (حَسَنَ بَسَنَ) جوان و شوخ.

الْبَشْتُ: کولہ بال ہستہ ک ۵ بؤساکیہ لہ خوری دروست دہگری نہستورہ قوٹی نین ۵ لادی پیہ کان زستان لہ بہری دہکہن.

بَشَرَ بِهِ بَشْرًا: کہیف خوش بوو (بَشَرَ فَلَانًا بِالْأَمْرِ) فلانکھسی بہ کارہ کہہ دل خوش کرد (بشر فلاناً بوجه طلق) بہ رویہ کی خوشہ وہ فلانکھس بہرہو روی بوہ.

بَشَرَ الْأَدِيمَ وَغَيْرَهُ بَشْرًا: پیستہ کہی کہول کرد ۵ قہ لاشتییہ وہ.

بَشَرَ الشَّارِبَ: سمیلی کورتکرنہ وہ ہمتا وای لہ ہات پیستی ژرموی سمیلہ کانی دہرکہوتن ۵ لہ کہدہ پی پیفہ مہرہ دا ہاتوہ (أَمْرٌ أَنْ يَبْشَرَ الشَّوَارِبَ بَشْرًا).

بَشَرَ الْجَرَادُ الْأَرْضَ: کولہ جی روہ ک لہ زہوی دا ہہبوو خواردی.

بَشَرَ بِالشَّيْءِ: ہیوای موژدی لی کرد.

بَشَرَ بِالْخَبَرِ بَشْرًا: بہ ہہوالہ کہہ دلی خوش بوو.

بَشَرَ بَشَارَةً: جوان و شوخ بوو (ہو بَشِيرٌ)،

بَاشَرَ الشَّيْءَ بِالشَّيْءِ: دوسته که ی خستنه
به نایه که ووه به یه کیه ووه نوساندن ۵
پیغه مبر (د.خ) له پاره ووه دوعای دا
فهرموویه تی: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيمَانًا
بشار به قلبی).

بَشَّرَتِ النَّاقَةُ أَوِ النَّخْلَةُ: حوشره که پان
دارخوماکه نوبهره که ی دهرکه وت.
بَشَّرَتِ الرِّيحُ بِالْفَيْثِ: بایه که له گهن
خوی دا هه وورکی باراناوی هیئا ۵
قورئان دمفه رموی: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ
يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ﴾.

بَشَّرَ فَلَانًا: هه والیک ی دلخوشکه ره ی
به فلانکه س راگه بیانده ۵ قورئان
دمفه رموی: ﴿يَا زَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ
بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَى﴾.

بَشَّرَ صَاحِبُ الدِّينِ النَّاسَ: خاومنی
شهریعت و بانگخوازی نایین واده ی
پاداشتی خودایان دا به خه لک ۵
قورئان دمفه رموی: ﴿وَبَشَّرَ الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ
جَنَّاتٍ﴾.

إِبْتَشَرَ الشَّيْءَ: تو یکل ی له شته که
کرده وه، که وولی کرد، پیسته که ی لی
دارنی.

تَبَاشَرَ الْقَوْمُ: خه لکه که مزده ی
خویشیان ددها به یه گتری.

تَبَشَّرَ: که یف خوش بوو هه له له ی
کیشا.

اسْتَبَشَّرَ: که یف خوش بوو ۵ ده گوتری:
(اسْتَبَشَّرَ بِالشَّيْءِ) موژده ی خوشی به

وهدیه اتنی شته که دا ۵ قورئان
دمفه رموی: ﴿يَسْتَبْشِرُونَ يَغْمَةِ مَنْ
اللَّهُ وَفَضْلٍ﴾.

اسْتَبَشَّرَ فَلَانًا: به مانا (بَشْرَة) دی.
البُّشَارُ: (البُّشَارُ مِنَ النَّاسِ) ئاده میزادی
هیچ و بوچ و خوډی.

البُّشَارَةُ: هه والی دلخوشکه ره که له وه
پیش موژده پیئراو ئاگای لی نه بوه
۵ هه روا نه وخه لات و موژدانه یه
که موژده پیئراو ده داته موژده دهر،
(ک: بشائر) ۵ (بشائر) به مانا دمفو
ته پل و نه و جوړه شتانه یه.

بَشَائِرُ الصَّبْحِ: به ره به یان و سه ره تای
رؤژبوونه وه.

بَشَائِرُ الرَّجْسِ: دیارده جوانه کانی
روخسار.

بَشَائِرُ الْفَاكِهِ وَالزَّرِيعِ: نوبهره و باکوره ی
میوه و بهروبوومی کشت وکال.

البُّشْرُ: گه شانه وه ی روخسار.
البُّشْرُ: ئاده میزاد.

البُّشْرَةُ: روی دهره کی پیست ۵ (بَشْرَة
الأرض) نه و گزوگیایه ی به که م جار
دهرده که وئ.

البُّشْرَى: موژده، موژدانه.
البُّشْرِيَّةُ: کومه لیکن له موخته زیله
له سه ر ربازی بیشری کوری
موخته میرن.

البُّشُورُ مِنَ الرِّيحِ: نه و بایه یه که
موژده ی بارانی پییه.

بَشِعَ الطَّعَامُ وَالْكَلامُ: خواردنه كه ناخوش
بوو قسه كه زبرو رهق بوو.

بَشِعَ خَلْقُهُ: له بهر وشكى و ناخوشى
خواردنه كه قورگى تهسك بووه
خواردنه كه ي پيدا ناچى.

بَشِعَ الرَّجُلُ: بۇنى دهمى گۇرا، دهگوتري:
(بَشِعَ لَمُهُ).

بَشِعَ خَلْقُهُ: رهوشتى ناشيرين بوو، دلو
دهرونى پيس بوو.

بَشِعَ وَجْهُهُ: روخسارو ديمهنى ناشيرين
بوون.

بَشِعَ الْوَادِي: دوله كه به ئاده ميزاد يان
به ناو تهنگه بهر بوو.

بَشِعَتِ الْخَشَبَةُ أَوِ الْعَرْدُ: داره كه گرځى
زور بون.

بَشِعَ بِالْأَمْرِ: به كاره كه تهنگه تاوو چارپس
بوو.

بَشِعَ بَعْدَهُ: هه لمهتى بۇ دوژمنه كه ي برد،
به توندى په لامارى دايه.

أَبْشَعَهُ الطَّعَامُ أَوِ الشَّرَابُ: خۇراكه كه يان
شهرابه كه هينده ناخوش بوو لى

تۇراو بۇى نه خورا.

اسْتَبْشَعَ الشَّيْءُ: شته كه ي به ناشيرين
دايه قه لدمو لى ناپازى بوو.

بَشِقَ بَشَقًا: چاوى تى بېرى و زورى
سه پر كرد.

بَشِقَ الشَّيْءُ: شته كه ي هه لگرت.

بَشِقَ الثَّرَبُ: به هيواشى گراسه كه ي بېرى.

بَشِقَ فَلَانًا بِالْعَصَا: به گۇچان له فلانكه سى دا.

التَّبَاشِيرُ: ته باشيرى هه موو شتيك
سه ره تاو نۇبه رمكه بهتى و دهكوو
سه ره تاو دياردهى به رمبه يان،
نۇبه رهى ميوه و گوڭ و نۇبه رهى
خۇرماو ميوه تى و نه و ريگه و
دياردانهى به هوى ره شه باوه له سه ر
زهوى ديارده كه ون.

التَّبْشِيرُ: بانگه و زايى بۇ نايين.

المُبَشِّرَةُ: ناميرى رازاندنه وه.

المُبَشِّرَةُ مِنَ النِّسَاءِ: ئافره تىك
كه له هه موو رويه كه وه جوان و بى
عه ي ب بى.

أَلْمُبَشِّرَةُ مِنَ النِّسَاءِ: به مانا
(أَلْمُبَشِّرَةُ) دى.

أَلْبَشْرَفُ: پيشه كى ئاوازي مۇسيقا.

بَشَى وَجْهُهُ بَشًا وَبَشَاشَةً: دهم و چاوى
جوان و گهش و روناك بوو، روخوش
بوو و (بَشَى فَلَانٌ بَفْلَانٍ) فلانكه س
به پيگه نين روى گه شه وه به ره و پوى
فلان بووه.

بَشَى لَهُ بَخِيرٌ: به شى دا، خيى پى كرد.

أَبْشَتِ الْأَرْضُ: زهوى يه كه م روكهى خوى
رواند، سه ره تاى گزويگى دهرخست و
گزويگى كه ي راساو تىك هالا.

تَبَشَشَ بِهِ: به مانا (بَشَى) دى.

أَلْبَشِيشُ: دهم و چاو، روخسار.

بَشِعَ الطَّعَامُ بَشْعًا وَبَشَاعَةً: خۇراكه كه
تامه كه ي ناخوش بوو، دهگوتري: (بَشِعَ
الطَّعَامُ) خواردنه كه ي بۇ قوت نه چوو.

الباشق: باشوو، جۆرئکه له بازو هه‌لۆ
گورج و گۆله و بالندهیه‌کی به‌تواناو
به‌زه‌بهره گۆشت خۆره جه‌سته‌ی
دریژمو دهن‌دوکی کورت و جه‌ماویه،
(ك: بواشق).

البَشِيقُ مِنَ الرِّجَالِ: نه‌وکه‌سه‌یه
خۆده‌خاته‌کاری و مه‌اوه‌ لێ رزگار
نایه‌.

بَشَكْتَ الدَّابَّةُ بَشَكًا: و‌لاخه‌که
به‌خیرایی له‌غاردان دا هه‌نگاوی
هه‌ئینا.

بَشَكَ فُلَانٌ: فلان درۆی کرد (هر باشک
وبشاک).

بَشَكَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی ب‌پ‌ی، لێکی کرده‌وه،
پارچه‌ پارچه‌ی کرد.

بَشَكَ الدَّابَّةُ: به‌خیرایی و‌لاخه‌که‌ی لێی
خو‌پ‌ی، ئا‌ز‌وی.

بَشَكَ الثَّرَبُ: قوم‌شه‌که‌ی درو به
دروانیکی خراب، ته‌فه‌له‌کانی لێک
دوو‌ربوو.

بَشَكَ الْعَقَالُ: عه‌گه‌له‌که‌ی کرده‌وه، شلی
کرده‌وه.

بَشَكَ الْكَلَامُ: قسه‌کانی تێکه‌ل به‌ درۆ
کردن، (بَشَكَ الْعَمَلَ) گاره‌که‌ی خراب
نه‌نجامدا.

بَشَكَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی تێکه‌ل به‌ شتی
ترکرد.

إِبْشَكَ الْكَلَامُ: به‌مانا (بشکه‌)دئ.
إِبْشَكَ الْغَيْطُ وَغَسَّاهُ: ده‌زوه‌که‌ پ‌چ‌را،

دووله‌ت بوو.

إِبْشَكَ فُلَانٌ: فلان‌ک‌س درۆی کرد.

إِبْشَكَ الْكَلَامُ: درۆی تێکه‌ل قسه‌کانی
کرد ۵ به‌سه‌ر ده‌سته‌کی و سه‌فه‌ری
قسه‌ی کرد ۵ (إِبْشَكَ عَرَضَ فُلَانٌ)
ناموسی فلان که‌سی شکاند.

إِبْشَكَ: گورج و گۆل و جه‌سته‌ سووک:
ده‌گوترئ: (نَاقَةُ بَشَكِي وَإِمْرَأَةٌ
بَشَكِي) خیرا رۆو جه‌سته‌ سوکه‌.

إِبْشَكَرُ: ئاسنیکی در‌ی‌زی سه‌ر
گۆجانییه‌ نان و سه‌موونی پ‌ی له
ته‌ندوو‌رو ف‌ر‌ن ده‌رده‌هیندرئ.

بَشُكُور الْعَمَلِ: نه‌و قه‌لانگه‌یه‌ شانه
هه‌نگوونی پ‌ی له‌هه‌نگه‌لان
ده‌رده‌هیندرئ.

إِبْشَكِي: خا‌ولی‌یه‌کی گه‌وره‌یه‌ له‌گه‌راما‌ودا
به‌گار ده‌هیندرئ.

بَشِمَ مِنَ الطَّعَامِ بَشْمًا: زۆری له‌و خواردنه
خوارد تالیی وهرز بوو نینه‌له‌ی
کرد.

إِبْشَمَةُ الطَّعَامِ: زۆر خۆری کۆنه‌ندامی
ه‌ز‌ری تێک داو ته‌بیاتی گۆ‌پ‌ی.

إِبْشَمَةُ: دره‌ختیکی بۆن‌خۆش و تام
خۆشه‌، سیواکی پ‌ی ده‌ک‌رئ،
گه‌لاکه‌ی ورده‌، ب‌پ‌به‌ره‌، که‌ گه‌لاکه‌ی
ب‌پ‌ی یان لقیکی ب‌پ‌ی شیرێ سپی لێ
دئ.

إِبْشَمَلَةٌ: دره‌ختیکی به‌رداره‌، له‌پ‌پ‌ری
دار گۆله‌کانه‌ ۵ له‌ ولاتی میص‌رو
قه‌راخه‌کانی ولاتی شام ده‌پ‌وئ.

الباصِرُ: چاوی تیزو بینا ۵ (الباصرة)
بؤ مپینه به کاردی.

البَصَارَةُ: توپکلی فول و گیای (ملرخی)
یان پنگه بکولئ و ببیته گیا برژانه
بؤ خواردن.

البَصَرُ: چاو، هیزی دیتن له کاتی
تیکه لئوونی تاریکی و رووناکیدا
له سهرمتای شهوو کۆتایدا.

صَلَاةُ الْبَصَرِ: نوپژی شیوان یان نوپژی
به یانی ۵ دهگوترئ: (لعلته بین سمع
الأرض وبصرها) له شوونپکی چۆلهوانی
ئه وهه کرد، کهس نه ببینیم.

البَصَرُ: بهردی سهپی نهرم ۵ قوری
لینج و بهرداوی.

البَصَرُ: بهردی سهپی نهرم.
البَصَرُ: زهوی باشی گلّه سوور ۵ توپک
۵ بهرزی و نهستووری هه موو شتیک
ئه ملا و نهولای.

البَصْرَةُ: زهوی رهق و بهست ۵ بهردی
نهرم که سهپی تیداب ۵ قوری لینج
که بهرده وردهی تیدابن ۵ شارپکی
که ورهیه له عیراق له سهه که ننداوی
فارس ۵ (البصرتان): بهصره و کوفه.

البَصْرَةُ: زهوی باشی گلّه سوور ۵
تارمایی و پاشماوهی شیر.

البصريون: نهوانه ی پال شاری بهصره
دهدرین ۵ نه حوییه کانی بهصره.

البصيرُ: ناویکه له ناوه کانی خودا ۵
کوپرو نابینا.

البَصِيرَةُ: هیزی ههست پیکردن ۵
زانپاری و نه زموون ۵ بهلگه ۵
چاودپیری و جاسوس ۵ په نند
وهرگرتن و تهمن بوون ۵ بهردمههک
هه موو دهرگا دابگری ۵ ههرشتیک
بکرتیه مهتال و پارێزهر ۵ که مپک
له خوین که نیشانه ی له سهه
برینداربوونی نیچیر، (ك: بصائر،
وبصائر).

المُبَصِّرُ: چاودپیری و سهه بهرشتیاری و
پارێزهری شت.
بَصْرًا بَصِيرًا وَبَصْرًا: دره وشاوهیه.

بَصْرُ الْعَيْنِ: بهتیه ی چاوروانی ۵ (بصر الماء)
ئاوه که پرژا.

بَصَصْتُ الْأَرْضَ: زهوی سهه رمتای گزو
گیاکه ی دهرکه وت.

بَصَصَ الْجُرْدُ: بیچوووه که چاوی کرده وه.
تَبَصَّصَ الرَّجُلُ: پیاوه که مه رایی کردن

(ماستاوی کرد).

بَصَعَ الْمَاءَ بَصْعًا: کهم کهم ئاوه که پرژا.
بَصَعَ الْعَرَقَ بَصَاعَةً: عارهقه که له بن مووی
جهسته ی هاته دهر.

تَبَصَّعَ الْعَرَقُ: به مانا (بَصَعَ) دی.

البَصْعُ: کونی پچووک پچووک که مناوی
بپا نهیه.

البَصِيعُ: عهرهقی چۆراو، عهرهقی
زهنگول زهنگول.

بَصَقَ بَصَقًا: نهوه ی له ناو ده میدابوو تفی
کرده وه.

بَصَقَ الشَّاةُ: مەرەكەى دۆشى و بېچوو
لەسكيدا بوو.

البُصَاقُ: تەف كەرپۇڭىرى ۋ ھەروا ئەو
خەتەو پەتە كە كۆنەندامى ھەناسە
لەكاتى نەخۇشيدا دەرى دەدا.

البُصَاقَةُ: (بصاقة القمر) بەردە سىخرو
بەردىكى سېيىھ دەردەوشىتەو.
بَصْلُهُ مِنْ ثِيَابِهِ: روتى كەردەو ۋ
پۇشاكەكەى لەبەردا رنى.

تَبَصَّلَ الشَّيْءُ: توتكەكەى وەكوو
توتكە پىياز سوارى يەكتەر بوون.

تَبَصَّلَ فَلَانًا: فالانكەسى لەپۇشاك روت
كەردەو ۋ دەگوتىرى: (كَبَصْلُهُ)
زۆريان پىرسىيار لىكرد تا ھىچى
پىنەما.

البَصْلَةُ: قەبارە روەكەكە بىنكەكەى
كەوانەبىيە لەزىر گەلدا پىدەگا، رەگى
ورد وردى ھەن لەزىرىيەو بە
گەكەدا رۆدەجىن، لقو پۇپىشى
ھەن، كەمىك لەزەوى بەرز دەبىنەو
ۋ ھەيە پىچراوہىو دەخورى، ھەيە
پىچراوہ نىيە ناخورى وەكوو بىنكى
سەوسەن ۋ خراپى سەر، ھىلكەى
سەر، (ك: بَصَل).

البُوصَلَةُ: ئامپىرىكە: دەوروبەرى پى
دپارى دەكرى.

بَعِمَ بَعْمًا: بە سەرە پەنجەى مۆرى كەرد.
البُعْمُ: چاوە قامك.

البُعْمُ: ئەستورايى پۇشاك ۋ جلى زۆر.

البَصْمَةُ: شوپنەوارى مۆر بە چاوە
قامكەوہ.

بَصَا بَصْرًا: زىدەپەوى كەرد لە
لىكۆلىنەوہى ئىسەوہى لای
دوژمنەكەى پان قەرزدارەكەى
ھەيە.

بَصَا الْخَيْرَانِ بَصْرًا: زۆر ھەوئىدا گونى
نازەلەكە سەرە ناوبكا.

البَصْرَةُ: پشكۆ ناگر.

تَبَضُّضٌ فَلَانًا: ھەموو مافىكى بۇ فلان
وەرگرت.

الْبُضْبَاضُ: مِنَ النَّاسِ وَالْحَيَوَانِ: خاوەن
ھىزو توانا.

البُضْبَاضَةُ: ئەو كەسەى جەستەى تىرو
پرو رەنگى پىستى صافو بىگەرد
بى ۋ پىستى تەرو ناسك بى.

بَضْءُ الْبَدَنِ: بضاضة وبضوضه: جەستەى
تىروپرو بوو تەرو ناسكو گەش بوو
ۋ دەگوتىرى: (بَشْرَةٌ بَضْءٌ وبضوضه)
پىستى تەنكو تەرو تازە.

بَضْءُ الْمَاءِ بَضْأً وبضوضاً: ئاوەكە پىرزا، لە
جەرەكەوہ دۆپ دۆپ تەكى كەرد.

بَضْضُ الْحَجَرِ: بەردەكە ئاوى لى رەوان
بوو ئاوى لى ھاتە دەر وەكو عەرەق.

بَضْءُ عَيْنِهِ: ھرمىسى باراند.

بَضْضٌ: تەرو تازەبوو، پىستى ناسكو تىرو
پرو بوو.

ابْتَضَّ الشَّيْءُ: شتەكەى لە رىشە
دەرگىشا.

تَبْضُضَ حَقَّةً: مافی خوی ورده ورده
ومرگرت، کم کم قه رزه که ی
ومرگرت هوه.

البُضاضَةُ: پاشماوهی کم له ناو که له
بیانه و حاجه تدا ده مینیت هوه ۵
دهگوتری: (مافی السقا بضاضة) له
کونده که دا چوپ ناوی تیدا نه ماوه.
بَضَعَ الدمع بضاً: فرمیسه که له چاو تزاو
قه تیس مان، هه لئه وهرین، نه پزان.
بَضَعَ من الماء ربه: تیر ناو بوو، گه ده ی
پرپوو له ناو.

بَضَعَ من فلان: له فلان چارز بوو له
دوباره و سرباره کردنه و ده ی
ناموزگاری بویه ناموزگارییه کانی
بی برین.
بَضَعَ فلان: بازرگانی کرد.

بَضَعَ اللحم: گوشته که ی پارچه پارچه
کرد.
بَضَعَ الجلد: پیسته که ی هه لدری و شه ی
کرد.

ابضَعَ الثیئ: شته که ی کرد به کالای
بازرگانی.

باضَعَ الزوجة: سهر جیی ژنه که ی خوی
کرد، له که لی جووت بوو.

بَضَعَ الجلد واللحم وغيرهما: به مانا
(بَضَعَةُ دئ).

إِبْضَعَ الشیئ: شته که کهرت بوو،
لیبوه ووه، هه لدر.

تَبْضُضَ العرق: عاره ق له بنکی مووه کانی

له شیه وه کم کم هاته دهر ۵
دهگوتری: (بَضَعَت الجبهة)
ناوجه وانی عاره قی کرد.

اسْتَبْضَعَ الشیئ: شته که ی کرده کالای
بازرگانی ۵ ههر له م باره وه په نندیک
هه یه ده لی: (كَمْضُضِ التمر الی
هجر) خورمای برد بو هه جهر بو
فروشتن ۵ (دوشاوی برد بو
شینکایه تی).

الباضعة: برینیک پیسته که ی برابی
خوینی لینه یه.

البضاعة: نه و کالو سامانه یه که
بازرگانی تیدا بکری، (ك: بضائع).

البضغ: له ژماردا (له سیوه تا نو) دهکا،
دهگوتری: (بضعة رجال وبضغ نساء)
له قورناندا دمه رموئ: ﴿فلبث في
السجن بضغ سنين﴾.

البضغ: هاوسهر گری ۵ گریبه ستی ماره برین ۵
ماره ی ۵ بیلامانه ی نافرت، (فه رج)،
(ك: بضوع وأبضاع).

البضعة من اللحم: پارچه گوشت ۵
دهگوتری: (هو بضعة منی).

البضیعة: نه وشته یه کالای ده خریته
سهر.

المبضغ: مقه ست.
بَطَّوْ بَطْناً: به سستی رؤی، ته مبه ل بوو
(أبطا) دواکه وت.

بطأ: ژیوانی کرده وه له کاریک که
سوربوو له سهر نه نجامدانی.

تباطا: به مانا (بَطَّنَ) دئ.

تَبَطَا: به مانا (تَبَاطَا) یه ۵ (استَبَطَاه):

داوای لیکرد خوی دوا بخا، تمببلی

بکا ۵ به تمببلی له قه لثم دا.

بُطَّان: دهگوترئ: (بُطَّان ما فعل کذا

بُطَّان ما کان کذا): تمببلی نه کرد،

دوانه کهوت.

بَطْبَطَ البَط: مراوییه که دهستی کرد به

قیرو قازه ۵ له ناو ناوه که دا خوی

نقوم کردو مه له ی کرد.

بَطْبَطَ رَأى فلان: بیرو بۆجوونی فلان

لاوازبوو.

بَطَّحَ الشَّيْءَ بَطْحًا: شته که ی بلاو کرده وه،

رای خست ۵ (بَطَّحَ المكان)

شویننه که ی تهخت کرد، ریکی

خست.

إِنْبَطَّحَ: فراوان بوو ۵ (إِنْبَطَّحَ فلان) به رهو

دهم راکشا، له سمر سکی پالکهوت ۵

(بَطَّحَ) به مانا (إِنْبَطَّحَ) یه.

تَبَطَّحَ السَّيْلُ: لافاوکه به پانتایی دۆله که

هات ۵ (تَبَطَّحَ فلان) فلان کس

دابیه زی بۆ لمبه لانی خوار مه که.

اسْتَبَطَّحَ المكان: شویننه که به رفراوان

بوو، تهخت بوو.

الْأَبْطَحُ: شیوی بانو پۆر که لافاوی

پیدا برپاو هندی زیخ و لبو

به رده ورده به جی بیلی ۵ شویننیکه

له خوار مه که چونکه هه مان

دیاردی پیوه دیاره، (ك: أَبْطَحَ) ه.

الْبُطَّاحُ: بزپکاندن و ورنه یه که

له ناگامی له رزو تاوه له نه خۆش

دیاری ددها.

الْبَطَّاحُ: به مانا (الْأَبْطَحَ) ه.

الْبَطَّحَةُ: مه سافه یه که به ئه ندازه ی

قامه تی ئاده میزادی راکشاو.

الْبَطَّيْحَةُ: به مانا (الْأَبْطَحَ) ه.

أَبْطَحَ: کاله کی له لا زۆر بوون ۵ کاله کی

خوارد.

تَبَطَّحَ: کاله کی خوارد ۵ له خواره زم

دابیه زی و نیشته جیبوو ۵ دهگوترئ:

(التَّبَطَّحُ خیر من التَّبَطَّحِ) نیشته

جیبوون له مه که به باشتره له نیشته

جیبوون له خواره زم.

البَطَّيْحُ: کاله ک ۵ روه کیکی سالانه یه

به سمر زه ویدا بلاو دمیته وه

له پیری کوله که یه ۵ به ره که ی خر

بان دریز یان مه یله و دریزه ۵

جۆری زۆرن ۵ حیجازیه کان پیی

ده لئین: (الطَّبِيحُ):.

الْمَبْطَحَةُ: شوینن زۆری کاله ک ئی بروی،

(ك: مَبْطَحَ) ه.

بَطَّرَ الشَّيْءَ: شته که ی دراند، شه قی کرد

(هو مبطر) (هو بطیر).

بَطَّرَ فلان بَطْرًا: فلانکس چوستو چالاک

بوو، زنده رهویکرد له که یضو شادیدا

(بَطَّرَ بالأمر) به وشته بارگران بوو،

له سمر شانی قورس بوو ۵ سهری

سورماو هه بران بوو ۵ (هو بَطَّرَ).

زانای جوله‌که ۵ جۆره بالنده‌یه ک
بالی کورتن و گوشتنه، له ده‌شته‌کانی
باشورو لهدم دهریاگان زۆره.

البَطْرُک: پێشه‌وای نه‌صرانییه‌کان ۵

سه‌رۆکی سه‌هرانی ئوسقوفه‌کان ۵
زانای جوله‌که، (ک: بطارک، بطارک).

بَطَشْ به بَطْشاً: به‌شیوه‌ی توندو تیز
په‌یکشی کردی. قورنان دمه‌رموی:
﴿وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ﴾.

بَطَشْ بَالْشَی: به توندو تۆلی گرتی ۵ له
ریویه‌تدا هاتوو (فاذا موسی باطش
بجانب العرش).

بَطَشْ علیه: هه‌له‌مه‌تی برده‌ سه‌ر.

بَطَشْ فِي الْعِلْمِ بَاع بَسِيط: یوو به‌ دهریای
زانپاری و زانست (هو باطش و بطاش
وبطیش).

باطش فلان فلاناً مباطشة و بطاشاً:
فلان‌که‌سه‌و فلان هه‌ریه‌که‌یه‌ان
په‌لاماری ئه‌وی تری دا،
هه‌ریه‌که‌یه‌ان له‌ عاست خۆیه‌وه
ده‌ستی درێژ کرد بۆنه‌وه‌ی په‌لاماری
ئه‌وی تر بدات.

بَطَطَ الدَّمْلَ وَغَوَه: گوانه‌که‌ی درێ،
دومه‌له‌که‌ی دهرکرد.

بَطَطَ: باززگانی به‌ مراوی کرد، مراوی
کردنه‌ کالای کرین و فروشتن ۵
ئه‌ومنده‌ ماندوو بوو برستی لیڤا.
بَطَطَ الْعَجَبِي: هه‌وهره‌که‌ی پان کرده‌وه،
درێژی کرده‌وه.

بَطَرُ النِّعْمَةِ: نازو نیه‌مه‌ته‌کانی به‌که‌مو بی
نرخ زانی و کوفرانی نیه‌مه‌تی کرد ۵ له
قورناندا هاتوو دمه‌رموی: ﴿وَكَمْ
أَهْلَكْنَا مِنْ قُرَيْبٍ بَطَرْتُمْ مَعِشَتَهَا﴾.

بَطَرُ الْحَقِّ: حه‌ق و راستیه‌یه‌کانی پاش گوی
خستن و په‌سه‌ندی نه‌کردن به
ناحه‌قی له‌قه‌له‌م دان.

بَطَرُ الشَّيْءِ: نه‌وشته‌ی دزاو رقی لێی
هه‌لسا به‌بی ئه‌وه‌ی شیای ئه‌و رق
لێبوونه‌ بی.

ابْطَرَه: که‌یف خۆشی کرد ۵ (ابْطَرَ فُلَاناً
ذُرْعَةً) ئه‌رکیکی خسته‌ سه‌ر شانی
فلان که‌نه‌توانی ئه‌نجامی بدا.

البَطْرِير: چه‌قه‌ چه‌ناوی دهمدرێژی بی
حه‌یاو رۆچوو له‌ گومپاییدا.
الْبَطْرِير: په‌زیشکی ئازهل.

الْبَطَارِيصَة: پیل، باتری ۵ خه‌زانیک
بچوکه‌و چه‌ن شتیکی تی
هاخندراوه‌ کیمیا ئاسا کاری خۆیان
ده‌که‌ن ته‌پاری کارهبانی وه‌به‌ر
ده‌یه‌ین و له‌کاتی پێویسته‌دا
هه‌له‌ده‌گرئ ۵ چه‌ند جۆریکی هه‌یه.

تَبَطَّرَقَ: به‌ لارو له‌نجو و مراوی ئاسا
رۆیشت.

البَطَارِق: پیاوی درێژ داوه‌ل.

البَطْرِيق: لوت به‌رزو له‌خۆ رازی
به‌فیز ۵ بالنده‌ی قه‌له‌و گوشتن ۵
سه‌رکرده‌یه‌کی رۆمانه‌کان بووه ۵
لێزان و کاراما له‌شه‌پدا ۵ سه‌رۆکی
سه‌ره‌ک ئوسقوفه‌کانی مه‌سیحی ۵

ه دهگوترئ: (بَطْلُ البَيْعِ) (بطل
الدليل) (هو باطل).
بَطْلُ العامل: کرکاره که بی کار مایه وه
نیشی دهست نه کهوت.
بَطْلُ حدیثه بطالة: قسه کانی قه شمهری و
گالته بوون.
بَطْلُ بطرلة: نازابوو، پالنه وانیهیته نواند ه
(هو بَطْلُ)، (ك: ابطال) ه.
اَبَطْلُ: شتی به تال و بی بناغهی هینایه
ناراهه.
اَبَطْلُ في حدیثه: به مانا (بَطْلُ) دیه.
اَبَطْلُ الشَّيْءِ: شته که ی پوج کرده وه،
هه لیوه شانده وه ه دهگوترئ: (اَبَطْلُ
البیغ، والحکم والدلیل والعمل) له
قورئاندا ده فهرموی: ﴿وَلَا يُطْلَرُ
اَعْمَالُكُمْ﴾.
بَطْلُ العامل: کرکاره که ی له کار خست
ه (بَطْلُ العمل) وازی لی هینا.
تَبَطْلُ: خوی نازاکرد، خوی به نازاو
وره بهرز نیشان دا ه شوین ربازی
پوج و سه رگه ردانی کهوت.
تَبَطْلُ القوم: شتی به تال و پوجیان
خسته ناراهه و کاریان پیکرد.
الْأَبْطُولَةُ: نه وشته یه له پشکنین و
فه حص گردندا دهرنه حیث (ك:
ابطال).
الباطل: به مانا (الابطولة) دئ ه
لهزاراوهی شهرع زان و یاسا ناساندا
شتیکه بناغهی نه بی و له بنه رمتدا

الْبَطَاطُ: نه و که سه ی مه نه جلی رون
تیدا هه لگرتن دروست دهکا ه
نه و که سه ی بازرگانی به و جوړه
قاپ و قاچاغه وه دهکا.
الْبَطَّةُ: جوړیکه له به له وهر ده شو به یته
مراوی وه لی له و بال و ملی دریزتره
ه گورته و توکمه یه.
البَطِيطُ: دروژن، سه رسو پومان ه پیللو
به بی مل.
المِبطُ: نه و کیردو چه قوه یه که دومه لی
بی شق ده کرئ، (ك: مِباط).
المِبطَةُ: به مانا (المِبطُ) دئ.
البطاقة: پارچه وهر قه یه کی بجوو که
له کاغز یان له شتی تر هه ندئ
شتی تایبه تمه ندی له سه ر
ده نووسری.
البطاقة الشخصية: په ریه که یان
(په راویله که یه که) ناوی تاکه کانی
خیزانی تیدا دهنووسری یان هی
هه ندیکیان و به گوړه ی پیویست و
به لکه نامه یه کی ره سمی پر و
پیکراوه، (ك: بطائق، بطاقات) ه.
بَطْلُ الشَّيْءِ بَطْلاً وَبَطْلاً وَبَطْلاً: شته که
به فیرو چوو، فه وتاو وهر نه گیرابه وه،
دهگوترئ: (بَطْلُ دَمِ الْقَتِيلِ) خوینی
کوژراوه که به فیرو چوو هه رکاتی
توله له بکوژه که ی نه کرایه وه به
کوشتنه وه یان به خوین وهر گرتن ه
نه وشته فاسید بوو، برپاره که ی
هه نه وشته وه، چه که ی پوج بوون

بوج بی به پیچه وانهی (فاسد) که
 بناغهی ههیه و هندی مهرجی
 پیویستی تیدانین.
 البَطْمُ: همزوان ۵ دنگه سهوزه ۵ له
 پیپی فستهقه ۵ درهخته که ی له
 چوار مەتر بۆ ههشت مەتر
 بهرزدهبیتهوه ۵ له کیوو کهژ
 دهرۆی، ههزوانه که ی بهناسکی و
 بهرهقی دهخوری درهخته که ی
 بهگوردی پیی دهگوتری: داره بهن،
 بنیشیشی ئی دهگری، له کوردستان و
 ولاتی شام و گه ئی شوینی تر دهرۆی.
 بَطْنُ الثَّيِّ بَطْنًا: شته که نهینی بوو ۵
 (بَطْنٌ مِنْ فُلَانٍ رِبَه) بوو به پیپی
 نهوو پشتگیری لهو کرد، (بَطْنٌ
 الرَّادِی وَالْیَتِ بَطْنًا): کهوته ناو
 قهدی دۆله که یان ناوهراستی
 ماله که وه و هاتوچۆی تیدا کرد ۵
 (بَطْنُ الْأَمْرِ وَالرَّجُلِ) له کاره که ی
 کۆلییه وه پیاوه که ی پشکنی و
 ناوهرۆکی زانی، کابرای ناسی و
 نهینییه که ی زانی ۵ له ورگی کابرای
 دا ۵ دهگوتری: (بَطْنَةُ الدَّاءِ) ورگی
 تووشی نهخۆشی بوو.
 بَطْنٌ بَطْنًا: سک ئیشه ی تووش بوو.
 بَطْنٌ: که یفخۆش بوو، تهپ دهماخ بوو، مال و
 سامانی زۆر بوو دهوله مهند بوو.
 بَطْنٌ: ورگی گه و ره بوو ۵ (بَطْنُ الْمَكَانِ)
 شوینه که دوور بوو.
 بَطْنٌ: سکی نهخۆش کهوت، سک ئیشه ی

گرت، (هر مبطن).
 أَبْطَنَ الثَّوْبُ: گیرفانی بۆ کراسه که کرد
 ۵ دهگوتری: (أَبْطَنَ فُلَانًا): فُلَانٌ
 کهسی بهسه ر نهینییه کانی دا
 ناگادار کردهوه.
 بَطْنُهُ: له ورگی دا، (بَطْنُ الثَّوْبِ) گیرفانی
 بۆ کراسه که کرد.
 تَبَطَّنَ الرَّادِی وَالْکَلَا: چوووه ناو شیوه که
 ناو پاوانه که و پئیدا گهرا ۵ (تَبَطَّنَ
 الْأَمْرَ وَفُلَانًا) له شته که ی کۆلییه وه و
 ناوهرۆکی زانی، ناگاداریوو بهسه ریدا.
 اسْتَبَطَّنَ الرَّادِی وَحَرَهُ: چوووه ناو
 شیوه که.
 اسْتَبَطَّنَ أَمْرَهُ: نهینی نیشی خۆی زانی.
 اسْتَبَطَّنَ الْأَمْرَ: کاره که ی له دلی خۆیدا
 شاردهوه.
 الْأَبْطَنُ: دهماریکه له حاجی پیشه وه ی
 نه سپدا.
 الْبَاطِنُ: ناویکه له ناوه جوانه کانی
 خودا، واته زاناو ناگادار بهسه ر
 هه موو نهینی و شاردراوه کاندا.
 الْبَاطِنُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: ناوهرۆکی نهوخته
 (الْبَاطِنُ مِنَ الْأَرْضِ) شوینی نهوی و
 چال، (كَ: أَبْطَنَ وَبَاطِنًا).
 الْبَاطِنَةُ مِنَ الرَّجُلِ: نهینییه کانی پیاو.
 الْبَاطِنِيَّةُ: گروپێکن له شیعه پتیان
 وایه شه ریعت روی ئاشکرا و دیوی
 نهینی ههیه، به ته نویل و راسته و
 پاسسته کردن دهزاندری.

البَطَانُ: پشتينيكه له سهر گۆشتى سك
دمبه سترئ ۵ دهگوترئ: (فلان عريض
البطان رخی البال) فلان كه س
پشتينى پانه و دلى نارامه.

البطانة: ديوى ناوه و دى پۆشاك،
پنجه وانه ديوه كه دمره و دى ۵
نهئى ۵ دوست و نزىكى پياو كه
نهئى و پهنا مهكيه كانى ناشكرا
بكا ۵ له زانيارى پزىشكيدا (البطانة)
بريتييه له و پهرده (طلائيه): كه
هممو (أرعيه) خوئينييه كان و
له مفاوييه كانى داپۆشيوه له ناوه و،
(ك: بطان) ۵.

البَطْنُ من كل شئ: ديوى ناوه و دى شت ۵
سك ۵ په كجار مندالبوون،
هيلكه كردن، بهروبووم دمر كردن ۵
دهگوترئ: (نشرت المرأة بطنها)
نافرمه كه مندالى زۆر بوون.
البَطْنُ: سك نيشه.

البَطْنان من الشئ: ناومراستى شت.
البَطْنَةُ: زۆر خواردن و گه ده پهبوون له
خۆراك.

البَطْنُ: پهبوو، دهگوترئ: (كيس بطن).
البَطْنُ: مهنزليكه له مهنزله كانى مانگ
۵ سى كوچكه سى نه ستيهرى
بجووك: كه سى گۆيهك پيك دهن ۵
كلورايى بچوك ۵ نه و دوو كلوراييه
بچووكه لاي خوارووى دل كه
خوينيان تيدا كۆده بپته ووه له و پوه

پالى پنبوه دمنرى بۆ ناو ده ماركان.
المُبطان: ورك زل ۵ زۆر خۆر.
المُبطَنُ: نه و دى گه ده دى بچووك بى ۵
سك بچكۆله ۵ قه د بارىك ۵ نه سپيك
سك و پشتى سپى بى باقى جهسته دى
ههر رهنگيك بى.

الباطيه: كوپه دى گه و ره له شوشه يان
شتى تر كه بۆ مه يى و شه راب
به كاربى، (ك: بواط).
بَطْرَ بَطْرًا: له ناومراستى ليو سهروى
لويه كى لى هاتبى ۵ دهگوترئ: (هر
أَبْطَرُ وَهِي بَطْرًا).

البَطَّارَةُ: نه و لوه و دى كه له گوانى
مه ردايه ۵ ميتكه، قيتكه له
شهرمگاي نازله دا هه روا له و
نافرميش دا.
أَبْطَرُ: به مانا (البطارة) دئ.

تَبَطَّرَمَ: ليو سهروى به رزكرده ووه له
رقا چرچاندى.
تَبَطَّرَمَ: به مانا (بَطْرَمَ) دئ ۵ هه روا به مانا
نه حه قى و نه قامييه.

بَطَّ العازفُ العودَ بَطًّا: كه مانجه ژمه كه
دهستى دايه كه مانجه كه دى بۆنه و دى
بيزمنى.

أَبْطَ فلان: فلان قه له و بوو، (بَطَّالْخُمُ
بَطْرًا وَبَطْرًا) گۆشتى گرت گۆشتن
بوو.

بَقَعَ الماءُ: ناوه كه قله قله كرد له كاتى
هاتنه دمره و دى له گۆزه و ته نه كه و

شتی وا ۵ (نَبَعَ الرجل) بیاوکه
 خیرا قسه‌گانی کردن و پیوهری.
 الْبَغْبَغُ: لاسایی کردنه‌وی ناوه که له
 زهره‌که‌ی دپته‌ده‌روه.
 بَعَثَهُ بَعْثًا وَبَعْثًا: به‌ته‌نیایی ناردی ۵
 ده‌گوتری: (بَعَثَ الیه له) ناردی،
 ره‌وانه‌ی کرد.
 بَعَثَ فُلَانًا مِنْ نَوْمِهِ: فلانکه‌سی به‌خه‌به‌ر
 هیئا، له‌خه‌و راستی کرده‌وه.
 بَعَثَ اللَّهُ الْخَلْقَ بَعْدَ مَوْتِهِمْ: په‌روهردگار
 دوا‌ی مردن ناده‌میزاده‌گانی زیندوو
 کردنه‌وه و بلا‌وه‌ی پی‌کردن بۆ
 به‌هه‌شت و دۆزه‌خ.
 بَعَثَ الْبَعِيرَ: گوریسی پی به‌ستنه‌وه‌که‌ی
 کرده‌وه و خوشتره‌که‌ی به‌ره‌لا کرد.
 بَعَثَ فُلَانًا عَلَى الشَّيْءِ: فلانکه‌سی هه‌لئا
 بۆ‌کردنی نه‌وشته.
 بَعَثَ عَلَيْهِمُ الْبَلَاءَ: به‌لای به‌سهردا دان.
 ابْتَعَثَهُ: به‌مانا: (بعثه) دئ ۵ له‌حه‌دپت دا
 هاتوو ده‌فه‌رموی: (أَتَانِي اللَّيْلَةُ أَيْبَانٍ
 فَاِبْتَعَثَانِي) له‌خه‌و راستیان کرده‌وه.
 انْبَعَثَ: هه‌لساو راپسکوت ۵ (انبعث في
 السر) به‌خی‌رابی روی.
 انْبَعَثَ لِحَاجَتِهِ: بۆ‌ی راپسکوت.
 تباعث القوم على كذا: خه‌لکه‌که
 هه‌ندیکیان دا‌وایان له‌هه‌ندیکیان
 کرد بۆ‌کردنی فلان شت. په‌کتریان
 هه‌لئا بۆ‌کردنی.
 تَبَعَثَ: راپسکوت، سور بوو له‌سهر

نه‌نجامدانی فلان کار.
 الباعث: ناویکه له‌ناوه‌جوانه‌گانی
 خودا.
 بَعَاثُ: شوینیکه له‌نزیك شاری
 مه‌دینه، دوا شه‌ری نیوان نه‌وسو
 خه‌زهرج له‌و شوینه‌کرا
 له‌سهرده‌می جاهیلیدا.
 الْبَعَثُ: بوژانه‌وه، زیندو بوونه‌وه، روژی
 قیامه‌ت و ژپانه‌وه.
 الْبَعَثُ: نپردراو، شان‌دو ره‌وانه‌کراو چ تاك
 بی چ کۆ.
 الْبَعْثَةُ: کۆمه‌لیکی پیکه‌پنراوه بۆ
 نه‌نجامدانی کاریکی تایبه‌تی کاتئ
 ره‌وانه‌ده‌کرین، هه‌یه‌بیعه‌که‌ی
 سیاسیه، هه‌یه‌بۆ مه‌به‌ستی
 خویندنه... هتد.
 بَعَثَ الشَّيْءُ شَتَهَکَی په‌رت و بلا‌وه‌پیکرد
 (بعثر المتاع) هه‌ندیکی هه‌لئا‌نه‌وه
 به‌سهر نه‌وانی که‌ی دا دان.
 بَعَثَ الْمَخْبُوءُ شَتَه‌ شار‌دراوه‌که‌ی دهره‌پنا ۵
 له‌قورئاندا ده‌فه‌رموی: ﴿إِذَا بَعَثَ
 مَالِي الْقُبُورِ﴾.
 بَعَجَ الْبَطْنُ بَعْجًا: سکی هه‌لدپری و
 ریخۆله‌گانی دهرکه‌وت.
 بَعَجَ الْأَرْضُ: زه‌وی هه‌لدپری ۵ ده‌گوتری:
 (بَعَجَ الْأَرْضُ أَبَارًا) بیرى زۆری له
 زه‌وییه‌که‌دا لی‌دا (بَعَجَ الْمَكَانَ) له
 ناوه‌استی زه‌وییه‌که‌دا رو‌نیش‌ت،
 وه‌ستا ۵ (هر باعج وبعج).

بَعَجَ الْبَطْنُ: بؤ موبالغهميه واته زؤرى
هه لدرې يان زؤرى هه لدرېن ۵ (بَعَجَ
المطر الأرض) باران زهوى هه لدرې،
چونكه زؤر به ليزمه بارى.

إِنْبَعَجَ: بهر فراوان بوو، نه ملاو نه ولاى
ناوه لا بوون ۵ شق و پهق بوو.

إِنْبَعَجَ السحابُ: هه ور بارانيكى زؤرى
باراند ۵ (انْبَعَجَ فلان بالحدث): فلان
كهس كه و ته قسه و درېزهى به
قسه كاني دا.

تَبَعَجَ: به مانا (التَّبَعَجَ دئ).

بَعَدَ بَعْدًا: بېچه وانهى نزيكه ۵ لمانو چوو
۵ له لا وانه ودا زؤرى گوت دوور
مه كه و مره وه.

بَعَدَ بَعْدًا: به مانا (بَعَدَ) هاتووه ۵ (هو بعيد)
۵ (بَعَدَ به) دوورى خسته وه
به هيلاكى برد، تېدا چوو.

أَبْعَدَ فُلَانًا: زؤر دوور كه و ته وه ۵
له سنوور دمرچوو، زېده ره وېكرد.
أَبْعَدَ فِي الْأَمْرِ: له كار هه كدا رؤچوونى
نه نجامدا.

أَبْعَدَ الشَّيْءُ: شته كهى دوور خسته وه.
باعده مباحده وبعادا: به مانا (أَبْعَدَةُ دئ)،
همروها به مانا خؤى لى
دوور خسته وه و سته مى ليكرد.

باعد بين الشئين: دوو شته كهى ليك
دور خسته وه ۵ فورئان دمفرموى:
﴿فَلَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا﴾.

بَعَدَ: به مانا (أَبْعَدَةُ دئ).

أَبْعَدَ: به مانا (بَعْدَ دئ).

تباعدا: به مانا (أَبْعَدَ) هاتووه دهگوترى:
(تَبَاعَدَ عنه ومنه).

تَبَعَدَ: به مانا (تَبَاعَدَ) دئ ۵ دهگوترى:
(تَبَعَدَ منه وعنه).

اسْتَبَعَدَ: دوور كه و ته وه، (اسْتَبَعَدَ الشَّيْءُ)
شته كهى به دوور له قه لمان دا ۵
دوورى خسته وه.

أَلْبَعَدَ: وشه به كه له جياتى ناوه له كاتى
زهم كردندا دهگوترى: (أهلك الله
الأبْعَدَ) له هديت دا هاتووه
دمفرموى: پياوړك هاته خزمهت
بېغه مېهر (د.خ) وتى: (ان الأبعد قد
زلى) مه به ستي خؤى بوو.

بَعْدَ: بېچه وانه (قُبِلَ) به ۵ زمرفيتكى
ناسنوور داره و موبه هه تائىضا فاه
نه كړى مانا كهى ديارى نادا.

أما بَعْدَ: وشه به كه به زؤرى له وتاردا
به كار دهپنرئ ۵ نيشانهى نه و ميه
وتاربيژ له باسيكه وه دهچېته سهر
باسيكي تر، هر بؤيه بهم وشه به
دهگوترى: (فصل الخطاب) ۵ (وبَعْدَ)
به مانا (أما بَعْدَ) وه ۵ وه لى
به مهنديزى (أما بعد) به هيز نيبه.

أَبْعَدَ: نيوان دوورى شتېك له شتېكى
ديكه ۵ دهگوترى: (بَعْدًا له): دوورى
له رحمت بؤى و هيلاك و تېدا
چوون به شى نه وي ۵ دهگوترى:
(إنه لمر بَعْدِي) واته خاوم رلوو

بكا وهكوو نهوه كهروئشك كه
 دهیگری دهیوئ خورزگار بكا.
 الْبُغْصُوصُ: له ناده میزاددا ئیسقانیکی
 بچوکه له نیوان دوو سمتیدا.
 بَعْضُهُ الْبَعْضُ بَعْضاً: میشووله گهستی.
 بَعْضُ الشَّيْءِ: شتهکه ی پارچه پارچه کرد.
 بَعْضُ الْمَكَانِ بَعْضاً: شوینهکه میشووله ی
 زور بوو.
 ابْغَضَتِ الْأَرْضُ: زهوییهکه میشووله ی
 زور بوو.
 بَعْضُ الشَّيْءِ: شتهکه ی پارچه پارچه
 کرد.
 كَبَّعَضَ الشَّيْءُ: شتهکه کهرت کهرت
 بوو.
 بَعْضُ الشَّيْءِ: بهشیک له شتهکه جا زوربین
 یان کهم.
 الْبَعْضُ: میشوله و میشو و مهگهزی
 تری زیانبهخش.
 بَعْضُ: زیندرویی کرد له نهغامی و کاری
 خرابه و ههئسو کهوتی ناشیرین.
 بَعْضُ الْحِمَارِ: گیانله بهرکه ی سهر بری.
 ابْغَضَهُ: نه رکیکی خسته سهر شانی که
 ناتوانی نهنجامی بدا.
 بَعْثُ الْمَطَرِ وَالسَّحَابِ بَعْثاً: ئاوی باران و
 هه وره که به ریزنه و لنگیزه رزابه
 سهر زهوی.
 بَعْثُ الْمَاءِ بَعْثاً: زوری ئاو پیداکرد (الْبَغَا)
 زورینه ی ئاو له همورا ه کالو که مرسه.
 بَعَثَ الرَّابِلَ بَعْثاً وَبَعَالاً: رۆژنه باری دلوپه

بۆ چونییکی قول و جهزم و خوگریه.
 بَعْدَكَ: وشهیه که بۆ ئاگادار کردنه وه،
 واته: ئاگاداری دواوت به.
 الْبَعِيدُ: دور: دهگوتری: (أَقَامَ غَيْرَ
 بَعِيدٍ) که مێک مایه وه.
 بَعَرَتِ الشَّاةُ وَالنَّاقَةُ بَعْرًا: کشپلی کرد ه
 مهره که یان حوشره که کشپلی کرد.
 بَعَرَ الشَّيْءُ: کشپلی پیدادا، بۆی هاویشت.
 ابْعَرَ الْأَمْعَاءَ: چی له ریخۆلهیدا بوو
 دهری هینا.
 باعَرَتِ الدَّابَّةُ خَالِبَهَا مِبَاعِرَةً: نازه له که
 کشپلی به دۆشهره که دا کرد.
 الْبُعَارُ: نه بقی گهوره.
 الْبَغْرُ: کاویز کراوه ی نازه له ه کشپلی
 نازه له کاویز که ره وه، جگه له ره شه
 و لاخی مالی.
 الْبَعِيرُ: ههر حوشریک به که لکی
 سواری بی، به که لکی ئاوسبوون بی،
 نه مهش کاتی که ته مهنی بگاته چوار
 ساڵ.
 الْمِبْعَرَةُ: شوینی هاتنه دهره وه ی
 کشپل.
 بَعَزَتْهُ بَعَزَةً: له شوینی نه گونجاو لیک ی
 بلا و کرده وه، وردو هاری کرد.
 تَبَعَزَ: بهرت و بلاویۆوه.
 بَعْصُ الشَّيْءِ بَعْصاً: شتهکه تی که چوو،
 به له هازه ی کرد.
 تَبْغَصَصَ: له ناو باوهش و دهستدا
 به له هازه ی کرد و ویستی خو قوتار

گه و ره له ناکا و ئک کرایه وه ۵ (بعق
الحيوان والإنسان بُعَاثاً):
گیانله به ره که یان ناده میزاده که
دهمی کرده وه، تا هیزی تیدا بوو
نه پراندی.

بَقَّ عَنْ الشَّيْءِ: به ردهی له سر هه ئمالی ۵
(بَقَّ المطر الشديد الأرض) بارانه که
به خورده و لیژمه که زه و بیه که ی
دپی.

بَقَّ البئر: بیرمه که ی هه لکه ند ۵ (بَقَّ
الجمَل) حوشره که ی سه ری پی.
بَقَّ: بۆ موباله غمه یه.

اِبْتَقَى في الكلام: له قسه گانیدا توپه و
سر کیش بوو.

اِنْبَقَى: شهق بوو (اَلْبَقَى السحاب
بالمطر) هه وره که به بارینی باران
شهق بوو ۵ (اَبَقَّ في الكلام) به مانا
(اِبْتَقَى) هاتوو.

تَبَقَّ المطر: به خورده بارانه که باری،
(بَقَّ في الكلام) به مانا (اَبَقَّ) هاتوو.

الباعث: بارانی ناوه خست و چاوهر وان
نه کراو که به ریژنه و دلۆپه ی گه وره
بباری ۵ هه روا به مانا لافاوی
هه ره سه ین دئ.

بَعَكَ بالسَّيْفِ بَعْكَاً: به شمشیر له ملاو
له ولای دا ۵ (بَعَكَ جسمه بَعْكَاً):
جهسته ی نه ستوو رو نه کله و مت بوو.
البعوكاء: په کتر هینان و بردن و
شهرو هه را.

البَعُكُوكَةُ: کۆمه ئیک له ناده میزاد یان
جه ئه بیك حوشر له قه ره باغی و
تیکر ژاندا بین و بچن ۵ شوینه واری
خیل و هۆز له هۆبه و گوندو
هه واره گانیاندا ۵ ناوه پرستی خانوو
که پرو سابات و ره شمال ۵ (بعكوكه
الصيف والشتاء) گهرمه ی گهرمای
هاوین یان کاتی سه هۆل به ندان و
جهرگه ی سه رمای زستان، (ك):
بعكيكه.

بَعَلَ بَعلاً وبعلته: هاوسه رگری کرد، ژنی
هیئا یان شوی کرد، دهگوتری: (بَعَلَ
الرجل وبعلت المرأة).

بَعَلَ عليه: فه رمانی پیکرد، لئی توپه بوو
خوی به سه ره وه باده دا.

بَعَلَ بامرِه بَعْلاً: به کاره که ی وافی و پرما
توشی سه ر سو پرمان بوو.

باعل مباعلة وبعالة: ژنی هیئا،
هاوسه ری په یدا کرد ۵ یاری و
دهستبازی له گه ل ژنه که یدا کرد.

باعل القوم قوماً آخرين: هه ندیک له و
هۆزو قه ومه ژنیان له هه ندیکیان
خواست.

ابتعلت المرأة: نافه رته که گوپرایه ئی
میژده که ی بوو.

تباعل الزوجان: ژن و میژده که یاری و
دهستبازیان کرد.

تبعلت المرأة: نافه رته که نه رکی
سه رشانی به رام به ر میژده که ی

بِهَجِيهِنَا ۵ دهگوترئ: (بعلت زوجها).

اسْتَبْعَلْ: زنی هینا.

اسْتَبْعَلُ النَّبَاتُ: روهکهکه بهبی نمرک و ماندوو بوون له رهگهکانیهوه ناوی خواردهوه پیویستی به ئاودانی خاومنی نهکرد.

الْبَعْلُ: میرد ۵ زُن ۵ تهبۆلکهو بهرزایی زهوی که ناوی جوگا نهگریتمهوه، تهنیا به ناوی باران ئاوبدرئ ۵ کشتوکالیک بهبی ئاودیریکردنی له رهگهکانیهوه ئاو بخواتهوه ۵ خاومن شتو لیپرسراوی، (ك: بَعَالٌ رُبْعُولٌ وَهَوْلَةٌ).

بَعْلٌ: ناوی بتيكه عهرمهكان لهپيش هاتنی ئیسلامدا بهرستشیان بوکردوه ۵ قورشان دمه رموی: ﴿أَلَذَّوْنٌ بَعْلًا وَكَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ﴾.

الْبَعْلَةُ: زُن ۵ خیزان.

الْبَعِيمُ: بهیکههه له دار تاشراو، بیاویک زمانی تیکههه و پیکههه بی و له دهمهدهمه و چهلهحانی دا تیبشکی، نه توانی به جوانی وهلام بداتهوه.

بَعَا الشَّيْءُ: به نهمانهت و خوازارا نهوشتهی وهرگرت.

أَبْعَاهُ: به نهمانهت پییدا.

استبعاه: به نهمانهت وهرگرت.

بَغْبَغُ النَّائِمِ: نوستوووهکه پرخه پرخی هات، همناسهی له لوتیهوه دا.

بَغْبَغٌ فِي الْكَلَامِ: له قسهکردندا رهوان

نهبوو قسهکانی تیکههه و پیکههه و بی سهرو بهربوون.

بَغْبَغٌ فِي السِّرِّ: لهرویشتن دا پهلهی کرد (بَغْبَغُ الشَّيْءِ) شتهکهی ژیر پییدا.

الْبَغْبَاغُ: لاسایی کردنهوه و گیرانهوهی دمنگه.

الْبَغْبَغُ: بیریک ئاوهکهی نزیک بی له لیوارهکهی.

بَغْبَغُهُ بَغْتًا وَبَغْتَةً: له نکاو روبهروی بووه و تهریقی کردهوه.

بَاغْتَهُ مَبَاغَةً وَبَاغَاتًا: موفاجهههی کردو له نکاو روبهروی بووه.

بَغْتٌ لَوْنُهُ بَغْتًا وَبَغْتَةً: پهلهی سپی و رهشی تیدا بوون ۵ (هُوَ أَبْغَتْ وَهِيَ بَغْتَاءٌ).

الْبَغَاتُ: بالندهیهکه رنگی بهلهکه قهبارهی پچوکه لهپیری بازو هه لویه بهلام له فریندا ته مبهله.

الْبَغْثَاءُ: رهشه خهههه و کۆمهههههه ئاده میزاد و ههمه جوور.

الْبَغِيثُ: گهمی خراب.

تَبَغْدَدَ: خوی کرد به بهغدایی، خوی پال بهغداد دا ۵ خوی وهکوو نهههه بهغدا لیکرد.

تَبَغْدَدَ عَلَيْهِ: خوی بهسهردا رانواند، خوی بهسهردا راوهشاند.

بغداد: پایتهختی حکومهتی عیراقهه و پیشی دهگوترئ: (مدينة السلام) لهسهر شهتی دیجله ههلهکهوتوووه، نهبو جهعفری منصورى عهباسی بنیاتی ناوه.

البُغَاشَةُ: حه لَوایه که له ناردو رُون و
 په نیر یان شه شده دروست ده کړئ.
 الْبَغْشَةُ: بارانی که مو نم نم.
 بَقْضُ الشَّيْءِ بَقْضًا: شته که ی بوغزانندو
 رقی لیبوه وه (هو باغض و بغرض).
 بَقِضَ الشَّيْءِ بَقْضًا: شته که بوو به
 بوغزیندراو رقی له هلساو.
 بَقِضَ الشَّيْءِ بَقْضَةً وَبَقْضَةً: به مانا
 (بَقِضَ) به.
 أَبْقَضَهُ: رقی له هلسا، ناخوشی وېست.
 بَاغَضَهُ: پاداشی دایه وه به رقی لیبوه و
 بوغزاندن له توله ی بوغز.
 بَقِضَهُ إِلَيْهِ: وای لیگرد ناخوشی بوئ و
 زوری رقی لیبئ.
 تَبَاغَضَ الْقَوْمُ: خه لکه که هندیکیان
 هندیکیانی ناخوش وېست.
 تَبَقِضَ إِلَيْهِ: رقی و قاری خو ی بو
 دهرې.
 الْبَقْضَاءُ: نه وهرې رقی و قین و څار.
 بَقِضَ الدَّمِ: خوین و روژاو سهر ریژی گرد.
 بَقِلَ بُرْلَةً: بئ عه قل بوو.
 بَقِلَ الْقَوْمُ: ژنی له وځه و مه هیناو
 زهانی به نه ژادو نه و میان گه یاند.
 الْبَقَالُ: نه و که سه ی سهر پر شتی ولاغ
 بکا.
 الْبَقْلُ: هیستر، دایکی ماینه و باوکی
 گویند ژده، (ك: أَبْقَالُ).
 بَقِمَتِ الطَّبِيبَةُ بُغَامًا وَبُغْرَمًا: ناسکه که
 به دمنگیکی نه رم بو بیجووه که ی

بَقَرُ الرِّيحِ بُغْرًا: ره شبا هه لیکردو باران
 باری.
 بَقَرِ الْمَاءِ الْأَرْضَ بَقْرًا: ناوکه که میځ
 زهوییه که ی پاراو گرد و بوره ی گرد
 بوئ هوه ی نه رم بیته وه و بیکیلی.
 بَغِرَ بَقْرًا: تینووی بوو ناوکه تیراوی
 نه کرد.
 الْبَقْرُ: دمر دیکه تینوایه تی به تی زیاد ده کاو
 به ناو تینوایه تی به که ی که م
 نابیته وه و ناوی پیس بوو.
 الْبَقْرَةُ: کشت و کال که دوا باران بارین
 بکړئ، گله که ی به ته پری و شیداری
 ده مینیت هوه هه تا نه زهوی دمر دئ.
 بَقِرَتِ الدَّابَّةُ بَقْرًا: ولاغه که سمکولی
 کردو له رویشنددا گورج بوو.
 بَقِرَ فُلَانُ الدَّابَّةَ: فلان که س ناو زهنگی
 له ولاغه که دا و به قاج لییدا
 بوئ هوه ی خیرا برپا و (بَقِرَ الشَّيْءُ
 بِالسَّكِينِ) شته که ی به کیرد هه لدرې.
 بَقِشَتِ السَّمَاءُ بَقْشًا: ناسمان بارانیکي
 که می باراند و ده گوترئ: (بَقِشَتِ
 السَّمَاءُ الْقَوْمَ وَالْأَرْضَ) ناسمان
 رېشنه بارانیکي به سهر خه لک و
 زهویدا باراند.
 بَقِشَ الْمَاءُ وَخَرَهُ فِي الْكُورَةِ: تمپ و توژو
 شتی و هه له کولانه که وه هاته
 ژووره وه.
 بَقِشَ الصَّبِيَّ إِلَى أُمِّهِ: مندا لکه گریا بولای
 دایکی و هانای بو برد.

باراندی، بهه موو خاومن دهنګیک
 دهگوتری: (بَغْمَ مَرُوتَه) ۵ دهنګی
 نهرمو لهسه رخو بوو.
 بَغْمَ الحَدِثَ لفلان: قسه که ی بُو فلان
 کهس روون نه کرده وه (هو باغم)،
 (ک: براغم).
 البَغَامُ: دهنګی ناسک ۵ باراندنی ناسک،
 کارماز.
 البَغْوُ: میوه پېش گه یشتنی ۵ گولی
 دره ختی چقلاوی وه کوو زی و
 شیلان و دږو دره ختی تری
 له وچوړه.
 بغی فلان بیا: فلانکهس له سنوور
 دمرچوو ۵ له قورناندا دمهرموی:
 ﴿لَبَانَ بَغْتٌ اخَذَ اَمَّا عَلٰى الْاُخْرٰى
 فَقَاتِلُوا اِلٰىیْ تَبٰی حَتّٰی تَفِیْ﴾ فیتنه و
 نازاوه ی ناپه وه، پابه ندی یاسا و
 قانون نه بوو ۵ به نافرمتی داوین
 پیس دهگوتری: (بغت المرأة)
 نافرمته که بهد رهوشت بوو.
 بغی الشَّیْ بُغِیَ: داوی نهوشته ی کرد،
 خواستی ۵ دهگوتری: (بَغِیْتُ لَكَ الامر)
 و (بغیتك الامر) به زوری که بو
 داوا کردن و خواستن به کارین
 دهگوتری: (ابغی) واته: دمېرته بابی
 (الفعال) و فرمانی ل د دوست دهگری.
 ابْغَاهُ الشَّیْ: یارمه تیدا لهسر داواکه ۵
 دهگوتری: (ابغنی ضالتي): یارمه تیم
 بده بُو دوزینه وه ی گومبوه که م.

باغت المرأة مِباغَةً وِباغَةً: به مانا (بغت)
 دی.
 ابْغَنِی الشَّیْ: داوی شته که ی کردو
 هه ولی دمسته بهر کردنی دا ۵
 قورنان دمهرموی: ﴿يَبْتَغُونَ لِفْضًا
 مِنْ اِلٰهِ وَرِضْوَانًا﴾.
 ابْغَنِی: وا پټویست بوو، وا باش بوو ۵
 دهگوتری: (یبنغی لفلان ان یفعل
 کذا) و اباشه فلانکهس نهو کارمیکا ۵
 (ما یبنغی لفلان ان یفعل کذا):
 پټویست ناکا فلان کهس نه وه بکا ۵
 جوان نییه و ابکا ۵ نابج بیکا وه کوو
 قورنان دمهرموی: ﴿مَا كَانَ یَبْغِیْ لَنَا
 اَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ اَوْلِیَاءٍ﴾.
 تباغی القرم: خه لکه که همدنکیان بهسر
 همدنکیاندا دست درژی کرد.
 تَبْغِی الشَّیْ: زنده رهوی کرد له
 داوا کردن شته که دا.
 البَاغَةُ: ماده یکی صهناعیه له ورده ی
 سلیلوژی کافور دروست دهگری، له
 دروست کردن فلیمی فوتوغرافیدا
 به کار دی ناماده باشی له راده
 به دهری تیدایه بُو سوتان.
 الباغی: سته مکاری به فیزو لوتبهرز،
 سنور شکین و یاخی بوو، (ک: بغاة)
 دهگوتری: (فئة باغیة) له حه دیشی
 پیغه مبهردا دمهرموی: (وَنَزَلَ عِمَارُ،
 تَقْتُلُهُ الْفِتْنَةُ الْبَاغِیَةُ).
 البَغْنِی: سته م ۵ دمرچوون له یاسا ۵

بَاقِرَةُ تَدْعُ الْحَلِيمَ حَيْرَانَ.
 بَقَرُ الْأَرْضِ: زەوپییه که ی پشکنی و شوینی
 ئاوه که ی دۆزییه وه.
 بَقَرُ الْمَسَالَةِ: له مهسه له که ی کۆلیه وه
 دهگوتری: (بقر لی بنی فلان) له کار و
 بار یانی کۆلیه وه و حال و مزعی
 ئهوانی زانی.
 بَقَرُ الْبَطْنِ: سکی هه لدا هه روا دهگوتری:
 (بَقَرُ الرَّجُلِ) پیاوه که گا کیوی بینین و
 له نکاو چاوی پیکه وتن و واقعی و پرمای
 عه قلی تیک چوو.
 الْبَقَرُ: هه لدا (بَقَرُ) هه لدا.
 تَبَقَّرَ فِي الْكَلَامِ: زۆری قسه کردن و
 زۆری درێژه پێدا.
 تَبَقَّرَ فِي الْعِلْمِ وَالْمَالِ: زانیاری و مال و
 سامانی خۆی په ره پێدا، زۆری کرد.
 الْأَيْبُورُ: پیاویکه نه خیری ههیه نه
 شهڕ نه پیاوهرتی پێ دهکری نه
 شهڕی ئی چاوه پوان دهکری
 رهگیکه له مۆقی چاودا هه کۆمه ئی
 حوشر و شوانه کانیان.
 الْبَقَرُ: رهشه و لاخ به هه موو جوهره کانیه وه
 به مائی و کیوییه وه.
 بَقَرُ الْمَاءِ: ماسیه که ده شو به یته رهشه
 و لاخ.
 الْبَقَارُ: به خێوکاری رهشه و لاخ (شوانی
 گاران).
 الْبَقِي: حوشری ئاوسی و هه ساکی
 هه لدا و بیچووه که ی دهریکه وئ ه

لوتبه رزی و خو به زلانی ه
 زنده رقی سنور شکاندن ه رزی
 برین و هه وکردن و تیکچوونی ه
 دهگوتری: (بدیء الجرح علی بقی)
 برینه که له سه ره وه گۆشته وه زونی
 هینایه وه و له ناوه وه پیس بووه
 کیمی کردوه.
 الْبَقِي: نافهرتی داوین پیس که
 له شفرۆشی بکا.
 الْبُقِيَّةُ وَالْبُقِيَّةُ: داخوای و ناوات ه
 دهگوتری: (لَيْكُنْ بَقِيَّتُكَ ثَوَابَ
 الْآخِرَةِ) یان (لَيْكُنْ بُقِيَّتُكَ الْحَقُّ) ه
 هه روا دهگوتری: (هر ابن بُقِيَّةٍ)
 ئه وه له تۆوی جهرام و هدی هاتوه.
 بَقَبَقَتِ الْقِدْرُ بَقْبَقَةً: دیزه که قلیه قلی
 کرد، دهنگی قلیه قلی کولینی
 دیزه که هات.
 بَقَبَقَ الْمَاءُ عِنْدَ نَزْوِهِ فِي الْقَلَّةِ وَغَرِهِ: ئاوه که
 له کاتی هاتنه دهره وه ی له جه ره که
 قلیه قلی کرد.
 بَقَبَقَ الرَّجُلُ: پیاوه که زۆری قسه کرد ه
 (ببق علینا الکلام) قسه ی پرو هوج و
 بی مانای به سه ردا فری داین.
 الْبَقْبَاقُ: دهم و لیو.
 بَقَرُ الْبَطْنِ وَغَرِهِ: ورگی هه لدا.
 بَقَرَتِ الْفِتْنَةُ الْقَوْمَ: فیتنه و ناشووب نه و
 هۆزه ی په رت و بلا و کرد ه له
 جه ده یی پیغه مبه ردا هاتوه
 دمه ره موی: (ستاتی علی الناس فتنه

بېچوکه بېته دهر به پز دانه وه ۵
 کراسيکه په خه که ی سهرانسهر
 دهکړته وه، څو لى نيهه.
 البَقْسُ: درختيکه دشوبه يته درختى ناس
 داره که ی ره قو سه خته برى ناميرى
 جوړاو جوړى لى دروست دهکړى.
 بَقْسَمَات: ناوه بى جوړى ک نان.
 بَقَطَ مَتَاعَهُ بَقَطًا: که ل و په له کانى
 کوکړدنه وه و به ستنى.
 بَقَطَ الرَّجُلُ: باغيکى دا به پياوکه
 بوته وه ی به سيه ک يان به جوار
 په ک به خيوى بکا.
 بَقَطُ: په له ی کرد ۵ (بَقَطَ الْجَبَلُ) چوو
 سهر کيوکه.
 تَبَقَطَ الْخَبَرُ: ورده ورده هه واله که ی
 وهرگرت.
 أَبْقَطَ: که ل و په لى ناو مال ۵ کو مه لى که له
 خه لک.
 البَقَطُ: نه و ميوه يه له گاتى رنين و
 چنينى درخته که دا ه لده وهرى و
 ده که وپته سهر زه وى.
 بَقِعَ الْجِلْدُ بَقْعًا: پيستی جهسته ی په له په له
 بوو، رنگيکى ترى تيکه لاو بوو ۵
 دهگوترى: (هر أَبْقَعَ وَهِيَ بَقْعًا).
 بَقِعَ الْمُسْتَقِي: ناوى به سهر جهسته ی
 خویدا کرد ۵ چهند شوينىکى له
 جهسته تهر بوو.
 بَقَعَهُ: جهسته ی په له په له کرد ۵
 دهگوترى: (بَقِعَ الْمَطَرُ الْأَرْضَ)
 بارانه که هه موو ولاتى نه گرت ه وه

په له په له لى باری.
 بَقِعَ الصَّبْغُ الشَّرْبَ: بويه که هه موو
 کراسه که ی رنگ نه کرد.
 تَبَقَعَ: په له په لاوى بوو.
 أَبْقَعَ: به لک ۵ به رده سيخړو.
 الْبَائِعَةُ: به لای گه وره، زورزان و وريا ۵
 دهگوترى: (رَجُلٌ بَائِعَةٌ) پياويکى وريا و
 فيلزان و هه ميشه به ناگاو جه زمهره.
 طائرٌ بَائِعَةٌ) بالنده يه کى وريا که ناو
 ده خواته وه خيرا خيرا بوته م لاو
 نه ولاى خوى دهر وانى.
 الْبَقْعَاءُ: زه وى که به ردى پچوک پچوکى
 تيذا بن ۵ دهگوترى: (سَنَةٌ بَقْعَاءُ):
 ساليکه هه ندى به رو بوومى باشه و
 هه ندى خراپه ۵ هه م هه رزانيه
 هه م گرانى.
 الْبَقْعَةُ: پارچه زه ويه که به هه ندى
 تاپه يته مندى له زه ويه کانى
 ده وروبوهرى جيا بکړته وه ۵
 پارچه په ک له رنگ پيچه وانه ی
 رنگه کانى ده وروبه رى بى.
 البَقِيعُ: ولاتيکى مه زراو بهر فراوان و
 درختى جوړاو جوړى تيذا بى ۵
 گوږستان يکه له مه دينه نزيک
 مزگه وتى پيغه مبه ر (د.خ).
 بَقِيَ الرَّجُلُ بَقَاً: پياوکه زورى هسه کردن
 به چاک و به خراپ.
 بَقِيَ الْمَرْأَةُ: نافرته که مندالى زور بوون ۵
 (بَقِيَ السَّمَاءُ): ناسمان بارانى باراند
 به خوږه و ليزمه.

بَقَّ الْمَكَانُ: شوینه که می‌شوله ی زوربوو.

بَقَّ الْجِرَابُ: کونده که ی در ی، چی تیدابوو
دمری هیئا.

بَقَّ الْكَلَامُ: به دهنگی بهرز قسه ی کرد ه
(بَقَّ الْخَبْرُ) هه واله که ی بلاو کرده وه.

بَقَّ الْمَالُ: مال و سامانه که ی بلاوه پیکردو
له دهمستی دا.

أَبَقَّ الرَّجُلُ وَالْمَرْأَةُ وَالْمَكَانُ: به مانا
(بَقَّ) میه.

بَقَّ خَيْرًا أَوْ شَرًّا: زوری خیر یان شهر.

بَقَّ الْمَكَانُ: به مانا (بَقَّ) میه.

الْبَقَاقُ: کالای خرابی ناو مال.

أَبَقَّ: پان و پۆرو به رفراوان ه ناشکراو
عه یان ه می‌شوله و همر بالندمه که ی
له و جوژمبی.

الْبَقَاقُ: زور بلئ.

الْمَبْقُوعُ مِنَ الرِّجَالِ: پیای زور بلئ و
چه قه چه ناو.

الْمَبْقَعَةُ: زنی زور بلئ و چه قه چه ناو.

بَقَلَ الشَّيْءُ بَقْلًا: دمر که وت (بَقَلَ الْأَرْضُ):

زهوی گزو گیای خوی رواند ه (بَقَلَ
الرَّمْعُ) پاون و له و پرگا که سهوز بوو.

بَقَلَ وَجْهُ الْغُلَامِ: دهم و چاوی نه و کوپه
مووی ئی دمر که وتن، ریشی هات.

بَقَلَ الْمَاشِيَّةُ: گزو گیای بو ناژه له کان
کوژ کرده وه.

أَبَقَلَ: به مانا (بَقَلَ) هاتوو.

أَبَقَلَ الْقَوْمُ: خه لکه که گزو گیایان دمست
که وت ه ناژه له کان یان له ناو گزو گیادا

له و پراند.

بَقَلَ الشَّجَرُ: له نه ملا و نه ولای

دره خته که دا گه لای سهوزی به هار

دمر که وت که ده شو بهیته نینۆکی

بالنده ه (بَقَلَ الْمَاشِيَّةُ) گزو گیای

دمر خواردی ناژه له کانیدا ه (بَقَلَ

النَّاتُ) نه و روه که ی به بهقل

حیساب کرد.

أَبَقَلَتِ الْمَاشِيَّةُ: له گزو گیادا ناژه له کان ی

له و پران.

أَبَقَلَ الْقَوْمُ: نه و هۆزه به قلیان دا به

ناژه له کان یان، ناژه له کان یان له ناو

گیای بهقلدا له و پراند.

تَبَقَلَتِ الْمَاشِيَّةُ: ناژه له کان به قلیان

خواردو قه له و بوون.

تَبَقَلَ الرَّجُلُ: پیاه که چوو دهر بو

به دهمستیانی بهقل.

الْبَاقِلَاءُ: پاقله (گیاه که بهر که ی

ده کوئیندرئ و ده خورئ).

الْبَاقِلَى: به مانا (الْبَاقِلَاءُ) ه.

الْبَاقِلُ: گوز می که بی دهمسک، (ك:

براقیل) ه.

الْبَقْلُ: روه که یکه ئاده میزاد ده یگاته بزئوی

خوی یان به شیک ی ئی هه لدمبزئری و

خوارد دهمه نی ئی دروست دهکا، (ك:

بقول) ه.

الْبَقَالُ: بهقال، سهوز و میوه فروش.

الْمَبْقَعَةُ: شوینی بهقل.

بَقْلَاةٌ: پاقله وه.

تَبَقَّتْ الْقَوْمُ: مهروبزنه‌گان
 بيچوه‌گانيان له سكيانا زل بوون و
 قورس بوون و نه‌يان تواني له
 ناغهل و شويني خويان هه‌لسن.
 اَلْبَقَمُ: گياهه‌كي دهرمانيهه پزيشك سوودي
 ليومرده‌گرن، له بنه‌مهدا گياهه‌كي
 هيندييه.
 بقى الشئى بقاء: به‌رده‌وام بوو جيگريبوو
 (بقى من الشئى) زياده‌بوو لئى ۵ لئى
 مايه‌وه ۵ قورنان دمفه‌رموئى: ﴿وذررا
 ما بقى من الربا﴾ ۵ نه‌و سووده‌ي
 ومرتان نه‌گرتووه وازى لئ بئین.
 ابقى على الشئى: پاريزگاري شته‌كه‌ي
 كرد ۵ ده‌گوتري: (ابقى على فلان)
 به‌زمي به‌ فلان كه‌سدا هاته‌وه‌و
 سوژي بو دهربري ۵ هه‌روا
 ده‌گوتري: (اَبَقْتُ الخيل): نه‌سپه‌كه‌ي
 هه‌ندئ تواناي رويشتنى خوى
 هيشته‌وه هه‌موو هيژو تواناي خوى
 به‌كارنه‌هيئا ۵ (اَبَقْتُ الارض)
 زه‌ويه‌كه‌ هه‌موو ناوه‌كه‌ي
 هه‌لنه‌مزى (اَبَقَى الشئى) شته‌كه‌ي
 وه‌كوو خوى هيشته‌وه.
 بقاء: وازى لئ هيئاو ته‌ركى كرد.
 تَبَقَّى منه: لئى مايه‌وه، لئى زياده‌بوو ۵
 (تَبَقَّى الشئى) هه‌وليدا نه‌وشته
 به‌يئايتيه‌وه.
 استبقاه: ويستی بيه‌يئايتيه‌وه ۵ ده‌گوتري:
 (استبقى اخاه) چاوپوشى له هه‌له‌ي

براكه‌ي كرد بوئه‌وه‌ي براهه‌تى و
 خوشه‌ويستيان به‌رده‌وام بئ.
 الأبقى: به‌رده‌وام و به‌رده‌وام تر: له
 قورنان دمفه‌رموئى: ﴿والآخرة خير
 وأبقى﴾.
 الباقي: به‌رده‌وام و نه‌گوراپ ۵ ناوئكه
 له‌ناوه جوانه‌كاني خودا.
 الباقيّة: ماوه‌و به‌زمه‌نده ۵ قورنان
 دمفه‌رموئى: ﴿فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ﴾
 ۵ (الحياة الباقيّة) زيانى دواروژ.
 البقيّا: هيشتنه‌وه.
 البقيّة: پاشماوه‌ي شت ۵ ماوه‌و
 به‌زمه‌نده كراو.
 بَكَاتِ البئرُ بَكْنًا: بيركه‌ ناوه‌كه‌ي كه‌م
 بوو ۵ (بَكَأ الخيوان الخلسب):
 ناژه‌له‌شيردهرمه‌كه شيرى كه‌مبوو.
 بَكَوُ الرجلُ بكاءً وبُكَأ: پياوه‌كه قسه‌ي
 كه‌م بوو، قسه‌ي كه‌مى كرد ۵ (هو
 بكى)، (ك: بكاءً) ۵ (هي بكى)
 وه‌كيته).
 أَبَكَا فلان: فلان كه‌س خيرو بي‌رى كه‌م
 بوو.
 بَكَبَكَ الشئى: شته‌كه هه‌زاندى ۵ هه‌ندئ
 له‌شته‌كاني به‌سهره‌ك دا دا.
 الْبَكَبَكَة: هاتن و رويشتن و قهرمباقى.
 بَكَتَهُ بَكْتًا: لييدا، به‌ هه‌لس و كه‌وتيكى
 ناجوان به‌رمنگاري بووه ۵ به‌به‌لگه
 بوژي دا، سه‌رى كوتايه‌وه‌و
 سه‌رمزمنشتى كرد.

بَكْتَه: بۆ موبالغەيە لە (بَكْتَه).

بَكْرَ بَكْرًا: بەيانی زوو لە ماڵ دەرچوو ە
پەلەى کرد زوو رۆی.

بكرت الشجرة: درەختەكە زوو بەرى
پێگەياندا.

بَكْرَ بَكْرًا: پەلەى کرد ە (أَبْكَرَ) بەمانا
(بَكْر) مە.

باكره: دەست پێشخەرى بۆكردو بەيانی
زوو چوو بۆ.

إِبْتَكَرَ: زۆرى لەخۆى کرد بەيانی زوو
دەرچوو.

إِبْتَكَرَتِ الْمَرْأَةُ: ئافرەتەكە پەكەم
مندائى كۆپ بوو.

ابتكر الفاكهة: نۆ نوخشەى ميوەكەى
ومرگرت ە (إِبْتَكَرَ الشَّيْءَ) شتەكەى
داهینا.

الابكار: سەرمتای بەيانی تاكاتى
رۆژەلاتن.

الباكور، الباكورة: نۆ نوخشەى ميوە ە
عەجەلەكارى لە هەموو شتێكدا.

البكاره: پەردەى كچىنى ئافرەت پێش
ئەوێ شوبكا.

أَبْكَرُ: حوشترى تازە پێگەيشتوو جوانو
حوشتر، (ك: أَبْكَر) ە بۆ مێينه

دەگوترى: (أَبْكَرَة) لەپەندى
پێشياندا هاتوو دەلى: (جاءوا على

بَكْرَة أَيْهَم) واتە: هەموويان هاتن.

أَبْكَرُ: نۆبەرەى هەموو شتێك ە پەكەم
مندال بۆ باوك و دايك چ نێر چ مێ

ە كچولە ە كۆپ كەژنى نەهينايى ە

هەر كردهو مەك كە لەو پێش

نەكرابى و نموونەى نەبى ە

دەگوترى: (نار بكر) ئاگرێك لە

ئاگرى تر و مرنەگيرابى ە (وطنة

بكر) برينىكى بى وێنە ە (خل بكر)

سەرگەيەكى بەهيزو كەسكون.

البكرة: غەرغەرە ە پارچە دارىكى

خەرى ناو كلۆرە كندرو دەزوى

لەسەر هەلەكەرى.

البُكَرَةُ: سەرمتای رۆژ ە بەيانی تا

رۆژەلات ە رمشە خەلكى عەرەب

بە سەجەينى هەمووى دەلێن:

(بكرة) (باجر).

المُبْكَارُ: كەسێك خوى بەو گرتبى

هەموو رۆژى بەيانی زوو لە ماڵ

دەربچى يان كاريك ئەنجام بدا.

بَكْسَ خَصْمَهُ: دوژمنەكەى خۆى بۆردا

بەسەريدا زال بوو.

بَكَشَ الْعُقْدَةَ: گريكەى كردهو ە دەگوترى:

(بکش عقال بعيره) گرىى گورىسى

حوشتر بەستنهو مەكەى كردهو.

البُكَاشُ: چاو بەستكارو فيلەزانو

دەستپ.

بَكَمَهُ بَكْمًا: بە توندى لێیدا، بەهەلسو

كەوتو و قسەى ناشيرين روبەپوى

بۆو.

بَكَ الشَّيْءَ بَكًا وَبَكَةً: كوتايى و ونجری

ونجری كرد، دەگوترى: (بَكَ عُنْقَهُ)

ملى شكاند، (بك الرجل) پياوهكەى
 چهماندو ژېربارى كرد له پوټى داو
 شكاندى، كه سايه تى روشاند ه (بَكَ
 الدابة) بارى قورسى له ولاخه كه
 باركردو به زهخت لى خورى.
 تَبَاكَ الْجَمْعُ: هه ندىكيان پالنه به ستوى
 هه ندىكياندا.

أَلْبَاكُ: نه حمه ق و زور بل و چه هه
 چه ناو كه سىك جوداوازى نىوان
 چاك و خراپ و راست و ناراست نهكا.
 بَكَّة: مهكه، (شارى مهكهه پىرون).
 بَكَلَ الشَّيْءُ بَكْلًا: شتهكهه تىكهه و
 پىكهه كرد، هسهكهه به
 پىچه وانه وه گىرپايه وه.

بَكَلَ: بۆ موباله غه (بَكَلَ) ميه ه
 دهشگوتري: (بَكَلَ) عليا حديثه
 هسهكاني لى چه واشه كردين و
 تىكهه و پىكهه كردن.

تَبَكَلَ فِي الْكَلَامِ: هسهكاني تىكهه و
 پىكهه كردن (تَبَكَلَ فِي مَشْيِهِ)
 له روپشتن دا خوى راوه شانند و هيزى
 كرد.

الْبُكَالَةُ: خواردمه ميه كه له ئاردو
 قاوت و ناوو روژن دروست دهكرى.
 الْبُكْلُ: دهسكهوتى شهر.

الْبُكْلَةُ: شيوه و روخسارو سهرو شكل.
 البكيلة: به مانا (البكاله) هاتووه.
 بَكِمَ الرَّجُلُ بَكْمًا: پياوهكه نهيتوانى هسه
 بك، لاله، به سروشت زمانى

ناخاوتنى نيه ه واده بى به كه سىك
 دهگوتري: (بَكِمَ) كه ناتوانى
 به جوانى راي خوى دهر بپري ه (هر
 أَبَكَمَ وَهِي بَكْمًا).
 بَكِمَ بَكْمًا: له هسهكاني بپريه وه جا
 به نه نهقه ست يان نهيتوانى دروزه به
 وتارهكهى بدا.

بَكِيَ بَكِي وَبُكَاءً: دوو چاوى به هوى
 خه مه وه فرمىسيان باراند ه
 دهگوتري: (بَكِيَ المَيِّتَ وعليه وله). بۆ
 مردو وه كه گريا، لاوانديه وه ه
 كه سىكيش زور بگري پى
 دهگوتري: (بَكِيَ) و (بُكَاءً).

أَبْكَاهُ: وای ليكرد گريا (بُكَاهُ) گرياندى.
 تَبَاكِي: خوى گرياندا.
 اسْتَبْكَاهُ: وهكوئى گريانى هينا.
 التَّبْكَاءُ: زور گريان.

الْبَلَاتِيْن: ماده ميه كه فلزى به نرخه و رنگى
 زيوى هيه.

الْبَلَاظِمَا: به شىك له خوښى روپشتوو.
 بَلِيلُ الْمَتَاعِ بَلِيلَةً وَبَلَالًا: كالاكهى په رت و
 بلاو كرده وه و تهفرو توناي كرد.

بَلِيلُ الْقَرَمِ: هوزو خيله كهى خستوته نيو
 تىگرو تىگوشيو وه ههريه كه يان
 رايهكى ههيه وه له ئاوازيك لىدهدا.

بَلِيلُ فُلَانًا: فلان كه سى خسته ناو
 خهفته و ده راوكى و په ژاره وه.

بَلَّلَ اللَّهُ أَلْسِنَةَ الْخَلْقِ: خودا زوبانى
 خه لى جودا جودا كرده وه.

تَبْلَلٌ: بۆ موطاوعمهيه.

التَّبْلَالُ والتَّبْلَالَةُ: نه وېهېرى غهم و نارېحه تى و دلّه راوېځي.

التَّبْلُلُ: بولبول باندېه كى پچوك و دهنك خوشه دهنك خوشييه كى به نمونه دهيندرېته وه ۵ به لوله ي مه سينه ش دهگوتري: بولبول، (ك: بَلَابِل).

التَّبْلُولُ: باندېه كى ناوييه له برى وهرزى سائدا له شارى (دمياط) مىصر زور دمېځ.

بَلَّتَ بَلْتًا: داپرا.

بَلَّتَ الرجلُ: پياوډكه له قسه كړدن كهوت ۵ (بَلَّتَ الشَّيْءُ) شته كى برېه وه، پچړاندې، داپېرى.

بَلَّتَ: به مانا (بَلَّتَ) دى.

بَلَّتَ بَلَاةً: فه صيغ بوو (هر بليت و هي بليت).

ابَلَّتَ الرجلُ: پياوډكه به به لگه دم كوتى كړدو نه به يشت قسه بكا.

ابَلَّتَ فلاناً مِمْنًا: فلانكه سى سوښندا.

تَبَلَّلَعَ: خوى به ليزان و نه جيب و ه و جاخزاده و قسه ماقول زانى و لافى هوشيارى عاقله مندى ليدا.

بَلَّجَ الصبحُ بلرجاً: به يانيدا، گزنگى به يانى دهر كهوت ۵ (بَلَّجَ الحقُّ) حهق و راستى دهر كهوت ۵ (بَلَّجَ البابُ) دهرگا كى كرده وه.

بَلَّجَ رَجْهُهُ بَلَجًا: له خوشياندا دم و چاوى كه شايه وه.

بَلَّجَ صدرُهُ: سنگى فراوان بوو ۵ (هر ابلج و هي بلجاء).

أَبْلَجَ: بوو به خاوهنى روناكى ۵ (أَبْلَجَ الصبحُ) به يانى دهر كهوت.

أَبْلَجَ الحقُّ: حهق ناشكرا بوو.

أَبْلَجَتِ الشمسُ: خور دهر كهوت ۵ (أَبْلَجَ الأمرُ): نيشه كى رون كرده وه.

أَبْلَجَ، إِبْلَجَ، تَبْلَجَ: به مانا (بَلَجَ) هيه.

أَبْلَجَةُ: روناكى خور له كاتى گزنگى به ياندا ۵ سپيايه تى نيوان دوو برؤ، سپيايى نيوان زولفو گوښكه.

بَلَّجَ بَلْحًا وبلرحاً: ماندوو بوو عاجز بوو.

بَلَّجَ البُرُ: ناوډكه ي نه ما ۵ (بَلَّجَ بشهادته:) شايه تيه كى شارده وه.

أَبْلَعَتِ النخلة: دارخورماكه خورماكانى پيوه ينى مزربوو.

أَبْلَعَ الأمرُ فلاناً: فلانكه سى ماندو كړد، دهمه وه سانى كړد.

بَالَعَ القَوْمُ: به ربهره گانى كړدن به ناحق به سهر ياندا زال بوو.

بَلَّجَ: ماندوو بوو له كار هكه داپرا.

تَبَالَعًا: نينكارى په گتريان كړد.

أَبْلَجَ: به رو بوومى خورما هه تا سهوز بى و پينه گه يشتبى.

بَلَّجَ بَلْحًا: فيزى نواند، خوى به زلزانى، شانازى كړد به خراپه كارى و

بيدينى ۵ (هر أَبْلَجُ و هي بَلْخَاءُ).

تَبَلَّجَ: ته كه بيو رى كړد.

تَبَلَّجَ: قه به بوو، گوشتى زور بوو.

بَلَدًا بِالْمَكَانِ بَلَرْدًا: نەو شوینەى کردە
نیشتەمان و ولاتی خۆی.

بَلَدًا بَلَدًا: تێگەشتنی کەم بوو، نیشات و
هێزی لاوازبوو ە گەردن کەچ بوو
ستەمی قیوڵ کرد.

أَبْلَدًا: پالێ لێدایەوه کارێکی بۆخۆی
نەنجام نەدا ە بێ عەقڵ و کالقام بوو
ە (أَبْلَدًا بِالْمَكَانِ) نەو شوینەى کردە
ولاتی خۆی.

أَبْلَدًا فَلَانًا أَلْبَدًا: نەو ولاتەى خستە
نەستۆی فلان کەس ە بە تۆپزی
لەوێندەرتی نیشتهجێ کرد.

بَلَدًا: لەکارەکەیدا کەمتەرخەم بوو
وازی ئێ هێنا ە لەبەر لاوازی کەوتە
سەر زەوی ە (بَلَدًا الْفَرَسُ) نەسپەکە
لە غارداندا پێش نەکەوت.

بَلَدًا السَّحَابُ: هەورەکە بارانی نەباراند
ە (بَلَدًا فَلَان) فلان کەس نەجولا.

تَبَلَدًا: گێل و کالقام بوو ە خۆی بەگێل
خستە ناوەوه.

الْبَلَدُ وَالْبَلَدَةُ: شوێنێکی سنوردار
(شارەوانی دیاریی) شوێنی
بەرھراوان پێی دەگووترێ: (الْبَلَدُ) لە
قورئان دەفەرموێ: ﴿وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ
يُخْرِجُ نَبَاتَهُ بَادِنَ رَبِّهِ﴾.

أَلْبَلَدِي: ئەو کەسەى پال شار دەدرێ،
واتە: شارەستانی.

البلدية: شارەوانی (دەزگایەکی رەسمى
دەسەلات پێدراوە کارو باری شارو

سنورەکانی لەئەستۆ دەگرێ).

البلید: کەسێکە لە زیرەکی بێ بەش
بێ و کارو باری خۆی پس
هەلنەسوێ.

بَلَدَح: ماندو کول بوو نەبزانى رێبازی
راستی خۆی بگرتە بەر ە وادەى
داو نەپێردە سەر، خۆی تەمبەلێ
هەلنێزاردو پالێ ئێ دایەوه.

تَبَلَدَح: وادەى داو نەپێردە سەر.

الْبَلَدَح: نافرەتى قەتە و زەبەللاج.

بَلَدَم: لەترسان خوستی لەخۆی پێی.

الْبَلَدَم: گەروو هەرحێی پەيوەندى بە
گەروووه هەپە لە بۆزى هەناسەو
نەوشتانە ە شمشیری کول و نەپ.

بَلَوَزَة: کردى بە بلورات ە مەسەلەکە پان
فکەرەو بۆچوونەکەى پالفتە کردو
گرێ کوپەرەکەى تێدا نەهێشت.

تَبَلَوَز: بۆ موطاومەى (بَلَوَز) هاتوو.

أَلْبَلَوَز، أَلْبَلَوَز: بەردێکی سپی شەفەفە
ە جۆرێکە لە شوشە.

أَلْبَلَّاسُ: پەلاس، جۆرە پۆشاکێکی
زبری ئەستوورە.

أَبْلَس: لەبەر شەرم کردن و واق وەرمان
پان بێ بەتگەبى زمانى گیراو قسەى
پێنەکرا.

أَلْبَلَّسُ: جۆرە هەنجیرێکە.

أَلْبَلَّسُ: نێسک.

أَلْبَلَّسَانُ: درەختێکە گولێکی سپی
پچوکی لە شیوەى هیشوو هەپە ە لە

هه به بۆنه وهی ئاوو شله مه نی تری
 پی بگو یز زینه وه ۵ وا ده بی وشه که
 سوک ده کری (یا) که ی ئی ده کری ته وه
 ده گو تری: (اَبْلَاصُ).

بَلَطَ الدارَ بَلَطًا: خانووه که ی ره صیف کرد
 (به ردی له ته ختی خانووه که دا
 ریز به ند کردو و رابخست).

بَلَطَ الْأَرْضَ أَوْ الْحَائِطَ: ته ختی زه و به که
 یان دیواره که ی رێک خست، راسته و
 پاسته ی کرد.

أَبْلَطَ الرَّجُلُ: پیاو که پائی ئی دابه وه و
 ته مبه ئ و ته وه زه ل بوو ده ستی بۆ
 کارێک نه برد ۵ مایه پوچ بوو
 ئی فیلاسی کرد هیچی نه ما.

أَبْلَطَ الدارَ: به مانا (بَلَطَ) دئ.

أَبْلَطَ الْمَطَرُ الْأَرْضَ: بارانه که
 زه و به که ی شته وه ته پ و تۆزی
 پیوه نه هیشت گه یان دییه سه ر
 ساخ و ره قایی.

أَبْلَطَ الْأَمْسُ فُلَانًا: دزه که هیچی بۆ فلان
 که س نه هیشته وه هه مووی برد.

بَالَطَ فِي أَمْرِهِ: له کار و باری خۆیدا زنده
 رۆیی کردو زۆر تیکۆشا.

بَالَطَ فُلَانًا: وازی له فلان که س هیناو
 هه لات ۵ زۆرانبازی له گه ئ کردو
 چه مبه رمه یان تیک و مره ینا ۵ شه ری
 له گه ئ کرد.

بَلَطَ: له رۆیشتندا ماندو بوو.
 بَلَطَ الدار والأرض والحائط: ره صیفی
 کرد، رێکی خست.

په پی دره خته بخوریه که نه، له به ری
 جۆره که نی نه و دره خته رۆنیکی
 بۆنخۆش دهرده هیندری له ناوچه ی
 (عین شمس) ی قاهره دهرۆی.

بَلَسَمَ: سه ری داخست، دهم و چاوی گرزو
 مۆن بوو.

تَبَلَسَمَ: به مانا (بَلَسَمَ) ده.
 أَلْبَسَمَ: جۆره دره ختی که (یان بلئ پی پی
 نه و دره ختانه یه) که له لق و
 قه ده که نیان بریندار بکری بنیشت و
 لینجاییه که دهرده دن بۆ بواری
 پزیشکی سودی ئی و مرده گری، نه م
 جۆره دره خته به زۆری له ولاته
 که مره سیره که ندا دهرۆی ۵ دره ختی
 داره به ن دار قه زوان له و پی پر مه.

أَلْبَسَنُ: نیسک.

أَلْبَسْنِي: رێبازیکی شیوعیه پی وایه
 محاله کۆمه لگا یه که سه ر له یاسای
 سه رمایه داریه وه بازیدا بۆ یاسای
 شیوعی، به لکو پیو یسته قۆناغیکی
 گواستنه وه و (انتقال) هه بی تییدا
 یاسای هه ره مزی په په و بکری.

بَلَصَ مِنَ الْمَالِ: هیچی مال و سامان بۆ
 نه هیشته وه هه مووی بۆخۆی برد.

بَالَصَ: هه ئمه تی بۆ برد.
 بَلَصَ: به مانا (بَلَصَ) دئ.

تَبَلَّصَ الشَّيْءُ وَلَهُ: به نه ینی داوای لیکرد
 به نه ینی به دوایدا گه را بۆنه وه ی
 بیدۆز زینه وه.

الْبَلَّاصِي: جه رپه که دوو قۆلفه ی

بَلَطُ أَذَلَهُ: په له پټکه ی له گوڼچکه یدا
نازاری پټکه یاند.

تَبَالَطُوا بالسيف: به پټوه شهړه
شمشیریان کردو بهرمنگاری په کتر
بونه وه.

الْبَلَاطُ: جوړه بهر د پټکه زهوی پټ
داده پوښی دیواری پټ رڼک د مخی
دیکوړی پټ دهکړی ۵ (بهر دی حه لان
بهر دی مهر مهر) جوړ پټکه لهو بهر ده.
الْبَلَاطُ مِنَ الْأَرْضِ: زهوی په کی ساغو
رهق که باران و لافاو ته پو توژی
پټوه نه هڅی تبتی.

الْبَلَاطُ: پاته خانیه پاشاو دارو
دهسته که ی.

الْبَلَطُ: پر مهند، ناسنیکه، کارتیکه کاری
تیز کردنه وه و خر کردن و راسته و
باسته کردنی پټ نه انجام دهدی.

الْبَلَطَةُ: جوړه پاچیکه داروشتی
له و جوړه ی پټ د مېر دی.

الْبَلَطِيُّ: ماسیه که له پیړی (بولتی که کان)
به توپکلیکی برزانی پان شانیه یی
جهسته ی داپوښراوه ۵ له روبری
نیل و هندی دهر پاچه ی میصرداو
ناوه شیرینه کانی شامدا هیه.

الْبَلُوطُ: دار بهر و دار و ټل، (و ټول)
درختیکه که ورهیه قه د نه ستوره له
پیړی درختی بهر و اوویه، له کوستانه ی
که لاله ی شینکایه ی زوره.

بَلَطَحَ: له سر پشت له سر زهوی راکشا.

بَلَحَ الْمَاءَ وَالرَّيْحَانَ: پلوه ی ناوه و ی

خواردوه، تفی قوت دا.
بَلَحَ: به مانا (بَلَحَ) هیه.

أَبْلَعَهُ الشَّيْءُ: واپکرد پیاوه که شته که
قوت بدات، تینی بو هینا به زور
خواردنه تاله که ی پټ قوتدا.

أَبْلَعْنِي رَيْقِي: که مېک موله تم بدری.
بَلَعَ الشَّيْبُ فِي رَأْسِهِ: پیری له سر و
ریشیدا دهر که ووت.

أَبْلَعَهُ: به مانا (بَلَعَهُ) دی.
تَبْلَعَهُ: به مانا (بَلَعَهُ) دی.
تَبْلَعَهُ الشَّيْبُ فِي رَأْسِهِ: پیری له سر یدا
دهر که ووت.

البالوعه: به لوعه ی ناو، (ك: بواليع
وباليع).

أَبْلَعُ مِنَ النَّاسِ: زور خور ۵ (وسعة بَلَع)
مه نزل پټکه له مه نزل کانی مانگ.

البَلْعَةُ: قومه ناو ۵ وهجیه دهرمان.

البَلَاعَةُ: به لوعه ی ناو.

البَلُوعُ: حېپو دهرمانیک قوت بدری ۵

زهر و حاجه تی پان و پوړ هر چی
تیی بهاوی قوتی ددها.

أَبْلَعُ وَالْبَلْعُومُ: رېړه وی خوراک له
که روودا ۵ رېړه وی ناو له ناو زهویدا،
(ك: بلاعم وبلاعيم).

بَلَعَ الشَّجَرُ بَلُغًا وَبَلَاغًا: ومختی رنینه و
چنینی بهر و بوومی درخته که هات ۵
(بَلَعَ الغلام) کور که بالغ بوو، پټکه یی.

بَلَعَ الْأَمْرُ: کاره که به کوټا که یی.

بَلَعَ بِالْغَةِ: زمانی رهوان بوو قسه و وتاری

شیرین و خوش بوو دهگوترئ: (هر
 بلیغ وهي بلیغة)، (ك: بُلغَاء) ۵ وادهبی
 دهگوترئ: (بُلَغُ الكلام) هسهکهی
 بهلیغ و رهوانه.
 اُبْلَغَةُ الشَّيْءِ: نهوه شتهی گهپانده
 شوئنی خوئی.
 بَالِغٌ فِيهِ مَبَالِغَةٌ وَبِلَاغًا: ههولئ
 تیکۆشانی تیدا کردو زیدهروی
 لهههول و تهغه لاکانیدا کرد.
 بَلَّغَ الشَّيْبَ فِي رَأْسِهِ: پیری لهسهر
 دهرکهوت.
 بَلَّغَ الْفَارِسُ: سوارهکه دهستی جلهوی
 درئزکرد بۆنهوهی نهسپهکه زیاتر
 غاربیدا.
 تَبَالَّغَ فِيهِ الْهَمُّ وَالْمَرَضُ: غهم و نهخووشی
 نهو گهپشته نهوپهری.
 تَبَالَّغَ فِي كَلَامِهِ: بهزۆر ویستی زمان
 رهوان بی و وتهکانی بهلیغ بن.
 تَبَلَّغَ بِكَذَا: نیکتیفای پیکرد ۵ (تَبَلَّغَ
 الشَّيْءُ) بهزۆر نارهحهتی و ههولدان
 بوئی پیگهیی ۵ کۆلی نهدا تا
 بهدهستی هیئا.
 البلاغ: بی راگهپاندن وکوو: (هذا بلاغ
 للناس) یان نهوشتیه که بههوییهوه
 دهگهیه مهبهست ۵ دهگوترئ: (فی هذا
 الأمر بلاغ) لهم کارمدا کیفایته جیدی
 بیویست نییه ۵ ههروا وشهی (البلاغ)
 بریتییه له بلاوکراویهک بهپانئیک که
 دهخوئندرتهوهو خهک بی دمران.

البلاغة: نهوهیه مهبهستهکه جوان
 رابنویئ و هسهکانیش کارپگه ربین ۵
 لهلای زانایانی بهلاغه ۵ نهوهیه
 وتارهکه لهگهئ داخوازی حال و
 مهقام یهک بگریتسهوهو
 رستهکانیشی فهصیح و رهوان بن.
 الْبُلْغَةُ: نهوهیه پیداویستی جی بهجی
 بکاو لئی زیاد نهبی ۵ جوړه
 پیلادویهک له ولاتی مهغریب.
 التَّبْلُغَةُ: حهبلئیکه له دۆلجه دهبهستری
 تا دهگاته ناوی ناوبیرهکه.
 البلوغ: بالقی ۵ پیگهیشتنی کۆنهندامی
 زاوئی له پیاوو ئافرهتدا.
 الْمُبْلَغُ: سهرمنجام و کۆتایی، دهگوترئ:
 (بَلَّغَ مَبْلَغَ فلان، بلغ مبلغ الرجال)
 نهندا زمهیک له مال و سامان.
 السَّبْلُغُ: بهلقهم، تیکه نهیهکه له
 تیکه نهکانی جهسته، فیضرازا تیکه له
 ریگهی قورگهوه دپته ناو دم.
 بَلَقَ السَّبْلُ الْأَحْجارَ بَلْقًا وَبَلْقًا: لافاوکه
 بهردهکانی رادان.
 بَلَقَ البابُ: دمرگاکی ههموو کردهوه.
 بَلَقَ الفرسُ ونحوه بَلْقًا وَبُلْقَةً: نهسپهکه
 بهلهک بوو توکی جهستهی پهلهی
 رهش و سپی تیدان دهگوترئ: (هر
 أَبْلَقَ وهي بِلْقَاء).
 أَبْلَقَ: خیمه، رهشمالی دروستکراو له
 موو.
 بَلَقَ الرجلُ: سهرسام بوو نهیزانی چی بکا.
 بَلَقَ الفرسُ، بُلْقًا وَبُلْقَةً: بهمانا (بَلَقَ) دئ.

أَبْلَقَ الْفَعْلُ: نهسپهکه وهجهو نهوهکانی
به‌ئهک بوون.

بَلَقَ ظَهْرَهُ بالسَّوْطِ: پشتی به گورزو
شوپک دابری.

إِنْبَلَقَ الْبَابُ: ده‌رگاکه کرایه‌وه.

إِبْلَوْتُ لَوْنَهُ: رهنگی به‌ئهک بوو.

أَبْلَقُ: رهش و سپی له رهنگدا.

بَلَقَعَ الْبَلَدُ: ولات جوڙ بوو هیچی تیدا
نه‌ما له دیاردهی ناوه‌دانی.

أَبْلَقَعَ: ولات و زهوی خالی له هه‌موو
شتیکی دیاردهی زیان ده‌گوتری:

(مکان بلقع) و (طریق بلقع)، (ك):

بلاقع).

بَلَّ مِنْ مَرَضِهِ بَلًّا وَبَلًّا وَبَلًّا:

له‌نه‌خوشییه‌که‌ی چاک بووه

ته‌ندروستی هاته‌وه باری جارانی.

بَلَّ الرِّيحُ بَلًّا: بایه‌که شه‌وومی له‌گه‌ل
خوی هینا.

بَلَّ الشَّيْءُ بِالْمَاءِ وَخَوَّهْ بَلًّا وَبَلًّا وَبَلًّا:

شته‌که شه‌وومی لیدا شه‌وونماوی
کرد.

بَلَّ الرَّجُلُ بَلًّا: بیاوه‌که له کیشه‌و

ململانی‌دا زمان پیس و جنیو فروش
بوو.

أَبْلُ الْعَرْدُ: چله داره‌که ناوی ل هاته‌و خوار

(أَبْلُ الْمَرِيضِ) نه‌خوشه‌که چاک بوو.

أَبْلُ فَلَانًا: ریکه‌وتی فلانی کرد به‌شیوه‌ی

زمان پیس و جنیو فروش.

بَلَّلَهُ بِالْمَاءِ: شه‌وونماوی کرد.

أَبْثَلَ: ته‌پ بوو، فلان که‌س له
نه‌خوشییه‌که‌ی ره‌ها بوو و وه‌زع و

حالی باش بوو.

تَبَثَّلَ: به‌مانا (أَبْثَلَ)یه.

الْبَالَةُ: شه‌وونم و خیر و فەر.

الْبَالُولُ: ناو (الْبَالَلُ) به‌مانا ناوه و

هه‌رشتیک گه‌رووی پی ته‌ربکری.

الْبَالَةُ: شه‌وونم (الْبَالَةُ) به‌مانا

(البالاة)یه و ته‌رو تازه‌یی

روخساری گه‌نجی و ده‌وله‌مه‌ندی دوا

هه‌زاری و ده‌گوتری: (ريح بَلَّةٌ) واته:

بایه‌که شیداره، ته‌پی پیوه‌یه.

الْبَالَةُ: خیر و فەر و ته‌ندروستی

خوشگوزهرانی و زمان‌په‌وانی و قسه

شیرینی.

الْبَلْبَلَةُ: گه‌نمه کوتاو (گه‌نم بیان زورات

ده‌کریته ناوه‌وه و ده‌کوتینسدری و

ده‌خوری).

بَلِمَ بَلْمَةً: لیوی نه‌ستووور بوو.

أَبْلَمَ الرَّجُلُ: بیاوه‌که بی ده‌نگ بوو و

لچی نه‌ستووور بوو.

بَلَمَ: به‌مانا (أَبْلَمَ)یه و (أَبْلَمَ) لیج

نه‌ستووور.

الْبَلَامُ: لغاو، (ناسنیکه ده‌کریته ده‌می

نه‌سپه‌وه بۆ ژیر بارکردنی).

أَبْلَمَ: به‌لهم و (الْبَلَانُ): جه‌مام، گه‌رماو،

ناتری گه‌رماو.

الْبَلَامَةُ: نه‌وه‌که‌سه‌ی له گه‌رماودا

خزمه‌ت ده‌کا (ناتری گه‌رماو).

الْبَلَسُطُ: به‌ردیکی روخامییه وهی
نه‌ومنده قورس و پتهو نییه.

بَلَّهْ بَلَّهْ وَبَلَّهْ: عه قلی زمعیضو کهمه ۵
بی ناگای و کهم هوشی به سهریدا زاله
۵ دهگوتری: (هو ابله و هی بلهء).

تَبَّالَةٌ: خوی بہہ، عقل و گیل
نشاندا۔

**تَبَلُّة: به مانا (بَلَّة) ميه ۵ رنگای ن گووم
بوو توشی ناخوشی بوو.**

الابلہ: دہگوتری: (عیش ابلہ) زبانی
خوش و ناز پہرورمردمی، (شباب
ابلہ) گہنجی نہفامی ناز پہرورمردم۔

بَلَّغَ: (اسم فعل) فرمان دهگه په نږ، واته: وازی ئی بښه.

البھارسیا: نہ خوشیہ کہ تووشی
 ئادہ میزادو ئازل دہبی لہ کیسہ
 خوئینیہ گاندہ دہزی و دہجیتہ
 میزہ ئدانہ وہ، زانیہ کی ئہ ئمانی
 کہ ناوی (بہارس) ئہ و فاپرؤسہ ی
 دؤزیو تہ وہ.

بِلاَهْ بِلَوْا وِیْلَهْ: به‌تاهی کرده‌وه ۵ (بِلاَهْ
السَّفَرُ) سَمَفَه‌ره‌که مانده‌وی کرد،
برستی بی بری.

بَلِي الثَّوْبُ وَبَلَاءُ: کراسه‌که‌ی
(پوشاکه‌که‌ی) رزی ۵ (بلی البداز)
خانوده‌که فهوتاو شوپنه‌واری نه‌ما.

أَبْلَى فِي الْأَمْرِ: هُوَ وَتَهْقِلُ لَاي تَيْدَا دَاو
زۆرى زنده رۆيى لهكارهكهی دا كرد.

آئیلی فلانا: فلانکەسی بەتاقی کردووە ۵

دهگوترئ: (أباله عذرأ) زؤرى
عوزروبپانوى بؤهتئپه وه هه تارازى
كرده (أبلى الثوب) كراسه كهى كؤن كرد.
بالى فلاصاً وپه: زؤر گرنگى داپه
فلاصكهس.

بَلَى الثَّوْبَ: کراسه‌ک‌هی کۆن کرد ۵ (بَلَى
السَّفْرُ فُلَانًا) سه‌مه‌ره‌که فُلَانکه‌سی
ماندو کرد.

اِبْتِلَاءُ: به تاقی کرده و ه و ناسی.

البلا: ناخۇشى و چورتمىكە تووشى
ئادەمىزاد دەپ بۇئەۋى دەرىكە وئ
تاجەند خۇپاگرو پشوو درىزە
هەسە وئ و تىكۇش—انى زۇرو
لەرادەمەر دەر لەكارىك دا.

البيلوي: بهمانا (البلاء) هاتووه.

البلي: كه سيكه به لای گه وره
به سردا هاتبي.

أَلْبَلِيَّةُ: به لا ۵ له سرده می پیش نیسلام
دا به وحوش ترش گوتراوه (أَلْبَلِيَّةُ)
که خاومنه گهی مردبی و بردبیتیان
له سر فقه بره گهی به سبیتیانوه
تامندار بۆتهوه.

اَللّٰهُمَّ: زَيِّ نَهْستوری عودو که مان.

بَنِّعَةُ: بهنجی کرد.

اَلْبَنَجُ: گیاه کہ لہ پیری گیوا گزی
دہرمانہ خواوردنی ئادہ میزاد
گنژدہ کات، لہ پیری باز نہانہ کانہ.

آهڻد: نالای گه وره ۵ لھزاراوی یاسانسان دا
خالتي تھواوو سھر به خويھ لھ قانون.

ئاگرەگەيان گەشەبەكەن بۇ زۆر
نەخۇشى كىم و زوخاوى سودى
هەيە).

البنسلين: دەرمانىكە ناھيلى جەراھىم
گەشەبەكەن بۇ زۆر نەخۇشى كىم و
زوخاوى سودى هەيە.

البنصر: قامكى نيوان قامكى ناوئراست و
قامكە بچكۆلە.

البنط: يەكەيەكى ديارىكراو لەزارەو
چاپ و چامەنى دا ئەندازە
حەرفەكانى پى ديارى دەكرى
لەزاراوى بازارو بازارگەكانى ولاتى
مىصردا بەشىكە لەسەد بەشى
پارە رىيال.

البنفسج: رووھىكى گولوى يە لەپىرى
(فيولا) بۆجوانى و بۆگولەكانى
دەچىندى، بۇنى خۇش و عەتراوى
يە.

بنق عَمَلُهُ بَنَقًا: نىش و كارى خۇ
بەشىوھى رىك و پىك و پلان
بەريۆمبەرد، دەگوتى: (بنق الغرس)
بەريز نەمامەكانى چەقاند.

بَنكَ الخدم: خزمەتچى يەكە نەينى
يەكانى ناومالى باؤو كەرنەو
بۆخەلكانى دەرەوھى خىزانى باس
كەرن.

تَبَنَكَ بالكان: لەوشوئە نىشتەجى بوو
جىگىر بوو، دەگوتى: (تَبَنَكَ لى
عزە) لەعيززو شكۆمەندى خۇ دا
راومست.

البندر: شوئى راوستانى گەمى لەمىنادا
بۆئەوھى بارى لى دابگىرى پان لى
بارىكرى ۵ بەشارىكى گەورەش
دەگوتى كەھەندى گوندو
شارۆچكە پىو بەستراپنەو.

بَنَقُ الشئى: نەوشتەى كەردە بوندوقە.
البندق: جۆرە درەختىكە لەپىرى
درەختە بتولىيەكانە، هەندى جۆرى
دەرۋىندى بۆبەرەكەى، هەندىكى
دەرۋىندى بۇ جوانكردى باخ و
رىگا و بان ۵ هەروا (البندق) ناو
بۆگولە و ساچمە لەقەبارەى دىنكە
بوندق دا لەشەرو راوھىكاردا
دەھاوئىزى.

البندقي: زىرى ولاتى بوندەقە ۵ (جۆرە
ئالتونىكە لەولاتى بوندوقەى ئىتالىا
دەردەھىندى).

البنديّة: لولەيەكى ناو كلۆرە وەكوو
لولە تاپرو ساچمە زەن بوندقى
پى دەھاوئىزى بۆراو پەلەومرو
نەو جۆرە شتانە ۵ ئامىرىكى
ئاسنىنە گولەى رەصاصى پى
دەھاوئىزى.

البندول: بەندۆل (بەندۆلى سەعات).
بنزهر: لەولاتى مىصر بەلىمى ترش
دەگوتى.

البنزين: بەنزين (شلەمەنىيەكى
گىگرتووە بەھى پالاوتنى نەوتەو
پەيدا دەي، بەزۆرى بۆكارپى كەرنى

نەوتەو بەھى پالاوتنى نەوتەو

الْبَنُكُ: بانق؛ فهريمانگه په که هه لده ستی
 به پاره و درگرتن و پاره دان به چهند
 شیواز مامه له له گه ل خه لک دهکا.
 بنگنوت: بریتیه له وپارچه کاغه زانه ی
 خه لک مامه له یان پی ده گه ن
 له شوینی زرو زیو ۵ وککو ئیستا
 باوه خه لک و حکوومت زرو زیو
 به زمه نده ده گه ن و دایده نین
 له جیاتی نه وان دینارو لیره و ریال و
 تمه ن و دۆلار .. هتد به شیوه په کی
 تابیه تی و نمونه یی چاپ ده گه ن و
 مامه له ی پی ده گه ن.
 الینکام: سهعاتی رهمل.
 بَنُ بِالْمَكَانِ بَنًا: له وشوینه مایه وه وه گری
 بوو.
 ابْنَتِ الدَّابَّةَ: کارو بارکیشی
 حوشره که ی ماندو کردو له شوینی
 خوی کهوت.
 ابْنَتِ السَّحَابَةِ: هه وره که چهند رۆژیک
 بارانه که ی به رده وام بوو.
 بَنُّنُ الْمَاشِيَةِ: نازه له که ی به سته وه
 دایبه ست بۆنه وه ی فه له وین.
 البنان: چاوه قامک ۵ ناوی باخیکه له
 (الزهر).
 البنُّ: چینی بهزو پیو ۵ هه رگاتی نازه لیک
 فه له و بوو ده گوتری: (تراکب)
 جسمها بنا علی بن): ته به فه له سه ر
 ته به فه بهزو پیو له جه سته یدا
 سواری په ک بووه.
 البنُّ: دهنکی دره ختیکه که له جه به شه و

چه ند شوینیکی تر دروئی، نه و
 ده نکانه ده برژین و دوا یی
 ده هاردرین و شه رابی به ناگا
 که ره و میان لی دروست ده گری، پی
 ده گوتری: (قاوه).
 البُنِّيُّ: جۆریکه له ماسی سپی به زوری
 له روبرای نیل دا هیه ۵ پشته ی
 زمردی مه یله و زهیتونی په، سکی
 رهنگی زیوی په، باله گانی رهنگ
 پرته قالی مه یله و سووره، پیشه وه ی
 خرو دهمی بچکۆله په له هه ردو
 ته نیشتی زه یده یی به ک هیه
 بۆزیده هه ست گردن ۵ جه سته ی
 زوری چقل تیدان.
 بَنَى الشَّيْءَ بَنَاءً وَبَنِيَانًا: دیواره گانی
 بهرز کردنه وه.
 بَنَى مَجْدَةً: شکۆمهندی و پیاوه تی خوی
 بنیات نا.
 بَنَى السَّفِينَةَ: که شتی په که ی دروست کرد.
 بَنَى بَزْرَجَتَهُ: ژنه که ی گواسته وه له گه لیا
 چوو به رده ی زاواو بۆکینییه وه.
 بَنَى عَلَى كَلَامِهِ: پشته ی به قسه که ی
 به ست و شوینی کهوت.
 ابْنَى فِلَانًا: ده سه لاتی پیدا بۆنه وه ی
 خانه وه که ی دروست بکا.
 ابْنَى بَزْرَجَتَهُ: ژنه که ی گواسته وه و
 له گه لی دا چوو به رده ی زاواو
 بوکییه وه.
 ابْنَى: به مانا (بنی) په.

إِبْنَتِي الرَّجُلُ: ئەو پیاوھ کۆری بوون،
چەند کۆرپىكى ھەيە.

إِسْبَنِي: خانووەکە دروست بوو ە (بۆ
مطاووعەى (بنى) ھاتووە).

تَبَنِي الْجَسْمُ: جەستەى تىكسەرپراو
گۆشتىن بوو (بنى فلاناً) فلانکەس
فلانى کردە کۆرى خۆى.

اسْتَعْتَبَتِ الدَّارُ: خانووەکە روخاو
پێویستی بە تازە کردنەو ھەيە.
الإبن: منداڵى نۆيرىنە.

إبن الحرب: پیاوى ئازا ە (ابن الليل وابن
الطريق): دزو جەردە ە (ابن السبيل):
رێبوارو کاروانچى ە (ابن آوى)
چەقەل ە ھەروا (ابن عرس) و (ابن
لبن) و (ابن مخاض) ... ھتد.

الأبناء: کۆرپەکان، کۆرپەگەل ە وەچەو
نەو ەى ھۆزىكى فارس گەلەپەمەن
دا ژیاو ە و لەگەل ەرمب دا ژن و
ژنخوازییان کردو ە.

إِبْنُ: لۆغەتىکە لە (ابن) پیتی نونەکە
بەسەر و ژێرو بۆر دەخویندرتەو ە.

البانية: پەراسوپیەکە لە پەراسوی سنگ
ە بناغەى خانوو ە يەك قاچى ئاژەل
ە دەگوترى: (ألقى فلان برانيه) لەو
شوینە مایەو ەو جیگیر بوو، داسکناو
چەسپا ە (ألقى البَلْدُ برانيه) ولاتەکە
خێرو بێسرى خۆى بەسەر
دانیشتوانەکان دا رشت.

البناء: خانوو بالەخانە، (ك: أبنة) يە ە

بەلای نەحوپیەکانەو ە بریتیە لەو ە
کۆتایى وشە يەك جۆر سەر و ژێرو
بۆرى ھەبى و گۆرانی بەسەر دانەپە،
ھەرچەندە ھۆگارى گۆرانییش
ھەبن.

البنایة: وەستایى دیوار دانان ە خودى
بالەخانەو دیوارەکە.

البنات: کچ، منداڵى مێینە، (ك: بنات).
بنات الصدر: غەم و نارەحەتى ە (بنات
الدهر) بەلاو چورتم ە (بنات النعش)
دوو کۆمەلە ئەستێرن کۆمەلتيکیان
گەورەو کۆمەلتيك بچوک.

البناء: کەسێکە پيشەکەى وەستایى
دیوارکردن بى.

البناء من الأحرار: رێکخراوو کۆمەلتيكى
نەيتى بوون، پەپەرەو پەرگرميکی
وردى ناوخۆى خۆيان ھەبوو،
ئەندامەکانیان زۆر ھاوگارى
پەگرتیان دەکردو بەتەنگ يەکەو ە
بوون ھەرچەندە گەل و نەتەو ەو
زێدو بنەمالەيان جیاواز بوو،
ئەمانە لەسەدەى چوار دەھەم دا
رێکخراویكى توندو تۆليان پێکەو ە
ناو بەجیھان دا بیرو باومرپى خۆيان
بلاو کردو ە، رێکخراو ەکەيان ناو نا
(الماسون) و پەرگرمەکەيان بریتى
بوو لە (ماسونیەت).

البنوة: چاوی (ابن) ە واتە کۆرپەتى،
کۆرپوون.

بۆپدراو رەنگى گۆرۈ، رەنگى سىس بوو.

بُهِتَ الرَّجُلُ: بۆپدراو بەبەلگە سەرى سورماو ھىچى بۇنەگوترا ۋ قورنان دەفەرەمۇ: ﴿بُهِتَ الَّذِي كَفَرَ﴾.

بَاثَتْ فُلَانًا: بەبوختان پىي کردن روبەرپوى فلانكەس بوو ۋ دەگوتى: (فلان يباحث فيبأهت) فلانكەس قىسەدەكا ھەمووى بوختانە.

تَبَاهَتِ الْقَوْمُ: خەلگەكە ھەندىكىيان بۆ ھەندىكىيان بوختانى ھەلبەست. اَلْبُهِتُ وَالْبُهْتَانُ: درۆى ھەلبەستراو.

اَلْبُهِتَةُ: بەمانا (اَلْبُهْتَان) ۋ. بَهْتَرُ بَهْتَرَةً: درۆى کرد. بَهَتْ اِلَيْهِ بَهْتًا: بەرو گوشادىيەو بەرەو پىرى چوو.

اَلْبُهْتَةُ: روخۇشى و جوان بەپىرەو چون ۋ گای كىوى. بَهَجَةُ الشَّيْءِ بَهَجًا: شتەكە كەيف خۇشى بەسەردا رزاند.

بَهَجَ الشَّيْءُ بَهَجًا وَبَهَجَةً: جوان و قەشەنگ بوو، كەيفخۇش و تەپدەماخ بوو (بَهَجَ فُلَانٌ) كەيف خۇش بوو، خۇى رازاندەو ۋ گەشاو و جوان بوو.

اَنْبَهَتِ الْأَرْضُ: گزۇگياكەى جوان خۇى نواندو رازاپەو ۋ (وَأَنْبَهَجَ فُلَانًا) بەمانا (بَهَجَةً) يە.

بَاهَجَةً: قىسەى خۇشى لەگەل کردو

اَلْبُنْيَةُ: دىوار، بناغەى دىوار، پىنكەتەى دىوار، ئەو پەپكەرەى خراوتە سەرەك ۋ (اَلْبُنْيَةُ) ھەمان ماناى ھەپە.

اَلْبُنْيَةُ: ھەرجى دىوار پىي، ھەركەرەسەپەك بىكرى بەدىوار ۋ كەعبەى پىرۆز.

اَلْبُنْيَةُ: رىچكەو لاپى كەلەپىگەى گەورە دەپنەو.

اَلْمُنْبَأَةُ: بەمانا (اَلْمُنْبَأَةُ) ۋ ھەصىر پان پارچە خىمەو لىدەكە كە بازركان كالاکانى خۇى پىي دادەپۇشى ۋ (حروف المباني) ئەوپپتانەى وشەى لى پىك دى.

بَهَاءٌ بِهِ بُهَاءٌ وَبُهْرًا: ۋەگرى بوو پىوھى راھات، نارەزوى نىكبونەو بوو لى.

بِهْنٌ بِهِ بُهْنٌ وَبُهَاءٌ: ۋەگرى بوو بەدەتنى گەشاپەو.

اَلْبُهَائِيَّةُ: تاقەمىكن درىزە پىدەرى رىبازى (الباهى) ن لەسەردەستى مىرزا حسىن كەنازانوى (بهاء الله) يە، دروست بوون ۋ لافى جىھانگەرى لى دەدەن لەپىرو باوهر و دىندارى دا، تارماپى يەكى ئاپىنى مەسىحىيان پىوھ دپارە.

بَهْنَةُ الشَّيْءِ بُهْنًا: شتەكە سەرسامى كرد توشى سەرسورمانى کرد.

بُهَتْ فُلَانًا بُهْتًا وَبُهْتَةً وَبُهْتَانًا: بوختانى بۆ فلانكەس ھەلبەست.

بُهَتْ الرَّجُلُ بُهْتًا: پىاوھەكە بە بەلگە

بَهَرَتْ فَلَاثَةُ النِّسَاءِ: فلان نافرمت
له جوانی دا بالا دہست بوو به سہر
ہم موو نافرمتہ کان دا.

بَهَرَ فلان نظراءُ: فلانکس هاوہ لہ گانی
خوی سہ رسام کردو به سہریان دا
زال بوو.

بَهْر: هه ناسه برکیی پی کهوت به هوئی
ماندو بوونه وه.

اِبْهَرَ: کهوته نیومړو ۵ ژنیکي جوان و
نه جیب زاده ی ماره گرد ۵ شتیکی
سہیری خسته ناراوہ ۵ ره وشت و
نه خلاقی گورا ۵ هر روزه و جوړه
هه نس و کهوتیکی هه به ۵ دوی
هه زاری دهو له مہند بوو.

بَاهِرَةٌ مِبَاهِرَةٌ رِبَاهَارًا: شانازی
به سہ راگرد.

اِبْتَهَرَ: هه ناسه برکیی پی کهوت ۵
به درو لای شتیکی لی دا.

اِبْتَهَرَ فِي الشَّيْءِ: زیدمړوی له شته که دا
کرد ۵ هه موو توانای خوی تیدا
به تاقی کرده وه.

اِبْتَهَرَ: بؤ موطاومعهی (بَهْرَه) هاتووه.
تَبَهَّرَ: روناکی کرد (تَبَهَّرَ الْإِنْسَاءُ)
زهره که پر بوو.

اِنْهَارَ النَّهَارُ أَوِ اللَّيْلُ: کات بوو
به نیومړو یان نیوده شو.

اِبْهَارٌ عَلَيْنَا اللَّيْلُ: شهومان دریز بوون.
الْاِبْهَرُ: جوړیکه له پهری بالنده ۵
پارچه زهوییه ک لافا و نه پگریته وه.

الْاِبْهَرَانُ: دوشا رڼه که دهماری سهرکی

شادماني پریه خشی ۵ له جوانی و
راز او دی دا بهرام بهری کرد
ده گوتړی: (باهجت المرأة برتہا)
نافرمتہ که له جوانی و راز او دی دا
هاوشانی هاو له که به تی.

بُهَجُ الشَّيْءِ: شته که ی جوان کردو
راز اندیپه وه.

اِسْتَهَجَ بالشَّيْءِ وَلَهُ: به وشته ته و او
دلخوش بوو که یفی هات.

تَبَاهَجَ بفلان: به روخوشی و پیکه نینه وه
پیشوازی له فلان کرد.

اِسْتَبْهَجَ به: به دیتنی که یف خوش بوو
که شایه وه.

المِبْهَاجُ: دلخوشکړه ۵ هینکایی هینر
بوو دل و دهر و، نافرمتی
تازه پیکه پیشتوی جوان و راز او.

بَهْدَلٌ فِي مَشِيَتِهِ: به گورجی روی، گوشتی
سهر سنگی و له رزه کهوت.

الْبَهْدَلُ: بپجوی که متیار ۵ بالنده به کی
سه وزه.

الْبَهْدَلَةُ: بناغهی مہمک ۵ پارچه
گوشتیکه له مل دا له زور بینه قافا.

بَهْرَةٌ بَهْرًا رِبَهْرًا: ماندوی کرد تاتوشی
هه ناسه برکیی کرد.

بَهَرُ الْإِنْسَاءِ: پری کرد (بَهَرُ الشَّيْءِ فَلَانًا)
نه وشته فلانکس سہ رسام کرد.

بَهَرُ الْقَمَرِ النُّجُومُ: مانگ به روناکی خوی
نه ستیره گانی داپوشین.

بَهَرَتْ الشَّمْسُ الْأَرْضَ: روناکی خور
هه موو زهوی دا گرت

خوین که خوین دمه بن بؤ (أذین) ی
لای راستی دل.

البَّهَارُ: هرشتیک که جوان و
دره و شاووبی ۵ به لای سبی له نه سب
دا ۵ گوته به هاره که له و موزی
به هاردا دهری.

البَّهَارُ: کۆل و بار ۵ زهرنیکه و هکوو
مه سینه ۵ چۆله که به هه شتی ۵
جۆره ماسیه که له پیپی (القرضیه)
دریژه جهسته ی به توینکی شانه
ناسایی بچوک داپۆشراوه.

البَّهَرُ: فهوتان ۵ سهر سوپمان ۵ دهگوتری:
(بَهْرًا له) واته: داوهشان و تیداچون
بؤ نهو ۵ سهر سوپمان بؤ نهو.

البَّهَرُ: هه ناسه برکی له بهر ماندوبون ۵ پارچه
زهوی پان و پۆر (لیلة البَّهر) شهوینکه
روناکی مانگ نه ستیره گانی داپۆشبین.

البَّهْرَةُ: ناشکرا ۵ دهگوتری: (فعل ذلك
بَهْرَةً) به ناشکرا نهوه ی کرد.

البَّهْرَةُ: ناوهراستی شت ۵ پیپنیک
له شیعه ی ئیسماعیلین له خۆرئاوای
هیندوستان و خواروی پاکستانی
خۆرهلات دا دهژین.

البَّهْرَةُ: ئافرمتی رهسه و خانه دان ۵
دهگوتری: (فلانة بَهْرَةٌ فهِرَةٌ).

بَهْرَجَ الشَّيْءُ: شته که ی والی کرد هه موو
کهس بتوانی سودی لی وهرگری،
دهگوتری: (ماء مَبْهَرَج) ئاویکه هه موو
کهس ده توانی بچیته سهری و بهشی

خۆی لی هه ئینجی ۵ (مکان مَبْهَرَج)
شوینی گشتی و هه موانی ۵ هه رکه سی
بیهوی ده توانی بچیته ناوی، (واته
باوان نیه).

بَهْرَجَ فلاناً: تاوانی خراپه کاری له سه ر
فلانکهس لابرد.

بَهْرَجَ الكلامَ وَغَيْرُهُ: قسه که ی
به هه ئیه ستراو له قه له م دا.

تَبَهَّرَجَ: بوو به موباح بؤ هه موو کهس.
البَّهْرَجُ: شوینی گشتی یان شتی به ره لا
بؤ هه موو کهس ۵ شتی به تال و بی
بناغه و ناشه رعی.

بَهْرَمَ الشَّيْءُ: بهرنگی گوته عوصفور (که
پهنگیکی سوره) رهنگی کرد.

تَبَهَّرَمَ: رهنگی گوته عوصفوری گرت.
بَهْرَامَ: مه ریخ.

أَلْبَهَّرَمَ: روهکی گوته عوصفور ۵
که نیسه بهتی بۆلاده دن ده ئین (لون
بهرمانی).

بَهْرَهُ بَهْرًا: مسته کۆله ی له سنگی دا ۵
به هیزو زهخت پالی پیوه نا پاشه و
پاش کشاندیه وه.

أَبَهْرَهُ: به مانا (بَهْرَهُ) یه.

بَاهَرَهُ الشَّيْءُ: پێشپرکی بۆلاشته که
کرد.

تَبَهَّرْتُ أَشْيَاءَ كَثِيرَةً: زۆر شته به دی
هیوان.

بَهَسَ بَهْسًا: نازابوو، وره ی به رزیبوه.

تَبَيَّهَسَ: له رۆشتن دا لارو له نهجه ی کرد.

پیاوه خۇيان ناماده گرد بۆ شهرو
بهرامبهري بهقه لانگو گۆچان.

أَلْبَهْشُ: روخساري گهشاوه ۵ دهمی تهرو

تازه ۵ (دهوم): جۆره میومه که

له ولاتی میصرو هندی ولاتی تر

ههیه) سهیری وشه (الدوم) بکه.

بَهْمَى بَهْمَا: تینوی بوو (أَبْهَصَةُ عَنْ كَذَا)

لهوشته گتیریه وه.

بَهْصَلُ الرَّجُلِ: پیاوه که ی روت کرد،

مال و سامانه که ی لی ستاند.

تَبَهْصَلُ: روت بوو پۆشاکی له بهر دا

نه ما ۵ جله گانی داکه ندن کردنی

به قومار.

بَهْضَةُ الْحَمْلِ بَهْضًا: باره که ی قورس بوو

برستی لی بری.

أَبْهَضَ الْحَمْلُ: به مانا (بَهْضَةُ) یه.

أَلْمَبْهُوضُ: که سیکه زیاد له توانای خوی

ئهرکی خرابیته سهر.

بَهْطٌ: قورس و گران و ناخوش بوو.

بَهْطُهُ بَهْطًا: باره که ی گران بوو برستی

لی بری (بَهْطٌ قِرْكُهُ) به سهر

بهرامبه ره که ی دا زال بوو.

أَبْهَضَ الْحَمْلُ: باره که قورس بوو برستی

لی بری.

أَبْهَضَ حَرْضُهُ: چهوزه که ی پرکرد.

الْبَاهِظُ مِنَ الْأَمْرِ: کاری گران و

ناخوش و له توانادا نه بوو.

بَهَقَ بَهَقًا: نه خوشی به له کی توشی پیستی بوو

دهگوتری: (هر أَبَقَ رَهِي بَهَقًا)، (ك: بَهَقَ).

أَلْبَهْشُ: دهمی تهرو تازه) دهم میومه که

به نه ندازه ی سیوکی گه وه ره، پیستیکی

نه ستوری سوری ههیه درهخته که ی

له پیپی درهختی خورما به پیی

دهگوتری: (شجرة الدوم).

الْبَهْشُ: شیر ۵ پیاوی ئازا ۵

ئاده میزادی لارو له نجه گهر ۵

دهگوتری: (رجل بَهْشٍ وَامْرَأَة

بَهْشٍ)، (ك: بياض).

أَلْبَهْشِيَّة: تاقمیکن له خواریه که کان

شوین رقبازو بیرو بۆچونی

نه بویه بهه سی کورپی هه یضه می

کورپی جابیر که وتون.. وتویانه

ئیمان بریتی له دان پیاوانی زانیاری

دهرباره ی خوداو په یامی پیغه مبه

(د.خ) وه لی له گهل تاقمی (قه دهری)

یه کان یه کده گرنه وه له وه دا

که ده لئین: ئاده میزاد بۆخوی

کرده وه ی خوی به دی دین.

بَهْشٍ بَهْشًا: خوی ناماده گر بۆپیکه نین،

خهریکه پی بکه نی.

بَهْشٍ إِلَى الشَّيْءِ وَه: شته که ی پی خوش

بوو، به ویستی نه ویوو.

بَهْشٍ عَنْهُ: لی کۆلیه وه.

أَبْهَشَ: که یف خوش بوو دهم و چاوی

گه شایه وه.

تَبَاهَشَ الرِّجْلَانِ: ههریه که له و دوپیاوه

کاکۆلی یه کتریان گرت.

تَبَاهَشَ الرِّجْلَانِ بَعْصًا وَنَحْرًا: نه و دوو

الْبَهَاقُ: نهخوشییه که رنگی سروشتی
پیتست لاددباو پهله پهله ی سپی تیدا
دمرده کهن.

الْبَهَقُ: به مانا (البهاق) ه.

تَبَهَّكْنَ الْمَرْأَةُ فِي مَشِيَّتِهَا: نافرته که
به نه سپایی و له سه ره خو رؤیی،
به نازو فیزه وه ههنگاوی هه لئنا.

الْبَهَكُنْ: لای تازه پیگه پشتوی جهسته
نهرمو نیان ه (إمْرَأَةٌ بَهَكْنَةٌ) نافرمتی
نهرمو شلو تازه پیگه پشتوو.

بَهَلَهُ بَهْلًا: نیهمالی کرد، وازی لی هیئا ه
دهگوتری: (بَهَلُ النَّاَقَةِ) وازی
له سه ره رشتی کردنی له وهرانی
حوشتره که هیئا ه به ره لای کرد
بوخوی به وهری.

بَهَلَهُ: نهفرینی لی کرد ه له حه دیشی
پیغه مبهردا (د.خ) هاتوو دمفرموی:
(من ولي من أمور الناس شيئاً فلم
يعطهم كتاب الله فعليه بهله الله).

بَهَلْ بَهْلًا: به بی کارو نیش رؤیشت، بی
چه ک بوو چه کی نه ما ه (بَهَلَتِ
الْمَرْأَةُ) نافرته که بیوه زن بوو
میردی نه ماو مندالیشی نییه.

أَبْهَلَهُ: به مانا (بَهْلُهُ) به دهگوتری:
(أَبْهَلَ الرَّاعِي رَعِيَّتَهُ) شوانه که
نازه له کانی نیهمال کردن لییان گهرا
بوخویان چون دله وهرین و له کوئ
دله وهرین کاری به سه ریانه وه
نه بوو ه یان فرمانبره واکه وازی

لهجه ماوهره که هیئاو گوئی نه دانی
هیج ریئو مایی و لی پیچینه وهی
له گهل نه کردن.

بَهَلَ الْأَرْضُ: دوی نه وهی زهوی به که ی تۆو
کرد ناوی تیگرت.

بَاهَلَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا: خه لکه که کۆبووه
بو مو باهه له کردن و داوا کردنی نه وه
که خودا نهفرینی بکا له وانه یان
که سه مکارن له حه دیشی پیغه مبهردا
هاتوو دمفرموی: (من شاء باهله،
ان اخلق معي). نه وهی دهیه وئو
ناماده یه، شه ره نهفرینی له گهل
ده که م، بیگومان حه ق له گهل منه.

أَبْهَلَ إِلَى اللَّهِ: له خودا پاراپه وه، زۆری
دوعا کردن ونوزاپه وه.

أَبْهَلَ الْقَوْمُ: خه لکه که شه ره نهفرینیان
کرد.

تَبَاهَلَ الْقَوْمُ: به مانا (ابتهلوا) دئ.

تَبَهَّلَ الْقَوْمُ: به مانا (تَبَاهَلُوا) دئ.

اسْتَبَهَلَهُ: به مانا (بَهْلُهُ) دئ.

أَبْهَلَ: درهختیکی بجوکی هه میسه
سه وزه ده شو بهیته درهختی
عه ره عر.

أَبْهَلَ: شتی به ره لاکراو بی شوان و
سه ره رشتیار ه کوژراوی بی ریز ه
دهگوتری (سَارَتْ عَلَى الْبَهْلِ) واته:
به ردهی حه یاو حورمه تی دراند،
نه و نافرته سنوور شکینی کردو
ته و او خوی به ره لا کرد.

الْبَهْلُولُ: پیاموقولی ریزدار که هه موو

رەۋشنى جۋانى تېدىن ۋە پياۋى قىسە
خۇش ۋە دەم بە پىكەننى ۋە قىسە
نەستەق.

البهلران: پالەۋان ۋە پارىزان لەجۋرە
يارىيەك دا ۋەگۈۋ رۇيشتن بەسەر
جەبلى رايەلگراۋدا.

أَبْهَمَ الْأَمْرُ: كارەكە لىن ۋە نادىار بوو،
رون ۋە ئاشكرا نىيە.

أَبْهَمَ الْأَمْرُ: كارەكە ۋە چەۋاشەكردو
شېۋاندى راستىيەكانى شاردنەۋە.

أَبْهَمَ الْقِفْلَ وَغَرَهُ: قىفلەكە ۋە داخست ۋە
ئاتاندرى بىكرىتەۋە كەس نازانى
بىكاتەۋە.

أَبْهَمَ فَلاناً مِنَ الْأَمْرِ: فلانكەسى
لەسەركار لابردو لەۋئىشە دوورى
خستەۋە.

تَبْهَمَ عَلَيْهِ الْأَمْرُ: ئىشەكە ۋە لى شېۋاۋ
ئالۇز بوو.

اسْتَبْهَمَ فَلانٌ: فلانكەس كارەكە ۋە
لەسەر تىكەن ۋە پىكەن بوو.

اسْتَبْهَمَ الْأَمْرُ: كارەكە ۋە لى شېۋاۋ لى
عاصى بوو.

اسْتَبْهَمَ عَلَيْهِ الْكَلَامُ: قىسەكردى لى عاصى
بوو زمانى گىراۋ ھىچى بۇنەھات.

الإِبْهَامُ: قامكە گەۋرە ۋە دەست ۋە قاچ.
الْأَبْهَمُ: ئادەمىزادى بېدەنگ ۋە كەم دوى

ۋە بىزمان، ئازەل، گيانلەبەر جگە
لەئادەمىزاد.

الْبُهْمَةُ: بەرخۆلە چ نىر چ مى، (ك):

الْبُهْمَةُ: بەردى رەقى لوس ۋە پتە ۋە
كارى ئالۇز ۋە تەم ۋە مزاۋى ۋە پياۋى
ئازاۋ سەركەۋتو كەۋا بكا
دوۋمەكە ۋە ھۆى سەركەۋتەكانى
نەزانى ۋە ئەۋ شەۋانە ۋە مانگىيان
تېدا دەرناكەۋى، (ك: بُهْم).

الْبُهْمُ: رەش ۋە (لىل بېم) ئەۋشەۋانەيە
لەئىۋارۋە تابەيانى مانگىيان تېدا
دەرناكەۋى ۋە (لون بېم) رەنگىكە
رەنگى تىرى لەگەن نەبى (پەكەرنىكى
سادەبى) (صوت بېم) دەرنگىكە
رەجەۋ لەرانەۋە تېدانەبى.

الْبُهْمَةُ: ھەموو گيانلەبەرىكى چوار
پى لەۋشكانى ۋە دەرۋادا جگە
لەدرندە، (ك: بَهَام).

الْبُهْمُ: ئەۋشەيە بەھەستەكان ھەستى
پى نەكرى ئەگەر لەھەست پىكرۋان
بى، بىروھۇش نەپدۇزىتەۋە ئەگەر
لەبۋارى عەققارى دا بى.

الْبُهْمُ مِنَ الْأَشْيَاءِ: ئەۋشەيە
نیشانەيەكى پىۋە نەبى پى جيا
بىكەنەۋە لەشتى تر.

الْبُهْمُ مِنَ الْأَجْسَامِ: بېدەنگ ۋە بى قىسە.
الْبُهْمُ مِنَ الْكَلَامِ: قىسە ۋە رستەيەك
ماناكە ۋە رون ۋە ئاشكرا نەبى.

الْبُهْمَةُ مِنَ الْأَسْمَاءِ: بەلەي
نەحۋىيەكانەۋە ئەۋ ئىسمانەن
بەتەنيا بۇخۇيان ماناكەيان ديارنىە
ۋەگۈۋ ئىسمى ئىشارەۋە ئىسمى

الْبَهَّانَةُ: شاهرهتی قالب سووکی قسه
خۆش و لهسه رهخۆ.

بَهَّسَ لِي مَشِيه: لارو لهنجه ی کرد، خۆی
بادا.

تَبَهَّسَ: به مانا (بَهَّسَ) یه.

الْبَهَّسُ: شیر، (ك: بهانس) ه.

بِهَا الشَّيْءُ بِهَاءُ وَبِهَاءُ: شتهكه جوان بوو
قۆز بوو (بها فلاناً) بالا دهست بوو
بهسهه فلان دا.

بِهِيَ بِهَاءُ وَبِهَاءُ: به مانا (بِهَاءُ) یه.

بِهِيَ الْبَيْتُ: مالهكه خالی بوو، خانهكه
كهسی تێدا نه ما.

بَهُوَ بَهَاءُ وَبِهَاءُ: شوینهكه بهر فراوان بوو.

أَبْهَى: جوان و قۆز بوو (أَبْهَى الشَّيْءُ)

شتهكه ی چۆل کرد دهگوتری: (أَبْهَى

الْبَيْتُ) خانهكه ی چۆل کرد (أَبْهَى

الْخِيلَ) پشتی نهسپهكه ی چۆل کرد.

بَاهَا: شانازی بهسهه دا کرد.

بِهِيَ الْبَهُو: نیشهكه ی بهر فراوان کرد.

أَبْتَهَى: شانازی کرد.

تَبَاهَى الْقَوْمُ: خه لکهكه شانازیان

کردن هه ره یه که بیان به جۆزێك خۆی

هه لدهه یه وهه خۆی هه لدهه کیشا.

الْبَهُو: گوسادی و ویسهعت له ههر شتێ دا

بێ دهگوتری: (هو من بهر من

العیش) له گوزهرانی خۆش دایه.

بَهُوَ الْبَيْتُ: پێش مال ده بهردهرگا ده شوینی

تایبههتی به پیره وهه چوونی میوان،

(ك: أَبْهَاءُ).

الْبِهَا وَالْبِهَاءُ: جوانی و شوخی و شهنگی
دهمهنی جوان ده بریسكه ی بۆیه و
بۆیاخ.

بَاءَ بِالشَّيْءِ وَالِيه بَوَاءُ وَبِرَاءُ: شتهكه ی

گیرا یه وهه، گه رانه وهه، بۆ لای گه راپه وهه

ده قورئان دهفه رموی: ﴿وَبَاذُرَا بِفَضْبٍ

مِّنَ اللَّهِ﴾ دهگوتری: (باء به والیه وعا

علیه) هه لای گرت، دانی پێدا نا ده

درکاندی، (باء فلان بفلان): فلانكه س

له شوین فلان کوژرا یه وهه.

أَبَاءَ الشَّيْءَ: گیرا یه وهه، شتهكه ی

گه رانه وهه بۆ شوینی خۆی

أَبَاءَ فَلَاناً فَلَاناً: شوین و جینگای بۆ

فلان ئاماده کردو دایهه زرانده.

أَبَاءَ فَلَاناً فَلَاناً: فلانكه سی هه لئا بۆ نه وهی

دان به رپاستی یه كان دابن.

أَبَاءَ فَلَاناً بفلان: له تۆله ی فلانه كه س

دا فلان کوژرا یه وهه

بَارَاهُ: خوینهكه ی فلان هاوشانی

خوینی فلان بوو

بَوَّاهُ الرَّجُلُ: پیاوهكه هاوسه ری بۆ خۆی

پهیدا کرد

بَوَّاهُ فَلَاناً فَلَاناً: فلانكه سی له مه نزل دا

نیشه جی کرد.

بَوَّاهُ الْمَنْزَلَ: مه نزل و شوینی هه وانه وهی

بۆ ئاماده کرد

بَارَا الْقَتِيلَانَ فِي الْقَصَاصِ: نه و دوو

کوژرا وهه له تۆله دا هاوشان بون.

تَبَوَّاهُ الْمَكَانَ رَبَه: نه و شوینه ی کرده

البَابُ مِنَ الْكِتَابِ: به شَيْءٍ له
كُتِبَ به، كُؤْمَةُ لَيْكٍ مَسْنَهُ له و بَاس
كه په پيوندېيان به په كتره وه هېښ.
البَابِي: پالډان و نيسېه تدانه بُو لای (باب)
هه روا ناوه بُو (الرريد البابي) كه
شاده ماريكي گه ورپه له هه موو فغانته
هه زمييه كانه وه خوښی بُو دئ و تڼيدا
كؤد مېته وه و ده چيته ناو جهرگه وه
نهمجار له وڼوه دابهش ده بېته وه.

البَابِيَّة: سه يرو سه مه ره ۵ گرو پيكي
به ناو موسولمانن زور شتي تازه
قه لاو بيدعه تيان خستو ته ناو
ثا پينه كه پانسه وه ۵ له سه ده دي
سيانزه هه می زاپيني دا له ولاتي
فارس گروپه كه پان دامه زراوه و پال
ميرزا علي محمد دهرين.

البواب: پيشه ی دهرگا كړدن.

البَوَاب: دهرگه وان، پاريزمرو چاودېری
دهرگا ۵ نهو كونه ی له نيوان ريخوله
گه وره و پيخوله ی دوانزه گري دا هه په.
البَوَابَةُ: دهرگای سهرمکی باله خانه و
مزگه وتو نهو جوړه شتانه.

البرتاسيوم: بوتاسيوم، (عونصوريكي
فلزي نهرمه).

البُوتَقَةُ: بوته، نهو ناميره يه ی نالتوني
تيډا دمتوښنه وه.

بَاثَةُ بُو: لای كؤليه وه ۵ دهگوتري: (باث)
عنه و روده اړو ته فرو تونای كړد
(باث السراب) گل و خوله كه ی
دهره ڼا ۵ (باث المكان) زه پويه كه ی

نيشتمانی خو ی، تيډا دابهزی و
جنگر بوو.

استبَاءَ الْمَكَانِ: به مانا (بُوراً) هاتووه.
استبَاءَ فَلَاناً بِفُلَانٍ: فلان له شوښی
فلان كوژرايه وه.

الْبَاءُ: ماره برين، گريه ستي ماره برين
۵ جوتبون ۵ (جماع).

البَاءُ: گريه ستي ماره برين ۵ جوتبون
(جماع) ۵ له حده پت دا هاتووه ۵
دهغه رموي: (من استطاع منكم الباءة
فَلْيَتَزَوَّجْ) ههرگه سي له نيوه توانای
زنه ښاني هه په بازن بيښي.

البَوَاءُ: هاوشان، دهگوتري: (فلان براء
فلان) فلان هاوشانی فلانه له توله
ستاندنه ومدا ۵ وه لام، دهگوتري: (براء
واحد) يهك وه لام، ته نها وه لاميك.

البَيْئَةُ: شوښ و دهو روبه ر، حال و مزع
دهگوتري: (بيئة طبيعية، بيئة اجتماعية،
بيئة سياسية).

المُبَاءَةُ: مه نزل و شوښی هه وانه وه ۵
دهگوتري: (هر رحيب المباءة)
دهستو دل فراوان و چاكه كارو
ناسراوه.

بَابَ له بُو: بوو به دهركه وانی.

بَوَّبَ الْبَابَ: دهرگای بُو دروست كړد (بَوَّبَ
الْكِتَابَ) كتيبه كه ی باب باب كړد.

تَبَوَّبَ الْبَابَ: به مانا (بَوَّبَهُ) دئ.

الْبَابُ: دهرگا، نهو شوښه ی ليوه ی
دهچيه ناومان.

هه ٿڪهندو گلي تری تیڳرد.

آبائے: لیئی کۆئییه وه: (آبائے عنه)

به هه مان مانا.

آبتائے: به مانا (آبتائے) په دهگوتری

(آبتائے عنه).

استبائے: دهرهینا، خستیه پو ه

دهگوتری: (استبائے فلان) نه وهی

لهدمرونی فلان دا بوو وروژاندی.

باج البرق بوجا و بوجان: بروسکه روناکی

دا بان جار دواچار روناکیه که ی

دوباره بؤوه.

باج فلان: دهمو چاوی گه شایه وه، پاش

نه وهی روخساری چرچو چرزا بوو

سمر له نوئ ته پو تازه یی لیوه

دهرکه و ته وه ه هاواری کردو قهراندی

ه دهگوتری: (هر بالچ و بواج): ماندو

بوو برستی لی بپا.

باج فلان بائجه: فلانکهس پروسکه لیئی دا

ه به لای توش بوو دهگوتری: (باجت

عليه بائجه) به لای به سهر هات.

باج الشر الناس: شهره نه گبه تی هه موو

خه لکی گرته وه.

بوج البرق: به مانا (باج) دی ه (بوج

فلان): هاواری کرد.

انباچ البرق: به مانا (باج) دی ه (انباچت

البائجه) به لاناژل بوو ه دهگوتری:

(انباچت عليهم البواج) به لایان

به سهردا باری.

تبوج البرق: به مانا (باج البرق) دی.

البائج: نارمقی ناوه وهی ران و رمفیسکه

بان نارمقی هه موو جهسته یه.

البائجه: بؤ میینه به کاردی ه هه روا

به مانا پانتایی لبه لانه ه به لآو

ناخوشی و چورت، (ک: بواج).

الباج: ریځای راست ه دهگوتری: (جعل

الكلام باجاً واحداً) په ک مانای بؤ

رسته که دیاری کرد ه (الناس باج

واحد) ئاده میزاد په کسان،

جوداوازیان تیدانیه، (ک: أبواج).

باج بوجا: دهرکه وت ه (باج فلان بالسر)

فلانکهس نه پنییه که ی ئاشکرا کرد ه

دهگوتری: (هر بالچ و بوج).

باج خصمته: به رامبه ره که ی بؤ پداو

به سهری دا زال بوو.

آبائے: دهری خست ه حه لای کردو

ره های کرد ه دهگوتری: (آبائے

الشی) بپاری دا نه وشته ره وایه

بکری بخوری.

استبائے: به لای زانایانی نوصولی

فیه وه حوکه میکه داخوازی نه وه یه

ئاده میزاد سهرپشکه له نیوان کردن و

نه کردنی دا.

الإباحية: ره ها بون له سنووری پاساو

ره وشت ه گروپیکن نه وهرت

ده که نه وه که ئاده میزاد توانای

نه وهی هه بی خوی بپاریزی له شته

نه ی لی کراوه کان و نه نجامدانی

هه رمان پی کراوه کان ه ملکایه تی

تاكه كهس رمت دهكه نه وه و داخوازی
 نه وه من ملكايه تی و ئافرمت هه موانی
 بی ژن و میردایه تی نه مین.
 الباحة: گۆره پان، پانتایی ۵ خورمای
 زۆر ۵ (باحة الماء): زۆرینه ی ئاو،
 نه ستورایی ئاو.
 باخ بُوخاً و بُورُخاً و بُورُخَالاً: هیدی بۆوه
 داسکنا.
 باغت النار، وياخ الحَرُّ والغضب والحُمى
 والحرب: دامرکایه وه.
 باخ فلان: فلان ماندو بوو پرستی لئ
 بپا، رق و قینی نهشته وه.
 باخ اللحم: گۆشته که بۆنی کرد، به که لکی
 خواردن نه ما.
 أباخ النار: ناگره که ی کوژانده وه ۵ (أباخ
 الفتنة والحَرِّ) فیتنه و شهرو
 ناشوبه که ی کوژانده وه.
 أباخ عن نفسه من الظهيرة: مایه وه
 تاگه رما کز بوو، سێبهر داهات.
 البُخ: تیکه ل بون و به سه ره گدا ترشان.
 البودقة: بۆته ی له قالب دانی ئالتون.
 البوذية: ئایینیکی به ره بڵاوه
 له هیندوستان و خۆره لاتی دووردا
 (بوژای هیندی) سالی (۵۶۴ پ.ز—
 ۴۸۳ پ.ز) دایه پناوه.
 بَارَ الشَّيْءُ بَرّاً و بَراراً: شته که تیداچوو
 فهوتا ۵ بی نرخ بوو له کارکه وت ۵
 بارت الأرض: زموییه که ئاوسدان نه بوو
 ۵ پان به به یاری مایه وه، بۆنه وه ی

له سالی داهاتوودا زمرع بکری.
 بار العمل: کاره که جیی خۆی نه گرت،
 مه به سه ته که ی نه پیکا، دهگوتری:
 (هو بالي)، (ك: بَرَّ و بَرَّ).
 بَارَ الشَّيْءُ: به تاقی کرده وه.
 أباره: فهوتاندى له ناوی برد ۵ (أباره)
 به مانا (بَارَه) دئ.
 البارياء: حصير (الباري) به مانا
 (البارياء) دئ.
 البارية: به مانا (البارياء) دئ.
 البَرَارُ: زموی به یار نه کێلدرایی و زمرع
 نه که رای ۵ پان زموییه که به به یاری
 هیلدرا بیته وه بۆنه وه ی له سالی
 داهاتوودا زمرع بکری.
 البُورُ: زموییه که به که لکی هیچ نه یه.
 البوري: حصير ۵ جۆره ماسییه که
 به زۆری له نزیك گوندی بوره ی
 ولاتی میصر هه یه.
 البُورُق: خۆنیه که زۆر به ئاسانی له ناوی
 گهرمدا ده توێته وه به لām له ناوی
 ساردا درهنگ ده توێته وه.
 باز بَرَزَا: له شوێنیکه وه گواستی به وه بۆ
 شوێنیکێ تر.
 الباز: جۆرێکه له مه لۆ بۆ راوکردن
 به کار ده یێندری، دوا ی نه وه ی
 له سه ره نه وکاره راده یێندری، (ك:
 أبواز، ریزان) ه.
 البُورُ: دهم و دهورو به مری دهم، (ك: أبواز).
 بَاسَهُ بَرّاً: ماچی کرد.

بَاشَ الرَّجُلُ بَوْشًا: پیاوه که هاوکاری
 دمنگه دمنگو هاتو هاواری کرد.
 بَاشَ الْقِسْمُ: جه ماومره که زور بوو
 تیکانه وه هاویشته و دهستیان کرد
 به هاتو هاوارو قیره هه را.
 بَاشَ الشَّيْءُ: شته که ی تیکه لاوی شتی
 تر کرد.
 بَاوْشَه: به شتیک ناماژه ی بؤ کرد.
 بَوْشًا: زوربون و تیکه له به یه کتر بون.
 إِنْبَاشَ مِنْ كَذَا: قیزی له و جوړه
 شتانه کرده وه.
 تَبَاشًا: به ردو تیریان له یه کتر گرتن.
 تَبَوْشًا: به مانا (بَوْشًا) دئ.
 أَبْوَشَ: کومه تیک خه لک تیکه و مبهاون و
 بئین و بچن ه غه و غاو قیره هاتو
 هاواربکه ن، (ک: أَبْوَاش) ه.
 الْبَوْشِيُّ الْبَوْشِيُّ: هه زاری خیزان زور.
 بَاصٍ بَرَصًا: دور که و ته وه و به ناخوشی
 پئی گه یشت.
 بَاصٌ فَلَانٌ: فلان که س هه لات و خوی
 هه شاردا.
 بَاصٌ فِي السُّبْرِ: زنده رویی کرد و زوری
 هه ولدا زو و بگاته جئ.
 بَاصٌ فَلَانًا: پئش فلان که س که و ته و بوی
 دمر جو و ه به له ی لی کرد نه یه یشت
 له کاره که وردبیته وه بزانی جو نه.
 بَرَصٌ: رهنگی رون بووه ه (بَرَصٌ)
 الْفَرَسُ: نه سپه که له مهیدانی
 غار کردن پیشه که و ته.

إِنْبَاصَ: ویک هاته وه و قه باره ی بچوک
 بووه.
 اسْتَبَاصَهُ: پئشی که و ته.
 الْبَوْصُ: رهنگو و رخسار، (ک: أَبْوَاص).
 الْبَوْصُ: به مانا (الْبَوْصُ) دئ ه روه کی که
 له روه که کانی زه لکاوه کان قه ربه بالغ
 موعه ممر له شیوه ی قه فیه ژاژو
 جه ننگه دا، (ک: أَبْوَاص).
 الْبَرَصِيُّ: جوړیکه له که شتی.
 بَاصٌ بَرَصًا: دهم و چاوی جوان و رازی به وه
 دوا ی نه وه ی به له به له ی رهنگی
 پئوه بوون.
 بَاصٌ بِالْمَكَانِ: له و شو پنه مایه وه و جیگیر
 بوو.
 بَاطٌ بَرَطًا: دوا ی دمه لاتنداری و
 شکومه ندیی زه لیل و داماو بوو،
 دوا ی دمه لمه ندیی هه ژار بوو.
 بَطُ: روه کی که له زه لکاوه قه ربه بالغ و
 ناومدان کراوه کان دا هه یه ه
 بَاعَ الرَّجُلُ بَوْعًا: پیاوه که دهستی بلا و
 کرده وه ه ده گوتری: (بَاعٌ بِمَالِهِ)
 له مال و سامانی خوی به خشی و
 دهستی لاوی کرد.
 بَاعٌ فِي سِرِّهِ: له رویشته نه که ی دا
 هه ناگاهه کانی درئژ کردنه وه.
 بَاعَ الشَّيْءُ: شته که ی به بال پئوا و
 مه زنده ی کرد ه هه روا ده گوتری:
 (بَاعَ الطَّرِيقَ) به هه ناگای درئژ
 رهنگی که ی پری.

بَوْعُ فِي سَهْمٍ: ههنگاوی دریژو خیرای
هاویشتن.

اِنْبَاعٌ: دریژو بووه، دهگوتری: (انباعت
الحیة) مارهکه دوی نهوهی پاپوکهی
بهستبوو خوئی راست کردو خوئی
دریژو کرد بوئهوهی هیرش بهری.

اِنْبَاعُ الرَّجُلُ: پیاوهکه بازی هاویشتن
(اِنْبَاعُ الْمُقَابِلُ مِنَ الصَّفِ)
پیشمه رگهکه هیرشی برد ۵ (اِنْبَاعُ
لَهُ فِي السَّلْعَةِ) له مامه له کردنو
فرۆشتن دا چاو پۆشی کرد.

اِنْبَاعُ الْمَاءِ: ناوهکه بوو به پپزو تکهو
بلاو بووه.

تَبَوْعٌ: دریژو بووه ۵ (تَبَوْعُ الرَّجُلِ)
پیاوهکه دهستی یارمهتی دریژو کرد
۵ (تَبَوْعٌ لِلْخَيْرِ) بوخیرکردن و
بهخشین بهدئسوژی پهوه لی برا.

البائع: کار ناسک، بیچوه ناسک ۵
فرۆشیار.

الباع: مهسافهی نیوان ههردو
بهره دهستهکه رایان دیری پوراست و
چهپ ۵ دهگوتری: (فلان طویل
الباع) واته بالای بهرزه ۵ (وطویل
الباع في كذا) لهوشتهدا دهست
رؤیشتوو بالادهسته و گه پیشتوته
نهوپه پری سنوور.

الباعة: بهردهم دهرگا، بهردهرگا ۵
(البوع) و (البوع) بهمانا (الباع) دئ ۵
نپسقانیکه له دواقامکه گه وره

دهستهوه دهست پی دهکا.
البواع: صیغه موبالعهیه.

أَبَاعَ عَلَي فُلَانٍ: هیرشی ناپهوی کرده
سهر فلان.

تَبَوْعٌ: وروژاو هه لچو، تورمبوو
دهگوتری: (تَبَوْعٌ بِه الدَّمُ) خوینی
راساو زهختی بهرزبووه و مرد.

تَبَوْعُ الشَّرِّ: شهرو ناژاوه که بهربلاو
بوو زور شوینی گرتوه.

تَبَوْعٌ بَعْضِهِ: بهسهردوژمنهکهی دا زال
بوو.

البوعاء: گلو خوئل بهگشتی ۵ گلیکی
هینده ورد که دهستی بویه ری وه
حهواکهوی ۵ ئاده میزادی خوینری و
ههتیو مچهو نهحمهق ۵ بونی خویش.
بَاقٌ بَرَقًا وَرُقًا: فاسید بوو فهوتا ۵ گوم
بوو.

بَاقَتِ السَّفِينَةُ: کهشتی بهکه نقوم بوو.
باق الرجل: پیاوهکه دروی کرد، فیتنه و
ناشوبی هیئایه ولاته وه، کیشه و
نیزاعی خسته وه.

باق بفلان: به نهیئنی سه رهتاتکهی
لهفلانکس کردو له شوینیکی
نادیاره وه چاودیری کرد.

بَاقَتِ الدَّاهِيَةُ فُلَانًا: فلانکس بهلاو
کارمه ساتی توش بوو.

باق فلاناً وعليه: غه دری لهفلانکس کرد ۵
دهگوتری: (بالقرا عليه) واته
که له کومه کییان لی کردو بهناحق

البُوقَةُ: تاو مبارانی به خورم و لیزمه،
(ك: بُوق، بوقات).

البُوقُ: زوپنا ژمن، کهرمنالیدمر.

بَاكُ البَعْرِ بُوكَا و بُوَكَا: حوشره که ههلهو

بوو ه (باك الامر) کاره که تیکه و
چه واشه بوو.

بَاكُ فُلَانَا بُوكَا: خوی تیهه لخوشاندو
پاله په ستوی له گه و کرد.

بَاكُ القَوْمِ رَأَيْبِم: نهو کۆمه نه بیرو

بۆچونه گانیان به بنبهست گه پشت و

رینگه چاره ی کیشه که بیان

بۆنه دۆزرايه وه.

بَاكُ الشَّيْءِ: نه خشکاری له شته که دا کردو
هه لیکولی.

بَاكُ المَتَاعِ: کالاکه ی کړی.

بَاكُ عَيْنِ المَاءِ: ناوی کانیه که ی به داروشتی

وا شله فاند بۆنه وه ی بیته دمر.

بَاكُ بُنْدَقَةِ الْمِسْكِ: پارچه میسکه که ی

له ناو دهسته گانی دا هه لگلو ف

بۆنه وه ی بۆنه که ی بلا و بیته وه ه

ده گوتری: (هر بَاكُ)، (ك: بُوكُ،

وَيْكُ) (وهی بَاكُ)، (ك: بَوَاكُ).

بَاوَكُهُم: به هو ی هاوسی به تی و هاو پیتی

یه وه تیکه لاویان بوو.

انباك الامر علیه: کاره که ی لی چه واشه

بوو نه بیتوانی رینگه چاره ی بۆ

بدۆزیته وه.

البَاكَةُ: دارخورمای گه وره و ره گه

داکو تراوی به هیژ.

کوشتیان ه (باق الشئ) شته که ی دزی.

بُوقُ في البوق: فوی به که په نا (زوپنا) دا
کرد.

بُوقُ الكلام: قسه گانی پازاندنه وه.

انباق: به ته و زم هه لقولا ه (انباق علیه

الدهر) زهمانه ستمی لی کردن.

تَبَرَّقُ الرِّياءُ في الماشية: نه خۆشییه که

به ناو نازده له کان دا بلا و بووه.

تَبَرَّقُ الرجلُ: بیاوه که دروی کرد،

بوختانی هه لبه ست.

الباتق من المتاع: کالای خراب و بی

نرخ.

الباتقة: به لاو کارمسات ه شهرو همرا،

(ك: بواق).

الباقه: دهسکک له گیاو گز، سوا لیک

له گه نه مه و وینچه و گوله گمنم و جۆ.

التبرق من كل شيء: به هیژو ته و زم،

ده گوتری: (هذا بُوقُ من المطر) نه مه

تاو مبارانیکی به لیزمه و خورم و

به هیژه.

البُوق: نامیریکی کلۆره فوی پیداده کړی و

دهنگی لی دی و هکوو سمشال و بلو و یرو

زوپنا .. ه هتد ه ده گوتری: (هذا بُوقُ

لِلان) نه وه پړوپا گنده که مر فیلانه،

به نارها و مه دخی چا که و بیاومتی نه و

دهکا، بوومته زوپنا ژمنی خه لک ه

شتی به تال و بی بناغه و هه لبه ستراو،

شایه تی به درۆ ه که سیک نه یینی

نه پاریزی، (ك: أبواق، وبقان).

البوكاء: تېكەل بون.

البوكة: ئادەمىزادى قىسەخۇش، قۇز ۋە
لارو لەنجهكەرو بەفېر.

بال بولۇ: مىزى كىرد، ھەرچى مىزى
ناومىزەلدىنى ھەيە دەرى كىرد ۋە
(ھو بائل، وبۇل).

بال فلان: فلان گەراي خىستەو، مىندالى
يىوون.

بال الشخ: بەزەكەتوایەو.

آباله: مىزى پى كىرد ۋە مىزى پى
بەخودا كىرد.

بؤل: بەمانا (بال) ھاتوۋە ۋە (بؤل)
بەمانا (بال) دى.

استباله: مىزى پى كىرد، وای لى كىرد
مىز بىكا ۋە دەگوتىرى: (استبال الطيب
المرىض) پىزىشكەكە داۋاى مىزى
نەخۇشەكەى كىرد بۇ پىشكىن.

البال: حال و مزع ۋە شتى گىرنگو
بەنرخ ۋە دەگوتىرى: (أمر ذوبال):
كارىكى گىرنگەو بەھەند وەردەگىرى
ۋە ھەروا دەگوتىرى: (فلان رخي البال،
ناعم البال): فلانكەس
گوزمىراخۇش و دل ئارامە.

البال: ھىواۋ ناۋات ۋە پاچ ۋە ماسى
سەرگەورە.

البالة: شريف پان گۆيىنىيەكى گەورەيە
بەپەستان لۇكەو پۇشاك و شتى وای
تى دەھاخىن و بەتەل و قەيد
دەپچىرتەو.

البۇل: نەخۇشىيەكە نەخۇشەكە زۇر
مىزەدەكا ۋە مىزەچىرەكە.

البۇل: مىز، شلەمەنىيەكە گورچىلە دەرى
دەداۋ لەمىزەلدىن كۆدەبىتەوۋە
تادەيكاتە دەردەو.

البۇلة: كەسىك زۇر مىز بىكا ۋە (المبال)
ئەوشۇنەى مىزەكەى لىوۋە
دەردەچى.

المبولة: ھەرشىك بېيتە ھۆكارى
مىزكىردىنى زۇر وەكوو خوارىدەوۋەى
بىرەو خوارىدنى شوتى... ھتە.

المبولة: ئەۋشەى مىزى تى دەكىرى ۋە
ئاۋدەست.

البومة: كۈندەبەبو، بالندەبەكە زۇرتىر
بەشەو دەردەكەۋى، بەنىشانەى
نەگبەتى و شوم دادەنرى، بەزۇرى
جەزى لەۋىرانەو چۆلەۋانى پە ۋە
روخسارو رەنگى ناشىرىن و دەنگى
ناخۇشە.

باله بولسا: لەپىياۋەتى مەرداپەتى دا
بەسەرى دا بالا دەست بوو.

البان: جۇرە درەختىكە قەدەكەى مام
ناۋەندىيە نەرمو شلكە ئافىرتى
قىت و قۇزو جوانى پى دەشوبەيتىرى
لەبالا بەرمىزى و شلكى دا.

ألبران: كۆلەكەى رەشمال، ستونى
خىمە، (ك: أبنة، بون بون)

البون والبون: نىۋانى دۈشت دەگوتىرى:
(بىنھما بون بەيد) مەسافەى نىۋانىيان

دورو دىرئە.

بَاهُ فَلَانَ بَرَاهَا: فلان جازز بوو (باه
الحيوان) نازله لکه کزبوو.
بَاهُ لَه بَوْهًا: ومهوش خو هاته ومه وتي
گه ي.

بَاهُ فَلَانًا: نهمريني له فلان کس کرد.
استبان السيل الشجرة: لافاوکه
دره خته که ي له شويني خو ي
جولاند.

أَسْتَبِيَةُ الرَّجُلُ: پياوکه شيت بوو.
أَلْبَاهُ: ماره برين ه جوتبون ه (الباهة)
به مانا (ألباه) دي.

أَلْبُوهُ: بالنده به که له کونده به بو بچو کتره
لهو ده چي، هه روا به (باز) ده گوتري
که پهری باله کانی هه لومرن.

البوهة من الرجال: پياوي لاوازي
به تهماع وتپرزل ه (البوهة)
نه وپه پويه يان نهو خوريه ي
به شه ده گري بونه وه ي بکري ته
ليقمه ي ناو شوشه مهر که ب ه
هه روه ها نهو په پړو پوشو په لاش و
خوله ورده ي با رای ده دا.

أَلْبُو: بېچوه خوشتر ه بېستي بېچوه خوشتر
پر ده گري له کاو پوشو په لاش
له خوشتره که نزيك ده گري ته وه
بونه وه ي شير بداو بدوشري.

البرية: بويه، ماده به که خانوو دمرگاو
په نجه رهو شتي واي هي بويه ده گري.
بَسَابَ فَلَانَ بَيْسًا: فلان کس جوگای
هه لکمند.

البيب: جوگای ناو تا ده گاته نه ستيرو
حه وزمه ه هه روه ها ناوه بو نه و
کونه ي له لای خواري هه وزمه که
دروست ده گري بونه وه ي ناو که ي
ليوه بپروا بؤد ره وه.

أَلْبِيَّةُ: به مانا (ألبب) هه روا ناميري که
گيا طبياقي تي دا فانگ ده دري
بونه وه ي به دو که له که ي ميشوله
بته گنه وه.

بَات فَلَانٌ بَيْتًا وَبَيْتًا وَمِبْتًا وَمِبْتًا وَيَتْرَتَ:
فلان کس شهوي به سه ردا هات و
مايه وه، جانوستي يان نه نو ستي.

بَات الشئ: شهوي به سه ردا تي پهری ه
ده گوتري: (خبز بالت و شراب بالت).

بَات فَلَانٌ: فلان کس ژني هينا ه (بات في
مكان كذا) شهو له وشو ي نه مايه وه.

بَات يَفْعَلُ كَذَا: به شهو نه و کاره ده کا.

أَبَاتَ: شهو هي شتي وه نيزني نه دا.

بَيَّتَ الْبَيْتَ: خانووي دروست کرد ه

(بَيَّتَ الشئ) شهو هي شتي وه ه

به شهو دروستي کرد، شهو پيلاني بو

دارشت ه شهو نيازي کردني کرد ه

بَيَّغَهُ مَبْرَ (د.خ) ده فهرموي:

(لاصيام لمن لم يبيت الصيام).

بَيَّتَ رَأْيَهُ: بيرو بؤچونه که ي له که وو

بيژنگ دا.

بَيَّتَ الْقَوْمَ: شهو له نا کاو هي رشي بو

بردن و چووه سهريان زياني

پيگه يانندن.

الْبَيْوتُ: نهوکاره‌ی خاونه‌که‌ی گرنگی
پېچ ددهاو شه‌ونخونی بۆده‌کا.
الْبَيْوتَةُ: نه‌وددانه‌ن که‌ناکه‌ون.

بَسِيعٌ بِالْأَمْرِ: به‌نه‌ینی هه‌والی پێ
که‌یاند.

الْبَيْحَانُ: نه‌وکه‌سه‌ی نه‌ینی خو‌ی
ده‌درکینی.

بَادَ بَدَأً وَبَادَأَ وَبَرَدَأَ وَبِيدَرَدَأَ: تیداچوو
کۆتایی پێ هات.

بَادَتِ الشَّمْسُ: خۆرنا‌وابوو.

أَبَادَهُ: له‌ناوی برد، فه‌وتاندی.

الْبَيْدُ مِنَ الطَّعَامِ: خواردنی خراب.

الْبَيْدَاءُ: سارا‌و چۆله‌وانی، (ك: بید).

الْبَيْدَانَةُ: که‌ره‌کی‌وی.

بَيْدَ: نيسمه به‌مانا (غير) هاتوو به‌مانا
(من أجل) پش هاتوو هه‌په‌غه‌مبه‌ر
فه‌رمویه‌تی: (أنا الصبح العرب بيداني
من قریش و نشأت لي بني سعد).

المَيْيِدُ: فه‌وتینه‌ری جېرو جانه‌وهر هه‌
ماده‌یه‌که‌ جېرو جانه‌وهر ده‌کۆژی‌و
به‌کتریا‌و جه‌راشیمه‌کان له‌ناوده‌با.

يَنْقَرُ الحِطَّةُ ونحوها: گه‌مه‌که‌ی له‌سه‌ر
خه‌رمان دا کۆکرده‌وه.

الْيَنْزَرُ: خه‌رمان، کۆمه‌له‌ گه‌نمی
سوورکرا‌و دوا‌ی گێره‌کردن، (ك:
بیادر).

الْبَيْدِقُ: شاره‌زا‌و چا‌وسا‌غی رێبواران هه‌
سه‌ربازی پیاده.

الْبَيْدِقُ: به‌مانا (البیدق) دی.

بَيْتُ النَخْلَةِ: لقو پۆپو چقل‌و
هه‌ژگه‌لی له‌دارخو‌رما‌که‌ له‌
کرده‌وه.

تَبَيْتَ: بۆ مو‌طا‌ومعه‌ی (بیت) هاتوو.
تَبَيَّتِ الطَّعَامُ: خو‌اردنه‌که‌ی به‌شه‌و
پێش نو‌ستن خو‌ارد.

تَبَيَّتِ الرَّجُلُ عَنْ حاجته: نه‌یه‌شت
پیا‌وه‌که‌ به‌شه‌و پێدا‌ویستی خو‌ی
جێ‌به‌جێ بکا، بو‌وه له‌مه‌په‌ر
له‌به‌رده‌می دا.

الْبَيَاتُ: نيوه‌شه‌و، ده‌گوتری: (أناهم
الأمر بيأتاً) له‌ناکا‌و له‌کا‌ی
نيوه‌شه‌ودا به‌لایه‌خه‌ی گرتن.

الْبَيَاتُ الشَّتْوِي: حاله‌تي‌که‌ ياره‌تی
روه‌كو گيانله‌به‌ر دده‌ا بۆنه‌وه‌ی
له‌وه‌رزی ساردی زستان دا بتوانن
به‌هیدی و ئارامی هه‌لبه‌کن.

الْبَيْتُ: خانوو مال، شو‌ئینی تیدا
حه‌وانه‌وه هه‌ته‌ختی مال هه‌که‌به‌ی
پېرۆز، (بيت الله): مزگه‌وت (بيت
الرجل) خیزانه‌که‌ی (بيت الشعر)
شیعری خا‌وه‌ن وه‌زن و قافیه‌ که‌پێک
هاتبێ له‌سه‌درو عه‌جز (بيت
القصيد) جوا‌نترین دڤی قه‌صیده هه‌
مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی له‌قه‌سه‌و گه‌فت‌و
گۆ هه‌گوتری: (جاری بیت بیت)
جیرانه‌که‌م مالهم به‌مالیه‌وه‌یه‌تی،
(ك: آيات و بیوت).

الْبَيْتُ: بژێو (البیتة) شێوه‌ی مانه‌وه، خانوو.

الْبَيْزَرُ: نالای گه وره، (ك: بیازق).

الْبَوْرَطَايِيَّة: فهـرمانهـوایی کردن
لهـرنگهـی فهـرمانهـره پلهـو پایه
بهـرزمگانهـوه.

بَازُ بِيْزاً وَبِيْزاً: لهـناوچوو فهـوتا ۵ (باز
عنه) لهـی لادا.

الْبِيْزَارُ: راهینهـری بالنده گوشت خوړو
بهـچنک و دنوکه درمندهـگان لهـسهر
راوکردنی نیچیر ۵ وهرزپرو جوتیار،
(ك: بیازره).

الْبِيْزَارَةُ: بؤمینهـ بهـکاردی ۵ عهـصای
نهـستور.

الْبِيْزَرُ: عهـصای نهـستور ۵ دارکوتی جل
شتن.

الْبِيْزَرَةُ: پیښهـی راهینهـانی بازو ههـلؤو
نهـو جوړه بالندنهـ بؤکاری
نیچیری.

بَاسٌ بِيْساً: تهـکه ببوری بهـسهر خهـلک دا
کردو نهـزیهـتی دان.

باضت الدجاجة وغيرها بيضاً:

مريشکه که هیلکه ی کرد ۵ پاڼ
ههـربالنده هیلکه که ریکی تر ۵
دهگوتری: (هي باض)، (ك: براض).

باضت يده اُورجلهـ: دهستی یا قاجی
هاوسا، لیری وکوو هیلکه ی لی
پهـیدا بوو.

باضت الأرض: زموی ههـرچی روهمی تیدا
بوو ههـمووی وهدرناو شین بوو.

باض السحاب: ههـوره که بارانی باراند،

(باض الحر) گهرما تاوی سهـند.

بَاضُ الْعَرْدُ: شوپکه داره که وشک بوو ۵
(باض فلان بالمكان) فلانکه س لهـو
شوینه جیگیر بوو (باض منه)
لهـبهـری ههـلات.

بَاضُ الْقَرْمُ: چووه پهـنای نهـو قهـومهـوه ۵
نهـوگه لهـی لهـبیخ دهرهینا.

باض فلاناً: لهـسپیهـتی رهـنگ و روخساردا
بهـسهر فلانکه س دا بالا دهست بوو
نهـو لهـفلان سپی پیست تر بوو.

أَبَاضُ الشَّيْئِ: شته که سپی بوو، (أَبَاضُ
الرجل والمرأة): ژنو پیاوکه مندالی
سپی پیستیان بوون ۵ (أَبَاضُ الْكَلْبِ):

گیاو گزو لهـومره که وشک بوو پهـری.
أَبْيَضُ الرَّجُلِ وَالْمَرْأَةِ: ژنو میړده که سپی
پیست بوون.

بَاطِضَةٌ: لهـسپی پیستی دا شانازی
بهـسهر دا کرد ۵ بهـدهنگی بهـرز
روبه روی بووه.

بَيْضٌ: پوښاک سپی لهـبهـرکرد (بَيْضُ
العين) چاو بینایی نهـما.

بَيْضُ الشَّيْئِ: سپی کرد، شته که ی
بهـرهنگی سپی بویه کرد ۵ دهگوتری:

(بَيْضُ النحاس) بهـماده ی قصدير
مسه که ی روکه ش کرد ۵ (بَيْضُ
الرسالة ونحوها) نامه که ی (کتیبه

دهستنوسه که ی پاکنوس کرده وه
۵ جارکی تر سهـره لهـنوئ
رهـشنوسه که ی نووسیه وه.

اَبْتِاضٌ: کلاو خودی ئاسنی له سهر کرد.

اَبْيَضٌ: سپی بوو ۵ دهگوتری: (اَبْيَضٌ الرَّجُلُ) دهم و چاوی گهش بووه، نیشانهی که یخخوش و شادی لی به ده رکهوت.

اَبْيَاضٌ: ورده ورده سپی بوو.

اَلْاَبْيَضُ: نهوشتهی رنگی سپی تیدا بی هه مووی سپی بی ۵ زه ۵ شمشیر ۵ دهگوتری: (رَجُلٌ اَبْيَضٌ) رنگی روخساری جوان و بی گهرده په له و رهشایی پیوه دیارنیه ۵ (فُلَانٌ اَبْيَضٌ): فلانکهس داوینپاک و ناموس پارێزه ۵ (مَوْتُ اَبْيَضٍ) مهرگی موفاجات ۵ مردنی له نکاو که له وه پیش نه خوش نه بووی.

اَلْاَبْيَضَان: ناووشیر، ناوونان بهزو گهنجی.

اَلْبَيَاضُ: رنگی سپی ۵ شیر ۵ ماسیه که له روپاری نیل دا هه به، جهستهی هیچ توپکی پیوه دیارنیه دوو شتی شیوه بانی بهشتی بهوه هه ۵ کاغز ۵ دهگوتری: (اَلْبَيْضُ دَوَاةٌ وَبَيَاضٌ) قه له مو کاغزم بۆبینه ۵ پیستی بی موو ۵ زهوی بهک ناوهدانی تیدا نه بی ۵ دهگوتری: (لَا يُزَالُ سَوَادِي بَيَاضَهُ) قهت من و نهو لیک جیا نابینهوه.

اَلْبَيْضَاءُ: مینیهی (اَلْبَيْضُ) ۵ خۆر ۵

گهنم ۵ دیزه ۵ داوی نیچیر ۵ شهوی مانگه شهو ۵ واته نهوشه وانهی له ئیوارهوه تاب به یانی مانگ به ده ره وهیه ۵ که له مانگیك دا سی شهو وادهبی ۵ (اَلکِتْبَةُ البیضاء) بهو پۆله سه ربازهی دهگوتری که کلاو خوده یان له سهر کردوه ۵ (اَلْأَرْضُ البیضاء) زهویهک گیای تیدانه بی ۵ (اَلحُجَّةُ البیضاء) به لنگه ی به هیز ۵ (اَلبَدُ البیضاء) نیعمه تی گه وری بی ماندووون و منهت ۵ دهگوتری: (كَلِمَةٌ لِمَارْدٍ عَلَي سَوَاءٍ وَلَا بِيضَاءٍ) قسم له گه ل دا کرد نه به خراپ نه به چاک وه لامی نه دامه وه ۵ (أَبْرُ البیضاء) کونیهی ئاده میزادی رهش پیسته ۵ (أَمُ البیضاء): دیزهیه.

اَلْبَيْضَةُ: هیلکهی بآنده ۵ کلاو خوده ۵ هاوسان و بهیداوونی لو له ناو جهسته دا ۵ به مهرجی (لَر) هکه بشو بهیته هیلکه، وادهبی عه ره ب ئافرهت دمه شو بهین به هیلکه له سپیه تی جهسته بی و پارێزراوی دا.

بَيْضَةُ الشَّيْءِ: بنه ماو بناغی شت. بَيْضَةُ الْقَوْمِ: په ناو له خوگرتن و یارمه تیدانیان بۆنه وانهی هانا یان بۆده بن.

بَيْضَةُ الدَّارِ: ناوهراستی خانوو ۵ دهگوتری: (الرَّحْتَ بَيْضَتُهُ) نه ئینییه که ی ناشرکرا بوو (فُلَانٌ بَيْضَةٌ اَلْبَلَدِ): فلانکهس په اوماقو لی شاره.

بَيْضَةُ الدِّيكِ: نه‌وشته‌یه تهنه‌یه بیه ک جار
رویدا.

بَيْضَةُ النَّهَارِ: روناکایی رۆژ.

بَيْضَةُ السَّنَامِ: دوگی حوشر.

بَيْضَةُ الصِّيفِ: گهرمای هاوین.

الْبَيْضَاءُ: وهستای سپیکاری ۵ که چ
فرۆش ۵ هیلکه فرۆش.

المَبْيُضُ: تاقمیکن له (الثَّرْوَةُ)

شوینکه‌وتووی هاوه‌لانی (المَقْنَع) ۵

نهم ناوهمان له‌وه وهرگرتووه که

جلی سپی له‌به‌رده‌گهن ۵

به‌پنج‌ه‌وانه‌ی نه‌وانه‌ی له

عه‌باسیه‌کان که پۆشاک‌ی ره‌شیان

ده‌پۆشی ۵ هه‌روا هه‌رتاقم و گروپیک

ملکه‌چی خه‌لافه‌ی عه‌باسی

نه‌بووبن نه‌ه‌وانه‌یان به‌سه‌ردا

دابیریون.

بِطَرِ الدَّائِبَةِ: سمی نازه‌له‌که‌ی قه‌لاشته‌وه

بۆنه‌وه‌ی تیماری بکا.

تَبَيَّطَرُ: به‌زۆره‌ ملخ خۆی کردوه به

پزیشکی نازم.

البِيطَارُ: پزیشکی نازم ۵ ده‌گوتری:

(هو عالم بيطار) زاناو شارمه‌زایه

له‌چاره‌سه‌رکردنی نه‌خۆشیه‌کانی

نازه‌ل‌دا، (ك: بياطير).

الْبَيْطَرُ: به‌مانا (البيطار) دئ، (ك: بياطرة) به.

الْبَيْطَرَةُ: پیشه‌ی به‌پته‌رگاری میهنه‌ی

پزیشکی نازم.

بَاطُ بَيْطًا: دوا‌ی کزی و لاوازی قه‌له‌و بوو.

الْبَيْضَةُ: به‌تایبه‌تی ناوه‌ بۆ هیلکه‌و گه‌رای
میرو.

بَاعَهُ الشَّيْءَ وَبَاعَهُ مِنْهُ وَلَهُ بَيْعًا وَمَبِيعًا:

شته‌که‌ی پچ فرۆشت.

بَاعَ عَلَيْهِ الْقَاضِي ضِعْفَتَهُ: دادوهر مالی کابرای

فرۆشت به‌بیئ نه‌وه‌ی رازی بی.

بَاعَ عَلَى بَيْعِ أَخِيهِ: خۆی خزانده‌ ناو

مامه‌له‌ی فرۆشیارو کپیاره‌وه

بۆنه‌وه‌ی مامه‌له‌که‌یان تیک بدو

بۆخۆی ببیته‌ فرۆشیار یان کپیار.

أَبَاعَهُ: شته‌که‌ی رانواند بۆ فرۆشتن.

بَايَعَهُ مَبَايَعَةً وَبِيعَاً: گری به‌ستی

کپین و فرۆشتنی له‌گه‌ل‌دا کرد ۵

بَايَعَ فَلَانًا عَلَى كَذَا: واده‌ی دایه‌و

گریبه‌ستی له‌گه‌ل‌ دا مۆر کرد بۆ

نه‌وکاره.

اِبْتَاعَهُ: ماله‌که‌ی کپی ۵ (اِبْتَاغَ لَهُ)

ماله‌که‌ی بۆ کپی.

اِبْتَاغَ: به‌مانا (بِيعَ) فرۆشرا، ره‌واجی

بوو.

تَبَايَعَا: گریبه‌ستی فرۆشتنه‌که‌یان مۆر

کرد.

اِسْتَبَاعَهُ: داوا‌ی لی کرد که ماله‌که‌ی

لی بکپی.

الْبَيْاعَةُ: کالو شت و مه‌ک.

الْبَيْعُ: گۆپینه‌وه‌ی مالی نرخداره‌ به‌مالی

نرخدار.

الْبَيْعَةُ: سه‌ره‌پرشتی کردنی مامه‌له‌

یان گریبه‌سته‌که‌ی.

الْبَيْعَةُ: عيادتختانه‌ی مه‌سیحیه‌گان
(که‌نیسه).

الْبَيْعُ: نه‌وکه‌سه‌ی باش بزانی شت
بفرۆش ۵ ده‌لآلی فرۆشتن.

الْبَيْعُ: فرۆشیار، مامه‌له‌چی، لیزان له
فرۆشتنی شت دا.

بَاغَ الدَّمُ بَيْعًا: هه‌لچوو هروژمی هیئا ۵
(باغ فلان) فلانکه‌س تێداچوو.

تَبَّيْعَ الدَّمُ بفلان: زه‌ختی به‌رز بووه‌ تا
به‌سه‌ری دا زāl بوو چاری بۆ نه‌کرا.

تَبَّيْعَ الْمَاءُ: ناوه‌که‌ به‌ته‌وژم له‌شوینی
هاتنه‌دمره‌وه‌ی فیچقه‌ی کرد،
هه‌لقولا.

تَبَّيْعَ اللَّبَنُ: شیره‌که‌ی زۆر بوو ۵ (بُيْعَ
عليه الأمر) کاره‌که‌ی لی شیوا.

أَلْبَيْعُ: سوڕایی لیو به‌هۆی هه‌لچون و
به‌رزبوونه‌وه‌ی خوێن.

يَبْقَرُ: له‌شوینیکه‌وه‌ گواستی په‌وه‌ بۆ
شوینیکی تر ۵ له‌لادئ و ساراوه

گواستی‌ه‌وه‌ بۆ شار ۵ ماندو بوو
برستی لی بپا ۵ هه‌وتاو تێداچوو ۵

فاسید بوو که‌لکی نه‌ما ۵ ده‌گوترئ:
(يَبْقَرُ فِي مَالِهِ) به‌زویی مال و سامانی

خۆی له‌ناوبرد ۵ زۆربه‌ته‌نگه‌وه‌ بوو
بۆ مال کۆکردنه‌وه‌ ۵ گومانی

له‌و‌شته‌ په‌یداکردو سه‌رسام بوو ۵
(يَبْقَرُ الْفَرَسُ) نه‌سه‌په‌که‌ قاجی

پێشه‌وه‌ی هه‌لئا نووکی سمی له‌زه‌وی
چه‌قاند (يَبْقَرُ الْفَرَسُ فِي الْعَدُوِّ)

نه‌سه‌په‌که‌ له‌غاردان دا تیزرۆ بوو،
سه‌ری به‌رزو نه‌وی ده‌گرده‌وه‌.

يَبْقَرُ الْمَكَانَ: نه‌وشوینه‌ی کرده‌ مه‌نزل و
شوینی هه‌وانه‌وه‌ی خۆی.

تَبَّيْقَرُ: جۆلا، (ك: بیاقر).
الْبَيْقَرَةُ: دیزه‌ی گه‌وره‌و به‌ره‌راوان،

کۆلینه‌.
الْبَيْقَرُ: ورده‌گیاو گزی ناو قه‌فه‌ژاژو

بیشه‌لان و زۆنگاو ۵ کارتیخی
دارتاش.

البیعرستان: خه‌سته‌خانه‌.
بان منه وعنه بئنا وبنونة: دورکه‌وته‌وه‌،

لیی جیا بووه ۵ ده‌گوترئ: (بانت
المرأة عن زوجها) ژنه‌که‌

له‌مێرده‌که‌ی جیا‌بووه‌ لیی
دورکه‌وته‌وه‌ (بانت المرأة من زوجها)

ژنه‌که‌ له‌رێگه‌ی ته‌لاقه‌وه‌
له‌مێرده‌که‌ی جیا‌بووه‌ ۵ (هي بان).

بانت الفتاة: کچه‌که‌ شوی کرد ۵ (بان
فلان): فلانکه‌س سه‌فه‌ری کرد.

بانت النخلة ونحوها: دارخورماکه‌
زربه‌رزو قوچ بۆوه‌.

بان الولد بالإنية بونا: مندا‌له‌که‌ خرایه‌ ژیر
سه‌ره‌برشتی ئافره‌ته‌ ته‌لاق‌دراوه‌که‌وه‌،

به‌ته‌نها به‌خیوی ده‌کا.
بان الشيء بئنا: شته‌که‌ ئاشکرا‌بووه‌ رون

بووه‌.
بان الشيء: شته‌که‌ی ئاشکرا کردو رونی

کرده‌وه‌.

بَان الشَّيْءِ بِنَا: جپای کرده‌وه لی داپری
 ۵ ده‌گوترئ: (بَان صَاحِبَه)
 له‌هاوه‌له‌که‌ی جپابووه‌و لی داپرا.
 أَبَان: ناشکرا بوو رون بووه ۵ (أَبَان
 فَلَان) هه‌ستی خۆی دهربری نه‌وه‌ی
 ویستی بیلی گوتی.

أَبَانُ ابْنَتُهُ: کچه‌که‌ی خۆی به‌شودا.
 أَبَانٌ وَلَدُهُ مَالٌ: ماله‌که‌ی (هه‌ندی
 له‌ماله‌که‌ی) له‌قه‌به‌لی کوره‌که‌ی کرد.
 بَايْنَةُ: لی جپابووه‌وه‌و جی هیشت ۵
 دزایه‌تی کردو پیچه‌وانه‌ی
 نه‌وجولایه‌وه.

بَيِّنٌ: ناشکرا بوو رون بووه ۵ ده‌گوترئ:
 (بَيِّنُ الشَّجَرِ) دره‌خته‌که چرووی کرد
 سه‌رم‌تای گه‌لاکه‌ی دهرکه‌وت.

بَيِّنُ الْقَرْنِ: شاخی نازه‌له‌که دیاری داو
 دهرکه‌وت.

بَيِّنُ الشَّيْءِ بَيِّنًا وَتَبْيَانًا: شته‌که‌ی
 ناشکرا کردو رونی کرده‌وه.

بَيِّنُ الْبَيْتِ: کچه‌که‌ی به‌میردا.

تَبَايِنًا: نه‌ودوکه‌سه هه‌ریه‌که‌یان
 به‌لایه‌ک دا رۆی و لَیْک
 دورکه‌وتنه‌وه ۵ ده‌گوترئ: (تَبَايِن
 مَابَيْنَهُمَا) لَیْک جپابوونه‌وه و لَیْک
 دوورکه‌وتنه‌وه.

تَبْيَانُ الْفَلْطَانِ: نه‌و دوو وشه‌یه
 هه‌ریه‌که‌یان مانایه‌ک دهبه‌خش
 وه‌کوو دوو له‌فظی (الانسان) و
 (الفرس).

تَبَيَّنَ: بۆ موطاوه‌مه‌ی (بَيِّن) هاتووه.

تَبَيَّنَ الشَّيْءُ: ناشکرا بوو رون بوو.

تَبَيَّنَ الشَّيْءُ: له‌شته‌که وردبووه
 تابه‌ته‌واوی مه‌سه‌له‌که‌ی بۆ رون
 بووه ده‌گوترئ: (تَبَيَّنَ لِي أَمْرُهُ)
 دلنپایی له‌کاره‌که‌ی خۆی دا په‌یدا
 کرد.

استبان: دهرکه‌وت و رون بووه ۵ (اِسْتَبَانَ
 الشَّيْءُ): شته‌که‌ی رون کرده‌وه ۵
 ناسی، زانی.

البائن: جوړه ته‌لاقدانیکه که‌پیاوه‌که
 ناتوانی ژنه‌که‌ی بخاته‌وه ژیر
 نیکاحی خۆی مه‌گه‌ر به‌گرئ
 به‌ستیکی تازه‌و دواي برپنی چهند
 قوناغ و هه‌بوونی چهند مه‌رجی:.

البائنة: مال و سامانیکه تابه‌ت ده‌کرئ
 به‌یه‌کی له‌گوپی نه‌وما‌له ۵
 له‌هه‌ندی ولات و لای هه‌ندی نه‌ته‌وه
 بریتیه له‌وما‌ل و سامانه‌ی تابه‌ت
 ده‌کرئ به‌کچ له‌کاتی به‌شودانی دا.

البَيَّانُ: به‌لگه ۵ ده‌م و قسه‌ی ره‌وان و
 شیرین ۵ قسه‌و باسی: که‌حه‌قیقه‌تی
 وه‌زع رون بکاته‌وه ۵ یان له‌دوتویی
 خۆی دا په‌پامیک بگه‌یه‌نی ۵ عیلم و
 زانستیکه به‌هۆی زانی و
 کارپیکردنی نه‌و عیلمه‌وه ده‌توانرئ
 په‌ک مانا به‌چهند شیوازی جپاجیا
 دهربری به‌شیوه‌ی ته‌شبه‌وه مه‌جاز و
 ئیستیعاره‌و کینایه.

البَيَّانُ: ئامپریکی مؤسیقایه جاوه

الْبَيْتُ: بۆشايى نىوان زهوى و
 نهستيرهكان ۋ مهسافهى دوور تاجاو
 ههتەربكا.

الْبَيْتُ مِنَ الْبَار: بىرى پان و قول.
 الْبَيْتُ: رون و ئاشكرا ۋ زهمانرهوان و
 قسهجوان، (ك: اَبْنَاءُ وَبَنَاءُ وَابْنان).
 الْبَيْتَةُ: بهنگهى رون و ئاشكرا.
 بَاهَ لَهُ بَيْتًا: تىگههى و سهرنجى راكيشا.
 بَيْتًا تَبِيئًا: رونى كردهوه، ئاشكراى كرد
 ۋ كهيفخوش بوو پهلهى كرد
 بۆبهدهستهينانى نهوشتهى ههزى
 لى بوو شوپنى جوان و لهبارى بۆ
 نامادهكرد.

الْبَيْ: كهسيكه ههتيو مچههئى و بى
 نهصل و فهصل بى ۋ كهسيك
 نهناسراو بى پى دهگوترى: (هر
 بن بى) ۋ ههروا كهسيك نهناسراو
 بى پى دهئىن: (هر هئان بن هئان).

قامكى سپى و رهشى ههه بهبهنجه
 لى دهرى ۋ پى دهگوترى:
 (پيانق).

الْبَيَانَا: ئامپىركى مۆسيقايه گۆرانى
 بىزى گهريده لهكوئى خوى دهئى و
 بهدهست ههئيدهسوپنى.

الْبَيَانِيَّة: گروپىكن لهشيعة توند
 رهوهكان شوپن رهبازو بىرو باوهپى
 بهيانى كورى سهمعانى تهميمى
 كهوتون له كوئايى سهردهمى
 خهلافهى نهمهويپهكان دا بهيدا
 بوون نهوهپان پال دهرى كهدهئىن:
 گيانى خودا نازل دهبيتته
 سهرجهستهى ههئى ئادهميزادو
 بهخوداپان لهقهلهم دهم.

بَيْنَ بَيْنَ: حالهتيكه لهنيوان دووشت دا ۋ
 دهگوترى: (هذا الشئ ليس بجيد ولا
 ردى ولكن بين بين).

الْبَيْنُ: بۆ دركاندن و پىرانى و تهفرمه
 خوازى و شومو نهگبههتى
 بهكاردههيندرى.

قَارَ عَلَى الْعَمَلِ ثَارًا: بهردموام بوو لهسهر
نیش کردن پاش شهودی ماومیهک
لئی داپرا.

اَنَارُهُ الْبَصَرُ: چاوی به دودا گئیرا (اَنَارُ
اليه البصر) چاوی تیبری و لئی ورد
بوووه (اَنَارُ فَلَانًا بِالْعَصَا) به گۆچان
لهفلا نکهسی دا.

الْثَّارُ: جارنیک، ماومیهک، (ک: تَسْرَ و
تَار)

قَارَ الْجَرْحُ نَارًا: برینهکه گۆشتهوزونی
هینایهوه.

قَارَ الْقَوْمُ فِي الْحَرْبِ وَ غَيْرِهَا: لِيَكْ نَزِيكْ
بوونهوه.

قَتَّقَ الْوِعَاءَ ثَقَاءً: زمرهکه پرپوو و
دمگوتری: (قَتَّقَ فُلَانٌ) همرکاتی تیر
خۆراک بی، تیر ئاوبی، یان زور
کهیف خۆشبین یان خهفتهبار بی،
یان رقی ههلسی.

قَتَّقَ الصَّبِيَّ: مندالهکه لهکاتی گریانیدا
جار جار مهکی دایکی دمگرت.

قَتَّقَ الْفَرَسُ: نهسهکه نیشاتی پهیداکردو
تیزرو بوو و له پهندی پیشیناندا
هاتوو دهلی: (أَنْتَ قَتَّقَ وَأَنَا مَقَّقُ
فَكَيْفَ نَفَقَ؟) نهتو زوو رقت
ههلسی و من زوو بگریم نیت چۆن
پتکهوه ههلبکهین؟

ت: پیتی سییهمه له پیتهکانی هیجاء و
دمبیته نیشانهی مینه و مگوو
(کاتب - کاتبه، کتب - کتبت) و
لهگهئ فعلدا به کراومبی به تیی
دریژ دمنووسری. لهگهئ نیسمدا به
خپری دمنووسری و پیشی
دمگوتری: (هَاءُ التَّائِبِ) چونکه که
لهسهری ههلوئسته دمکری و مگوو
پیتی (ه) دیته گوتن. جاری و
دمبی شهو جوړه (ت) خپانه بو
موبالهغه بهکاردهینرین (علامه) و
(فَهَامَة). وا دمبی (ت) ی خپ دمکریته
نیشانهو جیاکردنهوهی تاک و کۆ و
ومگوو (شجر) و (شجرة). (ت)
دمکریته پیتی سویند خواردن
لهگهئ دوو ناوی پهرومردگارا
(تَالَهُ) (كَرَبَ الْكَعْبَةِ).

تَاتَا تَاتَاءُ: (پیتی) تیی له قسهکانیدا زور
دوباره کردموه بههوی ههبوونی
عهببیک له زمانیدا و خوی باداو
فیزی نواند خوی به نازاو نهبهرد
له قهلم دا.

تَاتَا الطُّفْلُ: مندالهکه کهوته گاکۆلکه
کردن.

التَّاتَاءُ: کهسیکه له قسهکردنیدا زور
پیتی (ت) دوباره بکاتهوه.

أَتَأْتِ الرِّعَاءَ وَغَرَهُ: زمره‌گهی پرکرد
(أَتَأْتِ الْقَرْسَ): ژنی که وانه‌گهی زور
توند کرد.

الْمِشَاقُ: ناده‌میزادی توورپه و زو
هه‌لچوو ناماده بؤ شهر.

أَتَامَتِ الْحَامِلُ: نافرته سک پرکه به
سکک زیاد له مندا لکی بوو.
ده‌گوتری: (هي مُثِيمٌ)

تَاءَمَ الْفَرَسُ وَغَرَهُ: نه‌سپه‌که لی‌کدان
لی‌کدان بازی هاویش.

تَاءَمَ آخَاهُ: له‌گه‌ل براه‌کیدا له‌دایک بوو
(دوو لانه‌یه).

تَاءَمَ الشَّرْبَ وَغَرَهُ: قوماشه‌که به دوو
دمزو چنی (رایه‌ل و پۆپه‌گهی لیک
جودا بوو).

التَّوَامُ: مرواری، صه‌دهف.

التَّوَامِيه: دپو مهرجان.

التَّوَامُ: دوو لانه، مندا لیک له‌گه‌ل برای
یا خوشکی له‌دایک بووی.

التَّئِيم: به‌مانا (التَّوَامُ) ه (التَّوَامُ) به‌مانا
(التَّوَامُ) دئی ده‌گوتری: (هما تَوَام)
(وهما ترومان)، (ك تواليم).

تَوَامِ النُّجُومِ وَاللَّالِي: نه‌و نه‌ستیره
مرواریانه‌ن که تیک چپ ژابن.

التَّوَامَةُ: شتی‌که له‌که‌ژاوه پچو‌ک‌تره
سه‌ققی نیه نافرته سواری دمبی.

الْمِثْنَامُ مِنَ النِّسَاءِ: نه‌و نافرته‌یه که
هه‌موو جاری به‌سکک دوو مندا لی
بین، (ك: متالم).

تَتَأَنَّ الصَّيْدَ، وَلَهُ: داوی بؤ نی‌چیره‌که
نایه‌وه فی‌لی لی‌کرد بؤ‌نه‌وه‌ی نی‌چیری
بکا ده‌گوتری: (تَتَأَنَّ فَلَانًا) فی‌لی
له‌فلا‌ن‌که‌س کرد.

تَتَأَنَّ: به‌مانا (تَتَأَنَّ) دئی.
تَبُّ الشَّيْءِ تَبًّا وَتَبًّا وَتَبًّا: شته‌که
براپه‌وه، نه‌ما کۆتایی هات.

تَبُّ فَلَانٌ: تیدا چوو به‌کوشه‌ت چوو فه‌وتا
خه‌ساره و مه‌ند بوو ده‌گوتری:
(تَبُّ يَدَهُ تَبًّا لَهُ).

تَبُّ: لا‌وا‌زبوو پیری‌وو داهیزا.
تَبُّ الْحِمَارُ وَغَرَهُ: گویدر‌یزه‌که بشتی
جده‌و بوو، برین‌داربوو.

تَبُّ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی برپیه‌وه کۆتایی بی
هینا.

أَتَبَّ اللَّهُ قَوْلَهُ: خودا هی‌زو توانای
که‌م‌کرده‌وه زه‌عیفی کرد.

تَبَّيْهُ: فه‌وتاندی ده‌ما‌فی خۆی نه‌دایه،
زیانی پی‌گه‌یانده ده‌دوعای لی‌کرد
گوتی یا‌خودا به‌کوشه‌ت چی.

تَبَّيْهُ الْمَشَاءَ الطَّرِيقَ: رن‌بواره‌کان
رن‌گه‌که‌یان ته‌خت کرد به‌هۆی زور
پیدا هاتو چۆ‌کردنه‌وه.

استَبَّ الطَّرِيقَ: رن‌گه‌که‌ی ناشکراو دیاره
بؤ که‌سک پئیدا بپروا.

اسْتَبَّ الْأَمْرَ: ئیشه‌که باری خۆی
گرتو رن‌ک که‌وتو دامه‌زراو
جی‌گیربوو ده‌گوتری: (استَبَّ
الْأَمْرَ وَالنِّسَاءَ) ناسایش و یاسا بالا

دهستن ۵ کاروباری هاو لاتیان
به شیوهی ناسایی دهرؤن.

تَبَّتْ: پیریو و ناده میزاده که که و ته
ساله وه.

التَّابُوتُ: نه و به غدان و سندوقه یه که
که له و پهل تیدا هه لده گیرئ ۵ به مانا
سینگیش دئ ده گوترئ: (ماؤدعت
تابوتی شیئاً لفقدته) هه شتیکی
خستبیتمه سینگمه وه نه فیه و تاوه
هه له به رمه و له پادم نه چۆته وه ۵
له ئامیری ناعوریشدا (تابوت) نه و
پارچه ناسنه یا داریه که له بیره که
ئاوی پی هه لده هیئنجن ۵ له لای
میسرییه کۆنه کان (تابوت) بریتی
بووه له سندوقیک له به رد یا له دار
دروستکراو لاشه ی مردووی تیخراوه
زۆر وینه و نه خشی تیدا کراوه که
رهنگدان هه ی بیرو باوه ری
میسرییه کان بووه دهرباره ی ژبانی
قیامت.

التَّبُوتُ: به مانا (التابوت) ۵.

تَبَّرَ الشَّيْءُ تَبَرًا: شته که تیدا چوو فه و تا
(كَبَّرَ الشَّيْءُ) شته که ی فه و تاند

شکاندی له ناوی برد.

تَبَّرَ تَبَرًا و تَبَرًا: فه و تا له ناو چوو.

تَبَّرَ الشَّيْءُ: به مانا (تَبَّرَ) دئ.

التَّبَرُ: ورده ئالتون و زیو پیش نه وه ی
بتوینرته وه و بکری به قالب یان
خشل.

التَّبَرِيزُ شت: ده گوترئ: (ما اُصْنِتُ منه

تَبَّرَ (تَبَرًا) هیج شتیکم له و ده ست
نه که و تووه ۵ (هه ره له نه فیدا
به کار ده هیئندری).

تَبَعَ الشَّيْءُ تَبَاعًا و تَبَعًا و تَبَاعًا: شوین
شته که که و ته به دو نه و دا هات ۵
ده گوترئ: (تَبَعَ فلاناً حقّه) داوای
مافی خوی لیکرد ۵ (تَبَعَ المصلی
الامام) نوێز خوینه کان شوین پیش
نوێزه که یان که و تن و نیقتیدایان
پیکرد ۵ (وَتَبَعَتِ الأغصان الريح)
لقه داره کان له گه ل بایه که دا
شکانه و میان کرد.

اَتَّبَعَتِ الماشیةُ و غمرها: ئازه له که بوویه
خاوه ن بیچوو ۵ بیچوه که ی دوا ی
که و ته.

اَتَّبَعَ فلانٌ في كلامه: فلان که س له
قسه کانیدا دوو وشه ی هیئان یه که
کیشیان هه بوو وشه ی دووهمیان
مانای یه که میانی جهخت ده کرده وه
۵ جا وشه دووهمه که هه مان مانای
وشه ی یه که م ببه خشی یان بی مانا
بی ۵ وه کوو (قسیم و سیم) (حسن
بسن).

اَتَّبَعَ الدائنُ علی فلان: خاوه ن
قه رزه که ی هه و اله کرد بو سهر
کابراهی کی تر.

اَتَّبَعَ الشَّيْءُ: شته که ی کرده تابع و
په یوه ست به نه وه وه، له و ی به ست و
به نه و یوه هه ئواسی.

تَتَّبَعُهُ: به‌هیدی و له‌سه‌رخۆ به‌شوینیدا
گه‌پراو هه‌وولی گه‌بیشتن به
حه‌قیقه‌ت و واقعی دا.

إِسْتَبْعَهُ: داوای لیکرد شوینی که‌وئ.
الِاتِّبَاعِيَّةُ فِي الْأَدَبِ: رِبَازیکه لاسایی
رِبَازی شاعیره پِش‌وو‌ه‌کان
ده‌که‌نه‌وه.

التَّابِعُ: شوینکه‌وتوو، خزمه‌تکار، هه‌ر
که‌سێک شوین په‌کیکی تر بکه‌وئ،
(ك: تَبْعُ، تُبَاعُ، تَبْعَةٌ، تَبْعٌ) ه له
زاراوهی نه‌حوویه‌کاندا تسابیع
بریتییه له وشه‌یه‌ک ئیعرابی وشه‌ی
پیشووی وهریگری.

التَّابِعَةُ: بۆ مێینه‌ی (التابع) به‌کار
ده‌هێندرئ، (ك: تَوَاعِج) ده‌گوترئ:
(دولة تابعة لدولة أخرى) نه‌و وڵاته
سه‌ریه‌خۆ نیه شوینکه‌وتوو
ده‌وله‌تیکی تره.

التَّابِعِي: نه‌و که‌سانه‌ن به‌ موسولمانی
هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ریان دیتبن و به
موسولمانیش مردبن.

التَّبَاعَةُ: (تَبَاعَةُ الْأَمْرِ) سه‌ره‌نجامی کار و
نه‌و دهر نه‌نجامه‌ی لێی ده‌که‌وێته‌وه
ده‌گوترئ: (لِي قَبْلِ فَلَانٍ تَبَاعَةٌ)
له‌لایه‌ن فلانه‌وه سه‌مه‌مێکم لێی
کراوه.

التَّبْعُ: شوین که‌وتوو لاسایی که‌روه
ده‌گوترئ: (هُوَ يُتَّبَعُ نِسَاءً) نه‌و پیاوه
ژنانییه لاسایی ئافه‌رت ده‌کاته‌وه
یان زۆر شوین راو بۆچوونی ئافه‌رت

تَابِعَهُ مُتَابَعَةً وَتَبَاعاً: به‌دوی دا گه‌پراو
لێی کۆلییه‌وه.

تَابَعَ فَلَانُ الْعَمَلَ أَوْ الْكَلَامَ: فلانکه‌س
سه‌ره‌رشتی کاره‌که‌ی کرد، باشی
جی‌به‌جی کرد، جوانی نه‌نجامدا.
تَابَعَ بَيْنَ الْأُمُورِ: به‌ به‌رده‌وامی شوین
کاره‌کانی که‌وت و به رێک و پێکی
هه‌ولی نه‌نجامدانیا‌نی‌دا.

تَابَعَ فَلَانٌ مَّالاً لَهُ عَلَيْهِ: فلان داوای
ماله‌که‌ی خۆی لی کرده‌وه.

تَابَعَ فَلَانٌ عَلَى كَذَا: رمزه‌ه‌ندی
دهری‌ری بۆ فلان که‌س له‌سه‌ر فیسار
شت.

تَابَعَ فَلَانٌ عَلَى الْأَمْرِ: یارمه‌تی فلان
که‌سی دا له‌سه‌ر کاره‌که‌.

اتَّبَعَ الشَّيْئُ: به‌ دوی شته‌که‌دا
رۆبشت و شوین پێی هه‌لگرت
ده‌گوترئ: (اتَّبَعَ الْأَمَامَ) شوین
ئیمامه‌که که‌وت وه‌کوو نه‌وی کرد.

اتَّبَعَ الْقُرْآنُ وَالْحَدِيثُ: به‌ گوێره‌ی
فه‌رمووده‌ی قورئان و حه‌دیث
هه‌لس و که‌وتی کرد.

اتَّبَعَ فَلَانٌ بِالْدِّينِ: داوای قه‌زه‌که‌ی له
فلان کرده‌وه.

تَتَابَعَتِ الْأَشْيَاءُ: شته‌کان به‌ زنجیره
به‌دووی په‌که‌دا هاتن ده‌گوترئ:
(تَتَابَعَ الْفَرَسُ): نه‌سه‌په‌که ره‌وتی کرد
به‌ شیوه‌یه‌کی وا سواره‌که‌ی
نه‌شه‌مزین هیچ هه‌لبه‌زو دابه‌زی
نه‌کرد.

دهكهوئ ۵ بيجووی ئاژه، (ك):
أباعه. ۵

التَّبْعُ: بهمانا (التابع) ۵ بؤ تاك و بؤ كو
بهكاردی، (ك أباع).

التَّبْعُ: سیبهر ۵ شاژنی ههنگ، (ك):
تابع و تابع و تبع ۵ نازناوی
پاشاكانی بهمهنه، (ك: تابعة) به.

التَّبَعِيَّةُ: نهومیه شتیک شوین کهوتوو
شتیکی تربی.

التَّبِيع: بهمانا (التابع) ۵ خوئنگرو تۆله
وهستین ۵ خزمهتچی داواکاری ماف ۵
گویرهکه، (ك: باع، و تابع و آتبعه).

التَّبْعُ: توتن، له پئگهی جگهره کیشان و
ههلمزینهوه بهکاردی.

التَّبْعِيْنُ: دهرمانیکه بؤ قهلاجوکردنی
چرو جانهمر بهکاردی.

قَبَّلَ فلاناً تَبلاً: تۆلهی له فلان کهس
کردهوه.

قَبَّلَ الدَّهْرُ الْقَوْمَ: زهمانه بهلاو
کارهساتهکانی خوئی ئاراستهی نهو
گهل و نهتهومیه کرد.

قَبَّلَ الحُبَّ فلاناً: سۆزو خوۆشهویستی فلان
کهسی نهخوۆش خستوووه عهقل و
هوۆشی لیستاندوووه ۵ دهگوتری: (هر
مبول و تبیل).

قَبَّلَ الطعامَ: بههارات و زهرده چهوهو نهو
جوۆره شتانهی له چیشتهکه کرد ۵
دهگوتری: (قَبَّلَ كَلَامَهُ) قسهی
خوۆش و نوکتهی تیکهه به

وتارهکهی کردو تام و خوینی تیکردو
ومهرزی و ماندویستهتی لهسهر
گویرهکهانی لابرده ۵

اتَّبَلَهُ: بهمانا (تَبَّلَهُ) دئی ۵ (تَوَبَّلَ الطعامَ)
بهمانا (تَبَّلَهُ) دئی. دهگوتری: (تَوَبَّلَ
کلامه).

التَّابِلُ: نهو دهرمان و هاپاوهو تامانهی
تیکهه به چیشته دهکری، (ك):
توابل.

التَّبَالُ: فروشیاری دهرمانی کیشت و
زهرده چهوهو بههارات.

التَّبَلُ: دوژمنایهتی ۵ تۆله ستاندنهوه،
(ك: تَبَل).

التَّبِيَالُ: نهو تهپ و تۆزو وردهو خلتهو
ژمنگو چلگهیه که لهمهعدن
ههلهدهوهری لهکاتی کوتان و
سورکردنهوهیدا.

التَّوَبَّلُ: بهمانا (التَّابِلُ) دئی، (ك: توابل) ۵.
تَبِنَ تَبناً و تَبَانَةً: تیکهیی و جوان له
کارهکانی وردبۆوه.

تَبِنَ الماشية تَبناً: کای کرده ئالفی
ناژهلهکان.

تَبَّنَ: بهمانا (تَبِنَ) دئی.
تَبَّنَ فلاناً: دهرپیی کورتی لهپیی فلان
کهس کرد.

اتَّبَنَ: دهرپیی کورتی لهپیی کرد.
التَّبَانُ: کا فروش، (ك تَبَانَهُ)
التَّبَانُ: دهرپییکی کورته دهگاته سهر
نهژنوو شهرمگا دادهپۆش.

التُّبْنُ: کا ۵ وردکراوی لاسکی گهنم و
جو، که گیره دهکری و ورد دهمی ۵
به سوراخی یان قاپه ناویک
دهگوتری که نزیکهی (۲۰) کهس
تیر ناوبکا، (ک: اُبان).

التُّبْنُ: کهسیکه دهمست نهگریس بی و
دهمست لهه موو شتیک بدا.
التُّبْنِيُّ: کابی، رنگ کابی ۵ دهگوتری:
(لرب تَبِي) واته: رنگه کهی رنگی
کابی.

التُّبْنُ: کادین، (ک: متابن) ۵ (التَّبْنَةُ)
کادین.

التَّجَابُ: نهوی دمتویته وه له بهرده
زیو نهو خلتیه و پلتیه لیی
دهمینیتیه وه.

التَّجَابُ: عهرهقی زیو که دمتکی له
بهردی مهعدن.

تَجَرَّ تَجَرّاً وَتَجَارَةً: خهریکی کاری
بازرگانی و نال و ونره ۵ کرپن و
فروشتنی نهجامدا.

تاجر فلان فلاناً: بازرگانی له گهل دا
کرد.

تَجَرَّ: بهمانا (تَجَرَّ) دئ.

التاجر: نهو کهسمیه خهریکی کاری
بازرگانی و کرپن و فروشتن و
شاهزایی باشی لهو بوارهدا هه بی ۵
عهرهپ به مهپفروش دهلین:
(تاجر)، (ک تَجَرَّ، تَجَار، تَجَارَ).

التجارة: بؤ مینیه بهکاردی ۵

دهشگوتری (سَلْعَةٌ تاجرة) کالایه کی
ره و احدا ره.

التجارة: نهو کالو شتو مهکانهیه که
نال و گۆریان پی دهکری به
مهبهستی قازانج.

الْمُتَجَرِّ: شوینی بازارو بازرگانیکردن ۵
دوکان ۵ دهگوتری: (بلد متَجَرِّ)
ولایتیکه شوینی بازرگانی کردنه،
شاریکه بازرگانی تیدا زورو رهواجه.
أرض مَتَجَرَّة: خاکیکه بازرگانی زوری
تیدا دهکری، کالای زورو بی شماری
بؤ دهگوتیریتیه وه، (ک: تاجر) ه.

تَحْتُ: ژیر، پیچه وانهی (لوق) سهرو
نه گهر نیسه بهتی بؤ لابه دی
دهگوتری: (تحتی) و (تحتانی).

التَّحْتُ: گهنجی شیر دراوه، (ک:
تحت).

تَحْتَهُ: جولاندی، رای وه شاندا.

تَحْتَتَح: جولاً، بزوت، کهوته جم و
جول.

التَّحْتَتَح: دهنکی جمو جولی رویشتن
۵ تهقه تهق و خرمه خرمی
رویشتنی کاروان و گاپان و نازهل ۵
خشه و خشبهی پیخواس.

التَّحْتَرُة: چینی زهوی که گاسنی
جوتیار نایگاتی، چینی خوار
کینلراوه که.

أَحْفَهُ: دیاری پید، دیاری بؤ نارد.
إِحْفَهُ: بهمانا (أَحْفَهُ) دئ.

التَّحْفَةُ: عەنتىكەو ناياب ە ھەر شتى

نرخسى قەنى و شوئىنەوارى
كۆنىنەبىت پېنى دەگوترى: (تحفة).

المتحف: مۆزەخانىە، شوئىنى تىدا
ھەلگرتنى شتى عەنتىكەو كۆن.

التَّحْتُ: كانتورى جىل تىدا ھەلگرتن،
سىسەمى لەسەر نووستن ە جۇقەى
مۆسىقارو گۇرانى بىزەكان.

التَّحْتَ: سېورەى قوتابخانە ە كورسى
لەسەر دانىشتنى قوتابى.

تَخْتٌ تَخْتَةٌ: قەسەكانى بى مانابوون لەبەر
لآلە پەتەبى لىلى خالى نەدەبووى،
وشەكانى وەككو پىويست بۇ دەرنەبىران.

التَّحْرَوانُ: كەژاۋىيەكە دوو دەسكى
لەپپىشەو دوو دەسك لە دواۋە
لەشىۋەى دارە مەيتدا بەلام پانترە
دوو ولاخ ھەلى دەگرن.

تَحَّ العَجِينِ ونحوه: ھەۋىرەكە ھەلات ە شل
بوۋە چۈنكە ئاۋى زۆر بوو.

تَحَّ فلان: ئارەزوۋى خواردنى نەما.
أَتَحَّ العَجِينِ ونحوه: ئاۋى زۆر
لەھەۋىرەكەدا تا نەرم بۆۋە شل
بۆۋە.

التَّحُّ: ھەۋىرى ترشاۋ، ھەۋىرى شل.
تَحَّذُ المال: مال و سامانى پىكەو نا (تَحْذُ فلاناً
صديقاً) فلانى كىرە ھاورپى خۇى.

تاخَمُ الموضعُ الموضعُ: شوئىنەكە جىرانى
ئەو شوئىنەبە.

التَّخْمُ: سنورو پەرۋىنى نىۋان دوو ملك

دوو ۋلات ە نىشانەى رىگاۋبان بۇ
ئەۋەى رىبۋار رىگاگەى لى تىك
نەجى، (ك: تخوم)ە.

تَشْرُجُ: باندىمەكە لە پىرى پەلەۋەرى
مىرىشك ئاسا لە ۋلاتى فارس دا
ھەبە.

التَّشْرَةُ: بەرگىرىكردن ە دەگوترى: (مر
ذولذرة) ھىرش بەرو بە دەسلەتە
بەسەر دوژمنەكانىدا.

تراجيديا: تراژىدىيا.
تراخوما: چاۋ ھىشە.

تَرْبَ الشَّيْءِ تَرْباً: گلى خستە سەر،
دەگوترى: (تَرْبَ الجلد) گلى خستە
سەر پىستەكە بۆنەۋەى دەباغ بېنى.
تَرْبَ تَرْباً: گلى و خۇلى رىكەوت ە (تَرْبَ
الكان) گلى و خۇلى زۆر بوو.

تَرْبَ الرِّيحِ: بايەكە گلى و خۇلى ھىنا.
تَرْبَ فلان تَرْباً ومثربته: فلان كەس ھەزار كەوت
ە لە دوعا كىرندە دەگوترى: (تَرْبَت
يداه) توشى خەسارەتمەندى بى.

اتَرْبَ: مال و سامانى زۆر بوو،
دەۋلەمەندبوو ە (اتَرْبَ الشَّيْءِ) گلى
بەسەردا كىر، (تارَبه) ھاورپىيەتى كىر.
تَرْبَ: بەمانا (التَرْبَ) دى ە (تَرْبَ الشَّيْءِ)
گلى خستە سەر شتەكە ە دەگوترى:
(تَرْبَ الكتاب): گلى و خۇلى خستە
سەر كىتەبەكە.

تَشْرُبُ: خۇى لە قوپو خۇلدا ۋەردا،
قوپو چلپاۋى پىۋە نووسا.

التَّرَابُ: نَيْسَقَانِي سِيْنَك، لَه خَوَار قَوْلَكِيه
گهر دندا.

التَّرَابُ: زهوى نهرمه لَان ۵ ههر جِيِيَه
له زهوى گلاوى و نهرمه لَان بِي.
التَّرَبُ: گَل و خَوْل ۵ لاسكى تهشى، نهو
شوِيْنَه رِيَسْراوه كِي له سهر
هه لده كَرِي.

التَّرَبُ: هاوتهمه (به زورى بُو ميِيِيَه
به كاردِي)، (ك: اَرَاب) ۵.

التَّرِيَاءُ: گَل و خَوْل ۵ زهوى.

التَّرِيَّةُ: گَل ۵ سروشْتى زهوى ۵
ده گوتري: (أَرْض جِيْدَة الرَبَّة):
زهوييه كه سروشْتى خاكه كِي باشه.
گُوَر ۵ به شِيَك له رووى سهره وهى
زهوى نه وهى گاسنى جوتيار
دميگاتِي، (ك: تُرَب).

التَّرِيُّ: نهو كه سهى كاروبارى گُورستان
به رِيَه بيا.

التَّرِيَّةُ: گهنمى سوور، گوته گهنم.
تُرَبَسُ الْبَابُ: دمرگاهى داخست.

التَّرِيَّاسُ: جُوَره ئاسنيكه له ناوه وه
دمرگاي پِي دده خري ۵ جا سورگي بِي
پاشكُول بِي، كيلُون بِي، (ك: تَرَابِيْس) ۵.
التَّرِيْسُ: جُوَرِيكه له جرو جان ههرو
حه شه راتى زُوَر ورديله ن كه
گزوگياو رووه ك دده وه شيِن.

التَّرِيْعُ: تُوَرِيِن، ئامِيَرِيكه هه لده خوِي
بُو نه وهى هِيَزى ههوا يان بوخار يان ناوى
به تهوژم بگُوَرِي بُو هِيَزِيكى ميكانيكى.

تَوْتَرُ: جهستهى شل بووه ۵ يان قسه كانى
نهرمو نيان بوو.

تَوَجَّ تَرَجًا: خُوِي په نهان كرد.
تَوَجَّ تَرَجًا: كاره كِي لِي ئالُوْزبوو، نيشه كِي
لِي شيوا.

تَرْجُ الثُّوبُ: قوماشه كِي به رنگى
سوور رنگ كرد.

التَّرْجُ: نارنج.
التَّرِيْعُ: كه سِيَك نه عصابى به هِيَزى هه بِي.
تَرْجَمَ الْكَلَامُ: كه لامه كِي رونكرده وه و
ناشكرى كرد.

تَرْجَمَ كَلَامَ غِيَره: له زمانيكه وه ناخاوتنى
به كِيكى ترى وه رگِيَر بُو سهر
زمانيكى تر.

تَرْجَمَ لِفَلَان: زِيَنامهى فِلَان كه سى نووسى،
باسكرد.

التَّرْجَمَانُ: وه رگِيَر، (ك: تَرَاْجِم،
وت راجه).

التَّرْجَمَةُ: زِيَنامه، ميُوْزوى زِيان و
هه ئِس و كهوتى ئاده ميَزادِيَك.

تَوَحَّ تَرَحًا: خهفه تبار بوو، خِيرو خوْشى
كه م بوو.

اَتَرَحَهُ: خهفه تبارى كرد.
تَرَحَهُ: به مانا (اَتَرَحَهُ) دئ ۵ (تَسْرُح)
به مانا (تَرَح) هاتووه.

المَتَارَحُ: هُوْكارى خه مو خهفه ت ۵
ده گوتري: (تَرَحْتِ الْمَتَارَحُ).

اَلْمَتْرَحُ: زِيانى كوله مه رگى ۵ لافاوى
كه مو بچر بچر.

گوڻچڪي خوشترهڪان توکي پڙوه نهما.
 تَرَزْ فَلَانُ تَرَزْ: فلانڪهسي خست، به
 زهويدا دا.
 تَرَزْ اللّٰحْمُ تَرَزْ: گوشتهڪهي وشڪهڻ بوو
 بهزي تيدا نهما.
 تَرَزْ المَاءُ تَرَزْ: ٺاوڪه بوو به سههول.
 اترزه: وشڪي کردهوه.
 التَّرَازُ وَالتَّرَازُ: مردني ڪتوپر، مهرگي
 ناگهان موفاجات.
 التَّرْزِي: خهيات، جل دروو.
 تَرْسُ: بهتير وڙڪهوتن مرد (التَرَسُ)
 بهمانا (تَرَسُ) دي ۵ (تَرَسُ) بهمانا
 (تَرَسُ) هاتووه.
 التَّارِسُ: خاوهن تير، تير فروش.
 التَّرْسُ: تيرڪهر نهو ڪهسهي پيشهي
 دروستکردني تيره.
 التَّرَاسُ: خاوهن تير، تير دروسڪهر.
 التَّرْسُ: تير نهوهي لهشهپدا خوي ئي
 دهپاريزري به مهتالو زريو
 سهنگهرو نهو جوڙه شتانه، (ك:
 اتراس، تراس و ترسة و ترس).
 التَّرْسُ: (دووباره) ناوه بؤ سورگي،
 پاشڪول ڪله دواوه دهرگاي پڻ قايم
 دهڪريو داخستهڪهي پڻ پتهوتر
 دهبي جاله ناسن بي يان له داربي ۵
 له ناميردا ناوه بؤ پارچه ناسنيڪي
 ڪهوانههي دداندار وهڪوو مشار
 لهشيوهي قورسي سهعات يان
 ناعورو نهو شتانه.

التَّرْحُ: لهبرين پڻچيدا بريتيه له
 هه لدرين و کردنهوهي برينيك ڪه
 زور قول نهبي.
 قَرَّ العَضُو وَغَرَّه تَرَّ وَتَرَّ: نهنداميڪي
 جهستهي ئي بووه براهوه.
 تَرَّ فَلَانٌ عَنِ بِلَادِهِ: دوور ڪهوتهوه،
 دهگوتري: (تَرَّ عَنْ قَوْمِهِ)
 لهنهتهوهڪهي داپراو گوشهگير بوو.
 تَرَّ الرَّجُلُ: پياوهڪه خوي دارشت و جهستهي
 پرپيووه، ئيسقاني تيراو بوو ۵ لهبرسا
 لهشي داهيزاو برستي ئي برا ۵ (تَرَّ
 الْحَيْرَانُ): نازه نهڪه همرجي له
 ڪهدهيدابوو فرتي دايه دهرهوه ۵ (تَرَّ
 الْعَضُو): نهندامهڪهي برپيهوه.
 تَرَّ تَرَارَةً: جهستهي خوي دارشت و
 تيكسمراو پتهو بوو.
 أَتَرَّ الْعَضُو: نهندامهڪهي برپيهوه (أَتَرَّ
 الشَّيْءُ) شتهڪهي دوور خستهوه.
 الْأَتَرُّ: ڪوري پچڪوله، (ك: أَتَرِّ).
 التَّرُّ: بهني تهناف، ڪمراده هيلدريو به
 ناستي نهو چيني ديوار رادهبستري
 ۵ دهگوتري: (لَأَقِمَنَّكَ عَلَى التَّرِّ)
 دمخهमे سهر رنگاي راست و بي
 ڪوسپو تهگهره.
 قَوَّزَ تَرَزَّ وَتَرَزَّ: وشڪ بووه چرچ بوو ۵
 دهگوتري: (تَرَزَّ لَحْمُهُ) گوشتي
 جهستهي وشڪهڻ بوو رهق بوو.
 تَرَزَّ فَلَانٌ: فلان برسي بوو ۵ مرد ۵ (تَرَزَّ
 أَذْنَابُ الْإِبِلِ) بههوي نهخوشييهوه

الْقَرْمَة: سوله حفاتى دهریا، کیسه لى ناو
ناو.

الْمِثْرَاسُ: نهو کۆسپو تهگه رانه ن که
له به رده م پيش پرده وى دوژمن
داده نرين بۆنه وهى نه توانى
به نامانج بگا ۵ (ك: متارىس) به
كوردى مه ترىز.

الْمِثْرَسُ: نهو شته لى له ناووه دهرگای
پى دده خرى وه کوو سورگى و
پاشکۆل، (ك متارىس) ۵.

قَوْصُ الشَّيْءِ تَرَاصَةً: شته که قايىم کراو
زهبت کرا ۵ (هو تارص و تریص)
ده گوترى: (میزان تریص)
تهرازوویه کى زهبت کراو و ورد
خوینه و ميه دزى و هزى تیدا ناکرى
۵ له حه دیشى پیغه مبه ردا هاتوو
دمفه رموى: (لو وزن رجاء المؤمن
و خوله بمیزان تریص مازاد أحدهما
على الآخر) واته: موسوئمان نه و ميه
ترسو هیواى له خودا به رامبه ربن.

اتْرَصَهُ: قايىمى کردو ریکى خست
(تَرْصَهُ) به مانا (أَتْرَصَهُ) دى.

الْمِثْرَاسَات: رمى راست و ته دىل کراو.
تَرَعَهُ عَنْ قَصْدِهِ تَرَعًا: له ويست
مه به ستى خوى لايداو روى پى
له شتىكى ترکرد.

قَوَّعَ الْإِنَاءَ: قاپه که ی پرکرد (قَرَعَ إِلَى كَذَا)
په له ی کرد بۆنه وه.

اتْرَعَ الْإِنَاءَ: قاپه که ی پرکرد

به رميله که، گۆزه که، مه نجه له که ی
پرکرد.

تَرَعَ الْبَابَ: دهرگاکه ی داخست.

اتْرَعَ الْإِنَاءَ: زهرفه که پر بوو.

تَتَرَعُ: په له ی کرد ۵ ده گوترى: (تَتَرَعُ
الیه بالشّر) په له ی کرد بۆ شهر
له گه ل کردنى.

الْأَتْرَعُ مِنَ السَّيْلِ: لافاوىك پراوپرى
شيوه که بى ۵ (سِرْ أَلْرَعُ) روىشتنى
به په له.

التَّرَعُ مِنَ الْآيَةِ: قاپى پر له ناوو شتى
وا.

التَّرَعَةُ: ده مى جۆگا، لى وارى جۆگه ی
ئاو، قه ناتى پان و به رفراوانى ئاو بۆ
ئاودى پرى پان بۆ هاتوچۆکردنى
به له م ۵ دهرگای خانوو ۵ پليکانه ی
په یزه و قادرمه ۵ باغچه له
شونى نى کى به رزایى.

التَّرَاعُ مِنَ السَّيْلِ: نهو لافاوه ی شيوه که
پر بکا.

قَوَّفَ النَّبَاتَ: گياو گزو رووه که که ته رو
تازه ناسک بوو، ئاودارو به ره ونه ق
بوو.

تَرَفَ فُلَانٌ: فلانکەس به ناز به روهرده و
گوزهران خووش بوو (هو تَرَفَ) ۵
فلان کەس له سه ر لى وى پیتکه و
زنده گوشتى کى سروشتى هه به ۵
(هو اترف وهى ترفاء)، (ك: ترف).

اتَرَفَ فُلَانٌ: فلان سوربوو له سه ر
به غى و گومرپوون و خرابه کارى.

أَتَرَفَ فَلَانًا: نازو نيعمه تی به سهر فلان
دا رشت و به ناز په رومرده يکړد.

أَتَرَفَ النِّعْمَةُ فَلَانًا: نازو نيعمه ت وای له
فلان کس کړد ووه له خوځی بایي بڼ.
تَرَفُهُ: به مانا (أَتَرَفَهُ) دئ ۵ خَوْرَاك و
بژړوی باشی بؤ ده سته بهر کړد.
تَثَرَفَ: که وته ناو نازو نيعمه ته ووه.

اسْتَثَرَفَ: له خوځی بایي بوو طوغیانی
کړد له بهر ده وټه مهندي خوځی له
خوځوړا.

التَّرْفَةُ: نازو نيعمه ت ۵ شتی جوان و
ناسک که پېشکه شتی هاو ټه مکه تی
ده که ۵ خواردنی خوځ و به تام ۵
زېده گوشت يک که به سروشت
له ناوهراسنی لیوی سهر ووه پيدا
بووې ۵ په رداخ و گلاسيک ناوی پڼ
بخوړېته ووه، (ك: تُرَفَ).

التَّرْفَاسُ: زور بهی جوړه کانی کارگ.
تَرَفًا فَلَانًا تَرَفًا: له گهر دنی فلانی دا ۵
به لاملی کیشا.

التَّرْفَةُ: بينه ټاټا، نيسقانیکه له نيوان
هوړه ووراکه و سنگدا ۵ خوړن ان
دغه رموی: ﴿كُلًّا إِذَا بَلَغْتَ
التَّرَاقِي﴾.

تَرَكَ الشَّيْءَ تَرَكًا و تَرَكَانًا: شته که ی و ه لاناو
وازی ئی هینا ۵ ده گو ترئ: (تَرَكَ الْمَيْتَ
مَالًا): مرد و ه مالا و سامانی جی ټیشت.
ترکه ی فعل کذا: وای کړد نه و ه بکا ۵
(هو تارک و مزاک).

تَرَكَ فَلَانٌ تَرَكًا: فلان کس نافرمتيکي
کس نه و پستی ماره کړد ۵
نافرمتيکي ماره کړد کس داخوازی
نه کړد بوو.

تَارَكَ الْبَيْعَ وَغَيْرَ وَفِيهِ: صولحي له گهل
کړد له سهر نه ووی وازله معامه له که
بيئ ۵ (التَّرَكُ الشَّيْءَ) به مانا
(ترکه) دئ.

تَتَارَكُوا الْأَمْرَ بَيْنَهُمْ: وازيان له نيشه که
هینا.

التَّرَكُ: تاقم يک له مه غول ه گان ۵ به
تاکه که يان ده گو ترئ: (ترکی)، (ك):
أَتَرَكَ ه.

التَّرَكَةُ: هیلکه دواي نه ووی بیچ ووه که ی
ئ دېته دهر.

التَّرَكَةُ: میرات ۵ نه و مالا و سامانه ی
ناده می زاد دواي مردنی لی ی جئ
ده می ئ (التَّرَكَةُ) به مانا (التَّرَكَةُ) دئ.

التَّرِيكُ: هیشووه خوړما ۵ هیشووه ترئ
پاش نه ووی میوه که يان ئی چنرا.

التَّرِيكَةُ: گه وره کچی قه برمو خوازی بی
نه کراو ۵ کچه عازم که له مالی
باوکیدا بمینیته ووه شوی بؤ نه کړئ ۵
پاشماوه ی لافاو ۵ نه و داشکاندن و باج
که مکر دنه و هیه به که سالانه
قهرمانگی باج و دهرامت بؤ نه و
که سانه ی تووشی زهر ورو زیان بوون
برئ له باجه که که م ده کاته ووه، (ك):
تَرَكَ، تَرِيك، تَرَكَ ه.

الْتَرَامُ: شه مه ندمه فر.

تَرْمَسْ: خۆی له شه رو ئاژاوه شارده وه،
خۆی په نادا.

الْتَرْمُسُ: دره ختی که دهنکه به ریکی
زۆر تالی ههیه ۵ جوړه ترمزیکه
شتی سارد یان گهرم بۆ ماوه یه ک
تییدا هه ئه دگه رۆو ساردییه که ی یان
گهرمییه که ی له ده ست نادا.

الْتَرْمُسَةُ: ژێر زه مین، سه ردا ب.
ترمو جراف: لاپه رمه یه که روبه ریکه به
ره می به یانی پله ی گهرمی له سه ر
دباری ده گه رۆو تۆمار ده گه رۆ.
ترمو متر: نامی ریکه پله ی گهرمی و ساردی
هه وای پێ تۆمار ده گه رۆ.

قَوَهَ تَرْمَا: که و ته ناو توپه هاته وه.
الْتَرْمَةُ: شتی به تال و پوچ.

الْتَرْمَةُ: ساراو چۆ له وانی، رێبازی
پچوک و لاپه ر که له رینگای سه ره کی
ده بنه وه ۵ شتی پوچ و بێ بناغه ۵
قه سی بێ سوود و بێ که ئک.
قَوِي تَرْمَا: له کارکردندا ته مه به ئ و له سه ره
خۆبوو، ته مه به ئی کرد.

اَتَرِي: کاری یه ک له دوا ی یه کی
ئه نه جامه دان، له نیوان کاره گانی دا
پشوویه کی دا.

الْتَرِيَاقُ: نه وه یه به شیوه یه کی
میکانیکی نا هیلێ ژه هر له گه ده و
ریخۆ له وه هه ئه مزی.

تَسَعَ الْقَوْمُ: به هۆی خۆیه وه خه ئکه که ی
کرد به نۆ که س، واته نه وان هه شت

بوون به خۆیه وه بون به نۆ ۵
ده گوتری: نه وه نۆیه می هه شت
که سه کانه.

تَسَعَ الشَّيْءُ: نۆیه کی هه ئگرت ۵ ده گوتری:
(تَسَعَ الْقَوْمُ) نۆیه کی ماله که ی ئ
ستاندن (تَسَعَ الْحَبْلُ) حه به له که ی
کرد به نۆ به ش ۵ نۆلا.

اَتَسَعَ الْقَوْمُ: قه ومه که بوون به نۆ ۵
نۆ رۆژ خوشتره گانیان چوونه سه ر
حه وه که بۆ ناو خوارده وه (اَتَسَعَ
العدد) ژماره که ی کرد به نۆ.

التاسوعاء: رۆژی نۆیه می مانگی
موحه ره م.

التَسْعُ: به شیک له نۆ به ش، (ك
اَتَسَاع) ه.

التِسْعَةُ: ژماره ی دوا ژماره هه شت و
پێش ژماره (ده).

التَسِيعُ: به مانا (التسعة).

تشرین: ناوه بۆ دوو مانگ له مانگه گانی
سال (تشرین) ی یه که م و (تشرین) ی
دووهم، (ك: تشارین).

تَعِبَ تَعَبًا: ماندوو بوو، برستی ئی بپا،
توشی چورتم و نا په حه تی بوو.

اَتَعَبَ الْقَوْمُ: خه ئکه که ناژه له گانیان
ماندوو بوون.

اَتَعَبَ الْاِنْسَانَ وَالْخِيَرَانَ: وای کرد
نا ده میزاده گان، ناژه له گان ماندو بین
۵ ده گوتری: (اَتَعَبَ رَكَابُهُ) په له ی ئ
کردن له رۆشتندا خپرا بپۆن.

ئەۋەى وازلە ریش تاشین و رۆن
لەخۆدان و خۆ ششتن دېنى.
اَسْفَعَهُ: سىۋىكى دايە ۋ دەگوتى:
(الْحَفْكَ مِنْ اَفْحَكَ).

التَّفَاحُ: سىۋ (جۆرەكانى سىۋ زۆرن).
التفاحة: واتە سىۋىك ۋ لە زانىارى
تەشرىحدا بە سەرى ران دەگوتى،
واتە ئەو ئېسقانە خېرى ناو
حەۋزى سمت ۋ دەگوتى: (ضرب
على تفاحتيه) لە ھەردوو تۆپى سمتى
دا.

الْمُتَحَفَّةُ: باغى سىۋ، (ك: متافح) ۋ.
اَسْفَر الطَّلْحُ: سەرەتاي چىروۋەى
خورماكە دەرگەوت.
التَّفْرِغَةُ: سەرەتاي پەيداۋونى روۋەك،
ئەو گىياۋگزو گارك و شتانەى لەژىر
درەختدا دەرۋى.

التَّفْرِغَةُ: ناۋەراستى لىۋى سەرو.
تَفَّ تَفًّا: تفى كرد، تفى لىكرد: (كَفَّفَهُ) پىنى
گوت: تفى.

التَّف: چىكى ژىر نىۋىك ۋ لەكاتىكا
ئادەمىزاد شىكى زىنە خىرۇ يان
قېزەۋن دەبىنى دەلى: (تف)، (ك):
تَفِفَةً ۋ.

التَّافُ: جۆرى ئەو روۋەكە گول
لوسەپنىانەن كەلە زەلكاۋدا
دەرۋىكىن ۋ لە مىصر پىنى دەلىن
(الْجَفْطِيز).

التَّافَةُ: تفى.

التَّافُ: پىاۋى خۇپرى و ناكەس بەجە.
التَّافَانُ تَفَانُ الشَّيْءِ: كاتو ۋەرزى شت ۋ
دەگوتى: اَتَيْكَ تَفَانَهُ وَعَلَى تَفَانِهِ.

التَّفَةُ: گىانلەبەرىكە بە ئەندازەى
پشیلەو لە پىرى پشیلەيە ھەر
گىانلەبەرىكى بۇ ھەلىكەۋى نىچىرى
دەكاۋ دەپخوا جگە لە گۆشت ھىچ
شتىكى تر ناخوا.

تَفَّلَ تَفْلًا: تفى كرد (تَفَّلَ لى اُذْنِهِ) بە
گوپىدا چىرپاند سركاندى بە
گوپىكەيدا ۋ (تَفَّلَ المَاءُ) ناۋەكەى
لەناۋ دەمىدا ھىناۋ برد بۆى قوت
نەچۋو.

تَفَّلَ تَفْلًا: بۆنى جەستەى گۆرا ۋ
دەگوتى: (تَفَّلَ فلان) بۆنى خۇشى
لەخۇ نەداۋ جەستەى بۆگەنى كرد
ۋ دەگوتى: (ھو تَفَّلَ، ھى متفال).

اتَفَّلَ: بۆنى جەستەى گۆرى.

التُّفُّلُ والتُّفُّلُ: رىۋى يان بىچۋوۋە
رىۋى.

التُّفَالُ: تفى ۋ كەف.

التُّفُلُ: بەمانا (التفال) دى.

التُّفُلُ: كەم ۋ دەگوتى: (ما اصاب منه
الا تَفْلًا) شىكى كەم نەبى ئەو

دەستى نەكەۋتوۋە.

الْمُتَفَّلَةُ: ھاپىكە تفى تىدەكرى ۋ ۋەكوۋ
ئەۋەى بۇ نەخۇش دادەنرى تفىو
بەلغەمى تى ھرى بدا، (ك متافل) ۋ.

تَفَنَّهُ تَفْنًا: دەرى كرد.

التكتيك: شارمزاڻي له داناني پلانی
شهر له مهيدانی شهر دا بؤ سوپاو
هيزی چه گدار.

تَكَ الرجلُ تَكَراً: پياوه كه نه حمه قو
ناپياو بوو، بوو به گالته چي خه لك
لماوچوو، (هو تاك)، (ك: لُكَاك) ه.

تَكَ الشئُ: شته كه ی بريده وه، ليكي
جيا كرده وه ه (تَكَ البطيخ و غره):
پي ليئاو پليشانديده وه.

استَتَكَ التَّكَّةُ رهباً: دوخيني له
دمرپنكه هه لگيشا.

استَتَكَ بالحرير: دوخيني له قوماشي
حهرير دروست كرد.

التَّك: نه قهرميكي مؤسقيايه.
التَّكَّة: دوخيني دمرپن، (ك: تَكَك).

التَّكِيك: نه وكه سه ی هيچ راو
بؤ چونكي نه بي.

المَتَك: نه وشته يه دوخيني پي له دمرپن
هه لډه كي شري، (ك: متاك).

التَّكِيَّة: خانويه كه تايبه ت ده كړي بؤ
كؤ بوونه وه و زيكری دمر ویشان.

التَّلْبُ: خه ساريوون و فه وتان و تيډا
چوون ه ده گوتري: (تَباً له رتلباً).

التَّرْلَبُ: بيچووی ماكه ري كيوي نه گهر
ته مهني ساليك بي ه جاشه كهر،

(ك: ترالب).
التِّلْبَانِي: رابووني دوو فكره و

ويچونيانه كه به سهر دلي دوو كه سي
له يه ك جيا و له يه ك دووردا

را ديمووري له يه ك كاتدا.

التَّفَان: (تَفَان الشَّيْءُ): كات و ومرزی
شت.

التَّفَنُ: چلك و دزويني.
تَفَه تَفْهاً و تَفَوْهاً و تَفَاهَةً: كه م بوو بي نرخ

بوو ريسوا بوو.
تَفَه الرَّجُلُ: پياوه كه هيچ و پوچ و نه حمه قو

دمرچوو، بي نرخ بوو.
تَفَه الطَّعامُ: خواردنه كه بي تام و له زهت

بوو.
اتَفَه في المطاء: له به خشش دا كه م

به خش بوو.
اتَفَه: قايم و پته و يكرد.

تَقَنَ أَرْضَهُ: ناوی له زه و پيه كه ی گرت
بؤ نه وه ی به پيت بي و خيرو فه پيدا.

تَتَلَّعَتِ البئرُ: بيره كه قورپكي لينجی بي
به ري لي هاته دمر.

التُّنُّ: پياوی عاقل و زير هك ه
ته بيعه ت و سروشت ه قورپ بي

به ردو چه و تيكه ل به قورپه شين
كه له بنكي بير دمرده هينري ه

باشماوه ی ناو و تهره سوبات، كلس و
زهنگی قورپه ليتو گلتيك ناوه كه ی

سهری نه مابي و شه قار شه قار
بووي.

التُّنَّة: كلس و تهره سوباتی ناو.
تَكَتَكَ الفرسُ: نه سه په كه روپشت وه كوو

نه وه ی به سهر ناگرو چقل و دركا بي
هه لينی.

تَكَتَكَ البطيخُ: پي له كاله كه كه ناو
پليشانديده وه.

تَلْتَلْ: به گورجی رؤی، به زهخت و تۆپزی
جهله به نازهله کهی لیخوری.
تَلْتَلْ الشَّيْءُ: به تووندی شته کهی
راپسکاو.

تَلْتَلْ فُلَانًا: فلان کهسی خسته قهله قو
ناره حه تیه وه.

التلال من الرجال: پیاوی که تهو
گوشتن و دهست و حاج نهستور.
التلُّة: هیزو توانا، توپکلی دار ده کړی
به قاپی ناو خواردنه وه، (ک):
تَلَّجَلْ).

تَلَّدَ الشَّيْءُ تَلْدًا: شته که کۆن بوو و
(تَلَّدَتْ ماشية فلان) نازه لی فلان
له لای خوی زاو زیان کرد و به
میرات بۆی مانه وه.

تَلَّدَ الرجل بالمكان وفي القوم تَلْدًا:
پیاوه که مایه وه، جیگیر بوو،
نیشته جی بوو.
تَلَّدَ: به مانا (تَلَّدَ) دی.

اتَلَّدَ الرجلُ: پیاوه که بوو به خاوه
مال و سامانیکی باش و رهسهن و
دهگوتری: (مال تَلَّدَ و مال متلد
و خلق متلد) واته کۆن و له میژینه.
تَلَّدَ الرجلُ: پیاوه که مال و سامانی
کۆکرده وه و لئی نه به خشی.

التلاد: مال و سامانی کۆنینه و رهسهن و
ساغو و بی عهیب.

التلُّد: به مانا (التلاد) دی، (ک): تلود
و تلاد ه.

التلُّد: بیچووی هه لۆ، (ک): اتلاد و تلاد.
التلُّيدُ: به مانا (التلاد) دی و دهگوتری:
(امراة تلید) نافرمتی خاوه و رهوشتی
به رز.

التلُّسكوب: ئامپریکه شتی دوور نزیک
ده خاته وه به کار ده هی ندری بو
دیاری کردن و زانیسی چۆنییه تی
نه ستیره کان.

تَلَّعَ الانسان والحیوان تَلْعًا و تَلْعًا: ناده میزاده که
سه ری دهره ینا له په نا شتی که وه که
خوی له په نا یا مه لاس دابوو و دهگوتری:
(تَلَّعَ راسه و تَلَّعَ راسه).

تَلَّعَ الرجلُ تَلْعًا: پیاوه که ملی دریز بوو،
بالای به رز بوو و دهگوتری: (تَلَّعَ
عنه)، (هو اتلع و هی تلعاء).

تَلَّعَ الرجلُ: به مانا (تَلَّعَ) ه هاتوو و
دهگوتری: (تَلَّعَ عُنْقَه).

اتَلَّعَ الحيوانُ والانسَانُ: به مانا (تَلَّعَ)
هاتوو.

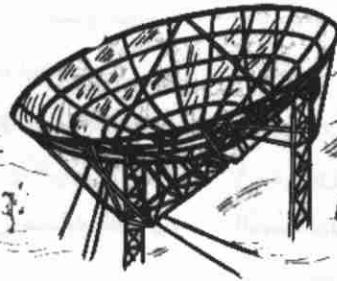
اتَلَّعَ الرجلُ: پیاوه که ملی دریز کرد
(اتَلَّعَت المرأة الحسناء): نافرته
جوانه که سه ری به رز کرده وه
بۆنه وهی ته ماشا که ران چاویان پی
بکه وئ دهگوتری: (هی مُتَلَّع).

تَتَلَّعَ في مَشْيِهِ: له رۆیشتن دا ملی
دریز کرد و سه ری به رز کرده وه.

تَتَلَّعَ في مشيه: به مانا (تَتَلَّعَ) هاتوو و
تَتَلَّعَ السبعيُّ: ملی دریز کرد بو
راستبونه وه و ههستان.

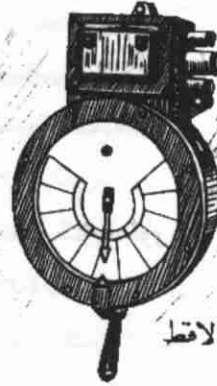
ترمومتر كجولي

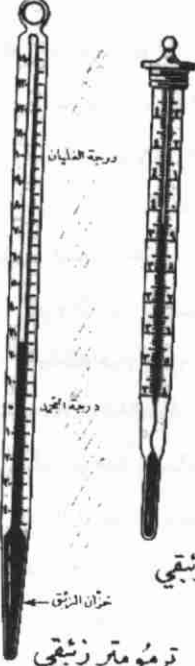
راديوتلسكوب

تليسكوب

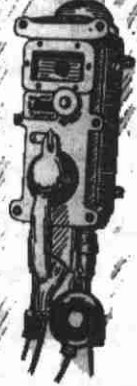
جهاز تلفراف لاقط

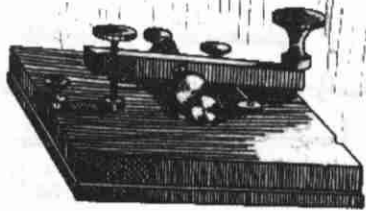
ترمومتر زئبقى

تلفون

تلفون يستعمل في السفن

جهاز تلفراف مرسل

تلفزيون

تَلْفِيزِیون: نامیریکه دهنګ و رهنګ
دهګوړنیزته وه بههوی مهوجه کانی
کاره بایی.

التلفون: ته له فون ۵ نامیریکه دهنګ
دهګوړنیزته وه له شوینیکه وه بو
شوینیکي تر.

تلك: نيسمی نیشاره به بو تاکی میننه ی
دوور.

تَلْ فلان تَلْ: فلانکس کهوته خوار.
تَلْ الماء العَرَقُ ونحوهما: ناوکه دلوپه
دلوپه هاته خواره وه داچورا.

تَلْ فلاناً تَلْ: فلانکس به عه زیداد او
خستی، کوشتی ۵ رهپو و روو به سهر
دهمدا خستی ۵ قورن ان دمه رموی:
﴿فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ﴾.

تَلْ الناقة: حوشره که ی پیخدا، به سهر
نه ژنودا خستی.

تَلْ الماء: ناوکه که ی دلوپه دلوپه پالوت ۵
ناوکه که ی به سهر دا هه تر پرت.

تَلْ الشيء في يد فلان: شته که ی خسته
دهستی فلان که سه وه ۵ شته که ی
دایه دهست فلان ۵ دهگوتری: (هو
متلزل وتلیل).

أَتَلْ الماء ونحوه: به مانا (تَلْ) دی.
تَلَلْ: خستی، کوشتی.

التلال: گومړا، دهگوتری: (الضلال ابن
التلال) له کاتیکا بته وی زیدرووی
بکه ی له دهر پړنی گومړایی
په کی کدا.

تَتَلَع فلان: سهری بهرز کرده وه بو
هه لسان ۵ پیشکه وت.

تَتَلَع للأمر: کاره که ی دیاریکردو چوو
بنج و بناوانی.

استَتَلَع لِخَبَرٍ: چوو بهنج و بناوانی
هه واته که.

التَّلعة: ته پو لکه، نه وه ی له زهوی بهرز
بوو بیته وه، شوینی هه تر زانی ناو له
به زراییه وه بو نرمایی ۵ دمرای
دول و شیو.

التلغراف: بروسکه.

تَلَفَ تَلَفًا: فهوتا، تیکچوو، له کارکه وت ۵
دهگوتری: (هو تَلَفَ وتالف).

اتَلَفَ: فهوتاندى، له کار ی خست ۵
دهگوتری: (اتَلَفَ مَالًا) به
دهستبلای مال و سامانی خو ی
له ناو برد ۵ دهگوتری: (فلان مخلف
متلف) فلان کاسبکاری چاکه و
دهست و دل فراوانه.

التَّلَفُ: گردو بانوی قایم و دژ.

المِثْلان: فهوتینه رو مال و سامان
سهر که مر، (ک: متالف) دهگوتری:
(فلان مخلاف متالف: مخلف متلف).

التَّلَفُ: چاوگی میمییه ۵ سارایه کی
کاکی به کاکی که زور جار
ناده میزادی تیدا تووشی مهرگ ببی،
(ک: متلف) ه.

التَّلَفُ: به مانا (المِثلاف) دی، (ک: متالف).

المِثْلَفُ: به مانا (أَلْتَلَفَ) دی، (ک: متالف).

الثَّلَاةُ: گومراپی: دهگوتری: (جاء بالضلالة والتلالة).

الثَّلُ: نهو گردو گردو لکانه نه که له ناسستی روبرو هری زهوی دهو روبره ریان بهر زترین ه له کیو نزمترین، (ك: تلال وتلول وأتلال) ه. الثَّلُ: چنراویکه تیوهی را نهودیوی ببینری.

الثَّلُ: تهپی ه تهروپی، شیدار.

الثَّلَّةُ: چاوگه و په کجار دهگه به نه ه راکشان و تلاوتل کردن ه توپکتی دره ختی خورما که دهکری به نامیری ناو خوار دنه وه.

الثَّلَّةُ: چاوگه و شیوه دیاری دهکا ه ته مبهلی ه حال و وهزعیکی ناله بار. الثَّلَى: مهپی سه ربړاو.

التلول: همرشتیک به ناسانی کونترول نه کری.

الثَّلِيلُ: گهردن، مل، (ك: اَبْلَة و ثَلَل و تَلَل).

المثلُ: به هیزو توانا ه رمبی چه قیندراو ه ناده میزادی خاوهن برپست و هیز، یان ناژه لی به هیزو توانا.

المتسلول: نه وکه سهی به سروشت تیکسمر او و پته و بی.

الثَّلِيَّةُ: تیلیس، تیپره، شریف، جهوال و خهراری گه و ره.

الستلام: همر درزو هملس پنیکی لمز مویدا بکری و مکوو خمتی جوتو گا، (ك: ثَلَمَ ه).

الثَّمُ: به مانا (التلام) دی، (ك: أتلَام).

الثلَمُ: جوتیار، سه پان و وهرزیر ه ناثون چی، موشه ده مهی دریز که ناثونچی به کاری ده هیئی ه شاگردی ناثونچی.

التلمود: کومه لیک ته علمیات و دابو نه ریتی ناپینی جوله که به که ده ماو دم له ماله کانیانه وه گپړدرا و ته وه. تَلَمَذَ لفلان وعنده: لای فلان کهس بو و ته شاگرد.

التلميذُ: خزمه تکاری ماموستای ناپینی یان پیاوی گه و ره و شاره زا له فنه و زانست ه قوتابی زانست ه وه لی له م رزگار مه دا تایبه تکار وه به قوتابی پچوک که له قوتابخانه کاند دهرس ده خوینن، (ك: تلاميذ و تلاميذة).

ثَلَّهَ ثَلْهًا: فهوتا، له ناوچوو ه (ثَلَّهَ فلان) سرگه ردان بوو، که و ته دل پراو کیوه ه عه قلی و هوشی له ده ستدا به هوی ترس یان غم و په ژاره وه یان به هوی عیشق و سۆزه وه ه دهگوتری: (رجل تالَّه العقل) پیاویکه عه قلی نیه، (ك: ثَلَّه ه) (رجل تالَّه الشيء) پیاوی شت لیگوم بوو یان شت له بیر چۆوه.

ثَلَّهَ: عه قلی نه ماوه ه دهگوتری: (هو متلوه و متلوه العقل).

أثَلَّه الشيءُ: شتمکی فهوتلف، (أثَلَّه فلاناً) فلانکسی سرگه رفلن کرد ه عه قلی و هوشی برد.

أَتَلَهُ فَلَانًا الشَّيْئُ: شته‌ک‌هی له‌بیر فلان

که‌س برده‌وه لیی گوومکرد.

تَلَّهُهُ الهمُّ أو الحُوفُ أو العِشْقُ: غه‌مو

به‌زاره یان ترسو بیم یان عه‌شوق

خۆشه‌ویستی سهرگهردانی کردوه

عه‌قل و هۆشی برده‌وه.

إِتْلَهُ: سهرگهردان بوو دله راوکیی

تووش بوو.

تَكَلَّهُ: به‌مانا (أَلَّهُ) دی.

أَلَمْتَلَهُ: بیابانی سامناک و فهوتینه‌ره،

(ك: مَتَالَهُ).

تَلَا تُلَوًّا: شوینی که‌وت ۵ دواکه‌وت ۵

بیچووه نازه‌لیکی ک‌ری.

تَلَا فَلَانًا: شوین فلان که‌س که‌وت له‌نیش و

کاردا.

تَلَا الْإِبِلَ وَغَيْرَهَا: حوشره‌ک‌هی راونا،

دهریکرد (تَلَا فَلَانًا) وازی لیهینا،

دهنگی لی داب‌ری، ریسواپکرد.

تَلَا الْكِتَابَ وَغَيْرَهُ تَلَاوَةً: خویندیه‌وه (تَلَا

الْكِتَابَ وَالسُّنَّةَ) پابه‌ندی ناوهرۆکی

قورشان و حه‌دیت بوو به‌گوهری

نه‌وان ره‌فتاریکرد.

تَلَا الْخَبَرَ: هه‌والی دا، نه‌وه هه‌واله‌ی

راکه‌یاند.

تَلَاهُ تَلِيًّا: شوینی که‌وت.

تَلِيَّ تَلِيًّا: دواکه‌وت ۵ (تَلِيَّ مِنَ الشَّهْرِ

وَالذَّيْنِ وَغَيْرِهِمَا) به‌شیک له‌مانگ

یان له‌فه‌رزه‌که‌ ماوه.

أَتَلْتُ الْمَرَضَ: ژنه شیردهرکه‌

منداله‌ک‌هی له‌کاتی له‌شیر

به‌رینه‌وه‌یدا شوینی که‌وت ده‌گوتری:

(هي مثل ومثلية)، (ك: مَتَالِ).

أَتَلِي فَلَانًا: پيش فلان که‌وت و پاش

خۆی دا.

أَتَلِي الشَّيْئَ شَيْنًا: نه‌وه شته‌ی شوین

نه‌وه شته‌ خست.

أَتَلِي الشَّيْئَ: شوینی شته‌که که‌وت و

له‌هسته‌ی خۆی گرت.

أَتَلِي فَلَانًا عَلَى فَلَانٍ بِحَقٍّ: فلان که‌سی

حه‌واله‌ی سهر فلان کرد بو

وهرگرتنی حه‌قه‌ک‌هی.

أَتَلِي الشَّيْئَ وَمِنَ الشَّيْئِ: هه‌ندیکی

له‌وشته‌ هیشه‌وه.

تَلَاهُ فِي عَمَلِهِ: شوین فلان که‌وت

له‌کار و کرده‌وه‌دا، هاوبه‌شی کرد،

بوو به‌ شهریکی.

تَلَايَ فَلَانٌ الْمُغْنِيَّ: گۆرانی له‌گه‌ل

گۆرانی بیژه‌که‌دا گوت به‌ده‌نگیکی

نزمتر، یان به‌ده‌نگیکی جوداواز.

تَلَّى: راست بووه بو نه‌نجامدانی نوپژ ۵

نه‌رزه‌ک‌هی خۆی به‌جی هینا ۵

که‌وته گیانه‌لاوه‌وه ۵ مرد.

تَلَّى الشَّيْئَ: شوین نه‌وشته‌ که‌وت.

تَلَّى الشَّيْئَ شَيْنًا: نه‌وشته‌ی خسته‌ دوا

نه‌وشته ۵ ده‌گوتری: (تَلَّى الْفَرِيضَةَ

نَالَةً) به‌شوین نه‌نجامدانی فهرزدا

سوننه‌تی کرد ۵ له‌دوا به‌جی

هینانی فهرز سوننه‌تی نه‌نجامدا.

تَتَأْتِ الْأُمُورُ وَالْأَشْيَاءُ: روداو دهکان
به شوین به کدا هاتن، شتهکان ریزبوون.
تَتَلَّى: شوینی کهوت ۵ مال و سامانیکی
زوری پیکه وهنا.

تَتَلَّى حَقُّهُ حَتَّى اسْتَرْفَاهُ: به شوین مافی
خوی دا گهراو وازی لینه هیئا تا
ومریگرت.

تَتَلَّى الشَّيْءُ: هه ندیکی له شته که
هیشته وه ۵ دهگوتری: (تَتَلَّى حَقُّهُ
عند فلان) بریکی له هه قه که ی لای
فلان هیشته وه.

اِسْتَتَلَّى: داوای دئیایی و زهمانه تی
کرد.

اِسْتَتَلَّى فَلَانًا: داوای له فلان کهس کرد
شوینی بکهوی ۵ قورنانی بۆ بخوینی
۵ مۆله تی داو وای لیکرد شوینی
بکهوی. داوای له فلان کهس کرد
کارتی زهمانی بداتی، مۆله تی داو
وای لیکرد کارتی زهمانی پئیدا.
اِسْتَتَلَّى فَلَانًا شَيْئًا: فلان کهسی به دوو
شته کهدا نارد.

التَّالَى: بهشی دووهم له (قضیه شرطیه)
به لای مهنطیقییه کانه وه.

التَّلَّى: باقی مانده ی قهرز یان شتی تر.
التَّلَاءُ: بریتییه له ضه مانه تیک
له شتیک دهنوو سراو دهدرا به ریبوار
بۆنه وهی کهس ریگری نهکا.

حه واله کردنی قهرز یان شتی تر.

التَّلَاءُ: به مانا (التَّلَّى) دئ ۵ به مانا

حه واله کردنی شتی

التَّلَّى: ههرشتیک دوا شتیک بکهوی ۵
بیچووی ئاژه ل کاتییک له شیر
دمبرتیه وه وه به ششووین
داپکه که به وه به.

التَّلَّى: ههر کهسیک شوینکه ووتوو بی و
بۆخوی سهر به خۆ نه بی.

التَّلَّى: کهسیک زور سویند بخوا ۵ زور
دهوله مهندی.

التَّلَّى: به مانا (التَّلَّى) دئ ۵ دهگوتری:
(رَقَعَ كَذَا تَلَّى كَذَا) نه وه کهوته
پاش نه وه وه.

التَّلَّى: سمت و پاشوو ۵ بۆهی نه سپ و
حوشتر قاجی دواوه و کلک ۵ (کلک و

پاشوو) ۵ له که ژاوه و نه ستیره بهشی
دواوه ۵ یان بهشی دواوه ی خیلی
کۆچهر ۵ تاکه که ی (تال) و (تالیه).

تَمَبَاك: توتنیکه دهگریته نیرگه له وه بۆ
کیشان.

قَتَمَ الْكَلَامُ: قسه کانی به پیتی (ت) ی یان
(میم) کۆتایی پچ هیئا.

تَمَرُهُ تَمَرًا: خورمای دمر خوارددا.

تَمَرَتَ نَفْسُهُ بِكَذَا تَمَرًا: نهوشته ی به لاوه
خۆشبوو.

اَتَمَرَ الرُّطْبُ: بهر سیله که بووبه
خورمای گه پیوو پیگه یشتوو.

اَتَمَرَتِ النِّخْلَةُ: دار خورما که خورمای
پیومبوو.

اَتَمَرَ فَلَانٌ: فلان کهس خورمای زور
بوو.

اَتَمَرٌ فَلَانًا: خورمای دهرخواردی فلان
کەس دا.

تَمَرُ الرُّطْبِ وَالنَّخْلِ: بەمانا (اَتمَر) دئ.
تَمَرُ الرُّطْبِ: خورما تەرەکەیی وشک
کردووە، مشتاخێ ناپەووە.

تَمَرُ اللِّحَمِ: گۆشتەکەیی پارچە پارچە
کردوو وشکی کردووە.

تَتَمَرٌ: خورمای خوارد (تَتَمَرُ الرُّطْبِ)
روتابەکەیی وشک کردووە.

تَتَمَرُ اللِّحَمِ: گۆشتەکەیی پارچە پارچە
کرد.

التَّامِرُ: خاوەن خورما.

التِّمَارِيُّ: درەختیکە لە درەختی نەبەج
دەچێ.

التَّمَرُ: بەری دارخورما بە
وشکەو مەبەوویی.

تَمَرٌ وَتَمْرَانٌ: جۆرەکانی خورما.

التَّمَرُ الْهِنْدِيُّ: بەری درەختیکە لە
پێرێ (الْقَرْيَةِ) لە ولاتی

گەرمەسێردا دەروێ ە بەرەکەیی
بەکەلکی خواردن دئ و بژێو، بۆ

حالتەتی قەبزیوون و گیرانی گەدە
نەرمکەرەو مەبە ە شەرابی ئی دروست

دەکری و مزرۆ خۆش و بەسوودە ە
پێی دەگوترێ: (الْحُمُرُ).

تَمَرُ الْحِنَاءِ: گۆلە خەنە.

التَّمَارُ: خورما فرۆش.

التَّمَرُ: باڵندەبەکی جوان و شیرین
روخسارە لە چۆلەکە بچوکترە،

زۆری حەز لەخواردنی خورمایە.

التَّمَسَّاحُ: گیانلەبەرێکی (بەرمانی)یە

لەپێرێ خشۆکەکانە لەشیووی

کەمتیاردا بە جەستە و قەبارەیی زل و

زەبەللاحە، کلک درێژو قاچ کورتە،

لەسەر پشتی و سەری و کلکی چۆلی

تیزوو پتەوی پێوون وەکوو هی

کیسەن.

تَمَكُ السَّنَامُ تَمَكًا وَتَمُكًا: دوگی

حوشترەکە بەرزبوووە درێژبوووە

دەگوترێ: (تَمَكَتِ النَّاَقَةُ) حوشترەکە

دووگەکەیی بەرزبوووە ە (تَمَكُ الْبِنَاءِ)

بالەخانەکە بەرزبوووە بلنەدبوو

هەروا دەگوترێ: (تَمَكُ شَرَفُ فُلَانٍ)

کەسایەتی و شەرفی فلان نەوای

کردوو بەرزبوووە ە (تَمَكُ الْحُسْنِ)

جوانییەکەیی تەواو بوو گەپشتە دوا

پەلەیی شۆخ و شەنگی.

التَّمَاكُ: قەپوچکی دوگی حوشتر:

حوشترێك دوگەکەیی زل بێ، (ك):

توامک).

التَّامِرُ: روەکیکە وەکوو کولەکە، یان

روەکیکە بۆنی خۆشە، وەکوو روەکی

لۆبیا دەروێ، تامی وەکوو تامی

قەرەنفول وایە دەجورێ و بۆنی

هەناسە خۆش دەکا ە لە ولاتی

عوومان زۆرە.

تَمَّ تَمًا وَتَمَامًا: تەواو بوو، بەهێزبوو

ە دەگوترێ: (تَمَّ خَلْقُهُ) خۆی

داپشت و کامل بوو.

تَمَّ عَلَى الْأَمْرِ تَمًّا: به رده وام بوو له سهر
کاره که ه (تَمَّ الْقَيْنُ عَنْهُ) به نوشته
چاوهارزی له سهر لایبرد.

اتَمَّتِ الْحَامِلُ: نافرته سک پره که کاتی
مندالبوونی نزیك بووه ه مانگ و
روژی سکپری ته و او کرد (هی تم).

اتَمَّ النَّبْتُ: رووه که که به مرزبووه
گونه کانی دهرکه وتن.

اتَمَّ الْقَمْرُ: مانگ بوو به مانگی شهوی
چوارده و خشت بوو خوی رازنده وه.
اتَمَّ إِلَى مَوْضِعٍ كَذَا: بولای فلان شوین
چوو کردی به نامانجی خوی.

اتَمَّ الشَّيْءُ: شته که ته و او کرد.
اتَمَّ فَلَانًا: پاچی دابه فلان بیلی دابه
فلان.

تَمَّ عَلَى الْجَرِيحِ: برینداره که کوشت.
تَمَّ عَلَى الْجَنْدِ وَالطَّلَابِ: سهر بازو
قوتابیه کانی سهر زمیر کردن
بوئه وهی بزانی ژماره بیان جهنده و
کی ناماده وه کی نادیاره.

تَمَّ الصَّبِيُّ: نوشته و جادووی به سهر
منداله که وه کرد.

تَتَامَ الْقَرْمُ: خه لکه که هه موویان هاتن و
ته و او بوون.

اسْتَمَّ الشَّيْءُ: شته که ته و او کرد.

اسْتَمَّ النِّعْمَةَ بِالشَّكْرِ: داوای کرد
به شوکرو سوپاس نیعمه ته کانی
ته و او بکا.

التَّيْمَةُ: ته و او کهر، همر شتیک شتیکی

تری هی ته و او بی.

التَّامُّ: ته و او ی شت ه (لیله التمام) شهوی
چوارده له مانگی قه مه ریدا که مانگ
خشت ده بی و کامل خوی دهنوینی و
ده بیته (بدر) ده گوتری: (بدر تمام).

لیل التمام: دریزترین شه و له سالد
که شهوی په لداپه.

التَّمَامَةُ: باقی مانده ی شت ه (تَمَامَةُ
الشَّيْءِ) ته و او که ری شت.

التَّمُّ: شتی ته و او ه پاچ ه بیل و پیمه ره،
(ك: تَمَّ تَمَّةً).

التَّمُّ: نه و شته ی کامل و ته و او بی.

تسیم: خیلکی عه رهن له خیله کانی
ولاتی نه جد.

التَّمِيَةُ: نوشته و دوعایه ده کریته مل
بو به رگری له چاوهار، (ك: تَمَام).

الْتَمُّ: کوتای ده ماری ناوک.

تموز: مانگی دهی حیسابی سورپانی و
مانگی حه وتی رومی.

قَمَّ اللَّحْمُ وَاللَّبَنُ وَغَرَمَا تَمَّهَا وَتَمَاهَا:
گوشته که یان شیرکه بوگه نی کرد،
که لکی نه ما.

الْمِثْلُ مِنَ الْمَاشِيَةِ: نه و نازه لیه که
دوای دوشین شیرکه ی ده بزپکی.

قَمَّا بِالْمَكَانِ تَرَاءً أَوْ تَاءً: لهو شوینه مایه وه
ه ده گوتری: (تَمَّ عَلَى الْأَمْرِ وَلِيهِ)

به رده وام بوو له سهر کاره که بی و
تییدا کارابوو.

التَّابُولُ: روکه کی که له بی پری فولفول،

گه لاکه‌ی ده‌جورئ پیئ ده‌گوترئ:

کوله‌که هیندی.

التَّبَالُ: کورت، (ک: تابل و تابله) به.

التَّبَالَةُ: به مانا (التَّبَال) دئ.

التَّبَلُ: ته‌مه‌ل و ته‌مزل.

التَّبُولُ: به مانا (التَّبَال) دئ.

تَتَلَّتِ البَيْضَةُ: هیلکه‌که پیس بوو،

که لگی نه‌ما خوینی تیکه‌وت.

تَتَلَّ الرجلُ: پیاوه‌که چلکن بوو دواي

ئه‌وه‌ی خاوین بوو. دواي‌ئه‌وه‌ی به

عافل و زیر ده‌هاته پیش چاوو

خوی نه‌حمه‌ق کرد.

التَّتَالُ: کورت، (ک: تابل) ه (التتالة)

به مانا (التتال) دئ.

التَّتَلُ والتَّتِيلُ: به مانا (التتال) دئ.

تَتَنَ: وازی له دۆسته‌کانی هیناو که‌وته

گه‌ل خه‌لکانی تر.

التَّتَنَةُ: ناشقه‌ندیکه چهند جورئکی

هه‌یه نافرمان بۆ جوانی به‌سه‌ر

جله‌کانی‌اندا ده‌یدورون.

التُّوبُ: دره‌ختیکه له پی‌ری دره‌ختی

سنه‌وبه‌ر.

التُّوجُ: جۆره دره‌ختیکه له پی‌ری

سنه‌وبه‌ره‌کان.

تَنَخَ بالمكان تنوخاً: له‌و شوینه‌یه‌وه،

ده‌گوترئ: (تَنَخَ على الأمرِ رليه)

له‌سه‌ر نه‌و کاره به‌رده‌وام بوو تییدا

قال بوو.

تَنَخَ تَنَخاً: تووشی به‌دخۆراکی بوو گه‌ده‌ی

ترشاو ته‌بیعه‌تی تی‌کچوو خه‌ریک

بوو برشیته‌وه.

اَتَنَحَهُ الطَّعَامُ: زۆرخۆری تووشی

توخمه‌و ئینته‌لای کرد.

تَأَنَسَ في الحربِ وغرهما: وره‌ی

به‌رزکرده‌وه‌و له‌شه‌ردا دامه‌زراوی

کرد.

تَنَعَ المكانُ: به‌مانا (تَنَخَ) دئ.

التنانح: ته‌نوو دروستکه‌ر.

التنور: فرنی نان تیدا برژاندن

ته‌ندووری نانکردن، (ک: تانیر).

التَّنَسُ: یاری تینس، یاریه‌که له‌نیوان

دوو‌که‌سدا ده‌کری له‌ نیوانی‌اندا

شه‌به‌که‌یه‌که هه‌یه‌و تۆبه‌ ریشه‌که

له‌نیوان هه‌ردووکی‌اندا ده‌هاوی‌زری

به‌شتیکی تابه‌تی.

التَّنُفَةُ: ساراو بیابانی‌ک که بی‌ ناوو بی

هاو ده‌نگ بی، (ک: تائف).

التَّنُفِيَّةُ: به‌مانا (التنوفة) دئ.

التَّنَكَةُ: ته‌نه‌که، زه‌رفیکه له‌ صفیج ه

جۆریکی تری حه‌وجوشیکه‌ قاوه‌ی

تیدا ده‌کوئیندرئ.

التَّنُومُ: دره‌ختیکه به‌رداره به‌ره‌که‌ی

به‌زۆری ناسک و نوماعه‌ ده‌بخۆن.

أَتَنُ: دورکه‌وته‌وه، (أَتَنَ المرضُ الصَّبِيَّ)

نه‌خۆشی نه‌یه‌یشت مندا‌له‌که‌ گه‌شه

بکا.

تَأَنُ يَنْهَمَا: به‌راوردی کرد

له‌نیوانی‌اندا، به‌یه‌کی گرتن و

به‌رامبه‌ری کردن.

الَّتَيْنِ: هاوشانو بهرامبهر، كهس، (ك: اَنان)ه.

الَّتَيْنِ: گيانله بهريكي نهفسانه ييه هم
بپرؤو خشوكة هم بالداره، چنگي
گيانله بهري شيري هميه، بالي
هه لؤي هميه، كلكي ماري هميه ه
لهه ندي له ولاتان دمكرتته
ره مزكي نه ته وهبي له قاچو
دهستيدا چوار نينؤكي تيزو ريك
هميه نينؤكي پيئجه م له له بي
دهستيدايه ه سهرى توكنه ه ماري
گه وره، نه زديها.

قُة لُة: لاساي كردنه وهى دمگيكيه ه تيرا
خورپيني خوشتره، بانگكردنى
سه گه.

تَهْتَه: له قسه گانيدا (لُة لُة)ى دووباره
كرده وه به وهى زمان تورپيه وه ه
له چوار چپوهى شتى به تال و بوچدا
سو پايه وه.

التَّهَاتَه: ههرشتيك بييناغه وتورپه هات
بي.

التَّهْتَه: تاكه كهى (تَهَاتَه) ه يان زمانى
تور بي و كه م له قسه ي حالى بي.

التَّهْوَر: شه پؤلى بهرزبوه وهى دمريه ه
نيوان سهرانسهرى كيوو دؤل و لاي
خواروويان ه ههر شوينيك هئ دهشت
بي ه ههر شوينيك به وهى گيزه لوكه و
زريانه وه لافاوه زيخ و لى تيدا پهيدا
ببي ه پياوى سهرگهردانى خاوهن ترو
فيز، (ك: تاهير، تاهير).

تَهَم اللَّبْنُ واللَّحْمُ تَهَمًا: گؤشته كه بؤگه نى
كرد، شيره كه بزركاو بؤنى كرد،
(تَهَمَ الرَّجُلُ): پياوه كه بؤنى
ناخؤشى ليهاه ه نه توانايى و
تهمه لى ئى دياريدا.

تَهَمَ البَعِيرُ: خوشتره كه له وهري پاوانه كهى
به لاهه خوش نه بوو بؤزؤ بوو ه
تووشى نه خوشى (حه رور) بوو كزو
لاواز بوو.

تَهَمَ الحَرُّ: گه رما تاوى ساندو هه واى
شه مال كه م بوو.

أَتَهَمَ: هاته ولاتى تيهامه (أَتَهَمَ الْبَلَدَ)
شاره كهى بي ناخؤش بوو ناوو
هه واكهى بي نه كهوت.

تَاهَمَ: هاته ولاتى تيهامه.

تَتَهَمَ: به مانا (كَاهَمَ) دئ.

تِهَامَةٌ: زهوى ولاتيكي نزمانيه،
كه وتؤته نيوان كه ناري دمريه و
كيوه كاني حيجاز به لاي په مهنده،
(ك: تهايم)ه.

التَّهْمُ: نهو زهوييهى رووى له دمرياه.

التَّهْمَةُ: شارى تيهامه ه گومان.

الْمِثْهَامُ: نهو كه سهيه زور هاتووچوى
شارو ولاتى تيهامه بكا.

قَابَ تَرْبَةً وَمَتَابًا وَتَابَةً: له تاوان په شيمان
بؤوه.

قَابَ اللَّهُ عَلَى عَبْدِهِ: خودا يارمه تى بهنده كهى
خوى دا بؤ تؤبه كردن و وازه ينان له
گونه، (العبد تائب) (والله تواب).

استتابه: داوی تویه کردنی لیکرد.

الثوبة: دان پیاوان و پشیمان بوونه و ده و
وازهینان له تاوان و سوربوونه له سمر
نمه و که له داهاتوودا ناگه پخته و ده
بو سمری.

توت: په که م مانگی سالی قیبطی په کانه.

الثوت: جینسی دره ختی که له پیری
(القراصیة) په بؤ مهبستی سوود
و مرگرتن له بهر که ی دهر ویندری و
به ختو ده کړی، بهر که ی خوراکی
ناده میزاده، سوود له که لاکه شی
و مرده گیرئ ۵ گرمی ناوړی شمی پی
به ختو ده کړئ ۵ جوړه کانی زورن.

التوتیا: بهر دیکه دمه پردی و ده کړی
به کل و چاوی پی دهر پزری.

المتوتة: زهوییه که دره ختی تووتی زور
نی هه بیت.

توتج: تاجی له سهر کرد ۵ رهشی
کرده و ده، (توتج) بؤ موطا و ده ی
(توتج) دی.

التاج: خاوم تاج ۵ ده گوتری: (امام
تاج) واته پیشه وایه کی خاوم تاج.

التاج: جوړه کلا ویکه دهر پخته سهری
پاشاو مهلیکه کان بهروالمت له زیرو
جهواهراتو شتی بهنرخنی تر دروست
ده کړی، (ک: تيجان) و (اتاج) ه.

التاجی: شاپه گو دهماری تاجی ۵ که
دهماری که له شیوه ی تاجی دمه
تمغزی به ی دل دمه کا.

التویج: له زانیاری رووه ک دا توینکلی
ناووه ی گو له.

الترجیة: پارچه یه که له توینکلی
ناووه ی گو له.

تاج له الشیئ نوحاً: بؤی دهسته بهر بوو
بؤی هه نسورا.

قار الماء توراً: ناوکه رهوان بوو، جاری بوو.
تیر الرجل: تار لیددا.

اتار اليه الرمی: جهند جارنک
تیره که ی بؤ ناراسته کرده و ده
ده گوتری: (اتار اليه النظر) دوباره
سهری کرده و ده.

تاریر: جار له دوا جار بؤی گه پایه و ده
سهری کرده و ده.

التارة: کات و زه مان.

التور: سهری و نماینده له نیو گه لو
نه ته و ده ۵ قاپیکه ناوی تیدا
ده خور پخته و ده، (ک: أترار) ه.

التورا: نامه ی ناسمانی که بؤ جه زره تی
موسا نیردراوه و تایبه ته به بهنو
نیسرا ئیلییه و ده.

التورة: ناهرتی خزمه تجی و کاره که ر
که به ناو شهیدا یان دابگه ری.

تاف بصره ترفاً: هه میسه سهری
نه وشته ی کرد.

تاف بصره عنه: چاوی نی لادا و چیدی
سهری نه کرد.

التافة: عهیب ۵ زنده ۵ پیوستی ۵
دواکه و تن.

الثَّوْلَةُ: به مانا (الثالثة) دئ ۵ به مانا
تاوان و هه له دئ.

تاق تَوْقاً و تَوْقَاناً و تَوْقاً و تِيقَةً: حمزی
لیکرد، سۆزی بۆیوو.

تاق الی الشی تَوْقَاناً: ویستی نهوشته
بکات.

تاق علیه: سوربوو له سهر رِیک و پِیک
کردنی نهوکاره و چاکسازی له
نیشه کهیدا.

تاق منه: لئی ترسا ۵ (تاق من المرض) له
نه خۆشییه که چاک بووه.

تَتَوَّقْ الی الشی: حمزی لهوشته کرد.
قَالَ تَوْلًا: چارهسهری سیحرو جادوو که ی
کرد.

تَالَ به: تیشکا، ئازارو مهینهتی
پینگه بندرا.

التَّال: بیچوو ههنگ، پوره ههنگ.
الثَّوْلَةُ: سیحرو جادو، موروئکه ئافرمه
به کاری دههینی بۆنه وهی لای
میرده که ی خۆشه ویست بیی.

الثَّوْلَةُ: به مانا (الثَّوْلَةُ) دئ ۵ به لای
کاره ساتی سامناک.

الثَّوْلَةُ: کۆمه ئیک ئاده میزاد به مانا و
خانوو منداله کانیانه وه.

تَوَمَّ الصَّبِي: گواره ی له گوئی منداله که
کرد.

الثَّوْمَةُ: گواره ی گول گه وره ۵ دانه ی
لؤلوی پچکۆله که له زیو دروست بکری
۵ هیلکه ی نوعامه، (ک: تَوَم و تَوَم).

أَمْ تُوْمَةً: به صه دهف دهگوتری.

تَارَنَ الصَّيْدَ له: چاوبهستی له
نیچیره که کرد، جارێک له م لاوه بۆی
جوو جارێکیتر له ولاوه بۆی هات.

الثَّوْنَةُ: ماسیه کی گه وره یه، واده بی
شهش مهتر درێژده بی گۆشته که ی
به تازه بی و به خوئی کراوی دهخوری
۵ واده بی له ناو رۆن زهیت دا سوور
دهکریته وه.

قَاهَ فِي الْمَافَاةِ تَوْهًا و تَوْهًا: رینگای ئی گووم
بوو.

تَاهَ فِي الْأَرْضِ: به ناو زهوی دا رۆیی
به سهر گهردانی ۵ له ناو چوو ۵ خوئی
به زل زانی ۵ عهقل و هۆشی
تیکچوو.

تَوَهَّ: رینگای ئی گووم کرد ۵ فهوتانندی
۵ سه ره گردانی کرد.

الثَّوَّة: سه ر ئی تیکدر ۵ دهگوتری:
(فَلَاةٌ ثَوَّةٌ)، (ك: أَتَوَاه).

الثَّوَّة: تāk، تمنیا ۵ دهگوتری: (وَجَّةٌ مِنْ
خَيْلٍ بِالْفِئِ وَاتِه به ههزار کهس:
به ههزار تāk ۵ دهگوتری: (جاء تَوًّا)
راسته وخۆ هات و هیج پیچ و په نای
نه کردن ۵ گوریسیک که
پته و بییه که ی دوو چهندانه ببیته وه.
الثَّوَّة: ساتیک له شه و یان له رۆژ.

تَوَّى البَعِيرَ تَيًّا: به داخ خوشتره که ی نیشانه
کرد.

تَوَّى الْمَالُ تَوَّى: ماله که به فیر چوو هیوای
گه رانه وهی ئی ناگری.

تَوِيَّ الْاِنْسَانُ: ناده میزاده که لهناوچوو
فهوتا.

اَتَرَى مَالَهُ: مال و سامانه که ی
به فیر و داو فهوتاندی.

اَلتَّوِي: داخیکه سور ده کرتیه وه به
رانی نازه که یان به ملی یان به
گوپچه کیدا دهنری ۵ له سهر شیوه ی
صهلیبه.

اَلتَّرَاءُ: به مانا (اَلتَّوِي) دئ.

اَلْمَتْرَاءُ: شوینی به هیلاکچوون و فهوتان
۵ هۆکاری فهوتان ههر بۆیه
دهگوترئ: (اَلشَّحْ مَتْرَاء) به خیلی
فهوتینه ره.

تِي: نیسمی نیشارمه بۆ تاکی میینه.

تَاح لَه الشَّيْءُ نَحَا: شته که بۆی
دهسته به ربوو.

تَاح لَه الْأَمْرُ: به سهر کاره که ی بالا دهست
بوو ۵ (تَاح فِي مَشِيَتِه) لارو له نجه ی
کرد.

أَتَاخَهُ: نه ندازه ی گرتو خۆی بۆ
ناماده کرد.

اَلتَّيْعَانُ وَ اَلتَّيْجَانُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوکی
وابه خۆ لهشت هه لده قورتینئ و
له نا کاما تووشی به لاو کاره سات
دهبئ ۵ که سیکه تووشی زۆر کاری
که وره و سامناک دهبئ ۵ به نه سپی
خۆش ره ویش دهگوترئ.

اَلتَّيْحُ مِنَ الْخَيْلِ: نه سپیکه له رویشتندا
سهر کهش و خاوهن نیشاته خۆ
به ملایو به ولادا دهدا.

اَلْمِثْيَاحُ: پیاوئ که زۆر عه جول و جم و
جولگه ربئ، خۆ تیهه لقووتین بئ
خۆ له و کارانه هه لقوورتینئ که هیچ
به یوهندیان به وه وه نییه ۵ ههر
وابه کاری مه زنده کراویش دهگوترئ.
اَلْمِثْيَحُ: که سیک خۆ له کاری لابه لاو شتی
وا هه لقوورتینئ که به یوهندی
به وه وه نییه نیتر ده که ویتنه
ناوکیشه و سهر نیشه و چورتمه وه ۵
هه روا به نه سپی سه رکهش و
ته یاحیش دهگوترئ.

اَلتَّيْدُ: هیدی و هیمن ۵ دهگوترئ:
(كَيْدُكَ يَا هَذَا) له سهر خۆبه په له
پهل مه که ۵ دهگوترئ: (كَيْدُكَ فَلَانًا)
له گهل فلان کهس هیدی و هیمن به.
اَلتَّيْرُ: نیرگه ۵ نه و داره نه ستوورمه
که نه مسهرو نه وسه ری دهخریتنه
سهر دیوارو نه مجار لایه کی داره کان
دهخریتنه سه رنه و.

اَلتَّيَّارُ: جم و جوئیکی سه رانه سه ریه له
ئاوی دهریا لوشه کاندای به رپه وی
هه لگردنی جۆره کانی (با) کاریگه ری
تیده که وی ئاوی گهرم دهبا بۆلای
ئاوه سارده کان و به پتیجه وانه وهش ۵
ته وژمی هه لپژانی ئاو له
به رزاییه وه به ره و خوار ۵ دهگوترئ:
(فَرَسٌ تَيَّارٌ): نه سپیکه له رویشتندا
وه کوو شه پۆلی ئاو دهرپا ۵ هه روا
سه رگه رانی به فیزو تر پزل ۵ له
زانستی سروشتدا: سه یالیکی

كههرهبايه له ههبارهى كارهبا
كهههههردا ديوو دهچى.
قاز ئيزا و ئيزانا: توندو پتهو بوو (تاز السهم
فى الرمية) تيرهكه له كهوانهكهدا
وهلهرزمو جمو جوڻ كهوت.
تاز فلانا تيزا: بهسمر فلان كهسدا بالا
دهست بوو.

تايژه: بهسهريدا بالا دهست بوو.
تئيز فى مشيته: له رويشتندا ههلبهزو
دابهي کرد.

تسن تس: دهرکردنى نييره قهرهيهو
تئيراخوپينهيتى.
تاس الجذى تيسا: بيجوه بزنهكه بوو به
نييرييه قهره.

تيسن العنز تيسا: بزنهكه شاخهكانى
وهكوو شاخى نييره كيوى ليهات له
درئزيدا.

تايسه: پاله بهستوى دا.

تيسن قرسه: جوانو نهسپهكهى راهيناو
ژيربارى کرد، (تيس فلانا عن كذا)

رمدى دابهوهو قسهكانى پوج
کردنهوه.

تتايسن الماء: شهبولى دهرها كه شهه
قوچيان کرد.

استئيسن العنز: بزنهكه وهكوو نييره
قهره ليهات.

التيسن: نييرينهى بزنو ناسكو
حههوانه كيوى نهگهر تهمهنى له
ساليك تئيهپرى، (ك: تيرس واتياس

والئس وتيسه) ه (لحمة التيس) ريشه
نييرى: گياههكه رهگهكانى
دهكوئيندرى و دهخورى.

المثيوسا: كومهلى نييره قهرهكان.
تاع الجمد و لحره ثيعا و ثيعا و ثيعانا:
بهستهلهك و سههولهكه توايهوهو
رؤيى.

تاع الماء و لحره: ناوهكه بهسمر زهويدا
بلاويوهو.

تاع الدم والقى: خوئنهكه يان رشانهوهكه
هاته دهر.

تاع السنبل: سونبولهكه ههنديكى وشك
بووهو ههنديكى بهتهپرى مايهوه.

تاع بالشى: نهوشتهى بهدهستى خوى
گرت.

تاع الى الشى: ههزى لهوشته کرد (تاع
الى فلان): پهله له فلان كهس كراو

بهردرا ه (تاع السمن و لحره)
رؤنهكهى به پارچه نانيك ههنگرت.
تاع الطريق: ريگاكهى پرى.

أتاع فلان: فلانكهس رشابهوه، (أتاع
قئنه و ذنه): خوئنهكه يان
رهشوهكهى هيئاپه دهرى ه (أتاع
القئى): خواردنهكهى هيئاپهوه.

تابع على السر: پرى بهشهپدا كردوو
بههپهله بوو بو ههنگيرسانى.

تئيع بالشى: شتهكهى بهدهست گرت.

تئيع السمن: رؤنهكهى تواندهوهو رهوان
بوو.

تَتَابِعُ الْجَمْلُ فِي مَشِيَّتِهِ: حوشره كه له
رؤيشتن دا شانهاگانی خوئی
جولانندن.

تَتَابِعُ السَّكْرَانُ: سهرخوشه كه خوئی تی
فریدا.

تَتَابِعُ فُلَانٌ: به سوربوونه وه به رهو
پیری شهرچوو حمزی لی بوو.

تَتَابِعُ فِي الْأَمْرِ: له کاره که دا رؤچوو،
نیلحاحی زوری کرد.

تَتَابِعُ لِلْقِيَامِ: خوئی ناماده کرد بو
هه لسان.

الْأَتْبَعُ: نهو که سهی په له بکا بو
نه حمهقی و نه مقامی ه (الأتبع من
الأمکن) نهو شوینه په تراویکه
به سهریا رابوری.

الْثَّاعَةُ: کلو فرؤ (کلو فرؤی گه وره).
الْتَّبَعُ: نهو شله مهنیه په که به سه
زهویدا رهوان ببی.

الْتَّبَعَةُ: چل سهر بز و مهر، نه اندازهی
زهکات (نیصابی زهکات).

الْتَّبَعُ: نهو که سهی په له بکا بو شهر و
نازاوه.

الْتَّبَعَانُ: به مانا (التبع) دئ.

الْتَّبَعُودُ: گرانه تا نه خوشییه کی
گواستراومه، واته نه خوشییه که له
نه خوشه وه دهگوئزرتیه وه بو
په کیکی تر.

التيفوس: تاهه که (نه خوشییه که) په ی
گهرمی جهسته بهرز ده بیتیه وه،

جارجار نه خوشه که بی هوشی
به سهردا دئ هه ندی په له له سه
بیست دروست دهکا.

قیل: روه کی که له پیپی (الحجازیه) په له
لاسکه که ی حه بل و گوینی دروست
دهکری.

قام ثَمًا: گۆشه گیربوو وازی له خه که
هینا.

قام الهوى والحبیب فلانًا: عه شق و سۆزو
خوشه ویستی دل و دهروونی
فلانکه سی داگرت و کردی به بهنده ی
خوئی و عه قل و هوشی برد.

أَتَامَ: مه پئی کی سهربری.

تَبَّعَ الْهوى والحبیب: عه شق و
خوشه ویستی و دلدارى، عه قل و
هوشی بردووه ه (أَتَامَ) به مانا (أَتَامَ)
دئ.

الْتَّبِعُ: کۆیله ه بۆیه عه ره ب ده لئین:
(تبم الله، تبم اللات).

الْتَّبِعَاءُ: سارای پان و پۆر، دهگوترئ:

(أرض تیماء): ساراو چۆله وانییه کی
کوشنده و به هیلاکبه ره ه ناویکی شه
بۆ نه ستیره ی (الجزء).

الْتَّبِعَةُ: مه پئی که له ماله وه به خیو

بکری و شیر که ی له ماله وه بدوشرئ
ه نوشته و میروی شین بۆ ده فعی
چاوه زار ه مه پئی که له کاتی

برسیا په تیدا سهر بپر دئ ه هر
مه پئی که له چل سهر زیاتر بی.

التین: ههنجیر.

التين الشوكي: ههنجیری دڤکاوی
(شهوکی).

التیان: ههنجیر فروش.

المتانة: زهوییه ههنجیری زۆری.

الْمَتَيْنَةُ: بهمانا (الثانة) دئ.

تاه تيهأ وتيهانأ: فيزو لوتبهززی نواند.

تاه في الأرض: ريگای ئی گوومبوو،
بهسهرگردانی رۆیشت.

تاه بَصْرُهُ: بهردهوام سهیری ئهوشتهی
کرد.

تاه بَصْرُهُ عنه: چاوی ئی ههلبوارد.

أتاههُ: ريگای ئی گووم کرد.

تِيَهَهُ: بهمانا (أتاهه) دئ.

تِيَهه الشيء: شتهکهی ئی گووم بوو.

تِيَهه نفسه: خۆی سهرگردان کرد.

الأتية (بلد آتیه): ولاتیکی نه دۆزراومه
کهس شارهزای نابێ.

التَّيَّة: ساراو بیابانیک نیشانهی تێدا

نهبن ه دهگوترئ: (ارض تیه)
زهوییهکی سهر گهردانکه ره.

التيهاء: بهمانا (التيه) دئ.

التيهان: من الرجال: پیاوی نازاو چاو
نهترس.

التيهان من الجمال: وشتری سهر رهق که
لغاو نه دا.

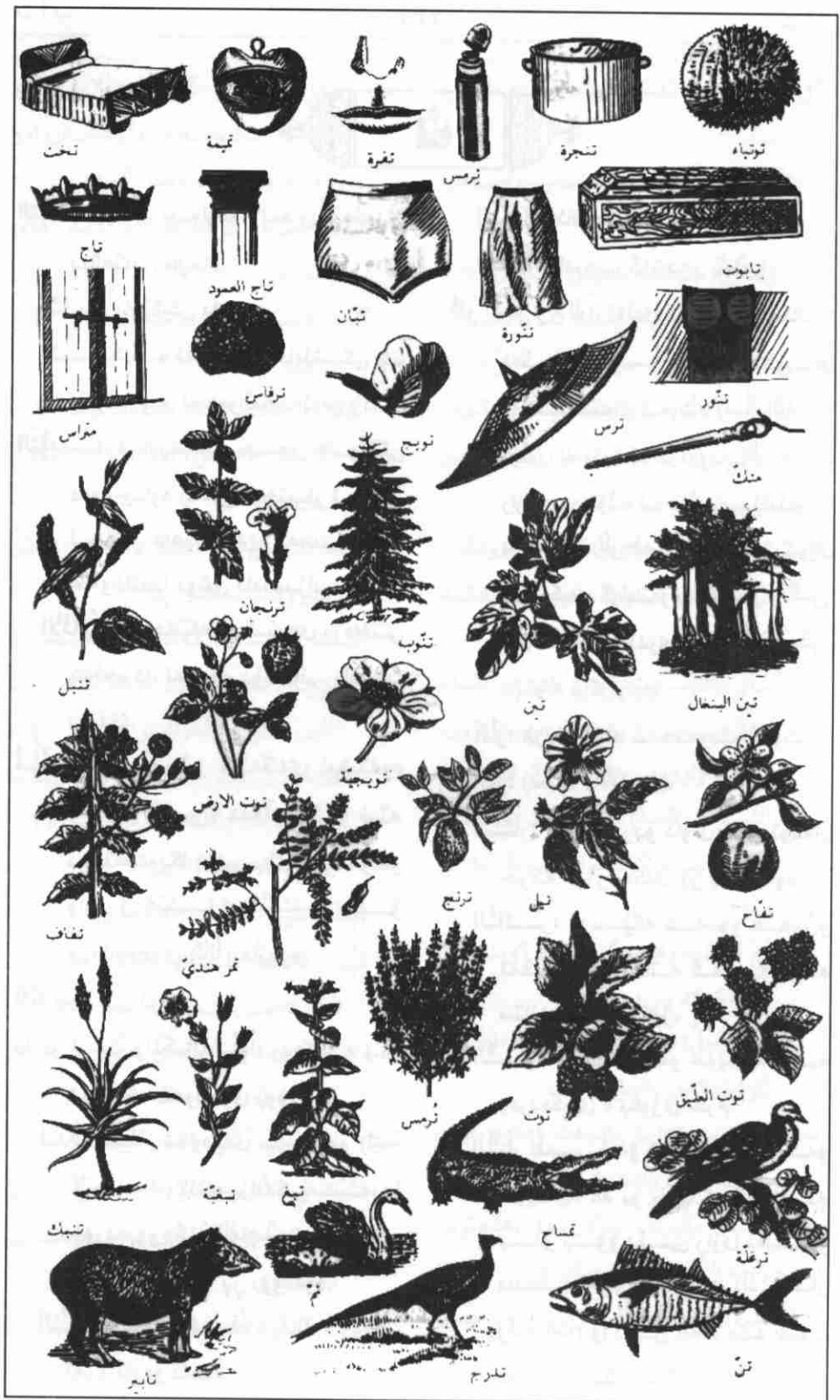
التيهان: پیاوی نازا واته بهمانا (تيهان)
دئ.

المتاهة من الأرض: بهمانا (التيه) دئ.

المُتِيَةُ من الأرض: بهمانا (التيه) دئ.

المتيه من الرجال: پیاوی زۆر گوومپراو
سهر ئی شیواو.

التيوقراطية: جۆرنکه ئه یاسای بهرپوه
بردن که فهرمانهروا دسهلاتی
نایینی و دونیایی هه بی.

الثاء: پیتی چوارمه له ریزبهندی
پیتهکانی هیجاء.

ثاءب: باویشکی دا.

ثئاب: به نهقهست باویشکی دا ه
لیکولینهوی له ههوالهکدا نهجام دا.

الثواب: باویشک، جم و جولیکی
دهموچاوه بهیخ نختیار لهکاتی
لهش داهیزان و تهملهئی و
خه وهاتندا توشی ئادهمیزاد دئ.

الاثاب: درهختیکه له شیوهی درهختی
ههنجیردا، لهشیوو دۆلمکانی بادیهدا
دمروئ.

ثاء الغضب: رقو کینهکمی نیشتهوه
(ثاء عن الشی) ههولیدا نهو شته
دهسته بهریکا دواپی بۆی دمرکهوت و
وازی لی هینا ه (کئاء) بۆ
موطاومعی (ثاء) هاتووه.

ثاء مینه: لیی ترسا.

ثاء الثب والکمان ثاء: رومکهکه یان
شوننهکه شهودماوی بوو.

ثیدات اللیله: شهومکی سارد بوو (ثید
الإنسان) ئادهمیزادهکه سههما
خوردمبوو (ثید الفخید)، سمتی خپ
کردن و بهگۆشت پڕ بوونهوه.

الثاد: سههما ه شهوتم ه خاک ه رومکی
تهرو تازمو ناسک.

الثاء: ئافرمتی گیل و نهحمهق.

الثاء: ئافرمتی گۆشتن و قهلهو.

ثاور القیل و به ثار: تۆلهی کوژراومکی ستاند ه
دمگوترئ، (کار القار)، فریای
تۆلستاننمهکه کهوت ه (کار القایل)
تۆلهی له بکوژمهکه کردموه ه (ثار بفلان)
رازی بوو تۆله له فلان بسیننهوه ه
دمگوترئ، (ثار حیمه و بهحیمه) بکوژی
خزمهکی کوشتهوه ه (مثور و مثور)
مینه: تۆله لیسهنراومیه ه (مثور و مثور
به) تۆله بۆکراومیه.

اکار: فریای تۆله ساندنمهکه کهوت.

اکار: بهمانا (اکار) دئ.

استثار: هانای بردو داوای کرد تۆلهی
خزمه کوژراومکی بۆ بسیننهوه.

الثار: کهسیکه ههموو ههول و
تهقه لایهکی بهاته گهر بۆ تۆله
ستانننهوه له بکوژ.

الثار: خودی نهو خویننهی که
ومردمگهرئ ه بکوژی خزم.

الثار المنیم: نهو تۆلهیمیه یان نهو
خویننهیه که بۆ خوینگرهکه دهسته
بهمر بوو پیی رازی دمبی و
دادمهسکته و وازدینئ، (ک: اکار
و ثارات) وا دمبی ههزمهکه سوک
دمکری دمبیته (ثارات).

قَالَ لَهُ الْمَرْضُ: نَهْخُوشِي بِالْوَكَةِ تَوْش
بُو.

تَكَالَّلَ جَسَدَهُ: بِالْوَكَةِ لَهُ سَمَرٌ جَهْستَهی
دهرکهوت.

الْثُّلُوسُ: بِالْوَكَةِ، بِلُوقَى بَجُوكَى رَهَقُو
خرمخرن له سمر پیست پهیدا دهن به
نهندازی نۆکو بچوکر، (ك: تَالِيلُ)ه.

ثَايَ الْخَرْزُ ثَايَا: مَيْرُوهَكَهی كُون كَرْد،
دهگوتری: (ثَايَ الْأَدِيمَ) پیستهكهی
كون كرد.

ثِيَّيَ الْخَرْزُ ثَايَ: نِيَوَان كُونی مَيْرُوهَكَان
ههلوهشاو ثاوهلا بوو، كوونهكه
فراوانتر بوو.

الثَّايُ والثَّايَ: يَتَوَه جَوُون لَيْك
ههلوهشان ه زمعیف بوون،
شوینهواری برین، دهگوتری: (رَابَ)
الثَّايَ وَرَقَّةً) شوینی برینهكهی
سارپنژکردو گۆشته رزیوهكهی لی
بووه.

إِثْبَاجُ السَّاءِ وَنَحْوُهُ: گۆزهكه ، كوندهكه ،
تهنهكهكه پې بوو

إِثْبَاجُ الرَّجُلِ: پیاوهكه ههلهوو كهته بوو
گۆشتهكهی داچۆرا.

ثَبَّ ثَبَاً: لَهُ سَمَرُهُنْزُ دَانِيشْت وَهَكُوو چُون
بۆ تهحیات دادهنیشت.

ثَبَّتَ ثَبَاتًا وَثَبُوتًا: جِیگیر بوو، دهگوتری:
(ثَبَّتَ بِالْمَكَانِ) تئیدا جیگیر بوو.

ثَبَّتَ الْأَمْرُ: كَارَهَكَه رَاسْت دهرچوو
چهسپا.

ثَبَّتَ ثَبَاتَةً وَثَبُوتَةً: دَامَه زراو

خَوْرَاگَرَبُوو ه دهگوتری: (فَلَان ثَابِت
الْقَلْبِ) فَلَانَه كَه س دَل دَامَه زراوو
وره بمرزه (فَلَان ثَابِت الْقَدَمِ).

أَثَبَتَ الْجَرَادُ: كُولَه كَه كَلَكی له زهوی
چهقاند

أَثَبَتَ الْأَمْرَ: كَارَهَكَهی چهسپاندو رِیَكی
خست.

أَثَبَتَ الْكِتَابَ: كَتِيبَه كَهی تَوَمَار كَرْد
(أَثَبَتَ الْحَقَّ) به لگهی راستی
خسته پرو.

أَثَبَتَ الشَّيْءَ: نَهو شتهی به ته واوهتی
زانی راستیهكهی پیکا.

أَثَبَتَ فَلَانًا: فَلَانَه كَه سِی به ندر كَرْد،
قورنان دهفهرموی: ﴿وَإِذَا يَمْكُرُ بِكَ
الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِرُوا أَوْ يَقْتُلُوكَ ۖ﴾ ه
له جیروكی وتوئزی قورپهشدا
دهربارهی پیغه مبه ر هاتووه (اذا
أَصْبَحَ فَالْتَبَرَهُ بِالْوَتَاقِ).

ثَبَّتَ الشَّيْءَ: به مانا (أَثَبَتَهُ) دئ.

ثَبَّتَ فَلَانًا: له كاتی تهنگانه دا و رهی
فلانكه سِی به رز كرده وه له سهر
مه به ست و نامانجی خوی جیگیری
كرد ه قورنان دهفهرموی: ﴿يَثَبَّتْ
اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ﴾.

تَثَبَّتَ فِي الْأَمْرِ وَالرَّأْيِ: له سهره خۆ بۆ
كارهكه چوو پهلهی له نه نجامدانی
دا نه كَرْد.

اسْتَثَبَّتَ فِي الْأَمْرِ وَالرَّأْيِ: به مانا (تَثَبَّتَ)
دئ.

الثَّبَات: لهگل و گۆکهوتن، دهگوترئ: (داء ثبات) دمردیکنه ئادهمیزاد لهگل و گۆدهخا.

الثَّبَات: نهو چهبل و پهتهیه بارو بارگه نهی پـ ده به سترئ زین و کورتانی ولاغی پـ قایم دهکری.

الثَّبَات: پیاوی ئازای وره بهرزو خۆراگرو چاونه ترس ۵ ناقلمه نندی راستگۆو خاوهن وادهو پهیمان ۵ دهگوترئ: (فلان ثبت الخصرمة) واته لهکاتی کیشهو شه پش زمانی هه لهناکاو قسهی ناشیرینی ئی نابیسترئ.

الثَّبَات: به لگه و دهلیل ۵ په پهمیه ک به لگه ی تیدا تۆمار بکری.

ثُبْتُ الْحَدَث: نهو دمفته رو پهراومه که ریوایهت و مهتبی نهو چه دپانهی تیدا تۆمار کراوه که چه دپت گیره وه که ریوایهتی کردوون، ههروا ناوی مامۆستاکانیشی تیدا تۆمار کراوه ۵ پیرستی کتیب ۵ (رجل ثبت): پیاوی که برپا پیکسراوه، قسه کانی و مرده گیرین، (ک: اثبات) ه.

المُثَبَّت: که لامیکی موثبه ته نهفی نییه. رجل مُثَبَّت: پیاوی که نهخۆشی له قاجی خستوو له سه رجی که وتوووه.

ثَبَّحَ الرَّجُلُ ثُبُجًا وَثَبَّجًا: پیاوه که له سهر نوکه په نهی قاجه کانی هه لئروشکا.

ثَبَّحَ السَّلَامَ وَالْخَطُّ: قسه و نووسینه کانی تیکه ل و پیکه ل کردو رونی نه کردنه وه.

ثَبَّحَ ثَبَّجًا: ناوقه دی نه ستر بوو، دهگوترئ: (هُوَ الثَّبَّحُ، هِيَ الثَّبَّجَةُ)

ثَبَّحَ الرَّاعِي بِالْعَصَا: شوانه که گۆچانه کهی خسته دوا خۆیه وه و ههردوو دهستی خستنه سهری.

الثَّبَّحُ: ناوقه دی شت که نه ستر بی و بهرز بیته وه، (ك: اثباح) ه ۵ هه لهم باره و مه دهگوترئ: (كَبَّحَ الْبَحْرُ وَثَبَّحَ الصَّدر وَثَبَّحَ الظَّهر) ۵ ههروا ناوه بۆ باند پهیه که شوانه دهنا لینی.

الثَّبَّجَةُ: مام ناوهندی له نیوان باش و خراپدا.

إِثْبَجَرَ الرَّجُلُ: پیاوه که هه لسه مییه وه به شوکا لهکاتی ترسانیدا.

ثَبَّرَ فُلَانٌ ثُبْرًا وَكُبْرًا: فلان کهس فهوتاو لهناو چوو ۵ قورئان دمفه رموی، (لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا).

ثَبَّرَ الشَّيْءُ: شته کهی لهناو برد (ثَبَّرَ فُلَانًا): ناھومییدی کردو دهی کرد.

ثَبَّرَ عَنِ الشَّيْءِ: لهو شته چه بسی کردو نه بهیشت دهستی بیگاتی ۵ دهگوترئ: (هو مَبْرور) ۵ قورئان دمفه رموی: (وَالَّذِي لَأُظْلِكَ يَا فِرْعَوْنَ مَثْبُورًا).

ثَبَّرَ الْبَحْرُ: دهریا شه پۆلی هاویشته. ثَبَّرَتْ عَلَى الْأَمْرِ: بهردهوام بوو له سهر کاره که وازی ئی نه هیئا.

كَبَّرَهُ عَنِ الْأَمْرِ: لهو کاره‌ی مہنہ کرد و نہ پھینشت خہریکی بی.

تثابروا في الحرب: تیکرا ہیرشیان بردو شان بہ شانی پہ گتر جہنگان.

الْجَبَّارُ: دہگوتری: (ہو علی ثبار امر) نہو لہ سہر چاودیزی فہرمان و حوکمہ گانیہتی.

الْجُبَّةُ: جَوْرہ گلیکے و ہکوو قسَل واپہ، لہ نیوان دوو توئی چینہ گانی زہوی دایہ ۵ ہہرکاتی رہگی دار خورما گہیشہ نہو توپڑہ دہوہستی و جی دی روناجی. ۵ ہہروا ناوہ بو عہ مباراویک لہ کیودا ناوی زوری تیدا کؤدہ بیٹہ وہ.

تَبَطَّ عَلَى الْأَمْرِ ثَبُطًا: لہ سہری و ہستاو نہ پتوانی چیدی ہہنگاوبنی ۵ دہگوتری: (تَبَطَّ عَلَى الْأَمْرِ) لہ سہر نہو کارہ و ہستاندی.

تَبَطَّ فُلَانًا عَنِ الشَّيْءِ: فلا نہ کہسی دہستہ و ہسان کردو ہیواشی کردہ وہ، تہمبہل و تہوہ زلی کرد، لاوازو قونگرانی کرد نہ پتوانی کارہ کہ نہنجام بدا ۵ قورنن دہفہرموی: ﴿وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ﴾.

تَثَبُّطًا: مؤلہتی داو چاوہروانی کردو گپرو گرفت ہاتنہ پیشی.

تَبَيَّنَتِ الْغَيْنُ ثَبُطًا: چاوہکہ فرمیسی ہاتنہ خوار (تَبَيَّنَتِ الْغَيْنُ) چہمہکہ لیوان لیو بوو لہ ناوو ناوہکہی بہ خیرایی پیدا روی.

ثَبَنَ الْغُرْبُ: فہراغی کراسہکہی

نوشتانده وہو دوری.

ثَبَنَ فِي الْغُرْبِ: ہہندیکی لہ کراسہکہی

ہہلدایہ وہ بہدہستی گرتی و کردی بہ بہرکؤش و ہہندی شتی تیکرد.

ثَبَنَ الشَّيْءُ: شتہکہی کردہ بہرکؤشہکہ بہ وہو ہہلی گرت.

اَثَبَنَ فِي كُوبِهِ: لہ کراسہکہی بہرکؤشی دروست کرد.

الْثَبَانُ: نہو بہشہی لہ کراسہکہ دہکری بہ بہرکؤش و شتی تیدا ہہلدہگری.

الْثُبْنَةُ: نہو سوزگی و سہلہ و بہجنہ پہ کہ میوہی تیدا ہہلدہگری.

الْثَبِيْنُ: بہ مانا (الْيَابَان) دی. اَلْمُثَبَّنَةُ: کیسہ پہکہ فافرت ناوینہو

ثَامِيْرِي نَارِائِشِي خَوِي تَيَا دہلدہگری.

ثَبِي الشَّيْءَ ثَبِيًا: شتہکہی کؤ کردہ وہ.

ثَبِي الْمَرْأَ: پیاوہکہ پابہندی پلانی باوکی بسو شوین پیی نہوی ہہلگرت.

ثَبِي الْجَمْعَ أَوْ الْجَمِشَ: خہلکہکہ پان چہیشہکہی پؤل پؤل کرد.

ثَبِي الْمَالُ: پاریزگاری مال و سامانہکہی کردو کؤی کردہ وہ، گہشہی پی کرد.

ثَبِي الشَّخْصَ: چہند جار و ہصف و نہنای نہو شہخصہی لہ ژبانی دا دوبارہ کردہ وہ.

ثَبِي اللَّهُ النِّعَمَ لِلشَّخْصِ: پہروردارگار نازو نیعمہتی خوی بہ سہر نہو

شہخصہدا رشت.

الثَّجَّةُ: باغو باخچهیهك ههوزی ناوی
تیدابن و شوینی وای تیدابن ناویان
تیدا پهزمهنده بکری هه چال و
چونلییهك بارینی باران به خورهم
دروستی بکا.

الثَّجْوَجُ: بهمانا (الثَّجَّاج) دئ هه
دهگوتری: (عین ثجوج).

الثَّجِيجُ: لالار هه دهگوتری: (اکتظ
الرادی بشججه).

المِثْجُ مِنَ الْمَطَرِ: بهمانا (الثَّجَّاج) دئ هه
وتار بیژی دهم و گفت جوان و
شیرین و قسه رهوان هه (الحسن)
دهرباره ی نیبنو عهباس دهلی: (انه
كان مِثْجًا).

ثَجْرَ التَّمْرِ ثَجْرًا: خورماکه ی تیکه لاو به
تلبه دؤشاوی خورمای کال و
نهگه بیو کرد.
ثَجْرَ الشَّيْءِ ثَجْرًا: شتهکه نهستورو پان
بوو هه دهگوتری: (هو ثَجْرَ وَالثَّجْرُ).

ثَجْرَ الشَّيْءِ: شتهکه ی پان کردهوه،
بهرفراوانی کرد هه دهگوتری: (لی حمه
ثَجْرَ): له گوشتهکه ی دا نهرمییهك ههیه.
الْأَثْرُ: تیری نهستوری بَنَك کورت، (ك):
ثَجْرَ).

الثَّجْرُ: شتی نهستورو پان (خه به لؤسه).
الثَّجْرَةُ: ناوهرستی شت هه دهشتاییهکی
نزم له زهوی (چالایی) دهوروبهری
قولکه ی گهردن هه پهله پهله گیای
لیره وهوی.

الثَّبَةُ: کۆمهال و پیرێک هه بهتابیهتی
کۆمهالێک سوارچاک، (ك): ثَبُون،
ثَبَات هه له قورئاندا دهفه رموی:
﴿ثَبَّتْنَا ثَبَاتٍ أَوْ انْفِرُوا جَمِيعًا﴾.

ثَبَّ بَمَا فِي بطنه ثَبًا: نهوهی له سکیدا بوو
دهری هاویشت.

ثَبَّ الْحَرْزُ: موروههکی شکاندن له کهلکی
خستن.

إِثْتَمَ: بؤ موطاومعهی (ثَمَّ) هاتووه.
إِثْتَمَ الرَّجُلُ: بیاوکه به وتهی ناشیرین
دهمی گرایهوه.

ثَعَثَ: بهمانا (انثَمَ) دئ.
ثَعَثَ الشَّرْبُ: کراسهکه ی دپا شیتال
شیتال بوو.

ثَعَثَ اللَّحْمُ: گوشتهکه داپزاو هه لومری.
الثَّغِي: توپکله خورماو خورمای خراب،
وردهکاو خشت و خۆل و خاشاک هه
هه موو شتیک که دهگوتری و ورد
دهکری.

الثَّغَاةُ: توپکلی خورماو خورمای
خراب.

ثَجَّجَ الْمَاءُ: ناوهکه رهوان بوو هه لپزایه
خواری.

ثَجَّ الْمَاءُ ثَجْجًا: ناوهکه رهوان بوو هه لپزا.
ثَجَّ الْمَاءُ ثَجًّا: ناوهکه ی رۆیانندو
رهمای کرد.

الثَّجَّاجُ: ناوی به خورهم و هه لپزاو
له بهرزاییهوه، قورئان دهفه رموی:
﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا﴾.

الْجِبْرِ: تَلْبَهِي هَمْرَشْتِيكَ كِه بگوشري
 وهكوو تَلْبَه شوكي تري.
 الْمُتَجَرُّ: لِه خه بزمهران نهو جوړه
 خه بزمهرانه به كه ناوهكهي كلوري.
 نُجِلَ نَجْلًا: كه دهدي گه ووره بوو، ورگي
 داچوړاو شوړ بڼوه.
 نُجِلَتِ الْمَزَادَةُ: كوندهكه كشاو بهر فراوان
 بوو (هر اُنْجَلُ وهی نجلاء).
 نُجِلَ الشَّيْءُ: شتهكهي گه ووره كرد
 قه باره دي به دا.
 الْأَثْبَلُ مِنَ اللَّيْلِ وَالْوَادِي: ناوهر است،
 به شي زوري شه ووهكه، به شي زوري
 دوڼه كه.
 نُجِمَ نَجْمًا: خيرا سهرفي كردو پالي
 پنيوه نا ه گه پانديپيه وه.
 نُجِمَ نَجْمًا: به گورجي گه پايه وه.
 أُنْجِمَ: (أُنْجِمَتِ السَّمَاءُ) ناسمان به خورهم
 باراني باراندو بهر دموام باراني باراند.
 نُجِمَتِ السَّمَاءُ: به مانا (أُنْجِمَتِ) دي.
 نُحْتَجُّ: دننگي گرپوو قرخه قرخي هات.
 النُّحْتَةُ: دننگي كه گرپو ناخوشه.
 نُحْنُ نُحْنُورَةً وَنَحْنَاةً: نه ستورو رهقو
 نه كلهوت بوو دهگوتري: (هر نُحْنُ).
 النُّحْنُ فِي الْأَمْرِ: زنده رهوي له كاره كه دا
 كرد، دهگوتري: (النُّحْنُ فِي الْعَدُوِّ)
 زنده رهوي كرد له شه پر كردن و
 زيانگه ياندن به دوژمن.
 النُّحْنُ فِي الْأَرْضِ: زنده رهوي كرد
 له شه پر كردن له گهڼ دوژمنه كانی دا.

النُّحْنُ فَلَا فِي الْأَمْرِ: كه له كومه كي له
 فلانه كهس كردو به سهردي دا زال
 بوو ه دهگوتري: (النُّحْنُ الْهَمُّ وَالْمَرَضُ
 وَالْجَرَّاحُ).
 أُنْثِنَ الشَّيْءُ مَعْرِفَةً: نهو شته دي
 به ته واوي زاني و به باشي بوي
 ناشكرا بوو.
 اسْتُنْثِنَ مِنْهُ الشَّيْءُ: به مانا (النُّحْنُ) دي
 ه دهگوتري: (اسْتُنْثِنَ مِنْهُ التُّورم
 وَالْمَرَضُ وَالْأَعْيَاءُ).
 السُّنْحُنُ: لهش داهي زران و ته مبه لي و
 قونگراني به هوي نوستنه وه پان
 ماندو بوونه وه پان نه خوشي.
 السُّنْحَةُ: به مانا (النُّحْنُ) دي
 نُسَقَ الْمَطَرُ نُسْقًا: بارانه كه به خورهم
 هه لپړاو باري ه دهگوتري: (كُنْ قَ
 السُّحَابُ): هه وره كه باراني
 به خورهمي باراند.
 نُسَقَ الْوَادِي: شيوه كه ناوي پيدا جاري
 بوو. (كُنْ قَ بَطْنِ الشَّاةِ): ورگي
 مه پر كه دي هه لږدي.
 نُسَقَ الْخَيْلُ: نه سپه كه دي به ره لا كرد.
 إِنْ نُسَقَ بَطْنُهُ: ورگي داکهوت، شوړ بڼوه.
 نُسِمَ الْإِبْرِيْقُ: چاپا ليوي له سهر
 مه سينه كه (قوريه كه) دانا.
 الْبِدَامُ: چاپا ليو (پا ليومر).
 نُسِمَ اللَّحْمُ كُنْأًا: گوشته كه بوني گؤرا.
 نُسِمَ فُلَانٌ: فلانكهس گوشتي زور بوو
 قه لهو بوو، قورس بوو.

ثَدِنَ الرَّجُلُ: پیاوهکه گوشتی زور بوو،
قهلهو بوو ۵ گوشتهکهی داجوړا (هر
مُتَدِّن).

ثَدَّتِ الْمَرَأَةُ: نافرتهکه گوشتن بوو
قهلهو بوو بهشیومهکی نافولا.

ثَدَا ثَدَا، ثَدَا: تهری کرد ناورشینی کرد.
ثَدِي ثَدِي: تهر بوو ۵ (ثَدِت الْمَرَأَةُ)
نافرتهکه مهمکی گهوره بوو،
دهگوتری: (هي ثَدِيَاء).

ثَدَاه: خوړاکي پيدا، شیري مهمکی
دهرخوارد دا.

الثَدِي: بهرز بوونهوهی دو مهمکه
لهسهر سینگی پیاو یان ژن ۵ به
سروشت مهمکی نافرته شیري تیدا
کو دهبیتهوه وهکوو چون گوانی
نازهلو ههندي گیانلهبهري تری
شیردهر شیر لهگوانیان دا کو
دهبیتهوه، (ك: اَثَدَ وَثَدِي).

ثَرِبَهُ ثَرِبًا: سهرزهنشتی کردو
بهتاوانهکانی لهکهداری کرد.

ثَرِبَ الْمَرِيضُ: کراسو پوښاکي لهبهر
نهخوښهکه داکهاند.

اَثَرَبَ الْكَبِشُ: بهرانهکه پیوو بهزی
زور بوو

اَثَرَبَ فُلَانٌ: فلانکهس بهخششو
عهطای کهم بوو ۵ بهشوین
بهخشینهکهیدا منهتی کرد.

اَثَرَبَ فُلَانًا: لؤمهی فلانکهسی کرد
بههوی ناواتهکانیهوه لهکهداری کرد.

ثَرَبَ: شتهکهی له کهک خستو تیکه
بهشتی تری کرد

ثَرَبَ فُلَانًا، وَعَلِيه: لؤمهی فلانکهسی
کرد به تاوانهکانی لهکهداری کرد ۵
هورنسان دهفهرموی: ﴿لَا تَثْرِبَ
عَلَيْكُمْ﴾

الثَرَبُ: بهزو پیویکی تهنکه گهدهو
ریخولهکان دادهپوښی، (ك: اَثَرَب
وَلرَوَب).

ثَوَّرَ لِي الشَّيْءُ: شتهکهی زور تیک ههلدو
تیکهلاوی کرد ۵ دهگوتری: (ثَوَّرَ لِي
الْأَكْلَ وَالْكَلامَ وَهُوَ ثَوَّرَ).

ثَوَّرَ الشَّيْءُ: شتهکهی تهرزو تونا کرد.
الثرار: زور بلئ، کهسیکه زور هسهبکا
بهبی پیویست

ثَرَدَ الْخَبَزُ ثَرَدًا: نانهکهی کهرت کهرت
کردو بهشورباو تهری کرد (نانهکهی
تیگوشی) ناشپهزهکه پیی دهگوتری:
(لارد) نانهکه (مثرود) یان (لرید) به
کوردي (تیگوشاو یان تربت).

ثَرَدَ الذَّبْحَةُ: نازهلهکهی به بهرد یان
نیسقان یان شتیکی کول سهربری،
گیانی دهرچواند بهبی نهوهی
قورگی ههلبیری.

ثَرَدَ الثَّرَبُ: کراسهکهی لهخم ههلکیشا
رهنگی کرد (عانشه خ)
دهگیرپتهوه، دهلی: (فَأَخَذَتْ خِمَارًا
لَهَا قَدْ ثَرَدَتْ بَزْعِفَان).

ثَرَدَ الْمَطَرُ الْأَرْضَ: بارانهکه کهم باری

كه مېك زهوى رشاندو وهستاېه وه.

ثردت شفته: ليوى قه لشت قه لشت بوو.

ثرد الرجل من المعركة: پياو كه به

بريندارى له شه پر كه هاته ددرو

گيانى تيدا مابوو.

اثرد الحيز: به مانا (ثرده) دئ.

الثرده: بارانى كه م نمه باران.

الثريد: تېگوشاو (نانى وردكراو بكرېته

ناو شورباوه) كه فې مه وى شهراب.

المشراد: ناميريكه نازولى پى

دهكوژرېته وه..

الثرده: كاسه و قاپى تېگوشاو (تشرېب).

قو السائل ثراً وثروراً: شله مهنېه كه ي زور

بوو لېشاوى هينا ه دهكوترئ: (ثرت البئر

والسحابة والعين) ناوى بيره كه زور بوو،

هه وره كه به خوردم بارانى باراند، چاو

فرميسكى زورى هه لږشتن.

ثرت الشاة والناقة: مه پر كه حوشره كه

شبرى زور بوو.

كر الطعنة: برينه كه خوښى زور لى

هات.

ثر الشئى: شته كه ي وردكردو له ناوى برد

دهشگوترئ: (كرت السحابة ماءها):

هه وره كه بارانه كه ي رزاند.

ثر المكان: شوښنه كه ي ناو رشين كردو

شئ دار بوو

الثر من الخيل: نه سې خوشرې به راپه پ.

الثرعة: پهرو پولى ملي كه له شير

الثرعامة: كه پړو كوڅيخلكه ي رمزه وانو باخه وان.

ثرمه ثرمأ: به دهمى كيشاو ددانى

شكاند، له رېشه وه ددانى دهره ينا.

ثوم ثرمأ: ددانى شكا ه له بنه وه دهره ات ه

(هو ائرم): نهو پياوه ددان كه له

ددان شكاهه (هي ثرماء) بو ژن. له

حه دېشدا هاتووه دهئ: (نهى ان

يضحى بالثرماء)، پېغه مېهر (د.خ)

نه هې كردووه كه نازولى ددان كه ل و

ددان دهره اتوو بكرېته قوربانى.

الثرمة: به مانا (ثرمه) هاتووه.

اثرم: بوو به ددان كه ل.

اثرم ثنيت: هه ندئ له ددانى شكاه

كه ل بوو.

الاثرم: له عيلمى (عروض) دا نه وه يه

قه بضو خه رمى تيدا كوښته وه.

الاثرمان: شه وو روژ، زه مانه و مردن.

ثرم الطعام: خوارنده كه ي به خرابى

ناماده كرد نه يزانى چاكى لىنى.

ثرم الطعام: خوارنده كه ي به جوانى و

رېك و پيكي نه خوارد دهست و

په نجه ي خوئ تى هه لگيشان.

ثرم عمل عملة: كاره كه ي به خرابى نه نجام دا

دئسوزى و دهست رهنگينى تيدا نه كرد.

الثرملة: دېله پړوى ه چالاى ناوه راستى

ليوى سهره وه.

ثريوم: عونصوريكى فلزيه رهنگى

سه نجابيه.

ثرو المال ثراء: ماله كه گه شه ي كرد

زياد بوو.

ثرا القرم نظراء هم: نهو کومه ل و تاقمه
به سهر هاوشانه گانياندا سهرکه وتن
له زماره و دهوله مهنديدا بالادهست
بوون.

ثري المطر الرب ثريا: باران زهويه کهي
تهرو شي دارکرد.

ثري الأثر فلاناً: نهو کاره فلاننه کهسي
ته مبي خواردو کرد له سهر رهقي
خوي وزي هينا.

ثري ثراء: مال و ساماني زور بوو (هر ثر
و ثري و ثروان).

ثري بكذا: مال و ساماني بهو شته زور
بوو، له خه لکي بن ثاتاج بوو.

ثري الأرض ثري: زهويه که شي هينا به و هو
نهرم بوو، (هي ثري و ثرياء).

ثري بالشئ: به شته که کهيف خوش بوو.
اثرى: دهوله مهندي بوو.

اثرى الأرض: زهويه که گلي زور بوو.

اثرى المطر: بارانه که زهويه کهي شي دار
کردو شه ونمي لي بهيدا بوو.

اثرى ما بين الرجلين: نهو دوو پياوه
به يومندي دوستايه تييان بهرده و ماو بوو.

ثري الرجل: پياوه که دمستي له سهر گل
دانا.

ثري فلاناً: فلانکه سي ناو پرژين کرد.

ثري الله التوم: په رومردگار نهو
قه و مه ي زور کرد

ثري الرجل المال: پياوه که مال و
سامانه کهي زور کرد.

الثري: زهوي ه شه ونم ه گل ه
به خشش.

الثراء: زور بووني مال و سامان.

الثروة: زوري مال و سامان و زوري
ثاده ميزاد ه پيغه مبه ر (د.خ)
فه رموويه تي (ما بعث الله نبيا بعد
لوط الا في ثروة في قومه).

الثروة (في علم الاقتصاد): ههر مال و
سامانيک بکريته ملک و نرخدار
بي و چهندييه تي دباربي.

الثروة القومية: کومه لي هيزه به ره هم
هينه ره کاني دهوله ت.

الثريا: کومه ليک نه ستيره له شکلي
که له گادا خو دنوينن وشي النجم
بومته ناو بزيان ه جوره گل و پيکي
کارمباش ه به پي دهگوتري: (ثريا).

المشاة: زور که ر، دهگوتري: (هذا مشاة
للمال) نهو مال و سامان زور دهکا.

ثعب ثطا و ثطوطا: موي ريشي يان موي
بروي ته نک بوو ه ورگي گه وره بوو،
جم و جولي که م بوو (هوط).

ثطا الصبي ثطا و ثطا: مندا له که
به نه سپايي په که م ههنگاي هه ثينا
ه دهگوتري: (هو يثي الثطا) نهو
و مگو مندا ل دهر و ا.

ثعب الماء والدّم و غوهما ثعباً: فيجقه ي به
ناو که يان به خوننه که کردو جاري
بوو ه پيغه مبه ر دهفه رموي: (يجي
الشهيد برم القيامة و جرحه يثعب دماً).

إِنْتَعَبَ الْمَاءَ وَالْدَّمَ وَغَرَمَا: ناوهکه رؤی،

هینجهه ی کرد ۵ خوینهکه هه لږا.

إِنْتَعَبَ الْمَطْرُ: باران به خوږم باری.

الْأَثْعُوبُ: هه رشله مهنیه که به تهوژم

بپروا به سهر زهویدا.

الْثُعْبُ: شوینی پيدا رویشتنی ناو له ناو

شیودا، رږهوی ناو، (ك: ثعبان).

الْثُعْبَان: ناویکی گشتی په بۆ هه موو

گیانله بهر یکی خشوک درلږ بئ و بئ

قاج بئ.

ثُعْبَان السَّمَك: جوړیکه له پیری

خشوکه کان.

الْثُعْبَةُ: جوړیکه له سهر مازه له یان

قوړی پئیده گوتړی (سام أبرص)

سهر و ملی سهووه، چاوی

دهر پیریون، توشی هه رکه سیك بئ

دهم دهگاته وه ۵ له گازنده

ژههراوییه پیسه گانه ۵ هه

شوینیک بگهزی زوړ به زه حمهت

چاک دهبیته وه، (ك: ثُعْبَة)

الْثُعُوب: سفرا، تیکه له یه که جهسته

دهری ددها، جوړه گانی زوړن.

الْمُثَعَّبُ: پلوسك، شوینی ناوپیدا رویشتن

له جهووزو عه مباراو، (ك: مئاعب).

فَقَعَ الرَّجُلُ: پیاوه که له قسه کانیدا پیتی

(ث) ی زوړ به کارهینا، زمان فسك

بوو ۵ چهند جارنك په ك له دواي

په ك رشایه وه.

الْثُعْثُعُ: لوتلوو ۵ سهدهف ۵ خوری

سوون

تُعَجَّرَ الْمَاءُ وَغَرَّ: ناوه که ی به سهر دا رشت ۵

ناوی رشت.

إِنْتَعَجَرَ الْمَاءُ وَالْمَطَرُ وَالِدَمْعُ: ناو هه لږا،

باران هه لږا فرمیسك دابارین ۵

دهگوتړی: (إِنْتَعَجَرَتِ الْعَيْنُ دَمْعاً

وَالسَّحَابَةُ قَطْرًا).

إِنْتَعَجَرَتِ الْجَفْنَةُ: مهنجه له که پږوو له

تربت ۵ مهنجه له که رو ناوه که ی

له سهره وه رژاوه ۵ بیره که پږوو

ناوه که ی سهر پږی کرد.

الْمُتَعَجِّرُ: لافاوی گه وره ۵ ناوه راستی

دهریا ۵ پیغه مبر له جه دیثکدا

دهه رموی: (يَحْمِلُهَا الْأَخْضَرُ الْمُتَعَجِّرُ).

الْثُعْدُ: خورمای تازه پیگه یشتوو، نهو

هیشوه خورمایه ی سهرانسهری

پیگه یشتبی و ژیره وه ی به رسيله بئ ۵

پاقله ی تهرو تازه ۵ كهفو روڼ ۵

دهگوتړی: (لیری ثعد)، هه روا

دهگوتړی: (ماله ثعد ولا معد) نه که م

نه زوړ هیچی نیه.

تُعَوَّرَ: پیستی بالو که ی زوړ لی بهیدا

بوو ۵ شوین هه واله کان كهوتو

له گپړانه وه که یاندا دروی کرد.

الْعَرَّ: به دوو هه واله کان داچوو

له گپړانه و میان دا دروی کردن.

الْثُعْرُ: نهو شله مهنیه که له درهختی

(السَّمَر) دهچوړی وه کوو بنیشت،

که له داره بن دهچوړی، نهو

شله مهنیه داچوپاوه ژهره یکی

کوشنده یه، نه گهر بکرتنه چاوه وه

نَازَارِيكِي وَايَ لِيْ پَهِيْدَا دَهْكَا
دَهِيْكَوژِي، (ك: اَنَعَار).

تَغَرَّرَ الْأَنْفُ: لَوْت شَهْقَار شَهْقَار بُوو ۵ لَه
لَوْتِي دَا پِيْتَكِه پِيْتَكِهِي سَبِي لِي
پَهِيْدَا بُوو.

الشَّعَائِرُ: قَهْشَان و شَهْقَار بُونِيْكِه لَه نَاو
لَوْتَا پَهِيْدَا دَهْبِي ۵ رَهوْكِيكِه و هَكَو
هِيْلِيون دَهْجِي.

الشُّغُرُ: پِيَاوِي كُورْتِه بَالَاي نَهْ سَتُور
(كُولَهْبَنَه) ۵ دَهْنِكِي سَبِي كِه لَه لَوْتَا
پَهِيْدَا دَهْبِي ۵ جَوْرَه كَالَه كِيْكي مَهِيْلَه و
دِرِيْزَه، (ك: نَعَارِي) ۵ لَه حَهْدِيْشِي
پِيْغَه مِهْرْدَا هَاتُووه دَهْلِي: (بَخْرَج قُورَم
مِن النَّار لِيْبَتُون كَمَا تَبَت النَّعَارِي).

نُعِطَ الْمَاءُ وَاللَّحْمُ نُعْطَا: نَاوَهْ كِه ، كُوشْتَهْ كِه
تَام و بُونِيَان كُورَا.

نُعِطَ الْجِلْدُ: پِيْستَهْ كِه بُوْگَه نِي كِرْد و شَهْقَار
شَهْقَار بُوو.

نُعِطَ الشَّفَةُ: لِيُوَهْ كِه هَهْ لَآوَسَاو قَهْشَا (هَر
نُعِطَ وَهِي نُعِطَة) ۵ هِيْلَهْ كِه كِه پِيْس
بُوو پِيْ دَهْگُوتَرِي: (نُعِطَة).

نُعِطَةُ: شَكَانْدِي و وَرْدِي كِرْد.
النَّعِيْطُ: وَرْدَه لِمَب و وَرْدَه گِل كِه (بَا)
دَهِيْهِيْنِي و لَه پَه نَاو پَاسَارْدَا كُو
دَهْبِيْتَهْوَه.

نُفَّعَ نَعَا: رَشَاپَه و ه.
اَنْثَعُ الْقَيْئُ مِنْ فَيْه: رَشُولَه دَهْمِي بَه
تَهْوَزْم دَهْرَجُوو

اَنْثَعُ الدَّمُ مِنَ الْأَنْفِ وَالْجُرْحِ: خُوْڤِن لَه

لَوْتِي يَان لَه بَرِيْنَهْ كِه دَهْرَجُوو.

نُعِلْتُ اسْنَانَهُ نُعْلَا: دَدَانِي سَوَارِي
پَهْ كَبُوون و كِه وَتَنَه سَهْرِيَهْ ۵
دَهْگُوتَرِي: (هِي نَعْلَاء)، (ك: نُعْل).

نُعِلَ السِّنُّ: دَدَانِي نَارِيْكَ و پِيْكَ بُوون.
نُعِلَ ذَاتُ الضَّرْعِ: ژِمَارَهِي گُوانَهْ كَانِي زِيَاد
لَه نَاسَاپِي بُوون.

النُّعْلُ الْقَوْمِ عَلَيْنَا: خَهْلَهْ كِه پِيْجَه وَانَهِي
مَهْ بَهْ سَت و وَيْسْتِي نِيْمَه جُولَانَهْوَه.

النُّعْلُ الْأَمْرُ: كَارَهْ كِه نَالُوْز بُوو وَاي لِيْهَات
نَازَانَرِي جُوْن چَارَهْ سَهْرِي بَكَرِي.

النُّعْلُ: كِه سِيْئَهْ دَدَانِي سَوَارِي پَهْ ك
بُووبِي و دَدَانِي رِيْكَ نَهْبِي ۵ پِيَاوِيْكي
كِه وَرَه نَاوْدَار كِه زُوْر پِيَاوَهْتِي لِي
بُووهْ شِيْتَهْوَه، (ك: اَنَاعِل).

نُعَالُهُ: عَهْلَهْمِي جِنْسَه بُوْرِيُوِي ۵ تَرِي
رِيُوِيْلَه ۵ لَه و مَرِي و شَك.

النُّعْلُ: دَدَانِي زِيْدَه كِه لَه پَشْت دَدَانَه
نَاسَاپِيَهْ كِه وَه هَاتَبِي. گُوانِي زِيْدَه لَه
گُوانْدِيْنِي حُوشْتَر و نَاژَهْلِي شِيْر دَهْرِي
تَر ۵ نَادَه مِيْزَادِي بَه خِيْل و چِرُوْكي
هَهْ تِيُوْمَجَه ۵ گِيَانْلَهْ بَهْرِيْكي بَجْكَوْلَهْ يَه
كِرْمِيْكَ لَه حَهْوَز و بَهْرَمِيْلِي نَاوْدَا
پَهِيْدَا دَهْبِي كِه بُوْگَه نِي دَهْكَاو پِيْس
دَهْبِي، (ك: نَعْلُول) ه.

النُّعْلُولُ: دَدَانِي زِيْدَه ۵ گُوانْدَارِيْكَ
گُوانِي زِيْدَهِي هَهْبِي ۵ پِيَاوِي تُوْرَه و
تَهْوَسَن، (ك: نَعَالِيْل) ه.

النُّعْلُولُ مِنَ الْغِيُوشِ: كِه ژِمَارَهِي
نَاكَهْ كَانِي زُوْر بِي ۵ گِيَانْلَهْ بَهْرِي

گواندار که گوانی زنده‌ی هب.

الْمُعَلَّةُ: خاك و ولاتيك ريوى زوربى،
(ك: ماعل).

ثَغَلَبَ الْمَكَانُ ثَغْلَبَةً: نهو شوینه ريوى زور
بووه.

ثَغَلَبَ الرَّجُلُ: نهو بپاوه ترسنوك بوو
وهكوو ريوى رفتارى كرد ههر
خوهه لكيشان و فرتو فيلى هه بوو
ثَغَلَبَ الرَّجُلُ: به مانا (ثَغَلَبَ) دئ.

الثَّغْلَبُ: پيړى گيانله بهرى ريوى ناسايه،
وهكوو نموونه ديارى دهكرئ بؤ فرتو
فيل ۵ ههراخى رمب خوار تيزايى
نووكه ۵ به چكه كه له دايكى دابپړئ
۵ پلوسك و شوينى دهرچوونى ناو
لهحه وزو عه مباراو، (ك: ثعالب) ه.

الثَّغْلَبَةُ: ديله ريوى ۵ نه خوښييه كه
تووكى جهسته و قزى سهر
بروتينيتته وه.

الثَّغْلَبَانُ: نيره ريوى ۵ پياوى نازاو
زيرهك و ليهاو.

الثَّغْلَبِيَّةُ: باز هاوويشتنى نه سپه
به شيوه ريوى.

ثَغَبَ الشَّاةُ وَغَرَّهَا ثَغْبًا: مهږكه ى سهربرې
۵ خوشهږكه ى سهربرې.

ثَغَبَ الرَّجُلُ بِالرَّمْحِ: به رمب له بپاوه كه ى
داو بريندارى كرد.

ثَغَبَتِ اللَّثَةُ بِالْدمِ: پوكه كه خوښنى ئى
هات، خوښنى به ربوو.

الثَّغْبُ: ههر شتلك تونديى و بتوښته وه
وهكوو سههول، روڼ، ناسن، زيو ۵

ناوى پاشماوه ى لافاو كه له چال و
چوښلدا ده مينيتته وه له سينه ى
كيودا بئ، (ك: الثغاب و ثغبان) ه

ثَغَغَ الْفُطْلُ فِي الشَّيْءِ: منداله كه پيش
نه وه ى ددانى برپوښ به پوكه كانى
نهو شته ى گهست، پيى روږگه زى.

ثَغَغَ الْمُكَلِّمُ كَلَامَهُ وَلِي كَلَامِهِ: قسه كه ره كه
قسه كانى به پوهوانى نه كرد ۵ زمانى
تيكه له پيكه له بوو، ياساى
قسه كردنى ريك و پيك نه بوو.

ثَغَرَ الْجِدَارَ وَغَرَّهُ ثَغْرًا: كه لينيكى
له ديواره كه دا كرد.

ثَغَرَ فَلَانًا: دانه كانى فلانى شكندن (ثَغَرَ
سيئه) ددانى كيشا.

ثَغَرَ الْغُلَامُ ثَغْرًا: ددانى پيشه وه ى منداله كه
كه وتن

الثَّغَرَ الْغُلَامُ: منداله كه ددانى هوت

ساليه ى كه وتن ۵ نبراهيمى نه خه ى

دهلئ: موسولمانانى پيشوو واپان پئ

باش بوو (أَنْ يَعْلَمُوا الصَّبِيَّ الصَّلَاةَ

إِذَا ثَغَرَ): منداله كانيان فيرى

نويژبكهن كاتئ ددانى هوت

ساليه يان دهكه وت.

الثَّغَرُ: كه لينيكه له سه رانسهر ى

كيوه كاندا به دى دئ ۵ شوښنيكه

ترسى نه وه هه بئ دوژمن لئيه وه

هيشر بئنى ۵ بويه به وشاره ى

دهكه وپته سه رده رپا دهگوترئ:

(ثَغَرَ)، (ك: ثغور) ه

الثَّغْرَةُ: كه لين، كه له، به نندن ۵

که له بهری کټو ۵ قولکه ی گهردن.
 نَغِمَ اللَّوْنُ نَغْمًا: رنگه که سپی بوو وه کوو
 گوئی درختی ثوغام.
 نَغِمَ الْكَلْبُ: سه که هار بوو زیانه
 خړو بوو.
 انْغَمَ الرّادی: دۆله که درختی ثوغامی
 لی پوا.
 انْغَمَ الرَّاسُ: موی سهری ومکوو گوئی
 درختی ثوغام سپی بوو.
 انْغَمَ الطَّعَامُ الْاِکْلَ: خوراکه که بخوره که ی
 توشی قهله وی و ته مبه لی کرد.
 نَاغَمَهَا: سهرزمنشتی کرد.
 الثَّامَةُ: درختیکه بهر که ی و
 گوته که ی سپین له بهر زایی کټوه کان
 دهر وی ۵ که وشک دهبی زیاتر سپی
 دهبی، (ك: نَغَام) ه.
 نَغَتِ الشَّاةُ وَنَحَوَهَا نَغَاءً: مهر که باراندی.
 انْغَى الشَّاةُ وَنَحَوَهَا: مهر که ی والی کرد
 باره بار بکا.
 الثَّاغِي: مهر ۵ دهگوتری: (ماله ناغ ولا
 راغ) نه مهری هه یه نه حوشر ۵
 هچی نییه.
 الثَّاغِيَة: مهر، دهگوتری: (ماله ناغیه ولا
 راغیه) نه مهری هه یه نه حوشر.
 نَغَا الْقِدْرُ نَغْسًا: هه لچونی منجه له که ی
 دامرکانده وه، گوته که ی شکانده وه.
 الثَّغَامَةُ: دمنکه خهرده ل.
 نَغَدَ الثَّوْبَ وَغیره: ناواخنی له پوښاکه که
 کرد.

الثَّغَائِدُ: ناواخنی که واو چاکه ت ۵
 هه وری سپی که هه ندیکان
 ده که ونه سهر هه ندیکان.
 الثَّغَرُ الدَّابَّةُ: ولاغه که ی به پالو که ی
 به سته وه، له دواوه لی خوری،
 دمگوتری: (الثَّغَرَةُ بَيْعَةٌ سَوِيَّةٌ).
 ثَغَرَ الدَّابَّةُ: له دواوه ولاخه که ی لی
 خوری.
 اسْتَثْفَرَ ثَوْبَهُ، ربه: داوینی کراسه که ی کو
 کرده وه له ناو پرستی خوی قایمی
 کردو به بهشتینه که یه وه به سستی
 خوی ناماده کرد بو ژوران بازی.
 اسْتَثْفَرَتِ الْحَالِضُ: په رڼه کی پانی
 له نیو پانی خوی رابردو
 بهشتینه که یه وه به سته وه، له
 حه دیت دا هاتو وه: (أَنَّهُ أَمْرُ
 الْمُسْتَحَاضَةِ أَنْ تَسْتِثْفِرَ) پیغه مبه
 فهرمانی به نافرمتی بی نوپز کرد
 که په رڼه کی به ناو پرانی خویان
 بهرنو بهشتینه که یه وه قایمی
 بکهن ومکوو دایمی.
 الثَّغْرُ: قایشیکه له لای دواوه ی زین
 شه ته ک دهری و به بن کلکی
 ولاغه که دا دهری و له هه ردو
 سه ره وه به زینه که وه به
 کورتانه که وه قایم ده کړی، به کوردی
 پی دهگوتری پالو.
 الثَّغْرُ: بو درنده خواهن جنگو
 نینوک: زینه (فهرجیه تی)، (ك: الثَّغْرُ وَثَغَارُ).

الثُّفَرِيُّ: قونچکی دهنکه خورما،
نهو شتهی په پوهندی ناوکه
خورما که و قونچ که که
دهسته بهر دمکات ۵ نهو لقه
دار خورما په که دوی رنن
جنینی هیشوه خورماکان هندی
دهنکه خورما وهکوو پاشه رڼک
به سهر درهخته که وه ده میننه وه،
(ک: ثغاریق) ۵.
ثُمَّ الْمَاءُ وَغَرَهُ ثَمْلًا: قور اوو خه ستایی
ناوکه زړکه ووت و ناو صافه که
سهر که ووت.
ثُمَّ الرِّحَى: که وله ناردی بۆ ناشه که
راخست له خوار بهر دناشه که وه
که وله که ی راخست بۆ نه وه ی
نارده که بچیته سهری.
ثُمَّ الشَّيْءُ: په کجار نهو شته ی بلاو
کرده وه، په رته وازه ی کرد.
ثُمَّ الْمَاءُ وَغَرَهُ: به مانا (ثُمَّ) دی.
ثُمَّ الْقَوْمُ: خه لکه که گه یشتن به
خوارده مهنیه که.
ثُمَّ الرِّحَى: له خوار بهر دناشه که وه
که وله نارده که ی راخست.
ثُمَّ الشَّيْءُ: شته که ی وهکوو که وله
نارد له خوار خویه وه راخست.
ثُمَّ فَلَانًا عَرِقَ سَوْءٌ وَبِهِ عَرِقٌ سَوْءٌ:
ده مارکی خرابی تیدا بوو به هو ی
نهو دهماره خرابیه وه نه خلاقی
جوان و سه خاومت و به خشنده ی
له ده ستدا.

ثُمَّ فَلَانًا: سهر فلانه که س که ووت و
به سهریدا زال بوو
ثُمَّ الْمَصَارِعُ قَرْنًا: پاله وانه که
هاوشانه که ی خوی بۆر داو ژیر
خویدا.
الثَّانِي: نهو که وله په نهو پارچه
قوماشه په له ژیر بهر دناشی ناشدا
له کاتی باراش هارپندا راده خری بۆ
نه وه ی نارده که ی له سهر کۆ ببیته وه
۵ له حه دیتدا هاتووه ده فرموی:
(وَتَدْلَهُمُ الْفَتْنُ دِقَ الرِّحَى بِثَغَالِهَا):
فیتنه و ناشوب به سهر یاندا دهباری و
دهمانکوتی وهکوو چۆن ناش هاروی
خوی دهکووتی و به سهر
که وله ناشه که دا دای دهباری نی ۵
بهر دناش و ده ستاری ژپروی ناش،
(ک: ثَمْلًا).
الثَّفَالُ مِنَ الدُّوَابِّ وَغَيْرِهَا: پیروی
ته مبه و لاغی گرانپرو ۵ که
به زه پیر و زنگ نه بی رانه په ری.
الثَّمْلُ: نهو که ووت و قوماشه په له ژیر
ده ستارو بهر دناشدا راده خری له کاتی
هارپنی گهنم و جودا ۵ نهو خشت و
خوله په له ژیر ناودا کۆده بیته وه ۵
تَلْبَهُ شَوْكٌ وَتَلْبِي هَمْرَشْتِيكَ
بگوشری ۵ له لای عمره به
سارانشینه کان به خوار دنیکی
دهگوتری: شیرو ماست نه بی ۵
وهکوو دانه ویتله و نان و خورما ۵
پیغه مبه فرمووی: (من كان معه

ثُمَّ لَقِيَ طَيْفًا هَرَّ كَهْ سَيْك
 دانه و پلهای ههیه یان نانی ههیه یان
 خورما با خواردن ناماده بکا.
 ثَمَّتْ يَدُهُ كَفْنًا: دهستی هاوسانو وازی
 له کار کردن هیئا.
 ثَمَّتْ الدَّابَّةُ: و لاغیه که بندهستی و نهو
 شوینهی دهک و پته سهرزهوی له کاتی
 پالک و تن و پیخدانی دا نهستور بوو
 خاراو رهق بوو.
 أَلْقَى الْعَمَلُ يَدَهُ: کار کردن دهستی
 خاراندن و پیستی بهری دهستی
 نهستور کردو وشکی کردهوه.
 ثَائِنُ الرَّجُلِ: خوی له پیاوه که نزیک
 کردهوه و هاو پیهتی کرد تا نهینی
 نیشو کاره کانی زانسی و له نیازو
 مه بهسته کانی حالی بوو.
 الثَّفِنَةُ: نَمَزْنُو، نهو به شهی له جهستهی
 و لاغ له کاتی پالک و تن و پیخدانی دا
 دهک و پته سهر زهوی و دهخاری و
 نهستور دهبی ۵ به عهلی کوری حوسهین
 دهگوتری: (ذَرِ الثَّفِنَاتِ) چونکه
 ناوچهوانی به هوئی سوژده بردنی زورهوه
 خارابوو رهق بوبوو.
 ثَفَاءٌ ثَفِيًّا: به شوینی داهات، شوینی کهوت
 (ثَفَا الْقَوْمَ) خه لکه کهی دهر کرد.
 أَلْقَى الْقِدْرَ: سَنَ کوچکی بوو
 منهجه لکه ناماده کرد.
 ثَقَبَتِ النَّارُ ثَقْبًا وَثَقَابَةً: ناگره که
 هه لگیر سا، کلپهی کرد.

بَرِسْكَى لِي دهر کهوت.
 ثَقَبَ الْكَرْكَبُ رَحْمَهُ: نهستیره که روناکی
 دا، تاریکی شهوی کونکرد.
 ثَقَبَ الْذِكْرُ: باسه که دهنکی دایه وهو
 مه شهو ربوو
 ثَقَبَتِ الرَّائِحَةُ: بۆنه که بلاو بووه وه
 مونجی دایه وه
 ثَقَبَ رَأْيُهُ: رایه کهی په سهند بوو،
 مه بهسته کهی پیکا.
 ثَقَبَ الْعَرْدُ: په له داره که ناوی تیچوو نهرم بوو.
 ثَقَبَ النَّاقَةُ: حوشره که شیر ی زور بوو.
 ثَقَبَ الشَّيْءُ ثَقْبًا: شته کهی کونکرد دراندی.
 ثَقَبَ الشَّيْءُ وَاللُّوْ: نهو شتهی دره و شایه وه
 سورایی زور بوو سور هه لگیرا.
 اَثَقَبَ النَّارُ: ناگره کهی هه لگیر ساند
 (اَثَقَبَ الزَّنْدَ) جه خماخهی لی داو
 پیریشی دهر کهوت.
 ثَقَبَ الْعَرْدُ: داره که ناوی هه لمری ناوی تی
 زییا.
 ثَقَبَ الطَّائِرُ: بالنده که له هه وادا بهرز
 بووه وه بۆ حهوا.
 ثَقَبَ النَّارُ: ناگره کهی هه لگیر ساندو خویشی
 کرد.
 ثَقَبَ الشَّيْبُ فَلَانًا وَفِيهِ: فلانه کهس پیری لی
 دهر کهوت ۵ دهگوتری: (ثَقَبَ الشَّيْبُ
 الشُّفْرَ): پیری له مووه کانی
 جهستهی دیاری دا.
 اَثَقَبَ: به مانا (اِخْرَقَ) دئی ۵ کونی کرد
 دراندی.

تَلَقَّبَ: به هؤی رزین و بی کهک بوونی
دراو هه ئوهری.

تَلَقَّبَ النار: ناگره کهی هه لگیرساند.

الأتقرب: بهو کهسه دهگوتری: خو
لهه موو شتیک هه ئقورتینئ
الثقاب: دهنگه شقارته که ناگری پی
دهگریته وه.

التقَّب: کونی نه مدیواودیو، (ك: ألقب
و تقرب و ألقاب).

الثَّابَةُ: به مانا (الثقب) دئ، (ك: ثَقْبٌ) ه.
الثَّابَةُ: نامیری که بو کونکردنی شت
به شیوهی کونی که وانه بی (دڕیل).
الثَّوب: به مانا (الثقاب) دئ.

المُتَقَبُّ: ریبازی گه وره که خه ئکی
به هؤی پیدار پویشتنی زۆر به
پیدامه پوی دروستی دهکن.

المُتَقَاب: نامیری که ددانی تیزی پیچاو
پیچی به قه راغه کانیه وه هه ن بو
نه جامدنی کونی که وانه بی.

المُتَقَبُّ: نامیری کونکردن ه ریبازی
نیوان کوفه و مه کهه، (ك: مثاقب).

تَقَفَ ثَقْفًا: زیرهك و وریا بوو.

تَقَفَ الحِل: سرکه که تیزی و ترشییه کهی
زیاد له نه ندازه بوو زمان دهسووتینئ
ه (تَقَفَ العلم والصناعة) زانیاری و
پیشه سازی چاک فیروبووه به جوانی
نه انجامیان ددها.

تَقَفَ الرجل في الحرب: له شهرا فریای
پیاوه که کهوت.

تَقَفَ الشيء: فرسه تی له وشته هینا ه
قورئان دهفرموی: ﴿وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ
تَقِفْتُمُوهُمْ﴾

تَقَفَ الحِل ثقافة: به مانا (تَقَفَ) دئ.

تَقَفَ فلان: فلانه کهس لیها توو کاراما
دمرجوو.

ثاقفه مثاقفة وثقافا: کیشهی له گه لدا کردو
به جهك بهرام بهیری کرد ه به گاته وه
سوحبته بهر بهر هکانی کرد بو نه وهی
دمری بخا که لیها توو کارامیه.

تَقَفَ الشيء: خوارایی و ناراستییه کانی
لهو شته راست کرده وهو ریکی خست.

تَقَفَ الانسان: ناده میزاده کهی بهرومرده
کردو ته ربیهی داداو فییری زانستی
کرد.

تثاقفوا: نهو کۆمه له به کترین فییری
زانین و دهست رهنگینی کرد.

تثقف: بو موطاوعه ی (تثقفه) هاتووه
دهگوتری: (تثقف على فلان و في
مدرسة كذا).

الثقافة: زانین و زانیاری و کارامایی
له نه نه کانداندا.

الثقافة: نامیری که له دار یان له ناسن
رمبی پی راسته و پاسته دهگرین،
چالایی که ئکه کانی پی راست
دهگرینه وه، (ك: الثقفة و تثقف) ه.

الثقافة: یاریکردن به شمشیر.

ثقل الشيء بيده ثقلاً: شته کهی به دهست
هه ئسه نگاندو کیشه کهی دیاری کرد

ه (ثَقَلَ غَيْرُهُ فِي الْوِزْنِ) له كيشدا
له كه سانی دی قورس تربوو،
نهوشته لهشتی تر قورس تربوو.
ثَقَلَ ثَقَالاً وَثِقَالَةً: پارسهنگی درایه وه،
قورساییه که ی لهوی تر زیاتر بوو.
ثَقَلَ الْأَمْرُ: کاره که زور گران و ناخوش
بوو.

ثَقَلَ الرَّجُلُ: پیاو ده که عاقل و دامه زراو بوو.
ثَقَلَ الْمَرِيضُ: نه خو شه که نه خو شیییه که ی
تینی بؤ هیئاو کوشنده بوو.
ثَقَلَ يَدُهُ، ثَقَلَ سَمْعُهُ، ثَقَلَ لِسَانُهُ: دهستی،
گوچه که ی، زوبانی کزو لاواز بوو
وه کوو پیویست کاریان نه کرد.
ثَقَلَ عَنْ حَاجَتِي: له کاره که ی مندا ته مبه لی
کرد.

ثَقَلَ الشَّيْءُ أَوْ الْأَمْرُ عَلَى النَّفْسِ: نه نفسی
نهوشته پان نه وه کاره ی به لاوه
ناخوش بوو.

ثَقَلَ الْحَامِلُ: نافرته که سکپیه که ی
دیاریداو ده رکه وت.

ثَقَلَتِ النَّبَاتُ: روه که که لاسکه کانی
تیراویوون.

اثْقَلَتِ الْحَامِلُ: نافرته که سکپیه که ی
دیاریداو ده رکه وت ه (هِيَ مَثْقَلَةٌ) ه
قورن ان دمفرموی: ﴿فَلَمَّا أَثْقَلَتْ
دُعَا اللَّهَ رَبَّهُمَا﴾.

اثْقَلَ فَلَانًا: کولیکی گرانی له کولی
فلانه که س نا ه ده گوتری: (اثْقَلَهُ
الْغُرْمُ) و (اثْقَلَهُ الْوِزْرُ) و (اثْقَلَهُ السُّرْمُ)

و (اثْقَلَهُ الْمَرَضُ فَلَانًا): سواری شانی
بوو به سهری دا زال بوو.
ثَقَلَهُ: قورسی کرد (ثَقَلَ الْحَرْفُ فِي
الْكَلِمَةِ): پیته که ی قورس کرد له
وشه که داو ته شیدی خسته سهر.
ثَقَلَ عَلَى فَلَانٍ: له سهر فلانه که س گران و
ناخوش بوو.

ثَقَلَ عَلَيْهِ: به قورسای خوی خوی
خسته سهر

ثَقَالَ عَنْ الْأَمْرِ: له کاره که دا ته مبه لی
نواندو قونگران بوو زوو نه نجای
نه دا.

ثَقَلَ إِلَى الْمَكَانِ: لهو شوینه پانی
لیدایه وه و پیی راهات و تیدامایه وه.
الْثَّقَلُ: به مانا (ثَقَلَ) دئ ه قورن ان
دمفرموی: ﴿الْأَثْقَلُ إِلَى الْأَرْضِ﴾.

اسْتَثْقَلَ الشَّيْءُ: شته که قورس بوو
اسْتَثْقَلَ فِي نَوْمِهِ: خهوی لی که وتوو
خهوی خو ش بوو

اسْتَثْقَلَ فَلَانًا: فلانکه سی به رمزا قورس
له قه لهم دا.

الثاقِل: قورس ه که سیك نه خو شی
له جیی خستب.

الثقال: قورس، (ك: ثَقَلَ) ه.

الثقالة: نهو شته قورسه یه ده خریته
سهر کؤمه لی په ره و کاغه زی
سهر میز له فهرمانگه کاند ا بؤ
نهوی په رت و بلا و نه بنه وه.

الثقل: ثَقَلَ الشَّيْءُ: قورسای شت و کیشی ه
باری قورس ه ههرشتیک له سهر دل

الْمُتَّقِلَةُ: نَهْوَ نَامِيْرَهْی زهوی پی
 دهگوتریتهوهو دهبه سیوریتهوه.
 فَكَيْلَ الْوَلَدِ أَوْ الْحَيْسِبِ ثِكْلًا وَثَكْلًا:
 منداله که ی یان خوشه ویسته که ی
 له دهست داو بؤی گریا (به زوری بؤ
 نافرمت دهگوتری) ۵ له رسته دا بهم
 جوره فهرقی نیرینه و میینه
 دهگری ۵ بؤ پیاو دهایی (هو ثکل
 و ثکلان)، بؤ نافرقتیش: (هی ثاکله
 و ثکلی) ۵ له میانه ی دوعاگردن له
 په کیك دهگوتری: (ثکله أمه).
 اَثَلَتِ الْمَرْأَةُ: نافرته که بهرده وام بوو
 له گریان و شین و رورؤدا.
 اَثَلَهَا اللَّهُ: خودا منداله که ی ن
 ستانده وه.
 الثُّكُلُ: له دستدانی خوشه ویسته.
 الثُّكُورُ: نَهْوَ نافرته یه شین بؤ منداله
 مردووه که ی بکا.
 الثُّكْنَةُ: لیواو سوپای جهنگاوهران ۵
 شوین حهوانه وهی سوپا، (ك: ثُكْنٌ
 و ثکنات).
 ثَلَبَ الشَّيْءُ ثَلْبًا: دهلاه ی له شته که کرد
 کونی تیگرد.
 ثَلَبَ لِلنَّاسِ: رهخنه ی له فلانه که س گرت به
 که م بابه خی دانا.
 ثَلَبَ النَّاسُ: کالاکانی هه له وگپکرد
 ثَلَبَ جِلْدُهُ ثَلْبًا: پیستی و ثک هاته وه تیچوو
 ثَلَبَ الْقَدَمُ: قاجه که قلیشی تیکه وت
 ثَلَبَ الثَّرْبُ: پو شاکه که چلکن بوو.

گران بی وهکوو قهرزو تاوان و نهو
 جوره شتانه، (ك: اَثَالَ) ۵ (اَثَالَ
 الأرض) نه وهی له ناو سکیدا
 حه شار دراوه ۵ قورنان دهفه رموی:
 ﴿وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَ﴾.
 الثَّقُلُ: کالو شت و مهك ۵ شتی
 به نرخ و عهنتیکه و گرنگ:
 پیغه مبه ر دهفه رموی: (أَنِى تَارِكٌ
 لِيَكُمُ الثَّقَلَيْنِ كِتَابُ اللَّهِ وَعَرَّتِي).
 الثَّقَلَانِ: به ره ی ناده میزادو جندو که ۵
 قورنان دهفه رموی: ﴿سَتَفْرُغُ لَكُمْ
 أَيُّهَا الثَّقَلَانِ﴾.
 الثَّقَلَةُ: قورسای ۵ ئالوشی و ناپیک و
 پیکى ته ندروستی جهسته ۵ کالو
 شت و مهك.
 الثَّقِيلُ: قورس و گران، (ك: ثَقْلَاءُ
 وَثِقَالٌ) ۵ جور پیکشه له دهنگ و
 ئاوازی گورانی.
 الْمُثْعَالُ: نه ندازه یه که ی زور بجووک
 (مَثَقَالُ الشَّيْءِ) نه وه منده ی شته که
 له کی شدا ۵ قورنان دهفه رموی: ﴿إِنَّ
 اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾ له زاراوه ی
 کیش و تهرازودا کیش و جهندی به تی
 میثقال درهه میك و سى بهش له
 حه وت بهشی دیرهه میكه (۷/۳)،
 (ك: مَثْقِلٌ) ۵.
 مَثَاقِيلُ: نه رك و خه م و خه فمت ۵
 دهگوتری: (الْقَى عَلَيْهِ مَثَاقِيلُهُ) نه رك و
 خه م و خه فمتی خسته سه رشانی.

ثَلَبَ الرَّجُلُ: پیاو هکه به عهیبو له که
تۆمه تبارکرا، ژینامه ی خۆی پی
ناشیرین کرا ۵ (الثَلَبُ والثَّلَبُ)
عه یبار.

المَثْلَبُ: ره خنه گر، عه یبگر.
المَثْلَبَةُ: عه یبو له که، (ک: مثال ب).
ثَلَّتِ الحَبْلَ ونحوه: حه بله که ی سی لۆ
کرده وهو بای داو کردی به حه بلکی
نه ستوری پته و.

ثَلَّتِ الْعَمَلُ: سی جار کاره که ی نه نجام
دا.
ثَلَّتِ الشَّيْءُ: سییه کی شته که ی وهرگرت
۵ دهگوتری: (هو مثلث).

ثَلَّتِ الاثْنَيْنِ ثَلَاثًا: سییه که ی ته و او کردو
بوو به سیی راست.
اَثَلَّتِ الشَّيْءُ: شته که سییه کی مایه وهو
دوبهش له سی بهشی رۆی.

اَثَلَّتِ الْقَوْمُ: قه و مه که بوون به سی
پیرو تاقم.

اَثَلَّتِ الحَامِلُ: نافره ته سکه ره که
مندالی سییه می هیئا، سییه م
زارۆکی بوو (هی مثلث).

اَثَلَّتِ الشَّيْءُ: شته که ی کرد به سی
بهش.

ثَلَّتْ: سییه مجار هات.
ثَلَّتِ البُسْرُ: هیشوه خورما که سییه کی
بوو به خورمای روطاب و شیرین.

ثَلَّتِ الشَّيْءُ: شته که ی کرده سی بهش ۵
سی جار دابهشی کرد.

ثَلَّتِ الشَّرَابُ: شه پابه که ی کولاند تا
دوبهش له سی بهشی رۆی.
الثالوث: نهو شته ی له سی پیک هاتبی.
الثالوث الاقدس: سی نو قنومی
سه رمکی مه سحیه کانه (بساوک و
کورو مه ریه م).

ثَلَاثٌ: سی سی، دهگوتری: (جاء القوم
ثَلَاثًا) واته سی سی هاتن ۵
(الثلاثاء): سی شه ممه.

الثلاثة: سی ۵ بو نیرینه دهگوتری:
(ثلاثة) بو مینه (ثلاث).. (ثلاثة
رجال وثلاث نساء).

الثلاثون: سی، (سی جار ده).
الثلاثي: نهو شته ی نیسبهت بدری
بو لای (ثلاثة) ۵ هه رشتیک له سی
بهش پیک هاتبی ۵ دهگوتری: (رسم
ثلاثي، تقسيم ثلاثي، كلمة ثلاثية).

الثُلُثُ والثُلُثُ: به شیک له سی بهش، (ک:
اثلث).

خط الثلث: جوړیکه له خه تی عه ره بی،
قاعیده و یاسای خۆی هه به.

الثُلُثُ: جاری سییه م ۵ له و شتانه ی
دوباره ده بیته وه، (ک: اثلث) ۵
دهگوتری: (حی الثلث) نه گهر
نه خۆشه که عاده تی وابوو
نه خۆشییه که ی بو دهگه پابه وه له
رۆزی سییه م.

مَثَلَتْ: سی سی، دهگوتری: (جاءوا
مَثَلَتْ) سی سی هاتن.

الثَّلَثُ: روبهریکه سح هیلای راست
 دهوری دمدن ۵ شهرابیکه نهوهنده
 کولای تا دوبهشی رؤیشتی
 ثَلَجُ الماء ونحوه ثلوجا: ناوکه سارد بوو.
 ثَلَجُ صدره: رازی بوو دلتیابوو.
 ثَلَجُ الماء وَغیره ثَلَجاً: بهفرو سهوولی
 خسته ناو ناوکهووه.
 ثَلَجُ السماء القَرَم: ناسمان بهفري بهسهر
 نهو وهومهدا باراند.
 ثَلَجُ الماء ثَلَجاً: ناوکه سارد بوو.
 ثَلَجُ نفسهُ بالثَّني: نهمسی به شتهکه رازی
 بوو (ثَلَجَ قَلْبُهُ) دلی رازی بوو چونکه
 پهقینی پهپداگرد.
 اَثَلَجَتِ السماءُ: ناسمان بهفري باراند.
 اَثَلَجَ الرجلُ: پیاوکه بهناو بهفردا
 رؤیشت.
 اَثَلَجَ فلاناً: فلانکهسی دلتیاکردو
 متمانهای تهواوی پی داو کههف
 خوشی کرد.
 الثَّلَاجي: شتی زور سپی رمنگ ۵
 دهگوتری: (نصل ثلاجي) ناسنیکی
 سپی رمنگ.
 الثَّلَجُ: سهوول (ناوی بهستوو)، (ك:
 ثلوج).
 الثَّلَاج: سهوول فروش.
 الثَّلَاجَة: نامیری ناوساردکردن و شوینی
 تیندا هه لگرتنی خوراک و
 پاریزیکردنی له خرابیوون.
 المثلجة: شوینی سهوول.

ثَلَجَ الحيوان ثَلَجاً: نازولهکه توراندی.
 ثَلَجَ ثَلَجاً: جهستهی ریخاوی بوو بیس
 بوو.
 ثَلَجَهُ: بیسی کرد، ریخاوی کرد
 بهپیسایی نازول پیسی کرد.
 ثَلَطَ الحيوان والصَّبِي: نازولهکه، مندالهکه
 بیسایی شلی کرد توراندی.
 ثَلَطَ الثَّني: شتهکی بهریخو پیسایی
 بیس کرد، ریخی تیپه لسوو.
 الثَّلَطُ: ریخو پیسایی شل، چ هی
 نادهمیزاد بی چ هی گیانله بهری تر.
 ثَلَعَ الرأس ونحوه ثَلَعاً: سهری بریندار کرد
 قرنجاندی.
 ثَلَعَ المطر والريح الرُّطْبَ والبُسْرَ: باران و
 بای بههیز له خورما کهپیوهو له
 خورما نه کهپیوهکانی دا وهراندی
 برینداری کردن.
 ثَلَّ الكَثِيبُ ثَلّاً: گلی تهپولکهکی
 داړوخاند.
 ثَلَّ الدار: خانومهکی روخاند
 ثَلَّ عَرَشُهُ: دسه لاتی لی ستاند،
 لهفرمانرهواپی خست.
 ثَلَّ الرعاء: ههرچی له قاپه کهدا بوو له
 زمره کهدا بوو بردی.
 ثَلَّ ثَلّاً: فهوتا لهناو جوو.
 ثَلَّ أسنانه: ددانهکانی کهوتن ۵ ددانی
 هه لومرین.
 اَثَلَّ الرجلُ: پیاوکه مهرو مالاتی زور
 بوو، خوری زور بوو.

اَثَلُ فَمُءٌ: ددانی که و تن.

اَثَلُ الشَّيْءِ: شته که ی رو خاند.

اَثَلُ الْبِنَاءِ: بینا که رو خا.

اَنشَلَ النَّاسُ عَلَيْهِ: خه ئك له سه ری كو
بو و نه وه.

تَثَلَّلَ الْبِنَاءُ: باله خانه که رو خا.

تَثَلَّلَ الثَّرَابُ: ته پ و تَوَزَّ هه سا و له گه ن
ره شه با رَوِی.

الثَّلْثَةُ: خوری ه ده گوتری: (لِلان كثير
الثَّلْثَةِ) فلانكس جه سه ته توكنه ه
جه له به مه پو بزن ه نه و گله ی دهر دی
له بیرو كو مهن دمكری، (ك: لِلال) ه.

الثَّلْثَةُ: كو مهن ئك ئاده می زاد ه قورئان
ده ه رموی: ﴿ثَلْثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ، وَثَلْثَةٌ مِنَ
الْآخِرِينَ﴾.

الثَّلْثَةُ: به هیلا که چون.

ثَلَمَ الْجِدَارَ ثَلْمًا: در زئك شه به قئکی
له دیواره که کرد.

ثَلَمَ الْإِنَاءَ: قاپه که ی شکاند، قه راخی قاپه که ی
شکاند ه ده گوتری: (ثَلَمَ لِي مَالِهِ وَلِي
عَرْضِهِ) مال و ناموسی له که دار بوو.

ثَلَمَ السَّيْفَ: شم شیر ده که ی کول کرد وای
لئکرد شت نه بری.

ثَلِمَ الشَّيْءُ ثَلْمًا: نه و شته درزی تی بوو
کونی تی بوو ه ده گوتری: (ثَلِمَ
الرَّوَادِي) واته قه راغه کانی رو خانه
ناو شیوه که وه.

ثَلِمَ الطَّرِيقَةَ: رڼا که هه ئکه ندرا ه (ثَلِمَ
السَّكِينُ): کیر ده که تی زایی نه ماو کول

بُوو ه (ثَلِمَ الرَّجُلُ): پیاو که بی
عه قل و گه و ج بوو سروش تی ناشرین و
نه قام بوو.

ثَلَمَهُ: به مانا (ثَلَمَهُ دِي) ه (إِثْلَمَ) به مان
(ثَلِمَ) دی.

إِثْلَمَ الْقَوْمُ عَلَى فُلَانٍ: له هه موو
لایه که وه خه ئکه که بو فلانکس
هاتن و لی خریو و نه وه.

ثَلَمَ: بومطا و معه ی (ثَلِمَ) هاتو وه.

الْثَلْمُ: به لای زانا یانی عه روزه وه
قرتاندی (ف) بیه له (فَعُولُن).

الثَّلْمَةُ: نه و شوینه به درزی تی بوو وه
شه قی بر دو وه.

ثَمًا الْخُبْزُ ثَمًا: نانه که ی ورد کرد ه (ثَمًا
رَأْسَهُ) سه ری قرنچاند.

ثَمًا الطَّعَامُ: خو ار ده مه نییه که ی فری دایه
ناو رو نه که وه.

ثَمًا فَلَانًا: چه وری دهر خو ار دی فلان که س دا.
ثَمَمَ فُلَانٌ: فلانکس له قسه کردندا زمانی
گیرا و نه بیتوانی قسه بکا.

ثَمَمَ الشَّيْءُ: شته که ی جه پانندو
به ته و زم رایته کاند

ثَمَمَ قِرْكُهُ: قاری له ها و شان ه که ی گرت و
به سه ری دا زال بوو

ثَمَمَ نَصْلَ السَّيْفِ وَنَحْرَهُ: تیره که ی
دولا هی نایه وه.

ثَمَمَ الْإِنَاءَ: قاپه که ی داپو شی.

ثَمَمَ الْعَمَلَ: کاره که ی چه و ا شه کرد
به باشی نه نجامی نه دا.

ثُمَّ فَلَانًا: فَلَانَه كَه سِي رَاگرت له نیش
 بُو نه وهی پشوبداو بجه وئته وه
 دهگوترئ: (ثُمَّ مَرُوا بِنَا سَاعَةً):
 سه عاتیک وازیان پی له نیش هینان
 بُو نه وهی بجه وئینه وه.
 ثُمَّ عَنْ الشَّيْءِ: له نه نامدا نیشه که ی
 راو وستاو وازی لی هینا.
 الثَّمَامُ: که سیکه دوزمنه که ی بُو ربداو
 بیشکینئ.
 الثَّمَمُ: سهگ، سهگی راو (سهگ جُو رو
 رنگ و قهبارهی زُو ر هیه).
 ثَمَجَ الْأَشْيَاءَ ثَمَجًا: شتهکانی تیکه لاو کردن.
 الثَّجَّ الثَّيَابَ وَغَيْرَهَا: پُوشاکه که ی
 نه خشانند گول و نه خشی تیدا
 کردن و رنگاو رنگی کرد.
 الثَّمِجُ: نه و که سهیه دهست رنگین پی
 له پهر اوئز دروستکردن بُو کراس و
 عه باو نه خشانندیان.
 ثَمَدَ الْمَاءِ: ناوه که که م بوو.
 ثَمَدَ الْمَكَانَ: شوئنه که ی ناماده کرد وهکوو
 چه وزو عه مباراو بُو نه وهی ناوی
 تیدا کُوببیته وه.
 ثَمَدَ الْمَاءِ: ناوی له زهوی پهیدا کرد
 زُو ربهی ناوه که به فیرُو جوو.
 ثَمَدَ النَّاقَةَ: حوشره که ی دُوشی.
 ثَمَدَ فَلَانًا: هرچی مال و سامان هه بوو
 له فلانکه سی ستاندو هیچی بُو
 نه هیشته وه.
 ثَمَدَ الْمَاءِ: ناوه که که م بوو، دهگوترئ: (ثَمَدَ

فَلَانًا): فَلَانَكِه س نیشات و جمو
 جولی که م بوو.
 الثَّمَدَةُ: به مان (کَمَدَه) دئ.
 الثَّمَدُ الْعَيْنُ: جاوی رشت به کله سوبحانی.
 الثَّمَدُ: جووه سه ر گُولاوه که (الثَّمَدُ الْمَاءِ)
 به مانا (کَمَدَه).
 اسْتَمَدَ الْمَاءَ: به مانا (کَمَدَه) دئ.
 اسْتَمَدَ فَلَانًا: داوی خیر و چاکه ی
 فلانکه که سی کرد.
 الإِثْمَدُ: جُو ره کانیکه ماده به کی بلوری
 رنگ قصدیری هیه رهق و ناو
 هه لُو نه و ورد دهگوترئ و دهگوترئ و
 جاوی پی دهرئزئ.
 الثَّمَدُ: ناوی که م و راو وستاو که ناوی
 تری نه په ته سهرو ناویشی لی نه روا و
 شوئنی که ناوی تیدا کُوببیته وه و
 وهکو چه وزو عه مباراو.
 الثَّمَدُ: به مانا (الثَّمَدُ) دئ.
 ثَمَرْدُ: هُو زئکن له عه ربه دواپراوه کان
 که چه زهتی صالح پیغه مبهریان
 بوو، به هُو تاون و سه ریچی بیان
 خودا سه رله بهر له ناوی بردن.
 ثَمَرُ الشَّجَرِ ثَمَرًا: دره خته که میوه که ی
 دهر که وت.
 ثَمَرُ الشَّيْءِ: شته که ی پیگه پی و کامل بوو و
 دهگوترئ: (ثَمَرُ مَالَةٍ) ماله که ی زُو بوو.
 ثَمَرُ له: میوه ی بُو کُو کرده وه
 الثَّمَرُ الشَّجَرُ: دره خته که ی گه پشته کاتی
 بهر گرتن.

أَثْمَرَ الْمَالُ: مَالٌ وَ سَامَانَه كَهى زۆر بوو.

أَثْمَرَ الْقَوْمَ: مَيوَهى دمرخواردى
قهوممه كهى دا.

ثَمَرَ الشَّجَرُ: بَه مانا (ثَمَرَ) دئ.

ثَمَرَ اللَّبَنُ: ماسته كه روڼه كهى ئى
دمر كه وت.

ثَمَرَ مَالُهُ: مَالٌ وَ سَامَانَه كَهى گه شه پيدا.
الاستثمار: به كار هينانى مَالٌ وَ پارو پول له
پروژهى بهر مههنيان دا به يه كيك
له بواره كانى بهر مههنيان.

الثَّامِرُ: لَوْبِيَا.

الثمرة: بهرى دمره خت.

الثمرة من الشيء: سودو هازانجى نهو شته ه
دهگوتري: (خَصْنِي لَان بَمرة قلبه)
خوشه ويستى خوى بؤت مرخان كرد، (ك:
ثَمَرَ وَ ثَمَرَ وَ ثَمَرَ وَ ثَمَرَ) ه قورنان
دهمفرموى: ﴿وَ كَانَ لَهُ ثَمَرٌ﴾.

ثَمَارُ الْمَالِ: نَهو بهرو بوممه يه له كاتى
وهرزه كاندا دپته بهر هم.

الثمير: به مانا دره ختى بهر دار دئ ه
(ابن ثمر) شهوى مانگه شهوه.

ثَمَغَ الْأَلْوَانُ ثَمَغًا: رهنه گه كانى تيكه ل كرد.

ثَمَغَ الثَّوْبَ وَ نَحْوَهُ: به تير و ته سهلى
كراسه كهى رنگ كرد.

الثمينة: بريندار بوونى پيستى سمر،
فرنجاندنى گؤشتى سمر تاسمر ئيسقان.

ثَمَلَ ثَمَلًا وَ ثَمَلًا: مايه وه جيگير بوو ه
دهگوتري: (ثَمَلَ فِي دَارِهِ) له خانوه كه دا
مايه وه (ثَمَلَ الْمَاءُ فِي الْحَرَضِ) ناوه كه له

حه وزه كه مايه وه.

ثَمَلَ الشَّيْءُ ثَمَلًا: شته كهى هيسته وه
داپېوشى، شاردپيه وه.

ثَمَلَ الطَّعَامُ: خؤراكه كهى ريك و پيك كرد.

ثَمَلَ فَلَانًا: هه لسا به نيش و كاري فلانكه سو
سهر پر رشتى كرد.

ثَمَلَ الْإِنَاءُ: بنكرى قاپه كه پيشى خوارده وه.

ثَمَلَ ثَمَلًا: شهراب كاري تيكردو سهرخوش
بوو.

ثَمَلَ إِلَى كَذَا: مهيلى بؤ نهو شته كردو
خوشى ويست (هر ثَمَلَ).

أَثَمَلَ الْمَكَانُ: شوپنه كه خوش و سازگار

بوو، دلگريبوو ناده ميزاد زوو و دهگري

دهبئى و دلى ئى دهگري ته وه
بؤتيداما نه وه په سه ندى دهكا.

أَثَمَلَ اللَّبَنُ وَ نَحْوَهُ: شيره كه توپكهى زور بوو.

أَثَمَلَ الشَّرَابُ فَلَانًا: شهرابه كه

فلانكه سسى سهرخوش كرد ه

دهگوتري: (أَثَمَلَ الثَّمَسُ): هه نه وز

لال و پالى كرد.

أَثَمَلَ الْإِنَاءُ: بنكره كهى هينايه دمري و

خواردييه وه.

ثَمَلَ الشَّرَابُ: شهرابه كهى هه لثوراند

ههتا سهرخوش بوو.

أَثَمَلَ الشَّرَابُ فَلَانًا: شهرابه كه

فلانكه سسى سهرخوش كرد.

ثَمَلَ: بؤ مطاوعهى (ثَمَلَ) يه.

ثَمَلَ الشَّرَابُ: شهرابه كهى هه لثوراند،

هه لى لوشى.

روه که که ی هه لکیشا.

ثَمَّ الْعَظْمُ: نِیسقانه که ی دهر خست.

الثَمَّ: کزو لاواز بوو (الثَمَّ علیه) له سه ری
کۆ بونه وه

الثَّمَامُ: روه که یکه له پی پری (نه رحیلی)

مه ترو نیو نیک به زده بیته وه

لقه کانی پړوچ پرن، خونه چه کانی

گوئی شو پروه بوون و بهیدهستن

بۆیه ده گوتری: (هو منك على طرف

الثمام) واته: نزيك و بهیدهسته

به ناسانی ده ستت ده یگاتری

هه روه ها ده گوتری: (الغريق يتشبث

بالثمام) نه وه که سه ی خه ریکه بخنکی

نه گهر ده ستی بگاته روه کی

ثومامهش ده ستی پی ده گری.

ثَمَّ: حهر فی عه طفه بۆ ته رتیب به کار دی،

وا ده بی (تیی خی به

کۆتابیه که یه وه ده لکیندری

ده گوتری: (ثُمَّ ثَمَّت).

ثَمَّ: ناوه بۆ شوینی دوری نامازه بۆکراو

به مانا (هناك) دی وه کوو قورئان

ده مه رموی: ﴿وَأَرْفَعْنَا ثَمَّ الْآخِرِينَ﴾.

الثَّمَّةُ: چه پکیک باوه شیک له گیای

ثومام، (ك: ثَمَّ).

الثَّمَّةُ: پیری که نه فت، ده گوتری: شیخ

ثَمَّ، (ك: ثَمَّ).

السَّمُّ: سه ری ناوک (نه شوینی

پردراوه له ناوک)، (ك: مَكَام).

الثَّمَّةُ: به مانا (الثَمَّ) دی.

الثَّمَالُ: په ناو به هاوار هاتوو

نه بوتالیب له مه ده ی پیغه مبه را

ده لی: (رأبض يستقي الغمام بوجهه

- ثمال اليتامي عصمة للأرامل).

الثَّمَالُ: ژمه ری پالیو راو

الثَّمَالَةُ: به رماوه ی بنکی بیاله شهراب و

شله مه نی تر به لڅ و قه وز (ك:

ثمال) ه.

الثَّمَلَةُ: به مانا (الثمالة) دی خوری یان

پارچه قوماش له روژن هه لکیشری و

شتی پی چه ور بکری، (ك: ثَمَل).

الثَّمَلَةُ: به مانا (الثمَلَةُ) دی.

الثَّمَلَةُ: به مانا (الثمالة) دی به

خانه یه که فهرشی تیدا را خرابی و

هه موو هۆکاری تیدا حه وانه وه

خو ش ژبانی تیدا دهسته بهر بووبی

به ربه ستی ئاو، به نداو ئاوه که

به ندبکا، (ك: ثَمَال و ثَمِل).

الثَّمَلَةُ: شوینی که نامادمه گری بۆ ئاو تیدا

کۆکردنه وه (عه مباراو)، (ك: مَكَامِل).

الثَّمَلَةُ: شیر پالیو نیک قاپیکه به کار دی

بۆ پالاوتنی شیر.

ثَمَّ الشَّيْ ثَمَّ: به رووه کی شه مام پاراستی.

ثَمَّ يَدَه: به رووه کی شه مام ده ستی مه سح

کرد.

ثَمَّ الشَّيْ: شته که ی ریک خست

ثَمَّ الطَّعَامُ: خواردمه نییه که ی خوارد

به چاک و خراپیه وه.

ثَمَّتِ الدَّابَّةُ النَّبَات: پیرو که به ده م

ثَمَنَّ الشَّيْءَ ثَمْنًا: ههشت یه کی شته که ی برد.

ثَمَنَّ الْقَوْمَ وَغَيْرَهُم ثَمْنًا: هه شته م که سی قه و مه که ی بوو.

ثَمَنَّ الشَّيْءَ ثَمْنًا: شته که نرخ ی بهرز بووه، گران بوو (هر ثمن)

الثَّمَنُ الْقَوْمُ: قه و مه که ی بوون به هه شت.

الثَّمَنُ السِّلْعَةُ: کالاکه نرخ ی بهرز بووه.

الثَّمَنُ الشَّيْءُ: نرخ ی بو شته که ی دانا.

الثَّمَنُ فَلَانًا، وَلِفْلَانٍ سِلْعَتُهُ: نرخ ی کالاکه ی دابه فلان.

ثَمَنَّ السِّلْعَةَ: مزنده ی نرخ ی کالاکه ی کرد.

ثَمَنَّ الشَّيْءَ: بو نه و شته هه شت کوله که و پایه ی بو دانا.

الثَّمَنُ: نرخ و به هایه ک که کپیارو

فروشیار بهر زمانه ندی و مری ده گرن ه

جانرخ بی یان کالابی، (ک: اتمان) ه.

ثَامَنَهُ فِي السِّلْعَةِ: له نرخ ی کالاکه د مامه له ی له گهل کردو موناقه شه ی کرد.

الثَّمِينُ: به نرخ ه به مانا (الثَّمِينُ دئ،

ده گوترئ، (هذا ثَمْنُ ذَاكَ وَثَمِينُهُ،

(ک: اتمان) ه.

الثَّدْوَةُ: گۆمه مکی پیاو ه قه راخ لوت ه

پیشی لوت، (ک: ثناد) ه.

الْمُنْطَبُ: شیشه ناسنیکه لقه

دارخورماو شتی وای پی کون

ده کرى بو دوستکردنی قه فه س و

کورسی چه پهر.

أَنْتِ الْأَرْضُ: زه و پیه که گیامرده له و

أَنْتِ الْهَرَمُ: لادیواره که هه رده مه که لاواز بوو تیک روخا.

ثَنَّنَ: گنده گیای خوارد له ناو پۆش و گیا مرده له دا له و مپرا.

ثَنَّنَ الْفَرَسُ: ولاخه که باری قورس بوو خه ریک بوو ورگی بگاته زه و ی.

الثَّنَّ: گیاشکه له ی که م هیزو گنده گیا

که نه شو نمای نه بی، (ک: ثنان).

الثَّنَّةُ: لای خواروی گه ده ی ولاخ ه

تالائیه موی پازنه قاجی ولاخ که

خه ریکه له زه و ی بدا، (ک: ثنن).

ثَنَّى الشَّيْءَ: شته که ی دوو لو هی نایه وه

هه ندیک ی به سهر هه ندیک ی دادایه وه

(ثَنَّى صَدْرَهُ عَلَى كَذَا) سنگی خوی

به سه رداداو دایپۆشی ه قورئان

ده فه رموی: ﴿أَلَا أَنهَم يَشْرُونَ

صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخَفُوا مِنْهُ﴾.

ثَمَنَ فَلَانًا عَنْ كَذَا: فلان که سی و الیکرد واز له فلان شت بیئئ.

ثَمَنَ عَنَانَ فَرَسِهِ: لغاوی نه سپه که ی

باداوه، جلّه و ی توندکرد بو نه وه ی

نه هیئج نه سپه که خیرا بپروا.

ثَنَّى عَنَانَهُ عَنِّي: روی ئی و مرگپرام.

ثَنَّى فَلَانًا عَلَى وَجْهِهِ: فلان که سی به ریئ

خویدا ناردوه وه هیجی بو نه کرد.

ثَنَّى عِطْفَهُ: لوتبه رزی نواندو خوی

به زل زانی ه قورئان ده فه رموی:

﴿ثَنَّى عِطْفَهُ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾.

ثَنَّى فَلَانًا: بووه دوو م که سی فلان که س.

اثنى الخیران: نازده که ددانی کهوت و
بوو به دوو سائه.

اثنى على فلان: باسی فلانکهسی کرد
به باشه و پیاو متییه کانی خسته رو.

ثنى الشيء: شته کهی کرد به دوو.

ثنى فلاناً: به مانا (ثنى) هاتوو.

ثنى بالامر: کار کهی خسته دوا کاریکی تر.

ثنى الكلمة: نیشانهی ته ثنییه به
وشه کهوه نا.

ثنى الحرف: دوو خالی خسته
سه رپیت که.

اثنى الشيء: شته که به سهر په کدا
هه ندراپه وه هه ندیکى کهوت هر سهر
هه ندیکى.

اثنى الشيء: به مانا (اثنى) دئ.

اثنى في مشيئه: له رويشتندا لارو
له نجهی کردو خوی بادا.

ثانرا عليه: باسی پیاو متی و
مه رداپه تیایان کرد.

ثنى: به مانا (اثنى) دئ.

ثنى في صدره کذا: دلّه راوکی کردو دوو
دل بوو له نه نجامدانی کاره که دا.

استثناء: له یاسا گشتییه که چه رتی
کردو بریاره گشتییه که نه یگرته وه

ه هورشان دمفه رموی: ﴿إِذْ أَسْمُوا
لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ. وَلَا يَسْتَنُونَ﴾.

الاثنان: ناوی ژمارهی دووه بۆ نیرینه.

يوم الاثنين: رۆژی دوو شه ممه.

الاثنان: ناوی ژمارهی دووه بۆ میینه.

اثناعشر: دوو ژمارهی تیکه لکراون (۲+
۱۰)، دهگوتری: (جاء اثناعشر رجلاً).

اثناعشرة: دوو ژمارهی لیکدراون

(اثنان + عشرة) بۆ میینه به کاردی

دهگوتری: (جاءت اثناعشرة امرأة).

الاثناعشری: ریخۆلهی دوانزه گری ه
ریخۆله به گشتی.

الثاني: شتیک که له دوا شتی

پله په که وه بی ه دهگوتری: (امر

ثانري) واته نه وه کاریکی پله دووه

زۆر گرنگ نیه.

التعليم الثاني: قووناغیکه بۆ

خوئاماده کردن بۆ چونه ناو

زانکۆوه.

الثانية: چرکه، به شیکه له شه صت

بهشی دهقیقه، (ك: ثوان).

الثاني من الاشياء: نهو شته به

دوولایه نه بی.

الحكم الثاني من الأشياء: بریاریک دوو

کۆمه ل دهریان کردب.

المعاهدة الثانية: پهیمانیکه له نیوان

دوو گه لدا به ستراب.

الثنى: به مانا (الثنى) هاتوو ه کاریک

دوجار نه نجام بدری

الثناء: پیوهندی ولاخ؛ زنجیریکه ههر

سه ره دی دهگرتسه قاچیکی

ولاغمه که وه، (ك: اثنیه) ه.

ثناء: دوو دوو، دهگوترئ: (جاؤوا ثناء)
دوو دوو هاتن.

الثنية: مانه و پیه کانن په پیره و کاری
مانی که بپروایان و ابووه دوو خودا
همن (خودای خپرو خودای شه)
بهرونکی و تاریکی ناماژمیان بؤ
دهگهن.

الثني من النساء: نافرمتیک دوو جبار
مندالی ببی ۵ مندالی دووم.
الثني من الجبل والحيّة والحوما: که خوارو
خیج ببی و دولاو سی لابییته وه.
الثني من الجبل والراعي: نزمایی و چال و
چوئله کانی کیوو دؤل.

الثني من الثوب: نه و په دوولؤ بکریته وه
له قهراخه کانییه وه هه لیدریته وه ۵
دهگوترئ: (مضى ثني من الليل)
سهعاتیک له شهو رؤی، (ك: اثناء)
۵ دهگوترئ: (جاء في اثناء الامر)
واته: له ناومندی کاره کدا هات.

الثني: هر چه یوانیک که لبهی
کهوتبن، (ك: ثناء و ثمان).

الثنية: دادنیک له چوار که لبهی پیښه وه
(دوو ددانی خوارو دوو ددانی سهره)
۵ رښازی ناوکیوو کهؤ ۵ دهگوترئ:
(فلان طلاع الثيا) فلانکس نازاو
به جهرگ و چاونه ترسه، خو بؤ
ناخوښی و چورتم رادهگری ۵ هه و ل
دهدا پیاوړتی بکاو کاری مهردانه
نه انجام بد او ناوو شوړمت بؤ خو
دهسته بهر بکا.

الاستثناء: شتی چهرتکراو ۵ دهگوترئ:
(هر ثني) واته: دلسؤزی من و
دؤستی په سهندکراوم.

الثنيان: ناده میزادی بی هه لویست و بی
راو بؤ چون ۵ شوینکه و تهی کهسانی
دیکه و ماستاوچی.

المثاني: نه و ناپه ته فورنانییه
ده خویندرین و دووباره دهگریته وه.
المثني من الأتار: نه و ژپیه دواژپي
په کهمه ۵ دهگوترئ: (جاء القرم
مثنى) قه و مه که دوو دوو هاتن.

المثنوي من الشعر: نه و په هه ردو
شیرمه که قافییه که بیان سهره واکه بیان
په ک بیت بی ۵ هه روا ناوه بؤ دیوانی
مه ولانا جهلال الدین رؤمی به زمانی
فارسی له بواری (تصرف) دا.

ثاب ثوباً و ثوباً: گه پاپه وه (ثاب الى الله)
توبه ی کردو بؤ لای خودا گه پاپه وه.

ثاب الماء: ناوکه له جهوزدا کؤ بووه.

ثاب ماله: ماله که ی زور بوو، کؤمه ل بوو

ثاب القرم: قه و مه که به شوین په کتردا
هاتن.

اثابه: گه پاندپییه وه، گپاپه وه.

اثاب فلاناً: رښی له فلانکس ناو
رښلینانی بؤ دیاریکړد ۵ فورن
دهغه رموی: ﴿فَأَتَاهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا
جَنَاتٍ تَجْرِي...﴾ ۵

ثابته: بؤی گه پاپه وه ۵ لمرزو تاکه ی بؤ هاته وه
۵ دهگوترئ: ﴿ثابته الصبغة وثابه المرض﴾.

ثُوبٌ: گه پاپیه وه ۵ بانگی کرد، بانگ لی
کردنه که ی دووباره کرده وه.

ثُوبُ الصَّلَاةِ: بانگه وازی کرد بۆ
بِه جیهینانی نوڤـ ۵ دوا ی
نه نجامدانی فهرزه کان نوڤـ ۵
سوننه تی کرد.

ثُوبٌ: به کراسه که ی نامازه ی کرد بۆ
نه وه ی ببیندری:

ثُوبٌ فُلَانًا: ریزی له فلانکه س ناو
موکافه نه ی دایه وه

ثُوبُهُ عَمَلُهُ: له سهر کرده وه که ی پاداشی
دایه وه ۵ قورئان ده فهرموی: ﴿هَلْ
لِثُوبِ الْكُفَّارِ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾.

ثُيِّبَتِ الْمَرْأَةُ: ئافهرمه که بیوه زن بوو، بی
میرد مایه وه.

تَشْرُوبٌ: خوی ته رخا ن کرد بۆ خیر و
چاکه.

تُثِيبَتِ الْمَرْأَةُ: ئافهرمه که بیوه زن بوو.
استثابه: داوا ی پاداشی لی کرد.

الثَّائِبُ: نه و بایه به هیزمه به پیش
بارینی باران هه لده کا.

ماء ثائب: نه و ئاوه یه که شه پۆلی
ده ریا دهبه اوی بۆ قه راغ و له جال و
جوڤلدا ده مینیتیه وه.

الثَّوَابُ: پاداش ۵ به خشش ۵ قورئان
ده فهرموی: ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ
الثَّوَابِ﴾.

الثُّوبُ: پۆشاک ۵ هه ر شتیک ئاده میزاد
بیکاته پۆشاک ی خوی ۵ ده گوتری:

(رجل طاهر الثوب) پیاوێکه
داوڤنپاک و بی عه یب و خه وشه).

ثوب الماء: نه و پیسته یه کۆرپه ته له
مندالسدانی دایکی دا تیییدا
ده مینیتیه وه تا له دایک ده بی ۵ تۆپه
هوماشیکه به نه ندازه ی جودا جودا.
الثَّوَابُ: کراس هروش.

الثیب: ئافهرمتیکه کج نه بی ۵ کجینی
نه مایه.

المکاب والمثابة: خانوو مال و په ناو
شوینی حه وانیه وه ۵ قورئان
ده فهرموی: ﴿وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً
لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا﴾ ۵ کۆمه لگای ئاده میزاد
۵ پاداش.

المثوبة والمثوبة: پاداش ۵ قورئان
ده فهرموی: ﴿لَمْثُوبَةً مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ
خَيْرٌ﴾.

ثَارَ ثَوْرَانَا وَثَوْرًا وَثَوْرَةً: رابه پئی و وروژا،
پهرت و بلا و بۆوه ۵ ده گوتری: (ثار
الدخان والغبار وثار الدم بفلان وثار
به الحصبة وثار به الشر والقضب وثار
الماء من بين كذا): به ته وژمی ئاوه که
هه لقولا ۵ (وثار به الناس) خه لکه که
هیرشیان بۆ کردو له ده وری گرد
بوونه وه.

أثاره إثارة واثاراً: وروژاندی، بلاوی
کرده وه، په رته وازه ی کرد، قورئان
ده فهرموی: ﴿فَأَكْثَرَنَ بِهِ نَقْعًا﴾.

أثار الأمر: کاره که ی خسته به رباس و

لَيْكُؤْلَيْنَهُو مَو گرنگی پی دا ۵ بۆیه له
 نه ئهردا هاتوو: (أَلْيُرُوا الْقُرْآنَ فَإِنَّ فِيهِ
 خَيْرَ الْأَرْسِلِينَ وَالْآخِرِينَ): له قورئان
 تيفكرنو ورد ببنهوه بيخه نه
 بهرباسو لَيْكُؤْلَيْنَهُو بئگومان خيرو
 چاگه پيشينان و نهوانه له وهودوا
 دېنه كۆپى ژبانه وهى تېدايه.

ثَوْرُهُ مَثَارُهُ وَثَوْرًا: قه له مېازى بۆيه و
 په لامارى دا.

ثَوْرُهُ: به مانا (أَثَارُهُ) هاتوو.
 ثَوْرُهُ: به مانا (ثَار) هاتوو.
 ثَوْرًا: قه له مېازى يه كتر بوون و
 په لامارى يه كيان دا.

استثارة: به مانا (أَثَارُهُ) هاتوو.
 الثَوْرُ: كه له گا، (ك: ثيران) ۵ بورجيكه
 له بورجه كانى ناسمان.

الثورة: شۆرش و راپه رپين دژى دهسه لات
 ۵ راپه رپين و بهرخودانه له لايه ن
 جه ماومره وه بؤ به ديه ينانى
 گۆرانكارى بنه رمتى له بارودوخى
 سياسى و كۆمه لايه تيدا.

المثورة: زهوييه ك زورى كه له گا ئى
 هه بن، (ك: مثاره).

ثَالٍ ثَوْرًا: شيتى ئى دمر كهوت وه ئى زور
 به زهوى نا ۵ گيل و نه قام بوو.

ثَالٍ الثَّيِّبِ: شته كهى هه لپزاندى ترساندى.
 ثَوْلٌ ثَوْلًا: جه واشه بوو، شيتييه كهى تيدا

به رجه سته بوو ۵ دهگوترى: (هر
 ائول وهى ثولاء)، (ك: ثول).
 اثثال: هه لپزاو پالى پيومانرا، رادرا.
 انثال عليه الناس: خه لك لى
 كۆبووه وه له هه موو لايه كه وه
 هاتنه سه رى.

انثالت عليه الأفكار: زور بىرو بۆجونى
 جيا جياى بۆ به يدابوو نه يزانى
 به كامه يان كاربكا (وانثالت عليه
 العبارات) وشه ورستهى جؤراو
 جؤرى بؤ هاتن نه يزانى كامه يان
 بلئ و كامه يان بنووسى.

ثَثُلٌ: به مانا (انثال) دئ.
 الاثول: گيل و خيىر تيدا نه بوو،
 ته مبه ن و خو پى و هيج له ده ست
 نه هاتوو ۵ دهگوترى: (شَيخُ الثَّوْلُ مِنْ
 شيوخِ أئاوله).

الثَّوْلُ: كۆمه لى ههنگ (پوره ههنگ).
 الثَّوْمُ: سير، گيايه كه له پى رى
 (زهنبه قيهيه) نزى كهى دوو سئ
 بست بهرز ده بيته وه، بنكه كهى
 له زهوى دا رهگو ريشهى بارىكى
 ههيه ۵ بؤنىكى كه سكونى ناخوشى
 ههيه، له ناماده كردنى خواردمه نيدا
 به كارده هينرى، هه روا له بوارى
 يزيشكيشدا به كار ده هينرى.

الثوينى: نارد كه ده كرى ته ژنر

گونتكه هه وير بۆ نه وهى بكرى
به نان.

ئوى بالكان و ليه ثواء؛ لهو شوينه جيگر
بوو مايه وه قورنان دمه رموى؛
﴿وَمَا كُنْتَ تَارِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ...﴾.
الثرى بالكان؛ لهو شوينه مايه وه
تييدا نيسته جى بوو.

اثرى فلاناً بالكان: فلانكه سى لهو
شوينه جيگر كرد.

ثواء بالكان: به مانا (اثواء) دى.
تگواء: داواى ليكرد كه له خانويكدا
نيسته جى بكا.

الثاية: شوينى تييدا كردبوونه وه
چهند بهردىك دهخرينه سهرهك
بۆ نيشانهى گوپره پنگا لهكيوو
كهژدا ۵ بۆ نه وهى ريبوار شارها بى
۵ خيمه يه كه له چهند چله دارو
كراس و پهړو دروست دهكرى.

الثرى: تهپولكه و گردولكه ۵ جارى وا
دهبى له سهر نهم جوړه تهپولكانه
چهند بهردىك دهخرينه سهر بهك

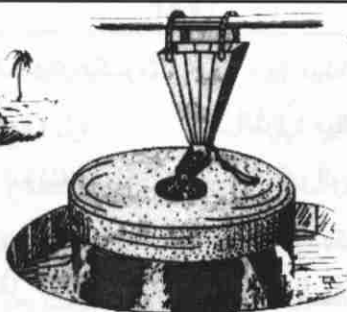
بۆ نيشانهى تولهرنى شوينى چۆل
الثرى: نيسته جى جيگر بوو ۵ ميان،
(ك: اثراء) ۵ هودهو مائيك
نامادهكرابى بۆ ميان، (ك: اثرية) ۵.
الثرى: بۆ ميينه بهكار دى، (ك:
ثرايا) يه.

المثرى: مهنزل و شوينى ههوانه وه
تييدا مانه وه ۵ قورنان دمه رموى؛
﴿أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ﴾.
أبو مثرى: خاومن مال.

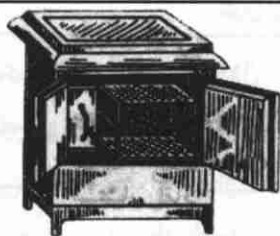
أم مثرى: نافرمتى خاومن مان و
ليپسراوى ناوماال (ربة البيت).
ثيبت المرأة: نافرتهكه بيوهژن بوو.
ثيبت المرأة: نافرتهكه بيوهژن بوو.
التيب: نافرمتيك كچينى نه مابى.
الثيل: گيايهكى ته مهن دريژه، به سهر
زهويدا بلاو دهبيتته وه هه ندى شوين
پيى دهلئين (زميج).

مثاب البئر

ثقال

مئجة

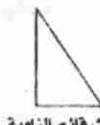
ثغرة

مثلث متساوي الأضلاع

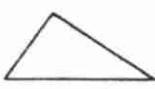
مثلث متساوي الساقين

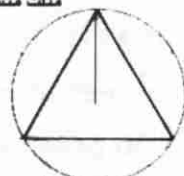
مثلث قائم الزاوية

ثقوب

مثلث منحرف

طريقة رسم مثلث متساوي الأضلاع

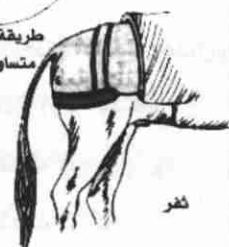
ثنا

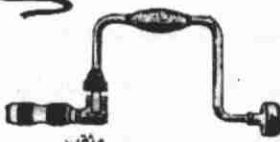
اثنى عشري

ثقاب

ثغر

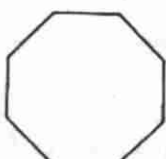
مئقب

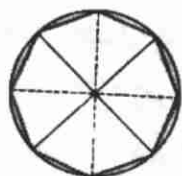
ثمام

عشب الثعلب

مئتن

طريقة رسم مئتن

ثريا

الثمرة وقسامها

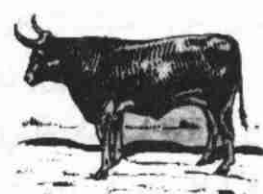
ثعلب

ثيل

ثوم

ثود

جیم: پینجهم پیتی ریزبهنندی پیتهمکانی
هیجایه.

الجازولین: جۆرئکه له بهرهممهکانی
نهوت.

جئ جئ: بانگکردنی خوشتره بۆ سهر
ناو.

جَا جَا الابل: بهوتنی (جئ جئ)ه بانگی
خوشترمهکی کرد بۆ ناو خواردنهوه.

الجوجوؤ: شوونی بهیهگههشتنی سهره
نیسقانی سینگه ۵ پێشی کهشتی،

لهفهرمايشتيکی نیمامی عهليدا
هاتوو دهئ: (کائي انظر الى مسجد

کجوجوء سفينة او نعامه جائمة)، (ک:
جآجئ).

جَابَ جَابًا: گله سورمهکی فروشت ۵ مال و
سامانی پیکهههونا.

الجَاب: گله سورئکه پهمگی پئ
دهکری ۵ ناوک ۵ ئادهميزادی دهو

چاو گرژ ۵ کهره کئوی ۵ شیر.
الْجَابَةُ: بۆ مئینه بهکاردئ.

جَابَةُ البطن: نیوان ناوک و بهر.
جَاثَ بِحَمْلِهِ: بههورسی بهکۆلهکهیهوه

توانی بهروا.
جَاثَ الرجل: بهیاوهکه ههوالهکانی

گواستهوه ۵ (هو جَاثَ وَجَاثَ).
جَيْثَ جَاثًا: به تهملهی ههلسایه سهرپئ ۵

که شته هورسهکی ههگرت زۆر
بهزهحمهت ههلسایه سهرپئ.

جَيْثَ جَيْثًا: ترسا، (هو مجرث)، پئغههمهر
(د.خ) دهربارهی جارئک بینینی

جويرائيل دهفهرموئ: (فَجَيْثُ مِنْهُ
فَرَقًا).

أجاءه الغنل: کۆلهکه ماندووی کردو
بهپرستی ئی بهرئ.

إنجاث النخل: درهخته خورماکه
کهوته سهر زهوی.

المجؤر: کۆلهکهی مانگای کئوی، (ک:
جاذر).

جَارَ جَارًا وَجُورًا: دهنکی بهرز کردهوه ۵
دهگوترئ: (جَارَ الْبَقَرُ) مانگاکه

بۆراندی ۵ (جَارَ الى الله) هاوارو دادو
هیغانی بۆلای خودا کرد لالایهوهو

پاراپهوه ۵ له هورئاندا دهفهرموئ:
﴿إِذَا هُمْ يَجْأَرُونَ﴾ ۵ پئغههمهر

(د.خ) دهفهرموئ: (کائي انظر الى
موسی له جُورًا الى رَبِّهِ بالتلبية).

جَارَ النبت جَارًا: رومهکهکه درئژ بوو،
بهرز بووه.

جَارَ الأرض: زهوییهکه گزوگیاکهی بالای
کردو بهرزبووهوه.

جَيْرَ جَارًا: لهسنگی دا گیرا، پارومهکه،
ناومهکه له سنگی دا گیرا.

جَاهُ: ترساندی، (هر مُجَاف)، دهگوتری:
(رجل مُجَاف): پیاویکی ترسنوکه.

اجْتَاهُ: خستی، بهزهوی دا دا.
إِنجَاهُ الشَّجَرَة: درهخته که لهرهگه وه
هه لکه نندرا.

جَيْتَل: که متیار ه نهم وشهیه واباوه (ال-ی
ناخریته سهر ناگوتری: (الْجَيْتَل).
جَيْتَلَة: که متیار.

الْجَيْتَل: ههرشتیک که تهو زهه لاج بی.
جَای علیه جَایاً: گهستی.

جَای الشَّيْءِ جَآوُا وَجَایاً: بهندی کرد ه
گلیدایه وه ه بهستییه وه ه له پندی
پیشیناندا هاتووه دهلی: (أَحَقَّ
لَا يَجَای مَرْغَة): گیل و نهقامیکه تف
لهدهمی دا ناووستی، واته: ناتوانی
نهینی له دلی خویدا بهیلتیه وه.

جَای الْكَرْب: کراسه که ی دوری و ریک و
پیکی کرد.

جَای السَّفَاءِ وَالْثَغْل: کونده که وه نهعله که ی
پینه کرد.

جَای الْقِدْر: سهکولکه ی بؤ منهجه له که دانا.
جَای الْقَنْم: پاریزگاری مهرو مالاته که ی کرد.
جَای الْفَرَسُ وَالْحَرَة جَای وَجُزَة:
سوراپیه که ی مهیل و لیل بوو،
دهگوتری: (کئیبه جَآوَاء): که تیبه
یه ک رنگ لیل و ژمنگاوییه.

أَجَای الْقِدْر: سهکولکه ی بؤ منهجه له که
دانا پارچه پیستیک یان شتیکی له و
جؤره دهخریته ژهر منهجه له وه.

الْجَآوُ: رشانه وهو سکچون که توشی
نادهمیزاد دهبی.

الْجَآو: له پیاوان مه بهست پیاوی که تهو
جوارشانهیه ه له باران: بارانی زؤرو
به خوهره و لیزمهیه ه له گزوگیا:
روهکی تهرو تازهو ناسک و تیر ناوه.
الْجَآوُ: شت له بین گیران و به ناخوشی
قوتسدانی خوارده مه نییه ه
جوزانه وهو خوران و پهیدا بوونی
ترشاپیه له قورگدا.

جَآوُ بِالْمَاءِ جَآزاً وَجَآزاً: قورگی به ناو گیرا،
ناوی له بین گیرا، (هر جَآوُ وَجَآوُ).

أَجَآوُ: له بین گیراند، وای لی کرد
خؤراکه که له قورگی بگیری.

جَآثَتْ نَفْسُهُ: خه و ناره حهتی، ترسو
بی می روله زیدادی بوو.

جَآشْ ایه: روی تیکرد.

الْجَآشْ: نهفس یان دل، دهگوتری: (هر
رابطُ الْجَآش): دل قایم و وره بهرزه،
لهته ننگانه دا خؤراگرو پشو دریزه.

الْجُشُوشْ: سینگ ه پیاوی که تهو
جوارشانهیه ه به شتیکی شهو یان
کؤمه لیک خه لکه.

جَآفُهُ جَآفاً: به عهرزی دادا، خستی،
ترساندی.

جَآفُ الشَّجَرَة: له پهگو ریشه وه
دره خته که ی هه لکه نند.

جَافَ الرَّجُلُ جَافاً وَجُفَافاً: پیاوه که ترسا ه
برسی بوو.

الْجَبَّاءُ: پارچه پیستیکه یان پارچه
قوماشیک یان دارتکی تهخت
دهخړیته ژر منجه له وه، (ك: جناء).

الْجَنُوءُ: پینه.

جَبَّ السِّيفُ وَالْبَصْرُ جَبًّا وَجَبُوءًا:
شمشیر هکه کول بوو نه پېرې، چاو
کزبوو نه پېینی.

جَبَّ عَنِ الشَّيْءِ: لږ ترسواو خوی
شارده وه.

جَبَّ عَلَيْهِ: گوزو گومبته لږی دمرکه وت ه
له حه دپشې ئوسامه دا هاتوو ده لږ:
(فَلَمَّا رَأَوْا جَبَّتَا مِنْ أَخِيَّتِهِمْ).

جَبَّاتُ الْغِيَةِ: ماره هکه به نه سپای کشاو
خوی شارده وه.

جَبَّاتُ الْأَرْضِ: زهوییه هکه قاجکی زور
بوو.

أَجَبًا عَلَيْهِمُ: له به رزاییه وه به سهری دا
روانین

أَجَبًا الزَّرْعُ: به رو بوومی گشتو کاله هکی
شیندرو کرد، پش نه وهی بهر هکی
پښ بگا فروشتی، خواردی.

أَجَبًا الشَّيْءُ: شته هکی شارده وه،
دهگوتری: (أَجَبًا مَالَهُ): مال و
سامانه هکی له لیپرسراوانی زهکات
کو کردنه وه شارده وه.

الْجَبُّ: عه مباراویکه له کتودا ناوی تیډا
کو دمېته وه، (ك: أَجَبْتُ، جَبَّاءُ).

الْجَبَّاءُ: قارچك، کارگ ه تهخته دارۍ قاپقاپ
ه تهخته به هکه دهکړته بنکی نه عل.

الْجَبَّاءُ: نافرمتۍ مه مکی قیت بووېن.
الْجَبَّاءُ: ترسنوک (الْجَبَّاءُ) به مانا (الْجَبَّاءُ)
دی.

جَبُّ جَبًّا وَجَبَّابًا: پرې، کوتایې پښ دپنۍ
ه هر له مانایه وه په هکه پیغه مبه
(د.خ) دمه رموی: (الإسلام يجب
مقابلته) واته: نیسلام هه موو داپو
نهریتکی پش خوی له کوفرو
بیدینی قه لاجوده کاو نایانه لږی.

جَبُّ الْخَصِيَةِ: گونی دمره ټنا ه (جَبُّ فُلَانًا)
به سهریډا زال بوو.

جَبُّ التَّخْلِ: درهختی خورماکۍ
موتور به کرد توه هکی به سهر دا
رشت.

جَبُّ الْبَعْرِ جَبًّا: حوشر دوگه هکی
پوکایه وه برپایه وه (هو أَجَبُّ، هی
جَبَّاءُ)، (ك: جَبُّ) ه دهگوتری: (إمرأة
جَبَّاءُ) نافرمتیکه سمتی نین، گوشت
به رانیه وه نیه، یان سنگ و مه مکی
گه وره نین.

أَجَبُّ اللَّبَنِ: ماسته هکه روئی لږ وهی
هات، روئی هه بوو.

جَابَةٌ جَابَةً وَجَبَّابًا: به سهری دا زال بوو،
دهگوتری: (جَابَةٌ فِي الْقَرْيَةِ)
له میوانداری و سه خاوت دا له و
باشتر بوو ه (جَابَتِ الْمَرْأَةُ صَاحِبَتَهَا):
نافرته هکه له جوانیډا زال بوو
به سهر دهسته خوشکه هیدا.

جَبَّبَ: به گورجی روئی قاجاندی ه

لهحه ديثيك دا كه (مورق)
 ريوايه تي كردوو دهئ: (التمسك
 بطاعة الله اذا جيب الناس عنها كالكار
 بعد الفار).
 جبب الفرس: بهلكى قاجى نه سپهكه
 تانه زنوى بوو.
 اجتب: جبهى له بهر كرد ۵ (اجتب
 الشئ) شته كهى بريه وه.
 انجب: بؤ موطاوعه هاتوو، دهگوتري:
 (جبيته فاجب).
 تجاب الرجلان: نهو دوو پياوه زن
 بهزنيان كرد ههريه كه يان خوشكى
 نهوى تريانى ماره كرد.
 الجباب: گراني كوشنده و قاتو قري
 (الجباب) به مانا (الجباب) دئ ۵ شتى
 بئ نرخ و بئ بايه خ ۵ شتيكه
 دهكه ويته سهرماس تاوى شيرى
 حوشتر وهكوو رونه كه ره دهجى.
 الجب: بيري ناو كه پان و پوپر بئ، (ك:
 اجباب ، وجباب و جبة).
 الجبالية: پيريكن له موعته زيله كانى
 به صره، كه ربه ره كه يان نه بو عمل
 موحه ممه دى كورى (عبد الرهاب)ى
 جوبائيه سالى ۲۰۲ ك مردوو
 نيسه بهى نه بو عمل بؤلاى كوندى
 جوبهيه كه هه ريميكه له خوزستان.
 الجبة: كه وايه كى ناو دامانى قوئل فش و
 فوئل، په خه كهى سه ره بهر
 له سه ره وه بؤ خواره وه كراويه،

له سه ره بؤ شاكه وه له بهر دهكړئ.
 الجبة: زري ۵ نه ملاو نه ولاى چاوه يان
 برؤكانيه تى ۵ بؤ خانوو: ناو پرستى
 په تى بؤ شير و رمب: كالانه كه په تى ۵
 هه روا ناوه بؤ نهو شوينه قاج و ران
 پيك دهگه ينى، (ك: جبب وجباب) ۵.
 الجبوب: زهوى رهق و پته و ۵ گل و خوئل.
 المجبة: ناو پرستى ريگه.
 الجببت: هه رشتيك جگه له خودا
 په رستش بؤ بكري ۵ كاهين و
 كوله و منانى ساحيرو جادوباز، خودى
 سيحره كه ۵ قورئان دهفه رموى:
 ﴿يُؤْمِنُونَ بِالْجِبِّ وَالْجَبِّ وَالطَّافُوتِ﴾.
 جبب: قهله و بوو (جبب الرجل):
 پياوه كه به مهبه ستي خودا په رستى
 به جيهان دا گهرا.
 تجبب: دؤلچهى ناوتيدا خواردنه وهى
 حوشترى په يدا كرد.
 الجبببة: قاپيكه ديزهيه كه: گوشتى
 كوتكو توكراوى تى دهكړئ و تيدا
 دهكوئيندري و دهكړي ته قاوومه و
 له سهفهرو كاروان كردندا دهكړي ته
 تيشوو، (ك: جباب).
 الجبببة: به مانا (الجبببة) دئ ۵
 زهرفيكي چه رمينه (دؤلچهيه كه)
 حوشترى تيدا ناو ددري ۵
 زهنبيله يه كى چه رمينه گلى تيدا
 دهگوپزري ته وه، (ك: جباب) له
 حه دپي عوروده هاتوو دهئ: (ان

مات شی من الابل فخذ جلدہ لاجعلہ
جبابب يُنْقَلُ فیہا).

الْجَبَّانَةُ: نَمُو شَوِیْنَه بِه جِهَك و
تَهَقَمَه نِی تَیْدَا هَه لَدَه گِیْرِ.
جَبَدَ الْعِنَبُ جَبْدًا: تَرِیْکَه بُوْلَه کَانِی بِجَوَك
بوون و وشکَل بُوو.

جَبَدَ الشَّيْءُ: شَتَه کَهی بُوْلَای خُوْی
راته کاندو کِیشی کرد ۵ له حَه دِیْشی
پِیْغَه مَبَرْدَا هَاتَوَوَه دَمَفَر مَوْی:
(لَجَبَدَنِي رَجُلٌ مِنْ خَلْفِي): لَه دَوَاوَه
پِیَاوَنِک پُوْشَاکَه کَه می راتَه کاندو
بُوْلَای خُوْی کِیشی کردم.

اجْتَبَلَهُ: بَه مَانَا (اجْتَذَبَهُ) دِی.

اِجْتَبَدَ: بَه مَانَا (اِجْتَذَبَ) دِی.

جَبَرَّ جَبْرًا وَجَبْرًا: چَاک بُوَوَه چَاکی کردَه وه،
رِیْکی خَسَتْ، وای لَنْ کرد بَجِیْتَه وه
شَوِیْنِی خُوْی یَه ک بَگَرِیْتَه وه،
دَمَوْتَرِی: (جَبَرَّ الْعَظْمُ الْکَسِيرُ).
جَبَرَّ جَبْرًا وَجَبْرًا وَجَبْرًا: چَاکی کردَه وه،
شَه بَکَه و موشَه مَمَای لَنْ بَه سَتْ.

جَبَرَّ الْفَقِيرَ وَالْأَتِيمَ: پِیُوْیْسْتِیَاتِی خُوْی بُوْ
هَه زَارَه کَه یَان بُوْ هَه تِیَوَه کَه دَابِیْن کرد.
جَبَرَّ عَظْمَهُ: نِیْسَقَانَه کَهی بَرْدَه وه شَوِیْنِی
خُوْی و لَه فَاو و شَه پَکَهی پِیُوْیْسْتِی
لَنْ پِیْچَا.

جَبَرَّ مَافَقْدَهُ: بَارْتَه قَای نَمُو شَتَه ی لَه
دَه سْتِی دَاوَه (لَه کِیْسِی چَوو)، پِیْی
بَه خَشِی.

جَبَرَّ الْأَمْرَ جَبْرًا: کَارَه کَهی رِیْک خَسْتَه وه و

هَه لِی سَه نَگَانَد.

جَبَرَّ فَلَانًا عَلَى الْأَمْرِ: فَلَانْکَه سِی نَاچَار کَرْد

نَه و کَارَه نَه نَچَام بَدَا.

أَجْبَرَهُ عَلَى الْأَمْرِ: بَه مَانَا (جَبَرَهُ) دِی.

اجْتَبَرَّ الْعَظْمُ: بَه مَانَا (جَبَرَّ) دِی.

اجْتَبَرَّ فَلَانٌ: دَوَای هَه زَارِی دَه وْلَه مَه نَد

بُوو دَارِیْیَه کَهی گَه شَه ی کَرْد.

اِجْتَبَرَّ الْعَظْمُ: بَه مَانَا (جَبَرَّ) دِی.

تَجَبَّرَ: فِیْزِی کَرْد و خُوْی بَه زَلْزَانِی.

تَجَبَّرَ الْعَظْمُ الْکَسِيرُ وَالْفَقِيرُ وَالْیَتِيمُ:

بَه مَانَا (جَبَرَّ) هَاتَوَوَه.

تَجَبَّرَ الشَّيْءُ: شَتَه کَه خَه رِیْکَه بَارِی

خُوْی بَگَرِی و رِیْک بَکَه و ی ۵

دَمَوْتَرِی: (تَجَبَّرَ النَّبْتُ وَالشَّجَرُ):

رَوَه کَه کَه درَه خَتَه کَه دَوَای سِیْس

بُون و لَوَاوِی نَاهِیْکِیَان تِیْگَه پَرِیْیَه وه

سَه رَه لَه نَوِی سَه و ز بُوونَه وه ۵ (تَجَبَّرَ

الْکَلْبُ): لَه و مَرَه کَه گَزُوْگِیَاکَه دَوَای

نَه وه ی مَه رَو مَالَات خَوَارْد و بُوْیَان

سَه رَه لَه نَوِی هَه لِیْدِیْیَه وه شِیْن بُوَوَه.

تَجَبَّرَ الْمَرِیضُ: نَه خُوْشَه کَه بَار و دُوْخِی

تَه نَد رَو سْتِی بَه رَه و بَاشِی دَمَر وَا

خَه رِیْکَه چَاک بِیْیْتَه وه.

تَجَبَّرَ فَلَانٌ: فَلَانْکَه سِی هَه نَد ی لَه و مَال و

سَامَانَه ی لَه دَه سَتْ دَابُو و دَه سْتِی

کَه و تَه وه ۵ (تَجَبَّرَ الرَّجُلُ مَالًا):

پِیَاوَه کَه مَالِی دَه سَتْ کَه و ت.

اسْتَجَبَّرَ الْفَقِيرُ: هَه زَارَه کَه بَه هُوْی

بَار بُوْگَرْدِنِی خِیْر خَوَازَان و مَزَعِی

نَابُورِی بَاش بُوو.

جارور أو جزار

جعبة

جبین أو جبہ

جراب

جرارة

مجرد

جبة

جزدان

جسر

جرس

جبة

مجدار

مجداف

جيش

جرومق

جزع

جديلة

مجرفة

جرن

جراب

ميز

جبارة

جربان

جرجير

جزمة

مجقة

جريس

مجس

جزن

جلد

جاروش

جربية

جلدة

جرتي

جدجد

جوزجوز

استَجْبَرَ فُلَانًا: زنده رهوی کرد
له چاکه کردن و یارمه تیدانی
فلانکەس و زۆر هەولی دا کەم و
کوچی ههزاره که چاره سهر بکا.

الْجُبَّارُ: ته که ببور کردن و خۆبه زلزانين
الْجُبَّارُ: به فیر و چوون، خوین و برینیکه
توله ستاندننه وهی تیدا نیه، هه ره بوو
ناکریتته وه، دهگوتری: (حرب جبار)
خوین وهرگرتن و توله ستاندننه وهی
تیدا نییه ۵ به مانا (بی تاوانی)
هاتوو، دهگوتری: (أنا منه جَبَّارٌ) ۵
ههروا له پیتش ئیسلامدا ناو بوو بۆ
روژی سێ شه ممه.

الْجَبَّارَةُ: کاری هه ئبه ستنه وهی ئیسقانی
شکاو، وهستایی و دهست رهنگینی
لهو بهوارده ۵ ههرواناوه بۆ ئه
شه پکه و له قاف و موشه مهایه
دهخریتته سهر برینه که و شویننه
شکاوه که وه، (ك: جبار).

الْجَبَّارُ: ناویکه له ناوه جوانه کانی خودا ۵
به مانا خۆبه زلزان و فیزکه هاتوو ۵
بالادهستی چهو سینهر وهی بی بهزه بی،
دهگوتری: (قلب جبار) دلکی بی
رحم و بی بهزه بییه، په ندو نامۆزگاری
هه ئناگری، (ك: جبارة) ههروا ناوه بۆ
دره ختی خورما که بهرز ده بیتته وه
له وهدا نامینی دهستی بگاتی.

الجبر: ئه و که سهیه زۆر بی بهزه بی و
بی و سهر رهق و خود په سه ندبی.
الجبر: پیاوی ئازاو به جهرگ، ئه و

شه پکه ی ئیسقانه شکاوه که ی پی
هه ئده به سترینه وه، (ك: جبار) ۵.
ومذهب الجبري: ئه و رێباز و بیرو
بۆ چونهیه په پره و کارانی پێیان وایه
بهنده کان ناچارن له سهر کردنی
کاره کانیان و بۆ خۆیان هیچ
دهسه لاتیکان تیدا نیه.

علم الجبر: به شیکه له به شه کانی
زانستی ریاضه (ماتماتیک).

الجبري: نرخ دانانی تهوژی،
دیاری کردنی به های کال له لایه
دهسه لاتی هه رمانه وه او نابی به هیچ
جۆریک له و نرخه لایه مین.

الجبرياء: شکۆمه ندی و کیریا.
الجبريَّة: ته که به ورو خۆبه زلزان ۵
رێبازی ئه وانهیه پێیان وایه که
هه رچی دیتته سهر رتی ناده میزاد
له ژیا نیدا له ئه زه لدا بۆی دیاری
کراوه و بهنده هیچ دهسه لاتیکی نیه
له ئه نه جامدانی کاره کانیاندا.

الجبروت: قارو قههر.
الجبروتة: ئه و شه پکه و له قاف و
موشه مهایه که له سهر ئیسقه
شکاوه مه.

جبريل: فریشته ی نیگا هینان، ههروا،
دهگوتری: (جبریل): جیبرین.

جَبَسَ الْعَظْمَ الْكَسِي: ئه ندامه ئیسق
شکاوه که ی گرته گهچ.

تَجَبَّسَ فِي مَشِيَتِهِ: له روشتن دا خوی
باداو فیزو نازی کرد.

الْأَجْبَسُ: پیاوی لاوازو تر سنۆك.

الْجَبَّاسُ: ئەو كەسەى جیبس دروست دمكا ۵ لەفافو گەچەكە نامادە دمكا بۆ تیگرتنى لەشۆژنە شكاوگە ۵ كەچ فروش ۵ سروشتو شكو تەبیات توندو رهوش ناشیرین. الْجَبَسُ: گەچ، كەرەستەى بیناو بیناسازی ۵ ماددەیهكە لـه كیاریتاتی (كالیسیوم) ی هاپاو وردكراو ۵ پیاوی وشك و رمزا گران، پیاوی له نیم و گیل و فشەكەر ۵ بیچوو ورج، (ك: اجباس و جوس).

جَبَلُ اللَّهِ الخلق جبلاً: خودا وەند دروستكراوانی بەدیھێنان. جَبَلُهُ عَلَى كَذَا: لەسەر ئەو ەى هینا، دەگوتری: (جبلت القلوب على حب من احسن اليها).

جَبَلُ الشَّيْءِ: شتەكەى توندو پتەو كرد ۵ (جبل فلاناً على الشئى والأمر): فلانكەسى لەسەر فلان شتو فلان كار راهیناو وای ئی كرد پابەندى بچ و لایى لانهدا.

جَبَلٌ جَبَلًا: كە تەو زەبەللاخ بوو، ناھۆلاو نەكەموت بوو (ھو جَبَلٌ وَجَبَلٌ).

أَجْبَلٌ: بەرھەو كێو رۆی ۵ كێویكى توش ھات ۵ بیرى ھەلەكەندو گەبشتە دەمارە خاكی پتەو ۵ دەگوتری: (أَجْبَلُ الشَّاعِرُ): شاعیرەكە قسەى بۆ نەكراو نەیتوانی ھەستى خۆى دەربری.

أَجْبَلُ فلان: فلانكەس لەكارەكەیدا تی شكاو سەرگەوتونەبوو ۵ چروك و دەست فوچاو بوو بەخشش و عەطای نەبوو.

أَجْبَلُ فلاناً: فلانكەسى بە چروك و بەخیل بینی.

أَجْبَلُ فلاناً على الشئى والأمر: فلانكەسى لەسەر فلان شتو فلانكار راهینا.

جَابَلٌ: لە كێوگە نەھاتە خوار، كەوتە كێو و لەوئى نیشتەجى بوو.

جَبَلُهُ: برپیهو ە دولەتى كرد.

تَجَبَّلٌ: چوو ە كێو ۵ (تَجَبَّلُ فلان مال فلان): فلانكەس ھەموو مالى فلانكەسى بۆخۆى برد.

الْجَبَلُ: نەتەو، كۆمەلێك لە ئادەمیزاد، گۆرەپان، (ك: أَجْبَلٌ وَجَبَلٌ).

أَلْجَبَلُ: گەل و نەتەو، كۆمەلێك ئادەمیزادى زۆرو زەبەندە.

الْجَبَلُ: بەمانا (جَبَلٌ) دى ۵ درەختى وشكەو ە بوو.

الْجَبَلُ: ھەر شتێك لەرو بەرى زەوى بەرز

بیتەو ە لە بەرزایى گردۆلكەو تەپۆلكە تێپەربكا، (ك: أَجَبِلٌ وَجَبَالٌ)

وَأَجَبَالٌ ۵ دەگوتری: (فلان جبل)

فلان خۆگرو چەسپاو ە ھىچ شتێك

ناى لەرزىنى ۵ ریش سپى نەتەو ە

پیاو ماھۆل ۵ زاناو لیھاتوو.

أَبْنَةُ الْجَبَلِ: مار ۵ بەلاو كارەسات،

خودی شته که دپته گایه وه، هیچ
 هیژیکی دهره کی کاری تی نه کا.
 الْجَبِيلُ: کومه لیک ناده میزاد ۵ پیای
 دهم و جاو ناشیرین و رمزاگران.
 الْجَبِيلَةُ: هۆزو خیل و سروشت.
 الْجَبَالُ: نه کله و مت ۵ دهگوتری: (إمرأة
 مجال) نافرمتی جهسته زه به لاج و ناقولا.
 جَبْنٌ جَبْنًا: ترسا له شتیک که شیایو ئی
 ترسان نییه.
 جَبْنٌ جَبْنًا وَجَبْنًا وَجَبَانَةً: به مانا (جَبْنٌ) دئ
 ۵ (هو جبن وجبان وهي جبن وجبان)
 ۵ دهسگوتری: (هي جَبَانَةٌ).
 أَجْبَنُهُ: به ترسنوکی له قه له مدا ۵ وای ئی
 کرد بترسن.
 جَبْنُهُ: به ترسنوکی حیساب کرد، وای ئی
 کرد بترسن.
 أَجْبَنُهُ: به مانا (أَجْبَنُهُ) دئ ۵ شیره که ی
 کرد به پهنیر.
 تَجَبَّنَ اللَّبَنُ: شیره که وهکوو پهنیری لیها.
 التَّجَبُّنُ: له زاراوه ی پزیشکاندا گۆرانی
 نه نسجه ی داهیزاوو کرمؤل بو
 پارچه یه کی هه ویر ناسای رهنگ
 گهنمی، یان رهنگ زهردیکی کال له
 پهنیر بچن.
 الْجَبَانُ: ترسنوکی پیچه وانه ی نازاو
 نه به رد.
 جبان الوجه: روته نک، به حه یاو شهرم
 جبان الکلب: میواندارو سه خ
 سروشت، (ك: جنـاء).

دمنگدانه وه، دهگوتری: (ما أنت الا
 كابة الجبل مهما يُقْلُ يُقْلُ): تو وهکوو
 دمنگدانه وه ی شاخ وه های همرچی
 بگوتری دمیلیته وه، نه مه
 به که سیك دهگوتری که
 شوینکه و ته ی خه لك بی و هیچ راو
 بۆجونی نه بن و جه ماعه تی
 (نه شه دو بیلا) بی!!.

الْجَبَلَةُ: زهوی قایم و به وه که باج و
 قولینک کاری تی نه که ن ۵ هیزو
 توانا ۵ سروشت ۵ عه یب و عار ۵
 دهم و جاو ۵ پیستی دهم و جاو.

الْجَبَلَةُ: به مانا (الْجَبَلَةُ) دئ ۵ گهل و
 نه ته وه ۵ کومه لیک ناده میزاد ۵ له
 زانستی زیاندار ی دا ماده یه کی
 لینجی پیکهاته یه کی موعه قه دی
 کیمیاوییه نه م ماده یه بنه ماو
 نه ساسیکی سروشتیه بو
 گیانه به رو دهرخت و روهک.

الْجَبَلَةُ: پیکهاته ی شت و سروشتی شت ۵
 گهل و نه ته وه ۵ کومه لیک ناده می.
 الْجَبِلُ: نه ته وه ۵ کومه لیک ناده میزاد ۵
 قورنان دمه رموی: ﴿وَلَقَدْ أَضَلُّ
 مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا﴾.

الْجَبِلُ: به مانا (الجبل) دئ.
 الْجَبِلَةُ: دروستکردن و پیکهاته ۵ نه ته وه
 ۵ قورنان دمه رموی: ﴿وَالْقُرْآنُ الَّذِي
 خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّ الْأَوَّلِينَ﴾.

الْجَبِلِيَّةُ: جم و جولی سروشتی ۵ نه م
 جم و جوله ی به هیزی سروشتی

الْجَبَّانُ: ساراو بيايان ۵ گۆرستان.

الْجَبَّانَةُ: به مانا (الْجَبَّانُ) دى، (ك: جباين).

الْجُبْنُ: شيريك توند بووبى بوبىته په نير به تىكه وليكه يه كى تاييه تى.

الْجُبَيْن: به شىك له ناوچه وان پشتى

زولف لاي راست و لاي چه پى

ناوچه وان هه رچه نده له كتيبى

نه حمه ديدا ده لى: (جه بين و

جه بهه) ته وئله.

الْمُجَبَّنَةُ: هه رشتىك پياو هه لى بى بۆ

رژدى و چرۆكى، ده گوتري: (الولد

مَجْنُونُ): منداڤ واده كا باوك و دايك

رژدى له ژيانى خۆياندا بكن.

جَبَّهَةُ جَبَّهًا: به ناوچه وانى خۆى كيشا ۵

به شتىك روبه روى بووه وه كه پى

ناخۆش بوو ۵ پىويستياتى بۆ جىبه جى

نه كرد به ناو مئيدى گىرپايه وه.

جَبَّةُ الشَّيْءِ فَلَانًا: شته كه به شيويه كى

چاوهر وان نه كراو توشى فلانكه س

بوو به بى نه وهى خۆى بۆ ناماده بكا.

جَبَّةُ الْمَاءِ: چووه سه ر ناو كه بۆ

ناو خوار دنه وه وه لى جامى ناوى ناو

خوار دنه وهى لى نه بوو.

جَبَّةُ جَبَّهًا: ناوچه وانى پان بوو روخسارى

شيرين بوو (هو أجبه وهي جبهاء).

جَبَّهَةٌ: ريسواى كردو سه رى پى شوپر كرد.

اجْتَبَاَ الْمَاءَ وَغَيْرَهُ: تامى ناوه كهى پى

ناخۆش بوو بۆى قوت نه چوو.

الْأَجْبَةُ: شير: بۆيه نهم ناوهى لى نراوه

چونكه ناوچه وانى پانه.

الْجَابَةُ: بالنده يان ناژه لى كىوى كه توشى

ئاده ميزاد دى و روبه روى ده بىته وه

نه وىش ره شىبى لى به دى ده كا.

الْجَبَّةُ: ترسنوك.

الْجَبَّةُ: ناوچه وان (نيوان دو نه برؤو

قزى پيشه سه ر)، (ك: جباه) ۵

به كۆمه لىك ئاده ميزاد ده گوتري

رىك خراو و تاقم و پىرپىك پىكه تى

بۆ ده سته به ركردى خىر يان

ره وان دنه وهى شه ر له گه له كه يان.

جَبَّةُ الْقَوْمِ: ريش سپى و رابه رى نه ته وه

۵ (جَبَّةُ الْقَبِيلَةِ أَوِ الْمَدِينَةِ): پياو ماقولى

هۆز يان هى شار ۵ (جَبَّةُ الْأَسَدِ):

چوار نه ستيرهن وئنهى شير يان لى

ديته به رچاوو ده يه م مه نزلى مانگه ۵

له زارا وهى مۆسيقادا: به شى لاي

زوروى كه مانچه يه كه به شكلىكى

حه له زۆنى خۆى ده نوئى.

جَبَّهٌ الْخَرَجِ وَالْمَالِ جَبْرًا وَجَبَارَةً: خه راجى

كۆكرده وه.

جَبَّاهُ الْمَاءِ: ناوه كهى له هه وزدا له

عه مبارودا كۆ كرده وه.

جَبَّى جَبَّيًّا وَجَبَايَةً: به مانا (جَبَّيًّا) دى.

جَبَّى: به سه رده مدا ره به و پو كه وته

سوجه ۵ هه ردوو ده ستى خسته

سه ر نه زۆى و چووه رو كوع.

اجْتَبَاهُ: هه لى بزاردو كردى به دۆستو

خۆشه ويستى خۆى ۵ قورئان

ده به رموئى: ﴿وَكَلِّكْ يَجْتَبِيكَ

جُثْ: ترسا.

اجْثُ: داپرا، لهرېشه وه هه لکه ندرا ۵ (اجْثُ الشَّيْ) شته که ی بری هه لی که ند.

إِنْجَثْ: داپرا، کۆتایی هات ۵ هه لکه ندرا.

الْجَثْ: که ره شان ۵ شان هه نگوین ۵ هه رشتیک تیکه ل هه نگوینه که بووبی له باله ههنگو ههنگی مردو. الْجَثْ: هر بهر زایه که له زهوی جیابووبیته وه که میک لهر و بهر که ی بهر ز بووبیته وه وهکو ته پۆلکه.

الْجُثْ: لاشه، (ک: جُثْ واجْثا).

الْجَثِيَّةُ: پوره ههنگ، (ک: جَثْ).

الْمُجَثْ: په کی که له به حره کانی عه روز، هر له سه رده می عه باسیه کانه وه شاعیران به وه راهاتون شیعه رکانیان به زوری له سه ر نه م کیشه وتوو.

المجْثا: ناسنیکه نه مامه خورمای پی هه لده که ندری، (ک: مجْثا).

الْمِجْثُ: به مانا (المجْثا) دی.

جُثْ: البرق: بروسکه که در یزه ی کیشا.

تَجْثُجْ: الشعرُ والنَّباتُ: مووه کان رو ده که کان زۆرو پر بون.

تَجْثُجْ: الطائر: بالنده که خوی راوه شانند.

الْجُثَاثُ: قزو موو ۵ گز و گیای پر و چر.

الْجُثَاثُ: به مانا (الجنجاث) دی ۵

گیاهه که له ده شتا ده پوی گوله که ی زهردو بـوونی خو شـه.

رُثْ ۵ به مانا هه لبه ستن دی وه کوو له قورئاندا هاتوو: ﴿وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بَآيَةٌ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا﴾.

الجابي: نهو که سه ی پار دی خه راجو فهرمانگه و نهو جو ره شتانه کۆده کاته وه، (ک: جبا) ۵ به مانا کولله ش دی.

الجابية: بۆ مینه به کاردی ۵ حه وزیک عه مباراو یک ئاوی تی بکری، (ک: جواب) ۵ قورئان ده فهرموی: ﴿وَحِجَابٌ كَالْجَوَابِ﴾.

الجبأ: ئاوی کۆکراوه ی ناو حه وزو عه مباراو ۵ فه راخی گلینی بیرو حه وزی ناو، (ک: اجباء).

اجْثال الشعرُ والريش: قزه که فش بووه، قز بوو.

اجْثال الطائر: بالنده که په رو بالی خوی فش کردنه وه.

اجْثال النبات: رو ده که بهر ز بووه و لی که هالا.

اجْثال فلان: فلان که سه رقی هه لساو خوی ناماده کرد بۆ شه ر.

اجْثال الشَّيْ: شته که رانویئندرا.

جَثْ: النحلُ جَثًا: ههنگه که ویزه ی هاتو دهنگی دایه وه.

جَثْ الشَّيْ: شته که ی هه لکه ند ۵ بریه وه.

جَثْ: العسل: ههنگوینه که ی به که ره شانده وه دهره یئا، شان ههنگوینه که ی هه مووی بری و دهری هیئا.

جَثَلَتْهُ الرِّيحُ جَثَلًا: ره‌شبه‌بایه‌که بردی و
فرپاندی.

جَثَلَ الشَّجَرُ وَالنَّبَاتُ وَالشَّعْرُ جَثَالَةً وَجَثُولَةً:
دره‌خته‌که روو‌مه‌که‌که قژه‌که دریز
بوو تیک هالا.

الْجَثَالَةُ: گه‌لای هه‌لوم‌ریوی دره‌خت.

الْجَثَلَةُ: می‌روه ره‌ش‌ه‌ی گه‌وره، (ك):
جَثَل).

الجاثلیق: به‌لای هه‌ندی تاقم و پیری
مه‌سیحیه خۆره‌ه‌ل‌اتییه‌کانه‌وه
پیشه‌وای نوسقوف و که‌شیشه‌کانه،
(ك: جنالقة).

جَثَمَ الحَيْرَانُ وَالانْسَانُ جَثَمًا:
گیانله‌به‌ره‌که یان ئاده‌میزاده‌که
وه‌گری شوینه‌که‌ی خۆی بوو
به‌جیی نه‌ه‌یشت، به‌زه‌وییه‌که‌وه
نوو‌ساو دئی بر‌وای نه‌دا جیی بیلئ ۵
(فاصبحوا في دراهم جاثين).

جَثَمَ صدره بالأرض: سنگی به‌زه‌وییه‌که
نوو‌سا.

جَثَمَ الطعام على المعدة: خوارد‌ه‌مه‌نییه‌که
له‌سه‌ر مه‌عیده قورس بوو.

جَثَمَ الليل: شه‌و بوو به‌نیوه شه‌و.

جَثَمَ العِدْقُ: به‌رسیله خوورماکه گه‌وره
بوو.

جَثَمَ الزرعُ: گژو گیاکه له‌زه‌وی به‌رز
بووه وه‌ستا.

جَثَمَ فلان الزاب وغره جثما: فلان‌که‌س
گله‌که‌ی گرد کرده‌وه.

جَثَمَهُ: به‌ندی کرد هه‌تا مرد ۵

نیشان‌ه‌یه‌کی داگردو تیری تیگرت ۵

له‌حه‌دیثی پیغه‌مبه‌ردا هاتوو‌ه
ده‌فرموی: (نه‌ی عن المجثمة)

پیغه‌مبه‌ر (د.خ) نه‌هی کردوو‌ه

له‌وه‌ی مه‌رێک بزنی‌ک مریشکی‌ک ۵

بکری به‌نیشان‌ه‌و به‌ردی تی بگیری.

تَجَسَّمَ الطائر آثاء: بالنده‌نیره‌که
سواری میینه‌که بوو.

الجاثم: موته‌که و کابوس.

الجثام: به‌مانا (الجاثوم) دی.

الجثامة: گیلی گه‌وج که هه‌رگیز

پیاوه‌تی ئی نه‌وه‌شیت‌ه‌وه ۵ ته‌مبه‌لی

ته‌وه‌زه‌لیکی وه‌ها که هه‌رگیز

نایه‌وئ جوله‌بکا ۵ مۆته‌که

الجثم: موته‌که.

الْجَثْمَانُ: لاشه‌و جه‌سته، شه‌خص و
که‌سایه‌تی

الْجَثْمَةُ: ته‌پۆلکه، گردۆلکه.

الْجَثْمَةُ: ته‌مبه‌ل و ته‌وه‌زه‌ل که‌هه‌رگیز

مه‌یلی جم و جولی نیه ۵ مۆته‌که.

جثا جثراً وجثراً: له‌سه‌ر نه‌ژنۆی دانیش

۵ یا له‌سه‌ر سه‌ره‌په‌نج‌ه‌ی راوه‌ستا ۵

ده‌گوتری: (هر جاث) ۵ قورئان

ده‌فرموی: ﴿وَتَرَى كُلُّ أُمَّةٍ جَاثِيَةً﴾،

(ك: جِئِي وَجِئِي) ۵ قورئان

ده‌فرموی: ﴿ثُمَّ لَنُخْضِرَنَّ لَهُمْ جَوْلَ

جَهَنَّمَ جِثًا﴾ به‌قیرائه‌تیک (جِثًا)

خویندر اوته‌وه.

جنا الإبل ونحوها جنواً: حوشره کانی
کۆکرده وه.

جائی فلان فلاناً: فلانکهس به ته نیشت
فلانکه وه دانیشت.

جائی رگبته الی رگبته: نه ژنوی به
نه ژنویه وه نوساند.

جئاً: به مانا (اجئاه) دئ.

جئائرا مجئاءه وجئاء: له کاتی کئشه و
دهمه دهمج دا بویه کتر هه ئسانه سه ری،

یان هه ئسانه سه رجۆک بویه کتری.

اجئاء: پاداشت، نه ندازه، هینده
ده گوترئ: (عددهم جئاء مئة).

الجئاء: به مانا (الجئاء).

الجئوة: کۆمه له گل، گۆز، جهسته، پشکۆ
ناگر، (ك: جئئ و جئئ).

جَجَجَج: په له ی کردو به گورجی بۆ

کاره که جوو و شانازی به پیاو

ماقول و گه وه پیاوانی

نه ته وه که په وه کرد.

جَجَجَت فلانة: فلان ئافهت پیاو

ماقول ئیکی که م وئنه ی ئ بووه.

جَجَجَج فلان: فلانکهس سه رومر پیه کانی

خوینانی هه ژمار کردن و گه پانه وه و

پاشه کشه کردن و ده گوترئ: (جملوا

ثم جَجَجَحوا): هه له مەتیاں بردو

پاشان گه پانه وه.

جَجَجَج عن الشيء: وازی له شته که هیناو

دواکهوت.

الجَجَجاح: گه وه پیاو سه رومرو

به خشنده و خاومن که ره م.

الجَجَجَج: به ران.

جَعَه جَعاً: رایکیشایه وه، رای خست

أَجَعَتِ السَّبْعَةُ وَالْكَلْبَةُ: درنده که یان

سه گه که ئاوس بوو سکی زل بوو

نزیك بوو بزئ و بیچۆی بیئ و

ده گوترئ: (أَجَعَتِ الْمَرْأَةُ) ئافه ته که

دوگیان بوو، سکی گه وه بوو نزیك

بوو مندالی بیئ و له هه دیخی

پیغه مبه ردا هاتوو و که ته شریفی

(مَرُّ بامرأة مُجَحَّ فَسأل عنها) به لای

ئافه ته ئیکی دووگیانی نزیك مندال

بووندا تیپه ری پرسیری کرد نه مه

کئیه؟ عه رزیان کرد نه مه

که نیه زکی فلانکه سه.

الْجَجَّ النَّبَات على الأرض: گیا و گزه

که به پاش داچوو، به رز نه بو وه،

به سه ر زه وی دا بلاو بووه.

الجَجَّة: دره ختیك که به سه ر زه وی دا

بلاو بیته وه و به رز نه بیته وه.

جَعَدَ الأمر ربه جحداً وجحداً: وئپرای

زانیا ری به شته که ره تی بکاته وه و

به روائ پی نه کا و له هورناندا

ده ره رموی: (وجحدوا بها

وَأَسْتَيْقَتْنَهَا).

جَعَدَ فلاناً حقاً و بَحَقّه: ئینکاری مافی

فلانکه سی کردو دانی بیاننا.

جَعَدَ جَحْداً: خیرو بیرى که م بوو له بهر

نه بوونی یان به هو ی چروکی و رژی به وه

و (هو جَعَدَ، أَجَحَدَ وهي جحداء).

جَحَدَ الْعَامُ: سالتی کهم باران بوو (جَحَدَ
الأرض) زهوی وشك ههلات و بی
خیریو بیړ بوو ۵ (جَحَدَ النبات) گزو
گیاکه کهم بوو بهردهوام نه‌بوو
(جَحَدَ العیش): ژپانی تهنگو
کوله‌مه‌رگی بوو.
أَجْعَدُ: مال و سامانه‌که‌ی به‌فیرو رویی ۵
خیریو بیړی کهم بوو.
أَجْعَدُ فَلَانًا: فلانکه‌سی به‌رژدو چروک
له‌قه‌له‌مدا.
المجود: ټینکاری کردن ۵ (لَمْ الْجُحُود)
له‌زاراوه‌ی نه‌حویپاندا به‌و (لام)ه،
ده‌گوتری بجپته‌سهر فیعلی
موضاریعی نه‌فی گراو وه‌کوو
دمه‌رموی: (وماکان الله لیعذبهم
وانت فیهم) و (لم یکن الله لیغفر).
جَحْدَرُ: خستیه سهرزه‌وی و ټیکیه‌وه‌گلاند.
تَجَحَّرَ: ترپل بوو ټیکه‌وه‌گلا ۵
(تَجَحَّرَ الطائر) بالنده‌که‌که‌وته
جم و جول و فری.
الْبَحْدَرُ: پیاوی کورته بالآ، (ك:
جحادر)ه.
جَحْدَلُ فَلَان: فلانکه‌س دوی هه‌ژاری
ده‌وله‌مهند بوو.
جَحْدَلُ الْمَالِ وَغیره: مال و سامانی
کوکرده‌وه ۵ (جَحْدَلُ الرعاء)
زهرقه‌که‌ی پر کرد.
جَحْدَلُ فَلَانًا: فلانکه‌سی خسته سهر
زه‌وی، یان که له‌بجه‌ی کرد.

جَحْدَلُ الدابة: ولاغه‌که‌ی به‌کری گرت.
الْجَحْدَلُ وَالْجَحْدَلُ: مندالی قه‌له‌وو
تیکسمرپاو.
جَحَرُ الضَّبِّ وَخوه: سوسه‌مار، بز مژه‌که
چووه‌کونه‌وه.
جَحَرُ الحیوان: نازه‌له‌که‌ دواکه‌وت (جَحَرُ
الخیر) خیر دواکه‌وت.
جَحَرُ الْعَامُ: ساله‌که‌ بی باران بوو ۵ (جَحَرُ
عینه) چاوی به‌ قولاًچون.
جَحَرُ الحیوان: نازه‌له‌که‌ی کرده‌ ناو
کونه‌که‌یه‌وه.
أَجَحَرُ الْقَوْمُ: نه‌ته‌وه‌که‌ که‌وته‌نه‌ گران‌و
نه‌بوونیه‌وه.
أَجَحَرُ الْعَامُ: ساله‌که‌ بارانی نه‌بوو.
أَجَحَرُ الضَّبِّ: سوسه‌ماره‌که‌ی خسته
کونه‌که‌وه ۵ ده‌گوتری: (أَجَحَرَتِ
السنة الناس): ساله‌که‌ خه‌لکه‌که‌ی
خسته ژپانیکی کوله‌مه‌رگی و
نه‌بوونی بزپویه‌وه.
أَجَحَرُ الیه: ناچاری کردو په‌نای پی
برده به‌ر فلان....
أَجَحَرَ جُحْرًا: ژوری بنیاتنا، کردی
به‌شوینی تیدا حه‌وانه‌وه
إِنْجَحَرَ: چووه ناو‌کونه‌وه، چووه‌کولانه‌وه.
تَجَحَّرَ: به‌مانا (الجَحَر) دی.
الْجَحْرُ: چالیکه، کولانه‌به‌که، کونیکه
دمعباو گیانله‌به‌ری بجوک ده‌یکه‌نه
شوینی تیدا حه‌وانه‌وه‌ی خوین،
(ك: جُحور، أبحار، جَحْرَة).

الْمَجْرُؤُ: سائی بج بارانی و گرانسی و
زیانتالی.

الْمَجْرُؤُ: په‌ناو پاسارو شوینی تیدا
حه‌وانه، (ك: مجاخر).

جَحَشٌ عَنْهُ: لیبی گۆشه‌گیربوو، ته‌نھا
که‌وت (هو جاحش وجحش).

جَحَشٌ الْجُلْدُ: پیسته‌که‌ی روشاند، برینداری
کرد، له‌حه‌دپیدا هاتوو ده‌لئ: (سقط
من فرس فجحش شقة) له‌نه‌سپه‌که
که‌وته خواره‌وه لایه‌کی روشا.

جَاحَشٌ عَنْ نَفْسِهِ وَغَيْرِهِ مَجَاحِشَةً
وجعاشاً: به‌رگری له‌خۆی و غه‌یری
خۆی کرد شه‌پری کرد، ده‌گوترئ:
(فلان يجاحش عن خيط رقبتہ)

فلانکەس به‌رگری له‌گیانی خۆی
ده‌کا ۵ له‌حه‌دپشی پیغه‌مبه‌ردا
ده‌ربـاره‌ی شـاـیه‌تـیدانی
ئه‌ندامانه‌کانی جه‌سته له‌رۆی
قیامه‌تدا هاتوو ده‌لئ: (بعداً لكنْ
وسُحقاً لَعَنکُنْ کنت أجاحش).

جَاحِشُ الْقَوْمِ: پالنه‌په‌ستۆی
کۆمه‌نه‌که‌ی داو قه‌ره‌بانگی کردن.
جَاحِشُ الْأَمْرِ: ده‌ستی له‌کاره‌که
وه‌رداو رێک‌و‌بێکی کرد.

الْجَحَشُ: جاشه‌که‌ر، (ك: جعاش) ۵
که‌سیک له‌راو بۆجوونی خۆی لانه‌دا
پێی ده‌گوترئ (هو جَحَشٌ وحده).

الْمَجْشُؤَةُ: جاشولکه‌که‌ری مـ ۵
گورزه‌یه‌ک خوری پان مو له‌باسک

ده‌رهاڵێندری و ده‌رپـه‌سـری، (ك:
جیحاش) ۵.

جَحَطْتُ عَيْنَهُ وَجَعَوْطاً: چاوی زه‌ق بوو،
چاوی ده‌رپه‌پری (هي جاحطة وهر
جاحظ)، (ك: جحظ) ۵.

جَحَظَ إِلَيْهِ عَمَلُهُ جَحْظاً: سه‌بری کردو
خرابه‌کانی پێ نیشان دان.

جَحَظَ: چاوی تـی بـری (جَحَظَ إِلَيْهِ
بصره) چاوی تـی بـری.

تَبَاحَظَ فِي كَلَامِهِ: له‌قه‌سه‌کردنی دا
لاسابی جاحیظی کرده‌وه (جاحظ)
زانایه‌کی عه‌ربه‌ خه‌لکی به‌صرایه
ناوی عه‌مری کوپی به‌حه‌رو سائی
(۲۵۵ی هـ) مردوو.

الْمَاحِظَةُ: گلینه‌ی چاو.

الْمَاحِظِيَّةُ: تاقمێکن له‌زانایانی عیلمی
که‌لام و به‌موه‌تـه‌زیـله به‌ناوبانگن
جاری واهیه‌ پالیان ده‌دن به
جاحیظه‌وه.

الْبَحَاطُ: ده‌رپه‌پینی گلینه‌ی چاو:
ده‌ورو به‌ری گلینه‌ی که ۵ گلینه
چاوی زه‌ق.

جَحَفَ فُلَانٌ مَعَ فُلَانٍ جَحْفًا: فلان له‌گه‌ل
فلان مه‌یلی به‌گه‌ریان کرد، روی
تێکرد.

جَحَفَ الشَّيْءُ: توپکلی له‌شته‌که دامالی ۵
شته‌که‌ی هه‌لگرت و بردی.

جَحَفَ الْكُرَّةُ مِنْ وَجْهِ الْأَرْضِ: به‌نامیری
سه‌وله‌جان توپه‌که‌ی فپراند.

جَحَفَ الشَّيْءُ بِرَجُلٍ: شته‌کە‌ی بە‌قاج هێناو

برد بۆ ئەو‌ه‌ی بیه‌او‌ی

جَحَفَ الرَّجُلُ: بیاو‌ه‌کە‌ سکی چو، توو‌شی

نە‌خۆ‌شی س‌ک‌چ‌ون بوو.

جَحَفَ الشَّيْءُ: شته‌کە‌ی هە‌ل‌گ‌رت و رای دا.

ج‌اح‌ف‌ الرُّجُلُ و‌به‌: پ‌ا‌له‌ پ‌ه‌ست‌وی داو

و‌ه‌گ‌یری هێ‌نا.

ج‌اح‌ف‌ عنه‌: بە‌ر‌گ‌ری ئی‌ کرد.

ا‌ج‌ح‌ف‌ به‌: ب‌ردی ۵ زۆ‌ری هە‌و‌ل‌دا زیانی

پ‌ی ب‌گ‌ه‌یه‌ن‌ئ‌.

ا‌ج‌ح‌ف‌ به‌م‌ الف‌قر: هە‌زار‌ی ه‌ی‌ج‌ی پ‌ی

نە‌ه‌یش‌تن هە‌موو م‌ال‌ و سامانی

فە‌وت‌اند‌ن ۵ ن‌ی‌مام‌ی ع‌وم‌ه‌ر ل‌ه‌بار‌ه‌ی

زە‌ک‌ات‌ه‌و بە‌ع‌ه‌دی گ‌وت (ا‌غ‌ما فَرَضْتُ

لَقَرْمٍ ا‌ج‌ح‌ف‌ت‌ به‌م‌ الف‌اق‌ة) زە‌ک‌اتم

دان‌او‌ه‌ بۆ کە‌سان‌یک‌ هە‌زار‌ی ب‌ر‌ستی

ئ‌ی ب‌ر‌ی‌بن

ا‌ج‌ح‌ف‌ به‌م‌ ف‌لان: ف‌لان‌کە‌س زیاد ل‌ه‌ت‌وانا

ن‌ه‌ر‌کی خ‌ست‌ه‌ س‌ه‌ر‌شان‌یان

ا‌ج‌ح‌ف‌ م‌اء‌ البُئ‌ر: ناوی ب‌یر‌ه‌ک‌ه‌ی

هە‌ل‌ئ‌ی‌ن‌جا.

ا‌ج‌ت‌ح‌ف‌ الک‌رة من ر‌ج‌ه‌ الأرض: تۆ‌پ‌ه‌ک‌ه‌ی

ف‌ر‌اند.

ا‌ج‌حَفَ الشَّيْءُ: شته‌کە‌ی ئ‌ی ست‌اند.

ت‌ج‌اح‌ف‌وا الک‌رة ب‌ی‌ن‌ه‌م‌: تۆ‌پ‌ه‌کە‌یان

ل‌ه‌ن‌ی‌وان خ‌و‌یان‌دا هێ‌ناو ب‌رد، بە

ص‌ه‌ول‌ه‌جان ل‌ه‌یە‌ک‌تر‌یان ف‌ر‌اند ۵ ل‌ه‌

ح‌ه‌د‌یث‌دا ه‌ات‌وو‌ه‌ د‌ئ‌: (خ‌ل‌وا الع‌طاء

ما كان ع‌طاءً فاذا ت‌ج‌اح‌ف‌ت‌ ق‌ر‌یش‌ الم‌ل‌ک‌

ب‌ی‌ن‌م‌ ف‌ار‌ف‌ض‌وه‌).

ت‌ج‌اح‌ف‌وا ف‌ی‌ الق‌ت‌ال: بە‌گ‌ۆ‌چ‌ان و ع‌ه‌ص‌او

ش‌م‌ش‌یر بە‌لام‌اری یە‌ک‌تر‌ی‌ان‌دا.

الْجُحَافُ: س‌ک‌چ‌ون بە‌ه‌و‌ی زۆ‌ر خ‌وار‌دن‌ی

ش‌ت‌یک‌ه‌و‌ه ۵

م‌وت ج‌ح‌اف: ن‌ه‌مان‌ی هە‌موو ش‌ت‌یک ۵

(س‌یل ج‌ح‌اف): لا‌ف‌او‌ئ‌ک‌ هە‌موو

ش‌ت‌یک‌ ر‌ادا.

الْجُحَفَةُ: پار‌چە‌یه‌ک‌ ل‌ه‌ رۆ‌ن ۵ جۆ‌ر‌یک‌

ل‌ه‌ س‌ک‌چ‌وون پ‌اش‌ما‌و‌ه‌ی ئ‌او بە

ق‌ه‌راخی ح‌ه‌وزە‌ک‌ه‌و‌ه ۵ پ‌ر‌ بە‌م‌ستی

ئ‌ادە‌م‌یزاد ل‌ه‌خ‌ۆ‌راک‌ و ش‌تی ت‌ر ۵

ج‌ی‌گ‌ا‌یه‌ک‌ه‌ ل‌ه‌ ن‌ی‌وان م‌ه‌ک‌ک‌ه‌و

م‌ه‌د‌ینه‌دا.

ج‌ح‌فَلَّ: خ‌ستی و ت‌یری ت‌ی‌گ‌رت

ت‌ج‌ح‌فَلَّ الق‌ومُ: خ‌ه‌ل‌کە‌کە‌ کۆ‌ب‌ونه‌و‌ه

الْج‌ح‌ف‌ل: سو‌پ‌ای زۆ‌رو ق‌ه‌ر‌ه‌ب‌ال‌غ، (ک‌:

ج‌ح‌اف‌ل)

الْج‌ح‌فَلَّةُ: بە‌گ‌یان‌ل‌ه‌ب‌ه‌ری س‌م‌دار‌ی و‌ه‌کوو

گو‌ئ‌د‌ر‌ی‌زۆ‌ ن‌ه‌س‌پ‌و ه‌ی‌ست‌ر د‌ه‌گو‌تر‌ی،

(ک‌: ج‌ح‌اف‌ل).

ج‌حَلَّه‌ ج‌عَلَّاهُ: بە‌ز‌ه‌و‌ی داو خ‌ستی.

ج‌حَلَّه‌: ز‌ی‌د‌ه‌ره‌و‌ی کرد ل‌ه‌ بە‌ز‌ه‌و‌ید‌اد‌ان‌ی

دا زۆ‌ر بە‌ت‌وند‌ی خ‌ستی.

الْج‌ح‌الُ: ز‌ه‌ه‌ری ک‌وش‌ند‌ه‌.

الْج‌حَلُّ: ه‌ه‌ر‌ش‌ت‌یک‌ ک‌ه‌ت‌ه‌و ز‌ه‌ب‌ه‌ل‌ل‌اح ب‌ی ۵

ب‌ا‌ئ‌ند‌ه‌ی ح‌یر‌ب‌اء‌ ی‌ان جۆ‌ر‌یک‌ ل‌ه‌

ح‌یر‌ب‌اء‌ ۵ ش‌ای ه‌ه‌نگ، (ک‌: ج‌ح‌ول

ج‌ح‌لان).

جَحَمُ النَّارِ جَحْمًا: ناگره‌ک‌هی کرده‌وه.

جَحَمَ الرَّجُلُ عَيْنَهُ: چاوی کردنه‌وه و
ناهوچینه‌وه ۵ ده‌گوترئ: (عین
جامه).

جَعَمَتِ النَّارُ جَحْمًا وَجُعْمًا: وْجُعْمًا:
ناگره‌ک‌ه زور بوو پهره‌ی سه‌ندوه
بلیسه‌ی‌دا.

جَعَمَتِ الْعَيْنَانِ: وْیَرای گه‌ورمه‌ی
چاوه‌کان سوراییان زور بوو ۵ (هر
أَجَحَمَ وَهِيَ جَحْمَاءُ)، (ك: جحَم).

أَجَحَمَ عَنْهُ: وازی ئی هینا ۵ (أَجَحَمَ
الرُّجُلَ وَغَيْرَهُ): خه‌ریک بوو پیاوه‌ک‌ه
بفه‌وتینئ.

جَعَمَهُ بَعِينَهُ: چاوی تی برپن و زوری
سه‌بر کردو چاوی ئی لانه‌دا.

تَجَاعَمَ: ته‌نگی پی هه‌لچنراو که‌وته
ته‌نگانه‌وه ۵ به‌خه‌م و خه‌فه‌ت و
رژدی و جه‌روکی خو‌ی خواره‌ده‌وه و
ناوسکی هه‌لق‌رجا.

تَجَعَّمَ: به‌مانا (تَجَامَحَ) دئ.

الْجَاهِمُ: بشکو ناگری زور گه‌شو و زوو
هه‌لگیرساو ۵ شوینی زور گه‌رم
(جَاهِمُ الْحَرْبِ) ناو جه‌رگ‌هی شه‌ر ۵
گه‌رمه‌ی جه‌نگ له‌په‌ندی پیشیناندا
هاتوو (بَيْنَ الرُّغَيْفِ وَجَاهِمِ التَّنُورِ).

الْجِعَامُ: نه‌خوشییه‌ک‌ه توشی چاوی
ئاده‌میزاد دهبی چاوی ده‌هاوسئ ۵
هه‌روا دمرده‌یک‌ه سه‌گ ده‌یگری
دمرده سه‌گی پسئ ده‌گوترئ،

چاره‌سه‌ری نه‌وه‌یه ناو جه‌وانی
سه‌گ‌ه‌ک‌ه داخ ده‌گهن.

الْجُحْمَةُ: ناگری بلیسه‌دار ه‌رچه‌قرج
که‌رو سامناک (الْجُحْمَةُ) به‌مانا
(الْجُحْمَةُ) دئ.

الْجَحِيمُ: به‌مانا (الْجُحْمَةُ) دئ ۵ ناویک‌ه
له‌ناوه‌کانی دۆزه‌خ ۵ قورئان
ده‌فه‌رموئ: ﴿قَالُوا أَتُورَا لَهُ بُنْيَانًا
فَأَلْقَوْهُ فِي الْجَحِيمِ﴾.

الْجَحْمَرُشُ مِنَ النِّسَاءِ: ناوه‌رتی که‌ته‌و
زه‌لام ۵ پیره‌زنی به‌سالاجو ۵ وشتری
به‌سالاجو، (ك: جحامر) ۵.

جَحَنَ جَحْنًا: پیداو‌یستی مال و منداله‌کانی
ده‌سته‌به‌ر نه‌کرد جا یان له‌به‌ر
هه‌زاری یان له‌به‌ر رژدی.

جَحِنَ جَحْنًا وَجَحَانَةً: خوراکه‌ک‌هی خراب
بوو، توشی به‌ده‌خوراکی بووه،
گه‌شه‌کردنی زور سسته ۵ (هر
جَحِنَ) نه‌و کورته بالا‌یه ۵ له‌په‌ندی
پیشیناندا هاتوو ده‌ئ: (عَجَبَ مَنْ
أَنْ يَحِيَّ مِنْ جَحْنٍ خَيْرَ) زور سه‌په‌رو
جیگای سه‌رسوپرمانه که‌خی‌ر
له‌کورته بالا ده‌ست بکه‌وئ.

أَجَحَنَ عَلَى عِيَالِهِ: به‌مانا (جَحَنَ) دئ.

جَحَنَ: به‌مانا (جَحَنَ) دئ.

الْجَحْنُ: شه‌تله‌گیای تینوی لاواز.

جَحَا بِالْمَكَانِ جَحْرًا: له‌و شوینه‌مایه‌وه
(جَحَا الشَّيْءُ): له‌بیخ شته‌ک‌هی
ده‌ره‌ینا.

اجْتَحَى الشَّيْءُ: شته‌ک‌ه‌ی له بیخ
دهره‌یتا.

جَحَا: بیاوێکه زۆر رودای سهیری پال
دهدرین و بۆ پیکه‌نین ده‌یانگێرێهوه
ناوه‌ک‌ه‌ی (أَبْرَ الْفُصْنِ دَجِينَ بِنِ
ثابت) ه.

جَحَّ بِرَجْلِهِ جَحَاً: به‌قاچی ته‌پو تۆزی
به‌رپاکرد.

جَحَّ فِي صَلَاتِهِ: له‌سوژده‌دا گه‌ده‌ی له رانی
جیا کرده‌وه دوو بانی له‌که‌له‌ک‌ه‌ی
خۆی دوور خستنه‌وه ه له‌حه‌ده‌یدا
هاتوو ده‌لی: (أَنَّهُ كَانَ إِذَا سَجَدَ
جَحَّ).

جَحَّ بِرَجْلِهِ جَحْوًا: به‌قاچی ته‌پو تۆزی
به‌رپاکرد

جَحَا الْكَوْزَ: گۆزه‌ک‌ه‌ی قَلَب کرده‌وه.

جَحَّى الشَّيْخُ: پیره‌مێرده‌که پش‌تی کۆم
بوو.

جَحَّى الرَّجُلُ فِي سَجُودِهِ: بیاوه‌که
له‌سوورژه‌ک‌ه‌ی دا هه‌ردوبالی
له‌که‌له‌ک‌ه‌ی دوور خستنه‌وه.

جَحَّى عَلَى الْمَجْمَرِ: له‌سه‌ر ئاگردانه‌که
بوخاری په‌یدا کرد ه له‌به‌رده‌وام‌بوون
له‌سه‌ر کاره‌ک‌ه‌ی وازی هێناو لای دا.

جَحَّى اللَّيْلُ: شه‌وه‌که رو‌ی ه (جَحَّى النَّجْمُ)
ئه‌ستێرمان به‌ره‌و ئاوابوون رو‌یشتن.

جَحَّى الْكَوْزَ: گۆزه‌ک‌ه‌ی لار کرده‌وه.

جَحَّى الْكَوْزَ: گۆزه‌که لاریوو ه (جَحَّى
الرَّجُلُ عَلَى الْمَجْمَرِ): بیاوه‌که له‌سه‌ر

ئاگردانه‌که بوخاری دروست کرد.

جَدَبَ الْمَكَانُ جَدْبًا: شوێنه‌که وشك بووه
چونکه ناوه‌ک‌ه‌ی ئی لادرا ه ئه‌و ناوه‌ی
له‌وه‌پیش ده‌هاته سه‌ری لێی بپا.
جَدَبَ الشَّيْءُ: ره‌خنه‌ی له شته‌که گرت و
زه‌می کرد.

جَدَبَ الْمَكَانُ جَدْبًا: به‌مانا (جَدَبَ) دئ ه
(هو جذب وجدة وجذب).

أَجْدَبَ الْمَكَانُ: شوێنه‌که وشك بوو ه
ده‌گوتری: (أَجْدَبَتِ السَّنَةُ) ساله‌که
قات و قری بوو (أَجْدَبَ الْقَوْمُ):
ئه‌ته‌وه‌که توشی به‌لای گرانی و قات و
قری هاتن ه له‌په‌ندی پێش‌یناندا
هاتوو ده‌لی: (مَنْ أَجْدَبَ إِنْتَجَحَ).

أَجْدَبَ الْأَرْضَ: زه‌ویه‌ک‌ه‌ی به‌وشکی و
بێ ناوی بینی.

أَجْدَبَ فُلَانًا: فلانکه‌سی له‌و شوێنه‌دا نا
به‌لام دئی نه‌یگرت و پێی خو‌ش
نه‌بوو هه‌رچه‌نده زه‌ویه‌که
به‌پیت و به‌ره‌که‌ت بوو.

جَادَبَتِ الْأَبْلُ الْعَامَ: سال سالی گارانه
خو‌شتر نه‌بوو، وشك بوو
له‌وه‌ر نه‌بوو وای لێهات خو‌شتره‌کان
چیلکه‌و چه‌وێلی له‌وه‌ری گۆنیان
ده‌خوارد و پو‌ش و په‌ل‌اشی په‌ناو
پاساریان ده‌خوارد.

تَجَدَّبَ: به‌ناخو‌شی زانی و پێی ناخو‌ش بوو.
الْأَجْدَبُ مِنَ الْأَمْكَنَةِ: زه‌وی وشك که
ناوی بۆ نه‌یه و بارانی ئی نه‌باری،
(أَجْدَبَ).

المَجْدَابُ: زهوییه که چاومروانی
نه وهی لیناکری بـهـروبووم و
دانه ویلهی ئی بهرهم بهیتری، (ک):
مَجَادِب).

اجْتَدَتْ: گۆری دیاریکرد، ههلی کهند
الجَدَتْ: گۆر، (ک: أحداث) ه قورئان
دمفه رموی: ﴿فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ
إِلَى رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ﴾.
الْجَدُّ: زهوی تهختی سهخت.

الجَدُّ: گیانله بهریکه وهکوو کولله
به شهو دهجریوین ه بالوکهیه که
له چاو بیته دهر، (ک: جَدَّاجِد).
جَدَحَ السَّوِيقَ وَغیره فی الماء وَغیره جَدْحًا:
قاومه کهی تیکه لای ئاو کردو
تیکی هه لدا به کهوچکی دوقافه.
جَدَحَ الشَّرَابَ: شهرا به کهی به کهوگیر
تیک هه لدا.

جَدَحَ: به مانا (جَدَحَ) دئ.
المَجْدَحُ: تهخته داریکه به سه ره کهیه وه
دوو پارچه داری تیگگیر او پیوهی
به یهوست کراوه ه ماستاوو شهرا ب و
نهو جوړه شتانهی پی تیک
هه لده دئ، (ک: مجادیح) ه.

جَدَّ جَدًّا: که ووهو شکومه نده ه قورئان
دمفه رموی: ﴿وَأَلَّهَ تَعَالَى جَدُّ رَبَّنَا مَا
الْخَدَّ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا﴾.

جَدَّ فی الأمر: کۆشی کرد هه وئی دا.
جَدَّ الشَّيْ جَدًّا وَجَدَادًا: شته کهی برپه وه ه
دهگوتری: جَدَّ الثَّغْلَ: بهری دار

خورما کهی ئی کرده وه، هیشو هکانی برپن.
جَدَّ بِالشَّيْ جَدًّا: پیی که پی.

جَدَّ اللَّدِي وَالضَّرْع جَدًّا: مه که که یان
گوانه که وشکی کرد شیر ی تیدانه ما
ه دهگوتری: (جَدَّت الشَّاةُ وَغوها:
مه ره که شیری کهم بو گوانه کانی
وشک بوون، (هی جَدَّاء)، (ک: جَدَّ).
جَدَّ: بهخت و شانسی هه بوو (هر مجدرد).

أَجَدُّ فُلَانٍ: فلان کهس کهوته هه و لدان و
تیکو شان و گرنگی دان به کاره کانی ه
ریگای دهشت و راستی گرته بهر ه
(أَجَدَّ فی الأمر) له کاره که دا دئسوژی
نواندو کۆشی کرد.

أَجَدَّ الطَّرِيقَ: ریگا که تهخت بوو،
کۆسپ و تهگهری تیدانه مان.
أَجَدَّ النَّخْلَ: خورما که کاتی رینی هات.
أَجَدَّ الشَّيْ: شته کهی هی نایه دی و
به ره می هی نا.

أَجَدَّ ثَوْبًا: کراسی تازهی له بهر کرد ه له
پهن دی پیشیناندا هاتوو: (أَبْل
وَأَجَدَّ وَاحِدَ الْكَاسِ) پۆشاک کۆن
ده کهم و تازه له بهر ده کهم و سوپاسی
خودا ده کهم.

أَجَدَّ السَّيْرَ: په لهی کرد له رویشتندا.
أَجَدَّ أَمْرَهُ: کیشو و نیزاعی له که لدا کرد.
جَدَّ الشَّيْ: شته کهی تازه کرده وه
دهگوتری: (جَدَّ الْعَهْدَ) په یمان و
به ئینی تازه کرده وه.

جَدَّ ثَوْبًا: کراسه کهی به تازه پی له بهر کرد.

تَجَدَّدُ الضَّرْعُ: گوانه که شیرى له بهر
رویی، شیرى تیدانه ما.

إِسْتَجَدَّ الشَّيْئُ: شته که تازه بووه وه.

إِسْتَجَدَّ الشَّيْئُ: شته که ی پهیدا کړو
تازه ی کرده وه.

الْأَجْدُ مِنَ الْأَعْوَامِ: وشکه سال، سالی بی
بارانى.

الْأَجْدَانُ: شه وو روژ.

الْجَادَةُ: ناوهرپاستی ریځاو شه قامه پری،
ریځای سهره کی، نه وو ریځایه ی

توله ری دینه وه سهر، (ک: جَوَاذُ).

الْجَدَادَةُ: کاتی رنینی خورما.

الْجَدَادَةُ: تیک هالان و تیک چرژانی لقو
پوپی دارخورماو شتی تر.

الْجَدُّ: باوکی باوک (باپی) باوه که وړه

باوکی دایک، (ک: أجداد وجدود

وجدودة) رزق و روژی و پله و

پایه و ریزی لای ناده میزاد

قهرآخی چه م و روبار و شانسو

بهخت و له پهنی پیښیناندا هاتووه

(جَدُّكَ بِرَعَى لَعَمَلِكَ) شانسو بهخت

چاو دیری نیعمه ته کانت دهکا.

جَدَّ الحِنْطَةِ: روه کی که شکل و شیوه ی له ی

گنم دهچ و دهلین: نه م رووه که

له بنه پرتدا گنم بووه و گوړانی

به سهردا هاتووه.

الْجِدُّ: روبه ری زهوی و که ناری روبار

هه و پهری شته دمگوتری: (فلان

محسن جد)، (هذا خطر جد عظیم).

الْجَدُّ: لایه کی شت و قهرآخی روبار.

الْجَدُّ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی خاوه من شانسو
بهخت، (ک: جَدُّون).

الْجَدُّ: زهوی تهخت و بی که ندو له ند.

الْجَدَاءُ مِنَ الْأَبْلِ وَالْغَنَمِ: نه وو حوشترو
مه پریه گوپی برابی.

الْجَدَاءُ مِنَ السِّنِّ: نه وو ساله په که م
بارانبی.

الْجَدَادُ مِنَ الْمَفَاوِزِ: نه وو دهشت و ساریه یه
بی ناوی.

الْجَدَادُ: ههرشتیک تیکهائی و باووش
به یه کدا کا له لقو پوپی دهرخت و

له گوش و حه بل.

الْجَدَّةُ: که ناری روبار و به شیک لهشت
که رنگی جیا بی له به شهکانی تر و

دهگوتری: (جَدَّةُ السَّمَاءِ) و (جَدَّةُ

الْجَبَلِ) و هورن دمهرموی: «وَمِنْ

الْجِبَالِ جَدَّةٌ بَيْضٌ وَخُمْرٌ مُخْتَلِفٌ

أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ» و هه روا

دهگوتری: (جَدَّةُ الْحَمَارِ): به زوری

نه وو په له ی جهسته ی گویند ریژ که

رنگی جیادمیج ده که وینه پستی.

الْجَدَّةُ: روبه ری زهوی و مله وانکه یه که

دهکریته ملی سهگ، (ک: جَدَّةُ).

الْجَدِّيُّ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی به بهخت و
شانسو.

الْجَدِيدُ: روبه ری زهوی، (ک: أَجَدَةُ
وَجَدُّ وَجَدَّ).

الْجَدِيدُ: شنه وو روژ.

الجديدة: بؤ مئینهیه.
جدیدتا السَّرج والرَّجل: نهولبادو
قوماشه نهرمهیه بهبهری زینهکه
یان کورتانهکهوه دهلکینری.
الْمُجَدَّدُ مِنَ الثِّيَابِ: نهو پۆشاکهیه
خمتی جیا جیای تیدابن.
جَدَرُ الْجَدْرِیِّ فِي الْبَدَنِ جَدْرًا: ناولهکه
لهجهستهی دهرکهوت.
جَدَرُ النَّبْتِ: روهکه کهسههری لهخاک
دهرهینا سهرمتای بههار.
جَدَرٌ عُثْقُ الْحِمَارِ جَدْرًا: ملی گوئدریزهکه
هاوسا.
جَدَرُ الرَّجْلِ: پیاوکه خوی پال دیواردا،
خوی لهپهنادیوارکه شاردهوه.
جَدَرُ الشَّيْءِ جَدْرًا: دیوار (شورای) بؤ
شتهکه کرد.
جَدَرٌ جَدْرًا: ناولهی توش بوو.
جَدَرٌ ظَهْرُهُ: پشتی ناولهی ئی دهرکهوت.
جَدَرَتِ يَدُهُ: بههوی کارکردنهوه دهستی
بلوقیان کرد.
جَدَرٌ بَكَدًا وَلَهُ جِدَارَةٌ: شیاوی نهومیه،
جیی خویهتی نهوه بؤ نهو بی ۵
(هو جدیر)، (ك: جدراء).
جَدَرُ النَّبْتِ: روهکهکه سههری
دهرهینا.
جَدَرٌ: ناولهی توش بوو (هو مجدور).
أَجْدَرُ النَّبْتِ: بهمانا (جَدَر) دئ ۵
دهگوتری: (أَجْدَرَتِ الْأَرْضُ)
زهویهکه گیای ئی روا.

أَجْدَرُ الشَّجَرِ: درهختهکه بهرو
بوومهکهی دهرکهوت به نهندازهی
دهنکه نۆک دهبی.
جَدَرُ النَّبْتِ: بهمانا (جَدَر) دئ.
جَدَرُ الْبِنَاءِ: بالهخانهکهی رابهست.
جَدَرٌ: ناولهی ئی هات، توشی
نهخۆشی ناوله بوو ۵ (هُوَ مُجَدَّرٌ).
أَجْدَرُ الْجِدَارِ: دیوارکهی ههئجی.
الْجِدَارُ: دیوار، (ك: جَدَر)، لهقورنان دا
هاتوو: (أَوْ مِنْ رِزَاءِ جَدْرٍ).
الْجَدَرُ: دیوار، (ك: جدران) ۵ بناغهی
دیوار ۵ لهحهدهیندا هاتوو دهئ:
(اسْقِ أَرْضَكَ حَتَّى يَبْلُغَ الْمَاءُ الْجَدْرَ)
زهویهکهت ناوبده تا ناوهکه دهگاته
دیواری سیاجهکه ۵ یان بناغهی
دیوارکه.
الْجَدَرُ وَالْجَدَرُ: هاوسانیکه له قورگدا
پهیدا دهبی ۵ یان بههوی لیدان و
بریندار بوونهوه پهیدا دهبی.
الْجَدَرُ: دهنکی نهو مادهیهی که
خورمای پی موتوربه دهکری ۵
تهویلهو ناغهی مهرو بز.
الْجَدَرِيُّ: نهخۆشییهکی پیسته لهم
نهخۆشهوه دهگوئیزرتهوه بؤ هی
تر، پیستهکه بلوق بلوق دهوستی و
کیم دهکاو دواپی تۆیکلهکهی رهق
ههئدی.
الجدیر: شوپنیک به دهوریدا دیوار
دهکری.

الجديرة: ناغهن و گهوړ که به وشکه
که لکه بکړی ۵ سروشت.

المجدار: دار ناوه، دانانی با تویه که یان
هر رشتیکی تر له ناو کشتو کالدا
هه لهدری بؤ نه ووی درنده و
گیانله بهران سلی لی بکه نه ووه.

المجنرة: زهوییه کی ناوه لای ۵ شیاوو
لایه ق ۵ دهگوتری: (هذا الامر مجدة
لذلك) (ومجرة منه) شیاوی نه ووهیه.

المجرة: شیاو ۵ دهگوتری: (انه
لمجدور ان يفعل كذا) نه و شیاوی
نه ووهیه فلان کاریکا.

جَدَسَ الأثر جذوساً: له نه و روداو یان
نه و باسه کی کولیه ووه.

جَدَسَ الشيء: شته که وشک بو ووه ره ق
هه لاهاتو پته و بوو.

جَدَسَ الأرض: زهوییه که به به یاری
مایه ووه به کشتو کال و نه مام تیدا
چه قانندن ناوه دان نه کرایه ووه (هر
جاس ووهی جادسة)، (ك: جواديس).

جَدَعَهُ جَدْعاً: لوتی بری، یان لایه کی
لوتی بری ۵ له په ندی پیشیناندا
هاتووه (لأمر ما جَدَعُ قَصِيرٌ أَنفَهُ)
به نمونه دهیندریته ووه بؤ کاریک
هوکاره که ی شار دراو مبی.

جَدَعَهُ: به ندی کردو خستیه چوار
چیوهی به ندیخانه ووه.

جَدَعَ عباله: پیداوېستی ژبانی مال و مندالی
که م کرده ووه، به باشی به خوی نه کردن.

جَدَعَ الصبي: خوراکي خرابی دا به
منداله که.

جَدَعَ جَدْعاً: نه ندامیک له نه ندامه کانی
جهسته ی بر درا (هر أجَدع وهي
جدعاء)، (ك: جُدْع).

جَدَعَ الغلام: منداله که خوراکه که ی خراب
بوو.

أَجَدَعَهُ: به مانا (جَدَع) دئ ۵ (جَدَعُ
فلاناً): به فلانکه سی گوت لوتت
به برین چی.

جَدَعَ النبات: رووه که که ی هه لپاچی
ریکی خست، وه چیه کردو وشکه لی
کرد.

تَجَادَعَا: نه و دوو که سه دزایه تی
یه که تریان کاردو که و تنه
به بریه ره کانی یه کتری.

أَجْدَعُ مِنَ الكلال: له ووه و نالفی قورسو
خراب.

أَجْدَعُهُ: شوینی برینی نه ندامی
جهسته که، نه و به شهی ما و ته ووه له
نه ندامه بر او ده که.

جَدَفَ الطائر جَدْفاً و جَدَوْفاً: بالنده که
فری، باله کور تیله کانی بؤ دواوه
جولاند.

جَدَفَ الرجل في سيرة جَدْفاً: پیاو ده که
له رویشتنه که ی دا بالی هاویشتن،
دهستی هینان و بردن.

جَدَفَت المرأة: نافرته که هه نگاوی
کورتی هه لپا، له رویشتندا شه هاوی
پانی نه هاویشتن.

جَدَفَ الظُّبْيُ: ناسکه که بازی کورتی دا.

جَدَفَ الحادى: گورانی بیژى حوشره گان
(خودپسه خوینه که) له کاتى

گوزانییه که دا دنگى نووسا.

جَدَفَ السماءُ بالثلج: ناسمان به فری
باراند.

جَدَفَ الملاحُ السفينة والسفينة:

که شتییه وانه که که شتییه که ی به

سه وله که لیخوری

جَدَفَ الشئى: شته که ی بری، برپیه وه لیى
کرده وه.

جَدَفْتُ يده: ده ستی برپیه وه (فلان

مجدوف علیه عیشه): فلانکه س ژيانى

کوله مهرگییه، ژيانى تهنگى هپه.

أجدفوا: گرد بوونه وه کردپانه هاوارو
دنگه دنگ.

جَدَفَ بالنعمة: کوفرانى نیعه مه تی گرد

ناشکوری گرد (پتغه مبه ر (د.خ)

فهرموویه تی (لا تَجِدُوا بنعمة الله)

به رامبه ر نیعه ته گانى خودا

ناشکوری مه که ن.

الأجدف: کورته بالا.

الجدارف: ناوه لکیش نامیریکه ناوی

پى به رز ده کړتیه وه بو زرعات و

کشتوکال (ناعور).

أَجْدَفُ: شهرابى دانه پوشر او، يان

هر شتیک ده می زمرغه که ی هه پات

نه کرابى (خشتوخال و که ف و

تلپى له شهراب گیرابى و فرى درابى

ه گۆر ه کویه که ی (أجداف) ه.

الْجَدْفَةُ: جه لپ ه دنگ و خشبه و

خرمه و ته پى کاتى راگردن.

المجداف: بالى بالنده، سه وله ی

به له مه وان (داریکى دریزه، به لای

سهریه وه شه پکه داریکى پان هپه،

که شتى پى لی ده خوپردى.

جَدَلَ الغلام وولد الظبية وغيرها جدولاً:

منداله که هیژى پهیدا گرد سهرپى

که وت و دواى دایکى که وت.

جَدَلَ الشئى: شته که پته و بوو.

جَدَلَ الحبلُ جدلاً: په ته که ی باداو گشتى گرد

زور تیک بالدره ه ده گوترى: (رجل

مجدول الخلق): پیاویکى توندو توله

(حاربة مجدولة الخلق) که نیزه کیکی

نه ندام جوان و ریک پیکه.

جَدَلَ الرجلُ: پیاوه که ی خست و به زهوى

دادا ه له ده مه ده می و کیشده دا

به سه ریدا زال بوو ه ده گوترى: (هر

جدل ومجدل ومجدال).

جَدَلَ الشئى: شته که باش به ستراو توندو

قایم و قول کړا، پته و بوو ه (هر

أجدل وهي جدلاء) ه ده گوترى:

(ساعد أجدل) و (ساق جدلاء) و (درع

جدلاء)، (ك: جدل).

أَجْدَلَتِ الظبية: ناسکه که بیچووه که ی

له ته کدا رقی.

جَادَلَهُ مجادلةً وجدالاً: کیشی له که لدا

کردو موناغه شه ی گرد ه فورشان

موسولمانه کان بریتیه له قیاس و
بهرامبه ریکردنیک که پیکدی له شتی
سه لیندراوو مهشهور.

الجدل: نه دمای جهسته ه نیسقانی ساغ،
(ک: اجدال و جدول) ه له همدیشی
عائیشه دا هاتوو دمه رموئ:
(العقیقه لقطع جدولاً لایکسر لها
عظمک).

الجدل: به مانا (الجدل) دئ.
الجدلة: دمسکه وان ه نه و نامیره ی
له ناو شتیکی قولدا له ناو سندولدا
شتی پی ورد دهکری.

الجدلي: نه و کهسه ی نیسبه ت به
جیدال و موناقه شه بدرئ ه له ای
زانا یانی عیلمی مه نطیق نه و
کهسه یه جه دهل به کار دینئ ه
هه رواناو به کوتریک تازه بهرو
بالئ لی هاتبن نه توانئ باش بهرئ.
الجدلیون: نه وانه ی که له جه دهل و
دهمه دهمی دا به ناو بانگن وه کوو
سه و فیه سلطانیه کانی یونان
موعته زیله کانی موسولمانان.

الجدیل: هه وساری توندو پته و له چهرم
یان له موو ه ریشمه و میش تهرن.
الجدیلة: قهقهزیکه له دار دروست
دهکری بؤ کؤترو که و ه هوزو
عه شیرمت ه ناوچه ه حال و ریبازو
بیرو بؤ چون ه دهگوترئ: (رکب
جدیلة رایه): پهیره ی بؤ چون و
عهزیمه تی خوی کرد.

دمه رموئ: ﴿وَجَادِلْهُمْ بآلَتِي هِيَ
أَحْسَنُ﴾.

جدلة: کوشتی، خستی، شه هیدی کرد
(المجدل) شه هیدکراو.

اجتدل الغلام: مندا که گه وره بووه و
له گه من دایکیدا دهر و.

انجدل: شه هید بوو کوژرا ه (بؤ
مطاو و عه یه).

تجدلا في الامر: نیزاعیان بهر پارکد
که وخته کیشمه و نیزاعه وه.

تجدل: کوژرا، شه هید بوو (بؤ
مطاو و عه یه).

الأجدل: بازو هه ئو، (ک: اجدال) ه له
حه دیشدا هاتوو دمه رموئ: (بهری
هری الأجدال) وه کوو هه ئو
دادپته شت.

الأجدلي: به مانا (الأجدل) دئ.

الجدال: خورما که ده نکه کانی
سه وزده بن و خرپکه ده بن.

الجدالة: زهوی، یان زهوییه که لی وردی
تیدا بی.

الجدال: نه و کهسه ی خورمای کال و
نه گه بیو دمه روش ه نه و کهسه ی
کؤتر له قهقه سدا به ند دهکا.

الجدل: ریبازیکی موناقه شه و دمه دهمیه
له نیوان دولایه و زیاتردا
هه ریه که یان به لگه ی خوی دپنیه وه و
دهیه وئ به لگه ی بهرامبه ری پوچ
بکاته وه، له ای زانا مه نطیقیه

المجادلة: له زانستی دان و سان و گوشتو گودا،
مونا فقه شهو دمه دمه مییه بؤ دمر خستنی
راستی و بؤردانی بهرام بهر.

المجدل: باله خانه ی بهرز، (ك: مجادل) ه.

المجدام: بنکی لقه دارخورما.

المجدامة: نهو گوته گهمه ی ورد
نه کرابی.

المجدامیة من النخل: نهو دمر خسته
خورمایه به که لقو و پؤپی زور بن.

المجدامة: (المجدامة) ثافرت و بیایو

کورتیه بالا، (ك: جدم) ه تو یکل

سهره وهی دمنکه دانه و نه.

المجدل: جؤگای ناو (جؤگه و جؤبارکی

بجوکه لهزه وهی هه لده که ندری بؤ

نه وهی ناوی پیندا بیرئ بؤ ناو دیری

زرعات و باغ ه چمند هیلیکی راست

بکیشیرین و نهوجا به چمند هیلیکی

تر بیردین بؤ نه وهی جهند

خانه به کی چوار گۆشه پیک بئ

نهمجار له ناو چوار گۆشه کاندای شتی

مه به ست بنووسری دهگوتری:

جه دوهلی زهر ب، جه دوهلی کار،

جه دوهلی حسیاب، جه دوهلی دهرس.

جدا فلانا و علیه جدراً و جدا: بهشی فلانی

دا، داوای خیر و سوودی ئی کرد.

جداه جدیاً: داوای سود و نهفعی ئی کرد.

اجدی الثئی: شته که سوودی هه بوو.

اجدی فلان: فلان باران ئی دا، به باران

تهر بوو.

اجدی الجرح: برینه که خوینی ئی هات.

اجدی عنه: بی ناتاجی کرد ه

پیندا و پستی هکانی بؤ دابین کرد

اجدی فلان: بهشی فلان که سی دا.

جدی الرجل والسرچ: ژیر زین و

بهشته مالی بؤ ولاغه که ی دروست

کرد، به مه بهستی پارێزگاری کردنی

پشتی ولاغ قوماشیکی نهرم

دهخرته ژیر زین و کورتانه وه.

اجتداه: داوای بارانی کرد ه داوای

به خشش و عهطای لی کرد.

استجداه: به مانا (اجتداه) دی.

الجادی: کولله، که هه ول و کۆشش دهکا

بؤ دهستکه وتنی هه موو شتی بؤ

نه وهی بیخوا.

الجادی: زه عفران.

الجادیا: به مانا (الجادی) دی.

الجداء: به خشش و عهطای بارانی گشتی ه

له کاتی دوعا کردنی پیغه مه بهر (د.خ)

بؤ بارینی باران فهرمووی: (اللهم

اسقنا غيثاً غداً و جدأ طبقاً) ه

دهگوتری: (خير فلان جدأ) خیری

فلان که س گشتیه بؤ هه موو که سه.

الجداء: دهوله مهندی و سوود و قازانج.

الجداء: نه نندازهی حیسابی زهر ب،

دهگوتری ه (جداء ثلاثة في ثلاثة تسعة):

ناکام و نه نندازهی سی جار سی نۆیه.

الجدایة: نیرو می له بیجوی ناسک که

گه پشته شهش مانگو به ره و ژوور،

(ك: جدایا).

الْجَدَايَةِ: بَهَامَانَا (الْجَدَايَةِ) دَى.

الْجَنَى: بَارَانَى گشتى ۵ بَه خَشَش ۵
دِه گوتري: (شَغَلْتَنِى النَفَقَةُ عَلَى عِيَالِي
عَنِ الْاِلْتِصَالِ عَلَى غَيْرِي).

الْجَدْيُ: گيسكه نَيْر ۵ كار، بِيچوى بزن،
(ك: اَجْدٍ، جِذَاء، جِذْيَان) ۵ بورجيتكى
ناسمانه له تهنيشت بورجى دهلو.

الْجَدِيَّةُ: پارچه قوماشيك له ژېر زين و
كورتان دهكړتته پشتى ولاغ.

الْجُدِيّ: تهستيريكه نزيك قيبله به
تهستيره قيبله بهناوبانگه.

الْجُدِيَّةُ: خوڼى رهوان ۵ رهنكى دهم و
چاو ۵ پارچه ميسك ۵ ناوچه ۵ ژېر
زين و ژېر كورتان.

إِجْدَارُ النَّبْتِ: رووهكهكه روا وهلى بالاي
نهكرد.

إِجْدَارُ فُلَانٍ: فلانكس هه نساپه سهر
چوكان بو جنيودان.

جَذَبَ الشَّهْرُ جَذْبًا: زوربهى مانگهكه
رؤى.

جَذَبَ الشَّيْءُ: شتهكهى درېزكړدهوه ۵
له شوڼى خوى لاي دا.

جَذَبَ الْمَاءَ مِنَ الْاِنَاءِ: بهدم ناوهكهى
هه تلوشى له جامهكهوه.

جَذَبَ الرُّضِيعَ: شيره خورهكهى له شير برپيهوه.

جَذَبَ فُلَانٌ حَبْلَ رَصْلِهِ: فلانكس پهتى
په پوهندى نيوان خوى و خرم و
دوستى پچراند.

جَذَبَتِ الْمَرْأَةُ خَاطِرَهَا: نافرتهكه

خوازبېنى كهرهكهى خوى جوابكرد
داواكهى رهنكړدهوه.

جَذَبَتِ النَّاقَةُ وَالْاِثْنَانُ لِبْنِهَا مِنْ ضَرْعِهَا
جَذَابًا: حوشترهكه پان دپله كهرهكه
شيرهكهى هه لگړتهوه، شيرى نه دا ۵
(هي جاذبة و جاذب)، (ك: جواذب)
و (هي جذوب)، (ك: جذاب).

جَذَابُ الشَّيْءِ: له شوڼى خوى شتهكهى
لدا.

جَذَابُ فُلَانٍ الشَّيْءِ: له سهر شتهكه
كيشهى له گهال فلانكس دا كرد.

اجْتَذَبَ الشَّيْءُ: كيشهى له گهالدا كرد.

اجْتَذَبَ: درېز بووه (بو مطاوعه يه).

إِجْذَبَ اللُّحْمَ فِي السِّرِّ: خه لكهكه
په لهيان كرد له روښتنندا.

تَجَذَّبُوا الشَّيْءَ: كيشهيان تيدا كرد.

تَجَذَّبُ الشَّيْءُ: شتهكه درېز بووه.

تَجَذَّبَ اللَّبَنُ: شيرهكهى خوارهوه.

الْجَاذِبَةُ: له زانستى رووه كناسيدا
رووهكيكه رونيكي بوخوشى نى

دهردى، گه لاکه شى ده جورى ۵

له زانستى ماتماتيك دا بريتيه له

هيزيك كارد هكات ه قه بارميهكى

خاومن جول ه له سهر ناستيك و

خيراييهكى عه مودى پڼ د هدا.

الْجَاذِبِيَّةُ: حاله تيكه به هوى هيزى

كيش ننديپه وه قه بارميهكه

قه بارميهكى تر كيش دهكا.

الْجَذْبُ: له زاروهى صوفيان دا دياردهو

حاله تيكه به سهر نه نفسى

جَذَّذْ: به مانا (جَذَّ) دئ.

جَذَّذْ اللِّمَمَ: داوای له نهته وهکهی کرد
شویننی بکهون به لام کهسیان
به گویان نه کردو به پیر
بانگه وازییه که وه نه چوون.

إِجْذَّذْ: برپیه وه، شکا، دووکه رت بوو،
که رکه رت بوو ۵ (بؤ مطاوعه یه).

تَجَذَّذْ: برپیه وه و شکا (بؤ مطاوعه یه).
الْجَذَّذُ: برپاوه، شکینراو و که رت و پهرت
کراو، هورنان ده فهرموی: ﴿فَجَعَلَهُمْ
جُذَاذًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ﴾.

الْجَذَّذُ: به مانا (الْجَذَّذُ) دئ.

الْجَذَّذَةُ: ورده پارچه، نه و پارچانه ی له
برین و برپینه وه ی شتی که پهیدا دمن
وهکو و پارچه کاغزو پارچه مقه باو
پارچه قوماش. ۵ بهرده ورده ی زیر،
پارچه ورده ی زیو ۵ نه و پارچه
ومره قانه ی که ورده زانیاری کاتیان
له سهر تۆماره تا ده خرینه سهر
حیساب پان ده خرینه ناو ده فته ری
سهره کی نووسینه وه ی باسه که، (ک):
جُذَاذْ).

الْجَذَّذَاءُ: ددانی شکاو ۵ ده گوتری: (ید
جذاء) و (رحم جذاء) دهستی برپا.

الْجُذَّذُ: پۆشاکیک جهسته داپۆشن ۵
ده گوتری: (ما علیه جُذَّة) کراسیکی
له بهردا نییه له شی داپۆشن.

الْجُذَيْذُ: پارچه مه که له کهل و په لی بی
که لکی شکاو و هری دراو، (ک): جُذَاذْ).

ناده میزاددا دئ به و هویه وه دل ناگی
له و مزع و حالی خهلق نامینئ و
په یوهندی دهکا به عالمی بالآوه ۵
به لای نه فلاتونه وه (جهزبه) خیر و
بیری بالآیه ۵ هندی له صوفیه کان
دهلین: بریتیه له سۆزو وه جد ۵ له
زانستی ریاضه دا (جهزب) بریتیه له
هیزیک به هوی نه و هیزمه وه بارمه که
کار دهکاته سهر قه بارمه کی تر به بی
نه وه ی له نیوانیاندا په یوهندییه کی
ناشکرا هه بی.

الْجَذَبَةُ: دلی خورما، پیوی خورما، (ک):
جَذَب و جذاب).

الْجَذْبَةُ: پارچه، (ک): جَذَابْ).

الْجُذَابُ: خواردمه نییه که له گوشت و
برنج و شه کرو بوندوق دروست
ده کری.

الْمَجْذُوبُ: له زاراه ی صۆهیاندا
که سیکه حهق کیشی کردبی بؤ
خزمهت خوی و به هره و شکۆمهندی
خوی به سهردا رشتبی به بی
ماندوبوون و خه لوه کیشان نه و
به هرمیه ی دهست که وتبی.

جَذَّذْ جَذًا: شکاندنی، برپیه وه، ده گوتری:
(هو جذید و مجذوذ) ۵ هورنان
ده فهرموی: ﴿عِطَاءٌ غَيْرَ مَجْذُوزٍ﴾.

جَذَّ الْحَبْلَ وَجَذَّ الشَّيْءَ: حهبله که ی بری
لیکی جیا کرده وه.

جَذَّ التَّخْلَ جَذًا وَجَذَاذًا: هیشوووه
خورماکانی هه لپرن و جنینی.

الْمَجْدُ: لایه کی کلچوک، (ک: مَجَاد) ه.

جَنْدَرُ الشَّيْءِ: جَدراً: له بیخ دهری هینا.

أَجْدَرُ الشَّيْءِ: به مانا (جَدَره) دئ.

إِنْجَدَر: برپاهوه، کو تایی هات.

الْجَدَرُ: بنه چهو بنه ماو بناغهی هه موو شتیک.

جَدَرُ النَّبَات: نهو رهگو ریشهیه به زمویدا

رَوْدَه چی و خَوْرَاک و مرده گری.

جَدَرُ الْعَدَد: له ژماردا بهو ژمارهیه

دهگوترئ: زهریی خوی پان زهریی

هیزی دووهمی دهگري ۵ بۆ نمونه

جهزری (۱۰۰) سه د ژماره (۱۰) به ۵

جهزری (۲۵) ژماره پینجه، جهزری

ژماره (۵) دوجار زهر بکري (۱۲۵)

سه دو بیست و پینجه.

الْمُذَيِّر: له گیانله بهرو رووهکا،

پیکهاتهیه کی (عضوی) زور وردو

باریکه ۵ ریشاله کلوریکه که په که

له رووهکا پیوهی په یوهسته پان

دهمار له گیانله بهردا.

المَجْنُون: له زانستی ریاضه دا نهو

نه ندازمیه به که ده که ویتنه ژیر

نیشانهی جهزروه.

جَدَعَه جَدْعاً: شیلای، دهستی پیندا هینا،

(جَدَع الدَّابَّة) نازه له که ی له

شوینیکی بی له وهر به نندکرد.

جَدَعَ الرَّجُلُ عِبَالَهُ: پیاوه که خیرو بیری

خوی له مال و مندا له که ی گرتوه.

جَذَعَ بَيْنَ الْبَعِيرَيْن: هه ردوک حوشره که ی

به په تیک بهسته وه.

أَجْدَعَ الْفَصِيلُ وَغَيْرُهُ: حوشره که بوو

به جهزعه، واته: له جوار

سالییه وه پئی نایه پینج سالییه وه.

تَجَادَعَ: خوی به خه مبار نیشان دا.

الْجَدْعُ مِنَ الرِّجَال: گهنجیک تازه

پینگه یشتیب ۵ له حوشریشدا

نهو به جوار سالی ته واکردبئ و

چوبیتته سالی پینجه مه وه ۵ له

ولاخه به رزهو ره شه ولاخدا نهو به

دوو سالی ته واکردبئ، ته مه نی

چوبیتته سالی پینجه مه وه ۵ له

مهرو بزندا نهو به: ههشت و نو

مانگی ته واکردبئ ۵ دهگوترئ:

(أَعَذَّتِ الْأُمْرُ جَدْعاً) کاره که م

گیرپاهوه بۆ سه ره حالته پی شووی

سه ره له نوی دهستم پی کرده وه.

أَمُ الْجَدْع: به لاو کاره سات ۵ رۆژگارو

زهمانه ۵ شیر.

الْجَدْع: قه دی دار خورماو قه دی درهختی

تر، (ک: أجداع، جدوع).

الْجَدْعُ: په رتو بلاو ۵ دهگوترئ: (ذَقَبَ

الْقَوْمُ جَدْعَ مِلْعَ) واته: به هه موو

لایه کدا په رتو بلاو بوونه وه.

الْمُجْدَعُ: هه ر شتیک بناغهو بنه مای

نه بی و جیگیر نه بی.

جَدَفَ الْإِنْسَانُ فِي مَشِيهِ وَالطَّائِرُ فِي طَيْرَانِهِ

جَدَفًا: واته: په له ی کرد ۵ (جَدَلَتْ

الْمَرَأَةُ): نافرته که له رویشتندا

ههنگای کورتی هه ئینا.

جَذَلَتِ السَّمَاءُ: ناسمان به مفری باراند.

جَذَلَ الشَّيْءُ: شته‌گی برپیه‌وه.

أَجَذَفَ: په‌له‌ی گرد ه (تَجَذَفَ) به‌مانا (المَجَذَف) هاتووه.

المَجَذَف: (مَجَذَف السَّفِينَة): سه‌وله‌ی لی‌خورپنی که‌شتی، (ك: مَجَذِف).

جَذَلَ الشَّيْءُ جَذُولًا: شته‌گی راست بۆ‌وهو خۆ‌ی گرت ه ده‌گوتری: (جَذَلَ للْقَوْمِ بِحَارِبِهِمْ) له قه‌ومه‌که راست بۆ‌وهو شه‌ری دژکردن.

جَذَلَ جَذَلًا: که‌یف خۆ‌شبوو (لَهُر جَذَلٌ وَجَذَلَانٌ وَهِيَ جَذَلٌ)، (ك: جَذَالِي، جَذَلَانٌ).

أَجَذَلُهُ: که‌یف خۆ‌شی کرد.

أَجْتَذَلَ: که‌یف خۆ‌ش بوو.

تَجَاذَلُوا: نه‌و کۆمه‌له‌ خه‌لکه رفیان لیک هه‌نگرت و دژابه‌تی په‌کتریان کرد.

اسْتَجَذَلَ: راست بۆ‌وهو خۆ‌ی گرت.

الْجَذَلُ: قه‌دی دره‌خت بنکی شت دوا‌ی لی‌بونه‌وه‌ی لقه‌کانی ه له‌ حه‌دیه‌شدا هاتووه ده‌لی: (يَبْصُرُ أَحَدُكُمْ الْقِلْدَى لِي عَيْنَ أَخِيهِ وَلَا يَبْصُرُ الْجَذَلَ فِي عَيْنِهِ) په‌کێک له‌ ئێ‌وه پۆ‌شکه له‌چاوی برا‌که‌یدا ده‌بینی وه‌لی بره‌دار له‌چاوی خۆ‌ی دا به‌دی ناکا ه هه‌روه‌ها ده‌گوتری: (عَادَ الشَّيْءُ إِلَى جَذَلِهِ) شته‌گی هاته‌وه سه‌ر بنه‌مای خۆ‌ی ه هه‌روه‌ها به‌مانا سه‌ری کێ‌و

هاتووه ه به‌مانا نه‌و درکه شاخ و دوندانه‌ی لێ‌ی به‌رز بوونه‌وه هاتووه ه هه‌روه‌ها ناوه بۆ بره دارێک ده‌چه‌قێنری بۆ نه‌وه‌ی وشتری گه‌روێ خۆ‌ی بی‌ بخورێنی ه ده‌گوتری: (أَنَّهُ لِيَجْذَلَ جِجَاكُ) نه‌وه بره‌داری خۆ‌پێ‌خوراندنه ه هه‌روا ده‌گوتری: (فَلَانٌ جَذَلٌ يَلِي أَوْ غَنِمَ) فلانکەس به‌ باشی حوشریان مه‌پرو بزن به‌خێ‌و ده‌کا، (ك: أَجْذَال، جَذَال، جَذُول) ه.

جَذَمَهُ جَذْمًا: برپیه‌وه، (هُوَ مَجْذُومٌ وَجَذِيمٌ).

جَذِمَتْ يَدُهُ جَذْمًا: ده‌ستی برپیه‌وه، یان په‌نجه‌کانی نه‌ماون ه (هُوَ أَجْذَمٌ وَهِيَ جَذْمَاءُ)، (ك: جُذَم) ه.

جُذِمَ: نه‌خۆ‌شی دارزانی توش بووه واته: گولی، (هُوَ مَجْذُومٌ).

أَجْذَمَ يَدَهُ: ده‌ستی برپیه‌وه.

أَجْذَمَ عَنِ الشَّيْءِ: وازی له‌وشته هینا.

أَجْذَمَ عَلَيْهِ: سور بوو له‌سه‌ر نه‌و شته.

أَجْذَمَ السَّيْرَ: به‌په‌له‌ رو‌یشت.

جَذَمَهُ: برپیه‌وه.

إِلْجَذَمَ: بره‌درايه‌وه.

الْجَذَامُ: گولی، نه‌خۆ‌شیه‌که گۆشت و پێ‌ستی

ئاده‌میزاد دادمزی و هه‌لنده‌مزی.

الْجَذَامَةُ مِنَ الزَّرْعِ: نه‌و پنجه‌ک و پرزو

پانه‌یه‌ که له‌ پاش درۆینه

ده‌مینێته‌وه.

الْجَذْمُ: بَنَهُ مَا وَنَهَصَلْ، دَهْگوتَرئ: (جَذْمُ الشَّجَرَةِ وَجَذْمُ الْقَوْمِ) بَنَی دَرهخت، بَنَیجَهی نَهتَموه ۵ (جَذْمُ الرَّجُلِ) هُوَ زَوْعَه شَرهتی پیاو ۵ له هَمَرموودهی پیغهمبهردا هاتووه (لَمْ یَكُنْ رَجُلٌ مِّنْ قَرِیشٍ إِلَّا لَهُ جَذْمٌ بِمَكَّةَ) هَمموو پیاوئکی قورمهش بَنیجَهکهی له مهککهوه بووه.

جَذْمُ الْإِنْسَانِ: بَنَی دَدَان ۵ پُوك ۵ (جَذْمُ الْخَالِطِ) بَنَاغَهی دیوارو کهلاوه، (ك: أَجْذَامٌ، جَذْرٌ).

الْجَذْمَةُ: جَوْمگهی دهست.

الْجَذْمَةُ مِنَ الشَّيْءِ: پَارچهیهک بهشیک لهشت برِدرئو و بنکهکهی بمینیتهموه ۵ دهگوتَرئ: (رَأَيْتُ مِنْ يَدِهِ جَذْمَةً حَب).

الْمِجْذَامُ: نَهو کهسهی کیشهکان پهکالا دهکاتهوه ۵ دهگوتَرئ: (رَجُلٌ مِجْذَامٌ) پیاوئکه کیشهکان پهکالا دهکاتهوه ۵ زوو خزمایهتی تیک دمداو پهپوهندیپهکان دمپچرئئ ۵ همروا دهگوتَرئ: (رَجُلٌ مِجْذَامٌ الرُّكُضُ فِي الْحَرْبِ) پیاوئکه لهشهردا گورجو گوئه.

المِجْذَامَةُ: بهمانا (مِجْذَامٌ) دئ.

الْمُجْذَمُ: بهمانا (الْمِجْذَرُ) دئ.

جَذَا جَذْرًا وَجَذْرًا: جِیگیربوو راوهستا.

جَذَا الرَّجُلُ: پیاوکه لهسر نهژنؤی دانیشته ۵ لهسر پهمنجی قاجی راوهستا.

أَجْنَى الْقَمِیْلِ: بیچوهکه له دوگهکهی

دا زؤری چهوری ههنگرتووه.

تَجَادَى الْقَوْمُ التَّجَرَ: نَهو کؤمهله دارهیان لهبن بهرهکه گیر کردوه بوئهموهی لهشوئنی خؤی لایبهرن.

أَجْتَذَى: رَاسَتْ بُووهوه، رَاوهستا ۵ لهمالهوه مایهوه دهرنهچوو ۵ لهگهَل خِلَّ کِهوتو لهخیزانهکهی داپرا ۵ گهردن کهچ بوو.

الْجَذَا: دَهست کورت ۵ (الْجَذَايَةُ): بُوَ مَیْنَه بهکارئ ۵ هَمروهَا حوشرئکه که بیچوی دهبی شیری کهم بئ.

الْجَذَا: بَنَی دَرهختی گهوره.

الْجَذْوَةُ: بِشَكْوَى نَاغَرِی بَلِیْسَهْدَار، (ك: جَذَاءٌ وَجَذَا) ۵ له قورنان دا هاتووه: ﴿لَقَلَّی آتِیْکُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِّنَ النَّارِ لَعَلَّکُمْ تَضْطَلُّوْنَ﴾ ۵ هَمروهَا دهگوتَرئ: (جَذْوَةٌ شَرٌّ): فَلَانْکَهس نَاغَرِی شهرد (نَاغَرِی بَن کایه).

الْجِذْيُ: بَنَه مَا ۵ بَنَاغَه.

الْمِجْذَاءُ: (مِجْذَاءُ الطَّائِرِ): دَهندوکی بالنده.

جَرَّوْ عَلَى الشَّيْءِ جُرَّاءَ وَجَرَّاءَ: پهلاماری نهوشتهی دا ۵ (هَر جَرِی)، (ك: جُرَّاءُ وَأَجْرَتَائِ).

جَرَّاءُ: هَهَلینا.

أَجْتَرَّ عَلَيْهِ: بوئربوو.

تَجَرَّأَ: بوئر بوو.

الْجَرِیَّةُ: گهرو ۵ چۆلهکه گر ۵ تهلهو داو بو گرتنی بالنده.

الْجَرِيَّةُ: گهرو.

الْجَرِيَّةُ: نافرمتی بوئر ۵ تهلهو داو بؤ

دېنده (ژوریکه لهبهرد دروست

دهکړئ، بهردنیک دهخریته سهر

دیواری دمرگاکه‌ی و پارچه گۆشتنیک

له ژووره‌که‌دا داده‌نرئ که درېنده‌که

ده‌چنیته ژووره‌وه دم دهکاته

گۆشته‌که به‌رده‌که به‌رد ده‌بیته‌وه

دمرگاکه ده‌کړئ.

إِجْرَاشٌ: جهسته‌ی به‌رهو ته‌ندروستی

که‌پایه‌وه دواى نه‌وه‌ی بى هیزو

لاواز بوو.

إِجْرَاشُ الْأَبْلِ: حوشره‌که سکی پر بوو

قه‌لهو بوو.

الْجَرَائِضُ: شیر ۵ نه‌گهر بؤ حوشر

به‌کار هیندرا مه‌به‌ست حوشری

که‌ورهو به‌هیزه، (ك: جرائض).

جرافیت: کانیکی خه‌لوزی ناسینه ماده‌ی

قه‌لهو ره‌صاصی ئی به‌ره‌هم

ده‌هیندرئ.

الْجَرَانِيسُ: به‌ردنیک ره‌قو رنگاو رنگه،

عه‌مودو کۆله‌که‌ی ئی دروست ده‌کړئ ۵

گرانیت، کاشی گرانیت.

جَرْبٌ جَرْبًا: توشی گه‌رو گولی بوو

خروخوی تیکه‌وت، (هو أجرب وهي

جرباء)، (ك: جراب وجربی)

جَرْبُ السِّيفِ: شمپیره‌که ژمنگی هینا.

جَرْيَةٌ جَرْبًا وَجَرْيَةٌ: چهند جارنیک په‌ک

له‌دواپه‌ک به‌تاقی کرده‌وه خستیه

ژنر نه‌زمنه‌وه.

رجل مُجْرَبٌ: پیاوړکی به‌تاقی کراوه

له‌کاره‌کانیدا (رجل مُجْرَبٌ) پیاوړکی

به‌تاقی که‌ره‌وه‌میه، رووداوه‌کانی

بینیوهو پټیان دا تیپه‌پړوه ده‌زانی

کاره‌کان چۆن.

التَّجْرِيبَةُ فِي الْعِلْمِ: بریتیه له

نهمونگه‌ریبه‌کی رنک و پنک شیوه‌یه‌کی

تایه‌هتی و له‌رنگه‌ی نه‌خشه و پلانیکی

داپ‌ژراوه وه بؤ دهرخستنی ناکامو

گه‌شتن به‌نامانجیکی دباریکراو.

الْجُرَابُ: هه‌مبانه نه‌و شته‌ی تیشووی

تی ده‌کړئ، (ك: أجربة و جُرَب) ۵.

الْجَرْبُ: نه‌خۆشییه‌کی پتسته پټی

ده‌گوترئ گه‌ری.

الْجُرَابُ: که‌شتی به‌تان.

الْجَرِيَاءُ: مټینه‌ی (أجرب) ۵

زه‌وییه‌که هیچ سه‌وزایی تیدا

نه‌پوئ، به‌روبومیکی تیدا نه‌ی.

الْجُرِيَانُ: گیرفانی کراس ۵ کالانی

شمپیر، تیزی شمپیر.

الْجَرِيَّةُ: شوینی کشتوکان ۵ چه‌رمیکه

له‌سهر لیواری بیر داده‌نرئ بؤ

نه‌وه‌ی ناوه‌که‌ی سه‌رپژنه‌کا، پان

ده‌خریته ناو جوگاوه بؤ نه‌وه‌ی

ناوه‌که به‌رزو نرمی تیدا‌ی.

الجربياء: بای شه‌مالی سارد.

الْجَرِيْبُ: شوینی کشتوکان ۵ پیومرک

به‌ئندازه‌ی چوار قه‌فیز به‌کوردی

پټی ده‌گوترئ: ته‌غار ۵ چه‌وو به‌رد

کلی تیکه‌ل بى، (ك: أجربة و جُرَبان).

الْجُرَيْبُ: له زانستی نه حیادا توکلنیکه
له سهر شیوهی قولکه قولکه له
بپستی ناژهدا.

تَجَرَّمُ الرَّجُلُ: بیاوهکه ویک هاتهوه، له
شوینی خووی دانیشته ۵ له
بهرزاییهوه بهربووه.

تَجَرَّمُ الشَّيْءُ: زوربهی زوری شتهکهی
برد.

اجْرَثَمُ الْقَوْمُ: خه لکهکه کۆبوونهوهو
له شوینیکا جیگیربون.

اجْرَثَمُ الرَّجُلُ: بیاوهکه له بهرزاییهوه
کهوته خوار

الْجُرْثُمَةُ: بنهما ۵ نهو پهردمییهی له لای
بنی زمانهومییه له کاتی شت
قوتداندان ناهیلی خواردنهکه بجیته
بوری ههناسهوه ۵ نهوگل و خو له یه
که له دهووبهیری بنکی دمرخته ۵
گوندهمیرو ۵ جورثومه له زانستی
نه حیادا به شیکه له ژياندار یان
روه که بگونجی ژيانداریکی تریان
روه کیکی تری ئی بهرهم بی ۵
وهکوو هیلکوکهی زیندهوهه دهنکه
تۆمی روهک.

جَرَجَتِ الْاِبِلُ الْمَرْعَى: حوشترهکه
پاوانهکهی خوارد.

جَرَجَ جَرَجًا: دلهراوکی و پهله پهلی پی
کهوت ۵ هاتوچووی کرد ههلسورا.

جَرَجَتِ الْأَرْضُ: زهوییهکه رهق بوو.

جَرَجَهُ: توشی قهلهقی و دلهراوکی کرد.

الْجَرَجَةُ: کێست که ده زینته دروست

دهکری لای خواروی پانو پوړه
دهمی تهسکه تیشووی تی دهکری،
(ك: جَرَجَ) ه.

جَرَجَرَ الْبَعِيرُ: حوشترهکه له گهروی خۆیدا
دهنگی دووباره کردهوه ناماژهی
به نارهحهتی خووی کرد ۵ (هر
جرجار و جرجر و جراجر)

جَرَجَرَ الْمَاءُ: ناوهکه قله قلهی کرد ۵
دهگوتری: (جرجر الشراب لی
الخلق).

جَرَجَرَتِ النَّارُ: ناگرهکه لرفه لرفی هات
۵ دهنگی لیوه هات.

جَرَجَرَ الْشَّرَابُ: شهرا به کهی قوم قوم
خوارددهوه پهک له دواپهک.

جَرَجَرَ فَلَانًا الْشَّرَابُ: قوم قوم ناوی
به قورگی فلانکه سدا کرد پهک له دوا
پهک ناوهکه قوتته قوتتی هات.

الْجَرَجَرُ: کلۆر، (ماء جراجر): ناویک زۆر
خوپه خوپی بی.

الْجَرَجَرُ: دهنگی هه وره تریشقو و گۆله
گۆلی هه ور.

الْجَرَجَرُ: جهنجهر؛ نامیری که دوی دروینه
دانه ویلهی پی له پۆش و په لاشه کهی جیا
دهگریتهوه ۵ کرشه کهی پی ورد دهکری.

الْجَرَجَرُ: دانه ویلهیه که له پی پی رهقه کانه
وهرزانه له شوینی ناوو هه وای مام
ناوهنیدیدا دهپوئی.

جَرَجَمَ الطَّعَامُ: خوارددهه نییه کهی هه موو
خوارد، (جَرَجَمَ الشراب) هه موو

الْجَرَجَمَةُ: کێست که ده زینته دروست

جَرَجَمَ الرَّجُلُ: پیاده‌گی خست به زهویدا
جَرَجَمَ الْبَيْتُ: خانووه‌گی هه‌لومشاند،
روخاندی.

تَجَرَّجَمَ: بۆ موطاومعه‌ی (جرجم)
هاتوو.

تَجَرَّجَمَ الشَّيْءُ: شته‌که که‌وته خواره‌وه
(تجرجم في الأكل والشرب) زۆری ئی
خواردو خواره‌وه

تَجَرَّجَمَ فِي مَكَانِهِ: له‌شوینی خووی وێک
هاته‌وه و دانیشته.

جَرَّحَهُ جَرْحًا: برینداری کرد ە (هو وهي
جريح) بۆ نێرو مێ، (ك: جرحی).

جَرَّحَهُ بِلِسَانِهِ: جینیوی پێ دا دزی دوا.
جرح الشاهد: شایه‌ته‌که‌ی رهدکرده‌وه
پێی رازی نه‌بوو.

جرح الشئ: شته‌که‌ی به‌دمست هیناو که‌سبێ
کرد ە قورئان ده‌فه‌رموئ: ﴿وَهُوَ الَّذِي
يَتَرَفَّأُكُمْ بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَّحْتُم بِالنَّهَارِ﴾
نه‌وه‌ی به‌روژ کردوتانه ە (فلان يَجْرَحُ
لِعِيَالِهِ) فلانکەس کاسبێ بۆ مال و
مندالی ده‌کا.

جَرَحَ جَرَحًا: جیراحه‌ی توش بوو شایه‌تی و
ریوایه‌ته‌که‌ی رمت کراپه‌وه.

جَرَّحَهُ: زۆری بریندار کرد.

جَرَّحُوهُ بَانْيَابٍ وَأَضْرَاسٍ: جینیویان پێ
داو ره‌خنه‌یان لی‌گرت.

اجترح الشئ: شتی خراپێ نه‌نجام دا ە
تاوانی کرد ە قورئان ده‌فه‌رموئ:
﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ﴾

استجرح الشاهد: شایه‌ته‌که‌ شیاوی نه‌وه
بوو تانه‌ی ئی بدرئ و شایه‌تییه‌که‌ی
رمت بکریته‌وه ە ده‌گوترئ: (کثرت
هذه الاحاديث واستجرحت):
حه‌دیه‌کانی ره‌خنه‌یان ئی ده‌گیری و
راسته‌کانی که‌من.

الجراح: کاسبکار: ده‌گوترئ: (فلان
جارح أهله) فلانکەس کاسبکاری
مال و مندالی خو‌یه‌تی

الجراحة: دمست، قاچ ە سه‌گو تاژی و باز
که‌ بۆ راوکردن راهیندرابن ە
قورئان ده‌فه‌رموئ: ﴿وَمَا عَلَّمْتُمْ مَنِ
الْجَوَارِحِ مُكَلِّينَ﴾.

الجراحة: برین ە میهنه‌ی ئێسک
رابه‌ستنه‌وه ە به‌شیکه‌ له‌ زانیاری
ته‌ندروستی که‌ پزیشک عه‌مه‌لیات
ده‌کا.

الجرح: برینداری جه‌سته، هه‌لدرا‌نی
پێست، (ك: جروح).

جَرَدَهُ جَرْدًا: روتی کرده‌وه، توێکلی
سه‌ره‌وه‌ی لابرد، سپی کرد
ده‌گوترئ: (جرده من ثوبه)
پۆشاکه‌گی ئی داپ‌نی.

جَرَدَ الْجَلْدُ: موو توکی پێسته‌که‌ی ئی
کرده‌وه پێسته‌که‌ی سپی کرد.

جَرَدَ الْجَرَادُ الْأَرْضَ: کولله بیتان هه‌رچی
له‌سه‌ر پوی زه‌وی هه‌بوو له
شیناومردو ده‌غل و دان هه‌مووی
خوارد هیچی نه‌هیشته‌وه.

جَرَدُ الزَّرْعُ: کشتوکالھکە کوللە ی پیوھبوو
(هو مجرود) (أرض مجرودة): زەوی و

زاری کولای ە کوللە ی زۆرە.

جَرْدَةٌ: روتی کردو توێکلی لەسەر لابرد
ە دەگوتری: (جَرْدُ فلان الثوبَ ومن
الثوب): کراسەکە ی لەبەر داکنەند.

جَرْدَةُ الْكِتَابِ: نامازەو نیشانەکانی
لەکتیپەکە کردەو.

جَرْدُ الْجِلْدِ: پێستەکە ی کەندو مووھکانی
ئێ کردنەو.

جَرْدُ السَّيْفِ مِنْ غَمْدِهِ: شمشیرەکە ی لە
کالان دەرھێنا.

جَرْدَةُ الْقَطْعِ الْأَرْضِ: بی بارانی و قاتو
قەری زەوی روت رەقەن کرد.

إِجْرَدَ مِنْ ثِيْبِهِ: پۆشاک ی لەبەردا نەما
روت و قوت بوو.

إِجْرَدَ الْإِبِلُ مِنْ أَوْبَارِهَا: حوشرەکە
کوێکی پیوھنەما ھەمووی ئێ
ھەلۆمری.

إِجْرَدَتِ السَّنْبِلَةُ: گوێھگەنم لەقەف
دەرچوو.

إِجْرَدَ الثَّوْبُ: کراسەکە ی کۆن بوو.

إِجْرَدَ شَعْرَ الْفَرَسِ: توکی ئەسپەکە
کورت بوو.

إِجْرَدَ فِي سِرِّهِ: لە رۆپینەکەیدا پەلە ی کرد.

إِجْرَدَ بِه السِّرِّ: رۆپیشتنەکە ی درێژە ی
کێشاو پەرە ی پێدا.

إِجْرَدَ الْفَرَسِ: ئەسپەکە لەحەلەبە
دەرچوو.

جَرَدُ السَّيْفِ مِنْ غَمْدِهِ: شمشیری لەکالان
دەرکێشا.

جَرَدَ الْقُطْنَ: پەمۆکە ی ھەلەجکرد،
پاکیکرد.

جَرَدَ الْقَوْمَ: داوای لەخەلکەکە کرد سوائی
ئێ کردن بەشیان نەدا یان
بەناڕەزایی شتیکیان پێدا.

جَرَدَ مَا فِي الْخِزْنِ أَوْ الْخَانَتِ: سەرژمیری
شتومەکی ناوگەنجینەو
حانووتەکە ی کردو نرخەکە ی
دیاری کرد.

جَرِدَ جَرْدًا: توك بەجەستەپەو نەما
ھەمووی ھەلۆمری دەگوتری: (ھو
أجرد)، (ك: جَرْدٌ) ە لە ھەدیسدا
ھاتوو: ئەھلی بەھەشت (جرد
مردمكحلون).

جَرِدَ الْمَكَانُ: ئەو شوێنە شینایی تێدا
نەما، دەگوتری: (سماء جرداء):
ئاسمانیکی بی ھەورە.

جَرِدَ شَعْرَ الْفَرَسِ: توکی ئەسپەکە کورتەو
تەنکە ە (فرس أجرد) ئەسپی توك
کورت.

جَرِدَ الرَّجُلُ: ئەو پیاو بەھۆی زۆر
خواردنی کوللە پێستی لیری ئێ
پەیدا بوو.

جَرِدَ الثَّوْبُ: کراسەکە ی کۆن بوو.

جَرِدَ الشَّهْرُ أَوْ الْيَوْمُ: مانگ تەواو بوو رۆژ
کۆتایی ھات ە (ھو أجرد وجريد).

جُرْدٌ: بەھۆی کوللە خواردنەو سکی ژانی کرد.

تجرّد من ثوبه وعنه: روت بوو پۇشاکی
له‌بەر نه‌ما.

الأجرّد: (فرس أجرد) نه‌سپى خۇشپ‌رو
پیشپ‌رو ۋ (لبن أجرد) ماسته‌که
توئىزى له‌سهرنیه ۋ (قلب أجرد)
دل ۋ دهرونی بی غهل و غه‌ش.

التجريد: روتکردنه‌وه ۋ لى
ومرگرتنه‌وه‌ی دمه‌لات.

الجارود: سالى گرانى و قات و قری.

الجارودية: تاقمىكى شيعه مه‌زه‌بى
زه‌يدى و توند ره‌ون؛ خويان پال
(أبو الجارود زيادى كورپى المنزرى
هه‌مه‌دانى) دهمه‌ن.

الجراد: كوله، (جرادة) بۇ تاكى نيرو
مىيان به‌كاردى.

الجرادة: توئىكلى ئى گراوه.

الجرءاء: مئينه‌ى (الأجرد) ۋ (صخرة
جرءاء) به‌ردى لوس و سواوه ۋ (ناقة
جرءاء) خوشترى زۇرخۇر.

الجرّد من الأرض: سارايه‌كى پان و پۇرى
بی گياوو گز.

الجرّد: مه‌تال ۋه‌و شته‌يه
له‌شه‌رداخۇى بی له‌چه‌كى دوژمن
ده‌پاريززى ۋ پاشماوه‌ى مال و سامان.
الجرّد: بورده‌ى كۇن (عه‌باكۇن) ۋ
به‌پوى رزىو.

الجرّد: چه‌ته، رىگريك كه رىبواران
روت بكآنه‌وه ۋ مزگه‌را
سپيکه‌ره‌وه‌ى حاجه‌تى مس.

الجرّد: خوشترى زۇر خۇر

الجريدة: لقى دارخورماكه توئىكله‌كه‌ى ئى
بكرىته‌وه ۋ باقى مانده‌ى مال و
سامان، ده‌فته‌رو تۇمارگه‌ى خۇراك و
بزيوى سوپا كه له ديواندا
هه‌لده‌گيرى ۋ رۇژنامه‌يه‌كى
رۇژانه‌يه‌ه‌وال و روداوه‌كانى
ناوه‌وه‌و دهروى و لاتى تىدا
تۇمارده‌كرى، (ك: جرالده).

الْمَجْرَدُ: شوئنى لۇكه‌ه‌پاكردن.

الْمَجْرَدُ: نه‌وشتەى به‌زەمین هه‌ستى
پىده‌كرى نه‌ك به‌حه‌واسه‌كان.

جَرْدَبُ الطعام وعليه: خۇراكه‌كه‌ى
هه‌موو خوارد ۋ به‌ده‌ستى راستى
خواردى و به‌ده‌ستى چه‌پى خه‌لكى
ئى دور خسته‌وه ۋ (هر جردبان)
له‌په‌ندى پيشيناندا هاتووه (لا تجمل
شمالك جردباناً) به‌كه‌سيك ده‌گوتري
كه‌ خۇبه‌رست بى و هه‌ر
به‌رژه‌وه‌ندى خۇى مه‌به‌ست بى.

الْجَرْدَقُ: ناننى نه‌ستور (خه‌پله) ۋ
كوليره.

الجردل: سه‌تل، (ك: جرادل)ه.

جَرْدَمَ فلان: فلانكه‌س په‌له‌ى كرد ۋ
زۇرى قسه‌كردن.

جَرْدَمَ في الطعام: به‌مانا (جردب)
هاتووه.

جردم الستين: له‌ته‌مه‌نى شه‌صت سالى
تىپه‌رى.

جردم ما في الاناء: هه رچی له قابه کهدا
هه بوو خواردی.

الْجَرْدُ: کولله یه که سهری سه وزو
ره شه.

جَرَدَتِ الْقَرْحَةُ جَرْدًا: برینه کهی شیوا
هه وی کرد.

جَرَدَ الْفَرَسُ: نه سپه که توشی نه خووشی
هاوسانی شاره گی پاشوی بوو.

أَجْرَدَهُ إِلَى الشَّيْءِ: ناچاری کرد پهنا بو
نهو شته بهرئ.

أَجْرَدَ فَلَانًا: فلانکه سی دهره یناو
ناچاری کرد پهنا بو شوینی تر
بهرئ.

جَرَدَ الشَّجَرَةَ: نقو پوپی دره خته کهی کرد
هه هه ئیپاچی هه ده گوترئ: (جَرْدَةُ
الدمر) زهمانه له بوتهی داوه.

الْأَجْرَدُ: فهیزه، قاجی خوارو خییج
پی ششه وه بیان ته سک و دواپان پان.

الْجَرْدُ: هاوسانو نه ستور بوونی شاده ماری
پاشوی ناژه.

الْجَرْدُ: جرج (مشکی گه وره)، (ك: جُرْدَان).
الْجَرْدَةُ: زه وپییه که مشکی زوری.

جَرَتِ الْمَاشِيَةُ جَرًّا: ناژه که بهروشته نهوه
له وهری خوارد.

جَرَتِ الْحَامِلُ: ئافره ته دوو گیانه که ماوهی
سک پرپوونه کهی درژده کیشا.

جَرَّ النَّاقَةُ: سواری حوشتره که بوو له کاتی
له وهرانی دا.

جَرَّ الْإِبِلُ: هییدی هییدی حوشتره کهی ئی

خوری.

جَرُّ الْفَصِيلِ: سهری زمانی بیچووه کهی

قه لاشته وه بو نهوهی شیر دایکی
نه خوا.

جَرُّ الْخَيْلِ الْأَرْضَ بَسَانِكَهَا: نه سپه که
به قاجی کاری له زه وپییه که کرد هه
سمکولی کرد.

جَرَّ عَلَى نَفْسِهِ جَرِيدَةً: تاوانی نه جامدا.
أَجَرْتُ الْبَيْتَرَ: بیره که ناوه کهی کهمی
کرد زور داچوو بو قولایی.

أَجَرَّ الْبَعِيرَ: ریشمه ی حوشتره کهی
خسته سهر ملی حوشتره کهو
به ره لای کرد هه (أَجَرَّ الْفَصِيلِ)

بیچووه کهی راکیشا.
أَجَرَّ لِسَانَهُ: قسه کردنی ئی قه دهغه کرد.

أَجَرَّ فَلَانًا الرَّمْحَ: رمبیک له فلانکهس
دا رمبه کهی تیدا جیهیشت.

أَجَرَّ فَلَانًا أَغَانِيَهُ: گۆرانیه کانی فیری
فلانکهس کرد، به دهنگیک بوئی
ده گوت نه مجار به دهنگی ترو

شیوازی تر بوئی ده گوته وه.
أَجَرَّ فَلَانًا الدِّينَ: قه رزه کهی بو
فلانکهس دوا خست.

جَارَهُ: ماتلی کرد، دهستی دهستی پی
کرد.

جَرَّه (وبه): رایکیشا، کیشی کرد.
انجر: رایکیشرا.

اجتر البعير: حوشتره که کاویژی کرد
(اجتر الشيء) شته کهی راکیشا.

www.iqra.ahlamontada.com

إِسْتَجَرُ الْفَصِيلُ عَنِ الرِّضَاعِ: بېچپووه که قومیکي شیر مزی و راوهستا.

إِسْتَجَرُ لِفَلَانٍ: ژېرباري فلانکهس بوو.

اسْتَجَرَ الشَّيْءُ: شتهکه ی راکېشا

الْأَجْرَانِ: ناده میزادو جندوکه دهگوتري: (جاء بجيش الأجرين).

الْجَارَةُ: رڼکای سهر ناو ۵ رڼباز بؤ سهر کانی و بیر.

الابِلُ الْجَارَةُ: حوشتری بارهه لگر ۵ له حدهبشدا هاتووه: (لا زكاة في الابل

الجاراة) حوشتری بار زهکاتی لئ ناکهوی ۵ دهگوتري: (لا جارة لي في

هذا) هيچ بهرزه وهنديه کم لهم نيشه دا نيبه کيشم بکا بؤی.

الجارور: چه ميکه لافاو ههلی درئ.

الْجَرَارَةُ: ميهنه ی جهړه دروستکردن.

الْجَرَّ: (هلم جرأ) قسه په که دهگوتري: بؤ درېزه پيدانی شتهکه و بهردهوام

بوونی دهلی سالی په کم نهوه بوو نهوه رویدا ههروا پيدا برؤ ۵

ههروهو و شهی (الجر) ناوه بؤ حه بلیک هه و جاپو مژانی پی لیک

قایم دهگرین ۵ (حبهلی جهرمبابه).

نَحْرُ: چالایپه که له زهوی ۵ له زاراهوی نه حویاندا جوړه ئیعرابیکه

(بزوينيکه).

الْجَرَاءُ: خاترو خویش ۵ دهگوتري: (لعلت هذا من جرأك).

الْجَرَارُ: سوپای زور ۵ جهنجهر

دروستکه و مستای جهنجهر ۵ ئوتوموبیلیکه شتی تر راده کیشی.

الْجَرَارَةُ: دوپشکيکی زمردی کاپیه بیسترین ژاری ههیه.

الْجَرَّةُ: جهړی ناو لهگل دروست دهکري سهری تهسکو بنی پان ۵ ته له یهک

بؤ گرتنی ناسکو دعبای لهو شیوه ۵ ناویکه حوشتر لهسکی خوی دهری

دینئ و جاریکی تر قوتی ده داتهوه.

الْجَرَّةُ: کومه لیک ناده میزاد له شوینیک بار دهخنه و دواپسی دهرپون.

کیسه په که بؤ نازلهی کاویژکار وهکو مه عیده ی ناده میزاد وههیه ۵ نهو

خوړاکه په که حوشتر لهگه دهی خوی دهری دهینیتسه وهو کاویژزی

دهکاته وهو نه مجار سهر له نوی قوتی ده داتهوه ۵ له پندی پیشیناندا

هاتووه دهلی (هو لا یکظم علی جرته) واته نهینی خوی ناپاریزئ.

الْجَرَّةُ: دولک: داریکه لای سهره وهی دوفافیکي ههیه ناسکی پی دهگپړئ ۵

کلیگریکی ناسنینه لای خواری کونکونه، گهنم و جوی تیددهکري و

دهخړته دوا نامیړی زهوی کیلان بؤ نهوهی ورده ورده دانه ویلکه

بکه ویته ناو زهوییه کیلدراره که وه.

الْجَرِيرُ مِنَ الدَّوَابِّ: نهو ولاغو نازلهیه چه موش و سهرکهش بی ۵ ههروا

ناوه بؤ بیریک ناوه که ی زور روجوبی ناوه که ی داکه وتبی.

الْجَرِيرُ: حەبلىكه شتى پىچ راده كيشرى،
(ك: اَجْرَةٌ).

الْجَرِيرَةُ: تاوان و گوناه ە لەپەندى
پيشيناندا هاتوو (الجريرة تشرك
العشيرة) ئەم پەندە بەمەبەستى
هەلئان بـو ئەمجامدانى
ھاريكارىکردنى يەكترى ئى دەدرى ە
بەمانا خاترو خۇيش هاتوو دەلى:
(فعلت هذا من جريرتك) واتە: لەبەر
خاترى تۆ ئەم كارەم ئەنجامدا.

المَجْرُ: دېرەك ، دېنگە.

الْمَجْرَةُ: كۆمەلە ئەستىرە.

جَرَزُ جَرَزًا: بە خىرايى خواردنەكەى
خوارد.

جرز الشئى: شتەكەى بېرىيەو، لەبىيخى
دەرھىنا.

جَرَزَ الشجرةَ وَجَرَزَ العَدُوَّ: درەختەكەى
لەبىيخ دەرھىنا دوژمنى دوابراو کرد.

جرز الجراد الأرض: كۆللە بېتتان ھەموو
شىناووردى سەر زەوى خوارد

جرزهم الزمان: زەمانە لەبىيخى دەرھىنان.

جرز فلانا بالشتم: جنىوى پىندا.

جَرَزَت الأرض: زەوىيەكە بوو
بەسوتەمەرو شىنايى پىو ەنەما.

جَرَزَ جَرَاةً: زۆر خۆر بوو پان بەخىرايى
نانى خوارد.

أَجْرَزَت الأرض: زەوىيەكە بوو
بەسوتەمرو.

جرز القرم: ئەو قەومە كەوتنە ولاتىكى

روتو بى كشتوكاڤ.

جَرَزَتِ الناقة: حوشترەكە لاواز بوو.

تھارزا: ئەو دوو كەسە خراپەكارىيان
لەگەن يەكتر کرد.

الجارز: ئافرەتى نەزۆك (سعال جازز)
كۆكەى توند.

الجارزة: (أرض جارزة) زەوى وشكو
سوتەمەروو رەقەن.

الجَرَزُ من السيف: تىغى بېرىندە ە
شمشىرى تىز ە (الجرز من الأبل):

حوشترى زۆر خۆر.

الجَرَزُ: سالى وشكو بى باران.

الجَرَزُ: پۇشاكى ئافرەت لەخورى و موو
پىستى مەر ە فەرو.

الجَرَزُ: زەوى روتو سوتەمەروو بى
شىناوورد ە لەقورناندا دەفەرموى:

﴿أَرَأَيْتُمْ يَرَوَا أَلَا نُسَوِّقُ الْمَاءَ إِلَى
الْأَرْضِ الْجُرُزِ﴾ ە ھەروەھا ناو ە بۆ

كۆلەكەى ناسن (شىلەمانى ناسن).

جَرَسَ الطائر جَرَسًا: پالئەدەكە دەنگى لىو ە
ھات.

جَرَسَ الْكَلَامَ: گۆرانى گوتو قەسى کرد.

جَرَسَتِ البقرة وَلَدَهَا: مانگاگە
بىچوو ەكەى لەستەو ە.

جَرَسَ النحلُ نور الشجرة: ھەنگەكە گولئى
درەختەكەى لەستەو ە بۆ ئەو ەى

ھەللى ئى وەرگىرى.

جَرَسَ الثورُ البقرة: كەلەگاگە بە
شاخەكانى لە مانگاگەپەو ە ژمنى.

هأراو ۵ (رجل جريش): بياويكى وره
بهرزو كاراو ئى هاتووه.

جريشام: (قانون جريشام في الاقتصاد
السياسي) ياسايله كه ئه وه
دهسه پيئي: كه پارهي قهلب پارهي
باش له بازار وهدهر دهنئ.

جَرْضُهُ جَرْضًا: خنكاندى (جَرْضَ لفلان
بريقه جَرْضًا): قوتى دا.

جَوْضٌ بريقه جَرْضًا: به نارعهه تى و
خهفه ته وه قوتى دا ۵ له قورگى
گيرا.

جَرْضٌ عَلَيْكَ ريقه: به رقه وه تفه كه ي
قوتدا.

جَرْضٌ بِنَفْسِهِ: خه ريكبوو خوى بخنكيئي ۵
(هو جريض)، (ك: جَرْضِي).

أَجْرَضُهُ بريقه: له خه م و نارعهه تى دا
تف له قورگى گيرا.

الجُراضُ: حوشترى گه وره ۵ يان دهم
خواربوونى كاتى مردن كه
مردووه كه دهمى داده جهه قى ۵
له په ندى پيشيناندا هاتووه: (حال
الجريض دون القريض): له كاتى
ناخوشى و تهنگانه دا نهك له كاتى
شايى و كه يفخوشيدا.

جَرَعَ المَاءَ جَرْعًا: ئاوه كه ي قوت دا.

جَرَعَ الحَبْلُ جَرْعًا: لايه نيك له هيژه كان
زال بوو به سهر هيژه كانى تردا.

جَرَعَ الماءَ وغره جَرْعًا: ئاوه كه ي خوارده وه ۵
(جَرَعَ الغَيْظَ): رقى خوى خوارده وه.

جَرَسَ الدهرُ فلانًا: زهمانه فلانكه سى له
بوته داوه.

ناقة جَرْسَة: حوشترى كى رام كراوه بو
بارو بو سوارى.

الجارِسُ: زور خور.

الجَرَسُ: دهنك يان نزمتر له دهنك واته:
سرته.

الجَرَسُ: جوئه و دهنك: ئاميرى كه له مس
يان شتيكى له و جوژه، كلوربى كه
بيجوئيئي، پارچه په كى بجوكى
تيدياه لئي دمدات دهنكى ئى دئ.

الجُرْسَةُ: هه ره شه كردن و به سهر دانه راندن
به كه سىك كارى كرايى كردبى.

جَرَشُهُ جَرَشًا: سبى كرد، توپكه كه ي ئى
كرده وه ۵ خوراندى ۵ دهگوترئ:

(جَرَشَ راسه بالمشط): سهرى به شانته
خوراند تا هه موو چلك و

كرپژه كه ي وروژاند.

جَرَشَ الجِلْدَ: پيسته كه ي سووه وه بو
ئه وه ي لوس ببى.

اجترش لعياله: كاسبى بو مال و
منداله كه ي كرد.

اجترش الشئى: شته كه ي دزى.

الجَرَأَةُ: نه و خشت و خوئه په له كاتى
خواردن دا هه ئده وه رى.

الجَرَشُ: دهنكى كه له ئاكامى خواردنى
شتى رهق و زيردا پهيدا دهبى.

الجِرْشَى: دهرن، دل و دهرن.

الجريش: دانه وئله ي كه رت و بهرت كراو،

أَجْرَعُ الْحَبْلَ وَالْوَتْرَ: ههندی له هیزه که ی زیاد کرد.

جَرَعَهُ الْمَاءَ: ناوی دهر خوارددا ۵ دهگوتری: (جَرَعُهُ غُصَصَ الْغِیْظِ): جار له دوا جار رقیو کینی خوئی خواردموه. أَجْرَعُ الْمَاءَ: ناو ده که ی قوت دا به نا چاری قومقوم خوارد بییه وه ۵ له قورئاندا دهفه رموی: ﴿يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكْأَدُ يُسِيقُهُ﴾ ۵ دهگوتری: (تَجَرَّعَ غُصَصَ الْغِیْظِ): رقی خوئی جار له دوا جار خواردموه.

الْأَجْرَعُ: زهوی رمقه لآن و دپکاوی، واته: چه وو گن تیکه لاوبی و سهخت بی و شینا و مردی تیدانه بی، (ك: أجارع). الرجماء: زهوی رمقه لآن و سوته مهرؤ، (ك: جَرَعَاوَات) ه.

الْجَرَعَةُ: به مانا (الأجرع) دئ، (ك: جَرَعُ). الْجُرْعَةُ مِنَ الْمَاءِ: قومه ناوێك پر به دهم، (ك: جُرْعُ).

جَرَفَ الْإِنْسَانَ جَرْفًا: ئاده میزاد خواردنی زۆربوو.

جَرَفَ الشَّيْءَ: هه موو شته که ی رادا یان زور به ی رامالی.

جَرَفَ السَّيْلُ الْوَادِي: لافاو قه راغی شیوه که ی خوارد.

جَرَفَ الدَّهْرُ الْقَوْمَ: زه مانه ئه و قه و مه ی به هیلاک برد.

جَرَفَ الطِّينَ: خوئه که ی مائی

جَرَفَ الْبَعِيرَ: به داخ کردن حوشره که ی

نیشانه کرد.

أَجْرَفَ الْمَكَانَ: ئه و شوینه لافاوی به هیز

لئی داو شته گانی رامالی.

أَجْرَفَ الرَّجُلَ: پیاو که حوشره گانی له گیای زۆردا له وهراند.

جَرَفَهُ، أَجْرَفَهُ: هه موویان به مانا (جَرَفَهُ) دئ.

أَجْرَفَ: هه موو شته گان رادران ۵ (الجاروف): ئامیژیکه که ناسه گانی شاره وانی به کاری دینن بۆ مائینی جاده و کۆلان.

الْجَراف: ئه و شته به هه موو شتیک رادا

له ناوی به ری ۵ دهگوتری: (سیل

جَراف)، (موت جَراف).

رَجُلٌ جَراف: پیاوی زۆر خۆر.

الْجَرَفُ: مال و سامانی زۆر له هه موو جۆریك ۵ پاوانی جهنگه لاوی.

الْجَرَفُ: لاشیو که له خواریه وه ناو هه لی کۆلیبی ۵ بن هه لۆل بویی.

الْجَرَفُ: به مانا (الجرف) دئ ۵ قورئان

دهفه رموی: ﴿عَلَى شَفَا جُرْفٍ هَارٍ فَالْهَارُ بِهِ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ﴾، (ك: أجراف، جروف) ه.

الْجَرَفَةُ: نیشانه به که له جهسته ی حوشره ناژه ئدا.

الْمَجْرَفَةُ: ئامیژی داخ کردن ۵ (بنان

مجرف) دهست و په نجه به ک خواردنی زۆر هه لگري.

الْمَجْرَفَةُ: به مانا (المجرف) دئ.

جَرَمَ جَرَمًا: تاوانی کرد ۵ دهگوتری: (جَرَمَ

نَفْسُهُ وَقَوْمُهُ، وَجَرَمَ عَلَيْهِمْ): تاوانی

نه نجامدا.

جَرَمَ فُلَانٌ لِأَهْلِهِ: کاسبی بۆ مال و مندائی

خۆی کرد.

جَرَمَ الرَّجُلُ: بپاوهکه‌ی هه‌لنا بۆ..

جَرَمَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی بپیه‌وه.

جَرَمَ النَّخْلَ وَنَحْوَهُ جَرَمًا وَجَرَامًا:

خورماکه‌ی چنی، میوه‌که‌ی چنی.

جَرَمَ النَّخْلُ وَالتَّمْرُ: کاتی چینی خورماکه

هات.

جَرَمَ السَّنَةُ: سالی ته‌او کرد.

اجتم لاهله: کاسبی بۆ مال و مندائی

کرد ((اجرم الشَّيْءِ)) به‌مانا (جَرَمَهُ)

دئ ((اجترَمَ اللَّذْبُ)) تاوانی کرد.

تَجَرَّمَ: ته‌واو بوو، به‌سه‌رچوو

ده‌گوترئ: (تَجَرَّمَتِ السَّنَةُ) ساله‌که

ته‌واو بوو.

تَجَرَّمَ عَلَيْهِ: تاوانیکی پالدا که نه‌ی

کردوو.

جَرَمَ: ده‌گوترئ: (لَا جَرَمَ) هیچ شکی تیدا

نیه، (لَا جَرَمَ لَا يَنْهَى).

الْجَرَامُ: ده‌نکه‌ی میوه، ناوکی میوه، ده‌نکه

خورمای وشک.

الْجَرَامُ: غرام، به‌شیک له هه‌زار به‌شی

کیلۆیه‌ک.

الْجُرَامَةُ: نه‌و خورمایانه‌ی له‌کاتی

لی‌کردنه‌وه‌ی هیشوه‌کان ده‌که‌ونه‌ی خوار

خورما وشکه‌ل و خورمای خراب.

الْجَرَمُ: جه‌سته، قه‌باره، (ك) أَجْرَامُ وَجُرُومٌ

وَجُرْمٌ) ه.

جرم الصوت: به‌رزی ده‌نگ.

الْجَرْمُ: تاوان.

الْجَرْمَةُ: خورمای نه‌گه‌پیو که ئی

ده‌گوترئ هوه ۵ نه‌و کۆمه‌له‌ی خه‌لکه‌ی

خورما ده‌چن.

الْجَرِيمُ: خورمای چنراو، خورمای

وشکه‌ل ۵ نه‌و شته‌ی ده‌نکه‌ی خورمای

پئ ده‌گوترئ ۵ تاوانی گه‌وره.

الْجَرِيْمَةُ: به‌شیوه‌ی گشتی کاریکی

ناشایسته‌ی وه‌هایه که سزای له‌سه‌ربئ

۵ به‌مانا کاسب و تیکۆشه‌ر هاتوو ۵

ده‌گوترئ: (فُلَانٌ جَرِيْمَةٌ أَهْلُهُ) فُلَانٌ

کاسبکاری مال و مندائی خۆیه‌تی.

جَرَمَزَ: وَشَكْ هاته‌وه‌و به‌سه‌ریه‌کدا

که‌وته‌وه ۵ روی ئی وهرگیراو خۆی ئی

گیل کرد ۵ ده‌گوترئ: (جَرَمَزَ عَنْ

الْجُرَابِ) له وه‌لامدانه‌وه هه‌لات و

خۆی ئی گیل کرد.

إِجْرَمَزَ: به‌مانا (جرمز) دئ ۵ ده‌گوترئ:

(أَجْرَمَزَ الْعَامُ) ساله‌که وه‌ها بوو باران

که‌وته ناوه‌پراستییه‌وه ۵ له نه‌وه‌له‌وه

نه‌باری.

تَجَرَّمَزَ: کۆپیوو، (تَجَرَّمَزَ اللَّيْلُ) شه‌و

رابورد (تَجَرَّمَزَ عَلَيْهِمْ) به‌سه‌ریاندا

که‌وته خوار.

الْجَرَامِيْنُ: ده‌ست و قاجی ئاده‌میزاد ۵

ده‌گوترئ: (جَمْعُ جَرَامِيْزَةٍ) خۆی

کۆکرده‌وه‌و گۆپی گرت و ویستی باز

بدا ۵ له حەدیثی عومەردا هاتووە:
(أنه كان يجمع جراميزه ويشب على
الفرس) ۵ هەروا دەگوترئ: (أخذ
الشئ بجراميزه) شتەكەى هەموو
ومرگرت.

الْجُرْمُوزُ: حەوزێكە لەناو حەوشە یان
لەناو باخ و لەبەرزییە و میە ناوی
لەبەر دەروا بەملاو بەولادا، (ك):
جرامیزە ۵ بیری هەلچنراو ۵
خانوی بچوو ۵ بیچووە گورگی
نیر.

الْجَرْمَقَانِي: تاکی (الجرامقه) یە
نەتە و میەکی غەیرە عەرەب
لەسەر تای هاتنی نیسلا مەدا
دابەزیو نە ناو موصلە وە.

الْجَرْمُوقُ: گۆرەوی ۵ (خرفف) کە لەسەر
خوففی تر لەبێ کرابێ.

جَرْنٌ جَرُونًا: بەو کارە راهات و باری پێوە
گرت ۵ دەگوترئ: (جَرْنُ الْكِتَابِ):
کتێبەكە كۆن بوو.

جَرْنُ الْحَبِّ: دانەوێڵەكەى هاپى.

أَجْرَنُ الْحَبِّ أَوْ الثَّمَرِ: دانەوێڵەكە یان
خورماكەى خستە سەر خەرمان.

جَرْنُ السَّوْطِ: شوپەكەكەى نەرم كرده وە.

أَجْتَرَنَ: خەرمانى دروست كرد ۵
شوینەكەى كرده خەرمان.

الْجَارِنُ: رینگای گوێر بوو ۵ نامیرو
كالاى بەكار هاتوو پەككەوتە.

الْجِرَانُ: دېوى ناوەوێ ملى حوشترو

نازەلى تر، (ك): أَجْرِكُ وَجُرْنُ
هەوێها بەمانا دَل و دەرون دئ
دەگوترئ: (ألقى فلان على هذا الأمر
جِرَالَهُ): دَل و دەرونى خۆى بەوکارە
راهیناو باری پێوەگرت هەروا
دەگوترئ (ضرب الإسلام بجرانه):
نیسلام جیگیر بوو چەسپا ۵ لە
حەدیثی عائیشەدا هاتووە: (حتى
ضرب الحق بجرانیه): هەتا حەق بە
قورسایى خۆى خۆى چەسپاند.

الْجُرْنُ: ئەو شوینەى دانەوێڵەى تێدا گیرە
دەگرت و اتە: خەرمان یان شوینی
وشك كرده وەى میو و اتە: مشتاخ.

الْجَرِينُ: خەرمان ۵ مشتاخ.
جَرَه، جَرَهْد، اِجْرَهْد: بەپەله رۆی.

الْجَرَهْدُ وَالْجُرَهْدُ: بەپەله رۆیشتو.
جَرَى اِجْرَى اِجْرَاءً:

أَجَرَتِ الشَّجَرَةُ: میوێكەى خپە كەبوو.
أَجَرَتِ الْكَلْبَةُ: دێلە سەگەكە بیچوێ
بوون، ترمکی.

الْجَرُوءُ: هەموو شتێك بەساوایی تەنانهت
هەنارو هەنجیرو كالهەكیش: وەل
بەزۆرى ناوە بۆ توتكە سەگ ۵
بیچوو و شیر.

الْجِرْوَةُ: مینەى (الجرور) میە ۵ حوشتى
كورتە ۵ هەروا بەمانا رامبون و
خوپیو گرتە.

جَوِي الْفَرَسُ وَخَرِه جَرِيَانًا: ئەسپەكە لە
رۆیشتندا رەوتى خۆى وەرگرت.

جرت السفينة والشمس والنجوم جرياً:
رؤيشت.

جری الماء ونحوه جریاً وجریاناً: ناوکه
هه لږ ژا، خیرا رؤی، لوس رؤی.
جری الرادی قَطْمٌ علی القرى: په نديکته ئی
دهدرئ بؤ روداوئک که زور سامناک
بی، شتیک له سنور تیپه پری بی.
جری إلى کذا: بؤ لای فلانکس، بؤ فلان
شوین، چوو.

جری له الشئ جریاً: نهو شتهی بؤ
به رده وام بوو.
جری فلان مجری فلان: حالو ومزعی فلانکس
ومکوو حالی فلانکس ئی هات.

أجرى الماء: ناوکه ی به رداپه وه رؤیاندی.
أجرى السفينة: که شتییه که ی رؤیاند.
أجرى فلاناً في حاجته: فلانکس ناردی بؤ
نیشی خوی ۵ وتو وئزی له گهل کرد.
تجاروا في الحديث: وتو وئزبانکرد،
چه له حانیان کرد.

تجاروا في أمرانهم: له گهل هه واو
نارمزوی خویاندا په کانگیر بوون.
استجراه: داوای رؤیینی ئی کرد.

الإجریا: شیوه و سروشت ۵ دهگوترئ:
(الكرم من جریاه): دمست و دل
فراوانی له سروشت و رهویتی دایه،
به شیکه له رهوشت و پیکهاته ی.
الجری: رؤیشتن ۵ دهگوترئ: (لرس ذو
أجاری): نه سپیکه جوړه ها شیوه
رؤیشتنی هه به.

الاجریا: به مانا (الإجریا) دئ.
الاجریة: رهوشت و سروشت.

الجارى: به های وهخت، نرخى رؤژانه ۵
(الحساب الجارى) ریکه و تن
نامه به که له نیوان دوو لایه ندا بؤ
سنوردانان له نیوان مافو نه رکى
هه ر دولایه ن داو دیار یکر دنی
ته صفیه ی حیساب له کو تاپیدا.

الجارية: که نيزهک، چه تیو، نافرته ی
کؤیله با پیریز نیش بی ۵ با ۵ خور
۵ که شتی ۵ قورئان دهفه رموی:
﴿وَحَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ﴾.

الجرى: باى صهبا.

الجرأ: خاترو خواپش؛ دهگوترئ: (من
جرائك فعلت كذا) له بهر خاتری تؤ
فلانکارم نه نجامدا.

الجرأية: مندالی، تمهه نی پچوک،
دهگوترئ: (جارية بينة الجراية):
که نيزه کیکه دپاره منداله ۵ به مانا
(وهكالهت) پش دئ.

الجرأية: وهكالهت، بریکاری ۵ حیسابی
به رده می موجهی موجه خوران، (ك:
جرايات).

الجرايات: له زانستی (اقتصاد) یاساو
رئسایه که نه ندا زه ی کالای سهر ف بوو
دپاری دهکا بؤ هه موو که سیك ۵
(بطاقات الجرايات) له زانستی
(اقتصاد) دا چه ند کارتیکن نه وه دپاری
دهکا که هه رکه سه چه ند کالاکرئ.

الْجُرْيَاءُ: ره‌وشت و سروشت.

الْجُرْيُ: وهكيل ۵ بؤ تاك و كؤو نيرو من

به‌كار دئ ۵ هه‌روا به‌مانا (ني‌ردراو) دئ

۵ به‌مانا (كرتكار) پش دئ، (ك: اُجْرِيَاء).

الْمَجْرَى مِنَ النهر: ده‌راوی چه‌م و روبار

۵ له‌شيعردا بریتييه له‌بزوينسی

پيتی (ره‌ویی ره‌ها) ۵ له‌زاراوهی

نه‌حويياندا بریتييه له‌حالات و

چونيه‌تی کؤتایی وشه‌و نه‌حکامی

نه‌و حالات و چونيه‌تيانه.

الْجُرْيَالُ: رهنگو و بؤيه‌ی سور.

جَزَاتُ الْاِبْلِ جَزْأً وَجَزْأً: حوشره‌که

له‌حياتي ناو به‌شي‌و ته‌ری قنياتي

کرد.

جَزْأً بِالشَّيْءِ: به‌و شته قنياتي کرد.

جَزْأً الشَّيْءِ: نه‌و شته‌ی دابه‌شکردو

به‌کسان پارچه‌پارچه‌ی کرد.

أَجْزَا الْقَوْمِ: خه‌لکه‌که حوشره‌گانيان

دابه‌شکرد.

أَجْزَا الْمَرْأَةِ: نافرته‌که مندائی

ميينه‌ی بوون.

أَجْزَا الشَّيْءِ فَلَاناً: شته‌که‌ی به‌شی

فلا‌نکه‌سی کرد.

أَجْرٌ مَجْرِيٌّ: کر‌نیه‌کی گونجاوه کيفايه‌ته.

أَجْزَا الْاِبْلِ: له‌حياتي ناو شتی شي‌دارو

ته‌ری دابه حوشره‌کانی.

أَجْزَا السَّكِينِ: ده‌سی بؤ کيرده‌که دروستکرد.

أَجْزَا مِنَ الشَّيْءِ جَزْأً: به‌شيکی له‌و شته

بؤ خؤی برد.

خؤی کرد.

جَزْأً: به‌شبه‌شی کرد.

جَزَا الْاِبْلِ: به‌مانا (أَجْزَا الْاِبْلِ) هاتووه.

جَزَا الشَّعْرَ: به‌مانا (أَجْزَاه) دئ.

جَزَا السَّكِينِ: به‌مانا (أَجْزَاه) دئ.

إِجْتَزَا به: کيفايه‌تی بوو.

الْجَازِئَةُ مِنَ النَّخْلِ: نه‌و دره‌خته

خورمايه‌به ناودانی پتويست نه‌بی

الْجَزْأُ: به‌شيک له‌شت ۵ نه‌و ماده‌يه‌به

شته‌که‌ی لی پیک دئ ۵ (جوزئی

لايتج‌زئی): به‌لای زانا‌پانی

موت‌که‌ليمينه‌وه نه‌و که‌رته‌يه

نه‌وه‌نده بچوک بوت‌وهه قبوولی

که‌رت کردن نه‌کا.

الْجَزْأَةُ: بنکی کلک ۵ ده‌سی کيرد ۵

دارتکه توله‌ميؤی له‌زه‌وی پی بلند

ده‌کرت‌ه‌وه.

الْجُزْئِي: شتيک نيسبت بدرئ بؤلای

جوزء ۵ جوزئی راسته‌قينه نه‌ويه

ته‌صهور نه‌کري هاوبه‌شی هه‌بی ۵

وه‌کوو عه‌ل، حه‌سه‌ن.

جوزئی ييضافي: نه‌ويه له‌خؤی

ره‌هاتر هه‌بی وه‌کوو ناده‌ميزاد

که‌به‌شيکه له‌مه‌فه‌وومی حه‌پوان

وه‌لی بؤ خؤشی نه‌فرادی هه‌ن.

جَزَحَتِ الطَّبَاءُ جَزْحاً: ناسکه‌گان

چوونه‌وه ناو لانه‌ی خؤيان.

جَزَحَ لَان: فلا‌نکه‌س به‌پير نيشی

خؤيه‌وه جو چاوهر‌وانی نه‌کرد.

الْجُزَارَةُ: سهرېږېځې خوشترې سهرېږاو که
دهدرئ به کابرای قهساب له جياتی
خوشر سهرېږینه که ۵ له همدیځی
پتغه مېهردا هاتوو دهر باره ی
قوربانۍ دمغه رموی: (لا أعطی منها
شیئاً فی جُزراتها) هر وړا دهگوتری
(فرس ضَخْمُ الْجُزَارَةِ) نه سپینکی
دهست و پهل قهوییه دهمار
دهماراوییه).

الْجَزْرُ: نازهل سهرېږین ۵ کشانه وهی
شه پوړی ناوی دهر یا به هو ی
کاریگری فخر اخیسته وه.

جَزْرُ السَّباعِ: نه و گوشته یه که درنده که
دهخوا ۵ یان نه و گوشته ی له بهری
دهمینیت هوه ۵ نه و زهوی و
شونانه یه که نزیك دریان و
درنده ی تیدا دهزی و شه پوړی
دهر یا که نایانگاتی.

الْجَزور: نه و خوشتره یه به که لکی
سهرېږین بی.

الْجَزیرَة: نه و پارچه زهوییه ناو
دهوره ی بد او ناوه که دای نه پوښی،
(ك: جزائر، جَزْرٌ) ه.

الْمَجْزَر: شونې نازهل سهرېږین، (ك: مجازر).
الْمَجْزَرَةُ: به مانا (الْمَجْزَر) دی، (ك:
مَجْزِر) ه.

جَزْرُ النحل و نحوه جزاً: دارخورما که کاتی
نه وهی هاتوو مېوه که ی لی بکریته وه.
جَزْرُ الثَّخَلَة جزاً و جزاراً: خورما که ی لی
کرده وه.

جَزَخَ له: به خشکی باشی پيدا ۵ به بی
پرس کردن به که س به خشکی دایه.
جَزَخَ الشجرة: دره خته که ی راوه شانند بو
نه وهی که لاکه ی بومری.

جَزَوَ الماء عن الأرض جزراً: ناوه که روچوو،
حه وقی خوارده وه ۵ دهگوتری: (جَزَر
الْبَحْرُ والنهر): ناوه که ی حه وق بوو.

جَزَر الشئ: شته که ی برپه وه.

جَزَر الْجَزور: کوشتییه که ی سهرېږی (هر
جازر، جزار، جزیر) دهگوتری: (جَزَر
العسل) ههنگوینه که ی بری.

جَزَر الثَّخَلُ جزراً و جزاراً: خورما که ی برپه وه.

أَجَزَرَ البعير: خوشتر که کاتی نه وهی هات
برېږېته وه واته کولکه که ی برېږېته وه.

أَجَزَرَ النخل: خورما که کاتی لی کردنه وهی
هات ۵ دهگوتری: (أَجَزَرَ الشَّيْخُ):

پیرمه یرده که زور به سالاجوو کاتی
مردنی هاتوو.

أَجَزَرَ فلاناً: مه پکی دا به فلانکه س بو
سهرېږین ۵ له همدیسدا هاتوو:
(بَعَثَ بَعْثاً لَمَسُوا بِأَعْرَابِيٍّ لَهُ غَنَمٌ
فَقَالُوا اجْزُرْنَا).

اجْتَزَرَ الْجَزور: کوشتی یه که ی سهرېږی.

اجْتَزَرَ القومَ جزوراً: کوشتی بو
خه لکه که سهرېږی

اجْتَزَرَ الْبَحْرُ والنهر: شه پوله که یان
کشانه وه.

الْجِزَارَةُ: مېهنه ی قهسابی، کاری حه یوان
سهرېږین.

جَزَّ الصُّوفُ جَزًّا: خوریهه که ی برپیههوه.

أَجَزُّ التَّمْرِ جَزًّا: خورماکه وشک بوو.

أَجَزُّ النُّخْلُ ونحوه: به مانا (جَزَّ) دئ.

أَجَزُّ الْقَوْمُ: کاتی برپینهوهی مهړهکانیان هات.

أَجَزُّ الثَّمَرُ: خورماکه وشک بوو.

إِجْزَّ الصُّوفَ ونحوه: به مانا (جَزَّ) دئ.

إِسْتَجَزَّ التَّمَرُ وَالصُّوفُ: خورماکه،

خوریهه که: کاتی برپینهوهو

لیکړدنه و میان هات.

الْجَزَّازُ: کاتی درویندهو برپینهوهی

خوری و لیکړدنهوهی میوه.

الْجَزَّازُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: نهو شتهیه

لیکړاومتهوه ۵ نهوهی زیادهیهو

له کاتی برپینهوهدا هه لدهوهرئ.

الْجَزَّازَةُ: به مانا (الْجَزَّاز) دئ.

الْجَزَّازُ: خوری بپردراوهو لیکړاوه.

الْجِزَّةُ: بهرگن: بهرگی کاوړ له ساتیکدا ۵

له پهنندا هاتووه (رب جزة علی شاة

سوء).

الْجَزُّزُ: نهو خوری و موو کولک و

بهرگنهیه له نازهل دهکړتتهوه.

الْجِزْوَةُ مِنَ الْغَنَمِ: نهو نازه له یه خوریهه که ی

لی کرابیتتهوه، (ک: جزائر).

الْمِجَزُّ: مقهست، برینگ نامیری نازهل

برپینهوه، (ک: مَجَاز) ه.

جَزَّ الْحَبْلُ: گوریسه که ی له ناوهړاستهوه

دوکه مرت کرد.

جَزَّ السَّوَادِي: دوله که ی بری له یاری

بانیهوه.

جَزَّعَ لَهُ مِنْ مَالِهِ جُزْعَةً: له مالی خوی

به شتیکی بؤ بردا.

جَزَّعَ جُزْعًا وَجُزْعًا: خوی بؤ به لاکه

نه گرت و هاوارو دادو فیغانی کرد

به صهبرو خوگر نه بوو.

أَجْزَعُهُ: هه لینا بؤ گریان و هاوارکردن و

صهبر نه گرتن.

جَزَّعَ الْبُسْرَ وَالرُّطْبَ: خورماکه نال و بولی

تیکهوت ۵ هه نندیکی گه یی.

جَزَّعَ الْحَوْضُ: حه وزه که چوپړتیکی ناو تییدا

ماوه.

جَزَّعَ التَّوَى: دهنکه کانی پیک کیشان هه تا

شوینی لیکنده که یان سپی بوو

دهنکه کان خالخال بوون و وازی لی

هینان.

جَزَّعَ فَلَانًا: غهم و نارچه حتی له سهر دل

لابرد.

اجتزعه: پارچه پارچه ی کرد.

الْمَجْزَعُ: له ناوهړاستهوه کهرتی کرد دهگوترئ:

(الْمَجْزَعُ الْحَبْلُ وَالْمَجْزَعُ الْعَصَا).

تَجَزَّعَ الشَّيْءُ: شته که کهرت بوو.

تَجَزَّعَ الْبُسْرَ وَالرُّطْبَ وَغَرِهُمَا: خورماکه

نال و بولی تیکهوت هه نندیکی گه یی.

تَجَزَّعَ السَّيْفَ وَالسَّهْمَ وَغَرِهُمَا:

شمشیرکه شکا.

تَجَزَّعَ الْقَوْمُ الشَّيْءُ: خه لکه که نهو شته یان

به شبهه کرد ۵ له حه دپت دا هاتووه:

(تَفَرَّقَ النَّاسُ إِلَى غَنِيمَةٍ فَتَجَزَّعُوا).

الجزاع: نیرگه.

الجزاع: گیاییه که نازهن دهکوژی.

الجزع: جزیرکه له عمقیق ه هیلای بهرامبهرو

کهوانهیی رمنگاو رمنگی تیدان ه

قولایی شیو ه ناوهراستی شیو.

الجزعة والجزعة: بهشیك لهشه و ههده

دار (بنکی درهخت).

الجزع من اللحم: نهومیه رهشو سپی

تیكه لاو بی.

الجزع من اللحم: نهومیه بهزو گوشت

تیكه لاو بی ه نهگمر وهتیری عود

بی، نهومیه ههندی لهوتهرهکان

باریک و ههندیکیان نهستورین.

جزف له فی الکیل و لحوه جزفاً: زوری بو

پیوا.

جازف: شتهکهی فروشت نازانی

پیوانه و کیشانی چۆنه.

جازف بنفسه: خوی خسته خهتهروهه.

جازف فی کلامه: بهبی تیفکرین قسهی

کرد.

إجترَف الشيء: بهگوترهکاری شتهکهی

کپی.

الجزاف: کالایه که نه بزانی به پیوان

چهنده نهیه نهژماره.

الجزافة: بهمانا (الجزاف) دی.

الجزفة: پارچهیه که لهشت ه دهگوتری:

(جزفة من النعم و جزءة من الشفر):

چهلهبه نازهئیک ه پارچهیه که له مو.

جزله جزلاً: برپییهوه ه له حهدهشهکهی

خالیدی کوری وهلیددا هاتوو دهلی:

خالد که جو بو شکاندنی بتی (العزی)

ه (لجزلها بالین) کردی به دوو پارچه.

جزل البعر: جدهوی حوشرکه برینی لی

پهیدا بووه چاک نابیتتهوه.

جزل الرأي: راو بوچونهکه پوچ و بی

که لک بوو.

جزل جزالة: گهوره و بهنرخ بوو.

جزل اللفظ: وشکه کاریگه ربوو.

جزل فلان: فلانکهس بوو بهخاوهن رهلی

بهسندو جوان.

أجزله: بهمانا (جزله) دی.

أجزل له العطاء: بهخششی چاک و باشی

بو دپاری کرد.

استجزله: داوای بهخششی لیکرد.

الجزال: لیکردنهوهی هیشووی خورما.

الجزل: شتی بهنرخ و زور له ههرشتیک

بی ه داری گهورهی وشک ه

له حهدهیدا هاتوو: (اجمعوا له

حطباً جزلاً) ه ههروهها بهمانا

سهخت و بهخشنده هاتوو.

الجزل من الكلام: قسهی رهوان و فهصح و

پپ مانا، (ك: جزال).

الجزلة: پارچهیه که دۆدان، مهشکه.

الجزلة: پارچه، (ك: جزل) له حهدهیدا

هاتوو لهباری دهجالهوه دهلی:

﴿يضرب رجلاً بالسيف ليقطعه جزلین﴾.

جزم جزماً: خواردنیکی خوارد تیر بوو، له

شهوو رۆژیکدا یهکجار نانی خوارد.

جزم عليه: لیی بیئدنگ بوو ه سوور بوو

پئويستی به هیچی تر نه بوو ۵
 قورئان دهمرموی: ﴿وَأَتَقُوا يَوْمَ لَا
 تُجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا﴾ ۵
 دهگوتری: (جزی مجزی فلان):
 له شوینی فلانکس جیگیر بوو.

جازه: پاداشتی دایه وه ۵ سزای دا.
 قهزای الدین: قهرزه که دایه وه، یان
 قهرزه که دایه وه.

الجزایة: پاداش ۵ سزا.
 الجزاء: به مانا (الجزای) دئ ۵ له پهندي
 پیشیناندا هاتوو ۵ دهلی: (جزاء
 سمنار) نهم پهنده بو که سیک
 دهگوتری: له جیاتی خراپه کاری
 چاکه ی بهرامبر بکا.

الجزية: سمرانه؛ بره پارمیه که فرمانبره وای
 نیسلامی وری دهگری له هندی
 له وانه ی موسولمان نابن له جیاتی نهو
 خزمه تگوزارییه ی پیشکشیان دهگری ۵
 قورئان دهمرموی: ﴿حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ
 عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ﴾، (ک: جزئی و جزى
 وجزاء).

جَسًا جَسًا وجسوءاً وجسأة: وشك بووه ۵ رهق
 بوو، زبر بوو، دهگوتری: (جَسًا الثَّبْتُ،
 جَسَاتُ يَدِهِ مِنَ الْعَمَلِ، جَسًا الْمَاءُ).

جَسًا الشَّيْخُ: پیاوه پیره که گه یشته کوئای
 تهمه نی، (هو جاسی).

الجاسی فی الریاضة: (جسم جاسی):
 جهسته به که مه سافه گوزانکاری نه خاته
 نیوان پارچه جیاوازییه کانیه وه.

له سمر نه نجامدانی ۵ ترسا ۵
 نه میتوانی نیشه که نه نجام بدا.
 جَزَمَ الامر: بتمانه ی تیدا پهیدا کرد.
 جزم الیمین: سویندی خواردو کاره که ی
 رویناندو گهرانه و دی تیدا نیه.
 جَزَمَ علیه بکذا: له سمر خوی چه سپاند،
 بهر عوده ی بوو.

جزم النخل: خورما که ی مه زنده کرد، هر
 به سمر نجامدانی، نه اندازه که ی دیاری
 کرد.

جزم الکلمة: کوئای فیعله که ی زنده دار کرد،
 پیتی لی قرتاند.
 جزم علیه وعنه: به مانا (جَزَمَ دئ).

جَزَمَ النُّخْلَ: بهر و بوومی باخه
 خورما که ی کری.

جَزَمَ الشَّيْءَ: شته که ی برپیه وه.
 جَزَمَ جِزْمَةً مِنَ الْمَالِ: هه ندیکی
 له ماله که هه لگرت.

الجَزْمُ: له زار و دی نه حویاندا برپتییه له
 زنده دار کردن پیتی کوئای فیعلی
 موضوع یان کرتاندنی پیتی کوئای.

الجَزْمُ: به شیک له خورما یان شتی تر.
 الجزمة: ژمه خواردن.

الجزمة: پارچه ۵ (الجزمة من الحيوان)
 جه له به نازل له (ده) به ره و ژوور.

الجزمية: ریهازیکی فله سلفیه پشت به
 هیزی عقل دهمه ستنی بو گه یشتن
 به مه به ست.

جَزَى الشَّيْءَ جَزَاءً: شته که ی بهس بوو

الْجَاسِيَاءُ: رَهْقَبُوون و پته‌وی.

جَسَدُهُ جَسَدًا: له جه‌سته‌ی دا.

جَسَدُ الدَّمِ: خوینده‌که وشک بوو.

أَجَسَدَ الثَّوْبَ وَغَمْرَهُ: به‌رهنگی زعفران

کراسه‌که‌ی بۆیه‌کرد ۵ له حه‌دیثی

ئهبو دهردا هاتوو ده‌ئێ: (أَنْ أَمْرُ

أَنَّهُ لَيْسَ عَلَيْهَا أَثَرُ الْجَاسِدِ).

جَسَدُ الثَّوْبِ: به‌مانا (أَجَسَدُهُ) هاتوو.

تَهَسَّدَ: بۆ موطاوعه‌ی (جَسَدُ) هاتوو.

الْجَسَادُ: خوینی پیس ۵ زعفران

ههرشتیک رهنگی زۆر سور یان زمرد

بێ.

الْجَسَادُ: نازاریکه له جه‌سته‌دا هه‌مووی،

یان ههر له‌سکدا.

الْجَسَدُ: جه‌سته ۵ قورئان ده‌فه‌رموی:

﴿فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا﴾: له‌خوار.

الْمِجْسَدُ: پۆشاکێک زۆر به‌جه‌سته‌وه

بنووسی.

الْمَجْسَدُ: ده‌نگیکه له‌سه‌ر شیوه‌ی ئاوازو

گۆرانی قه‌باره‌ی خۆی ومردمگري.

جَسَرٌ جُسُورًا وَجَسَارَةٌ: نازابوو، نازایه ۵

چاونه‌ترس، بێ په‌روا ئه‌رکی

سه‌رشانی ئه‌نجام دا.

جَسَرَ الْقَوْمَ: ئه‌و قه‌ومه په‌ردیان رابه‌ست.

جَسَرَ فُلَانٌ عَلَى الشَّيْءِ: فلانکه‌س پرکیشی

ئهو شته‌ی کرد.

جَسَرَ الرِّكَابُ الْمَغَازَةَ: کاروانچییه‌کان

ساراکه‌یان بری.

اجْتَسَرَتِ الرِّكَابُ الْمَغَازَةَ: به‌مانا (جسرتها)

دئ ۵ ده‌گوترئ: (اجْتَسَرَتِ السَّفِينَةُ

الْبَحْرِ): که‌شتیه‌که دهریاکه‌ی بری.

تَهَاسَرَ: بێ په‌روا کاره‌که‌ی ئه‌نجامدا ۵ ملی

خۆی به‌رزکردوه‌و خۆی هه‌لپری بۆ

ئهو‌ی چاوی له‌شته‌که بێ.

تَهَاسَرَ عَلَيْهِ: خۆی به‌سه‌ردا رانواندو

لوتشکینی کرد ۵ په‌لاماری دا

تَهَاسَرَ لَهُ الْعَصَا: به‌گۆچان بۆی چوو.

الْجِسْرُ: په‌رد، ههرشتیک به‌سه‌ریدا

بپه‌رپته‌وه ۵ که‌نه‌اری جۆگا ۵

ههرشتیک بکه‌وته‌ نیوان دوو

زه‌وییه‌وه، (ك: أَجْسِرَ وَجَسُورَهُ).

الْجِسْرُ: نه‌ندامی گه‌وره‌ی جه‌سته.

الْجِسْرَةُ: بۆ مێینه‌ی (أَلْجِسْرِ) به‌کار دئ ۵

که‌ نیزه‌کی ده‌ست و په‌ل قه‌وی و

گۆشتن.

جَسَّ الْأَرْضَ جَسًّا: پپی له‌زه‌وی نا.

جَسَّ الْخَبَرَ: له‌هه‌واله‌که‌ی کۆلیه‌وه‌و

تاووتوی کرد.

جَسَّ الشَّيْءَ بِيَدِهِ: ده‌ستی له‌ شته‌که‌دا

بزانێ جیه‌و چۆنه.

جَسَّ الشَّخْصَ بَعَيْنِهِ: زۆر به‌وردی سه‌پری

ئهو کابرایه‌ی کرد بۆ ئه‌وه‌ی بزانئ

کێیه‌و خه‌ریکی جیه‌یه.

اجْتَسَّهُ بِيَدِهِ: به‌مانا (جَسَّهُ) دئ.

جَسَّ الْأَبْلُ الْكَلًّا: حوشره‌که ده‌می بۆ

له‌وه‌رکه‌ برد منه‌ی کرد.

تَجَسَّسَ الْخَبَرَ: به‌مانا (جَسَّهُ) دئ ۵ قورئان

ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ﴾.

نادهميزادو نازدهل و رووهك ههستی پی
 بکری ۵ هر جه وهه ریکی مادی شوینی
 بگری و قورسابی و دریزی هه بی.
 الجُسمان: به مانا (الجسم) دئ ۵
 (الجسمانی) پالراو بۆ لای جیسم.
 الجُسم: کاری گه وره رودای سه رنج
 راکیش ۵ بیاوی عاقل
 الْمُجَسَّم: شتیک پانی و دریزی و
 نهستوری هه بی.
 الجُسان: دھف لیدمرکان تاکه کی (جاسین) ۵.
 الجُستة: ماسی خرو کاله کی.
 جَسَا جَسْرًا وَجَسْرًا: وشك بوو، رهق بوو،
 نهستور بوو، زبر بوو ۵ ناوه که بوو
 به سه هۆل ۵ پیره میرده که زۆر به سالا
 چوو گه یشته کۆتایی ته مهنی.
 جَسِي جَسِيًا: به مانا (جَسَا) دئ.
 جَشَات لَفْسُهُ جَشْرًا وَجَشْنًا: یه قی هیناوه
 یه قی هاته وه ۵ له ترسا یان له غه م
 ناره حه تیدا هه لچوو ۵ یان راپه رین و
 که و تنه جم و جول و هاتو چو ۵
 دهگوتری: (جَشَات الْبِلَادُ بِأَهْلِهَا، جَشَات
 الْبَحَارُ بِأَمْوَاجِهَا، وَالرِّيَاضُ بِرِیَاحِهَا وَالْبِلَالِي
 بِظِلْمَاتِهَا) دهری هاو یشت، پالی پیوه نان،
 بلاوی کردوه.
 جَشَات الْمَعْدَةِ: مه عیده ی له تیری دا
 یه قی هاته وه.
 جَشَات الْقَنْمِ: نازده که قۆره قۆری له
 قورگی هات.
 جَشَات الْأَرْضِ: زهوی هه موو روه کی
 قۆری هه بی ۵ هه رشتیک پانی و قولی و

الْجَسَاةُ: ههستی که له پینج ههسته کان.
 الجاسوس: کهستی که به دوا هه وائ و
 رووداودا بگه ری بۆ نه وه ی زانیاری
 بدا به که سانی دی، (ك: جواسیس).
 الْجَسَّاسُ: صیغه موبالغه یه ۵ شیر
 چونکه به چنگی کوشتی یه که ی
 شه تال شه تال ده کا.
 الْجَسِيسُ: به مانا جاسوس.
 الْمَجَسُّ: شوینی دهست لیدان ۵
 دهگوتری: (فلان ضيق الْمَجَسِّ):
 فلان که س ته نگه تیزه یه.
 الْمَجَسُّ: ناله تی پشکنین.
 المجسة: به مانا (الْمَجَسِّ) دئ ۵ هه روا
 به مانا (الْمَجَسِّ) ۵.
 جَسَم جَسَامَةً: گه وره زه به لاج بوو
 (جسیم) زلو که ته.
 جَسَمُ الشَّيْءِ: قه باره ی پیدا.
 تَجَسَّمَ: بۆ موطاوعه ی (جَسَم) دئ.
 تَجَسَّمَ الشَّيْءُ فِي الْعَيْنِ: نهو شته له بهر
 چاوه وینه ی له چاودا هه یه.
 تَجَسَّمَ الشَّيْءُ: شته که ی قه باره دارکرد
 ۵ روی تی کردو بۆی چوو هه لی
 بژارد.
 الْجَسَامُ: جهسته گه وره دهست و پهل
 قهوی ۵ (الجسامه) به هه مانا
 هاتوو به لکوو زوربه ی کات به م
 شیوه دهگوتری که (ت) پیوه یه.
 الْجِسْمُ: جهسته؛ هه رشتیک پانی و قولی و
 دریزی هه بی ۵ هه رشتیک له

جَشَاَ البحر: دمريا ناوہکے ہی بہر زبواہ۔

جَشَاَ اللَّيْلُ: شہو تارک ہوو۔

جَشَا الرَّحْشُ: درندہ کیویہ کہ راہہری و بازی دا۔

جَشَا العدو: دوڑمن راہہری بزمان ہات۔

جَشَا القرم: نہو قہومہ لہ ولاتیکہوہ گواستیانہوہ بؤ ولاتیکی تر۔

جَشَا علی نفسه: لہ خویا دلتنہنگ ہوو۔

جَشَا عن الطعام: تیری لہ خواردمہ نیہ کہ خواردو پیش چاوی کہوت۔

جَشَا علینا النعم: نازو نیعمہ تمان بؤ پیدا ہوو۔

جَشَات المعدة: بہمانا (جَشَات) دئ۔

إِجْشَاتَه البلادُ: ناوو ہہوای نہو ولاتہی پی نہ کہوت۔

تَجَشَّات المعدة: بہمانا (جَشَات) دئ ۵

دہگوتری: (تَجَشَّات الرجل): پیاوہ کہ

یہقی ہینایہوہ ۵ لہ پہندی

پیشیناندا ہاتووہ دلئ:

تَجَشَّاَ لِمَا نَ مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ: لوقمان بہبی

نہوہی تیری بہقی ہینایہوہ نہم

پہندہ بؤ کہسیک ئی دہدری لافی

رہوشتیک ئی بداو تییدا نہبی۔

تَجَشَّأَ الفجرُ: لہکاتی بہرمہ بیاندا با

ہہلی کرد۔

الْجَشْنُ: زور ۵ کہوانہ یہکی سوک

کہ زور بلہریتہوہ۔

الْجُشَاءُ: دہنگیکہ لہدم دیتہ دمرہوہ

لہکاتی تیر خواردندا، بہگورتی

یہقدانہوہ، قہقینہ۔

الْجُشَاءُ مِنَ الْبَحْرِ وَاللَّيْلِ وَغَيْرِهَا: پال

پیوہنان، راکشان۔

الْجُشَاءُ: بہمانا (الْجُشَاءُ) دئ ۵

ہہلکردنی با لہ بہرمہ بیاندا۔

الْجُشَاءُ وَالْجُشَاءُ: کہسیک زور غہمو

خفہمت بخواو ناخو و ٹوف بکا۔

جَشَبَ جَشْبًا: نہستور ہوو، زبر ہوو۔

جَشَبَ الطعامُ: خواردنہ کہ بی پیخور ہوو۔

جَشَبَ الْحَبُّ: دانہ وٹلہ کہی ہاری کردی بہ برپوش۔

جَشَبَ شَبَابُهُ: کہنجیہتی خوی بہری کرد۔

جَشَبَ الشَّيْءُ والطعامُ ونحوه: بہمانا (جَشَبَ) دئ۔

جَشَبَ الرَّجُلُ: خواردن و خوراک زبرو

کہمو کوپ ہوو ۵ لہ حہدیثدا

ہاتووہ: کہ پیغہمہر (د.خ) کان

یاکل الْجَشِبَ مِنَ الطعامِ)۔

جَشَبَ جَشْبَةً وَجَشَابَةً: بہمانا (جَشَبَ) دئ۔

جَشَبَ الْكَلَامُ: قسہ کہی وشک و بی تامو

زبر ہوو۔

الْجُشْرُبُ مِنَ النِّسَاءِ: نافرمتی نافولای کہتہ۔

الْمُجْشَابُ: جہستہ گہورہی نافولای۔

الْمُجْشَبُ: پیای کہتہ و نازا۔

الْمُجْشَبُ: نادہمیزادی ژبان زبرو

دہستکورت۔

جَشَوَ الصُّبْحُ جُشْرًا: بہیانی دہرکہوت

بہیانی گزنگی دا۔

جَشَوَ الدَّوَابُّ جُشْرًا: نازلہ کہ لہ

پاوانہ کہدا مایہوہ۔

جَشَرَ عَنْ اَمَلِه: له خزم و خویشی خوئی
دوورکه و تهووه.

جَشَرَ الدواب: ئازدهلهکەى بردن بۆ
له وهرگا ۵ له نزيك مائهووه
له وهرپاندنى.

جَشَرَ الشئى: وازى له شتهكه هينا.

جَشَرَ الاناء جَشَرًا: قاپهكه، مهنجهكه
پيس بوو

جَشَرَ الساحل جَشَرًا: قهراخ دهرپاكه
قورپهكهى رهق ههلهات وهكوو بهرد
رهق بوو.

جَشَرَ الرجل والبحير: پياووهكه يان
حوشترهكه توشى كۆكهپهكى وشك
بوون.

جَشَرُهُ: وازى لى هينا.

جَشَرَ الاناء: قاپهكهى بهتال كرد.

جَشَرَ الدواب: به مانا (جَشَرَ) دئ.

تَجَشَّر: بۆ مطاوعهى (جَشَرَ) دئ.

تَجَشَّرَ بَطْنُهُ: سكى ههلاوسا.

الجاشر: ئازدهلى بهرله بۆ كوئ دهچى
بچى.

الجاشرية: نيومرۆ ۵ بهره بهمان ۵
خواردنهووه له بهرمبهياندا ۵ دهگوترئ:
(شربه جاشرية، وشربت الجاشرية).

الجَشَار: كۆكه، يان سينگ خوران و
نيخه نيخ ۵ دهنگ گرى.

الجَشَر: بهردىكى زهره له دهرپادا لهجهوو
صهدهف پيك دئ.

الجَشَر: به مانا (الجَشَر) دئ ۵ ههروهه

ئازدهلىكه لهپاوان دهله وهرئ و
ناگهپرتهوه بۆ مائهووه ۵ يان
كۆمهلىك ئادهميزاد له له وهرپادا
بمىننهووه نهپهنهووه بۆ مالى خويان
۵ كۆمهلىك ئادهميزادى خوهرى
ناكس پهجه ۵ دانه وئلهى بههار ۵
تويكىلى دهنكه گهنم ۵ سو.

الجَشَرَةُ: به مانا (الجَشَار) دئ ۵ كۆكه و
ههلامهت.

الجَشَار: خاومنى ئازدهلى وهها كه لهكيوو
كهز دهله وهرپن.

الجَشِير: تيردان، كهشكۆل ۵ هه مبانه ۵
جهوال و هۆرى گهوره.

الجَشَرُ: ههوزيك كه ئاووهكهى
بهكهلكى خواردنهووه نهپه له بهر
پيس و پۆخهلى، (ك: مجاشره).

جَشَّ القوم جَشًا: خهلكهكه رويشتن به
كۆمهل و بهپهله.

جَشَّ الحب: دانه وئلهكهى كرده بپويش ۵
(هر مجشوش و جشيش).

جَشَّ الحيوان وغيرها بالعصا: له ئازدهلهكهى
دا بهگۆچان.

جَشَّ الباكي دمنه: گرياوهكه فرميسكى
ههلوهران.

جَشَّ المكان: شوينهكهى مالى و پاكى
كردهوه.

جَشَّ البئر: بيرهكهى له قورپو ليته
پاككردهوه.

جَشَّ الصوت جَشًا وجَشَّة: دهنكى گرى
بهرهوه دهنكى زل بوو.

أَجَشَّتِ الْأَرْضُ: گیاو گزه کهی لیک هالو
تیکچرزا.

إِجْشَّتِ الْأَرْضُ: بهمانا (اجش) دی.

الْجَشَشُ: دنگی گه و ره گر.

الْجَشُّ: شوینی رقه لآن و بهرداوی.

الْجَشُّ مِنَ الشَّيْءِ: ناوهرستی شت.

الْجَشُّ: بهمانا (الْجَشُّ) دی ۵ به شیک
له شو، (ک: جشاش).

الْجَشَاءُ: زهوی دهشت و نهرمه لآن که

به رده وردهی تیدابن به که لکی

نه و دهی دره ختی خورمای تیدا

برویندری ۵ سپل، له حه دیئی نیبنو

عه بهاسدا هاتوو دهفرموی: (ما

أَكَلَ الْجَشَاءُ مِنْ شَهْوَتِهَا، لَكِنْ لَمْ يَلْعَمَ

أَهْلُ بَيْتِهَا حَالًا).

الْجُشَانُ: بهمانا (الجش) دی.

الْجُشَّةُ: کۆمه لیک ئاده میزاد به کۆمه ل

به ره و شوینیک دهرؤن.

الْجُشَّةُ: بهمانا (الْجُشَّةُ) دی ۵ دنگی

به هیز ۵ دنگیک له لوته و به تهمه

به مه بهله و گنی.

الْجُشِيَّةُ: بهمانا (الجشيش) دی ۵

شتیکه گوشت یان خورمای

ده خرتیه سهرو ده کوئیندری له

حه دیثدا هاتوو که پتعه مبه

(د.خ) (أَوَلَمْ عَلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ

بِجْشِيَّةٍ).

الْجَشُّ: بهمانا (الْجَشُّ) دی، (ک:
مجاش) ه.

جَشَعَ جَشَاءً: تهماعی زور بوو هه لپه کرد ۵

دادو فیفانی کرد له نه نجامی له ده ستدانی

خۆشه ویستی دا ۵ ترسا ۵ له حه دیئی (ابن

الخصاصية) دا هاتوو دهفرموی: (أَخَافُ

إِذَا حَضَرَ قِتَالُ جَشِيعَتِ نَفْسِي فَكَرِهْتُ

الْمَوْتَ) ۵ کۆیه کهی (جشاعی، و جشعاء،

وجشاع) ه.

تَجَاشَعُوا الشَّيْءُ: لهو شته کۆبوونه و ده

چه پاویان کرد.

تَجَشَّعَ عَلَيْهِ: زور به خه میه و ده بوو سور

بوو له سه ر نه نجامدانی.

الْجَشَّعُ: نهو که سه به مال و سامان

کۆده کاته و ده لیئی نابه خشی دلی

بروانادا شتیکی لی زایه بکا ۵ بهمانا

(شیر) پش هاتوو.

جَشِمَ جَشْمًا: قه له و بوو، قورس بوو، (هر

جَشِمَ وَجَشِيمَ).

جَشِمَ الْأَمْرَ جَشْمًا: به نابهل نهو کاره ی له

نه ستو گرت ۵ (هر جاشم و جشوم).

أَجَشَّمُهُ أَمْرًا: کاریکی خسته سه رسانی.

جَشَّمُهُ أَمْرًا: بهمانا (أَجَشَّمُهُ) دی.

تَجَشَّمُ الْأَمْرَ: بهمانا (جَشِمُهُ) دی.

تَجَشَّمُ فَلَانًا بَيْنَ الْقَوْمِ: له نیوان نهو گهل و

تاقمه دا ری و شوینی نهویان گرت بهر.

الْجُشْمُ: قورسای، دیره می ته زوئرو

ساخته چی، (ک: جُشُوم)

الْجُشْمُ: قورسای ۵ ده گوتری: (أَلْقَى عَلَيْهِ

جُشْمَةً) ۵ هه روه ها بهمانا سینگو

په راسوش دی.

جَشِنَ جَشْنًا: قه له و بوو، زمبه للاح بوو.

الْجُشْنَةُ: بالندى بجوك.

جَمُّ لِي الرِّبَاطِ جَمًّا جَمِصًا: ناخ و نؤفی
کرد له بهر شته کدانی توندی پیو
په یومندی پییه وه.

جَمِّصَ الْجُرَّ: بیچووه گورگه که
چاوه کانی کردنه وه و گپړانی.

جَمِّصَ النَّبْتُ وَالتَّمْرُ وَالرَّهْرُ: روهک،
خورما، گول سهرمتایان دهرکه وت
گلؤکیان کرد.

جَمِّصَ الْبِنَاءَ: باله خانه که چکاری
کرد.

جَمِّصَ الْإِنَاءَ: قاپه که ی پرکرد.

الْجَمِّصُ: گه ج ۵ جوړیکه له که ره سه ی
خانوو دروستکردن.

الْجَمَّاصُ: گه چکار، نه وه که سه ی
که چه که بهرهم دپنځ ۵ فروشیاری
گه ج.

الْجَمَّاصَةُ: نه وه شوینه ی که چی لی به کار
ده هیندری.

الْجَمِصِيَّةُ: روه کی که له پیړی
قهرنفه لی.

جَمُّ لِّلَانِ جَمًّا: فلانکه س به شیوه ی
فیزه وه هاتوو جو ی کرد.

جَمِّصَ عَلَيْهِ بَكْدًا: نه وه شته ی خسته سهر.

جَمِّصَ: بازیکی توندی هاوېشت.

جَمِّصَ عَلَيْهِ: به مانا (جَمِّصَ) دی.

الْجَمِطِيُّ: رؤیشتنیکه جوړه له نجه و لارو

خو بادانیکی تیډایه.

جَعَبَ الْجَعْبَةُ - جَعَبَ جَعْبًا: تیردانی

دروستکرد، برنځه ی دروستکرد

جَعَبَ الشَّيْءُ: شته که ی کو کرده وه، هه لی
گپړاپه وه.

جَعَبَ فَلَانًا: فلانکه سی خسته سهر زهوی ۵
(جَعَبَ) هه مانا مانای هه یه

إِلْجَعَبَ: یو موطاومعه ی (جَعَبَ) دی.

الْجَعَابَةُ: دروستکردنی تیردان و
فیشه کدان حیرفه و میهنه ی جوعبه
دروستکردن.

الْجَعْبَةُ: تیردان، فیشه کدان، (ك)
جِغَابَ(ه).

الْجَعَبُ: نه وه که سه یه خه لك به زهوی دا
ددا به لام که س ناتوانی نه وه بخاته
سهر زهوی.

الْجَعُوبُ: کورته بالی ناشیرین، لاوازی بی
هیزی بی خپرو فهر، (ك) جعایب(ه).

جَعْبَرَةُ: به عرزی دادا خسته ی سهر
زهوی ۵ پیاله ی لیو نه ستوری
کوله بنه ی ودها که هیشتا ریک و
پیک نه گرابی.

الْجَعْبَرِي: کورته بالی ناشیرین و
نه کله وت.

تَجَعَّنَ: ویک هاته وه کو بووه وه.

الْجُعْنُ: قه دی دره ختو رووهک، (ك)
جعائن(ه).

الْجُعْنَةُ: ترسنوکی ته مبهل، (ك) جعائن(ه) ۵
(جَفَجَ الْجَمَلُ): حوشتره که خر مه

خرمی رؤیشتنی زادی کرد.

جَفَجَ الرِّحَى: ناشه که تهقه تهقی لی هات
۵ چه قه نه ی لی دا ۵ له پهنه ی

پیشیناندا هاتوو دهلی: (أَسْمَعُ
جَمْعَةً وَلَا أَرَى طَحِينًا) به که سیك
دهگوتری به قسه هیچی
نه هیشتبیتته وه هیج کرده وهشی
نهب: ۵ (هو جمعاع).

جَبَّعَ الْمَكَانَ: لهو شوینه دانیشته به
شیومه کی دله راوکی و نادنیایی.
جَبَّعَ به: ناره تهی کرد، جاپزی کرد،
دهری کرد، پهنی پی دا.

جَبَّعَ الْأَبْلَ رَبَهَا: حوشتره کانی جولاندن
بۆ نه وهی بیخیان بدا یان بۆ نه وهی
بیانکا ته ته ویله وهو دایانیکا.
جَبَّعَ الْجَدُورَ: کوشتی به که ی سهربری.

تَجَمَّعَ: بۆ مطاوعه ی (جَمْع) هاتوو
۵ خۆی به نه رز دادا خۆی له گل و
خۆل و مریدا تلاوتلی کرد له بهر نازار
یان فی لیهاتن یان لیدان.

الْجَمْعُ: شوینی تهنگه بهرو ناخۆش و
رهقه و بهرده لآن بهندینخانه ۵
ناوو هموا به که ناده میزاد نه توانی
خۆی تیدا بگری و ژیهانی تیدا به سهر
بهری ۵ شوینی شهرو ههرا.
أَجْجَعُ: شوینی تهنگه بهرو ناخۆش و
بهرده لآن، شوینیك لهزه وی چال
بووبی.

جَعَدَ الشَّعْرَ وَغَيْرَهُ جَمْعًا: قَزَى
کۆبۆوه و تیکباهه لدر ۵ قَزَى کورت
بووه ۵ دهسگوتری: (جَعَدَ الْخَدَّ)
کولمی جرجی تیکه وتن.
جَعَدَ الشَّعْرَ وَغَيْرَهُ: موومکانی کۆکردنه وه.

جَعَدَ الشَّعْرَ وَغَيْرَهُ: به مانا (جَعَدَ) دئ.
الْجَعْدَةُ: (أَبْرُ جَعَادَةٍ): ناوی گورگه،
کونییه ی گورگه.

الْجَعْدُ: خپ، دهگوتری: (رُجَحَ جَعْدٌ) دهم و
چاوی خپو که م گوشته (بَعِرَ جَعْدٌ)
حوشتریکی کولکنه، ههروه ها به مانا
پیای خراب و دهست قوچاویش دئ
۵ دهگوتری: (لِلان جَعَدَ الْيَدَيْنِ) و
(جَعَدَ الْأَنَامِلَ) ۵ (رَجَلَ جَعَدَ الْقَفَا)
ههتیو مچه و ناکه س به چه.

الْجَعْدَةُ: دانه و یله به کی خۆرسکه (أَبْرُ
جَعْدَةٍ) ناوی گورگه.

جَعَرَ جَعْرًا: ته بیاتی وشک بووه ۵ (هو
مجمعان): له حه دیشی نیمامی
عومه ردا هاتوو دهلی (إِنِّي مَجْعَارُ
الْبَطْنِ).

جَعَرَ السُّبُعُ وَكُلَّ ذِي مِخْلَبٍ: درنده که
پیسایی کرد یان ههر درنده به کی
چنگو نینوگدار بی.

تَجَعَّرَ: حه به که ی له پشتهی خۆی
شهته که داو چوووه ناو بیرده که.

الْجَاعِرَةُ: کونی پاشه وه (قَنَگ) گوو
پیسایی هه موو درنده به که ۵ لاسمت
که به سهر راندا دهروانی ۵
(جَاعِرَتَانِ) لاسمه گان، کلۆته گان.

جَعَارٍ: ناوی که متیاره ۵ (أَمَّ جَعَارٍ)
کونییه ی که متیاره.

الْجَعَارُ: جه بلیکه که سیك دهرواته ناو
بیر له پشتهینی خۆی شهته کی ده داو

سهرهگه‌ی تری به‌دهست پیاویکی

تره‌ومیه یان له سینگیك به‌ستراوه

بۆ ئه‌وه‌ی کابرای بیره‌وان نه‌که‌وێته

خوار هه‌روا ناوه بۆ داخو

نیشانه‌کردنی نازه‌ل له‌کلۆتی دا.

الجَفَرُ: قشیل ٥ گوو پیسای درهنده‌ی

خاوه‌ن چنگ.

الْجَمْرَاءُ: کونی پاشه‌وه.

الْجَمْرَانُ: (أبو جمران): قَالَوْنِجِه ٥ (ام

جمهران): بازو هه‌لۆ ٥ له‌لای

میسرییه گۆنه‌کان په‌یکه‌ریکه بۆ

حه‌شه‌رمیه‌کی ره‌شکه‌له له‌پیری

خه‌نافیسه‌کان میسرییه‌کان

به‌پیرۆزیان داناوه، پاشان ته‌میه‌و

نوشته‌یان پێدا کردووه.

الْجُمْرَةُ: نه‌و دابهرین و نه‌خشو

شوێنکاریه که حه‌بله‌که له‌ناو

قه‌دی کابرای بیره‌وانی ده‌کا که

ده‌جێته ناو بیره‌که‌وه ٥ جۆیه‌ک

قه‌صه‌به‌که‌ی ئه‌ستوربی، گوته‌که‌ی

گه‌وره بێ ده‌نکه جۆیه‌که درنێزو

گه‌وره و سبی بێ.

الْجَمْرِيُّ: کونی پاشه‌وه ٥ جۆره

پارییه‌کی منداڵانه به‌دوانیان

مندالێک هه‌لده‌گرن.

الْجَمْرُ: کونی پاشه‌وه.

الْجَمْرُور: جۆره خورمایه‌کی بچوکی بێ

که‌لکه ٥ ده‌عبایه‌کی بچوکه.

جَعَسَ جَعْسًا: دابه‌ینا، هینایه کایه‌وه.

تَجَعَّسَ: به‌مانا (جَعَسَ) دێ ٥ قسه‌ی

ناشیرینی کردن و جوینی دا.

الْجَعْسُ: زبل و زال سهره‌نگیوێك.

الْجَمِيسُ: که‌ته‌و زه‌لام

الْجُعْسُوسُ: کوته‌بنه‌و ناشیرین ٥ بێ

ره‌وشتو نه‌که‌ووت ٥ (بۆ نێرو می

به‌گاردێ)، (ك: جعاسیس) ٥.

الْجَعَشْمُ: مام ناومند، (ك: جعاشیم) ٥.

الْجُعْشُمُ: کورته بالای شان و مل قه‌وی

گرده‌بێ، (ك: جعاشیم).

الْجُعْشِيضُ: رووه‌گیکه سالانه‌یه، به‌کالی

ده‌خوری. بپروانه وشه‌ی (التفاف).

جَعَطَ عَلَيْهِ جَعَطًا: له‌ژێر کۆنترۆلی نه‌ودا

نه‌ماو یاخی بوو کارو باری خۆی

به‌شیوه‌یه‌کی تر دامه‌زرانده‌وه.

جَعَطَ فَلَانًا عَنِ الشَّيْءِ: فلانکه‌سی له‌و شته

گیرپایه‌وه پالی پێوه‌نا.

جَعَطَ جَعَطًا: ره‌وشتی ناشیرین بوو، رفی

هه‌لسا.

اجْعَطَ الرَّجُلُ: پیاوه‌که هه‌لات و بۆی

ده‌رچوو.

اجْعَطَ فَلَانًا عَنِ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی له‌سه‌ر

فلانکه‌س لابرد.

جَعَطَ عَلَيْهِ: به‌مانا (جَعَطَ) دێ.

الْجَنْقَطُ: که‌ته‌و زه‌لام، لوتبه‌مرزو

خۆبه‌زلزان له‌خۆرازی و له‌خۆبایی

بوو ٥ له‌حه‌ده‌بندا هاتووه: (الا

انبکم باهل النار کل جَطْرٍ جَعَطٍ).

جَعَّ فَلَان جَعًا: فلانکه‌س گلی خوارد.

جَعَّ فَلَانًا: گلی تیگرت گلی بی دادا.

جَعَفَ جَعْفًا: هه‌لی گێڕایه‌وه هه‌لی
که‌ند.

جَعَفَ لَنَا: به‌ عمرزی دادا، مالی به‌زموی دا.
أَجَعَفَ: خستی.

اجْتَعَفَ الشَّجَرَةُ: دره‌خته‌که‌ی هه‌لکه‌ند.

إِجْتَعَفَ: بۆ مطاوعه‌ی (جَعَفَ) هاتوو.

الجِعْفُ: راماله‌ر ده‌گوتری: (سِل جاعف)

لافاوێکی وه‌هایه‌ هه‌موو شتێک

راده‌دا.

الْجَعْفَانُ: به‌مانا (جاعف) دئ ه

ده‌گوتری: (سِل جعاف).

أَجْعَفَ: که‌م، ده‌گوتری: (ماعنده من المتاع

الاجْعَف).

الْجَعْفَرُ: چه‌م، روبار ه حوشرێک شیر

زۆر بئ، (ك: جعاف).

الْجَعْفَرِيَّةُ: تاقمێن له‌شیعه‌ی ئیمامی،

شوێنکه‌تووی چه‌غه‌ری صادقه‌ن ه

هه‌روه‌ها پێڕێکن له‌ موخته‌زیله‌کان.

الْجَعْفَلُ: جینسی گیایێکه‌ لای خواروی

به‌ناو روه‌ک و دره‌ختی ترده‌ بلاو

دمبیتته‌وه‌و تییانده‌هائ

ته‌رپایه‌که‌یان ده‌مژێ له‌ میصر پێی

ده‌لێن: (هالوک) به‌ کوردی خۆمان

ره‌نگه‌ تێرپه‌ بئ.

جَعَلَ: (جَعَلَ اللهُ الشَّيْءَ): خودا نه‌و شته‌ی

دروستکرد ه له‌ قورئاندا هاتوو

ده‌فه‌رموی: ﴿وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ

وَالنُّورِ﴾: تاریکی و روناکی

به‌دییه‌ناون، به‌مانا پاشگویی خستن

دئ ه ده‌گوتری: (لم أجعل حاجتك

وراء ظهري) ئیشه‌که‌تم پاشگویی

نه‌خستوو.

جَعَلَ الْقِدْرَ: مه‌نجه‌له‌که‌ی به‌ جیعال

له‌سه‌ر ئاگره‌که‌ داگرت.

جعل للعامل: بۆ کریکاره‌که‌ کرێی

دیاریکرد.

جَعَلَ: ده‌ستی پێکرد ده‌گوتری: (جَعَلَ

يفعل كذا).

جَعَلَ الْمَاءَ جَعْلًا: ناوه‌که‌ قالۆنچه‌ی زۆری

تێکه‌وت یان زۆری قالۆنچه‌ تێدا

مردار بوونه‌وه‌.

جَعَلَ الْغُلَامَ: منداله‌که‌ کورته‌ بالاو قه‌له‌و

ده‌رجوو

أَجَعَلَ الْقِنْرَ: مه‌نجه‌له‌که‌ی به‌ جیعال

داگرت.

جَعَلَ لَنَا وَلَه: کرێی بۆ فلانکه‌س

دیاریکرد.

جاعله مجاعلة وجعالا: کرێی بۆ

دیاریکرد.

اجْتَعَلَ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی دروست کرد،

ده‌گوتری: (اجْتَعَلَ فِي الْخَشَبِ شَيْئًا)

له‌دارو ته‌خته‌ قه‌ره‌وێله‌ی

دروستکرد.

تَجَاعَلُوا الشَّيْءَ: شته‌که‌یان له‌ناو

خۆیاندا به‌شکرد.

الْجِعَالُ: نه‌وکرێ و پاساوه‌یه‌ له‌بری

کاروهرده‌گیری یان به‌رتیله‌ هه‌روه‌ها

ئامیڕێکه‌ مه‌نجه‌لی بئ له‌سه‌ر ئاگر

داده‌گیری، ده‌ستگه‌، (ك: جَعَلَ).

الْجَعْمُ: تهماعی زور بوو، زوری
هه لپه کرد.

الْجُعَامُ: دهر دیکه تووشی حوشر دهبی.
الْجُعْمُ: برسیه تی.

الْجُعْمِي: ناده میزادی به تهماع و
جاو برسی و به هه لپه بو مال
په پیداکردن.

الْجُعْمُ: تهماعکار له شتیک که تهماعی
تیا به کار نایه ه ژنی برسی.

الْجُعْمُ: برسی ه جاو چنوکیک همرچی
ببینی چه زی لی دهکا بیخوا.

الْمَجْعَمُ: په ناگا، (ک: مجامع).

جعا الجعة جغراً: بیرهی دروستکرد.

جَعَا الْبَغْرَ وَالْحَرَّةَ: قشپلی کؤکرده وه تا بوو
به کؤمه لیک کی گه وره.

الْجُعَّة: بیرهی دروستکراو له گهنم و جؤ.

الْجَعْفُو: قوڤ ه نه وهی کؤبکریته له قشپلو
ته پاله تا ده بیته کؤمه لیک.

الْجَعْفُو: به مانای (الْجُعَّة) دی.

الْجَعْفُولُ: بیجوی نه عامه، (ک: جعاول) ه.

الجغرافية: زانیاریه که تییدا لیکولینه وه

ده کیری دهر بارهی دیارده

سروش تییه کانی روبه ری زه وی،

باسی کیوه کان دؤله کان

داره ستانه کان ده شتاپیه کان،

گیانله به رانی مالی و کیوی ه باسی

ناده میزده کان، هه روه ها باسی

دیارده ناده میزادی به کانی شی تییدا

ده کری.

الْجَعَالَةُ: نهو کریه به یان به رتبله که
له جیاتی کارکردن دهری، (ک: جَعَالِل).

الْجَعَالَةُ: به مانا (الْجَعَال) دی، (ک:
جَعَالِل) ه.

الْجُعْلُ: به مانا (الْجَعَالَة) دی، (ک: جعول) ه.

الْجُعْلُ: گیانله به ریکه وه کوو خونفوسه له
شوینی شیدارو دماویدا ده زی.

الْجُعْلُ مِنَ النَّاسِ: ناده میزادی کوله به ی
رهش و زور بلو و نیزاعکار.

الْجُعْلَةُ: دارخورمای کورت که ده ست
نه یگاتی.

الْجُعْلَةُ: به مانا (الْجُعْلُ) دی.

جَعَمَ الرَّجْلُ جَعْمًا: په او ده که تهماعکار بوو
زوری هه لپه کرد.

جَعَمَ إِلَى الطَّعَامِ: نارهم زوی بو خؤراکه که
په ره ی سه ندو زوری چه زی کرد.

جَعَمَ الْيَعْرَ: دهم به ستی له دهمی حوشره که
کرد قه پالی بو له هیچ ناگری.

جَعَمَ الرَّجْلُ جَعْمًا وَجَعَامَةً: به مانا (جَعَمَ) دی.

جَعِمَتِ الْإِبِلُ: حوشره که هیچی ده ست
نه که موت بیخوا نیسقانی کرؤشتن.

جَعِمَ: قسه ی زبرو ناخویش بوو، دهنگی
گرو زپ بوو.

أَجَعَمَ الْمَكَانُ: شوینه که گزو گیاه کی
خوراو ته واو بوو.

أَجَعَمَ الْقَوْمُ: نهو قه ومه حوشر و
مالاتیان توشی دهر دبووه.

أَجَعَمَ الشَّيْءُ: نهو شته ی له بیخ
ده ره ینا.

جَفَا الزَّيْدُ جَفْرًا: كهفهكه بهرز بوو.

جَفَا الْقِدْرُ: مهنجهلهكه لهكاتى كولین دا
كهفهكهى فری دا.

جَفَا الرّادِي غَنَاءَهُ جَفْنًا: شیوهكه خشت و
خوئی خوئی فری داو ههموی رامالی.
جَفَا الْقِدْرُ والرّادِي: خشت و خوئی و
خاشاکى مهنجهلهكه یان هی
شیوهكهى لابرډ.

جَفَا الرَّجُلُ: پیاوهكهى بهزهوى دا دا
تهراحى كرد.

جَفَا الْقِدْرُ: مهنجهلهكهى سهره نقون كردو
بهتالى كرد ۵ لهحمدبشدا هاتووه: (أَلَهُ
حَرَمَ الْحَمْرِ الْأَهْلِيَّةِ لَجَفَنُوا الْقِدْرُ):
پیغهمبهر (د.خ) گوشتى كهرى مالى
ياساغ كرد، ئیتر خهلكهكه
مهنجهلهكانیان سهره نقون كردن.

جَفَا الْبَقْلُ وَالشَّجَرُ جَفْنًا: له بیخهوه
روهكهكان و درهختهكهكانى
ههلكهندن و فری دان.

جَفَا الْبَابُ: دمرگاكهى داخست.

أَجْفَاتِ الْأَرْضُ: خپرو بیړى زهوى
رؤی و تیدا چوو.

أَجْفَا الرّادِي الْقِدْرُ: خوئی و خاشاکى
شیوهكه یان مهنجهلهكه سهرهكهوت و
سهر ریژی كرد.

أَجْفَا الْقِدْرُ الزَّيْدُ بِهِ: مهنجهلهكه كهفو
چلکى خوئی دمرډا.

أَجْفَا الرَّجُلُ: به مانا (جَفَاً) دئ.

أَجْفَا مَاشِيَهُ: به لیخوپړن و رنگا برېښى
زورو نائف پښ نهډان، ناژهلهكانى

خوئی ماندوکردن.

أَجْفَا الْبَابُ: به مانا (جَفَاً) دئ.

أَجْفَا الْبَقْلُ وَالشَّجَرُ: به مانا (جَفَامَا) دئ.

أَجْفَاءُ: نهو كهفو خشت و خوئی و

خاشاکه په لافاو یان مهنجهله دهرى

دهدا ۵ قورنان دمغه موی: هَفَامَا الزَّيْدُ

لَيَذْهَبُ جَفَاءً ۵ ههروا وشهى

(جَفَاءً) به مانا كهشتى خالى دئ ۵

ههروهها پېړپکى رپړهوى

موخته زېله کائن ۵ دهگوتړئ: (نَبْذَهُ

جَفَاءً) گوشه گيرى كردو لهناو

هاوپړپانی خوئی ودهرى نا.

الْجَفْنُ: نامیړتکى عمه مېلىاتى پزېشکيه

دوو دمسكى ههپه.

جَفَفَ الثَّوْبُ الْجَدِيدُ وَنَحْرُهُ: کراسه تازهكه

خزى و خشهى هات ۵ کراسهكه

وشك بؤتهوه ههندي شهى تیدا

ماوه.

جَفَفَ الْمَرْكَبُ: کاروانهكه بهړئ كهوت

خرمه خرمى قاچه کانیان دهبيسترا.

جَفَفَ النَّعْمُ: ناژهلهكانى بهتوندى

لیخوپړن كهوتنه گورگه لوقه.

جَفَفَ الْمَاشِيَةُ: ناژهلهكانى كوكرندهوه ۵

حهوقى كردن.

تَجَفَّفَ الطَّائِرُ: بالندهكه خوئی فش

كردهوه ۵ بهسهر هيلكهكانى دا

كرپهكهوت و بالى بهسهرډا هينان.

الْجَفَافُ: شيوهو پوښاك.

الْجَفَفُ مِنَ الْأَرْضِ: چالایى ناو زهوى چالى

قولى پان و پۆر ۵ رەشەبای بەھیز
 كەبەسەر ھەرشىكىدا بېروا وشكى بكا
 ۵ ئافرەتى زۆر بلى و چەقەجەناو.
جَفَخَ جَفَخًا: بەخۆى نازى و تەكەبورى
 كرد، (ھو جفاخ).

جَافَخَهُ: خۆى بەسەردا بادا، شانازى
 بەسەردا كرد.
جَفَرٌ جَفْرًا: وازى لەئاو فرێدان ھىناو
 جىماعى بۆ نەكرا.
جَفَرَ الْجَدْيُ: كارىلەكە پان بەرخۆلەكە زل
 بوو ورگى گەورە بوو.

جَفَرٌ مِنَ الْمَرْضِ: لەنەخۆشییەكەى رزگارى
 بوو چاكبۆو.

أَجْفَرَ: بەمانا (جَفَر) دى ۵ گومو بوو ۵ بۆنى
 جەستەى گۆرا ۵ كەلەكەى پان بوون.
أَجْفَرَ عَنْهُ: وازى ئى ھىنا تەركى كرد.

أَجْفَرَ الرُّكْبَةَ و غېما: بىر پان ھەر شىكى
 لەو جۆرە بى پان و پۆرى كرد.
أَجْفَرَ: لە ئاو فرێدان و جىماعكردن
 كەوت.

تَجَفَّرَ: بۆ مطاوعەى (جَفَر) ھاتوو.
أَجْفَرَ الْجَفَرُ: خۆى دارشت قەلەو بوو
 واتە: كارىلەكە پان بەرخۆلەكە
 گۆشتى گرت قەلەو بوو، توانای
 لەوەرخواردنى پەيدا كردو پێویستى
 بەخواردنى شىرى داىكى نەما.
اسْتَجْفَرَ: بەمانا (كَجَفَر) دى.

الْجَفَرُ: كارىلە پان بەرخۆلەكە پى بگاو
 ورگى پان بى ۵ منداڵ كە گوشتن

بى و ورگ پەيدا بكا ۵ بىرى ئاو كە
 پان و پۆر بى و ئەم لاو ئەولای
 بەبەرد ھەلنەچنرابى، (ك: أجفار،
 جيفار، جُفْرَة) ۵.

ھەروەھا ئاوە بۆ كَتَبَيْكَ كە
 نىمامى ەلى پان جەعفەرى صادق:
 روداوى داھاتووى پىشبینى كردوو
 لەو كەتیبەدا تۆمارى كردون.

عِلْمُ الْجَفْرِ: زانىارىيەكە دەربارەى
 پیتەكان لەروى مانا پانەو
 ئاماژەكردنىان بۆ روداوى رۆژگار.

الْجُفْرَةُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: ناوەرەستى شت پان
 زوربەى شت ۵ پان چالى كەوانەبى
 گەورە ۵ درزى دېنگەو كۆلەكە كە
 لەزەوى دا چەقەندرابان ۵ ئاوەوھى
 سینگ، (ك: جفر، جفار).

الجَفْرِ: تىردان، پان كەشكۆلێك لەتىردان
 گەورەترى لە پىست پان لە دار
 دروستكرابى ۵ لەپەندى پىشپاندا
 ھاتوو (لِس لِي جَفْرِه غَيْرَ زَنْدِينَ)
 بە كەسێك دەگوترى: خىروبىرى
 بۆ كەس نەبى.

الْجَفْرِ: بەمانا (الجفر) دى.
الْجَفَرُ مِنَ الطَّعَامِ: جۆرە
 خواردەمەنىيەكە ھىسى
 جىماعكردن لەو كەسەدا كەم
 بكاو ھە كە دەپخوا.

الْمَجْفَرُ: نەسب و حوشتى ورگ زل ۵
 پان ھەر گيانلەرێك كە كەلەكەى
 پان و گەورە بن.

جَفَسَ مِنَ الطَّعَامِ جَفَسًا وَجَفَاسَةً:
خواردنه مه نییه که ی پئیش چاو که وت
نارمزوی ناکا.
الْجَفَسُ مِنَ النَّاسِ: بیاوی خراب و بهد
له گه ل نه و ه شدا هیچی له بارانه بی و
خوئری و ته مبه ل بی و بیاوی
که ته و زمه لاج و وشک ته بیات.
جَفَشَ جَفْشًا: کوی کردمو و که میک گوئی.
جَفَشَ النَّاقَةَ: به سهری په نجه کانی
حوشتره که ی دوشی.
جَفَنَهُ جَفْنًا: پرپرکد.
اجْفَاطٌ: به هوئی نه خوئشی یان نه و
زه بری پئی که وت خه ریکه بمری و
وا له گیانه لاودایه.
اجْفَاطٌ الْجِفَةُ: لاشه که هاوسا.
الْجَفْطُ: حه بلی که شتی.
الْجَفِيطُ: کوژراوی هه لاوسا و.
جَفَّ الشَّيْءُ جَفْلًا وَجَفَالًا: وشک بووه.
جَفَّ الرَّجُلُ: پیاوه که بی دهنک بوو
ورته ی نه کرد.
جَفَّ الشَّيْءُ جَفًّا: شته که ی کؤکرده وه.
جَفَفَ الشَّيْءُ تَهْفِيفًا وَتَهْفَانًا: شته که ی
وشک کرده وه.
جَفَفَ الْإِنْسَانُ أَوْ الْفَرَسُ: زرنی
له بهر کرد، یان شتیکی خسته
سهرپشتی نه سپه که ی بو نه وه ی
بیپاریزی له بریندار بوون.
اجْتَفَّ مَا فِي الْأَنَاءِ: هه رچی له هاپه که دا
بوو خوار دپییه وه.

تَجَفَّفَ: بو مطاوعه ی (جَفَفَ) هاتووه.
تَهَفَّفَ الطَّائِرُ: بالنده که خوی فش کرده وه
ه به سهر هیلکه کانی دا خوی کرکردو
باله کانی به سهر دا دان.
التَّجَفُّافُ: نه و شته په شه پرکه ره بهری
ده کاو مگوو زری، هه روا سه رچل و
شیوه کورتان و زینیکه ده خرته
سهرپشتی ولاغه بهرزه بو نه وه ی
له بریندار بوون بیپاریزی، (ک):
تجافیف) ه.
الْجُفَّافُ: نه وه ی وشک بیته وه له و
شتانه ی وشک ده کرینه وه.
الْجُفَّانَةُ: نه و گیاو گزه ی وه کوو
حه شیشه وایه و بلا و ده بیته وه.
الْجَفَفُ: زهوی وشکی ره قه لان ه
پیداویستی.
الْجَفَفُ: کؤمه لیک ناده میزاد.
الْجَفُفُ: شتی کلور ه نه و بهر دپییه به سهر
جروزه ی خورماوه هیه ه دؤنچه ی
به نه ندازه ی نیوه دیزه پیک بی ه
پیره میرد ه ته پؤلکه زهوی نه زور
ره ق نه زور نه رمه لان بی ه
کؤمه لیک ناده میزاد ه که سایه تی
هه موو شتی.
الْجُفَّةُ: کؤمه لیک ناده میزاد ه دؤنچه ی
بچوک که دیزه په ک پرکا.
الْجَفِيفُ: گیای وشکه وه بوو پؤش و
په لاش.
الْمُجَفِّفُ: ماده په کی زهیتی لینجه له
که تان یان له خه شخاش دهر و ست

دهكړئ نهمجار كه مېك
له خوښكړاوى مه غښسى ټيكل
دهكړئ نهمجار رهنكى زه پتى ټيكل
دهكړئ بؤ نه وى زوو وشك بېته وه.
جَفَلْ جَفَلْ: هه لات، هه لسه ميبه وه هه لات
ه به گورجى روى ه جاپز بوو ترسا ه
دهگوتري: (فلان جالال القلب).
جَفَلْ الشَّمْرُ: هزه كه ژاكاو ټيكل جوون.
جَفَلْ الفيل: فيله كه پيسايى خوى توردا.
جَفَلْ الشَّيْءُ جَفَلًا: شته كهى رامالئ و
رايدان دورى خسته وه.
جَفَلْ البحر السمك: دهر يا ماسييه كانى
هه لدايه گمنار.
جَفَلْ الريحُ السحاب: با هه وره كانى رادان.
جَفَلْ الشَّيْءُ عن الشَّيْءِ: نهو شتهى لهو
شته دور خسته وه.
جَفَلْ الطيرَ وغيره: بالنده كهى تهره كړد.
جَفَلْ فلانًا: روښتو په لى كړد.
جَفَلَهُ: دهرى كړد ه راي مالئ ه (الجَفَل)
بؤ مطاوعه (جَفَلَهُ) دئ.
تَجَفَلْ: بؤ موطاوعه (جَفَلَهُ) هاتووه.
تَجَفَلْ الديك: كه نه شيره كه خوى فش
كرده وه په روتوكى گهردى راست
بوونه وه.
الْجَفَلُ: كومه لئك ناده ميزاد ه دهگوتري:
(دعاهم الاجفل) هه موو ناده ميزاده كانى
بانگ كړدن بؤ نانخواردن.
الْجَفَلَةُ: به مانا (الاجفل) دئ.
الْجَفِيلُ: نهو كه سهى له هه موو شتيك

دهترسئ.
الْجَفَالُ: زورينه له هه موو شتيك.
الْجَفَالَةُ: به مانا (الجلفال) دئ.
الْجَفَلُ: ترسنوك: كه سيكه له هه موو
شتيك بترسئ ه هه وري باراناوى ه
جوره ميرويه كه رهش و گهرمن.
الْجَفَلُ: شياكهى فيل.
الْجَفَلُ: كومه لئك ناده ميزاد.
الْجَفَلَةُ مِنَ الشَّجَرِ: دره ختيكه گه لاي
زورى بى ه خورى بپراوه.
الْجَفُولُ مِنَ النِّسَاءِ: پيره زن و نافرمتى
به سالا جوو.
الْجَفِيلُ: خورى زور ه نهو سهرفرتانندن و
هه لپاچينو قونار كړدنه په كه له
رووهك و زرعات دهكړتته وه كاتئ
زور پړو چر دهبئ.
جَفَنَ الطعامَ جَفْنًا: خوراكه كهى خسته ناو
ته شته كه وه (ناو قصعه كه وه).
جَفَنَ نَفْسَهُ عن الشَّيْءِ: خوى له
خرابه كارى گيراپه وه.
جَفَنَ: ته شت (سوښنه) دى دروست كړد ه
سوښنه په كى پيشكه شكرد، خوراكي
تيدابوو ه دهگوتري: (اَيْنَا نَجْفِنُ لَكَ)
ومره لمان سوښنه بؤ دروست دهكه ين.
تَجَفَنَ: خوى پالدايه خيلى جوفنه، خوى
به په كئ لهو هوزه حيساب كړد.
الْجَفْنُ: پيلوى چاو ه له پهندي پيشيناندا
هاتووه (انه لشديد جفن العين)
به كه سيك دهگوتري: كه بؤ شه وبه

خه بهری نازابی و به شهو کهم بنوی
 ۵ کالانی خه نجه رو شمشیر، (ک):
 أَجْفَنُ اجفان جُفْنون).
 جَفْنُ الماء: هه ور.

جفنا رغیف: هه ردوو دیوی کولیره.
 الْجَفْنَةُ: تهشت، سوینه ۵ بیری پچوک، (ک):
 جِفان، جَفْن) ۵ قورئان دهفرموی:
 ﴿وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ﴾ ۵ له زانستی
 کیم یادا به قاپیک دهگوتری:
 له سوالته چینی دروست دهگری بۆ
 گهرمکردنی شت به گاردی.
 جَفَا الشَّيْءُ جَفَاءً وَجَفْرًا: تهره بوو
 دوور که و ته وه ۵ رهق بوو.

جفا فلان: فلانکس ته بیاتی توندو تیزی
 بوو، رهوشتی ناشیرین بوو.
 جفا الشَّيْءُ علیه: شته که ی له سهر قورس بوو.
 جفا الشَّيْءُ: شته که ی دوور خسته وه تور ی دا.
 جفا فلاناً وعلیه: روی له فلانکس
 وهرگیراو دهنکی ئی دابری.
 جَفَا الْبَقْلُ: له رهگو ریشه وه روکه ی
 هه لکه مند.
 جفي الْبَقْلُ: روکه که ی دور خسته وه.
 جفي فلاناً: خستی.

أَجَفَتِ الْأَرْضُ: زهوییه که خیره بیری
 نه ما وه کوو کهفو خاشاکی سهر
 لافاو بی سووده.
 أجفى الماشية: نازه له کانی ئی خوړین بی
 ره حمانه راوی نان.
 جالى الشَّيْءُ: شته که ی دوور خسته وه.

اجْتَفَأَ: به مانا (جفاه) دی.
 تَهافى: بۆ مطاوعه ی (جافاه) دی ۵
 (تجافى عنه) لئی دور که و ته وه.
 تَهافى في سجوده: له کاتی سوژده بردندا
 قو له کانی له که له که و ورگی و له پانی
 دور خسته وه.

استَجَفَأَ: به وشک ته بیاتی له قه له مدا.
 الجافى في علم الرسم: نه وه یه وینه که
 به پیچه وانه ی سروشتی خو ی
 بخریته بهرچاو ۵ وه کوو نه وه
 نمونه که نه رم بی وینه که وایته
 بهرچاو که رهق و ته قه.
 الْجَفَاءُ: نه و کهفو خشت و خاله یه
 مه نجه ل یان لافاو به ملاو به ولای
 خویدا دهیهاوی.

الْجَفَايَةُ: که شتی به تال.
 جَلَبَ جَلْبًا وَجَلْبًا: هه راو هوریای بهرپاگرد.
 جَلَبَ الْجُرْحُ: برینه که گوشته وه زونی
 هینایه وه و قه تماغهی به ست.
 جَلَبَ الدَّمُ: خوینه که وشک بۆ وه.
 جَلَبَ علیه: تاوانی کرد ۵ (جَلَبَ لاهله):
 کاسبی بۆ مال و مندالی خو ی کرد.
 جَلَبَ الشَّيْءُ: شته که ی له شوینیکه وه
 گواسته وه و بۆ شوینیکی تر ۵
 له پهندی پیشیناندا هاتووه: (رب
 امنية جلبت منية): زۆر هیواو ناوات
 ههیه مردن دینئ.
 جَلَبَ فلاناً: هه ره شه ی له فلانکس کرد
 به سزادان و که له کۆمه کی لیکردن.

جَلْبَبَةٌ: جلیبایی له بهر کرد.

تَجَلَّبَبَ: بۆ مطاوعه‌ی (جلبب) هاتوو.

الْجَلْبَابُ: کراس ۵ کراسی ئاودامان،

جزداشه ۵ سه‌ریۆش ۵ که‌وا ۵ بالئۆ

۵ عه‌بای ئافره‌ت، (ک: جلابیب)ه.

جَلَجَلَ السَّحَابُ وَالرَّغْدُ: هه‌وره‌که گرمه‌و

له‌ره‌ی کرد.

جَلَجَلَ الرَّجُلُ: پیاوه‌که زه‌نگه‌که‌ی

جولاند.

جَلَجَلَ الْفَرَسُ: نه‌سه‌په‌که حیه‌ی خوش

بوو گری تێدانه‌ما.

جَلَجَلَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی جولاند له‌ناکامی

جولاندنه‌که‌ی دا ده‌نگیکێ به‌هێزی

لێهات ۵ نه‌و شته‌ی تیکه‌ن به‌شتیکێ

تر کرد له‌ناکامی تیکه‌لاو بوونه‌که‌دا

ده‌نگیکێ گه‌وره‌ی ئی په‌یدا بوو ۵

زه‌نگی به‌شته‌که‌وه به‌ست ۵

شته‌که‌ی له‌بێژنگدا.

تَجَلَّجَلَ: بۆ مطاوعه‌ی (جلجله) دئ ۵

ده‌گوترئ: (تَجَلَّجَلَ الْقُرْمُ لِلْسَفَرِ):

خه‌لکه‌که گه‌وتنه جم و جول بۆ

سه‌فه‌ر.

الْجَلَجَلُ: ده‌نگی به‌هێزی بئ گری و گوژ

۵ منائی روح سوکی وریا له‌ئیشی

خۆیدا.

الْجَلْجَالُ: ده‌نگی به‌هێز

الْجَلْجَالَانُ: کونجی که له توێکله‌که‌ی

دا به‌پیش دروێنه‌کردنی ۵

دانه‌وێله‌ی گزنیزه ۵ ناخی دل.

الْجَلْجَلُ: زه‌نگی بجوک ۵ کاری گه‌وره‌و بجوک.

الْمُجَلْجَلُ: پیاوی ئازاو ره‌کابه‌رو

زیره‌ک به‌ده‌مو پل ۵ فه‌رمانه‌په‌وای

به‌هێز ۵ پیاوی رێک و پێک

نه‌جیب زاده.

الْمُجَلْجَلُ: وه جاخزاده و نژاد پاک و

خاوێن و پالفته.

جَلَحَ الْحِیرَانُ النَّبْتُ وَالشَّجَرُ جَلَحًا:

ناژه‌له‌که ره‌وه‌که‌که‌ی خوارد

دره‌خته‌که‌ی خوارد ۵ سه‌ره‌ته‌رزوه

سه‌رانسه‌ره‌که‌ی خوارد.

جَلَحَ جَلَحًا: نه‌ملاو نه‌ولای سه‌ری توکی

پێوه ماوه ۵ توکی سه‌ری له‌و

دو‌جینگه‌یه‌دا کۆبۆته‌وه.

جَلَحَ السَّوْمُ: رۆژه‌که سامناک بوو زۆر

ناخۆش و پڕ کاره‌سات بوو.

جَالَحَهُ: به‌ر به‌ره‌کانی کرد لێسی

هه‌لکه‌په‌یه‌وه ۵ (جَالَحَهُ بِالْعَدَاوَةِ):

دژایه‌تی خۆی بۆ ناشکرا کرد.

جَلَحَ الذِّلْبُ: دێله گورگه‌که بێجۆی بوو.

جَلَحَتِ السُّنَّةُ: ساله‌که هه‌موو

سامانه‌که‌ی برد.

جَلَحَ نَـلَانُ: فلانکه‌س رۆیشته

به‌خێراییی.

جَلَحَ فِي الْأَمْرِ: له‌وکاره‌دا هه‌ررای خۆی

په‌سه‌ند ده‌کاو به‌قه‌سه‌ی که‌سی تر نا‌کا

۵ له‌سه‌ر کاره‌که‌ی به‌رده‌وام بوو.

جَلَحَ عَلَى الْقَوْمِ: هێرشێ کرده‌ سه‌ر نه‌و

قه‌ومه‌و پێش‌په‌وی کرد.

جَلَحَ الْحِيسَانُ النَّبْتُ وَالشَّجَرُ: به‌مانا

(جَلَحَهُ) دئ.

الْجَلْحُ: نَازِهِلَى كَوْنٍ، حَمِيَوَانِيكَ شَاخِي
نَهْبِي ۵ بَانِيكَ سِيَاخِي نَهْبِي ۵
كَهْزَاوَمِيَهْ سَهْرِي نَهْبِي، (ك):
أَجْلَاحٌ هـ.

الْجَلِيحُ مِنَ النَّبْتِ: نَهْوُ غِيَاوُ كَزَمِيَهْ
سَهْرَهْ كَهِي خَوْرَابِي.

الْجَالِحَةُ: نَهْوُ پَرَزُو پَهْرُو كَلُوكُ وَ تَوَّوَمِيَهْ
كَه لَه رَوَّوَهْ وَ دَرَهْخْت هَهْ لَدَهْ دَوَمَرِي
بَهْ هَوِي رَهْ شَهْ بَاوَهْ.

الْجَلَّاحُ: لَاقَاوِي بَهْ هِيَز كَه هَهْ مَوُو شَتِيكَ
رَادَهْ مَالِي.

الْجَلْعَاءُ: نَازِهِلَى كَوْنٍ (بِي شَاخ) ۵
كَوْنَدِيكَ شَوْرَهِي نَهْبِي زَهْوِي بِي
دَرَهْخْت، (ك): جُلْحٌ هـ.

الْجَلْحَةُ: شَوِينِي كَوْبُونَهْ وَ هِي قَزْ
لَهْ سَهْرَدَا.

الْمَجْلُوحُ: شِير.

الْمِجْلَاحُ: سَالِيكِي كَرَانِي كَه هِيَجْ مَالُو
سَامَانِيكَ نَاهِيَلِي، (ك): مِجَالِحٌ.

جَلَحَ بِفُلَانٍ جَلَحًا: فَلَانَكَهْ سِي خَسْت
بَهْ زَهْوِي دَا دَا.

جَلَحَ السَّيْلُ الْوَادِي: لَاقَاوَهْ كَه قَهْرَاخَهْ كَانِي
شِيوَهْ كَهِي دَابِرِي وَ پَرِي كَرْد.

جَلَحَ الشَّيْءُ: شَتَهْ كَهِي دَرِيَزْ كَرْدَهْ وَ هـ
تَوِيَكَلَهْ كَهِي لِي دَامَالِي.

جَلَحَ فَلَانًا بِالسَّيْفِ: بَهْ شَمَشِيرِ پَارْجَهْ پَهْ كِي
لَهْ جَهْ سَتَهِي فَلَانَكَهْ س بَرِي وَ لِيِي
كَرْدَهْ وَ هـ.

جَلَحَ الشَّيْءُ: بَهْ مَانَا (جَلَحَهُ) دِي.

جَلَحَ الْمَرْسَى وَ نَحْوَهَا: تِيَزِي كَرْدَهْ وَ هـ.

الْجَلْحُ: بِي هِيَز بُوو، ثِيَسْقَانِي جَهْ سَتَهِي
پُولْكَانِ تَوَانَاِي هَهْ لَسَانِي نِيَه ۵ لَهْ كَاتِي
سَوَزْدَه بَرْدَنْدَا قَوْلِي بِلَاوْ كَرْدَنْ.

الْجَلَّاحُ: لَاقَاوِي شَت رَادَمَر ۵ شِيَوِي قَوْل.
الْجَلْحُ: بَهْرَدَه هَهْ سَان ۵ بَهْرَدِي جَهْ قَو
تِيَزْ كَرْدَنْدَه وَ هـ.

الْجَلْحُ: دَهْنَكِي ثَاوُ خَوْرَهْ خَوْرِي ثَاوُ.
جَلَدَ جَلْدًا: لَهْ پِيَسْتِي دَا ۵ بَهْ پِيَسْت لِيِي دَا.

جَلَدَتِ الْغِيَةَ فَلَانًا: مَارَهْ كَه
بَهْ فَلَانَكَهْ سِيَهْ وَ هـ دَا.

جَلَدَ بِه الْأَرْضَ: پِيَسْتَهْ كَهِي بَهْ زَهْوِي كِيْشَا.
جَلَدَ فَلَانًا عَلَى الْأَمْرِ: بَهْ زَوْر نَهْوُ كَارَهِي
بَهْ فَلَانَكَهْ س كَرْد.

جَلَدَتِ الْأَرْضَ: زَهْوِيَهْ كَه سَهْ هَوْلَبَهْ نَدَانِي
تِيْدَا پَهِيْدَا بُوو.

جَلَدَ جِلَادَةً وَ جِلْدًا: بَهْ هِيَز بُوو ۵
لَهْ سَهْر نَاخَوْشِي خَوِي كَرْت ۵ (هَر
جَلَدَ) كَوْبَهْ كَهِي (أَجْلَاد) هـ.

أَجَلَدَ: بَهْ مَانَا (جَلَدَ) هَاتَوَهْ.

أَجَلَدَ فَلَانًا إِلَيْهِ: وَ اِيَكْرَدَ فَلَانِ پَهْ نَابَهْرِي
بُوْ فَلَانَكَهْ س وَ مَوْحْتَاجِي بِي.

أَجَلَدَ: بَهْ مَانَا (جَلَدَ) دِي.
جَلَدَهُ بِالسَّيْفِ وَ نَحْوَهُ جِلَادَةً وَ جِلَادًا:

بَهْ شَمَشِيرِ لِيِي دَا ۵ لَهْ پَهْ نَدِي
پِيَشِيْنَانْدَا هَاتَوَهْ: (لَوْلَا جِلَادِي غَنَمِ

ثَلَادِي) نَهْ كَهْر بَهْ رَكْرِي نَهْ بَوَايَهْ خَوْمُو
مَالُو سَامَانَهْ كَهْ مِيَان لِي دَهْ سَتَانْدَم.

جَلَدَ الشَّيْءُ: شَتَهْ كَهِي بَهْ پِيَسْت دَابْوَشِي

پێوهندانەن که هەندەستن بەکاری
لێدان و کوشتنی ئەوانەى دژی
ئاغاگەیان ۵ پێست فرۆشی.

المجلید: سیخوار.

المجلد: شوپك، گورز ۵ پارچەیهك
پێست یان پەرۆ که ئافەرتی شین و
شەپۆرکەر پێی لەخۆدەدا.

المجلد: بەمانا (المجلد) دى، (ك: مجالد) ۵.

المجلد: جەستەى بى گۆشت ۵
جەستەیهك پێستی بە ئیسقانهوه

نووساوه گۆشتی پێوه نەماوه.

المجلد: (حیران مجلد): ئازەئیکە لە
لێدان ناترسى.

المجلد: پتەو توندو سەخت ۵

بەردوشاخ ۵ وەستا ۵ رمبەن.

المجلد: زەوى رەق و پتەو ۵ بەردو شاخ.

المجلد: رۆیى و پەلەى کرد لە
رۆیشتنەگەىدا.

المجلد: تێپەرى و کاتى دواکەوتنى

بارینى باران بەردەوام بوو.

المجلد: رۆیشتنەگەى بەشیوهى

خێرایى بەردەوام بوو.

المجلد: الأرض جَلَزاً وجليزاً: بەخێرایى رۆیى.

المجلد: الشئى جَلَزاً: شتەگەى پێچاىهوهو

توندی کرد.

المجلد: إلى الشئى: خستیه پائى.

المجلد: الشئى بالشئى: ئەو شتەى بەم شتە

بەست.

المجلد: على الأمر نفسه: لەسەر ئەنجامدانى

کارهکه ورەى بەرخۆدا.

۵ دەگوترى: (هذا الكتاب في مجلدين
وفي مجلدين).

المجلد: كوشتيه گەى که و لکرد ۵
پێستەگەى ئى دامالى.

المجلد: بالسيف ونحوها: بەشمشیر
لێکیان راکێشا.

المجلد: ما في الاناء: هەرچی لەقاپەگەدا
بوو خواردیەوه.

المجلد: بالسيف ونحوها: بەمانا
(اجتلدوا) هاتوو.

المجلد: بؤ مطاوعه (المجلد) هاتوو ۵
خۆراگری و ئازایەتى خۆى رانواند ۵

خۆى بەنازاو نەبەرد نیشاندا.

المجلد: زەوى رەق و سەخت.

المجلد: (تجالييد الانسان): کۆئەندامى
جەستەى ئادەمیزاد.

المجلد: پێست، (ك: أجلا، جلد)،

دەگوترى: (لَسَ فلان لفلان جلد

النمر): فلانكەس دزایەتى خۆى بۆ

فلان دەرخت.

المجلد: شتیکە لە پەرۆ پال دروست

دەکری لەسەر شیوهى بێجوه حوشر

حوشرەگەى پێ هەندەخەلەتین بۆ

ئەوهى شیر بدا.

المجلد: من الإبل والغنم: ئەومبە نەبێجوى

هەبێ نەشیر، (ك: أجلا، جلد).

المجلد: پارچەیهك لە پێست.

المجلد: الرجل: هۆزو عەشیرەتى پیاو.

المجلد: جهلاب؛ ئەو یاساوی و دەست و

جَلَزَ فِي الْأَرْضِ: به مانا (جَلَزَ) دى ۵ (جَلَزَ الشَّيْءُ) به مانا (جَلَزَ) دى.

جَلَزَ الشَّرْطِي: پۇلىسهكه به هيواشى هاتو چۆى كرد.

الْجَلَزُ: هه رشتىك به سهر شتىكى تردا خوار بكرىته وهو تيوه بېچىرى.

الْجَلَزُ: بازه بهكه دهكرىته لای خواروى دهسكى رمبو شمشيره وه.

الْجَلَزُ: پياوى كه ته و ئازا: درهختى بندوق ۵ پۇلىس.

الْجَلَزُ: پۇلىس، (ك: جلازة) ۵.

الْمَجْلُزُ: پياوى گۆشتن و شانو مل قهوى ۵ راپه سهندو ئاقل.

جَلَسَ جُلُوساً: دانىشت ۵ (جلس الطائر): بالندهكه هه ئنىشت.

جَلَسَ الشَّيْءُ: شتهكه مايه وه.

جَلَسَ لِفَان جَلَساً: فلانكهس هاته شوئنىكى به رزايى و پته و ۵

دهگوترى: (جلس السحاب): هه ورهكه به ره و به رزايى روىشتن.

أَجَلَسَ: دای نيشاند.

جَالَسَهُ: لهگه ئى دانىشت (هو محالس، جلس) ۵ دهگوترى: (هو جلس نفسه)

نهگه ره خه ئك گۆشه گير بوو.

تَجَالَسُوا: خه ئكهكه هه ندىكيان لهگه ئ هه ندىكيان دانىشتن.

اسْتَجَلَسَ: داواى ليكرد دابنىش.

الْجَلَسُ: ئافرهتىك دانىش له حه وشه و به ردهرگا و حى نه هئى ۵ ئافرهتى

رمزان و خاوهن رهوشته شتى نهستورو درىزو پته و ۵ شه رابى كۆن، (ك: اجلاس، جلاس).

الْجَلَسُ: هاوئشين، گىلى تينهگه پشتوو.

الْجَلَسَةُ: بهك دانىشتن، كۆبوونه وهى كۆمه ئىك خه ئك بو قسه كردن و

برپاردان له سهر پرۆژه بهك ۵ دانىشتنهكه به گراوه دادهنرى نهگه رىگا هه بوو هه مو كهس ئامادهى

بى، به داخواو حسيب دهكرى نهگه ر تايبهت بو بو نه ندامهكانى نه و

كاره و سه ربه و حيزبو لايه نه.

الْجَلَسَةُ: كه سيك زور دانىشتى

الْجَلَسِي: ده ور به رى گلىنهى چاو.

الْجَلَسَانُ: گولى سبى، يان گولى هه ئوهرىو.

الْجَلَسُ: هاوئشين ۵ زور دانىشتو.

الْمَجْلَسُ: شوئنى دانىشتن ۵ كۆمه ئىك ئاده ميزادى تايبهتى بو تىروانىن و

ليكۆلىنه وه و برپاردان له سهر شتىك.

مجلس الشعب: يانه و نهنجومهنى گه ل.

مجلس العموم: يانه و نهنجومهنى گشتى.

مجلس الاعيان: نهنجومهنى پيران.

جلسين: شله مەنييه كى لينج و لهزگه ييه تامى شيرينه و بى رهنكه.

جَلَّاشُ: جوړىكه له خوړاك، شيرىنى ئى دروست دهكرى.

جَلَطَ الرَّجُلُ جَلَطاً: دروى كرد ۵ سوئندى خوارد.

جَلَطَ الشَّيْءُ عَنِ الشَّيْءِ: شته‌ک‌هی لهو شته دامالی، روت‌ی کرد ۵ کوشتی په‌ک‌هی که‌ول کرد ۵ سه‌ری تاشی ۵ شمشیره‌ک‌هی روت کرد له کالان دمری هی‌نا.
تَجَلَّطَ الدَّمُ: خوینده‌ک‌ه له‌نیو دهمارمکاندا یان له دمره‌وه خه‌ست بووه.
اجْتَلَطَ: باشقول دا، دزی.
اجْتَلَطَ مَا فِي الْأَنَاءِ: جی له‌قاپه‌ک‌ه‌دا بوو خواردیی‌ه‌وه: ده‌گوتری: (اجْتَلَطَ الْأَنَاءُ): قاپه‌ک‌هی خوارده‌وه.
إِنْجَلَطَ: بۆ موطاوعه‌ی (جَلَطَ) هاتووه.
إِنْجَلَطَ الشَّيْءُ عَنِ الشَّيْءِ: نه‌و شته له‌و شته روت بووه.
الْجَلَطَةُ: باقی مانده‌ی ماست له‌قاپه‌دا ۵ پارچه‌یه‌ک له‌خوین.
جَلَعَ جَلْعًا: بئ شه‌رم و حه‌یا‌بوو قسه‌ی ناشیری‌نی کرد.
جَلَعَتِ الْمَرْأَةُ: نافه‌رته‌ک‌ه خو‌ی سفور کردو خو‌ی بۆ بی‌گانه‌و نامه‌حره‌م دهر‌خست.
جَلَعَ الشَّيْءُ: شته‌ک‌هی دهر‌خست، ناشکرای کرد.
جَلَعَ الثَّرْبُ: کراسه‌ک‌هی داکه‌ند.
جَلَعَ جَلْعًا وَجِلَاعًا: به‌مانا (جَلَعَ) دئ ۵ به‌مانا هه‌لکه‌پانه‌وه دمرکه‌وتن دئ ۵ به‌مانا دهم داپ‌چرین و کل‌به‌تیز‌کردنه‌وه دئ.
جَلَعَتِ الشَّفَتَانِ: لی‌وه‌کان هه‌لق‌ر‌جان و په‌کنه‌ک‌ه‌وتنه‌وه ۵ ده‌گوتری: (جَلَعَ

الْفَمُ - وَاللُّثَّةُ): لی‌وه‌کان هه‌لکه‌پانه‌وه و په‌که‌ک‌هی دمرکه‌وت.
جَلَعَ: به‌مانا (جَلَعَ) دئ ۵ (جَالَعَتِ الْمَرْأَةُ): به‌مانا (جَعَلَتِ الْمَرْأَةُ) دئ.
جَالَعَ فَلَانًا: کیشه‌ی له‌گه‌ل فلانکه‌س کرد به‌شی‌وه‌ی ناشیرین و لایمی دایه‌وه.
إِنْجَلَعَ: بۆ مطاوعه‌ی (جَلَعَهُ) هاتووه.
تَجَالَعُوا: به‌مانا کیشه‌یان تی‌که‌وت و په‌ک‌تریان به‌جوین داشت له‌کاتی دایه‌شکردنی مال و ساماندا یان له‌کاتی خواردنه‌وه‌دا یان له‌کاتی فورمارکردندا.
الْجَلِيعُ مِنَ النِّسَاءِ: نه‌و ژنه‌یه له‌لای می‌رده‌ک‌هی خو‌ دانه‌پوشی ۵ له‌ حه‌دی‌نی پت‌عه‌مبه‌ردا هاتووه: (جليع على زوجها حصان من غيره).
جَلَفَهُ جَلْفًا: به‌مانا رامالین و رادان دئ ۵ سپی کردو تو‌پ‌ک‌لی لی دامالی گروی پی‌سته‌ک‌هی لی کرده‌وه ۵ له‌ بی‌خ دمری هی‌نا و هه‌لی که‌ند.
جَلَفَ الذَّيْحَةَ: کوشتی‌یه‌ک‌هی گرو پی‌سته‌ک‌هی که‌ند.
جَلَفَ الْجَلَّافَ: سه‌ری کو‌ل‌ینه‌و کو‌په‌ک‌هی لابر‌د.
اجْلَفَ الرَّجُلُ: پیا‌وه‌ک‌ه سه‌ره‌قایی کو‌ل‌ینه‌و کو‌په‌ک‌هی دوور خسته‌وه.
جَلَفَ الدَّهْرَ فَلَانًا: زمانه‌ مال و سامانی بئ نه‌هیشت.
اجْتَلَفَهُ: به‌مانا (جَلَفَهُ) دئ.

تَجَلَّفَ: بۆ (مطارعة)ی جلف دئ ۵ کزو
لاواز بوو.

الْجَالِفَةُ: ئەو سائەمە مائ و سامان
بفەوتین ۵ برینیک گۆشتەکە
بدرئ و نهگاته ناو دەو.

الْجُلَّافُ: قور ۵ (جلاف الدن); ئەو
قورمە دەمی کۆلینە و کوپە ی پی
سواغ دەدرئ ۵ بەخیل و چروک،
گیل و ئەحمەق ۵ کوپە ی بەتال ۵
جەستە ی بی سەر ۵ کوشتییهک
ناوسک و سەرپویی پاککراپی ۵ نانی
ئەستوری بی پیخۆر، خەپلە و
کولیرە رمقە ۵ لە حەدیثی
عوسماندا هاتوو: (کل شی سوی
جلف الطعام وظل ثوب ویت یسر
لفضل)، (ک: أجلاف، أجلف جلوف).
الْجَلْفَةُ: چاوگی وشە ی (جَلَف)ەبە. ۵
پەگجار دەگەبەنئ.

الْجَلْفَةُ: ئەو شتەبە سپی کراپی کەوئ
کراپی توئکلی ئی کراپیتهو.

جَلَفَ الْقَلَمُ: ئەو شوئەبە کە دادراو
لەقەئەمەکە.

الْجَلِيفُ مِنَ الرِّجَالِ: بیاوی چروک، (ک:
جلفاء)ە.

الْجَلِيفَةُ: بەمانا (الجلفة) دئ ۵ بەمانا
(الجلفة)ش دئ.
جَلَفَتِ السَّيْفَةُ: لەوحە ی کەشتییهکە ی
ئیک بەستن و درزەکانی بەقیرۆشتی
واپەر کردوو ۵ لە حەدیثی عومەر دا
هاتوو: (لا تمل السيف على الخوادم)

نجرها النجار وجلفها الجلفاظ

الجلفاظ: ئەو کەسەبە نیوان و درزی تەختە
دارەکان پەر دەکاتەو بە قیرو شتی وا
کون بریان دەکا، (ک: جلاطة).

الْجَلْفَقُ: ئەو ئاسن و دارەبە لەملاو
لەو لای پەپـزە و قالدەرمە
دەجەسپینرئ بۆ ئەو ی کەسیان ئی
بەرنەبیتەو (محەجەرە).

جَلَقَ الشَّيْءُ جَلْقًا: پەردە ی لەسەر لادا
(جَلَقَ رَأْسَهُ) سەری تاشی.

جَلَقَ الْحَصَنُ: بەمەنجەنیق ئاگر باران و
بەردبارانی قەلاکە ی کرد.

جَلَقَ الْحَصَنُ: بەمانا (جَلَقَ) دئ.

تَجَلَّقَ: پیکەنی بەجۆرێک کە دوا
خرئی ناو دەمی دەرکەوت.

الْجَلَّاقَةُ: تۆزقائیک، دەگوترئ: (ما علیه
جَلَّاقَةُ لَحْمٍ): تۆزقائیک گۆشتی پیو
نەماو.

الْجَلَّاقَةُ: ئەو کۆئەندامانە ی ئادەمیزاد
پیکەنینیانئ پی ئەنجام دەدا.

جَلَقُ: ناوئکی کۆنی شاری دیمشق.

الْجَلِيقُ: دانەوێڵەبەکە وەکوو گەنم وایە
لەولاتی یەمەن دەروئ.

الْجَوَالِقُ: جەوال، (ک: جوالیق
وجوالقات)ە.

الْجَوَالِقُ: بەمانا (الجوالق).

الْمَجْلِيقُ: مەنجەنیق ئامرئکی شەرە
بەردی پی هەلدەدرئ بۆ شوئنی
دوو، (ک: مَجَالِق)ە.

جَلَّ عَنْ مَوَظِنِهِ جَلَّالاً: دمرچوو له ولاتی
خوی.

جَلَّ الشَّيْءُ جَلّاً: زۆربهی شتهکه‌ی
ومرگرت.

جَلَّ الدَّابَّةُ: جلی خسته سهرپشتی
ولاغعه‌که.

جَلَّ الْجِلَّةُ: هه‌نی گرت‌هوه‌و کۆی کرد‌ه‌وه.

جَلَّ الدَّابَّةُ الْجِلَّةُ: ولاغعه‌که کشپل و شیاکه‌ی
خوارد.

جَلَّ الشَّيْءُ عَلَيْهِ: رایک‌یشاو چنی.

جَلَّ جَلَّالاً وَجَلَّالَةً: گه‌وره‌و شکو مه‌ند
بوو، (ك: أَجَلَةٌ أَجَلَاءُ): هه‌روا به‌مانا
ته‌مهن درێزی دئ ۵ به‌مانا (قال بوو
ئه‌زموو و ته‌جره‌به له‌بیژینگه‌ی
داوه) ۵ به‌مانا: (پاك و بیگه‌ردو
به‌رزو پیرۆزه).

أَجَلٌ فَلان: فلان گه‌وره‌و بوو، هی‌زی
په‌یدا کرد.

أَجَلٌ فَلاناً: فلانی به‌گه‌وره‌و داناو ریزی
لێگرت ۵ به‌ پیاوێکی گه‌وره‌ی بینی.

أَجَلُ الشَّيْءِ: گشتگیری کرد ۵ هه‌موانی
بوو ۵ له‌ دو‌عای نوێژه بارانه‌دا
ده‌گوتری: (وابلاً مُجَلَّالاً): بارانی
دلۆپه‌ گه‌وره‌و گشتگیر.

جَلَّ الدَّابَّةُ: جلی له‌ ولاغعه‌کرد.

أَجَلَّ الْجِلَّةُ: به‌مانا (جَلَّهَا) دئ ۵ (اجتل
الدَّابَّةُ الْجِلَّةُ) جلی له‌ ولاغعه‌که کرد.

تَبَّالٌ فَلان: فلانک‌ه‌س که‌وته سائه‌وه
پیربوو.

تَبَّالٌ عَنْهُ وَعَلَيْهِ: خوی به‌ به‌رز گرت‌و
خوی به‌زل زانی.

تَبَّالٌ فَلاناً: فلانک‌ه‌سی به‌گه‌وره‌و داناو
ری‌زی لێ گرت.

وَتَبَّالُ الشَّيْءِ: زۆربهی زۆری شته‌که‌ی
ورگرت.

تَبَّالٌ بِهِ: خوی پێ دابووشی ۵ (تَجَلَّلَ
الشَّيْءُ) زۆربهی شته‌که‌ی و مرگرت ۵

إجلال: خاترو خواپیش، ده‌گوتری:
(فعلت کذا من اجلالك)، (ومن أجل

اجلالك): ئه‌و ئیشه‌م له‌به‌ر خاتری
تۆ ئه‌نجامدا.

التَّجَلُّلُ: به‌مانا (اجلال) دئ ۵ هه‌م به‌مانا
(الجلال) دئ ۵ ده‌گوتری: (هم قوم

ذوئجلَّة) و (فعلت هذا من تجللك).

الجلالة: کۆمه‌له‌ خه‌لکێک که‌ تازه
هاتبه‌ و لا‌تیک ۵ ئیستا هه‌ر به‌وشه‌

عه‌رمیه‌به‌که‌ ناوزه‌د ده‌کری،
ده‌گوتری: (جلالية کذا).

الجلال: به‌مانا خاترو خواپیش دئ ۵
ده‌گوتری: (فعلت کذا من جلالك):

ئه‌وه‌م کرد له‌به‌رخاتری تۆ.

الجلال: زۆرینه‌ی هه‌موو شتێک.

الجلال: په‌رده، کۆی (جل) ۵ (الجلال)
کۆی (جليلة)یه.

الجل: سه‌رحلو په‌شمه‌ک و خیمه‌یه‌ که‌
ولاغی پێ داده‌پوشری، (ك: جلال،

اجلال) ۵ هه‌روا به‌شیرای که‌شتی
ده‌گوتری ۵ ئه‌و کاته‌ که‌ کۆیه‌که‌ی

(جُلُورْ، أَجْلال) ۵ لاسکی روھک

قەدەگەپەتە کاتج گولەگە پێو
نەمێن ۵ گوێ (عَرَفُ الدیک) ۵.

الْجُلُ: بەمانا (الْجُلُ) دئ ۵ لە ھەموو
شتیک زۆرینەو زۆری دەگەپەن ۵
لە خانوو: دیوارو ھۆدەکانی
دەگەپەن ۵ ھەروا بەمانا خاترو
خواپش دئ، دەگوترئ: (فعلت کذا
من جُلک).

الْجِلُ: گەورەو مەزن ۵ پێچەوانە (الْبِق)
دئ ۵ لە ھەدیثدا ھاتوو: (اللهم
اغفر لي ذنبي کلبه دقه وجله)
ھەرواناو ھەو قەدو لاسکی روھک
کاتج گولەگە ئی دەکریتەو.

الْجَلُ: شتی گەورەو کاری مەزنو پیرۆز ۵
لە ھەمان کاتدا بەمانای
پێچەوانەش دئ ۵ واتە: شتی
بچوک و بێ نرخ.

الْجَلَّةُ: نامیڕیکە بۆ خورما لیکردنەو.
الْجَلْسَى: کاری ناخۆش و جورتمو
تەنگانەو بەلای گەورە لە پەندی
پیشیاندا ھاتوو (لا یُدْعَى لِلْجَلْسَى
الاخوها) کاری گەورەو ئەرکی گران
دەخریتە ئەستۆی پیاوی خۆی.

الْجَلَاءُ: بەمانا (الْجَلَى) دئ.
الْجَلَالَةُ مِنَ الْمَاشِيَةِ: ئەوێھە قشپل و
شیاکە بخوا.

الْجَلِيل: ناویکە لە ناو ھوانەکانی خودا
۵ لە زانیاری ھەلسەفەدا بە شتیک

دەگوترئ: لە سنوور تێپەری کردبێ
لەروی رەوشت و ھەن و ھیکرەو ۵
دەگوترئ: (منظر جلیل رائع).

الْمَجْلَّةُ: پەراو، گۆڤار کە زۆر لایەنی
زانستی تیدا تۆمار دەکری ۵ لە
بوارێک لە بوارەکانی ھەن و
ئەدەبدا کە مانگانەو وەرزانەو
سالانە دەرەچن، نەک رۆژ نامە
رۆژانە، (ک: مِجال مجلات) ۵

جَلَمَ الشَّيْءُ جَلَمًا: شتەگە پێو ھەو تاشی.
جَلَمَ الشعرَ والصوفَ: موو خوریپەگە بە
برینگ بریپەو.

جَلَمَ الحيوانَ: گۆشتی سەر ئیسقانی ھەیانە
کۆشتیپەگە داتاشی و لئی کردەو.

اجْتَلَمَ الحيوانَ: کۆلک و مووگە پێو
برینگ لە ئازەلەگە کردەو.
الْجَلَامَةُ: ئەو خوری و موو کۆلک و
بەرگنەپە لە ھەیان کرابیتەو.

الْجَلَمُ: برینگ، مانگی پەکشەو.
الْجَلَمَانُ: لەسەر کیشی (لَعْلَان) ۵ ئەو
مقەست و برینگەپە خوری و مووگە
بێ دەبردیتەو، (ک: جَلام) ۵.

الْجَلَمُ: بەزی و رگ و ریخۆلە.
الْجَلَمُ: بەرد ۵ پیاوی ئازاو مەرد ۵
دەنگ گەورە ۵ جەلەپە ھەیان ۵
ئازەلی بەتەمەن، (ک: جَلامید) ۵.

الْجَلَمُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی ئازاو
بەجەرگ و چاونەترس.

الْجَلَمُ: بەردی گەورە لەناوی کەمدا.

الْجَلْدَةُ مِنَ الْأَرْضِ: زهوی بهرده لآن ۵
 که بؤ پیاو بهکار هیئرا ۵ بهمانا
 ئازاو نه بهرده ۵ ههروا بهمانا
 (مانگا)ش دئ، (ك: جَلَامِدُ).
 الْجُلْمُودُ: بهمانا (الْجَلْمُدُ) دئ، (ك:
 جلامید) ۵ دهگوترئ: (الْقَى عِله
 جلامیده) واته قورسابی خوی خسته
 سهر.
 جَلَمَقَ الْقَرْسَ: کهوانه کهی به تیلعه
 سیرم پیچا.
 الْجَلْمَاقُ: ئهو سیرمه و چهرمه به کهوانی
 بی بییچرئ، (ك: جلامیق) ۵.
 الْجَلْمَقُ: خیووت، (ك: جلامیق) ۵.
 الْجَلْنَارُ: گولی درهختی ههنار.
 جَلَّهَ الرَّجُلَ جَلْهًا: پیاوه کهی له کاریکی
 گرنگ و ترسناک گیرپاوه
 جَلَّهَ الشَّيْءُ: شته کهی ناشکرا کرد.
 جَلَّهَ الْبَيْتُ: خانوو کهی والی کرد بی دهرگا
 بهرده و بهنجه ره بوو (هر مجلوه).
 جَلَّهَ الْعَمَامَةُ: میزمره کهی له پیشه سهری
 بهرز کرده و.
 جَلَّهَ جَلْهًا: ناوجه وانی پان و گهوره بوو
 موی پیشه سهری بهره و دواوه
 هه لدرانه و ۵ پان ههر پیشه سهری
 موی ئی نه پوا.
 الْأَجْلَةُ: که له گای بی شاخ.
 الْجَلْهَةُ: بهردی گهوره ی خپ ۵ گه رەك و
 هۆبه ی قهوم ۵ که نارێك له دوو
 کههناری روبار ۵ خورمایه ک

دهنکه کهی دهرهاتیی و به ماست پان
 به رۆن تیکه ل بکری.
 الْجَلِيَّةُ: خورما ناوکه کهی دهرهاتیی و
 به ماست یا به رۆن تیکه ل بکری ۵
 شَوَيْتُكَ لَهُ خِرْكَه بهرد
 پاککرا بیته و.
 جَلَّهَزَ: چاو بۆشی له و شته کردو
 شار دیه و، دهیزانی له کوپی و چی
 دهکا خوی ئی بی ناگا کرد.
 الْجَلَاهِقُ: قورپی خپری لوسکراوی سواوه،
 که لاگالینه، ئهو بوندوقه ی پیی
 دههاو پیژرئ، (ك: الْجَلَاهِقُ).
 الْجَلْهَمُ: روه کی که له پییری نه بگه کانه.
 الْجَلْهَمُ: بهردی گه و ره تاویره بهرد، (ك:
 جلاهم).
 الْجَلْهَمَةُ: په کی که له لیواره کانی روباره،
 (ك: جلاهم).
 الْجَلْهَمَةُ: بهمانا (الْجَلْهَمَةُ) دئ. توندو
 تیژی و چورتم ۵ پلان و نه خشه.
 الْجَلْهَمُ: کۆمه ئی زۆر.
 جَلَا الْقَوْمَ عَنِ الْوَطَنِ وَمِنْهُ جَلَاءٌ وَجَلَّوْا:
 خه لکه که له برسان پان له ترسان
 نیشتمانیان جئ هیشت ۵ قورئان
 دهقه رموی: ﴿وَلَوْ لَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ
 عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا﴾.
 جَلَا الْأَمْرَ جَلَاءً: کاره که ناشکرا بوو
 دهرکه و ت.
 جَلَا فَلَانَ عَيْنَهُ: فلان کهس چاوی خوی رشتن.
 جَلَا بِشْرَبِهِ: بۆشاکه ی خوی فرئ دا.

جَلَاَ العَدُوَّ أَوْ الْجَدْبُ الْقَوْمَ عَنْ أوطانهم:
دوژمن یان گرانو و قاتو قری نهو
قهومهی له زیډو نیشتمانی خوځیان
دهرپه پړاند.

جَلَاَ النِّحْلَ جَلَاءً: دوکهلې به سهر
ههنگه لانه که دا کرد قانگی دان بو
نهو هی ههنگونه که بپرئ.
جَلَاَ السِّيفَ وَالْفِصَّةَ وَالْمِرَّةَ وَنَحْوَهَا جَلَوًّا
و جَلَاءً: مشت و مائی کردن ژمنگو
چلکی ئی دامالین ه دهگوترئ: (جلا
بصره بالکحل): چاوی به کل رشتن.

جَلَّتْ الْمَاشِطَةُ الْعُرُوسَ عَلَى بَعْلِهَا: نافرته
بوکپازینه ره وه که بوکه که ی رانواند بو
زاواکه، وای کرد چاوی پښ بکه وئ به
رازووهیی و جوانکراوی.

جَلَاَ الزَّوْجُ عُرُوسَهُ: زاواکه سه پیری
بوکه که ی کرد به رازاوهیی.

جَلَاَ الزَّوْجُ عُرُوسَهُ وَصِيفَةً أَوْ غَيْرَهَا جَلَوًّا:
زاواکه کاره که ریکی پیشکس به
بوکه که ی کرد له کاتی رازانه وهو
خو جوانکردندا.

جَلَاَ الْأَمْرَ جَلَاءً: شته که ی ناشکرا کرد،
په رده ی له سهر کاره که ههنگرت.
جَلَاَ فَلَانًا الْأَمْرَ جَلَوًّا: شته که ی بو
فلانکس ناشکرا کرد.

جَلَاَ فَلَانًا وَعَنْهُ الْأَمْرُ: غه مو خهفته تی له
دئی فلانکس دهرکرد.

جَلَّى السِّيفَ وَالْفِصَّةَ وَنَحْوَهَا جَلِيًّا وَجَلَاءً:
ژمنگو چلکه که ی ئی کردنه وهو

جَلَّتِ السَّمَاءُ جَلًى: ناسمان ههساو بوو
هه وری پیوه نه ما.

جَلَّتِ اللَّيْلَةُ - وَالْجَبْهَةُ: شهو دریز بوو ه
ناوچاوانی پان بوو، مو
پیشه سهری پاشه کسه پان کرد.

جَلَّى الرَّجُلُ: پیاوه که قزی پیشه سهری
به ره و دوا هه لدرانه وه گردبونه وه
پان هر قزی پیشه سهری نه پوان
ناوچه وانی باش دهرکه ووت
دهگوترئ: (هو أجلى، وهي جَلَوًّا)،
(ك: جَلَوًّا).

أَجَلَى الْقَوْمُ عَنِ الْمَكَانِ وَمِنْهُ: خه لکه که
لهو شوینه دهرپه پښ له ترسان یا
له بهر قاتو قری.
أَجَلَى النَّاسُ عَنِ الشَّيْءِ: خه لکه که لهو
کاره ساتو چورتمه رزگاریان بوو.

أَجَلَى يَعْدُو: په له ی کردو رؤیشت.
أَجَلَى الْجَدْبُ أَوْ الْعَدُوُّ الْقَوْمَ عَنْ مَكَانِهِمْ:
قاتو قری یان دوژمن نهو گهل
نه ته وهیه ی له شوینی خوځیان
دهرپه پړاند.

أَجَلَى عَنْهُ الْأَمْرُ: خه مو خهفته تی له دل
دهرهاویشته ه له کاتی پارانه وه بو
نه خوځش دهگوترئ: (أجلى الله عنه) خودا
نهو نه خوځشییه له جهسته ی دهرهاوئ.

جَالَيْتُهُ بِالْأَمْرِ: کاره که ناشکرا کرد.
جَلَّى الْفَرَسَ تَجْلِيَةً: له رمبازیدا نه سپه که
پیش که ووت.

جَلَّى الْبَازِي: هه لکه که سهری بهرز کرده وه

جَلِيَّ بَصْرَه: چاوی تیږی و سه‌پری کرد
و هکوو چوڼ هه‌ئو بؤ نیچیری خوی
دمړوانی.

جَلِيَّ عن نفسه: بیرو رای خوی دمړپری.
جَلِيَّ النهارُ الظلمة: رۆژ تاریکی رادا، رهمالی.
جَلِيَّ الامرِ والهمُ عنه: کاره‌ک‌هی له‌سهر
لا برد ه خه‌فه‌تی له دل دمړکرد.

جَلِيَّ القَوْمِ عن اوطانهم: نه‌و نه‌ته‌وه‌ی له
نیشتمانی خوځیان ودمړنا
جَلِيَّ فلان عروسه وصیفةً او غیرها: زاواکه
کاره‌ک‌هریک یان دیاری تری
پیشکه‌شی بوکه‌که‌کرد له‌کاتی
خوړازاندنه‌وه‌دا.

اجْتَلَى القومُ عن الموضع: نه‌و نه‌ته‌وه
له‌و شوینه دمړچوون و بلا‌وه‌یان
لی‌کرد.

اجْتَلَى الجَدْبُ او العَدْرُ القوم عن موضعهم:
گرانی یان دوزمن نه‌و قه‌ومه‌ی
له‌شوینی خوځیان دمړپه‌راند.

اجْتَلَى العروسُ علی بعلها: بوکه‌که‌ی بؤ
زاواکه رانواند به نارایش‌کراوی
نیشانی‌دا.

اجْتَلَى الشَّيْءُ: سه‌پری شته‌که‌ی کرد.
اجْتَلَى العروسُ بَعْلُهَا: می‌رده‌که سه‌پری
ژنه‌که‌ی خوی کرد له‌کاتی‌کا
رازی‌ندرابووه.

اجْتَلَى السَّيْفُ: شم‌شیرمه‌ک‌هی مش‌ت و
مال کرد.

اجْتَلَى العمامة: می‌زمره‌ک‌هی به‌رز‌کرده‌وه
له‌سهر ناچه‌وانی لای برد.

اجْتَلَى العمامة عن رأسه: می‌زمره‌ک‌هی
له‌سهری کرده‌وه.

إنجلي: بؤ موطاوعه‌ی (جلاه) هاتووه.
تَهَالِيَا: نه‌و دووه به‌نه‌ی‌نی په‌ک‌تریان
زانی و لیک ناشکرا بوون.
تَهْلَى الشَّيْءُ تَهْلِيًا: بؤ مطاوعه‌ی (جلاه)
هاتووه.

تَهْلَى الصقرُ: هه‌ئوکه چاوی نوقاندن و
پاشان کردنی‌ه‌وه بؤ نه‌وه‌ی
چاوه‌کانی باش بیینن.

اجْلَوْلَى: له‌ولاتیکه‌وه رۆی بؤ ولاتیکی تر.
الأجلَى: روخسار جوان (ابن الأجلَى)
شیره ه پیاو ماقول و گه‌وره پیاو ه
به‌یانی ه کارو شتی ناشکرا.

الجالية: نه‌و که‌سانه‌ی له‌ولاتی خوځیان
دمړچون و که‌وتوونه ولاتیکی تر ه
کۆمه‌لیک ئاده‌می‌زاد که له‌ولاتیکي
تازدها ژبان به‌سهر دهبه‌ن، نه‌و
ولاته تازهبه له‌به‌نه‌په‌تدا زږدو
نیشتمانی نه‌وان نییه. هه‌روا وشه‌ی
(الجالية) به‌ نه‌ه‌لی زیممه‌ش
ده‌گوتړئ ه هه‌روا به‌ه‌موو که‌سیک
ده‌گوتړئ که سه‌رانه‌یان لی
بسه‌ندړئ، با له‌زږدو نیشتمانی
خو‌شیاندا مابنه‌وه.

الجالا: کل ه (ابن جلا): پیاو ماقول:
که‌سیک ناسراوبی و خه‌ئکی ری‌زی لی
بگرن، شوین جینگه‌ی دیارب‌ی به
په‌نجه ناما‌وه‌ی بؤ بکړئ.

الجلأ: کاری ناشکرا ه شایه‌ت و به‌ئکه

له دادگادا ۵ کله سوبحانی ۵ کاتی
روناکی رۆژ، دهگوتری: (ما اقامت
عنده الا جلاء يوم).

الجلأ: کل (کله سوبحانی) له حه دیخی
نوممو سه له مه دا هاتوو: (کرهت
لِلْمَجْدِ أَنْ تَكْتَحِلَ بِالْجَلَاءِ).

جلاء فلان: نهو کونیه و نازناو مه که
دهبیته نیشانه ی رۆژ لیگرتنی.

الجلوة: رازاندنه وهی بـوك ۵
نه و دیارییه به زاوا دهیدا به بـوك.

الجلية: هه والی راست، راستی رووداو.

المجالي: شوینی روتانه وهی سهر نهو
شوینه ی له سهر تووکی پێوه نه مایی، که
زور به ی کات پێشه سهر دهگریته وه.

الجلوگوما: نه خو شیه که نیشانه که ی
نه وه به فشاری خوین له ناو چاودا
پهیدا دهی.

جَمِيَ عَلَى فلان جَمًا: رقی له فلانکهس
هه لسا ۵ (هو جمی).

جَمِيَ الفرس: په له سه بییه که ی جهسته ی
دریژ بووه (هر اجأ)

تَجَمَّ القرم: قه و م خویش کۆبوونه وه.
تَجَمَّ فلان في ثيابه: خۆی کۆکردوه،
خۆی گرپۆله کرد.

تَجَمَّ عَلَى الشئ: خۆی به سهر شته که
دا داو داپپۆشی.

الجمأ: کهس.

الجماء: به مانا (الجمأ) دئ.

الْمُجَمَّأُ فرس مُجَمَّأً: نه سپیکه په له سپی

ناوچاوانی دریژه.

الْجُمْبَارُ: جوژه یارییه کی وهرزشه.

جَمَجَم فلان: فلانکهس قسه که ی خۆی رون
نه کرده وه ههر مینگه مینگی بوو.

جَمَجَم كلامه: قسه گانی به تو یکل کردن.

جَمَجَم الشئ في صدره: شته که ی له دئی
خۆی داهیشه وه و ناشکرای نه کرد.

جَمَجَم فلانا: فلانکهسی به هیلایک برد.

تَجَمَّجَم فلان: به مانا (جَمَجَم) دئ.

الْجُمُجُمُ: شتی ژیر بی دراو.

الْجُمُجُمَةُ: نیسقانی سهر که میشتی

له خۆ گرتوو ۵ به مانا (سهر) دئ ۵

ئاده میزاد ۵ سه رۆک خیل و

فهرمان په وا ۵ وه چاخزاده ۵ بیاله ی

ئاو خواردنه وه که له دار دروست

کرابی وه کوو (کاسه) ۵ نامیری

پێوانه وه کوو قسناخ ۵ هه و چار ۵

بیری که له زهوی هه لۆل و خراپدا

لی بدری، (ك: حُمَجُم، جَمَاجِم)

جَمَعَ الفرسُ جَمَحاً و جَرَحاً و جَمَحاً:

ئه سه به که سهرگهش بوو به ویستی

خاوه نه که ی رهوی نه کرد، (ك:

جوامح و جُمَاح) ه.

جَمَعَ الرجلُ: بیاوه که ههر به قسه ی خۆی

کردو شوین هه واو هه وهسی خۆی

کهوت ۵ (هر جامح و جروح).

جَمَحَت السفينة: که شتییه که له پێرهوی

خۆی لای داو که شتییه وانه کان نه یان

توانی کۆنترۆلی بکه ن.

جَمَدَتِ النَّاقَةُ أَوَالشَّاءُ: حوشره که یان
مه‌ره که شیرى کهم بوو
جَمَدَتِ الْأَرْضُ: زه‌ویه که بارانى لى
نه‌بارى.

جَمَدَتِ السَّنَةُ: ساله که بى باران بوو
وشکه سال بوو بارانى تیدا نه‌بارى.
جَمَدَ فُلَانٌ: فلانکس دس قوچاو بوو ۵
ده‌گوترى: (جَمَدَتِ كَفُّهُ): ده‌ست
قوچاو بوو، (فهر جامد و جامد
الکف).

جَمَدَ حَقَّ فُلَانٌ: مافى فلان چه‌سپا.
جَمَدَ الشَّيْءُ جَمْدًا: شته‌کى برپیه‌وه.
أَجَمَدَ فُلَانٌ: فلانکس که‌وته مانگی
(جَمَادَى) ییه‌وه ۵ به‌خیلى و
چروکییه‌کى په‌ره‌ى ساند ۵ خيرو
بیرى کهم بوو ۵ مافى فلان چه‌سپا.
جَمَدَ الْمَاءُ وَالسَّائِلُ: نزيك بوو ناوه‌که
یان شله‌مه‌نییه‌که بى به‌ستى.

الْجَمَادُ: سنوورى نیوان دوو پارچه
زه‌وى یان دوو خانوو، (ك: جوامد) ۵.
الْجَمَادُ: به‌شى سییه‌م له بونه‌ومردا.
جَمَادٍ: به‌ده‌ست قوچاوو چروک
ده‌گوترى: بى زه‌مکردنى
به‌پیچه‌وانه‌ى (حَمَادٍ) بى مه‌دحکردن
به‌کاردى.

الْجَمْدُ: سه‌هول.
الْجَمْدُ: به‌مانا (الْجَمْدُ) دى ۵
گردۆلکه‌یه‌کى ره‌قه‌لان و سه‌خت،
به‌ردو شاخ، (ك: أجاد جماد) ۵.

جَمَعَتِ الْمَفَاژَةُ بِالْقَوْمِ: بیابان و ساریه که
به‌هوى دوورى و به‌رفراوانییه‌وه نه‌و
هوزهى به‌هیلاک برد.
جَمَعَ فُلَانٌ إِلَى كَذَا: فلانکس په‌له‌ى کرد
بى فلان شت.

جَمَعَتِ الْمَرْأَةُ مِنْ زَوْجِهَا: ژنه‌که له‌ماله‌وه
به‌رق هه‌لساوى هاته‌ دهره‌وه و
رؤیشته‌وه بى مالى باوانى به‌بى
رازى بوونى می‌رده‌کى.

الْجَمَاعُ: تیروکه‌وانى بى سه‌رتیره،
شتیکى سه‌رخپه‌ پى فیری
تیرهاویرى ده‌بى ۵ تیریکه‌ قورى
له‌سه‌ره‌کى ده‌درى ده‌هاویریتیه
بالنده‌و شتى وه‌ها، (ك: جماع).

الْجَمْعُ: گیانله‌به‌رى ناو سه‌ده‌ف.

جَمَعَ جَمْعًا: لوتبه‌رزى نواندو خوى
به‌زلزانی و شانازی کرد ۵ (هو جامخ
وجمخ و جمخ و جمخ، (ك: جمخ).

جَمَعَ الصَّبِيُّ: منداله‌که بازى هاویش.
جَمَعَ الصَّبِيَانُ بِالْكِعَابِ: منداله‌کان یاریان
به‌تۆپه‌له‌کرد.

جَمَعَ الْخَيْلَ وَالْكِعَابَ: نه‌سپه‌کى تاودا
تۆپه‌کى هاویش.

جَمَعَهُ: شانازی به‌سه‌ردا کرد.
جَمَدَ الْمَاءُ وَالسَّائِلُ جَمْدًا: ناوه‌که به‌ستى
شله‌مه‌نییه‌که ره‌ق بوو

جَمَدَتِ عَيْنُهُ: چاوى بى فرمیسک بوو
فرمیسکى کهم هه‌لومراند. (له‌ی
جامدة وجود).

استجمر القوم: قه ومهكه كؤبوونه وه.

استَجَمَرَ الرَّجُلُ: پیاوہ کہ بہ بہرہ د خوی
پاک کردہ وہ۔

الجامور: گروکی دار خورما ناو مروکی ۵
تاکه کهی (جامور) ههروا ناوه بۆ
گۆڤ ۵ بۆ سه‌ر.

الْجَمَارُ: كَوْمُهُ وَجَهْلُهُ وَجَهْلُهُ ۝
دِهْگوتری: (عَدَّ فُلَانٌ اِبْلَهُ جَمَارًا).

الْجَمَّارُ: به لای جوله که وه رافه ی
(المیثی) به و ته و او که ریه تی.

جُماری: هه موو: دهگوتری: (جاء القوم
جُماری): قه ومه که هه موویان
به که مه ل هاتن.

اَجْمَرَةُ: پشکو ناگر ۵ له بهندی پیشیناندا
هاتووہ (لوقلت ثَمْرَةٌ لِقَالِ جَمْرَةٍ) بؤ
کەسێک دەگوترئ: هەرلایەنی
دزایەتی بگړئ ۵ هەروا ناوہ بؤ بەردە
وردکە ۵ بەزوریش ناوہ بؤ ئەو بەردە
وردانەى حاجیەکەن رەجەى شەپتانى
پێ دەکەن ۵ تارىکى شەو کەبگاتە
ئەو پەڕى ۵ گەل و نەتەو مەسک
یەگگرتوو بن و کەسیان ئی تەرەنەبێ و
لەگەل کەسى تر پەیمان بەست و
سویندخۆر نەبن ۵ دەگوترئ: (هەم
جَمْرَةٌ) ئازاو نەبەردو داڤۆکیکەرن
لەولائت و خێل و نەتەو ۵ بەمانا رق و
تورەبیش هاتووہ لە پەندا دەلئ:
(إهرق على جمرک ماءً) ئاو بکە بەسەر
پشکۆى رق و تورەبیتدا.

جُمَارُ: ناوهرۆکی دارخورما تاکه کهی
(جَمَارَة) ه ه له پهن دی پیشیناندا
هاتوو ه (جَمَارَة نۆکل باهلاس) بۆ
مال و سامان دهگوتری: پهکیک
بهناڕههتی گۆی دهکاتهوه دوایی
دهبیته میرات بۆ ئهبله و نهزان ه له
زانستی روهگناسی دا بهناوهرۆکی
روهکهکه دهگوتری.

البمیز: کۆمه‌لگای گهل و نه‌ته‌وه ه له‌قز
ئه‌وه‌ی کراوه به کاکۆل و گودله.

أَبْنُ جَمِيلٍ: شَهْوَى زُورٍ تَارِيكٌ ۝ مَانِكِي
يَهْكَشْهَوْدَى وَن.

ابنا جمير: شهوو رۆژ.

الجمية: زولف كه دهوندرېته وه.

المَجْمُوعُ: مقهلی، ناگردان ۵ نهو شتهی
پشکو ناگری تیدا داهنری ۵ نهو
داره عوده‌ی ده‌سوئی بون
بلاوده‌کاته‌وه، (ک: مجامیر) ۵.

المُجَمَّرُ: بخور؛ بخورد.

الجمرك: گومرگ وشہیہ کی (تورکی) یہ
 بہ عہدہ بی پنی دہ گوتری: (مکس).

جَمَزَ الفرسُ ونحوه جَمَزاً وَجَمَزَى: نه‌سپه‌که
به گورگه لوقه رؤی، رؤی‌تنه‌که‌ی
نزیک بوو له‌راکردن ۵ بازی دا.

جَمَزَ الْإِنْسَانُ: به پهله روږی.

جَمَعَ فلان في الأرض: رَوَّى بهناو زهويدا.

جَمَزَ فلان به: گالتهی پیکرد.

الجُفْرُ: باقى ماندهى لاسكى هيڻوه
خورما، (ك: اُجاز وجرز).

الْجُمُزَةُ: نهو لاسكو سهره لقو پۆپه كه
دانه و ئه كه ی پۆپه یه.

الْجُمَارُ مِنَ الدَّوَابِّ: ولاغی خوشپروو
به راپه ر.

الْجُمَازَةُ: جبهیه که له خوری
دروستکرا ب هۆله کانی تهسک بن ه
له حه ده بندا هاتوو ه که پێغه مبه ر
(د.خ): (تروضا فضا ق عن یدیه کما
جُمَازَة کانت علیه).

الْجُمَازَةُ: نامیریکه بۆ سواربوون و شت
گواستنه وه له شیوه ی عه ره بانه دا
ئه سب رای ده کیش.

الْجُمَيْزُ: جوژه دره ختی که میوه که ی
ده شو به یته هه نجیر.

الْجُمَيْزِي: به مانا (الْجُمَيْزِي) دئ.
جَمَسِ السَّمْنِ و نحوه جَمَساً و جَمُوساً: رۆنه که
ره ق بوو، به ستن.

جَمَسِ الثَّبَتِ: رووه که که ناسکی و
تازمیه که ی نه ماو ره ق بوو ه له
حه ده بندا هاتوو ه له نیمامی
عومه ریان پرسی دهریاره ی مشکیک
بکه و پته ناو رۆنه وه، له وه لامدا وتی:
(ان کان جامساً أَلْقِي ماحوله واکل،
وان کان مانعاً أَرِيق کله).

جَمَسِ السَّمْنِ جُمُوسَةً: به مانا (جَمَسَ) دئ.

الْجَامُوسُ: گامیش ه ره شه ولاغیکه
له مانگا گه وره تره به خپو ده کړی بۆ
جوت و بۆ شیردان.

الْجُمَاسِيَّة: دهگوتری: (ليلة جماسية)

شه وێکی سارده ناو ده بیه ستن و
ده بێ به سه هۆن.

الْجُمُسَةُ: ناگر.

الْجُمُسَةُ: خورمای وشك ه خورمای تازه
پێکه یشتوو ی که شیرین نه بووبی و
نه رمیش نه بووبی ه جه له به
خوستر، (ك: جُمُسَ) ه.

جَمَشِ نَبَاتِ الْأَرْضِ جَمَشًا: گیاو گزی
زه و پیه که ی دوریه وه.

جَمَشَ رَأْسُهُ: سهری خو ی تاشی ه
دهگوتری: (جَمَشَ شَعْرَهُ).

جَمَشَتِ النُّورَةُ الشُّعْرَ: داپوو ده که
مووه کانی هه موو لی کړدنه وه.

جَمَشَ الْجَسَمَ: جه سته ی سوتاند.

جَمَشَ الضَّرْعَ: به سهری په نجه گوانه که ی
دۆشی.

جَمَشَ الْمَرْأَةَ: دلدار ی له گه ل ئافه رته که
کرد ه یان یاری له گه ل کرد ه (هر
جامش و جَمَاش) دهگوتری:
(جَمَشَتِ الْمَرْأَةَ).

جَمَشَ الْمَرْأَةَ: به مانا (جَمَشَهَا) دئ.

الْجُمُوشُ: داروی مولی کړدنه وه ه
دهگوتری: (سنة جموش) سالی که گیاو
گزی هیج نه هیشته وه.

الْجَمِيشُ: داپوی روتینه ره وه ه شوینیک
گیای لئ نه پروی.

جَمَعَ الْمُتَفَرِّقَ جَمْعًا: شته کانی کۆ کړدنه وه.

جمع الله القلوب: خودا دله کانی په کدی گیر کردن
ه (هو جامع و جمرع).

جَمَعَ الْقَوْمَ لِاعْدَائِهِمْ: ئەو قەۋمە خۇيان
 حازر کرد بۇ شەھەر لەگەن دوزمن ۵
 قورئان دىھەرمۇئ: ﴿إِنَّ النَّاسَ قَدْ
 جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ﴾.
 جَمَعَ أَمْرًا: بېرىرى لەسەر کارى خۇیدا.
 جَمَعَ عَلَيْهِ لِيَابَهُ: پۇشاگەگەى لەبەرکرد.
 اجتمع القوم: خەلکەگە پەکیان گرتو
 رای خۇیان کرد بەهەك.
 اجتمعت الأرض: زەوییهگە روتایەوہ بى
 گياوگز بوو.
 اجمع القدر: مەنجهلەگە کولى هەنجوو
 اجمع المتفرق: شتە بلأوبووہکانى
 کۆکردەوہ.
 اجمع الأمر: کارەگەى توندو تۆلۆ پتەو
 کرد ۵ لەقورئاندا هاتووہ ﴿فَأَجْمِعُوا
 كَيْدَكُمْ ثُمَّ اتُّرَا صَفًّا﴾ ۵
 اجمع الأمر وعليه: بېرىرى لەسەردا نیازى
 خۇى پەکالا بکاتەوہ ۵ لەحەدپسدا
 هاتووہ (من لم يجمع الصيام من الليل فلا
 صيام له) کەسێک شەو بېرىرى بە
 رۆژو بوون نەداو نىيەت نەهینئ
 رۆژوى دروست نىيە.
 اجتمع الشيء: شتەگەى حازر کرد ۵
 وشكى کردەوہو کزر بووہ.
 اجتمع فلاناً: فلانکەسى وەگرى خۇى کرد.
 اجتمع الابل: بەکۆمەن حوشترەکانى ئى
 خوڤين.
 اجتمع المطر الأرض: بارانەگە بەسەر
 زەويدا بارى و ئاو رەوان بوو زەوى

رەقو نەرمى گرتەوہ.
 جامع المرأة: کارى سەرچىئى لەگەن
 ژنەگەدا کرد.
 جمع فلاناً على امر كذا: لەگەن فلاندا
 رايان پەكى گرت.
 جمع الناس: خەلکەگە نامادى
 نەنجامدانى نوڤزو مەراسىمى
 جومعه بوون.
 جمع الدجاجة: مەرىشکەگە هیلکەکانى
 لەسكى خۇیدا کۆکردەوہ.
 جمع المتفرق: شتە بلأوہکانى کۆکردەوہ.
 اجتمع: بۇ مطاوعەى (جمعه) هاتووہ.
 اجتمع الرجل: ريشى پەربووہ، گەپشتە
 تۆپەلاکى گەنجىيەتى.
 اجتمع الماشى: پيادەگە پەلەى کرد لە
 رۆپشتندا ۵ لەرەوشتو وەصفى
 پېغەمبەردا هاتووہ (كان اذا مشى
 مشى مجتمعاً).
 تجتمع: هەندئ لەشتەگان پاليان دايە
 پال شتەکانى تر.
 استجمع: بەمانا (تجمع) هاتووہ ۵
 دەگوترئ: (استجمع القوم): لە
 هەموو لايەگەوہ خەلکەگە
 کۆبوونەوہ.
 استجمع السيل: لافاوگە لەهەموو
 لايەگەوہ کۆ بووہوہ ۵ دەگوترئ:
 (استجمع الرادي): لە هەموو
 لايەگەوہ لافاو هەئسا: هيچ شوڤنيک
 نەما لافاوى ئى هەلنەستى.

اسْتَجْمَعَ الْبَقْلُ وَغَرِه: دانه و نله كه وشك بووه.

استجمع للجري أو الرثوب: خوی گیف داو خوی ناماده گرد بؤ پویشن پان بؤ بازدان.

استجمع الرجل: پیاوکه که بیشته پلهی کاملی و هیزو توانا.

استجمع له أمره: هه موو گاره دلخوشکهرهکانی بؤ دهسته بهر بوو.

اجتمع: ناویکه بؤ تهئیدو جه ختکردنه وهی هه موانی به کاردی ۵ دهگوتری: (جاء القوم أجمعهم) (باجمعهم).

الاجماع: یه کدیگیر بوون و ریکه وتنی کۆمه لئیکی تایبهتی پان هه موو کهس له سه ر کاریکی تایبهتی، ئەم یه کگرتنه ده بیته به لگه له سه ر برپارو حوکمه که ۵ فوقه های موسولمانه کان وشه ی (اجماع) گورت هه ئیدینن له هه اوپای موجته هیده کان له جه رخی کدا، له سه ر کاریکی ئایینی و به بنه مایه ک له بنه ماکانی ته شریع ده ژمی دردی.

الاجتماع: زانستی کۆمه لایهتی: زانیاری زانستی که باس له دروستبوون و گه شه کردنی کۆمه لانی ئاده میزاد ده کا ۵ سروشت و قانون و یاسای کۆمه لایهتی باس ده کاو

دیاردکانی پان ده خاتره یه یه یه

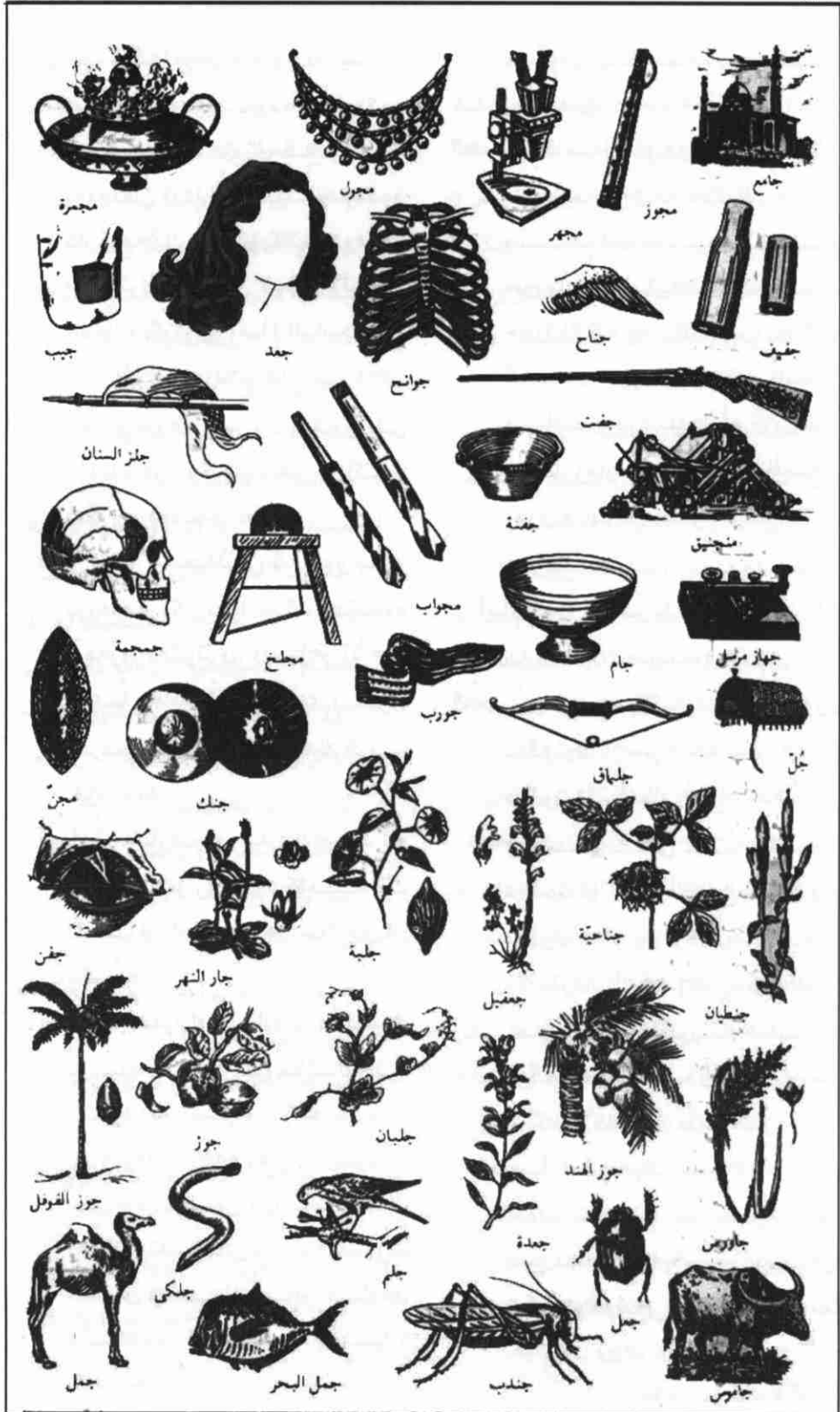
توئزیننه وهو لیکۆلینه وهو ۵ دهگوتری: (رجل اجتماعي) پیاویکه به گۆهری پینداویستییهکانی ژپانی کۆمه لایهتی هه ئس و کهوت ده کاو زۆر تیکه ل به جه ماوهر ده بی.

الجامع: ناویکه له ناوه جوانهکانی خودا ۵ مزگه وتیک که نوێزی هه بی تییدا ئه نجام بدری ۵ دهگوتری: (مسجد الجامع) (أمر جامع): کاریکه گرنکهو خه لک له سه ری کۆده بیته وه ۵ له قورئان داهاتووه: ﴿وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّى يَسْتَأْذِنُوهُ﴾.

کلام جامع: دهق و قسه یه که وشهکانی کهم و ماناکانی جوان و زۆرن ۵ (قذر جامع) مه نجه لی گه و ره.

الجامعة: زنجیری که ده ست و مل پیکه وه ده به ستی ۵ کۆمه لیک کۆلیزو په یمانگای خویندن و زانستین ئاداب و زانیارییان تییدا ده خویندری و دهگوتریته وه.

قدر جامعة: مه نجه لی گه و ره ۵ (جمعهم جامعة) کاریکی گه و ره کۆی کردونه وه ۵ (کلمة جامعة) مانای زۆر هه لده گری و وشه که بؤ خوی گورته ۵ له جه دیشتا هاتووه پیغه مبه ر فه رموو یه تی: (أوتیت جوامع الكلم) قسه ی به پیژو پر مانا فیر کراوم.

الجامع: كۆكەردەۋى ھەموو شىك كە
لەبنەمايەك داکۇ دەبنەۋە ۋەكۈۋ
قەدى دار كە ھىزى ھەموو لقو
پۇپەكانى تىدا كۆ دەبىتەۋە ۋەكۈۋ
كە كۆمەتتەك شت كۆپكاتەۋە ۋەكۈۋ
دەگوتىرى: (الخمير جماع الاثم) ۋە
ھەروا دەگوتىرى: (هذا الباب جماع
هذه الأبواب)، (فلان جماع لبنى فلان)
ھەموو خىزم ۋەس ۋەكارەكانى لى
كۆدەبنەۋە، گۈل لەبىرو راكانى
دەگرن ۋەبەقسەى دەكەن.

قېدر جماع: مەنجهتتىكى گەۋرە ۋەپان ۋە
پۇرە، مەپتىكى تىدا جىگە دەبىتەۋە
ۋە ھەروا دەگوتىرى: (استأجر الأجير
جماعاً وجماعة) كرىكارى بەكرى
گرت ۋە ھەموو ھەفتەيەك كرى
خۇى داپە.

الجماعة: ژمارەى زۆر لە ئادەمىزاد لە
درەخت ۋە روۋەك ۋە كۆمەتتەك
ئادەمىزاد كە يەك مەبەست كۆيان
بكاتەۋە.

الجماعية: لەزاراۋەى ئابورى سىياسىدا،
برىتتەيە لە رېبازىكى سۇشالىستى،
ئەۋە دەجەسپىنى كە سودى
بەروبوۋ ۋەبەرھەم دەبى بۇ دەۋلەت
بى ۋە مىلكايەتى تايىبەت ۋە تاك
نەمىنى تەنيا مالى دانراۋ بۇ سەرف
كردن دەبى لەچولار جىۋەى
مىلكايەتى تايىبەتى دا بىمىنى ۋە
(المجاهدة الجماعية): بىماننامەى

نىۋان زىاد لە دوو دەۋلەت
دەگەيەنى.

الجمع: كۆمەل، كۆپۋەكان ۋە سوپا ۋە
دارخورما بېرى لە دەنكىك نەزانرى
صنەفەكەى چىيە، ۋەجىبە
خورمايەكى تىكەتە لەچەند
جۆرىك كە پەسند نەبن، لەزگە ۋە
كەتەرى سور ۋە لەزاراۋەى زانستى
رىياضى: بىرىتتەيە لە كۆكردنە
چەند ژمارەيەك ۋە (يوم الجمع):
رۆزى قىيامەت (يوم جمع) رۆزى
غەرقە.

ايام جمع: رۆزانى كە حاجىيەكان لە
ساراي مىنا دەمىننەۋە.

الجمع والجمع: پىكەۋە بە ھەموۋى
دەگوتىرى: (ضربته بجمع يده) يان
دەگوتىرى: (أعطاه جمع الكف) پېر
بەمشتى شتى پىدا ۋە ھەروا
دەگوتىرى: (أخذ بجمع ثيابه) پېر
بەكراسەكەى ۋەرگرت ۋە ھەروا
دەگوتىرى: (أمرهم بجمع) كارەكانيان
ھەموۋى بەنھىتتەيە ۋە ھەروا
دەگوتىرى: (ذهب الشهر بجمع)
مانگەكە ھەموۋى تىپەر بوو.

الجمعاء من البهائم: ئەۋ مالات ۋە
ھەيوانانەيە كە جەستەيان ساغ بى
ھىچ بەشىكى لەجستە نەبۋىتەۋە
ۋە كە بوخوشتر بەكلىۋ مەبەست
خوشترى پىر.

جمعان: شەپكە بۇ گشتگىرى ۋە

شەۋكەتتە (ھەر جەمئىيەتتە) ئەۋ بىۋاھ
راپەسەندى بىرۈ بۇچۇن ئىرانەيە
(جەمئىيەتتە): كۆكەرەۋەي چەك ۋ
(ئاقە جەمئىيەتتە) حوشىرىكە لە سىكىدا
بىچۇۋ ھەيە، ھەرۋەھا ۋشەي (جەمئىيەتتە)
بەمانا سۇپايە ۋ ھەم بۇ تەئىكىدو
گىشتىگىرى بەكارىدى دەگوتىرى:
(أخذت حقى جميعه).

الْمُتَمَعُّ: شۇنى كۆيۈنۈۋە ۋ
كۆمەلگەي ئادەمىزاد.

الْمُتَمَعُّ: شۇنى كۆيۈنۈۋە ۋ ئەۋ
خەللىكانەي كۆيۈنۈۋە ۋاتە:
ئەۋانەي كۆيۈنۈۋەگەيەن پىك
ھىناۋە ۋ شۇنى بەيەك گەپىشتى
دوۋ شت پان زىاتىر ۋەكۈۋ (جەمئىيەتتە)
البحرين ۋ ھەرۋا ناۋە بۇ دەزگاپەك
كە گىرنى بەلەيەن زامانەۋانى پان
فەنن ۋ ئەدەبىۋ زانىستو زانىيارى
بدا، (ك: مەجمەع).

الْمُتَمَعُّ: شۇنى كۆيۈنۈۋە.

الْمُتَمَعُّ: ۋتارىكى رىك ۋ پىك كە كەۋ
كۈرى تىدا نەبى.

المجموع: كۆ ۋ ئاكامى لىكىدانى چەند
ژمارەيەك.

جَمَلُ الشَّيْ جَمَلًا: ئەشتە بىلۋە بۈۋەكان
نەۋەي كۆ كىرۋەتەۋە.

جَمَلُ الشَّخْم: بەزۈ بىۋەكەي تۈۋەندەۋە.

جَمَلُ جَمَالًا: شىۋەۋ رۈخسارى جۈۋان بۈۋ
ۋ رەۋىشت ۋ ئەخلاقى جۈۋان بۈۋ

ھەمۋانى بەكارىدى دەگوتىرى:
(جاءت القبيلة جَمْعًا) ھۆزەكە
ھەمۋىيان ھاتن.

الْمُتَمَعُّ: كۆمەل ۋ دەستەۋ پىر ۋ
دەشگوتىرى: (جُمعة من تمر) چىنگىك
لەخۇرما ۋ بەمانا ئولۇغەت ۋ ۋەگىر
بۈۋنى يەكتىر دى: دەگوتىرى: (أدام
الله جُمعة ما بينكم).

الْمُتَمَعُّ وَالْمُتَمَعُّ وَالْمُتَمَعُّ: رۈزى ھەيىنى
ئەۋ رۈزەي نىۋان پىنج شەمەۋ
شەمە لە رۈزانى ھەفتەدا.

الْمُتَمَعُّ من كل شىء: بىكەۋ
سەرچەمسەرى ھەمۋو لىقو
پۇپەكان ۋ ھەرشتىك كۆيۈنۈۋەۋ
چەند شتىك پال بىرۈنەلەي چەند
شتىكى تىر ۋ كۆمەلگەيەكى تىكەل
لەچەند ھۆزۈ بىنەمالەي جىياچىيا ۋ
(جَمَاعُ الْجَسَد) بىرۈتۈيە لەسەر
ۋ(جَمَاعُ الثرىا) ئەۋ كۆمەلە
ئەستىرەيە كە پىي دەگوتىرى: كۆ.

الْمُتَمَعُّ: كۆمەللىك يەكتەگىرن بۇ
مەبەستىكى تاپەتۈ بىرۈ ھىزىكى
ھاۋبەش لە نىۋانىياندا ۋ ۋەكۈۋ
(الجمعية الخيرية الاسلامية)، (الجمعية
التشريعية)، (الجمعية العلمية)

الْمُتَمَعُّ: كۆيۈۋەۋ ۋ دەگوتىرى: (حى
جەمئىيەتتە) خىلىكى كۆيۈۋەۋەن ۋ (رقوم
جەمئىيەتتە) قەۋمىكى گىرۋەكۈن ۋ (ورجل
جەمئىيەتتە): پىۋىكە تىكسىمراۋ بەشانو

(فهو جميل)، (ك: جملاء) (وهي جميلة)،
(ك: جمائل).

أَجْمَلَ: حوشره کانی زور بون ۵ (أَجْمَلَ لي
الطلب) به جوانی داخواییه که ی خوی
گهیاند ۵ له حه دپسا هاتوو: (أَجْلُوا
لي طلب الرزق فان كلاً ميسر لما خلق له).
أَجْمَلَ الشَّعْمَ: به زوپیه که ی تواندوه.
أَجْمَلَ الشَّيْءَ: نهو شته ی له بلاوه
بوهمکان کۆ کردهوه.

أَجْمَلَ الحِسابَ: ژماره کانی حیسابی
کۆ کردهوه.

أَجْمَلَ الكلامَ: قسه که ی به کورتی
رانواندو شته که ی دهربری،

أَجْمَلَ الصَّنِيعَةَ: کرداره که ی جوان
نه انجام داو رازاندپییه وهو زوری کرد.

جَامَلَهُ: به جوانی هه لئس و که وتی
له گه لئدا کـردو به پیر

داخواییه کانییه وه چوو.

جَمَلَهُ: جوانی کردو ئارایشی دا ۵ له
دوعاو پارانه وهدا دهگوتری: (جَمَلَ

الله عليك): خودا جوانخاصت بکاو
له دئی خه لکی دا شیرین بیی.

جَمَلَ الأميرُ الجيشَ: فهـرمانـپـهـوا
سوپاکه ی له به ره ی شه پهیشته وه ۵

مانه وه ی سوپای دریژ کردهوه.

أَجْمَلَ: به زوپیی خوارد ۵ خوی بی
چه ورکرد.

اجتمَلَ الشَّعْمَ: به زه که ی تواندوه.

تَجَمَّلَ: بۆ مطاوعه ی (جَمَلَهُ) هاتوو ۵

خوی جوان کردو به ته که للوف
جوانی به سهر خویدا هینا ۵
دهشگوتری: (تَجَمَّلَ الفقيرُ):
هه ژارکه پیوی خوارد.

اسْتَجَمَلَ الشَّيْءَ: شته که ی به جوان
له قه له مدا.

الْجَامِلُ: جه له به حوشر له گه ل شوان و
بارو بارگه نه که ی دا.

رجل جامل: پیاویکی خاوهن حوشر.

الْجَمَالُ: به لای فه یله سوفه کانه وه
صیفه تیکه له شته کاندای ده بیندري و

دل خوش دهکاو ره زامه ندی وه دی
دینئ.

علم الجمال: به شیکه له به شه کانی
فه لئسه فه باسی جوانی و

نه نندازه کانی جوانی و بیرۆکه و
تیوری جوانی دهکا.

الْجَمَالُ: که سیک شتیک زور جوان بی له
جوانی دا بی وینه بی.

الْجَمَالِيُّ مِنَ الْإِبِلِ وَالنَّاسِ: که ته و
دهست و پل فه وی و تیکسمراو و

جهسته ته واو.

الْجَمَلُ: حوشری گه وره ۵ له و حوشره
گه ورانه هی وایان هه یه دوو دوگی

هه یه ۵ له په ندی پیشینان دا
هاتوو: (ما استر من قاد الْجَمَلِ):

که سیک حوشر ئی بخوری خوی بۆ
ناشیردریته وه به که سیک دهگوتری:

کاریکی ئاشکرا بکاو نه شیردریته وه
هه روا دهگوتری: (وتخذ الليل

جَمَلًا شەۋى كىردۈۋە بە خوشترو
سۈرى بۈۋە بەگەسىك دەگۈترى:
ھەر بەشەۋ ئىشەكانى بكاۋ بەشەۋ
كەم بىخەۋى (ك: جَمَلٌ وَاجَالٌ وَجَمَالٌ
وَاجَمَلٌ وَجَالَةٌ وَ....)

الْجَمَلُ: خەبلى ئەستور ۋە ماسى ۋە جۆرە
ماسى يەكە.

الْجَمَلُ: كۆمەللىك ئادەمىزاد.

الْجَمْلَاكَةُ: بولبول.

الْجَمْلَةُ: كۆكەرەۋەۋى ھەر شىك، كۆى شت،
دەگۈترى: (أَخَذَ الشَّيْءَ جَمْلَةً وَبَاعَهُ
جَمْلَةً) واتە: بەكۆ نەك پارچە پارچە.
الْجَمْلَةُ: لەلای زاناينى بەلاغەۋ
نەخوپىيەكان رستەپەكە مۈسنەدو
مۈسنەدو ئىلەبەۋى تىدايى موبتەداۋ
خەبەرى لەخۇگرتى.

الْجَمْلُونُ: ھەلاشىكى كەۋانەبىيە لە
شىۋەۋى دوگى خوشتردايە.

الْجَمَالُ: خاۋەنى خوشتر، شۋانى خوشتر،
(ك: جَمَالَةٌ).

الْجَمَالُ: زۆر زۆر جوان ۋە قەشەنگ.

الْجَمَلُ: خەبلى ئەستور.

حِسَابُ الْجَمَلِ: جۆرىكە لە حىساب ۋە ھەزمار
لەبەرانبەر ھەر پىتىك ژمارىيەك
دادەنرى بەشىۋەۋى (أَجَدَ هُز).

الْجَمِيلُ: بولبول.

الْجَمُولُ: ئافرىتى قەلەۋو گۆشتن ۋە ئەۋ
كەسەۋى بەز دىتۈننىتەۋە.

الْجَمِيلُ: بەزى تۋاۋەۋى كۆبۈۋەۋە.

الْجَمِيلُ: بولبول.

الْمُجَمَّلُ مِنَ الْكَلَامِ: رستەۋى كورت ۋە
لەزائىارى رەسمىدا شىۋەپەكە گىرنگى
دەدا بەلەپەنى شىۋەكە.

جَمٌّ جَرَمًا: كۆبۈۋەۋە، زۆر بوو ۋە
دەگۈترى: (جَمَّتِ الْبُشْرُ): بىرەكە
ئاۋەكەۋى داكەۋى رۆچۈ بەتاپبەتى
دۋى ئاۋلى ھەنگۈزتن.

جَمُّ الْفَرَسُ وَغَيْرَهُ جَمًّا وَجَمَامًا: ئەسپەكە
پشۋى داۋ خەسايەۋە ھىزى
پەيداكردەۋە.

جَمُّ الْعَظْمِ: گۆشتى زۆر بوو (جَمُّ الْفَرَسُ
جَمَامًا): ئەسپەكە نەپەرىۋ تۆۋەكەۋى
تىدا كۆبۈۋە.

جَمُّ الْأَمْرِ: كارەكە نىزىك بۈۋەۋە كاتى
ھات.

جَمُّ الْأَنْاءِ وَالْمِكْيَالِ وَالْحَوْمِ: قاپەكەۋى
پىكرىد ھەتا لەسەرىيەۋە رزا.

جَمُّ الرَّجُلِ جَمَّتِ الْمَرَأَةُ: گۆشتىان زۆر بوو
قەلەۋ بوون.

جَمُّ الْكَبْشِ وَالنَّعْجَةِ وَالْحَوْمِ: بەرانەكە يان
نېرپەكە كۆل بوون؛ شاخيان نەبوو
ۋە لە پەندى پىشىناندا ھاتوۋە دەلى:

(عِنْدَ النَّطَاحِ يَغْلِبُ الْكَبْشُ الْأَجْمَ)

ئەم پەندە بۇ كەسىك ئى دەدرى كە
ھاۋەلەكەۋى بەسەردا زال بېى

بەھۋى ئامادەباشىۋ
خۇجازركىرنەۋە ۋە دەگۈترى: (جَمَّ

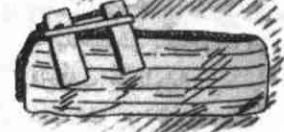
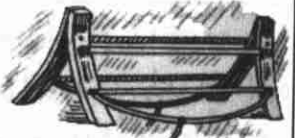
الرَّجُلُ): پياۋەكە بەبى رەب (بىن
چەك) چۈۋە گۆرپەنى جەنگەۋە.

رجل (الطوارق ، الجزائر)

رجل

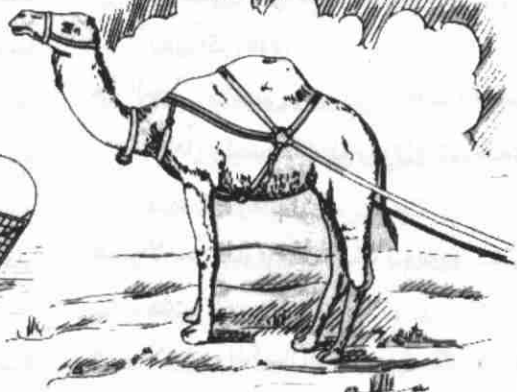

رجل جزائري

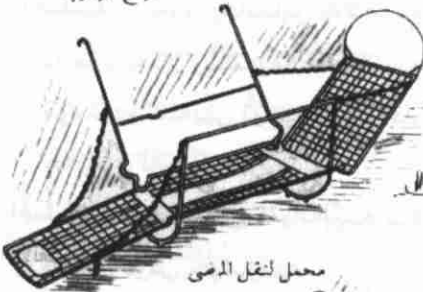

هودج جزائري

جمل ذو سنانين

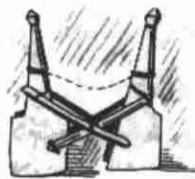
جمل الحراثة (القطر التونسي)

محمل لنقل المرضى

شكال او عقال

رجل آسيوي

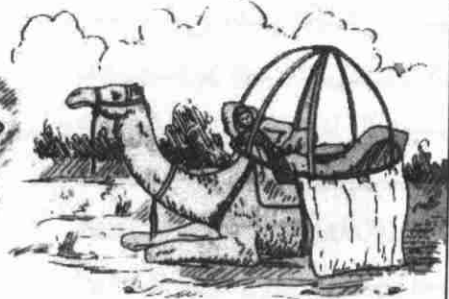
رجل آسيوي

هودج (اولاد سليمان)

رجل طارقي

هودج

جَمُّ البَشاءِ: باله خانه که به بی بارکون و سوئ بان بوو.

جَمُّ السَّطْحُ: سهرپانه که به بی سییاج و شورا بوو

أَجَمُ الْإِنْسَانِ وَالْفَرَسُ وَغَرَمَا: ناده میزاده که یان نه سپه که پشویان داو ماندوو یونیان نه ما.

أَجَمُ الْأَمْرِ: کاره که نریک بووو کاتی خوی هات.

أَجَمْتُ الْحَاجَةَ: پیوستییه که هاته پیشه وه.

أَجَمُ الْفِرَاقِ: کاتی لیک جیابوونه وه هات. أَجَمُ الْمَاءِ وَغَرَمَا: وازی له ناوه که هینا کوبوو وه.

أَجَمُ الْإِنْسَانِ وَالْفَرَسِ وَغَرَمَا: نارامی پیدان ه دهگوتری: (أَجَمَ نَفْسُكَ)، (أَجَمَ فُلَانٌ لِسَانَهُ مِنَ الْكَلَامِ).

جَمُّ النَّبَاتِ: روه که له خو که ووت و بهل و پوی کردن.

جَمَعَتِ الْمَرْأَةُ: نافرته که قزه کانی کۆکردنه وه و کورتی کردنه وه بو نه وهی و مکوو بیاو بجی.

جَمَعُ شَعْرَةٍ: بیاوه که قزه کانی کۆکردنه وه و

کاکۆله کانی ریک خست له حه دیشدا هاتوو: (لَقَدْ أَكْمَمَاتُ مِنَ

النِّسَاءِ) په رومردگار نه فرینی له و

نافرته نه کردوو که قزبان

کۆده که نه وه له پاشه سهریان

دهیان بهستن.

جَمُّ الْإِنْسَانِ وَالْمِكْيَالِ: قاپه که و

پیومره که ی پر کرد.

تَجَمَّ النَّبْتُ: روه که له خو که ووت و

پهل و پوی کردن.

استجم: کوبوو، زور بوو.

استجمت الأرض: زموی گیاو گزی روا.

استجم الإنسان والفرس وغيرهما: به مانا (أجم) دی.

استجم البئر واستجم الفرس واستجم نفسه: پشوی دایه و ماویه که لی

وهستا تا وهگور بکه ویته وه.

الجمام: پشودان و نستی راحه ت.

الجمام: پرکردنی قاپ و منجه ل و شتی

وا ه منجه لیک یان ته نه که و په و

قسنایک که دوی تیکردنی شته که

به سهریه وه پر ری.

الجم: زورینه زور له هه موو شتی ه

فورثان دمه فرموی: ﴿وَلْيَجِبُونَ الْمَالَ

حَبًا جَمًّا﴾.

الجم من الشيء: زورینه لهشت، (ك: جم

وجوم) دهگوتری: (جم الغفر، الجم

الغفر) کومه لی زور.

الجم: زورو کوبوو وه له هه موو شتی ه

نه گهر بو قاپ و نامیری پتوانه

به کارهات به مانا پرو سهر ریژه.

الجماء: هیلکه ی سهر، کاسه سهر،

که لله ی سهر.

الجماني: کوبوو وهی قزی پیشه سهر ه

قزی زورو دریز که به سهر شان دا

په خش بوین.

الْجَمَّةُ: مَيِّنَهی (الْجَمَّ) ه.

جَمَّةُ الْبَنَرِ: نَهْومِيه ناوهكهی داکه وتبئ

دواى نهوهی ناوی لى هه لگوازرا.

جَمَّةُ السَّفِينَةِ: نَهْو شوپنهیه که

له شوپنی بزمارو رهباطه کانیه وه

ناو دمتکی و تیدا کۆ ده بپته وه ه

ده گوتری: (جاءوا لي جَمَّةً):

به کۆمه ل هاتن داواى خوین دمهکن.

الْجَمْرُ: زۆرو کۆبووه وه له هه موو

شتیک، گياو گزی زۆر، روهک و

دهرهختی چرو پری ترکه روی

زهویه که داپۆشن ه ده گوتری ه (بئر

جَمْرَم)، (فِرْس جَمْرَمُ الْعَدْرِ):

نَهْسپیکه له ریشتنا دمه بیو

به رده وام باز ده هاوی.

الْجَمِيمُ: زۆرو کۆبووه وه له هه موو

شتیک ه گياو گزی زۆر ه روهک و

دهرهختی چرو پری که زهویه که

داپۆشی.

الْجَمَّ: شوپنی راوهستانی ناو ه سنگ ه

ده گوتری: (فلان واسع الْجَمَّ)

فلانکەس سنگ فراوانه به هیچ

شتیک رقی هه ئاستی به

پێچه وانه وه ده گوتری: (فلان ضيق

الْجَمَّ) فلانکەس تهنگه تیزهیه زوو

توپه دمی، (ك: مَجَام) ه.

الْمَجْمَةُ: هه رشتیک راحت و

که یه خۆشی بیئ.

الْجُمَانُ لوتلوو: دهنکه موو له زیو

دروست ده کری له سه ره شوپنهیه

لوتلوو ه هه روا پیتیکى چنراوو

به راویز بۆ کراو به میروی رهنگاو

رهنگ نافرمت ده یگاته ملی خۆی،

نیوان گهردن و مه مکی داده کری.

جَمَهَرُ الشَّيْءِ: شته که ی کۆ کرده وه ه

له سه ره گۆره که گلی کۆ کرده وه.

جَمَهَرُ الْكَلَامِ: قسه که ی کورت کرده وه.

جَمَهَرُ لَه الْخَبَرِ وَالْيَه وَعَلِيه: هه والی

جه ماومره که ی پيدا ه پان هه والی

هه ندى له جه ماومری پيدا و

راستییه کانی لى شاردنه وه.

تَجَمَهَرُ عَلَيْهِ: ده ستدریزی کرده سه ره ه

(تَجَمَهَرُ النَّاسِ) جه ماومره که گرد

بۆوه و.

الْجُمَاهِرُ: که ته و زه به لاج، (ك: جماهر) ه.

الْجُمَهَرُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: زۆرینه ه لب و

چه وی کۆمه ل بوو، زوربه ی

جه ماومر، (ك: جماهر) ه (جماهر

الناس): پیاو ماقولان.

الْجُمْهُورِي: پالندراو بۆلای جه ماومر

(الْحُكْمُ الْجُمْهُورِي) نه ومیه کارو

باری ده ولت به ده ست که سانیکه وه

بی گه ل هه ئیان بزیئ له سه ره داب و

نهریتیکى تابیه تی ه گه ل و

نَهْته وه گان سه ره ک کۆماریک بۆ

ماومه یه کی دیاریکراو بۆ خوینان

هه لده بزیئرن ه هه روا ناوه بۆ

شه رابیک له تری دروست ده کری و

سه ره خۆشکهره.

الْجُمْهُورِيَّةُ: ده ولته تیکه حاکمیکى

بەسەر سنگى داپروانن.

الْمَجَنَّا: تىرو كەوان.

الْمَجَنَّا: چالى گۆر، گۆرپچە

جَنْبَ فُلانٍ فِي بَنِي فُلانٍ جَنَابَةً: فلانكەس

لەناو خېلى فلاندا نىشتەجى بوو

بەغەرىبى.

جَنْبَ الرِّيحِ جَنْباً: ھەوا لە باشورەو

ھاتوو ھەوا بەرەو باشوور دەجى.

جَنْبَ إِلَيْهِ جَنْباً: ئارەزووى کردو ھەزى ئى

بوو دیدەنى بکا.

جَنْبَ الشَّيْءِ: لىنى دوورکەوتەو ە دوورى

خستەو ە پالى پېوھنا، لاتەنىشتى

ھەنگاوت، خاترو خواپىشى نەگرت

رېزى لىنەنا.

جَنْبَ الْبَعِيرِ: لاتەنىشتى حوشترەكەى داخ

کرد.

جَنْبَ الْبَيْتِ وَخَرَهُ جَنْباً: بەکەرتو گلى بۆ

خانوەکە ھىناو داپېۇشى ە يان

خىرو بېرى زۆرى بەسەردا رشت.

جنب الأرض: بە کەرتو يان بە مالمال

زەوپیەكەى رېك خست و تەختى

کرد.

جنب الفرس أو الأسير جنباً: كېشاپە لاو

كەنارگىرى کرد.

جَنْبَ فُلانٍ الشَّيْءِ جَنْباً وَجَنْباً وَجَنَابَةً: دوورى

خستەو ە فورتان دەوفەرموئ:

﴿وَرَأَيْتُنِي وَبَنِي أَن لَعْبَدَ الْأَصْنَامِ﴾.

جَنْبَ جَنْباً: دوورکەوتەو ە ھاواری

لاکەلەكەى کرد ە بەلادا سوړا لە

ھەلبژړاو لەلایەن گەلەو ە يان

لەلایەن پەرلەمانەو بەرپووى دەبا

بۆ ماومەكی دیاریکراو.

الْمَجْمَعُ: توندو تۆل و دامەزراو

جەستەریك و پێك.

مُجْمَعَاتُ الْعَرَبِ: ھەوت چامەى

عەرەبىن ھى شاعىرانى چىنى

دوو ەمنو لەدوا (الْمُعَلَّقات السبعة)

لەسەرى گۆبونەو.

تَجَمَّيَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: كەسایەتى و

قەبارەو چەندىيەت و چۆنىيەت بۆ

ھەموو شتێك ە لەتکە شاخ و درکە

شاخ ە گرى و لوو ھاوسان

لەجەستەى ئادەمیزاد.

الْجَمَاءُ: بەمانا (الْجَمَاءُ) دى ە (الْجَمَاءُ)

بەمانا (الْجَمَاءُ) دى.

جَنَّا جُنْرًا: خۆى کۆم کردەو ە مەیلان

بوو ە خۆى بەسەردا کوشمەلە کرد

ە دەگوترى: (جَنَّا فِي غَدْرِهِ) خۆى

نەوى کردو بەگورجى رۆی.

جَنِي: (جَنَّا) شانەکانى بەسەرسنگى دا

دەروانن پىشتى کۆم بۆتەو.

جَنَّا الْكَبْشِ وَخَرَهُ: بەرانەکە

شاخەکانى بەرەو پاش ھەلگەپانەو

ە (ھەر اجنا ھى جَنَّا).

اجْتَأَ عَلَيْهِ: بەمانا (جَنَّا عَلَيْهِ) دى.

اجْتَنَأَ عَلَيْهِ: بەمانا (جَنَّا عَلَيْهِ) دى ە

(جانا عليه) بەمانا (جَنَّا عَلَيْهِ) دى.

تَجَانَا عَلَيْهِ: بەمانا (جَنَّا عَلَيْهِ) دى.

الْأَجَنَّا: پىشت کوپ: کەسێکە شانى

اجْتَنِبِ الشَّيْئَ: له شته که دور که و ته وه
خوی پاراست.

اجْتَنِبِ الْفَرَسَ وَغَرَهُ: نه سپه که ی دور
خسته وه.

اجْتَنِبِ الشَّيْئَ: لئی دور که و ته وه

تَجَنَّبَ: له شی پیس بوو.

تَجَنَّبِ الشَّيْئَ: له شته که دور که و ته وه
ده گوتری: (هو مُتَجَنَّبٌ له) نهو خوی
لهو شته دور ده گری.

اسْتَجَنَّبَ: له شی پیس بوو.

الْأَجَنَّبُ: بیگانه له خزمایه تی دا، یان
له زیدو نیشتماندا ه شتیک رام نه بی.

الْأَجَنَّبِي: بیگانه، دهرکی ه ده گوتری:

(هو أجنبی لی هذا الأمر) نهو لهو

کاره بیگانه یه و دووره نایزانی و

ناگای لی نیه ه که سیك مافی

نهو هی نه بی ره که زمانه ی نهو ولاته

وهریگری، (ك: أجانب) ه.

الْجَانِبُ: لاته نیشتی ناده میزادو هی تریش

ه نه ملا، نهولا، ناوچه ه بهر دمرگای

مال ه هوبه و گهرهك، (ك: جوانب) ه

هنه دیکیان ده گوتری: (انه لَمْ يُفْخِ

الْجَوَانِبُ) فلان لوتبه رزو خو به زلزانه

ه غریب ه نهو که سه ی گهردن که ج

نه بی.

الْجَنَابُ: ده ور بهر، ده گوتری: (مُروا

یسرون جَنَابَیْه) پئیان بلئی: با

به ده وری فلاندا برؤن ه بهر دمرگای

مال یان گهرهك و هوبه، ده گوتری:

تینواندا دولا هاته وه، گهرمؤله بوو

(جَنِبَ الیه): نارمزوی لای نهو ی

کردو که و ته دله راو کی وه.

جَنِبَ الرِّيحَ: به مانا (جَنِبَ) دی.

جَنِبَ فلان: فلان کهس له شی پیس بوو.

جَنِبَ جنابة: دور که و ته وه ه نزیك بووه ه

له شی پیس بوو ه (جَنِبَ): هاواری

لاکه له که ی کرد ه ره شبا لئی دا بای

وهشت تیکی دا ه ده گوتری: (جَنِبَ

القومُ أو الزرع).

أَجَنَّبَ: دور که و ته وه. (أَجَنَّبَ عنه) لئی

دور که و ته وه ه له شی پیس بوو.

أَجَنَّبَ فلاناً الشَّيْئَ: نهو شتانه ی له

فلان کهس دور خسته وه.

جَانِبُهُ: لایه نگیری نهو ی کرد، یان بؤ

بشتگیری نهو ی رؤی ی ه دوری

خسته وه ه له پهن دی پیشیناندا

هاتووه (قد جانب الروض وأمری

الجرل) له باخو گوستان دور

که و ته وه نامرزوی ولاتی

سوته مهرویه تی.

جَنِبَ القَوْمَ: نهو هوزه شیریان برپایه وه و

که م بوو.

جَنِبَ العامَ: ساله که نه هات بوو.

جَنِبَ الْفَرَسَ أو الشَّيْئَ: دوری

خسته وه.

جَنِبَ فلاناً الشَّيْئَ: شته که ی له فلان کهس

دور خسته وه.

اجْتَنَّبَ: له شی پیس بوو.

(أَنَا فِي جَنَابِ فَلَانٍ) مَنْ لَهْ ژَیْر
چاودږی فلاندام و لهوږیه و
دیوه خانۍ نه و دام و ههروا
دهگوتری: (فلان رحب الجناب،
خصیب الجناب) دمستو دل فراوان و
سهخی سروشته و مهردو نه بهردو
پیاوه، (ك: اجنبیه) ه.
الْجَنَابُ: نه خوښی و (ذات الجناب)
نه خوښییه که توشی په ردهی
سییه کان دهی.

الْجَنَابُ: دژایه تی و نازاوه و دل نازاردان
و دهگوتری: (فلان جُ في جناب قبیح)
فلان زور توندږه و بوو له نازاردانی
خه لك و گاری ناشیریندا و ههروا
دهگوتری: (فرس طوع الجناب)
نه سپیکی سهرنهرمو و جله و خوښه.
الْجَنَابُ: یاریه کی منالانه (دوو منال
بهرامبر بهیه که هرهیه که یان ههولی
نه و دهدها بهرامبرمه کی نه یگری).

الْجَنَابُ: به مانا (الْجَنَابِي) دی.
الْجَنَابَةُ: لهش پیسی، حاله تیکه به سهر
پیاوو نافرمت دا دی له ناکامی
جوتبون یان ناو هاتنه وه به یج
جوتبون و دهگوتری: (اغتسل من
الجنابة) غوسلی لهش پیسی له خوئی
دمرگرد و به مانا (نزيك، نه و لاو
نه ملا) دی، دهگوتری: (مرؤا یسرون
جنابیه) پښیان بلخ به نزیکی نه و دا
برون به لای نه و دا تیپه رن و

له نه ملای نه و وه برن و (وقعدوا
جنابیه) له نزیك نه و
دانیشتن. الْجَنَابُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ:
ته نیشته و نه ملاو نه ولای شته که و
لایه نیک و بهرامبر و دهگوتری:
(هذا قليل في جنب مودتك) (ماذا
فعلت في جنب حاجتي) له قورئاندا
هاتووه دهغه رموی: ﴿يَا حَسْرَتِي عَلَى
مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ﴾، (ك:
جنب، اجناب) ه.

جار الْجَنَابُ: نه و جیرانه ی مائی به مائی
تووه نووسایج و (الصاحب بالجنب):
نه و کهسه ی به جهسته لیت نزیك
بی، هاوړی سغه رت بی.
الْجَنَابُ فِي السَّبَاقِ: نه و یه پیښرک کمر
له ته که نه سپه که دا نه سپیکی تر
وه کوو په دمگ ناماده بکا، بو نه وه ی
نه گمر نه سپه که ی شکستی هیڼا
خیرا نه سپه که ی تر به کار بیڼی و
کورت و کوته بڼه.

الْجَنَابُ: دوور و قورئان دهغه رموی:
﴿قَبَضْتُ بِهٖ عَنْ جُنْبٍ وَهُمْ لَا
يَشْعُرُونَ﴾ و به مانا (نزیکیش) دی و
خزم بیته جیرانت.

جار الْجَنَابُ: هاوړی سغه رت و نه و
کهسه ی پابه ندی و پسته کانت نه بی
و نه و کهسه ی توشی حاله تی لهش
پیسی بی.

الْجَنَابَةُ مِنَ الشَّيْءِ: لایه نی شته که و
نزیك و نه ملاو نه ولای شته که و

(دېږاو هه لندډ) ۵ ټاميږيکه وټکوو
خاکه ناز ددانی نيه لای خواروی زور
تهنگو تيزه ۵ زهوی پي تهخت
دهکړئ، گلي پي بهرز دهکړته وه
بؤبه هيزکردنی دهورو بهري جوگا
ټاو ۵ کهوان ۵ پهرده ۵ سنووری
نيوان دوو دهولت.

الْجَنَّةُ مِنَ الْجَيْشِ: لایہ کی سوہا (جا
راست یان چہپ) ۵ ہر دوولای
سوہا پیان دہگوتری: (مَجْتَبَان) لہ
حہدیشدا ہاتووہ دہفہرموی: (انہ
صلی اللہ علیہ وسلم بَعَثَ خَالِدَ بْنَ
الْوَلِيدِ يَوْمَ الْفَتْحِ عَلَى الْجَنَّةِ الْيَمْنَى
وَالزَّيْبَرِ عَلَى الْجَنَّةِ الْيُسْرَى).

تَجَنُّتْ: خۆی پال خیزانی تر دا، خۆی
 کرده کوپو نه وهی خه لکی تر ٥
 دمزوی له سه ر شت هه لکرد
 به جورێك شته که ی شارده وه
 بانده که بالی خۆی بلا و کردنه وه
 هه نیشته.

الْجَنَّةُ: نَوْعُهُ تَيْكَةٌ لَهُ وَشَمَى (جَنَسٌ) ۝ يَأْنِ
جَوْرُهُ زَمَانٌ لَا تَبِيْهَ كَهْ، (ك: جَنَاشٌ
وَجَنُوْثٌ).

اَجُنْثِي: ئاسنگەر ۋە حوشتر خنكىن ۋە
زى ۋە شمشىر ۋە جۈرپكىشە ۋە
ئاسنى باش، (ك: اَجَنَات) ۋە.

الْجُنَّجُنُ وَالْجِنِّجُنُ: نَيْسَقَانِي سَنَك، (ك: جَنَاجَن) ۵.

الْجُنُجَّةُ وَالْمُنْجَنَةُ: بهمانا (الْجُنُجُنُ) دى.

گۆشه گيري و خۇپار يىزى ۋە لە
 ھە دىيىدا ھاتوو: (عليكم بالْحَبَّةِ
 فانها عَفَافٌ) تابۇتان دەكرى
 گۆشه گيري ھە ئېزىرن چۈنكە
 دەبىتتە مايە دەست و داوئىنپاكي ۋە
 ھەروا بە درەختىك دەگوترى:
 گەلادار بى و ھاوينا سەوزىي ۋە ئەو
 گياو گزەي لەنىوان درەخت و
 رەوھەكدا دەريۇي.

الْجَنَبَةُ: لای شت و نریکی شت.
الْجَنَبَةُ: نهو که سه په خوئی له خه لکی تر
ده پارژی.

الْجُنَابُ: هاوړې هه مښه نگو هاوډم.
الْجَنُوبُ: لای پټچه وانه ی باکور واته:
 باشور ۵ بایه ک که له ولایه وه بڼ.
الْجَنِيبُ: نهو نه سپه ی بؤ قه راغ رئ
 کټش ده کړئ.

الْجُنَابُ: لقاو شلو سهرنهرم ۵ كه سيك
يان ولاغيك له رويشتندا بلهنگي ۵
بيگانه و غهريب ۵ جوړيكه له
خورماي باش، (ك: جُنُب) ۵.

الْجَنِيْبَةُ: وَاخَى كَيْشَكَو ۵ لَابَار
به‌ته‌نیشتی حوشره‌وه ۵ به‌ه‌ردو
تایه‌گان ده‌گوتری: (جَنِيْبَتَان)، (ك:
جَنَائِب) ۵ ده‌گوتری: (فَلَانُ ثَقَاذُ
الْجَنَائِبِ بَيْنَ يَدَيْهِ) فَلَانْكِه‌س بارو
بارگه‌نه له پِیشیه‌وه ده‌روا.

الْمَجْنَبُ: خيرو شهرى زور.
الْمَجْنَبُ: به مانا (الْمَجْنَب) دى ۵ كهرتو

الْجُنُجُونُ: به مانا (الْجُنُجُونُ) دئ، (ك):
جَنَاحُ (جَنَاحُ).

جَنَاحُ جَنَاحاً و جَنَاحاً: خواربووه دهگوترئ:
(جَنَاحُ الیه و جَنَاحُ له) به لای نهوی دا
تاشی، قسهی نهوی په سندرکد ۵
شوئن نهو کهوت.

جَنَاحُ الْإِنْسَانِ وَالْبَعِيرُ: به سهر په کدا کهوت
۵ مهیلانی کرد.
جَنَحَتِ السَّيْفَةُ: گه شتیبه که گه پشته
ته نکاو شانی داداو به زهوییه وه
نوو ساو له قورچه قی و رویشتی بؤ
نه کرا.

جَنَاحُ الطَّائِرِ: بالنده که باله کانی لیک دان.
جَنَاحُ الرَّجُلِ: پیاوکه پابهندی فرمان بوو.
جَنَاحُ اللَّيْلِ: شهو راشکا به رهو کوتابی رؤی.
جَنَاحُ الْحَيَوَانِ فِي سِرِّهِ: نازه که له کاتی
رویشتی بدهوی به لهو خیرا
رویشتی نه وه ملی بؤ پیشه وه
دریژ کرد.

جَنَاحُ فَلَانٍ عَلَى مِرْقَئِهِ: فلانکهس خوی
خسته سهر هردوو نانیشکی و
له زهوی قایمی کرد ۵ پان خستنیه
سهر سهرین.

جَنَاحُ عَلَى الشَّيْءِ: روی له شته که کرد
به ههردوو دهستی خهریکیه تی و
خوی به سهر دا شوپرکردو ته وه.
جَنَاحُ أَنْ يَأْكُلَ كَذَا: به لایه وه تاوان بوو
نهو شته ناوا بخوا.

جَنَاحُ الطَّائِرِ جَنَاحاً: له شه قهی بالی داو فیری
۵ بالی خوی شکاندنه مو لیک دان.

جَنَاحُ: بالی شکا.

اجْتَنَعَ الشَّيْءُ: شته کهی خوار کرده وه.

جَنَحَهُ: بالی بؤ دروست کردن.

جَنَحَ الْمَغَالِفَةُ: برپاری دا سهر پینچیه کهی
شیای سزادان بی.

اجْتَنَعَ الْإِنْسَانُ: بهراسوی شکان.

اجْتَنَعَ الرَّجُلُ عَلَى رَحْلِهِ: پیاوکه له سهر
ولاغ کهی همدروک نانیشکی دادان
۵ خوی خسته سهر هردوو دهستی ۵
له حده پندا هاتوو که پیغه مبه
(د.خ) نه خویش که و تووه پاشان
توژیک نازاره کهی له سهر سوک بووه
(لماجتنح علی أسامة حتى دخل
المسجد) قورسای خوی خسته سهر
نوسامه جووه ناومزگه و ته وه.

اجْتَنَعَ فِي السَّجْدِ: قورسای خوی خسته
سهر له پی دهستی و نانیشکی له زهوی
به رز کرده وه له که له کهی خوی
دووری خستنه وه به جوژیک نانیشکی
وه کوو بال دمهاتنه به رجاو.

اجْتَنَعَ الْحَيَوَانُ فِي سِرِّهِ: حه پوانه که له
رویشتی شوینی کهوت.

اجْتَنَعَ الشَّيْءُ: شته کهی خوار کرده وه
دوولای هی نایه وه.

تَجَنَّحَ: بؤ (مطاوعه) (جَنَحَهُ) هاتوو.

تَجَنَّحَ فِي السَّجْدِ: به مانا (اجتنح) هاتوو.

اسْتَجَنَحَ اللَّيْلُ: شه و داهات.

الْجَانِحَةُ: بهراسوو کورته کان که
له سنگه وه نزیکن.

الْجَنَاحُ: بَالٌ (ئەو ئەندامەى بالئەندە پێى دەفپئ ە دوو بال ە فۆل ە بن هەنگل ە لاتەنیش ە (جناح القصر و جناح البيت) لایەك لەبالەخانە لایەك لەخانوو ە كۆمەلێك لەشت ە (جناح الرحى) دوولای بەرداش ە (جناح النصل) تیزابپەكانى ە (جناح العسكر) دوولای سوپا (جناح الرادى) ئەم بەرو ئەو بەرى شىو ە دەگوترئ: (فلان لى جَنَاحِ فلان) فلانكەس لەژێر چاودێرى و سەرپەرشتىارى فلان دایە. جناح السفر: لەسەر سەفەر ە دەگوترئ: (هو على جناح السفر) خەریكە سەفەربكا ە (ركب جناحى الطائر) وڵاتى جى هینشت ە (ركب جناحى نعامة) بە لێپرانەووە خەریكى كارەكەپەو زۆر گرنگى پێ دەدا ە (هو لى جناحى طائر) لەدلەراوگئ و رازابى دایە (خفض له جناحه) گۆى لە مستى بوو گۆى رادپریەتى ە لەقورئاندا هاتوو: ﴿وَإِخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ﴾ ە (فلان مقصود الجناح) فلانكەس دەستەووەسانەو هیچى بۆ ئەنجام نادرئ ە پەكێكە لە لایەنەكانى یارى تۆپى پێ ە كە پێك دئ لە یانزە.

الْجَنَاحُ: تاوان ە مەیل كردن بۆ تاوان و گوناھ ە هەلگرتنى خەم و خەفەت ە كۆمەلێك لەشت ە هەروا دەگوترئ: (انا

الىك جناح) تەمەزۆم بۆ دیدارتان. الْجَنَاحِيَّةُ: پیرێكن لە شیعە توندردەوكان؛ شووینكەوتەى عەبدوللای كۆى موعاویيەى كۆرى عەبدوللای كۆرى جەعفەرى (ذى الجناحين).

الْجَنُحُ: لا ە ئەملاو ئەولا ە چاودێرى ە بەشێك لەشەو ە تارىكى شەو ە دەورو بەرى رێگا.

الْجُنُحُ: تارىكى شەو.

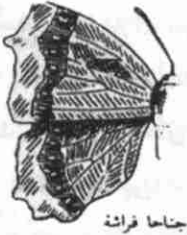
الْجُنُحَةُ: تاوانێكە شیاوى ئەومێه ئەوێ ئەنجامى داوە سزا بدرئ.

الْمَجْنُحَةُ: پارچە پێستیکە لە پێشەوێ بار دادەنرئ کاروانچى لەسەر رادەكشی، (ك: مجناح).

جَنْدُ الْجُنُودِ: سەربازەكانى كۆكردهو (جَنْدُ فلاناً) فلانكەسى كرد بەسەر باز.

تَجَنَّدَ: سەربازى دامەزاندن ە سەربازى پەیداكردن.

الْجُنَادِيّ: قوماشێك كە لە دیوار بدرى دیوارى پێ داببۆشرئ ە هەشتێك راخەربێن یان پێخەف بئ ە لەجەدیى سالددا هاتوو دەئئ: (سرنا البيت مجنادى أخضر) دیوارى مالهەمان بە قوماشێكى سەوز داببۆشیو ە ئەبو ئەببوب هاتە ژوورەو، بینى و بەپەلە رۆپە دەروە، چونكە پێى ناخۆش بوو كە قوماشە لە دیوار دراو.

جناح فراشة

جناح يصوب

جناح طائر

فلانة (١٥)

أرقة (٤)

بقعة (٤)

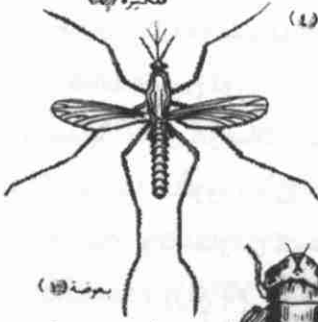
جناح نفاش

زير (٤)

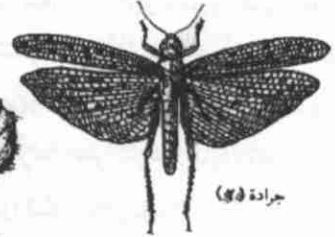
لاحسة السكر (١٥)

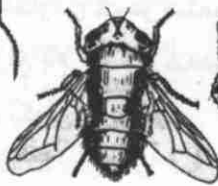
بعوضة (١٥)

بنت وردان (١٥)

جرادة (١٥)

نقر (١٥)

برغوث (١٥)

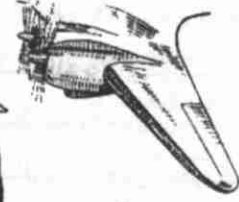
ثاقب الأذن (١٥)

ذباب اللحم (١٥)

دودة بيضاء (٣)

جناح طائرة بأربعة محركات

عذراء الدودة البيضاء (٣٥)

برقانة الدودة البيضاء (٣)

جناح طائرة بمحرك واحد

جناح طائرة نافورة

جناح ومجسحات : ١٥ ذوات الجناحين - ١٥ مستقيبات الأجنحة - ٣٥ مفصدة الأجنحة - ١٥ نصفية الأجنحة

الْجُنْدُ: سهربازی، یارمه تیدرو دست و پیومند، (ك: اجناد و جند).

الْجُنْدُ: زهوی رهقه لانو سهخت ه بهردیکه له قور دهجی.

الْجُنْدِي: یهك سهرباز.

الْجُنْدِيَّة: یاسای سوپا.

الْجُنْدُبُ: جوړه کولله یه که دهنگی (سیره سیری) ئی دئ و باز دهاوئ و دهمپی، (ك: جنادب) ه له پهندي پیشیناندا هاتوو دهلی: (وَصْرُ الْجُنْدُبُ) کاره که به بنه ست گهیی و کیسه که قورس بوو.

أَمْ جُنْدُبُ: به لاو کاره سات، سته و تاوان ه له پهندا هاتوو دهلی ه (رکب أَمْ جُنْدُبُ): واته تاوانی کردو سته می نه جامدا ه (وقع بام جندب) غه دری کردو غهیری بکوژی کوشته وه.

جَنْدَرُ الثَّرْبُ: پوژاکه که رهونه فی جارانئ بو هاته وه له ئوتوی دا، مش و مائی کرده وه.

جَنْدَرُ الْكِتَابِ: بهقه لهم به سهر وشه کال و کوژاوه گاندا هاته وه توخی کردنه وه بو نه وهی بخویندرینه وه.

الْجُنْدَرَةُ: نامیریکی دارینه یه پوژاکی بی له و توو دهرئ و چرچ و لوجی پی راست دهکریته وه.

الْجُنَادِلُ: شتی گه وره و پته و به هیز، (ك: جنادل) ه.

الْجَنْدَلُ: شوینیکه له ره رهوی روباردا

به هوی زور به سهرا رویشتنی ناوه که بهردو شاخه که پته و دهن له پهندي پیشیناندا هاتوو (جندلن انطکتا) ه بهدوو هیزی پته و دهگوترئ: که به گزیه کدا بجن، (ك: جَنَادِل) ه.

جَنْزَرُ الشَّيْ جَنْزَرًا: شته که ی شارده وه ه کوی کرده وه.

جَنْزَرُ الْمَيِّتِ: مردوو ه که ی خسته سه ر داره مهیت.

الْجَنَازَةُ: داره مهیت ه مردو ه یان داره مهیت و مردوو ه که و نه وانه ی له گه لی دا دهجن بو سهر قهبران و کفن و دفنی دهکن ه شتیک له سهرشانی جه ماور ناخوش بی و خفه تی پی بخون ه دهگوترئ: (مُزَبَّ حَتَّى تُرَكَّ جَنَازَةُ) نه و منده ی ئی درا تا به مردویان خست (طمن لی جَنَازَتَه) واته مرد.

الْجَنَازِيَّةُ: نه و که سه ی له پیش جه نازه که وه دهر او قورئان یان ذیکرو ته هلیله ده خوینئ.

الْأَلْحَنُ الْجَنَازِيَّةُ: سودو ذیکریکه له پیش جه نازه که وه ده خویندرئ.

جَنَسَتِ الرُّطْبَةُ جَنَسًا: خورما که هه مووی تی کرا گهیی.

جَانَسَةُ: جووه پی ری نه وه وه، خوی وه کوو نه و ئی کرد.

جَنَسَ الْأَشْيَاءَ: هه موو تاکه گانی وه کوو یه که لی کسردن کردنی به یه که

جَنَفٌ، جَنَفٌ جُنْفًا: لا خواربوو، سته می کرد ۵ دهگوتری: (جنف علیه، وعنه) لایدا (جنف لیه) سته می کرد.

جَنَفٌ جَنَفًا: به مانا (جَنَفٌ) دئی ۵ لهفورئاندا هاتوو دهفه رموی: (فَمَنْ خَافَ مِنْ مُوسَى جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ) ۵ پشتی کۆم بۆوه.

أَجْنَفٌ: به مانا (جَنَفٌ) دئی. أَجْنَفٌ فَلَانًا: له بهپارهکەى فلان دا سته می بهدیکرد.

جَائِفٌ الْقَوْمُ: خۆی له گهلهکەى تهره کردو لییان دوور کهوتهوه.

تَهَافٌ: لایدا، له ریگای راست کلابوو ۵ لهفورئاندا هاتوو دهفه رموی: (فَمَنْ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ).

تَجَانَفَ عَنْهُ: لئی لادا، (تجائف له والیه) بۆی لادا.

تَجَانَفَ فِي مَشِيَّتِهِ: له رۆیشتندا خۆی باداو فیزی کرد.

الْأَجْنَفُ: کهتهو زههه للاح ۵ دهگوتری: (لَدَحَ أَجْنَفٌ) پیالههکی نهستور.

الْجُنَافَى: نهوکهسهی له رۆیشتندا خۆی بادهدا فیزو لوتبه رزی دهنۆئنی.

الْمِجْنَفُ: سته مکار (خصم مجنف) رکا بهریکی سته مکاره.

جَنَقَهُ: به قۆچه قابینی به (مه نهج نیق) بهردی تیگرت ناگر بارانی کرد.

جینس و پیپر پالیدان به رهگهزو جینسی خۆپانه وه.

تَجَنَسَ: بۆ مطاوعهی (جَنَسُهُ) هاتوو.

تَجَانَسًا: له رهگهزدا خۆپان وهکوو بهک لیکرد.

الْجِنَاسُ: لهزاراوهی به لاغیاندا نهومیه دوو وشه یان دوو رسته له هه موو

پیته کانیاندا یان له زۆربه یان دا وهکوو بهک بچن و مانایان جوو دابی.

الْجِنْسُ: بنه ماو رهگهزو جۆر ۵ له زاراوهی

مهنتیقیه کانیاندا نهومیه ده لالهت بکا له سه ر زۆر شت که جۆره کانیان جوو داواز

بن وهکوو (حه یوان) که رهگهزیکه زۆر جۆری وهکوو (ئاده میزاد) و (ئه سپ) و

(ره شه ولاخ) و زۆر جۆری تری گیانله بهر دهگریته وه ۵ به بهککه پشتنی

نیرو می لهباری سیکسه وه.

الْجِنْسِيُّ: پالندراو بۆلای (جینس) له

زاراوهی یاساو قانوندا په یوه هندییه کی یاساییه تاکیک ده به ستیتته وه به

ولاتیکه وه، واده بی په یوه هندییه که راسته قینه و بنه رته ییه، واده بی

لاوه کییه و به هۆی شتی تره وه نه و هاوالاتی بوونه به دهست ده یندری.

الْجِنْسِيَّةُ: صیفه تیکه به ئاده میزاده وه ده لکی له روی په یوه هندی و

که پانه وهی بۆ نه ته وه و گه لیک.

الْجَنَسُ: ماسیه که له نیوان رهنگی سپی و رهنگی زهردا.

الْجَنَسِيُّ: شتی ره سه و ساغله م.

من سكان جزيرة كريت

من سكان أوروبا الوسطى

أسوجي

شيخ دوري

هندستاني

شيخ لبناني

شيخ عربي

يزيدي

يمني

من سكان مراكش

من الطوارق

شيفي

من سكان التبت

سني

بركي

من سكان الكونغو

من هود أميركا

ياباني

رئيس قبيلة من حمر الجلود

من سكان جزر فيليبين

من قبيلة موي (فياتنام)

من سكان غينه

من سكان صومالي

من سكان أستراليا البدائيين

جَنَّتَهُ: به مانا (جَنَّتَهُ) دئ.

الْجَنُّ: نهوانه‌ی سه‌روکاری مه‌نجه‌نیق

ده‌که‌ن ۵ نه‌و به‌ردانه‌ی به

مه‌نجه‌نیق ده‌هاوێژرێن.

الْمِنْجَنِيْقُ: (الْمِنْجَلِيْقُ): مه‌نجه‌نیق، (ك:

منجنيقات، مجانق، مجانق).

الْجُنُكُ: تهنبور، نامیرێکی گۆرانی و موسیقایه.

جَنُّ جَنَّا: خۆی چه‌شاردا.

جَنُّ اللَّيْلِ جَنَّا وَجَنُونا وَجَنَانًا: شه‌و

تاریکی هینا ۵ تاریکی داهات ۵

ده‌گوترئ: (جَنُّ الظَّلامِ) تاریکایی

شه‌و چه‌و پرت‌ر بوو.

جَنُّ عَلَيْهِ، جَنُّ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی داپۆشی ۵

له‌قورناندا هاتوو ده‌قه‌رموئ: (فَلَمَّا

جَنُّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْنَهَا).

جَنُّ الْمَيْتِ: مردوه‌که‌ی کفن کرد ۵

مردوه‌که‌ی خسته‌ ناو گۆره‌وه.

جَنُّ جَنَّا وَجَنُونا وَجَنَّةً وَمَجَنَّةً: شیت بوو،

عه‌قلی له‌ده‌ست دا، بۆ زێده‌ره‌وی

له‌و مانایه‌دا ده‌گوترئ: (جَنُّ جُنُونَهُ).

جَنُّ بِهِ وَمَنه: سه‌ری لێی سوپماو سه‌رنجی

راکێشا وای لێ هات بۆی شیت بوو.

أَجَنُّ: به‌مانا (جَنُّ) دئ.

أَجَنُّ الشَّيْءِ عَنْه: شته‌که‌ی خۆی چه‌شاردا.

أَجَنُّ الْمَرْأَةَ جَنِينًا: ئاوه‌مه‌که‌ مندالی

که‌وته‌ سه‌که‌وه.

أَجَنُّ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی چه‌شاردا، شتیکی

بۆ دانا داپۆشی.

أَجَنُّ الشَّيْءِ: مردوه‌که‌ی داپۆشی ۵

چه‌ده‌پشدا هاتوو: (وَلَّى دَفَنَ رَسُولَ

الله وَإِجَانَهُ عَلَى الْعَبَّاسِ).

أَجَنُّ الله فَلَانًا: خودا عه‌قل و ئاوه‌زی

له‌فلا‌نکه‌س ستانده‌وه.

أَجَنُّ الشَّيْءِ صَدْرَهُ: شته‌که‌ی له‌ سنگی

خۆی دا شارده‌وه.

جَنَّتَهُ: به‌مانا (أَجَنَّتَهُ) دئ.

أَجَنُّ: خۆی چه‌شاردا.

تَجَانَّ وَتَجَانَّنَّ: خۆی به‌ شیت نیشاندا ۵

ده‌گوترئ: (تَجَانَّ عَلَيْهِ).

تَجَنَّنَّ: بۆ مرطاو‌عه‌ی (جَنَّتَهُ) دئ ۵

ده‌شگوترئ: (كَجَنَّنَّ عَلَيْهِ).

اسْتَجَنَّنَّ: خۆی چه‌شاردا، ویستی خۆی

چه‌شاریدا.

التَّجَنُّنُ: شیوه‌ قسه‌ی جندۆکه، نه‌وه‌ی

جندۆکه‌ ده‌پلێن ۵ ده‌گوترئ: (هو

ينطق بالتجنين): به‌شیوه‌ی قسه‌ی

هه‌له‌ق و مه‌له‌ق و بێ‌مانا قسه‌ ده‌کا ۵

که‌س تێی ناگا ده‌لێ جی.

الْجَنَانُ: جندۆکه ۵ قورنان ده‌قه‌رموئ:

﴿لَمْ يَطْمِئِنُّوا إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ﴾ ۵

جۆره‌ ماریکه‌ چاو ره‌شو ره‌نگ

زمردو قه‌باره‌ گه‌وره ۵ قورنان

ده‌قه‌رموئ: ﴿فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا

جَانٌّ وَلَّى مُذْبِرًا﴾، (ك: جَنَانٌ وَجَوَانٌ)

۵ له‌ چه‌ده‌پشدا هاتوو ده‌لێ: (إِنَّ

لِهَا جَنَانًا كَثِيرًا).

الْجَنَانُ: له‌ هه‌موو شتی‌کدا ناو سه‌کیه‌تی

جَنُّ الشَّيْءِ: مردوه‌که‌ی داپۆشی ۵ www.iqraablamontada.com

دهلئ: (اذا قرَحَ الجنانُ بكت العینان)
 ۵ ههروا بهمانا کارى نهینى هاتووہ
 ۵ شتى شپردراوہ.

جَنَانُ النَّاسِ: کۆمهلى ئادهميزاد که
 ئهوانهى دهکهونه ناوہو
 دادهپۆشرین.

جنان الليل: تاریكى شهوى زور تاریک.
 الجن: پیچهوانهى ئادهميزاد که رهگهزى
 جندۆکه دهگريتهوه ۵ تاکهکهى
 (جنى)یه ۵ دهگوترئ: (بات فلان
 ضيف جن بکمان خال لا انيس به).

الجنّ من کل شیئ: سهرمتاو دهسته گولئ
 شت ۵ نیشات و هیزی شت.

جنّ الشباب: ههپهتى لاوهتى و گهنجیهتى.
 جنّ النبات: گول و چروئى رووهک.
 جنّ الليل: بهمانا (جنانه) دئ.

الجنّ: پهرده، گۆر، کفن ۵ شپردراوہ ۵
 مردو، (ک: اجنان).

الجنّة: باخ و بیستان ۵ بهمهرجئ
 درهختى تپدا بئ ۵ بهتابیهتى
 درهختى خورماو دارى میو ۵
 بهههشت ۵ ئهو شوینهى رۆزى
 قیامت خودا پیداوان دهچنه ناوى،
 (ک: جنان)ه.

الجنّة: شیتی ۵ قورئان دهفهرموى: ﴿أَمْ
 بِهِ جِنَّةٌ؟﴾ ۵ ههروا بهمانا جندۆکهش
 هاتووہ ۵ قورئان دهفهرموى: ﴿مِنْ
 الْجَنَّةِ وَالنَّاسِ﴾ ۵ کۆمهلى جندۆکه ۵
 له ههموو شتیکیدا چۆره بههیزو به

تواناو کامل و بئ خهوشهکهى.
 الجنّون: نهمانى عهقل و ناوہز، یان
 نهخۆشى و شیوانى عهقل.

الجنین: گۆر ۵ شتى ههشاردراو
 داپۆشراو ۵ منداڵ لهو کاتهیدا که
 لهسكى دایکیایهتى ۵ بهلای
 بزیشکهگانهوه بهو زارۆلهیه
 دهگوترئ: که له مندالان دایه تا
 تهمهنى دهگاته کۆتایى ههفتهى
 ههشتهم، لهوه بهولاهو پپى
 دهگوترئ: (حَمْل) ۵ له زانیارى
 (أحياء)دا بهیهکهه رووهكى پهیدا
 بوو له دنکه تۆم دهگوترئ زیندو
 لهسهرمتای موتربه بوونى تادیته
 ژيانى سهر زهوى، (ک: أجنة، أجنّ).

الجنينة: پارچه قوماشیکه ئافرهت له
 شان و ملى خۆى دهئالئینى.
 المجنّ: مهتهل ۵ دهگوترئ: (قَلْبَ فلان
 مَجْنُءٌ): فلانکەس ههیاو شهرمى
 تکاو ئهوى ناشئ کردى ۵ یان
 دهگوترئ: دوژمنایهتى بگریته بهر
 لهگهڵ یهکیکیدا یان لهگهڵ کۆمهلیک
 ۵ ههروا بهمانا گهردن بهند دئ.

المجنّة: مهتهل، (ک: مَجَان)ه.
 المَجْنَةُ: شیتی ۵ شوینی خو ههشاردان
 ۵ زهوییهک جندۆکهى زۆرى ههبن،
 (ک: مجان).

المجنسون: شیت، کهسیک عهقلی
 لهدهست دایى، (ک: مجانين).

الْمَجْنُونَةُ: دارخورمای زور بهرزو قوچ،
(ك: مجانین).

جَنَى جنایة: تاوانی نهجامدا ۵ دهگوترئ:
(جنى على نفسه) و(جنى على قومه).

جنى الذنب على فلان: کیشی کرد
بؤنه نهجامدانی تاوان و خراپه کاری.

جَنَى الثَّمَرَةَ ونحوه: میوه که ی جنی.
جنى جنيناً: میوه که ی له شوینی خوی
لئکردهوه.

جَنَى الثمرة لفلان، وجنى الثمرة فلاناً جنى
الذهب: کوی کردهوه، (ك: جناة
وجنّاءة).

جَنَى جَنَى: پشتی دهرپیری و سنگی چوو ناوهوه
۵ دهگوترئ: (هر أجنى وهي جنّاءة).

أَجْنَى الثمر: کاتی چینی میوه که هات.
أَجْنَى الشجر: دره خته که میوه ی
پهیدابوو، میوه چن دهستی گرد به
میوه چنین.

أَجْنَى الأرض: زهوییه که شتی چندراوی
زور بوو.

أَجْنَى الله الماشية: پهروهردگار گیاو گزی
بؤ نازه له کان رواند.

أَجْنَى الله فلاناً الثمر: خودا هیزی
چینی میوه ی دا به فلان.

جانی علیه: داوی کردنی تاوانیکی
له سمر تۆمار کرد که نه پکربوو.

اجتنى الثمرة ونحوها: میوه که ی جنی.
اجتنى العسل: ههنگوینه که ی
کۆکردهوه.

اجتنى ماء المطر: چوو ه سهر ناوی
بارانه که و لئی خواردوهوه.

تَجَنَّى عليه: دهست دریزی کرده سهر،
دهگوترئ: (تجنى عليه جنایة).

تجنى الثمرة ونحوها: میوه که ی جنی.
الجانى: نهوکه سهیه خورما موتوربه
دهکا ۵ کاسبکار.

الجنى: ههر بهروبومیک له درهخت
لئبکریتهوه ۵ له پهنی پیشیناندا

هاتوو (هذا جنّاء وخياره فيه) به
که سیک دهگوترئ: بهرزه وهندی
هاوه له که ی پیش بهرزه وهندی خوی

بخا ۵ ههروا به مانا قارچك دئ ۵ ناوه
بؤ له وهر، بؤ تری، بؤ خورمای تهرو
که بیو که پیی دهگوترئ: روتهب ۵ بؤ
ههنگوین، بؤ زهر، (ك: أجنى وأجناءة).

الجنّاية: له زاراوه ی قانوندا به تاوانیک
دهگوترئ شیاوی سزادان بی یان به
ئیعدام یان به حبس و زیندان
ههتا ههتایی یان ماوهیه کی
دیاریکراو، (ك: جنایا).

الجنسى: ههر میوهیه که تازه له
دره خته که چنرابی.

الجاهب: ناشکرا ۵ دهگوترئ: (أتاه جاهباً)
به ناشکرا هات بۆلای.

الجهب: دهمو چاوی گرزو ناشیرین و رهزا
قورس.

المجهب: بی حهیاو نابرو تکاو، (ك:
مجاهبة).

الْجَهْبَازُ: ره‌خنه‌گری شازم‌زاو لیزان به نه‌ئینی کاره‌کان، (ک: جهابذة).

الْجَهْبَلُ: سهر گه‌وره ۵ به سالاجوو ۵ پیره‌میرد.

الْجَهْبَلَةُ: نافرمتی ناشیرینی ره‌زا گران. جَهَتْ جَهْنًا: ترسو و رق‌هه‌لسان یان که‌یفخو‌خشی و ته‌پ ده‌ماخی وای لیکرد سه‌نگینی خو‌ی له ده‌ستدا، (هر جامت و هی جهنان).

جَهَجَ الْأَبْطَالُ: پالنه‌وانه‌کان له مه‌یدانی جه‌نگدا ده‌ستیان کرد به هه‌له‌له کی‌شان چه‌ه‌چه‌هه.

جَهَجَ بِالسَّيْفِ: چغه‌ی له درنده‌که کرد بو‌ئه‌وه‌ی وازی‌ئیی ۵ له حه‌دیثدا هاتوو ده‌ئیی: پیاو‌ئیکی ه‌و‌زی نه‌سلم گورک په‌لاماری رانه مه‌ره‌که‌ی داو مه‌ری‌کی برد (فَجَهَجَ الرجل).

جَهَجَ الرَّجُلُ: پیاوه‌که‌ی له هه‌موو شت‌یک گ‌یراپه‌وه.

تَجَهَّجَ الْأَبْطَالُ: پالنه‌وانه‌کان له مه‌یدانی جه‌نگدا هه‌له‌له‌یان کی‌شا.

جَهَّدَ جَهْدًا: گرنگی جیدییه‌ت ۵ له‌قورناندا هاتوو: ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ﴾ ۵ به‌مانا تی‌کو‌شان و هه‌ول‌دان بو‌ گه‌یشتن به مه‌به‌ست هاتوو ۵ توشی چورت‌م و ناره‌حه‌تی بوو.

جَهَّدَ بفلان: فلان‌که‌سی به تاقی کرده‌وه. جَهَّدَ فلاناً: فلان‌که‌س ناره‌حه‌تی تووش بوو ۵ به چه‌خته‌وه داوای لیکردو

نیلحاحی لیکرد.

جَهْدُ الدَّائِبَةِ: زیاد له توانای ولا‌غه‌که باری لینا، یان ری‌گای پی‌بری.

جَهْدُ الْمَرْضِ أَوْ الْعَبِّ أَوْ الْحَبِّ: نه‌خو‌شی یان ماندو بوون یان دل‌داری لاو‌زی کرد.

جَهْدُ اللَّبَنِ: ماسته‌که‌ی کرده ماستاوو هه‌موو رو‌ن و چه‌ورییه‌که‌ی لی‌گرت.

جَهْدُ الطَّعَامِ: چه‌زی له خو‌اردنه‌که کرد ۵ زو‌ری لی خو‌ارد.

جَهَّدَتِ الْمَاشِيَةُ الْمَرْعَى: نازه‌له‌کان زو‌ریان له له‌وم‌ری پاوانه‌که خو‌ارد.

جَهَّدَ الْمَالُ: ماله‌که‌ی دابه‌ش کرد هه‌مو‌ی ته‌خشان و په‌خشان کرد.

جَهَّدَ النَّاسُ: خه‌ل‌که‌که توشی قات و ق‌ری بوون. جَهَّدَ الْعَيْشُ جَهْدًا: ژیان ناخو‌ش و پ‌ر چورت‌م بوو.

أَجْهَدَ: که‌وته نی‌و ناخو‌شی و کاره‌ساته‌وه ۵ بوو به خا‌وه‌نی ولا‌غ‌ئیکی زه‌عیف‌و لاواز.

أَجْهَدَتِ الْأَرْضُ: زه‌وییه‌که فشه‌ل بوو به‌رز بو‌وه.

أَجْهَدَ لَهُ الطَّرِيقُ وَالْحَقُّ: ری‌گای راست و حه‌ق دهر‌که‌وت.

أَجْهَدَ الشَّيْءُ: شته‌که تی‌که‌لاو بوو.

أَجْهَدَ الشَّيْبُ فِيهِ: خ‌یرا پ‌ری‌وو، پ‌یری به خ‌یرایی به جه‌سته‌یدا بلا‌و‌بو‌وه.

أَجْهَدَ الْعَدُوُّ عَلَيْهِ: دو‌ژمن به ته‌وا‌وه‌تی رق و ق‌ینی خو‌ی دهر‌خست.

أَجْهَدَ فلان في الأمر: فلان‌که‌س له ئیشه‌که‌دا نی‌حتیاتی کرد.

أَجْهَدُ لَهُ الشَّيْءُ وَالْأَمْرُ: شته‌گهی خسته
زیر دهستی ۵ کاره‌گهی پی سپارد.

أَجْهَدُ فَلَانًا: به مانا (جَهْدُهُ) دئ.

أَجْهَدُ الدَّابَّةَ: ماندوی کرد ۵ ده‌گوترئ:
(أَجْهَدُهُ عَلَى أَنْ يَفْعَلَ كَذَا): زه‌ختی

لَيَكْرُدُ بِهِ تَوْبِزِي نَهْوَ كَارِهِ پتیکرد.

أَجْهَدُ مَالَهُ: مال و سامانه‌گهی دابه‌ش
کرد و هم‌مووی سهرف کرد.

أَجْهَدُ الطَّعَامَ: ناره‌زوی خواردنه‌گهی کرد.
جَاهَدَ الْعَدُوَّ جَاهِدَةً وَجَهَادًا: شهرئ

له‌گه‌ل دوزمن کرد.

أَجْهَدُ: نه‌وی له توانایدا بوو نه‌نجامی
داو دریغی نه‌کرد.

تَجَاهَدَ: به مانا (اجتهد) هاتووه.

الاجتهاد: له زاراه‌وی فوقه‌هاو شهرع
زاناندا هه‌وئ‌دان و توئ‌زینه‌وه‌ی

شهرع‌زانه، لَيَكْوَلِيْنَه‌وه‌و به‌راورد
کردنی به‌نگه‌و ده‌قه‌کانه بوئ‌ه‌وه‌ی

بگاته نه‌وه‌ی رای بو دروست بی
له‌سهر برپارئ‌ک دهر‌بار‌ه‌ی

قه‌ضییه‌گهی شهرعی.

الْجَهَادُ: زه‌وی ده‌شتایی و ته‌خت جا

گیاو گزی لَ روابی پان نا ۵ هه‌روا
به مانا ساراو چوئ‌ه‌وانی دئ ۵ به مانا

زه‌وی ره‌قه‌لان و پته‌ویش دئ ۵
له‌حه‌دیشدا هاتووه ده‌لئ: پی‌نخه‌مبه‌ر

(د.خ) دم‌فه‌رموئ: (نَزَلَ بِأَرْضِ
جَهَادٍ) ۵ هه‌روا به مانا به‌ری

دره‌ختی نه‌راک دئ.

الْجَهَادُ: له زاراه‌وی شهرع زاناندا

بریتییه له شهرکردن و به‌گزا
چونه‌وه‌ی نه‌و ناموسوئ‌مانانه‌ی که
له نه‌ه‌لی زیممه نین.

الْجُهَادِي: به مانا کورته‌ی شت و پوخته‌ی
شته ۵ ده‌گوترئ: (جهادی الأمر)
پوخته‌ی کار.

الْجُهْدُ: ماندو بوون و ناخوئ‌ی ۵ کوئ‌ایی و
مه‌به‌ست ۵ تواناو وزه ۵ ده‌گوترئ:

(جَهْدُ جَاهِدٍ وَجَهْدُ الْبَلَاءِ) ۵ خیزانی
زورو هه‌ژاری ۵ له زاراه‌وی

فه‌لسه‌فه‌دا: هه‌ر هه‌وئ و تیکوئ‌شانئ‌ک
زینده‌وه‌ریکی عاقلمه‌ند نه‌نجامی

بدا به جهسته پان به تی‌فکرین و
وردبوونه‌وه.

الْجُهْدِي: به مانا (الْجُهْدُ) دئ ۵
ده‌گوترئ: (لَأَبْلُغَنَّ جَهْدِي مِنْ هَذَا
الْأَمْرِ).

الْمُجْتَهِدُ: نه‌و شهرع زانه‌یه که
هه‌رچی توانای خوئ‌ی هه‌یه

ئاراسته‌ی مه‌سه‌له‌یه‌کی ده‌کا
بوئ‌ه‌وه‌ی برپارئ‌کی له‌سهر بدا

له‌گه‌ل شهرعی خودادا بگونجئ ۵
پی‌ویسته موحته‌هید چه‌ند

مه‌رجئ‌کی تئ‌داین نه‌مجار ده‌توانئ
ئ‌یجتهد بکا.

المجهود: وزه‌و توانای به‌کاره‌ینراو.

جَهْرُ الشَّيْءِ جَهْرًا: شته‌که دهرکه‌وت ۵
دهرئ خست، ناشکرای کرد.

جَهْرٌ بِالْكَلَامِ وَغَرَهُ: قسه‌گهی راگه‌پاند ۵
له‌هوراندا دم‌فه‌رموئ: (وَأَنْ تَجْهَرَ

بِأَقْوَلٍ لِّأَلِهِ يَغْلَمُ السُّرَّ وَأَخْفَى) ۵
 دهشگوترئ: (جَهَرُ الْكَلَامِ): قسهکهی
 راگه یاند به دنگی بهرز.
 جَهَرُ الشَّيْءِ: به بی پهرده چاوی پیکهوت ۵
 نامادهی کردو مهزندهی کرد.
 جَهَرَتِ الشَّمْسُ فَلَانًا: خور چاوی فلانی
 تیگداو نه بیینی.
 جَهَرُ الْأَرْضِ: به نه شارمزیی ریگاکهی
 بری.
 جَهَرُ الْجَيْشِ وَالْقَوْمِ: له پیش چاوی سوپاو
 خه تکه که زور بوون.
 جَهَرُ الشَّيْءِ فَلَانًا: نهوشته له پیش چاوی
 فلانکس زور گهورمبوو ۵ روخسارو
 جوانی سهرنجی راکیشا ۵ له ووصفی
 پیغه مبهردا گوتراوه: (مَنْ رَأَى
 جَهْدَهُ) ههرکه سچ چاوی پی
 بکهوتایه سهرنجی راده کیشاو لی
 سهرسام دمبوو.
 جَهَرُ فَلَانِ الْبُتْرِ: فلانکس بیره کهی له
 قورپو لیته پاک کردهوه ۵ ناوی ئی
 هه ئینجا ۵ هه لی کهند تا گه یشته
 ناو.
 جَهَرُ السُّقَاءِ: مهشکه کهی هه ژاندو
 رونه کهی ئی دهرهینا.
 جَهَرُ الْقَوْمِ: به ناکاو له بهرمبه یاندا
 به سهریدا دان و غافلگیری کردن.
 جَهَرُ الْإِنْسَانِ وَغَيْرِهِ جَهْرًا: چاوی به تیشکی
 خور تیک چوون و هیچی نه بیینی.
 جَهَرَتِ الْعَيْنُ: چاوی زهق بوو ۵ چاوی
 دهرپهری، تَوَزَّكَ خَيْلٌ وَفَيْحٌ بُوو.

جَهَرُ الْفَرَسِ: نه سه که سپاتییه کهی
 هه موو ناوچه وانی گرتیهوه.
 جَهَرُ الْإِنْسَانِ جَهْرَةً وَجَهْرًا: جهستهی پی
 گهیو و خوی قایم کردو روخساری
 جوان بوو ۵ (هو أجهر وهي جهراء).
 جَهَرُ الصَّوْتِ جَهْرَةً وَجَهْرًا: دنگی بهرز
 بیوه.
 جَهَرُ فَلَانٍ: فلانکس جهستهی ریک و پیک
 بوو و خوی داپشت ۵ روخساری
 جوان و شیرین بوو ۵ (هو جَهْر).
 أَجْهَرُ: رایگه یاند، دهری خست.
 أَجْهَرُ بِالْكَلَامِ: قسه کهی دهرخست،
 ناشکرای کرد.
 أَجْهَرُ فَلَانٍ: فلانکس به دنگ گهوره
 ناسراوه ۵ یان مندالی جوانی بوون.
 جَاهَرَةٌ بِالْعِدَاوَةِ: دهست پیشخهری کرد
 له دوژمنایه تیدا.
 جَاهِرٌ بِالْأَمْرِ: کاره کهی له لا درکاند.
 جَهْرُورُ فَلَانٍ: فلانکس دنگی
 بهرز کردهوه.
 جَهْرُ الْهَدِيثِ: قسه کهی ناشکرا کرد.
 تَجَاهَرُ فَلَانٍ: فلانکس دهری خست که
 چاوی زمعیفه.
 اجْتَهَرَ الشَّيْءُ: به بی پهرده شته کهی
 بیینی.
 اجْتَهَرَ الْجَيْشُ وَالْقَوْمُ: به مانا (جَهْرَهُم) دئ.
 اجْتَهَرَ فَلَانًا: له چاو فلانکس دا زور
 گهورمبوو، جوانی روخساری
 سهرنجی راکیشا ۵ دهگوترئ: (اجْتَهَرَ

البُر: بیرمکه‌ی له قورپو لیته پاک

کردهوه ۵ ناوی ئی دهره‌ینا.

الجَهَار: به ناشکراو عه‌له‌نی ۵ ده‌گوترئ: (لَقِيَه نَهَاراً جَهَاراً).

الجَهْر: ماومپیک له رۆژگار ۵ سالیکی ته‌واو.

جَهْرُ الرَّجُل: شیوه‌و روخساری پیاوه‌که ۵ ده‌گوترئ: (ما احسن جَهْرُهُ).

الجَهْرَاءُ مِنَ الْأَرْض: زه‌وییه‌کی بانو پۆرو بی دارو دره‌خت بی گردو شیوو درکه شاخ ۵ بانووی سه‌ر دهشت و بان.

الجَهْرَاءُ مِنَ الْقَوْم: کۆمه‌ل و پیرو تاقمیان ۵ پیاو ما‌قوئل و ریش سپیان.

الجَهْرَاءُ: نه‌وه‌ی ناشکراو دیار بی ۵ بی په‌رده‌و داپۆشه‌ر بی ۵ قورئان ده‌فه‌رموئ: ﴿لَنْ تُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً﴾.

الجَهْرُ: پیاوی نازاو چاو نه‌ترس.

الجَهْرُ: دره‌وشاوه ۵ ده‌گوترئ: (رَجَّة جَهْرٍ) روناکایی روخساری دیاره.

الجَهْرُ مِنَ اللَّبَن: نه‌و ماسته‌ی له‌گه‌ل ناوه‌که تیکه‌ل نه‌بووبی به کلۆیی مابیته‌وه.

الجَهْرَةُ: (جَهْرَةُ الْإِنْسَان): لایه‌نه ناشکراکانی ئاده‌میزاد.

الجَهَارُ: نه‌و که‌سه‌ی سروشتی وابی به دهنگی به‌رز قسه‌ بکا ۵ هه‌روا ناوه

بۆ موکه‌به‌ره‌و میکروڤۆن.

المَجْهَرُ: میکروڤسکۆپ، (ك: مجاهر).

الْمَجْهَرُ مِنَ الْأَصْوَات: دهنگیکه زه‌بزمبه‌ی هه‌یه له‌گه‌ل نه‌و دهنکه زه‌بزمبه‌یه دوو وهته‌ری دهنگی له‌ گه‌رودا زه‌بزمبه به‌رئک و پێک دپننه‌ کاپه‌وه.

جَهْرٌ عَلَى الْجَرِيح جَهْرًا: په‌له‌ی کرد له کوشتنی برینداره‌که‌و زوو له‌ناوی برد. أَجَهْرٌ عَلَى الْجَرِيح: به‌مانا (جَهْرٌ) دئ ۵ له‌ هه‌دیشی ئیبنو مه‌سه‌عود دا هاتوو ده‌لئ: (أَنَّهُ أَتَى عَلَى ابْنِ جَهْلٍ وَهُوَ صَرِيحٌ فَأَجَهَرَ عَلَيْهِ).

جَهْرَةٌ: جیازییه‌که‌ی بۆ ئاماده‌کرد ۵ قورئان ده‌فه‌رموئ: ﴿فَلَمَّا جَهَزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ﴾.

تَجَهَّرَ لِلأَمْر: خۆی بۆ کاره‌که ئاماده‌کرد. الْجَهَازُ: پێداویستی کاروان و بارو بارگه‌نه‌و نه‌و کالابه‌ی به کاروانه‌که‌یه.

الجَهَاز: پێداویستی هه‌موو کارێک پێی ده‌گوترئ: (جَهَاز). ده‌گوترئ: (جهاز العروس، جهاز الجيش، جهاز الميت) ۵ له‌ زیندوا (جَهَاز) یان (جَهَاز) نه‌وه‌یه ئامیڕیکی جه‌سته ئه‌رکیکی تایبه‌تی و گرنگ نه‌نجام بدا وه‌کوو (جهاز التنفس) (جهاز الهضم) ۵ هه‌روا به‌ مه‌کینه‌ی ئامیڕیک ده‌لئ: که کارێکی تایبه‌تی پی نه‌نجام بدرئ وه‌کو (جهاز التقطير، جهاز البخير) ۵

ھەروا بە کۆمەئیک خەئک
دەگوترئ: کارئکی تایبەتی و گرنک
نەنجام بدەن وەکوو (جهاز الدعاية)
(جهاز الاستخبارات، جهاز
الاجاسوسية).

الْجَهِيْزُ: دەگوترئ: (صوت جَهِيْزُ):
دەنگیکە پەلە پەلە تێداپە.
فەرس جَهِيْز: نەسبیکى قالب سوکە ە
(فەرس جَهِيْز الشد) نەسبیکە گورج و
گۆل و بەرپاپەرە.

الْجَهِيْزَةُ: گورگ ە ورج، بئچو ورج.
جَهِيْزَةُ: ناوی ئافەرەتیکە ھەموو قسەى
وتار بئزو قسەکەرەکانى گەلەکەى
بپرى و کێشەکەى یەکاڵا کردەو؛
نەو ە بوو کۆمەئیک خەئک کۆ
بووونەو ە بۆ صولج و کوزاندنەو ە
خوینیک لە پریکا ئافەرەتیک کەناوی
(جَهِيْزَة) بوو ھاتە زورەو ە و تى
بکوزەکە لەلایەن خزمى کوزراو ەکە
کوزراپەو ە! نیتەر خەئکەکە بە
یەکتریان گوت (قطعت جَهِيْزَة قِرْلَ
کل خطیب).

جَهَشَتْ نَفْسُهُ جَهَشَانًا وَجَهَشًا وَجَهْرَشًا:
جولایەو ەو خەریک بوو لە پرمەى
گریان بدا.
جَهَشَ الصَّبى الى أمه: منالەکە بۆلای
دایکى روانى و لە پرمەى گریانى دا
ە لە ھەدبەشدا ھاتوو ە دەلئ:
پێغەمبەر (د.خ) لە ھودەیبیبیە

دەلئت: (فَجَهَشْنَا الى رسول الله)
سەپرى پێغەمبەرمان کردوو
خەریک بوو لە پرمەى گریان
بدەین.
جَهَشَ للشوق والحزن والبكاء: خۆى بۆ
خۆشى یان ماتەم و گریان ئامادە
کرد.

جَهَشَ الى القوم: ھات بۆلای قەومەکە.
جَهَشَ فلان من أرض الى أرض: فلان
بەپەلە لە فلان شوینەو ە ھات بۆ
فلان شوین.

جَهَشَ من الشيء: لەشتەکە ھەلات.
جَهَشْتُ الىه نفسه جَهْرَشًا: ویستی خۆى
بپرشینیتەو ە.

جَهَشَ الصبى الى أمه: مندالەکە دایکى
بینى و خەریک بوو بگری.

أَجَهَشَ: ویستی بگری ە دەگوترئ:
(أَجَهَشَ للبكاء و بالبكاء) لە
ھەدبەشدا ھاتوو ە: (فَسَأْنِي فَأَجَهَشْتُ
بالبكاء).

أَجَهَشْتُ الىه نفسه: ھێلنجى ھاتى و
رشایەو ە.

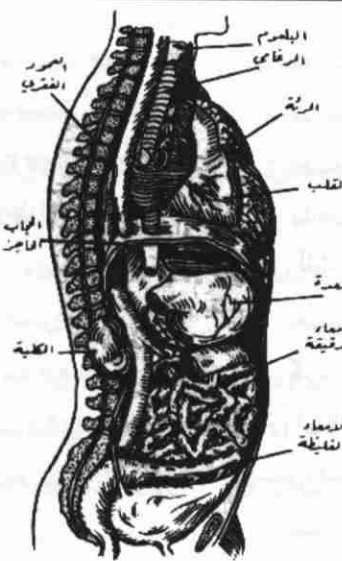
أَجَهَشَ فلاناً عن الأمر: پەلەى لە فلان
کرد.

الْجَهَشَةُ: کۆمەئیک ئادەمیزاد ە فرمیسک
کە لەکاتى گریاندا ھەلدەو ەرن.

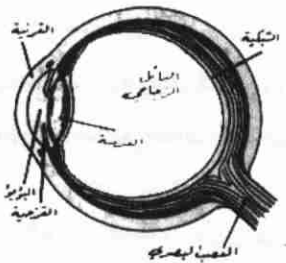
جَهَشَ فلاناً: بەسەر فلان دا سەرکەوت ە
دەگوترئ: (جَهَشَهُ عن الأمر) لەو
کارە دوورى خستەو ە.

جهاز الشم

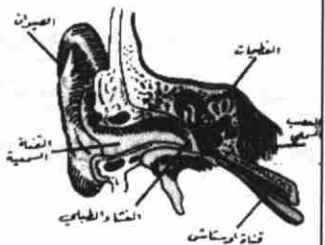
أجهزة الهضم

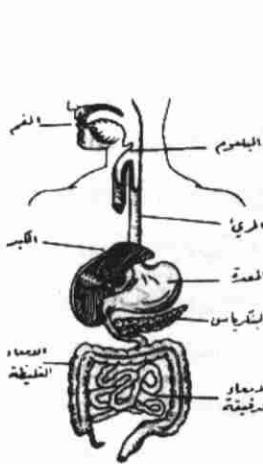
جهاز البصر

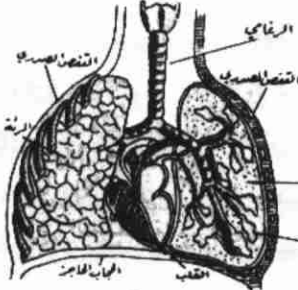
جهاز الذوق

جهاز السمع

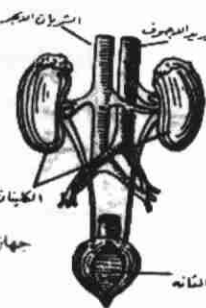
جهاز الهضم

جهاز التنفس

جهاز الدم

جهاز البول

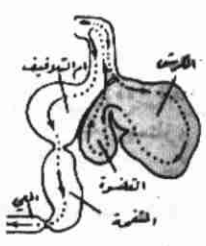
جهاز التنفس عند السمك

أجهزة السمك الداخلية

جهاز الهضم عند الدجاجة

جهاز الهضم عند الحيوانات المجترة

أَجْهَضْتُ الْحَامِلُ: نافرته که مندا له که ی
به ناکامی له بار خوی برد ۵
دهگوتری: (أَجْهَضْتُ جَنِينًا) گورپه که ی
له بار خوی چواند ۵ له حه دیندا
هاتوو: (فَأَجْهَضْتُ جَنِينَهَا) هی مجهض
ومجهضه: (ك: مجامض ومجاهض) ۵
منداله له بار چوو که پیی دهگوتری:
(مُجْهَضٌ، جِهِيضٌ).

أَجْهَضَ الْجَارِحَ عَنْ صِيْدِهِ: تازیپه که ی له
نیچیره که دوور خسته وه.

أَجْهَضَ عَنْ مَكَانِهِ: شته که ی له شوینی
خوی جولاندو لای برد.

أَجْهَضَ عَنْ الْأَمْرِ: په له ی کرد له کاره که
۵ له حه دیندا هاتوو دهلی:
(فَأَجْهَضَهُمْ عَنْ أَتْقَانِهِمْ يَوْمَ أَحَدٍ).

جَاهَضَهُ عَنْهُ: داکوکی لی کردو نه بهیشت
بچی بولای ۵ له حه دینی
موحه ممدی کوری مه سله ممد
هاتوو ۵ (قصد يوم أحد رجلاً، قال:
فَجَاهَضَنِي عَنْهُ أَبُو سَفْيَانَ).

الْإِجْهَاضُ: له بار چوونی زارو که له
مندالان بیته دمر وه پش نه وه ی
تهدنی زارو که بگاته چوار مانگ.
الْجَاهِضُ: نه وه ی له دووگی خوشتر
به رزده بیته وه.

الْجَاهِضَةُ: جاشه که ی ته مهن په ک
سان.

الْجَهَاضُ: میوه ی دره ختی نیراک.

الْجِهِيضُ: مندالی له بار چوو.

الْجِهَاضَةُ: خوشتری پیر.

الْجِهِيضُ: به مانا (الْجِهِيضُ) دی.

الْمِجْهَاضُ: نه وه نافرته ی مندالی بو
رانه وهستی هه رکه مندالی له سکی
کهوت پاش ماوه په ک له باری بچی،
(ك: مجاهض) ۵.

تَجْهِيضٌ: خوی رانواندو ته که ببوری
کردو خوی به زل زانی.

الْجَهِيضُ: که سیک دهم و جاو گه وره و
خپرو هه د نه ستورو که ته بی ۵
ناویکی شه بو شیر.

جَهَلْتُ الْقُرْ: مهنجه له که زور کوئی، به
پیچه وانه ی مانای (تَحَلَّمْتُ) ۵.

جَهَلْتُ فَلَانَ عَلَى غَيْرِهِ جَهْلًا وَجَهَالَةً:
فلان که س رهفتاری ناشیرینی له گه ل
فلان که س کرد ۵ له فورئاندا هاتوو
دهفه رموی: (قَالُوا أَتُخِلُّنَا هُزُؤًا قَالَ
أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ).

جَهَلْتُ الشَّيْءَ وَبِهِ: شته که ی نه زانی،
به شته که ی نه زانی ۵ فورئان
دهفه رموی: (أَنْ تُصَيِّرُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ
تُصَيِّرُونَا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ).

جَهَلُ الْحَقِّ: حه قی به زایه دا ۵ (هو جاهل)،
(ك: جُهَالٌ، جَهْلَةٌ جُهَلَاءٌ....).

أَجْهَلُهُ: وای لی کرد نه زان و نه قام بی.

جَهْلُهُ: به نه قامی له قه لدم دا، نیسه ته ی دا
بو نه زانی ۵ خستییه ناو حاله ته ی
نه قامی و سر لی شیوان و نه زانییه وه.

إِجْهَلَهُ الْقَضِبُ وَالْأُتْقَةُ: رق هه لسان و
ده مارگیری وایان لی کرد راستی
نه بین و جاهیل بی.

تَجَافَلَ: خوئی به نهزان نیشان دا
هرچه نده نهزان نه بوو.

اِسْتَجْهَلَهُ: به نهقامی له قهلم دا ۵ به
نهقام و کال قامی هاته بهرچاو ۵
ههلی نا بؤ نهقامی ۵ له حه دیشی
نیبنو عه بپاسدا هاتوو دمه رموی:
(من استجهل مؤمناً فعليه إثم) ههر
که سیك موسولمانیک ههلی بؤ
نهقامی نهوه تاوانی نهوه که سهی له
نهستویه ۵ ههروا (استجهل) به مانا
سوکایه تی پیکردنیش هاتوو.

اِسْتَجْهَلَ الرِّيحُ الغُصْنَ: بایه که لقو
پوپی دره خته کهی جولاندهوه.
الْجَاهِلُ: شیر.

الجاهلية: نهوه سهردهم و رۆزگاره
عهربه پيش هاتنی نیسلام ۵
قورئان دمه رموی: ﴿وَلَقَدْ رَفَعْنَا فِي
بُيُوتِكَ وَلَآ تَبْرُجْنَ تَبْرُجَ الْجَاهِلِيَّةِ
الْأُولَى﴾ ۵ ههروهه و شهی (الجاهلية)
به مانا نهوه رۆزگارانه دئ که
دهکه ویتنه نیوان هاتنی دوو
پنغه مبهروه که پیی دهگوترئ:
زهمانی (فیرمئ).

الْجَهْلُ: له زاراهوی زانا که لامیه کاند
نهوهیه بروات به شتیک بی به
پنچه وانهی واقعه کهی ۵ (جهل
دوو به شه): (۱) الجهل البسيط:
نهبوونی زانیاری دهربارهی شتیک ۵
(۲) الجهل المركب: بریتیه لهوهی

برواتوایی فلان شت بهو جوړمیه له
واقعه شدا به پنچه وانهوه بی.
الْجَيْهَلُ: داریکه (کوله و مزیکه) پشکو ناگری
بی تیکه له دهرین ۵ بهردی گه وره.
الْجَيْهَلَةُ: داریکه پشکو ناگری بی تیک
هه لده درین.

الْمِجْهَالُ: حوشریکه به هیواشی برهوا.
الْمِجْهَلُ: سارابه که نیشانهی ریگا و بانی
تیدا نه بی ۵ دهگوترئ: (أَرْضٌ مِجْهَلٌ):
زهویه که ئاده میزاد سهری لی دهرناکا
نا توانی پیدای برهوا، (ك: مِجْهَلٌ).

الْمِجْهَلُ: به مانا (الجهلة) دئ.
الْمِجْهَلَةُ: نهوهیه پال به ئاده میزادهوه
بنی بؤنه قامی و نهزانی ۵ له
حه دیشدا هاتوو دمه رموی: (الولد
مِخْلَةٌ مِجْهَلَةٌ).

الْمِجْهَلَةُ: به مانا (الجهلة) دئ.
المجهول من النوق: نهوه حوشرمیه سک
نهکا ۵ زهویه که نیشانه و کیوی تیدا
نه بن.

جَهْمٌ جَهْمًا: به دهم و چاویکی
ناشیرینهوه پیشوازی لی کرد قسهی
رهقی پی گوت ۵ دهگوترئ: (جَهْمَنِي
بما اكره) قسهی ناشیرینی پی گوتم.
جَهْمٌ جَهْمًا: به رویه کی ناشیرینهوه
پیشوازی لیکرد.

جَهْمٌ جَهْمًا وَجَهْمَةً: دهم و چاوی گرز
بوو، روی ترش کرد ۵ دهگوترئ:
(جَهْمٌ وَجَهْمٌ).

أَجْهَتِ السَّمَاءُ: ناسمان هه وریکی بی
بارانی پیوهیه.

إِجْهَتُمْ: که وته ناو تاریکایی کۆتایی
شه ووه ۵ له تاریکی کۆتای شه ودا
رۆیی.

تَجْهَتُمْ: رله: به مانا (جَهْمَةُ) دئ ۵ له
حه دیشدا هاتوو ده ئی: (الی من
تکلی؟ الی عدو یتجهمنی) به کیم
ده سپیری؟ به دوژمنیک که به پوی
گرژوهه پیشوازیم لی دمکا.

تَجْهَمُ الْأَمْلُ فَلَانًا: هیواو ناوات فلانی
نه گرتوه، ناواته که ی نه هاته دی.
الْجَهَامُ: هه وریک بارانی پیوه نه بی ۵
ده گوتری: (جاءنی بهذا الأمر بجهام)
شتیکی بی خیرو بی بی بۆ هی نام.
الْجَهْمَةُ: مه نجه لی گه ووه.

الْجَهْمَةُ: تاریکایی کۆتایی شه و.
الْجَهْمِيَّةُ: پی پیکن له خه واریجه کان له
مورجینه کان که رپه و ی جه همی
کور ی صفوانن.
الْجَهْرُ مِنَ الرِّجَالِ: پیای لایازی بی
ده سلات.

الْجَيْهَانُ: زمعه هان.
جَهَن جُهْرًا: نزیک بووه ۵ پی گه یشت.
الْجَهَالَةُ: که نیه کی گهنج و تازه
پیگه یشتوو.

الْجَنْ: روو گرزی.
الْجَهْنَةُ: تاریکی کۆتایی شه و.
جَهْنَةُ: هۆزیکن له خیلی قوزاعه ۵

ده گوتری: (فلان جَهْنَةُ الأخبار):
هه والی راست لای فلانه.

الْجَهْنَامُ: جالی قول ۵ بیریک زور قول
بی.

جَهْنَمُ: ناویکه له ناوی نه و شوینه ی خودا
تاوانبارانی تیدا سزا ددها واته:
دۆزه خ.

جَهْنَمِيَّةُ: گو له جه هه نه می؛ گو ئیکه له
باغچه ی مالان و باغچه گشتیه کاندای
بۆ جوانی دهر ویندری.

جَهْتِ السَّمَاءُ جَهِي: ناسمان ساو بوو
هه وری پیوه نه ما.

جَهِي الْيَتَى: خانوو که ویران بوو.
جَهِي فلان: فلان که س سهری روتایه ووه
توکی پیوه نه ما.

أَجْهَتِ السَّمَاءُ: به مانا (جَهْتِ) دئ.
أَجْهَى الْقَوْمُ: ناسمان بۆ نه و نه ته ووه ساو
بوو.

أَجْهَى الطَّرِيقُ: ریکه که ناشکرا بوو،
دهر که وته ۵ ده گوتری: (أَجْهَى له
الطريق والأمر): ریکاکه و کاره که بۆ
فلان که س رون بووه ووه.

أَجْهَى الْخَبَاءُ: ماله که ۵ خیمه که،
رهماله که، بی پهرده بوو.

أَجْهَى فلان عليه: فلان که س رز دو
چروک بوو.

أَجْهَتِ الْمَرْأَةُ عَلَى زَوْجِهَا: نافرته که
نه زۆک بوو مندالی له سکی
نه که وته.

أَجْمَى الطَّرِيقَ وَالْبَيْتَ: رینگاکه‌ی رون
کرده‌وه ماله‌که‌ی بۆ دیاری کرد.

جاهاه: شانازی به‌سه‌ردا کرد.

جَهَى الشَّجَّةَ: برینه‌که‌ی گه‌وره‌کرد.

الجاهى: ناشکرا، ده‌گوترئ: (آناه جاهیا)

به ناشکرا هات بۆ لای.

الْمُهْرَةُ: ته‌پۆلکه، گرد.

جَابَ الطَّيْرُ جُرْبًا: باندده‌که که‌وته خوار.

جَابَ فُلَانُ الشَّيْءَ: فلانکه‌س شته‌که‌ی

برپیه‌وه ۵ ناوهرپاسته‌که‌ی برپیه‌وه،

کونی تیکرد.

جَابَ التَّغْلُ: نه‌عله‌که‌ی داپشت.

جَابَ الصَّخْرَةَ: به‌رده‌که‌ی تاشی ۵ قورشان

ده‌هرموی: ﴿وَكُمُودَ الَّذِينَ جَاءُوا

الصَّخْرَ بِالْوَادِ﴾.

جَابَ الْأَرْضَ وَالْفَلَاتَ وَالْبِلَادَ: به‌ناو

زه‌وییه‌که‌دا رۆیشت ده‌شته‌که‌ی بری

ولاته‌که‌ی بری به پیندا رۆیشتن.

جَابَ الْخَيْرَ الْبِلَادَ: هه‌واله‌که به‌ناو ولاته‌دا

بلا‌وه‌ی کرد.

جَابَ الظَّلَامَ: چووو ناو تاریکاییه‌وه.

أَجَابَتِ الْأَرْضُ: زه‌وییه‌که گیای رواند.

أَجَابَ فُلَانُ فُلَانًا: فلان وه‌لامی

هرسیاره‌کانی فلان‌ی دایه‌وه ۵

ده‌گوترئ: (أجاب عن السؤال):

وه‌لامی پرسیاره‌که‌ی دایه‌وه.

أَجَابَ طَلَبَهُ: داواکه‌ی قبۆل کرد ۵

نیشه‌که‌ی بۆ جی‌به‌جی کرد ۵

له‌قورناندا هاتوو ده‌هرموی: ﴿لَبَّيْ

قَرِيبَ أَجِبْ دَغْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ﴾.

جَارَتُهُ مُجَابَرَةً وَجَوَابًا: هه‌ریه‌که له

به‌رامبه‌ره‌کان وه‌لامی شه‌وی تری

دایه‌وه.

جَرَّبَ الْقَمْرُ: مانگ دونیای روناک

کرده‌وه ۵ ده‌رکه‌وت.

جَرَّبَ عَلَى فُلَانٍ بَتْسَ: به مه‌ته‌ل

فلانکه‌سی پاراست.

جَرَّبَ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی ناو بۆش کرد ۵

ناوهرپاسته‌که‌ی بری کونی کرد ۵ له

حه‌دیثدا هاتوو ده‌لی: (أخذت

أهَابًا مَطْرُونًا لِفُجُوبِ).

جَرَّبَ الْمَطْرُ الْأَرْضَ: بارانه‌که هه‌ندئ له

زه‌وی گرته‌وه وه‌ندیکی نه‌گرته‌وه

واته له هه‌ندئ شوئن باری وه

هه‌ندئ شوینی تر نا.

اجْتَابَ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی کون کرد،

چووو ناوی.

اجْتَابَ الْبَيْتَ: بیرمه‌کی هه‌لکه‌ند.

اجْتَابَ الْبِلَادَ وَالْفَلَاتَ: ولات وه‌دشت وه

سارای ته‌ی کرد پیاندا تیپه‌ری.

اجْتَابَ الْقَمِيعَ: کراسه‌که‌ی له‌به‌ر کرد

له هه‌دیثدا هاتوو ده‌هرموی:

(آناه مجتبی النمار).

اجْتَابَ الظَّلَامَ: چووو ناو تاریکییه‌وه.

الْجَابَ: هه‌لقیشا، ده‌له‌ت بوو برپایه‌وه.

الْجَابَ السَّحَابُ: هه‌وره‌که لاجوو.

الْجَابَ الظَّلَامَ: تاریکی لاجوو نه‌ما،

دونیا روناک بوو.

تِهَارِبُ التَّرْمُ: نهو قهومه ههندیکيان
وهلامی ههندیکيانی دایهوه داخوازی
یهکتریان هیناه دیو ریک کهوتن.
استجابۀ: وهلامی بۆ نارددهوه.

استجاب له: گوئیستی همرمانهکهی
بوو داواکهی جی بهجی کرد
قورئان دمه رموی: ﴿فَلْيَسْتَجِيبُوا
لِي﴾.

استجاب الله فلاناً وله رمنه: خودا
دوعای فلانکهسی قبول کردو
داخوازییه کهی بۆ هیناه دی.
استجریه: داوای وهلامی لیکرد.
الْجَابَةُ: وهلام، دهگوتری: (أَسَاءَ سَمْعاً
فَأَسَاءَ جَابَةً).

الجواب: وهلامی پرسیار، به پیرهوه هاتنی
داخوازی، رمدگردنه وهی داوا،
وهلامدانه وهی نامه، وهلامی رهخنه
دهنگی باننده له حه دیتدا هاتووه
له باسی دروستکردنی کابه دا
دمه رموی: (لَسَمْنَا جَوَاباً مِنَ السَّمَاءِ
فَإِذَا بَطَارُ اعْظَمَ مِنَ النَّسْرِ) له
زانستی موسیقادا به ئاوازی هه شتم
دهگوتری له پلهکانی موسیقادا.

الْجَوْبُ: کراسیکه نافرمت له بهری دهکا
مه تهل له دولچهی گهوره له جور،
دهگوتری: (يَإَيُّهَا جَوْبَانُ مِنْ خَلْقِ)
فلانکهس دوو جور رهوشتی تیدایه
له سهر هیج جوریکیان بهردهوام نابی.
الْجَوْبَةُ: کهلو کهلین له هه وردا پان له
کیودا هه روا همر چالو دۆلکی بهر

فراوان له دهشتای روتنه نیوان دوو
کیو له کۆلانی نیوان دوو خانوو
چالایی زهوی کهم درهخت له مه تهل.
الجواب من الرجال: گه پیدهو رهوتهنی
هه میسه بی.

الْجَوَابُ: ئاسنی پرپنده شتی تری پی
بپر دیته وه له ئامیری شت کون
کردن له برین.

الْجَوْبُ: ئاسنیک شتی پی بپر دیته وه
مه تهل له کراس نافرمت له بهری بکا.
الْمَجْرُوبَةُ: وهلام.

جَوْتُ جَوْثًا: سکی له سهروه گهوره بوو
سکی له خواریوه داچۆرا (هر أجوث
وهی جَوْنَاءَ)، (ك: جَوْتُ).

جاح فلان: فلانکهس مالو سامانی
خرمهکانی فهوتا له وازی له بهلکه
هیئانه وه هیئا شتی تری رهچاو کرد.
جاحت الجانحة المال: بهلاکه مالو
سامانه کهی فهوتاندو له بیخ دهری
هیئا دهگوتری: (أَعَاذَكُمُ اللَّهُ مِنْ
جَوْحِ الدَّهْرِ): خودا له بهلای زهمانه
بتانپاریزی.

أَجَاحَتِ الْجَانِحَةُ الْمَالَ: بهلاکه مالو
سامانه کهی فهوتاند.

جَوَّحَ رَجُلًا: قاجی روت کرد پیخواس بوو.
الْأَجْوَحُ: پان و پۆر له هه موو شتیك،
(وهی جَوْحَاءَ)، (ك: جَوَّحَ).

الْجَانِحَةُ: بهلاو کارهسات که توشی مالو
سامانی پیاو دهبیو له ناوی دمبا له
زاراوهی شه رعراناندا بریتیییه له

به لاؤ نافاتیک له ناسمانه وه هاتبی
 بهرو بوومو میوهی له ناو بردبی
 هه مووی له ناو بردبی یان هه ندیکى.
 سنة جاعة: سالیکی قاتو قری.
 الْجَوْحُ: کاله که شامی.
 الْجَوْحَةُ: کارساتو به لای ناسمانی.
 الْجَوْحُ: نهو که سهی پیویستی به
 هه موو شتیکی بی، (ک: مجارح).
 جَاخ السِّلْ الرادي جاخه: لافاوکه
 قهراخ و بیجاغی شیوه که ی دادری.
 جَوْخ السِّلْ فلاناً: لافاوکه فلانکه سی
 له ناو برد، کوشتی.
 تَجَرَحْتَ الْبُئْرُ: بیرکه تیک روخا.
 تَجَرَحْتَ الْقَرْحَةَ: دومه له که به جه قو
 شهقی برد.
 الْجَوْحُ: خویندان، توره که به که له خوری
 رنگ کراو ده چندی.
 الْجَوْحَةُ: چال.
 جَادُ جَوْدَةٍ: باش بوو، (جاد العمل) کرده وه که
 باش بوو، (ک: جیاد و جیالده).
 جَادُ الرَّجُلُ: کاری باشی کرد قسه ی چاکی
 کردن، (هو مجراد).
 جَادُ الْفَرَسُ: نه سپی چاک بوو.
 جَادُ الْفَرَسُ فِي عَذْرِهِ: نه سبه که تیژ رهو
 بوو (لهو وهي جواد) ه له په ندی
 پیشیناندا هاتوو ده لی: (ان الجواد
 قَدْ يَغْتَرُ) نه سپی ره سه نیش
 هه لهنگوئ ه به که سیک ده گوئری:
 زوریه ی کرده وه کیانی باش یو

جَارِيكَ هه له بکا، (ک: جیاد).
 جَادُ فُلَانٍ جَوْدًا: فلانکه س سه خاومتی
 نواند، مائی به خشی.
 جَادُ بِنَفْسِهِ جَوْدًا وَجَوْدًا: نزیك بوو گیانی
 دهرچی، بهری.
 جَادُ الْمَطَرُ: باران زور باری.
 جَادُ الْعَيْنُ: چاوکه فرمیسی زور پشت.
 جَادُ الْمَطَرُ الْأَرْضُ: باران لهو زهوییه باری،
 گرتیه وه ه ده گوئری: (جَادُ الْمَطَرُ
 الْقَوْمُ) بارانه که نهو خیله و زهوی و
 ولاتیانی گرتیه وه ه له هه دیتدا
 هاتوو ده فهرموی: (ترکت اهل مكة
 وَقَدْ جَدُوا).
 جَادُ الْهَرَى فُلَانًا: سوزو دلداری فلانکه سی
 نه خوش خست، به سهریدا زال بوو،
 پرستی ئی بری.
 جَادُ النَّعَاسُ فُلَانًا: وه نه وز به سهر فلاندا
 زال بوو، (هر جالده).
 جَادُ فُلَانًا: له سه خاوتدا به سهر
 فلانکه سدا زال بوو.
 جَيِّدٌ فُلَانٍ جَوَادًا: فلانکه س تینووی بوو.
 جَيِّدٌ مِنَ الْعَطَشِ: له تینواندا به هیلک
 چوو، خه ریک بوو بهری ه ده گوئری:
 (انى لأَجَادُ إِلَى لِقَائِهِ): نارمزی دیتنی
 ده که مو دهریم بولای.
 أَجَادَ: کاری باشی نه نجامدا، قسه ی
 چاکی کرد، ده گوئری: (أَجَادَ الشَّيْءُ
 وَلِهَ): وای لیکرد باش بی ه له
 کارمه دا نیشی باشی کرد.

أَجَادَ فُلَانٌ: فَلَانُكَ هَسْ بُووْ بَهْ خَاوَمَنِي
 نَهْسَبِي چاك ۵ له حه دپندا هاتوو
 دهفه رموي: (بَاعَدَهُ اللهُ مِنَ النَّارِ
 سَبْعِينَ خَرِيفًا لِّلْمُضْمَرِ الْجَدِ).

أَجَادَتِ فُلَانَةٌ: فُلَانٌ نَافَرَتِ مَنَدَائِيكِي
 سه خي سروشتي بووه.

أَجَادَ فُلَانًا: بَهْ سَهْ خِي سِرُوشْتِي لَه
 قه لَه م دا.

أَجَادَ فُلَانًا النَّقْدَ وَالشَّيَابَ: پاره ي باش،
 قوماشي باشي دابه فلانكهس.

أَجَادَ الْجُودَ الْأَرْضَ: بارانه كه له
 زهويپه كه ي دا.

أَجَادَ الْجُودَ فُلَانًا: باران فلانكه سي
 كوشت.

أَجُودٌ: كاري باشي كرد، قسه ي چاكي كرد ۵
 بوو به خاومني نه سپي باش و رهسن.

أَجُودَ الشَّيْنَى وَفِيهِ: شته كه ي به باشي
 نه نجامدا.

جَارِدَةٌ: له سه خاومتيدا له وي تيپه پراڼد.
 جُودُ الْفَرَسِ فِي عَدْوِهِ: نه سپه كه له

روښتن دا زور باش بوو.
 جُودَ الشَّيْنَى: شته كه ي چاك كرد.

تَجَادَرَا فِي الشَّيْنَى: سه پريان كرد ناخو
 كاميان نيشه كه ي باشر نه نجامداوه.

تَجَادَرَا فِي الْمَحَاوَرَةِ: سه پريان كرد بزنان
 كاميان به لگه كه ي به هيزتره ۵ له

حه دپندا هاتوو دهگوتري: (نظروا
 إِلَيْهِمْ أَجُودَ حَدِيثًا).

تَجَرَّدَ فِي الْعَمَلِ: دهست رهنگيني له

كاره كه پيدا كرد.

تَجَرَّدَ الشَّيْنَى: شته كه ي هه لېزاردو داوای
 كرد شتيكي باش بي.

استجاد الشَّيْنَى: به مانا (تَجَرَّدَ) هاتوو ۵
 به باشي له قه لَه م دا.

استجاد الْفَرَسِ: هيوای خواست
 نه سپه كه ي نه سپي رهسن بي ۵

به دواي نه سپي رهسندا گه را ۵
 نه سپي چاكي په پيدا كرد.

استجاد فُلَانًا: داوای به خشش و
 دمه ننده ي ليكرد.

التجاريد: باراني زور.
 المجادي: زهغه ران.

الْجُودُ: نه سپي رهسن، (ك: جِيَاد) ۵
 له قورتاندا هاتوو دهفه رموي: (إِذْ

عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافَاتُ الْجِيَادُ).
 الْجُودُ: هه نوز.

الْجُودُ: باراني زور ۵ له حه دپشي نويزه
 باراندا هاتوو دهفه رموي: (وَلَمْ يَأْتِ

أَحَدٌ مِنْ نَاحِيَةِ الْإِحْدَثِ بِالْجُودِ).
 الْجُودُ: به لای زاناياني نه خلاقه وه

رهوشتي كه خاومنه كه ي هه لدهني بو
 به خشيني نهو شته ي پيوسته

پيه خشري به بي بارته قا.
 الْجُرْدَةُ: چاك و باش ۵ باش ماني بوون، له

زاراوه ي نه هلي هكرو وردپونه ودها
 نهويه به رنك و پيكي له شتيك

شتيكي دي به دي بكا، به باشي له
 مه لزوماته وه پړوا بو لهوازييم.

جَارُ الْمَدِينَةِ أَوْ مَكَّةَ: له مهدينه دا يا له مهککه دا مایه وه.

جَارُ بَنِي فُلَانٍ وَفِيهِمْ: به هاوسنیه تی فلان بنه ماله به خته وهر بوو. جَوْرَةُ: ستمی پال دا، به ستمه مکاری له قه لهم دا.

جَوْرَ الْبِنَاءِ: بیناکه ی روخاند.

جَوْرٌ فَلَانًا: فلانکسی به زه ویدا دا، کوشتی. اجْتَوَرَ الْقَوْمُ: نهو خپله هندیکیان بوونه هاوسنی هندیکیان.

تَجَاوَرَ الْقَوْمُ: به مانا (اجتوروا) هاتووه.

تَجَوَّرَ: بؤ موطاومعه ی (جَوْرَةُ) هاتووه.

تَجَوَّرَ عَلَى فِرَاشِهِ: کابرا له سر نوښی خوی راکشا، پال کهوت.

تَجَوَّرَ خَبَاءَ اللَّيْلِ: تاریکایی شهو لاجوو نه ما.

اسْتَجَارَ بِفُلَانٍ: په نای بؤ فلانکس برد، هاواری بؤ نهو برد.

اسْتَجَارَ فُلَانًا: داوای له فلانکس کرد

که په نای بداو ترسی دوژمنی ئی بره وښتیته وه ۵ له قورئاندا هاتووه دهغه رموی: ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ﴾ ۵ دهگوتری: (استجاره من فلان): له ستم و

دهست درنژی فلان رزگاری کرد.

الْجَارُ: هاوسی؛ نهوکه سه ی مائی له په نا

مالته وه بی یان دوکانی له تنیشت

دوکانته وه بی، یان شهریکی

تیجارت بی ۵ له په ندی پیشیناندا

جَارٌ جَوْرًا: داوای نهو دی کرد په نا بدری، نه هیلدری دهستی دوژمنی بگاتی.

جَارُ الطَّرِيقِ: ریځاکه ی نه دییه وه.

جَارُ الْأَرْضِ: گزو گیاو رووه کی زه وپییه که زور بهرز بووه وه.

جَارٌ عَنِ الْقَصْدِ وَالطَّرِيقِ: له مه به ست و ریځا کلا بوو، لایدا.

جَارٌ لِي حَكْمَةٍ: له برپاره که ی ستمی کرد، ناحه قی کرد ۵ دهگوتری: (جار علیه

لِي حَكْمَةٍ): له برپاره که یدا ستمی لیکرد ۵ (هر جائز)، (ك: جَوْرَة).

أَجَارَهُ: په نای داو پاراستی، نه بهیشت دهستی دوژمنی بگاتی ۵ دهگوتری:

(أَجَارَهُ مِنْ فُلَانٍ): له دهستی فلانکس پاراستی ۵ له قورئاندا

هاتووه: ﴿وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ﴾.

أَجَارَ اللَّهُ مِنْ عَذَابِهِ: خودا له سزای خوی پاراستی.

أَجَارَ الْمَتَاعَ: کالاکه ی پاراست.

أَجَارَ فَلَانًا عَنِ الطَّرِيقِ: فلانکسی له رښازه که لادا.

أَجَارَ عَلَى الْقَوْمِ فُلَانٌ: فلانکس لادان له رښازی به سر قه ومه که دا سه پاند.

جَارُهُ جَوَارٌ وَجَوَارًا: له په نایدا نیشته جی بوو، بوو به هاوسنی ۵

پهیمانی دایه یارمه تی بدا، بیپارښی له دوژمن.

جَارُ الْمَسْجِدِ: له مزگه وتدا مایه وه بؤ خودا په رستی به مه به ستی (اعتکاف).

هاتووه دهگوتري: (قد يؤخذ الجار
بذنب الجار) ه هروا وشهى (الْجَارُ)
به مانهش دهگوتري: په نا دهر، په نا
دراو، هاوسهر (ميرد يان ژن)، سوښند
خوړو په پماندرو يارمه تيدمر، (ك):
جيرة، جيران، اجوار).

الْجَوَارُ: ناوى زوړو قول ه هروا
دهورو بهرى خانوو.
الْجَوَارُ: عه هډو به لټين و نه مان.
الْجَوْرُ: ستم، (ك): جَوْرَةٌ وَجَوْرَةٌ دهگوتري:
(عنده من المال الجور) مان و سامانيكى
زوړو له پاده به دمرى هه به.
الْجَوْرُ: شتى رهق و پتمو ه دهگوتري: (بغير
جور): حوشترى كه تمه و قه باره گه وړه
ه (سَبَلُ جَوْرٍ): لافاوېكى زوړو ترسناك
ه (غِيثُ جَوْرٍ): بارانيكى زوړو
ه ه وړه گاني به گرمه گرم.
الْجَوَارُ: زهوى كښل، جوتيار، نه و
كه سهى هه ميشه خه ريكى باخ و
بېستان بڼ و نيشيان تڼدا بكا.
جَوْرَبَةٌ: گوره ويى له بڼ كړد.

تَجَوْرَبٌ: بؤ موطاوعه (جَوْرَبَةٌ) دئ.
الْجَوْرَبُ: پوښاكى پياو، (ك): جواربه ه.
جَارُ الْقَوْلِ جَوْرًا وَجَوْرًا وَمَجَازًا: و ته كه
په سه نديكرا، و ته كه ي قبول كړدو
ته نفيزيشى كړد.

جَارُ الْعَقْدِ وَغَيْرُهُ: گرڼه سه ته كه په سه نديكرا،
گرڼى به ستو په پمانه كه ي جڼ به جڼ
كړد، روڼاندى، ره تى نه كړدوه.

جَارُ الْمَوْضِعِ: نه و شوښنه ي بړى و پيښدا
روڼى و ته ي كړد.

جَارُ بَفْلَانِ الْمَوْضِعِ: رابه رايه تى فلانى كړد
تا نه و مه ودايه ي بړى ه ده ست
درنژى كړده سهرو خسته دوا
خوى ه پاش خوى دا.

أَجَارَ عَلَى اسْمِهِ: نيشانه ي له سه ر ناوى
خوى دانا.

أَجَارَ الشَّيْءُ: رڼكه ي به شته كه ي داو به
جانيزي دانا.

أَجَارَ الْمَوْضِعَ: نه و شوښنه ي بړى و پيښدا
تيپه پري.

أَجَارَ فَلَانًا الْمَوْضِعَ: رابه رايه تى فلانى
كړد تا نه و مه ودايه ي بړى.

أَجَارَ الْعَقْدَ: گرڼى به سه ته كه ي مؤر كړدو
پښى رازى بوو.

أَجَارَ الرَّأْيَ وَالْأَمْرَ: رايه كه ي په سه نديكرا
كړدو كار كه ي نه منجا مدا.

أَجَارَ الْمَعْلَمُ تَلْمِيذَهُ: ماموستا كه ي بړوا
نامه كه ي دا به قوتابيه كه ي و
رڼكه ي دا زانيارى لى ريوايه ت بكا.

جَارُ عَنْ ذَنْبِهِ: چاوپوښى له تاوانه كه ي
كړدو لټى خوش بوو.

جَارُ الطَّرِيقِ وَنَحْوِهِ: رڼكا كه ي خسته
پاش خويه وه لټى تيپه پري.

جَوْرَ لَهُمْ دَوَابُّهُمْ: په كه په كه نازه له گاني
بؤ په پراندينه وه.

جَوْرَ الدَّرَاهِمِ: پاره كه ي قبول كړد
هه رچه نديكرا و كورپشيان تڼدا
بوو.

استجاز فلاناً: داوای له فلان کرد
رنگه ی پی بدا ریوایه تی لیوه
بگپړته وه.

الجاز: نه و که سیه به لای هو به کدا
تیپه پړ و تینووی بی جا ناوی بدمنی
پان ناموسو لمانه کان ه هروا ناوه بو
نیرگه؛ (داریکی نه ستوره رادیلدری و
نه مسهره و سهری داره کانی تری
ده خرنه سهر)، (ك: أجوزة، جیزان
جوزان).

الجازة: نه و بره ناو میه ریوار له گه
خوی هلی ده گری له فوناغ بو نه و
فوناغ پان له بیر ناووه تا ده گاته
بیره ناویکی تر ه جامه ناویک ه
به خشخو ریژ لیتان، (ك: جواز) ه.

جواز الأمثال والأشعار: نه و شیعو
په ندانن خه لك له م شاره وه
دهیاناته شاریکی تر واته زو و به ناو
خه لکیدا بلا و ده بنه وه.

الجواز: نه و ناو میه کشتو کال پان نازه
دمیخوا ته وه ه نه و ناو میه ریوار بو
پیدا ویستی ریگا له گه خوی دمیبات.
جواز السفر: پیناسه و به لگه نامه ی که
دهو لمت دمیبا به ها ولاتیان
بو نه وه ی بتوانن سفیر بکمن بو
دهر وه ی ولات همرکاتی حه زیان لی
بوو، (ك: أجوزة) ه.

أجوز من كل شيء: ناو پرستی ه له
حه دپشدا هاتوو ده فرموی: (انه قام
من جوز الليل یصلی) ه هروا به مانا

جَوَزَ الرَّأْيَ وَالْأَمْرَ: رایه که ی په سمند
کرد، فرمانه که ی جبه جی کرد.

جَوَزَ لَهُمُ الدَّرَابَ: نازه له کانی بو ناودان.
اجتاز: تیپه پړی ه ده گوتری: (اجتاز
الموضع) له و شوینه تیپه پړی.

تجاوز عن الشيء: چاو پوښی له شته که کرد.
تجاوز عن الرجل: له پیاوه که خوش بوو
ه ده گوتری: (تجاوز عن الذنب) له
تاوانه که خوش بوو.

تجاوز في الشيء: زیده روی له شته که دا
کرد.

تجاوز الموضع: به مانا (جازه) دی.

تجوز في الأمر: به ناچاری ته حه معمولی
کردو چاو لی پوښی.

تجوز عن الرجل: به مانا (تجاوز) دی.

تجوز في الصلاة: نوږزه که ی که م
کرده وه و دریزه ی پی نه دا، له
حه دپشی عه لی دا هاتوو ده فرموی:
(تجوزوا في الصلاة).

تجوز في الكلام: قسه کانی به توپکله وه
کردن.

تجوز الدراهم: دیره مه کانی قبول کردن
هر چه منده ته زویریشیان تیدا بوو.

استجاز: داوای مؤلته ی کرد.

استجاز المسافر فلاناً: ریوار که داوای
له فلان کرد هه ندیکی پاره بداتی
بو نه وه ی کالاکه ی له شوینیکه وه بو
شوینیک پی بگوپړته وه.

استجاز: داوای لی کرد نازه له کانی پان
کشتو کاله که ی بو ناویدا.

زۆرىنەى شت دئ ۵ بەروبومىك بە
كەلكى خواردن بى ۵ دارىكى جوانە
بۇ ئەساسى ناو مال بەكاردئ.
جوز اهند: دمنكى نەرجبيل.

الجزاء: بورچىكە لە بورجەكانى ئاسمان.
الجزء: تاكى گويز ۵ جامىك ناو ۵ ئەو
ئەندازە ناوەى رېبوار لەگەل خۆى
هەلى دەگرئ بۇ پىويستى رىگا لە
كانىيەكەو بە كانىياوئىكى تر ۵
جۆرىكە لە ترئ زمرە كە پىگەى
زۆر زمرە دەبئ.

الجيز: قەراخى شىو ۵ شوئىنى قەومو
زىدو نىشتەمانيان ۵ دەگوتئ: (نزلنا
جيز بى فلان).

الجزء: ئەو بىرە ناوۋىيە رېبوار لە
قۇناغىكەو لەگەل خۆى دەبىبا تا
دەگاتە قۇناغىكى تر پان كانىياو
بىرە ناوئىكى تر، (ك: جيز و جيز).

المجاز: شوئىنى تىبەر بوون ۵ (المجاز فى
الكلام) ئەومىيە لە ماناى خۆى
لايدابى وشەكە بۇ ماناىيەكى تر
بەكار ھېنرابئ.

مجازة النهر: بەردى سەر روبار.
أرض جازة: زەومىيەك دارى گويزى
زۆرى لى بى.

المجيز: سەرپەرشتىار، ەكوو ەلىو
وەمى ۵ مامۇستايەك ئىجازەبدا بە
قوتابىيەكەى.

جاس جوساً وجوساناً: رارا بوو، ھاموشى
بەناودا كرد، پىيدا بلاو بوونەو ۵

دەگوتئ: (جاسوا خلال الديار)
بەناو كۆلان ۵ ھۆبەو خىلەكاندا
بلاو بوونەو بە مەبەستى تىكدان و
شىواندىنى ولاتو تالانكردنى.

جاس الحارس وغيره: ھەرەسەكە بەشەو
بەناو مائەكاندا گەرا.

جاس الشئى: وپستى وردە وردە شتەكە
بە دەست بېئى ۵ پى لىنا.

اجناس: ھاتۇچۇى كرد.

الجرسق: بالەخانەى بچوك ۵ قەلاو
شورا.

جاش جرشاً: ھەموو شەو نەوہستاو رۆى.

تجرش الليل: بەشنىك لە شەو رۆى.

تجرش فلان: فلانكەس كەمىك لاواز بوو.

الجوش: سىنگ ۵ ناوہراست ۵ بەشى زۆرى
شەو.

الجوش: سىنگ.

الجوشن: سىنگ، زى، (ك: جواشن).

جاع جوعاً وجوعاً وجماعة: برسى بوو ۵

(تجموع الحرّة ولا تأكل بشديها) بە

كەسىك دەگوتئ خۇ بپارئىزى لە

كارى سوكانەو ئىشى نالەبار.

جاع الحى: زىندەومرەكە ناو سكى بەتال

بوو، لە پەندى پىشىناندا ھاتوۋە

دەئى: (بطن جاع ووجه مدهون)

سكى برسى و دەمو چاوى ئارايشكراو

۵ بەكەسىك دەگوتئ: بە درۇ خۇ

بە تىرو تەسەل نىشان بدا، لە

پەندى كوردى دا دەئى: (سك لە

برسا قۇرەى دئو كراس له بهرا
خشەى دئو).

جائع القدر: برسو وهزار، (ك: جيا ع
وجووع وجووع) ه (هر جووعان وهى
جوعى)، (ك: جيا ع وجيا عى).

أجاعه: خوړاكى ئى قه دمه كړد ه
ناچارى برسيابه تى كړد.

جووعه: به مانا (أجاعه) دئو ه له پهندي
پيشيناندا هاتووه: (جووع كلوك
يتبعك): سه گه كه ت برسى بكه
شوېنت دهكەوئ.

تجووع: به نه نقه ست خوئ به برسى
كردن دا پان خوئ برسى كړد ه
دهگوتري: (تجووع للدراء): خو ت
برسى بكه بؤ دهرمان خو اردن.

استجاع: سات دوا سات خه ريكى
خو اردن بوو هه ميشه دهمى ده جو لا.
الجوع: برسيابه تى ه خالى بوونى گه ده له
خو ارده مهنى.

المجاع: سالى بى بارانى و قاتو قري،
(ك: مجائع).

المجوعة: به مانا (المجاع) دئو.

المجوعة: به مانا (المجاع) دئو.

جاءه جوفاً: له ناو سكى دا، ناو سكى
ههنگاوت.

جاف الصيد: ناو سكى نيچيره كى ههنگاوت
گولله كه چووه ناو سكيه وهو نه م
دېواو ديوى نه كړد ه ههروا دهگوتري:
(جاف فلاناً بطعنة، وجالت الطعنة

فلاناً): سهره رمبيكى به وركى فلاندا
كرد ه له هه ديشدا هاتووه: (ل:
الجافة لث الدية).

جاف الدواء فلاناً: دهرمانه كه چووه ناو
سكى فلانكه سه وه.

جوف جوفاً: ناوسكى هه بوو ه ناوسكى خالى
بوو ه سكى گه وړه بوو ه (هر أجوف
وهى جوفاء)، (ك: جوف، وجوفان).

أجاءه الطعنة وبها: به زهره كه ناوسكى
بى ههنگاوت.

أجاف الباب: دهرگا كهى پيوه دايه وه ه
چووه ناو خانوو ه كه وهو دهرگا كهى
پيوه دايه وه.

جوف الشئ: شته كهى ناو كلوز كړد.
جوف الصيد: تيره كهى له ناو جه ريكى
نيچيره كه دا ناوسكى ههنگاوت.

إجفاء: چووه ناو بؤشايى جهسته يه وه.
تجوف: بؤ موطاو دهمى (جوفه) هاتووه.
تجوف الشئ: چووه ناو كلوزايى
جهسته يه وه.

استجاف: بهر فراوان بوو.

استجاف الشئ: شته كه هاته دهستى
به كلوزى.

استجوف: به مانا (استجاف) دئو.
الأجوفان: گه دمو شهرمگا.

التجريف: نهو بؤشاييه يه دهكه وېته
ناو شته وه.

التجريف البريتولى: بؤشايى ناو سكه،
دهوره دراوه به په رده يه كى لووسى

وہا کہ ریخوئہ گانی لہناو خو
گرتوون ۵ ہروا ناوہ بو دیوی
ناوہوی دیواری گدہ، (ک: تجاریف) ۵.
الجائف: رہگیکہ بہ باسکو قوئی
ئادہمیزاددا دمروا تا دہگاتہ
غوضروئی شان.

الجائف: عہیبی گہورہ.
الجراف: نہخوئی سکوونہ کہ
ہوکارہکے نہزاندی، بہ زوری
توشی پیای بہ سالاجوو دہبی.

الجواف: جوہ ماسیہکہ، گوشتہکے زور
باش نیہ ۵ لہ حہدیشی مالیکدا
ہاتووہ دمہرموی: (اکلت رغیفاً
وراس جواف لعلی البدن العفاء) ۵
جوریکیشہ لہ سیوہ نہمریکی، یان
میوہیکہ لہ سیوی نہمریکی دہجی.
الجوف من کل شی: کلوریو ناوسکیہتی
۵ کہ جاری وا ہہیہ پڑو جاری وا
ہہیہ خالیہ، (ک: أجواف) ۵.

الجوف من الليل: سیہکی کوتابی شہو.
الجوف من الأرض: ناوسکی زہوی، جائی
قول و پان، شیوو دؤل.

المجوف: زور کلور ۵ بہ پیای
ترسنوکیش دہگوتری ۵ لہم روہوہ
کہ دلی نیہ دلی مردوہ.
جوق جوقاً: ملی نہستور بوو.

جوق الرجہ: دہم و چاوی خوار بوو (ہر
اجوق وھی جوقاء)، (ک: جوق).

جوق القرم علیہ: قہومہکہ دہنگیان

بہسہردا بہرز کردہوہو ہہریہکہ
لہلای خوہوہ دہینہراند بہسہریا.
جوق القرم: قہومہکے کوکردهوہ.
تجوق: بو موطاومعہی (جوقہ) ہاتووہ.
تجوق لان: کوہہتیکی خہک
کوکردهوہ.

الجوق: کوہہتیکی لہ ئادہمیزاد ۵ ہر
کوہہلہ خہکیکی کوہہوہ بو
یہک مہبہست، (ک: أجواق) ۵.

الجوقۃ: بہمانا (الجوق) دی.
المجوق: نہوہیہ کاکیلہگانی خواربنو
لہ ئاستی یہک نہبن.
جال الرب جولاً وجولاً وجولاً:
تہپو تۆز بہرز بووہوہ ۵ لہ پہندی
پیشیناندا ہاتووہ دہلی: (للباطل جولۃ
ثم يضمحل).

جال النطاق: پشتینہکے دہجولتی،
دہخزی لہبہر گہورہیی و پانی.
جال في الأرض: بہ زہویدا سوپایہوہ بہبی
نہوہی لہ شوینیک نیشتہجی بی.
جال القرم في الحرب جولۃ: قہومہکہ لہ
شہرپا پاشہ کشہیان کردو پاشان
ہیرشیان بردہوہ.

جال بسيفه: شمشیرمکے ہہلسوراندو بہ
دہوری خویدا خولی دا.

جال الامر في نفسه: کارہکہ سہقامگیر
نہبوو، لہ دلیا ہاتو چوو.

جال الشئ من غيره: شتہکے ہہتبارد.
أجاله و به: وای لیکرد بیو بجی.

أَجَالُ الْقَوْمِ الرَّأْيَ لَيْمًا يَبْنُهُمْ: خەلکەکه
لەناو خۆیاندا بۆچوونەکهیان لێک
دایەموو چەندو چوونیان تێدا کرد ە
دەگوترئ: (أَجَلُ جَائِلَتِكَ): کاری خۆت
بکەو گۆی بەکەس مەدە، پارا مەبە.

جاوێ: بەرمەنگاری بوووە دەری کرد.
جَرَلَ الْبَلَدَ رَفِيهَا تَهْيِلًا: زۆر بەناو
ولاتدا هاتۆ چۆی کرد.

اجتال في البلاد: بەمانا (جَوَل) دئ.
اجتال من الشيء: ئەو شتە هەڵی بژارد.
اجْتَالَ الْقَوْمُ: قەومەکە ی لە رێبازی
خۆیان لادا، لەبێرو بۆچوونەکهیان
هەڵی گیرانەووە.

اجتال الشيطان فلاناً: شەیتان سوکاوەتی
بە فلان کردو لە رێبازەکە ی
هەڵیداشتو خستێ سەر رێبازی
گلای خۆی ە لە حەدبێشدا هاتوووە
دەفەرموئ: (اني خلقت عبادي حنفاء
فاجتالم الشيطان).

إنْجَالَ التَّابُ: گۆل و خۆل بەرز بوووەو.
إنْجَال في البلاد: بەمانا (جَوَل) دئ.

تَحاوَلوا في الحرب: لە شەردا یەکتریان
هێناو بردو لێکیان دا.

استجاله الشيطان: بەمانا (اجتاله) دئ.
استجال الريح السحاب: بایەکە هەورەکە ی
راداو بردی بۆ شوینیکی تر.

استجال فلان السحاب: فلانکەس هەورەکە ی
بینی یا رایبەداو دەیهێناو دەبێرد.

الجمال: قەراخی بێر، قەراخی شیو ە

عەزیمەت و سوربوون لەسەر شت.
جُرَال: نەخۆشییەکە توشی ئادەمیزاد
دەبێ بریتییه لەوێ لەکاتی
نووستندا دەروا جەم و جۆل دەکا.

الْجَوْلُ: ئەو شتە یە با هەڵی دەگرئ
لەسەر رووی زەوی لە گۆل و خۆل و
زیخ و بەرد ە دەستە سەربازی زۆر ە
جەلەبە ئاژەڵی زۆر ە بەردی زلی
بنکی بێر کە بناغە ی دیواری
بیرمەکی لەسەر هەڵدەچندرئ ە
عەقڵ و ئاوەز، (ك: أجال) ە.

الْجَوْلَانُ: ئەو پووش و پەلاش و زیخ و
خشت و خۆلە یە کە با هەڵیدەگرئ
بۆ حەوا.

الْجَوْلَانِي: (بوم جولاني): رۆژیکێ زۆر
تەپ و تۆزاوییه ە (رجل جولاني):
پیاویکە خێرو بێری بۆ هەموو
کەسە بەخشش و دەسەندە ی نزیک و
دوری گرتەووە.

الْجَوَالَةُ: پێرێکی وەرزشکارن، بەپێ
بەناو ولاتدا دەگەڕێن.

الْجَوِيلُ: ئەو پووش و پەلاش و گەلاو
خشت و خۆلە یە کە با هەڵی دەگرئ.

الْمَجَالُ: شوینی هاتوچۆ، شوینیک
جینگای شتی تری تێدا بێتەووە.

المَجُولُ: کراسیکە لە مالهووە لەبەر دەگرئ،
وێکەو بیجامەو جزداشە ە لە

حەدبێش عانیشەدا هاتوووە دەفەرموئ:
﴿كان النبي (ص) اذا دخل علينا لبس

مَجُولاً﴾ ە هەروا ناوێ بۆ پارچە

الْجَوْنَةُ: خُور.

الْجُونَةُ: رَمَش ۵ گردُوْلَکَ ۵

هه مبانچوکه په کی خړو که وانه پیه

چهرمی تیوه دمپنچرئ، عه تار باشی

عه تره گانی تیډا هه لنده گری ۵ دمر باره ی

صیفه تی پیغه مېهر (د.خ) گوتراوه:

(لوجدت لیده بَرْدُا ورېحاً کَالْمَا اُخْرَجَهَا

من جونة العطار)، (ك: جُون). ۵.

الْجُونِي: رَمَش ۵ جوړيکه له بالنده ی

قه تی بهر ورگو باله گانیان رهن.

جَاهَ فَلَانًا بِمَكْرُوهِ جَوْماً: به خرابه کاری

بهره نگاری فلان بووه.

تَجَرَّةُ فَلَان: هه ولی پلهو پایه ی دا.

الْجَاهُ: پلهو پایه ریژداری.

الْجَاهَةُ: به مانا (الجاه) دی.

الْجَوْهَرُ: حه قیقه ت، کرؤک، خودی شت.

الْجَوْهَرُ مِنَ الْأَخْبَارِ: ههر شتی که شتیکی

به سوودی لی په یدا بی ۵ شتی

به نرخ که دهنکه گه وهه ری لی

دروست بکری ۵ له زاراوه ی

فه لسه فهدا جه وهه ر شتی که خوی

خوی راده گری، بهرام به ره که ی پی

ده گوتری: (عه رهض) که

دیارد می که به شتی تره وه ده وهستی،

تاکه که ی (جوهرة)، (ك: جواهر).

الْجَوْهَرِي: نه وکه سه ی جه وهه ر دروست

دهکا ۵ جه وهه ر فروش.

جَوِي فَلَان جَوِي: فلان سنگی نه خوش بوو

۵ سنگی ته نگ بوو ۵ نه خوشی به که ی

قوماشی کی سپی ده خری ته سه ر

دهستی نهو پیاوه ی قومار چیه کان

قودا حه گانی ده دهنی له کاتی

کؤبون هه دما ۵ مه ته ل ۵ دیره می

ساغ و بی غش ۵ زیو ۵ وینه ی مانگ

له زیو دابری ژری و بخری ته ری زی

ملوانکه وه ۵ که ره کیوی، (ك: مَجَاوِل).

الْجَوَالِيْق: جه وائل ۵ شتی که له خوری و موو

دروست ده کری و شتی تی ده کری

وه کوو گوینی و خه رار، (ك: جَوَالِيْق

و جوالیق) ۵.

جَامَ جَوْماً: داوای شتی کی کرد، خیری

یان شه ری.

الْجَامُ: په رداخ بؤ شت تیډا خوار دنه وه له

زیو دروست ده کری یان له شتی تر

به زوری بؤ پیاله ی مه ی خوار دنه وه

به کار دی ۵ ده گوتری: (صَبَّ عَلَيْهِ

جام غضبه): رفی خوی به سه ردا

رشت، (ك: جامات، أجوام، جوم) ۵.

الْجَامَةُ: به مانا (الجام) دی.

الْجَوْمُ: چاود پری کارو شوانی شت ۵

که په ک شتیان هه بی.

جَانَ جَوْنًا وَجَوْنَةً: رَمَش داگیر سا ۵ تاریک

بوو.

الْجَوْنُ: رَمَش، سپی، بؤ هه ردو مانا که

به کار دی ۵ هه روا بؤ مانای روناکی،

تاریکی یان بؤ رهنگیکی رَمَش رهنگی

سوری تی که ل بی ۵ قه راخه گانی

قه وس، که پیان ده گوتری: (جَوْنَان).

الْجَوْنَاءُ: خُور، مه نجه ل، حوشری رَمَش.

درېزهی کښا ۵ خوښه ويستېپه کې
به هېز بوو.

جَوَى الْمَاءِ: ناوکه گډړاو بونی کرد ۵ له
حه دیشی په نجوج و مهنجوجدا
هاتووه دهلی: (لتجوى الأرض من
لثهم): زهوى به بڼگه نیان پرېوو.
جَوَى الْبَلَدِ وَمِنْهُ وَعْنَهُ: ناوو هه وای
ولاته کې پی نه کهوت، پی ناخوښ
بوو.

جَاوَى الْإِبِلَ وَبِهَا: حوشر مکانی بانگ
کردن بڼ سهر ناو.

جَوَى السَّاءِ وَغَرَهُ: کونده کې پینه کرد.
اجْتَرَى الطَّعَامَ: خوږاکه کې به لاوه
ناخوښ بوو رمتی کردهوه.

اجْتَرَى الْبَلَدَ: مانه وهى له وولاته دا
به لاوه ناخوښ بوو ۵ له حه دیشی
عوره پنه دا هاتووه: (قدموا المدينة
فاجتروها) ۵ دهگوتری: (اجتري
القرم): رقی له قه ومه که هه لسا.

استجوى الْبَلَدَ: به مانا (اجتراه) دی.
الْجَرَاءُ: دۆل و شیوی پان و پوپ ۵
پانتایی و به تالایی نیوان خانوگان ۵
له و شتهى دخریته ژر
مه نجه له وه دواى داگرتنى له سهر
ناگر بڼه وهى نه و گهرمبیهى زیان
به ژر خو په وه نه گه پهنی.

الْجَوُ: بڼشایی نیوان ناسمان و زهوى ۵
نرماپی دهشتاپه کان.

جَوَ كُلِّ شَيْءٍ: ناووهى شته که، (ك: جواء
و اجواء).

الْجَوَةُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: ناووهى شته که په ۵
پارچه زهویپه که ده ماری پته وو
به رده زړوپی تیدابن.

الْجَوَةُ: پینهى کونده و مه شکه ۵ کون له
کپوو شتی تر.

جَوَانِي: ناووه و پېچه وانهى (برآنى)
واته: دهره کی ۵ له حه دپه کهى
سه لاندا هاتووه دهلی: (ان لكل
امرئى جوانياً وبرآئاً فمن اصلح
جوانیه اصلح الله برآئیه).

جاءَ جَيْئاً وَجَيْئاً وَجَيْئاً: هات ۵ دهگوتری: (جاءه
وجاء اليه وجاء به) هاته لای، هینای.

جاء الغيث: باران بارى.

جاء الأمر: کاره که روپدا، هات ۵ چه سپا.

جاء الأمر: کاره کهى کرد.

جَايَا فُلَاناً فُجَاءً: له هاتندا پيش
فلانکس کهوت.

أَجَاءَ فُلَاناً إِلَى كَذَا: ناچارى کرد فلان

هانا بڼ نه وشته بهرئ ۵ له قورناندا

هاتووه دمفه رموی: ﴿فَاجَاءَهَا

الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ﴾ ۵ له

پهندى پتیشیناندا هاتووه دهلی:

(شَرَّمَا أَجَاءَكَ إِلَى مَحْضَةِ عَرْقَرَب):

تهنگانه په که پالی به تووه ناوه بڼ

مؤخى ده ماری پاژنه پی ۵ به که سیک

دهگوتری: زور پيداويستی هه بی.

أَجَاءَتِ الْمَرْأَةُ لَوْبِهَا عَلَى خَدَيْهَا:

نافرته که سهر پو شته کهى خسته

سهر دوو کوئى.

أَجَا النَّعْلَ: پیلاوه که ی به چهرمی
 باریک به (سیرمه) دوریه وه.
 جَايَا، جَايَا وَجِيَاءُ: له زور هاتندا پیتی
 که وت ه هاتنه که ی له که ل هاتنی
 نه و دابوو.
 جَايَا فَلَاتَا: روبه پوی فلانکه س بؤوه و
 به لای دا تپه پری.
 جَيَّا الْقَرْيَةَ: کونده که یان مهشکه که ی
 به سیرمه چهرم دوریه وه.
 الْجَيَاءُ: نهو کیم و زوخواویه له برین دئ.
 الْجِيَاءُ: نهو شته به تهخته دار به ردی
 تهخت و شتی وا که مه نجه لی له سهر
 ناگر داگیرای ده خرپته سهر تا
 ژیرخوی نه سوتینی.
 الْجِيَاءُ: به مانا (الجیاء) دئ.
 الْجِيئةُ: کیم و زوخواوی له برین دئ ه
 پارچه به که له ژیر پیلاو ددرئ ه
 تیلمه چهرمی که شتی پی
 دهم دورپته وه.
 جِيئةُ البطن: خوار ناوک، نیوان ناوک و بهر.
 الْجِيئةُ: شیوه هاتن ه دهگوترئ: (جیتنا
 جینه مبارکه).
 جَابَ الْقَمِيصَ وَغَرَهُ: گیرفانی بؤ کراسه که
 یان که و او چاکه ته که کرد.
 جَبَبَ الْقَمِيصَ: گیرفانی بؤ کراسه که کرد.
 جَبَبَ الْقَمِيصَ: نهو کونه به له کاتی له بهر
 کردنی کراسه که دا سهری تیرو
 ده که ی، (ک: جوب و اجیاب) ه ه
 له فورئاندا هاتوو ده فهرموی:

﴿وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ﴾
 ناصح الجیب: نه مین و ده ست پاک.
 جِيبُ الْأَرْضِ: شوینی چونه ناو زهوییه که
 ه (جیب الثوب) گیرفان.
 جَيْدٌ يَجِيدُ يَجَادُ جَيْدًا: گهردنی دریز بوو
 جوان بوو (هر أجيد وهي جَيِّدَاءُ).
 الْجَيْدُ: گهردن، لای پیشه وه ی شوینی
 ملوانکه تیکردنی.
 جَيَّرَ يَجِيرُ جَيْرًا: کورته بالابوو قه مبور
 بوو.
 جَيْرُهُ: چهوری کرد به ماده ی جیر.
 جَيْرَ الْخَوْضِ: حه وزه که ی قول کرد.
 الْجَائِرُ: گهرماییه که له قورگو و سنگدا
 پهیدا ده بی به هو ی رق هه لسانه وه
 یان برسییه تی.
 جَيْرٍ: پیتی وه لامه به مانا به لی دئ ه
 سوپنده و به مانا (حه قه) دئ.
 الْجَيْرُ: ماده ی کی سپیه له به ردی جیری
 به ره م ده هیندرئ که به ناگر
 ده خرپته پله به کی زور گهرمه وه ه
 دوابی به ناو سارد ده کرپته وه.
 الْجَيَّارُ: به مانا (الجائر) دئ ه دروستکه ری
 جیری یان فروشیاری.
 جَاشَ الْمَاءُ جِشًا وَجِشًا: ناوه که
 هه لقولاو فیقه ی کرد ره وان بوو.
 جَاشَ الْبَحْرُ: ده ریا که وته شه پولدان و
 که س نه پویرا سواری بی.
 جَاشَ بِالْأَمْوَاجِ: به شه پوله کانی که وته
 جم و جون.

دهلئ: (جاءوا بلحم لتجيشت أنفس
أصحابه).

استجاشت القدر: به مانا (جاشت) دئ.
استجاش فلاناً: داوای سوپای لیکرد ۵
له هدهیسی عامیری کوپی
فوهه پیردا هاتووه دهلئ: (فاستجاش
عمر بن الطفیل).

الجیش: سوپا، کومه لیک خه لک له شه پدا.
الجیشان: هیزو گهنجیه تی.

جاض جیضاً: به فیزو خویادانه وه رویش
۵ دهگوترئ: (جاض فی مشیته).

جاض عن الشئ: له شته که لایداو کلا
بوو.

جاض فی القتال: له شه پدا هه لات ۵ (هر
جائض وجیاض).

جایضهم: شانازی به سه ره وه کردن.

جیض عن الشئ: به مانا (جاض) دئ.

الجیضی: رویشتنیکه خو بادان و فیزی
پیوه دیاره.

جالت المیئة: مردوه که بونی کرد.

جیفت المیئة: به مانا (جالت) دئ ۵ له

هدهیسی به دردا هاتووه دهه رموی:

(أكلتم أناساً جيفوا؟)

جافی فلان: فلانکه س ترسا.

جاف فلاناً: له فلانکه سی دا.

اجتافت المیئة: به مانا (جالت) دئ.

الجلالت المیئة: به مانا (جالت) دئ.

جاش الرادي: ناوی روباره که بهرز
بووه وه.

جاش المیزاب: پلوسکه که ناوی ئی هه لپزاو
رهوان بوو.

جاش العين: جاو فرمیسی هه لهراند.

جاش الفرس: نه سپه که که وته جه وه لان
کاتی که ناو زهنگی لیدرا.

جاش القدر: مه نه که که کوئی و که وته
قلبه قلب.

جاشت الحرب بینهم: شه پ له نیوانیان دا

به رپا بوو ۵ له هدهیسی هاتووه

دهه رموی: (ستکون لته لا یهدا منها

جانب الا جاش جانب).

جاش نفسه: هیلنجی هاتن و خه ریک بوو

وه ریش ۵ دئی که وته ترپه ترپ له

ترسان یا له خه هه تان ۵ له

هدهیسی هاتووه دهه رموی: (وكان

نفسی جاشت).

جاش نفس الجبان: دئی ترسنوک،

راچله کاو ویستی هه لپ.

جاش الصدر: سنگی له رق و تورپه بووندا

کوئی و کهفی ده چاند.

جاش الهم فی صدره والیه نفسه: دئی وای

بو چوو داوای شتیکی ئی ده کاو کاری

پییه تی.

تجیشتن نفسه: هیلنجی هاتن و خه ریک

بوو وه ریش ۵ له هدهیسی دا هاتووه

الجيفة: جهستهی مردو کاتئ بۆگهن دهکا.

ماومهکی زۆر له ئاودا دهکولئندرئ.
جيم جيماً: نووسی.

الجيل: نهتهوه، رهگهزی ئادهميزاد،
چينئک له ئادهميزاد.

الجم: بيتئکه له بيتهکانئ هيجا ۵ ههروا
ناوه بۆ خوشتری هارو سه رکهش،
(ك: أجام، جيمان).

الجيل: چهرخئکی رۆژگار ۵ سئیهکی
چهرخئک که خهئکی تئیدا دهژیا،
(ك: أجال).

الجيولوجيا: زانیارییهکه باسی زهوی دهکا
له روی دروستبونییهوه ئهوشتانهی
کاریان تئیکردوهو ئهو قوناغانهی
پئیاندا تئپهپوه.

الجيالاتين: مادهیهکی شئوه لينجهو شت
بهیهکهوه دهنووسئئو له ئاودا
ناتوئتهوه، له ئئسقانی زهندهوهرو
شتی تر دهردههئندرئ پاش ئهوهی

الحاء: پیتی شه شه مه له ریزی هیجادا، شوینی
ناورپاستی قورگهو لهوینوه دیتهدمر.

حاحاً بالحمار: گویند ریزه که ی هه لنا بۆ
خیرا رۆیشتن به دهنگی (حه نهحه)
به زۆری سووکی تیدا دهکری و
دهگوتری: (حاحا).

حَبَّ الإنسان والشَّيْءُ حُبًّا: ئاده میزاده که
یان شته که خوشه ویست بوو.

حَبَّ فلاناً: فلان که سی خوش ویست ە
دهگوتری: (حَبَّیتَ الی): لای من
خوشه ویست بووی ە دهگوتری:
(مَأْ حَبُّهُ الی): له یواری مه دحو
سه رسورماندا.

أَحَبُّ فلاناً: فلان که سی خوش ویست.
أَحَبُّ الزَّرْعُ وَالْبُ: کشت و کاله که بوو به
خاوهن دان و توپکل.

حَابُهُ حَابَةٌ وَحَبَابُ: خوشی ویست و
دۆستایه تی له گهل دا کرد.

حَبَّبَ الزَّرْعُ: دانه ویله که ی دهرکه وت.
حَبَّبَ الشَّيْءُ الیه: شته که ی وا لی کرد
خوشی بوئ له قورئاندا هاتوو:
﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ﴾.

حَبَّبَ السَّقَاءُ وَغَرَهُ: کونده که ی پرکرد له
ئاوو تاوه کوو کوپه ی ئی هات.

حَبَّبَ الدَّاءَ وَغَرَهُ: دهرمانه که ی وه کوو

تَحَابُّوا: خه لکه که په کتریان خوش ویست
ە له حه دیتدا هاتوو: (تَهَادَرُوا
تَحَابُّوا).

تَحَبَّبَ الیه: خوشی ویست و
خوشه ویستی خوی بۆ دهربری.
تَحَبَّبَ الْمَاءُ وَغَرَهُ: له سه ر ئاوه که بلق
په یدایوو.

تَحَبَّبَ السَّقَاءُ وَغَرَهُ: کونده که پرپوو له
ئاو وه کوو کوپه راوه ستا.

الْحَبَابُ: نه و هاوین ژراومه له نزیک
هه دهه ده که وئ و نای
ههنگیوئ ە دهگوتری: (سه م حاب)
و (کرة حابّة)، (ک: حَوَابٌ) ه.

الْحَبَابُ: چهند رینگایه کن له سه ر روبه ری
ئاو په یداده بن به هوئ زهختی با ە
دهگوتری: (طفا الْحَبَابُ عَلَى الشَّرَابِ):
بلقه کان وه کوو دهنکه مرواری به سه ر
شه رابه که وه دهرکه وتن.

الْحَبَابُ: شه ونم که ده که ویته سه ر گون و گیا.
الْحَبُّ: دانه ویله که له ناو گون و
توینکله که دایه، وه کوو دهنکه گهنم و
دهنکه جو هه رشتیک له شیوه ی
دهنکه دانه ویله دا بن، وه کوو دهنکی
ته سبیح و دلۆپه باران و دهنکه
ته رزه.

الْحُبُّ: خوشه ویستی؛ به لای

فەيلەسوفەكانەو ۋارەزى ئادەمىزادە
بۇ ئادەمىزادىكى تەرىپان بۇشتى تەرى
بەنرەخو بە سوود ۋ ھەروا ناو ۋ
مەركانەو گۈزەو كۈپەى ناو، (ك):
أحاب حَبَّة رَحَاب هـ.

الْحَبَّةُ: خۇشەويستو دىلۋوز سۆزدار، (ك):
أحاب و حبان و حَبَّةُ دىنكە تۇمى
گياو گز ۋ پاقلى كىۋى كە بەكەلكى
بىزىو دى ۋ گوارەى يەك گز.

الْحَبَّةُ: بە مانا (الحاب) دى ۋ ددانى وردو
رەك ۋ جوانى وەكوو دىنكە مروارى.
الْحَبَّةُ: تاكى كۋى (الْحَبَّة) ۋ ھەروا
بە مانا بە شىك لە شت دى ۋ كە
بۇكىش بگوتى: مەبەست كىشى
دوو دىنكە جۋى مامناو ۋەندىيە.

حَبَّةُ الْقَلْبِ: ناخى دل ۋ دىروون.
الْحَبَّةُ: دانە ۋىلەى رووەكى كىۋى ۋ لە
جەدەشدا ھاتوو ۋەفەر موى:
(لَيَخْرُجُونَ مِنَ النَّارِ فَيَنْتَبِهُونَ كَمَا تَنْتَبُهُ
الْحَبَّةُ فِي حَمِيلِ السَّيْلِ).

الْمَحَبَّةُ: ئارەزى شتى دىلخۇشكەر.
الْمُسْتَحَبُّ: ئەو شتەى شەرى بە
پەسەندى بىزانى ۋ واجبى نەكردى.
حَبْدًا: ئوسلوپىكە بۇ مەدح بەكار
دەھىندى.

حَبْدًا فَلَانًا: بە فلان كەسى گوت: (حَبْدًا)
(حَبْدًا الامر) مەدحى كرد.

حَبَّتَرُ الْجِسْمِ: جەستەكە لاوازىبوو كىشى
سووك بوو.

الْحَبَاتُ وَالْحَبَّتَرُ: كورتە بالا، كۈلە بنە،
(ك): حَبَات هـ.

تَحْبَبَتِ الْأَمْعَاءُ: رىخۇلەكان پىكدا
نووسان.

حَبَبَ: بەھۋى بەد خۇراكىيەو ۋ لاوازو
كزىبوو.

حَبَبَ الْمَاءُ: ئاۋەكە كەم كەم ھاتە
خوارەو.

الْحَبَابُ: مېشىكە بەشەو دھېرى كلكى
دەدرەوشىتەو.

نار الْحَبَابُ: ئەو پېرىشكە ئاگرانەن كە
لە جەوادا بەھۋى لىك كەوتنى
بەردو شتى ۋاۋە پەيدا دىيى.

أَمْ حَبَابُ: دىمباپىكە ۋەكوو (كۈللە
پىكۇلە) رەنگاۋ رەنگە.

الْحَبَبُ: كورتە بالا كۈلە بنە ۋ روەكىكە لە
پېرى كۈلەكە بەرەكەى لە ۋلاتى مىصر
پىنى دىگوتى: (بطيخ) لە عىراق پىنى
دەللىن: (الرقي) واتە: شوتى.

حَبْرًا حَبْرًا: كەپىف خۇش كرد، نازو
نىعمەتى بەسەردا رشت ۋ لە
قورئاندا ھاتوو: ﴿ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ
وَأَزْوَاجُكُمْ كَحَبْرٍ وَحْدٍ﴾.

حَبْرُ الْبُرْدِ: بورەكەى پەراۋىز چىن كردو
رازاندىيەو.

حَبْرٌ حَبْرًا: كەپىف خۇش بوو، گەشاپەو.
حَبْرُ الْأَرْضِ: زەۋىيەكە گياو گزى زۇرىبوو،
زەۋىيەكە بە گيا داپۇشرا.

حَبْرُ الْجُرْحِ: بىرەنكە چاك بوۋە نازارى ماۋە.

حَبْرَ الْأَسْنَانِ: ددانه‌کان زمره‌ی بوون.

أَحْبَرَتِ الْأَرْضُ: به‌مانا (حَبْرَتٌ) دئ.

أَحْبَرُ فَلَانًا: فلان‌که‌س که‌یف خوش کرد.

أَحْبَرَتِ الضَّرْبَةُ جِلْدًا: لیدانه‌که شوینه‌واری

خوئی به پیستییه‌وه هیشته‌وه.

حَبْرَةٌ: به‌مانا (حَبْرَةٌ) دئ.

حَبْرَ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی رازنده‌وه، جوانی

کرد ۵ ده‌گوترئ:

حَبْرَ الشَّعْرِ وَالْكَلامِ وَالْخَطِّ: شیعو

قسه‌کان و خه‌ته‌که‌ی رازنده‌وه وای

لی‌کرد گوی له‌بیستنی و چاو

له‌سه‌پیرکردنی تیرنه‌بن.

حَبْرَ الدَّوَاءِ: قوتوه‌که‌ی پرکرد له

مه‌ره‌که‌ب.

حَبْرَ الْكِتَابِ: کتبییه‌که‌ی نووسیه‌وه.

حَبْرَ الرَّسْمِ: به‌مه‌ره‌که‌ب وینه‌که‌ی دیاری کرد.

الْحَبْرُ: کۆر و کۆبوونه‌وه‌ی خوشی و

رابواردن (ناپۆرا).

الْحَبَارُ: وشکه‌لبوونی پیستی ده‌ست

به‌هوی ئیش پی‌کردنه‌وه ۵

شوینه‌واری لیدان و داخ کردن و شتی

وا به‌سه‌ر پیسته‌وه.

الْحَبَّارُ: بالنده‌یه‌کی مل درێژه‌ره‌نگی

خاکییه‌وه‌کوو قاز ده‌چی دهن‌دۆکی

درێژه ۵ نیرو می و تاک و کۆ

هه‌موویان پێیان ده‌گوترئ: (حباری).

الْحَبْرُ: زانا و رۆشنیر، (ك: أخبار و حور).

الْحَبْرُ: به‌مانا (الْحَبْرُ) دئ ۵ مه‌ره‌که‌بی شت

پێ نووسین.

الْحَبْرَةُ: قوماشیکه له لۆکه‌یان له‌که‌تان

به‌ره‌هم ده‌هیندرئ خه‌ت‌ه‌ت بوو

کاتی خوئی له‌ ولاتی په‌مه‌ن دروست

کراوه ۵ چاره‌که‌و سه‌ره‌پۆشیکی

دروستکراو له‌ حه‌ریر بوو، ئافه‌رت

که‌ له‌مال ده‌جوونه‌ ده‌ره‌وه‌ سه‌رو

ملی خو‌یانیان پێ داده‌پۆشی.

الْحَبْرَةُ: زه‌ردپییه‌که‌ ده‌که‌وێته‌ سه‌ر ددان.

الْحَبْرُ: کراسی نه‌رم و نیانی گۆلگۆلاوی و

ره‌نگاو ره‌نگ.

الْحَبْرَةُ: شوشه‌ی مه‌ره‌که‌ب، (ك: محابر).

الْحَبْرُكِي: ئاده‌میزادی پشت درێزی قاج

کورت.

حَبْسُهُ حَبْسًا: به‌ندیکرد، نه‌یه‌یشت به‌روا

به‌ل به‌او.

حَبْسُ الشَّيْءِ: نه‌و ماله‌ی نه‌و شته‌ی وه‌قف

کرد نه‌ ده‌فرۆشرئ نه‌ ده‌بیته‌ مائی

میراتی، ته‌نها سوود له‌ به‌روبوومه‌که‌ی

ده‌بیندرئ.

حَبْسُ الشَّيْءِ بِالشَّيْءِ: نه‌و شته‌ی به‌و شته‌

دابۆشی ۵ تییه‌وه‌ پێچا.

أَحْبَسُهُ وَحْبَسُهُ: به‌مانا (حَبْسُهُ) دێن.

إِحْتَبَسَ: نه‌یه‌یشت مه‌نعی کرد ۵ بۆ

مطاوه‌عی (حَبْسُهُ) دئ.

إِحْتَبَسَ الْإِنْسَانُ وَغَيْرَهُ: به‌مانا (حَبْسُهُ) دئ.

إِحْتَبَسَ لِفَانِ الشَّيْءِ: فلان‌که‌س

نه‌و شته‌ی تاپه‌ت کرد به‌خۆیه‌وه.

تَحَبُّسٌ فِي الْكَلَامِ: له‌ قسه‌کردن که‌وت،

له‌ قسه‌کردن وه‌ستا.

تَحَبُّسٌ عَلَى كَذَا: خوئی له‌سه‌ر نه‌و شته‌

تاپمەت کردو پېيەو ھەلەو گېربوو.
الحابس: شتىكە ۋەكوو ھەوز ئاۋى تېدا
پەزمەندە دەكرى ۋە دەگوتىرى: (زق
حابس): كوندەپەكە ئاۋى تېدا
ھەلدەگىرى.

كأ حابس: لەو ۋەرگاۋا ھاۋانىكە ئاۋەل
تېيدا قەتەس دەمىنىۋى ۋە لىۋى
دەرنەچى.

الحباسة: شتىكە لەشپەۋى ھەوزدا ئاۋى
تېدا پەزمەندە دەكرى.

الحبس: پېرۋى سوپا.
الحبس: بەندىخانە، شوۋنى تېدا
بەندىكرىنى تاۋانبارو تۆمەتبار.

الحبس: ئەۋشەپە دەخىتە نېۋ رېرەۋى
ئاۋەۋە بۇنەۋە بەرپەستى بكا
ۋەكوو قىل.

الماء الحبس: ئەۋ ئاۋەپە ئاۋى ترى
نەپەتە سەرو زىادەنەكا.

الحباسة: قورساينى ۋە گرېپەكە لەسەر
زوبان خاۋەنەكەى ناتوانى ۋەستى
خۋى دەرىپىرى.

الحبس: بەندىكراۋ، (ك: حُبس) ۋە
(حَبَسَة) بۇ مېيىنە بەكاردى، (ك:
حَبَاس) ۋە.

المحبس: شوۋنى ئالقدانى ئاۋەل ۋە
پشتىرى ۋەلاخ، ئاغەل.

الحبس: بەمانا (المحبس) دى ۋە ھەروا
بەمانا چەرچەفى سەر دۆشەكى
نوستن دى.

محبس الماء: قىل ۋە سەدادەكە

كۆنرۆلى رەۋانبون ۋە گېرانەۋى ئاۋ،
غاز، نەۋتو ئەۋ جۆرە شتانە دەكا.
حَبَسْ لَه حَبَسًا: بۇ كۆكرەۋە ۋە
دەگوتىرى: (حَبَسْ لَاهِلَه) پېداۋىستى
بۇ مال ۋە مىندالەكەى كۆكرەۋە.

احْبَسَتِ الْمَرْأَةُ بَوْلَهَا: ئافرىتەكە
مىنداللىكى قولى رەشى بوو.

حَبَسْ لَه: بەمانا (حَبَسْ) دى.
حَبَسْ الْأَشْيَاءَ وَحَرَمَهَا: شتەكانى
كۆكرەۋە.

احْبَسَ الشَّيْءُ: شتەكەى كۆكرەۋە.
تَحَبَّسَ الْقَوْمُ: قەۋمەكە كۆبۈۋەۋە ۋە
دەگوتىرى: (تَحَبَّسُوا عَلَيْهِ).

الْحَبَسْ: بەمانا (الْحَبَسْ) دى، (ك:
الْحَابِسُ) ۋە.

الأخْبَرُشُ وَالْأَخْبَرَةُ: كۆمەلىك خەك كەلە
ھۆزۋ خېلى جيا جيا بن، (ك: احابيش) ۋە.

أحابيش قىرىش: كۆمەلىك ئادەمىزادى
قورەپىش ۋە كەنانە ۋە خوزاعەكە
لەلەى كېۋى ھوبىشى كۆبۈۋەۋە لە
خوار مەككە ۋە پەيمانىيان بەست دۇى
پېغەمبەر ۋە موسولمانەكان جەنگن.

الحباسة: ھەرشىك كۆكرابىتەۋە ۋە
كۆمەلىكى تىكەل ۋە ھەمە جۆر لە
ئادەمىزاد.

الحباسة: ھەلۋ.

الحبس: رەگەزىكەن لە ۋلاتى سۇدان ۋە
دانىشتۋانى ۋلاتى ھەبەشە ۋە
تاكەكەى (حَبَسِي)، (ك: حُبسان).

الْحَبَشَةُ: به مانا (الْحَبَشُ) دئ.

بلاد الحبشان: ولاتی نه ثیوبیا به له
روژه لاتئ نه فریقیا.

الْحَبَشِيَّةُ: نافرمتی چه به شی، میینه ی
(الْحَبَشِيَّةُ) به ده گوترئ: (روضه
حَبَشِيَّةُ): باخیکی سه وزو چرو پرو
به ده ماخ له سه وزیا نا رهش
هه لگه پراوه.

حَبَضُ السَّوْتَرُ حَبْضًا: ژیهه که به توندی
دهر پری ورشهی هات، گیزهی کرد.
حَبَضُ بالسَّوْتَرُ: به ژئ بولای خوی کیشی
کردو نه مجار به ره لای کرده وه
دنگی لیوه هات.

حَبَضُ الْقَلْبِ والعِرْق: دل، یان ده مار
به به له لییداو پاشان هیدی بووه.
حَبَضُ الشَّيْءِ حَبْضًا: شته که گهمی کرد.
حَبَضُ السَّهْمِ: تیره که سه ری کردو
هه ده هه که نه هه نگاوت.

حَبَضُ الْأَمْرِ: کاره که پوچه دل بووه به سه ر
چوو ده گوترئ: (حَبَضُ حَقَّةُ):
مافی پیشیل گرا.

حَبَضُ لَلان: پیچه وانه ی نه وه ی که گومانی
لیده کرا هه لئو که وتی کرد هیچ
خیرو بیریکئی لی هه لئه ومری ده
چروک بوو.

حَبِضُ الشَّيْءِ أو السَّهْمِ أو الْعِرْقُ حَبْضًا:
به مانا (حَبْضُ) دئ.

أَحْبَضَ الرَّمِي السَّهْمُ: تیر هاوژده که
تیره که ی بلند هاویشته و سه ری کرد.

أَحْبَضَ الْبُئْرُ: هه موو ناوی بیره که ی
هه لئینجاو هیچی تئیدا نه هیشته.

أَحْبَضَ الْحَقُّ: چه هه که ی پوچانده وه،
چه قی به فیر ودا.

الْحَبَاضُ: زمعیضی و لاوازی.

الْحَبْضُ: دنگی کزو نزم ده باقی مانده ی ژیان
ده گوترئ: (ما به حَبْضُ وَلَا نَبْضُ) نه
نوزه ی دئ نه جولهی ماوه.

الْمَحْبُضُ: که وچه که دارینه به کی
تایه به تییه هه نگوینی پی
دهرده هیئدرئ ده یان به داریک
ده گوترئ هه نگو و زهرده والهی پی
دهرده گری ده هه روا به و داره
ده گوترئ که به هوییه وه ژیهه که
له لۆکه که دهرئ بو شیکردنه وه ی
لۆکه که ده ژئی که مانچه، (ك):
مَحْبُضٌ) ه.

حَبَطَ عَمَلُهُ حَبْطًا وَحَبْرًا: کرده وه که ی
به تال بووه.

حَبَطَتِ الدَّابَّةُ حَبْطًا: گه ده ی نازده که
بای کرد به هوی زور خواردن یان
به هوی خواردنی شتیک که بو ی
نه گونجاو بوو.

حَبَطَ الْبَطْنُ أو الْجِلْدُ: گه ده ی نه ستور بوو
پستی هاوسا.

حَبَطَ الْجُرْحُ: برینه که دوا چاکبوونه وه
شوینه واری ما.

حَبَطَ ماءُ الْبئرِ: ناوی بیره که روچوو دیارنه ماو
وشک بوو ده قورنان ده هه رموی: «لَئِنْ
أَنْزَلْنَاهُ سِرْكًا لَيُخْبِطُنَّ عَنْكَ»

حَبِطَ دَمُهُ: خوينه‌كه‌ی به‌فیرۆ چوو.

جۆلایی کرد.

اَحْبَطَ ماءُ الْبَنَرِ: ناوی بیره‌که رۆچوو
نه‌ژیاپه‌وه.

حَبَكَ الْحَبْلُ: گرێی چه‌بله‌که‌ی زۆر توند
کرد.

اَحْبَطَ عَمَلُهُ رَدَمَهُ: کاره‌که‌ی پوچ کرده‌وه
خوينه‌که‌ی به‌فیرۆدا ه قورئان
دمه‌رموی: ﴿فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ﴾.

حَبَكَ الْعُقْدَةُ: گرێه‌که‌ی توند کردو
پته‌وی کرد.

الْحَبَاطُ: هیشانی سكو سكو هاوسان
به‌هۆی زۆر خواردنه‌وه یان
خواردنی شتێك كه له‌گه‌ڵ
میزاجیدا نه‌گونجی.

حَبَكَ الْأَمْرُ: کاره‌که‌ی باش ته‌گیر کرد.

حَبَكَ الثَّرْبُ: لکی کراسه‌که‌ی هه‌لداپه‌وه‌و
دووری.

حَبَقَ فَلَانٌ حَبَالًا: فلان بای لی‌بووه، تسی
که‌ند.

حَبَكَ الشَّيْءُ: به‌مانا (حَبَكُهُ) دئ.

حَبَكَ الشَّعْرُ: مووه‌که‌ی، قزه‌که‌ی
گرژکرد.

حَبَقَ فَلَانًا حَبَقًا: له فلان که‌سی دا به‌دار به
شوپك به‌قه‌مچی به‌چه‌بل.

حَبَكَ الثُّرْبُ: به‌شیوه‌ی خه‌ت خه‌ت
قوماشه‌که‌ی چنی.

حَبَقَ الْمَاعُ: کالاکانی کۆکردنه‌وه‌و توند
شته‌کی دان.

حَبَكَ الرِّيحُ الرَّمْلُ وَالْمَاءُ السَّاكِنُ: بایه‌که له
لبه‌لانه‌که یان له ناوه‌و راه‌ستاوه‌که‌دا

الْحَبَقُ: گیایه‌کی بۆنخۆشه.

رینگه‌ی دروست کردن.

حَبَقَ الْمَاءُ وَحَبَقَ التَّمَسَّاحُ: پنگی ناوی.

اَحْبَبَكَ الشَّيْءُ: به‌مانا (حَبَكُهُ) دئ.

حَبَقَ الْفَتَى وَحَبَقَ الْفِيلُ: مه‌رزنجۆش، مه‌رد

تَحَبَّكَ: چه‌بله‌که‌ی توند کردو شته‌کی دا.

قوش ه گیایه‌کی بۆنخۆشه بۆ
میزگیران و مه‌عیده‌ی تیکچون و
پی‌وه‌دانی دوپشك سودی هه‌یه،
به‌عه‌ره‌بی ناوه‌و نه‌صلاییه‌که‌ی
(السَّمْسَقُ).

الْحَبَالُ: نه‌و رینگه‌و بانانه‌ن که بای

حَبَقَ الْبَقَرُ: گوته‌ به‌ی‌بون، گوته‌ فه‌قێله.

به‌هێز له ناوی راه‌ستاوو لبه‌لاند

الْحَبَقِيُّ: رۆیشتنی گورج و خیرا.

دروستی ده‌کا ه گورزه‌ قه‌ه‌ه‌ژاژه که

الْحَبَقَةُ: کورته‌ بالا.

به‌یه‌که‌وه ده‌به‌سری.

حَبَكَ الشَّيْءُ حَبَكًا: شته‌که‌ی پته‌و کرد ه

حَبَاكَ الثُّرْبُ: نه‌وه‌یه کراسه‌که لکه‌کانی

ده‌گوتری: (حَبَكَ الثُّرْبُ): به‌باشی

هه‌لبدری‌نه‌وه‌و بدروی.

قوماشه‌که‌ی چنی، شاله‌که‌ی به‌باشی

حَبَاكَ الْحَمَامُ: نه‌و ره‌شاییه‌ی له‌سه‌ر بائی

کۆتره، (ك: حَبَكَه).

الْحَبْكَةُ: چه‌لێكه له ناوقه‌د

ده‌پێچری.

الْحَبْكَةُ مِنَ السَّرَايِلِ: نه‌وه‌یه دۆخینی

تَيَدَابِي، (ك: حَبَك) هـ.

الْحَبِيكَةُ: چندراو، رِيگه و شوئيَنِيكَه كه
باى به هِيَز له ناوو لمبه لَانِي دهگاه
رِـهروى نه سَتِيَره، (ك: حَبَك) هـ،
قورئان دهفهرموي: ﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ
الْحُبُّكِ﴾.

المحبوك: نازاو به هِيَز دهگوتري: (فرس
محبوك) نه سِيَتِيكى به هِيَزه.
حَبَلَه: به حهبل به سَتِييه وه.

حَبَل الصَّيْد: داوى بُو نِيچيره كه نايه وه و
به و هُوِيه وه گرتى ه دهگوتري:
(حَبَلْتُ فَلَانَةً فَلَانًا): فلان نافرمت
فلان كه سى خسته داوى عيشقى
خُوِيه وه و گِرُوْدهى كرد.
حَبَلْتُ الْإِنْسِي حَبَلًا: سكى بوو، مندالي له
سكى كهوت ه (هي حابله)، (ك: حَبَلَه)
وهي حُبلى، (ك: حَبَالِي).

حَبَل الزَّرْع: گوته گهنم و جو كه پرپوون
له دانه ويته ه دهگوتري: (حَبَل فلان
من الشراب): فلان گهدهى پرپوو له
شهراب.

احْبَلَه: به مانا (حَبَلَه) دئ.

احْبَل الْإِنْسِي: مورتوربهى كرد.
حَبَل الزَّبْع: كشتوكاله كه گهشهى كردو
تيك چرزا.

حَبَل الشَّعْر: مووه كهى بادا قزمهكانى
كردن به هرچ هُوَنِييه وه.
احْبَل الصَّيْد: به مانا (حَبَلَه) دئ واته:
داوى بُو دانا ه دهگوتري: (احبـله

الموتُ بمائله): مردن جوَرهها داوى
خُوِي نايه وه بُوِي.

احْتَبَلْتُ فَلَانَةً فَلَانًا: فلان نافرمت فلان
كه سى خسته داوى عيشق و دلدارى
خُوِيه وه.

تَحَبَّلْتُ الدَّابَّةَ: ولاغه كه قاجهكانى له
حهبل ئالْوَزان و گِرُوْده بوو.
تَحَبَّل الصَّيْد: داوى بُو نِيچيره كه
نايه وه.

الْأَحْبَل والأخبرلة: داوو كه پك، (ك:
احابيل) هـ.

الحابل: نه و نِيچيره وانه يه كه نِيچير
به داو دهگري ه كه پكى بُو دادهنئ ه
له په ندى پيشيناندا هاتووه (اختلط
الحابل بالنابل) (ثار الحابل بالنابل) (ثار
الحابل على النابل) كاتيك دهگوتري:
كه نيشهكان جه واشه بوو بو
نه زاندرئ چُوَن چاره سهر بكرئ.
الحابل: نه و حهبله يه كه خورمارن پئي
سهرده كه ويته سهر دارخورماكه،
(ك: حوابيل) هـ.

الْحَبَالَةُ: داوو كه پك، (ك: حَبَال) هـ.

حبال الموت: هوكارهكانى مردن.
الحبال: حهبل دروستكه ريان حهبل
فروش، (ك: حَبَاله).

الحَبَل: گوريس، پهتك، حهبل ه نه و
شته يه له گوش و له مَوو شتى و
بادراب شتى پي بِيچري ريان شتى
پي راکيشري ه دهگوتري: (فلان

يَحْتَبِلُ فِي حَبْلِ فَلَانٍ فَلَانٌ كَهَس
كَوْلَه دار به گوریسی فلان دپنی ۵
کیناپه په له وهی پارمتهی دمداو
کۆمهگی بی دهکا.

حَبْلُ الْوَرِيدِ: رهگی بناگوئ، رهگی لامل ۵
شا دهماری لامل ۵ له قورئان دا
هاتووه ﴿وَتَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ
الْوَرِيدِ﴾.

حَبْلُ الْعَاتِقِ: رهگیکه له نیوان شان و ملدا.
حَبْلُ الذَّرَاعِ: رهگی دهست ۵ دهگوترئ:
(هر علی حبل ذراعك) واته: نهو
کاره بهتۆ دهکری.

حَبْلُ الْفَقَارِ: رهگیکه به دریزایی پشت
دریزبۆته وه ۵ پهیمان و وادهو به ئین
۵ قورئان دهفه رموی: ﴿وَأَعْتَصِمُوا
بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا﴾.
الحَبْلَان: شهوو رۆژ.

الْحَبْلُ: ههرشتیک شتیکی تر له خوی
گرتبی ۵ بیچو حه به له بۆ سک و
مندالدان ۵ لوتلوه حه به له بۆ
سه دهف ۵ شهراپ حه به له بۆ
په رداخ.

الْحَبْلَةُ: داری میو ۵ توله میو، (ك:
حَبْلٌ) ه.

الْحَبْلَةُ: دانه و ئلهی وه کوو نیسکو
فاصولیاو فول و شتی لهو جوژه.

الْمَحْبِلُ: مندالدان، رحم، کۆنه ندامی
زاوژی نافرمت، (ك: محابل) ه.

الْمُحْتَبِلُ: زهنگی دهستی و لاخ نهو

شوینهی حه بلی تیده خری بۆ
به ستنه وه ژور سمی دهستی.

حَبْنٌ حَبْنًا: ورگی زلبوو به سروشت یان
به نه خوئی.

حَبْنُ الْقَدَمِ: قاچه که گوشتن بوو.
حَبْنُ عَلَيْهِ: رقی ئی هه ئساو ئیی توپه بوو
(هر احبن وهي حبناء).

أَحْبَنَةُ الطَّعَامِ وَالِدَاءُ: خۆراکه که یان
دهرمانه که وای لیکرد رقی هه ئس.
الْحَبْنُ: دهردی که تووشی گه ده دهبی،
گه وره ی ده کاو ده هاوس.

الْحَبْنُ: دومه ئ، کوان، مهیمون، (ك:
حَبْنٌ).

الْحَبْنُ: درهختی (دلی) به.
الْحَبْنَاءُ: نهو کۆتره یه که هیله که ناکا،
(ك: حَبْنٌ) ه.

الْحَبْنَةُ: دومه ئ، کوان، (ك: حَبْنٌ) ه.
الْحَبْنُ: درهختی (دقلایه).

حَبَا الصَّبِي حَبْرًا: منداله که به گاگۆلکی
رۆیی ۵ دهگوترئ: (حبا البعير):
حوشتره که پیخی کرد له بهر
ماندوبه تی ۵ یان به ستر او ته وه و
زه حفی کرد.

حبا الشيء: شته که نزیک بووه ۵ دهگوترئ:
(حبا السحاب) ههره که سواری په ک
بوو له زهوی نزیک بووه.

حبا السهم: تیره که له زهوی خشکاو
نهمجار هه لبه زییه وه ریی مه به ست
که وت.

جبا فلان للخمسين: فلان كەس لەپەنجە
نزیک بۆوه.

جبا فلاناً جباءً وحبوةً: بەخششی دا بەفلان
ه دەگوتری: (جباء العطاء).

احبس الرامی: تیرهاوێژە کە تیرە کە
هاوێشتی کورتی هیناو نیشانە کە
نەههنگاوت.

حاباء محاباءً وحباءً: تاییبەتی کرد
بەخۆیەوه وروی دایە.

حاباء في البيع: لە مامەلەدا سەنگ و
سووکێ بۆ کردو لێی خۆش بوو.

إحتبى: کلۆتی سمتی خستە سەر
زەوی و ران و قاجی بە گەدە

خۆیەوه نان بەهەردوو دەستی
چەمبەرە لە ئەژنۆکانیەوه دا.

إحتبى بالثوب: قوماشە کە لە پشتی
خۆی و هەردوو ئەژنۆی وەرھیناو

کلۆتی سمتی خستە سەر زەوی ه
واتە: بەشیوەی (لیحتباء) دانیش.

الْحَبَا: هەوری پڕو گەوال گەوال و نزیک
لەزەوی.

الحباء: ئەو ریزو ئیکرامییە پیاو
دەیبەخش بە هاوێژە کە.

حباء المرأة: ماریی ئافرەت، (ك: أحبة)،
الحبة: دەنکی تری، (ك: حبا).

الحبوة: شیوە دانیشتنی ئیحتباء؛ کلۆت
بەخە پە سەر زەوی و ئەژنۆ هەلنێی ه

دەگوتری: (حَل فلان حُبْرَةً) فلان
کەس وازی لە دانیشتنی دەستەو

نەژنۆشی دەستەو دەستەو دەستەو

قوماش و حەبلە ی خۆی پێ
کەمەندەکا لە پشت و ئەژنۆی خۆی
و مەردەھێنی، (ك: حُبِي) بە.

حَتَا حَتَبًا: چاوی بڕپە شتە کە و زۆری
سەرکرد.

حَتَا الشَّيْءِ: شتە کە ی قایم کرد ه
دەگوتری: (حَتَا الجدار): دیوارە کە ی

بە پتەوی دانا.
حَتَا الْمَقْدَةَ: گریکە ی زۆر توند کرد.

حَتَا الثَّوْبِ: قوماشە کە ی سەر لەنۆی
دورپیەوه، بەسەر دورمانە کە دا جۆوه.

حَتَا الْكِسَاءِ: پڕۆی قوماشە کە ی بادانەوه
ریشوی بۆ دروست کردن.

حَتَا الْحِمْلِ عَنِ الدَّابَّةِ: بارە کە ی لە ولاغە کە
داگرت.

أَحْتَا الشَّيْءِ: بەمانا (حَتَأَهُ) دئ.
الْحِتَاءُ: ئەوە ی لە قەرەغ و بیجاغی

کراسەوه هەلپێچرابێ.
الْحَتِي: قاتوی دروستکراو لە

بەرەبوومی درەختی دوم (نەم
درەختە لە میصر هەیه).

حَتَّ الرِّقُّ عَنِ الشَّجَرِ حَتًّا: گەلاکە لە
درەختە کە هەلوەری.

حَتَّ الشَّيْءِ: داگرت، هینایە خواری.
حَتَّ الشَّجَرِ: دارە کە ی سپی کرد

توێکە کە ی ئی کردەوه.
حَتَّ اللَّهُ مَالَهُ: خودا مال و سامانە کە ی ئی

ستاندەوه هەزار کەوت.
حَتَّ الشَّيْءِ عَنِ الثَّوْبِ: شتە کە ی بە

نەژنۆشی دەستەو دەستەو دەستەو

کراسه که وه هه لپرواندو لیی
کرده وه.

أَحْتُ الشَّجَرُ: درخته که وشک بوو،
که لاکه ی هه لومری.

إِنَحْتُ الرِّقَّ عَنِ الشَّجَرِ: که لاکه له
درخته که هه لومری.

أَنَحْتُ شَعْرَهُ: قز ی روتابه وه، توکی
سه ری هه لومری.

تَحَاتُ الشَّيْئُ: شته که لیک بووه و بلاو
بووه ۵ ده گوتری: (تَحَاثْتُ أَسْأَلُهُ):

ددانه کانی داخوران و هه لومری.
تَحَاتُ الرِّقَّ عَنِ الْفُصْنِ: به لکه که لاکان

له لقی درخته کانه وه هه لومری ۵
ده گوتری: (تَحَاثْتُ الشَّجَرَةَ):

که لاکانی درخته که هه لومری.
تَحَاثْتُ عَنْهُ ذَنْبُهُ: گونا هه کانی لی

هه لومری له تاوان پاک بووه.
الْحُثَاتُ وَالْمُتَاتَةُ: نه وهیه هه لومری جا

له هه ر شتیک هه لومری و هه ر شتیک
بی ۵ ده گوتری: (مافی بدی منه

حَتَاةً) هیچ شتیک له ده ستدا نییه.
الْحُثَاتُ: له ری و لاوازییه که تووشی

نازهل و ولاخ ده بی رنگی ده گوتری
گوشت هه که ی له ری ده کبا و تووکی

ده روتیت هه وه.
أَنَحْتُ: تیز ره وه ۵ ده گوتری: (لُرَسَّ حَتَّ

و ظلیم).

الْحَتُّ مِنَ التَّمْرِ: نه وهیه به یه که وه
نه نووسین، دمنکه خورماکان وشکه ل

بن، (ك: أَحْتَات) ده گوتری: (مافی
بدی منه حَتَّ) هیچ شتیک

له ده ستدا نییه ۵ له په ندی
پیشیناندا هاتوو ده لی: (تر کوم

حَتَّا بَنًا، أَوْ حَتًّا لَقَاتًا) وات ه: فه لاجویان
کردن له ناویان بردن.

الْحُتَّةُ: توپکل ۵ به شیک له شت.
الْحُتْرَتُ وَالْمِخْتَاتُ مِنَ النَخْلِ: نه وهیه

خورما به رسیله کانی هه لومری.
حتی: پیتی جه ره نیسم مه جبرور ده کا.

حَتَّتِ الرِّقَّ عَنِ الشَّجَرِ: که لای
درخته که ی هه لومراند.

حَتَّتِ الشَّيْئُ: شته که ی ورد ورد کرد.
تَحَتَّتْ: بؤ مطاوعه ی (حتنه)

هاتوو ه.
حَدَّ حَدًّا: بنه ما که ی پالفته بوو.

حَدُّ: هه لی بزارد له بهر چاکی و
ره سه نی.

الْحَتُّ مِنَ الْعَيْنِ: نه و چا وهیه ناوی
نه وه ستی هه میشه ناویان لی بی ۵

ده گوتری: (عین حُتَّ).

الْحُتْدُ: نه صل و ره سه ن ۵ ته بیعه و
سروشت ۵ ده گوتری: (رجع الی مَخِيْدِهِ).

حَتْرَ فَلَانًا حَتْرًا: به خششی بؤ فلان که س
که مکرده وه یان خوراک لی

که مکرده وه.

حَتْرَ لَهُ شَيْئًا: که میکی بی به خششی.
حَتْرَ أَهْلَهُ: ژبانی له سه ر مال و مندال و خیزانی
ته نگ کرد ۵ یان به خپوی نه کردن.

حَتَرُ الشَّيْءِ: شته‌کە‌ی پته‌وکردو بناغه‌کە‌ی چاک دامه‌زرا‌ند.

حَتَرُ الْفُقْدَةِ: گریه‌کە‌ی پته‌وکرد توندی کرد.

حَتَرُ الْحَبْلِ: حه‌بله‌کە‌ی باش بادا.

حَتَرُ الشَّيْءِ: چاوی له شته‌که بری و زور ته‌ماشای کرد.

أَحْتَر: خێرو بی‌ری که‌م بوو.

أَحْتَرُ عَلَى نَفْسِهِ وَأَهْلِهِ: مه‌سرفی مال و مندالی که‌مکرده‌وه، به‌باشی بزێوی بۆ دابین نه‌کردن.

أَحْتَرُ فَلَانًا: خۆراک و ده‌سنده‌ی له فلان بری.

حَتَرُ لِلنَّاسِ: خواردنه‌نی بۆ خه‌لك دروست کرد به‌بۆنه‌ی دروستکردنی خانوو.

الْحَتَفُ: مردن، له‌ناوچوون و ده‌گوتری: (مات فلان حتف آنفه‌ او حتف آنفیه‌)

واته: له‌سه‌ر جیگا و نوێنی خۆی

مرد، به‌مردنی سروشتی خۆی

گیانی سپارد و ده‌شگوتری: (مات

فلان حتف فیه‌) نه‌مه‌ش له‌ رووی

ئه‌وه‌وه‌ هاتوو هه‌ره‌ب پێیان وابوو

ئاده‌میزاد ئه‌گه‌ر بکوزری روحه‌کە‌ی

له‌ شوێنی برینه‌که‌یه‌وه‌ دهرده‌چی و

ئه‌گه‌ر به‌ مردنی سروشتی خۆی

بمړی گیانه‌کە‌ی له‌ لوتیه‌وه‌ یان

له‌ده‌میه‌وه‌ دهرده‌چی.

حَيَّةٌ حَتَفَةٌ: ماریکی کوشنده‌یه‌.

الْحَتَفُ: پشه‌ی بێ‌هوش و بێ‌هوشی

گوشتی بنکی مه‌نجه‌ل و ده‌شگوتری:

(فلان من حتف الناس): فلان که‌س

له‌ پێری هه‌تیو مه‌جو ئاده‌میزاده

به‌سته‌کانه‌.

حَتَكَ حَتَكَ: هه‌نگاوه‌کانی به‌هۆی خێرا

رۆشسته‌وه‌ لێک نزیکبوونه‌وه‌.

حَتَكَ الطَّائِرُ الْحَصَى وَالرَّمْلَ: بانه‌ده‌که‌

به‌رده‌ ورده‌و لمبه‌کە‌ی به‌ باله‌کانی

پشکنی و چینی تێداکردن.

حَتَكَ الرَّجُلُ الشَّيْءَ: پیاوه‌که‌ پشکینی له‌

شته‌که‌دا نه‌جام دا.

تَحَتَّكَ فِي مَشْيِهِ: له‌ رۆشستندا

هه‌نگاوه‌کانی لێک نزیک بوونه‌وه‌.

الْعَوْتُكَ: کورته‌ بالای کزو کۆله‌وار.

حَتَمَ بَكْذَا حَتْمًا: برپاری داو حوکمی

دهرکرد به‌و جۆره‌.

حَتَمَ الْأَمْرَ: کاره‌کە‌ی قایم کرد، بناوانه‌کە‌ی

شێلا.

حَتَمَ عَلَيْهِ الْأَمْرَ: کاره‌کە‌ی له‌سه‌ر پێویست

کرد و (هو حتم)، (ك: حُتْم)ه‌.

أَحْتَمَ مِنْ طَعَامِهِ: هه‌ندیکی له‌

خواردنه‌مه‌نیه‌که‌ هێشسته‌وه‌

نه‌یخوارد.

إِنْحَتَمَ الْأَمْرُ: کاره‌که‌ پێویست بوو نابێ

باشگوێ بخری.

تَحَتَّمَ الْأَمْرُ: به‌مانا (الْحَتَمَ الْأَمْرَ)ی.

تَحَتَّمَ فَلَانٌ: فلان که‌س به‌رماوه‌ی

خوارد.

تَحَتَّمَ الْأَمْرُ: ئیشه‌کە‌ی له‌سه‌ر پێویست کرد.

تَحَاتَّتِ الرِّيحُ: بایه که بهردهوام ههلی کردو بروکهی نه دایه.

تَحَاتَّتِ الْأَشْيَاءُ: شته کان یهک بهدوای یه کدا هاتن و چوون یهک بوون ٥ دهگوتری: (تَحَاتَّتِ السَّهَامُ وَ تَحَاتَّتِ الدَّمْرُ).

تَحَاتَّنَ الْقَوْمُ: قهه و مه که رانواندنیان کردو کهوتنه پیشرکی کردن له تفتنگ هاویشتن و تیر هاویشتن داو وهک یهک دهرچوون.

الْحَاتِنُ: هاوشان و بهرامبهر.

الْحَتْنُ: دهستاوهل و هاوشان.

الْحَتْنَى: هاوشان و له یهکچوو کۆمه لیک هه موویان له یهک بچن ٥ دهگوتری: (وَقَعَتِ الثُّبُلُ حَتْنَى) گولله و تیره کان وهکوو یهک بوون.

حَتًّا حَتْرًا: خیرا خیرا ههنگاوی هه لێنان، بازیکی گورج و گۆلانهی دا.

حَتًّا الشَّرْبُ: قوماشه کهی دوروو چاک قایمی کرد.

حَتًّا مُذَبَّ الكَسَاءُ: پرژی توره که کهی وێک نان و نوساندنی پییه وه.

حَتَّى الشَّرْبِ وَ مُذَبَّ الكَسَاءِ: قهراخی قوماشه که یان پرژی قهراخی توره که کهی وێک نان.

حَتَّى الشَّرَابِ: زۆری شهراپ خوارده وه.

الحَاتِي: نهو که سهی زۆر شهراپ بخواته وه.

الْحَتِي: نه وهی له درهختی (دۆم)

هه لومری (دۆم): درهختیکه له ولاتی

الحَاتِمُ: قازی، دادوهر ٥ قهله رهشه، لهه روه وه عهرهب له کۆندا بیرو باوهریان و ابووه هه رکاتی قهله رهشه قهراندی نیشانهی نه وهیه لیک جودا بوونه وهی دوو دلدار رودهدا.

الْحَتَامَةُ: بهرماوهی خۆراک له سههر سفره و خوان ٥ نهو دهنک و وردهیهی له کاتی خواردندا دهکهوینه خوار.

الحَتَم: بریارو حوکم و قهزا ٥ قورشان دهغه رموی: ﴿وَكَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا﴾ هه روا به مانا برادهری راسته قینه و دلسۆز دی ٥ دهگوتری: (هوَ الْأَخُ الْحَتَمُ).

الْحَتْمَةُ: وردو ها، دهگوتری: (قَارُورَةُ حَتْمَةٍ) گۆزه یهکی کهرت و بهرت.

الْحَتْمِيَّةُ: (حَتْمِيَّةُ الْأَمْرِ): پتویستی و گرنگی نیشه که واز لێ نه هێنانی.

حَتَّتِ السَّهَامُ حَتًّا: به شهکان به شوین یه کدا هاتن و دابه شکران چون یهک و بی جیاوازی.

حَتَّنَ الْحَرُّ: کهرماکه بهرهی سهندو بهردهوام بوو.

حَتَّنَ الْيَوْمُ: سهروینی رۆژه که وهکوو یهکی لێ هات له کهرمیدا.

أَحْتَنَ فِي رَمِيهِ: هه موو تیره گانی هاویشتنی له یهک شوینیان دا.

حَاتَنَ فُلَانٌ فُلَانًا: فُلَانٌ کهس وهکوو فُلَانٌ لێ هات چوو رهزی نه وه وه.

إِحْتَنَنَ الشَّيْءُ: شته که ریک بوو هیچی جوداوازی له کهه لێ نهوی تری دانیه.

حَبْرَ اللِّسَانُ: زمانه که تفت بوو تامی
خوارده مهنیه که ی نه گرد.

حَبْرَت اَذْنُهُ: گوپچکه ی به باشی
نه بیست.

حَبْرُ فَوَاذِهِ: دلی باش شته که ی و مرنه گرت
(هو اَحْبَرُ هِی حَبْرَاء).

اَحْبَرُ النَّخْلِ: میوه ی دارخورما که پیش
نه وه ی بگا وردو ره ق بوو.

حَبْرُ الدَّوَاءِ: دهرمانه که ی کرده چه پ و
گولاج.

اَلْحَبْرُ: گری و گول و زبریه که له چاودا
پهیدا ده بی به هوی چاو نی شه وه
گولوی تری پیش نه وه ی بی شه
به رسیله و هیشوی تری.

اَلْحَبْرَةُ: دهنکی هیشوه تری سهره تایی
پهیدا بوونی و نه خوشیه که توشی
چاو دهنی.

اَلْحَبْرَةُ: خواردنیکه دروست ده گری
دوای ته و او بوونی خانوو.

اَلْمَحْبَرُ: لوت زل، لوت که شکول.

حَبْرَبِ الْمَاءِ: ناوکه لیل بوو و ده گوتری:
(حَبْرَبِ الْبَرِّ): ناوی بیره که لیل بوو.

اَلْحَبْرُ: ناوی لیل و چه و رای و بنکری
بنکی مهنجه ل و که دهنیه ته وه.

اَلْحَبْرَةُ: خرؤو سورایی که له چاودا
پهیدا دهنی.

حَبْرَتِ الشَّغَةِ: لیوه که نه ستور بوو، هاوسا.

اَلْحَبَارِمُ: لیو نه ستور، لیو فشه و مبوو.
اَلْحَبْرِمَةُ: که وانه یه که له خوار لووته وه

له ناوهرپاستی لیوی سهره وه دا و
که ناری لوت.

اَلْحَثَّافِي: هه موو و ده گوتری: (أَخَذَهُ
بِحَثَّافِيهِ) واته: (بِحَثَّافِيهِ) و (مجموعه).

اَلْحَثْفَرُ: خلتو و پلته ی رونی قال کراو،
دو ننگ و مندالی فپری دراو
هه تیومچه، (ك: حثافر).

اَلْحَثْفَرَةُ: خلتو و پلته که له بنکی فاپ و
مهنجه ل و گوزو و دی زده دا
ده مینیه ته وه.

حَثَلٌ حَثَلًا: وه زعو و حالی خراب بوو.

اَحْثَلُهُ: خراپه ی له گه ل کرد و ده گوتری:
(اَحْثَلْتُ الْأُمَّ وَلَدَهَا) دایکه که به
ناله باری و خراپی شیر ی دا به
زارو که که ی.

اَحْثَلَ اللَّهُ فَلَانًا: خودا وه زعو و حالی
فلانی گزری توشی ناخوشی کرد.

اَلْحَثَالَةُ: شتی خراب، شتی خراب و بی
که لک له هه موو شتیک و شتی بی

که لک له دانه ویله و له خورما و نه و
جوړه شتانه و که سانی خراب و

خوپری و هه تیومچه.

اَلْحَثَلُ: بارودخی ناله بار و شیر پیدانی
مندال به نارپیک و پیکی.

اَلْحَثَلُ: کزو له پو لاوا، که مو کورو بی که لک.
اَلْحَثَلَةُ: ناوی که له چه وزدا.

اَلْحَثَّةُ: نه خوشی ره بوو، هه ناسه ی
تونند، ریبازی کورتراوه و ره ق و

نهرمای ی لوت، (ك: حثام) ه.

الْحُمَّةُ: پلوسکی ناو له بهر به سستی
 ناودا ۵ شوینی هه لږ زانی ناو له
 چه وزه وه.

الْحَوْمُ: ناده میزادی مام ناو مندی له باره ی
 بالاوه یان نازده لی مام ناو مندی.
 حَتَّ الزَّابُ وَغَوَّ حَتًّا: گلی به سهردا کرد
 ۵ ده گوتری: (حَتَّ الزَّابُ علیه وله)
 شتیکی که می پیدای.

حَتَّ الزَّابُ وَغَوَّ: گلی به سهردا کرد ۵
 ده گوتری: (حَتَّ علیه الزَّابُ).
 حَتَّ فِي وَجْهِ الزَّابِ: پیتی که وت.
 حَتَّ فِي وَجْهِ الرَّمَادِ: تهریقی کرده وه ۵
 به سهر پاشوانیدا برده وه.

حَتَّ الْمَاءُ: لویچیکی ناو هه لږ گواز، به لویچ
 به مست ناوی هه لږ گرت.

حَتَّى الزَّابُ وَغَوَّ حَتًّا: به مانا (حَتَّ) دئ.
 حَتَّى الزَّابُ وَغَوَّ: به مانا (حَتَّاه) دئ.
 احْتَأَ: وای لیکرد گلی به سهرابدا.
 احْتَمَى الزَّابُ: گلی به سهردا کرد.

اسْتَحْتَوَا: نهو کۆمه نه په کتریان گل
 باران کرد گلپان به په کتر دادا.

الحائِيا: گلی دهر دراو له کونی
 (په ربوع) گیانله بهر ښکته وه کوو جرج
 وایه کلکی درنژو دهستی کورتو
 پاشوی درنژن، (ك: حواث).

الحشا: گلی به سهر کراو گله شه ند ۵ کا یان
 ورده کل ۵ بنخولی کا ۵ توڼکلی خورما.

الحشوا: زه وپیه ک گلی زۆریی.
 الحثرة: مشتة خولتیک، چنگه خولتیک.

الْحَثِيَّةُ: به مانا (الحثرة) دئ.

حَجًّا به حَجًّا: دهستی پیوه گرتو پیی
 که یف خوڅ بوو.

حَجًّا الیه: په نای بۆ برد.

حَجًّا عَنْ كَذَا: نهو شته ی ئی قه دهغه کرد.

تَحَجًّا به: به مانا (حجابه) دئ.

حَجَبَ بَيْنَهُمَا حَجًّا: بوو به په رده و ناو مند
 له نیوانیاندا.

حَجَبَ الشَّيْءَ: دایپوڅی، شته که ی شارده وه.
 حَجَبَ فَلَانًا: نه په ښت فلان که س به ځیته
 زوړه وه یان نه په ښت میرات بگری.
 حَجَبَ الْأَمِيرَ: بوو به دهر گه وانی پاشا، بوو
 به سکر تیږی پاشا.

حَجَبَ الشَّيْءَ: به مانا (حَجَبَ) دئ.

احْتَجَبَ: خوی شارده وه.

انْحَجَبَ: به مانا (احتجب) دئ.

استَحَجَبَهُ: کردی به دهر گه وانی خوی،
 کاری حیحابه ی پی سپارد.

الحاجِبُ: دهر گه وان (ك: حَجَبَ حُجَبَ
 وَحُجَاب) نیسقانی پشت چاو له گه ل
 گوښته که ی ۵ برؤ ۵ نهو موانه ی
 له بهر زایی پشت چاوه وه رواون ۵
 (جوته برؤ).

الحاجِبُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: قه راخو نه ملای
 نه ولای، (ك: حواجب).

حاجِب الصَّحْبِ: بهر به یان و سهرمتای
 گزنگ.

الحجاب: په رده، بالا پوڅی، (ك:
 حُجَبَ) ه.

الْحَبَابَةُ: پیشه‌ی دهرگه‌وانی.

الْحَبْطُ: منع کردن ۵ له شهرعدا
منه نکردنی ناده میزاده به‌هوی
بوونی په‌کیکی تر له میراتگرتن
جایا ناهیلن هیچ بگری یان لئی کهم
ده‌کاته‌وه.

الْحَبَّةُ: سهری کلۆت ۵ کوتابی رانه وکوو
چون شان کوتابی قولله، (ك: حَبَبٌ).

حَجَّ إِلَيْهِ: هات بۆلای.

حَجَّ الْمَكَانَ: قه‌صدی نه‌و شوئنه‌ی کرد ۵
جوو بۆی.

حَجَّ الْبَيْتَ الْحَرَامَ: چوو بۆ مالی خوا
به‌مه‌به‌ستی عیبادت و چه‌جکردن ۵
قورئان دمه‌رموی: ﴿وَزَلَّلَهُ عَلَى النَّاسِ
حَجَّ الْبَيْتِ﴾ ۵ ده‌گوتری: (حَجَّ بَنِي
فُلَانٍ فُلَانًا): فلان بنه‌ماله زور
هاموشوی فلان که‌سیان کرد.

حَجَّ الْجُرْحَ: برینه‌که‌ی پشکنی بۆنه‌وه‌ی
بزانی چهند قولله تا چاره‌سهری بکا.
حَجَّ فُلَانًا: له قولایی چاویدا به‌به‌لگه
بۆری دا ۵ ده‌گوتری: (حَاجُّهُ فَحَجَّهُ).

أَحَجَّ فُلَانًا: فلان که‌سی نارد بۆنه‌وه‌ی
چه‌جی مالی خودا بکا.

حَاجُّهُ مَحَاجَّةً وَحِجَابًا: دمه‌ه‌دمیی
له‌گه‌ل کردو که‌وته کیش‌ه‌و
موجاده‌له له‌گه‌لیدا ۵ قورئان
دمه‌رموی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ
إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ﴾.

أَحْتَجَّ عَلَيْهِ: به‌لگه‌ی راست کرده‌وه،

ره‌دی دایه‌وه به‌ره‌و روی وه‌ستاو
ره‌خنه‌ی له کاره‌که‌ی گرت.

تَحَاجَّرَا: موجاده‌له‌یان له‌گه‌ل په‌ک کرد.
الْحَاجَّ: نه‌و که‌سه‌یه دیدنه‌ی که‌عبه ده‌کا
به‌مه‌به‌ستی چه‌جکردن، (ك: حُجَّاج
وَحَجَّاجِيَّة) ۵ جاری وا‌هه‌یه
ده‌گوتری: (حَاجُّ).

الْحَاجَّةُ: نافرمت که چووین بۆ چه‌ج ۵
نهرمه‌ی گوی.

الْحَاجَّاتُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: قه‌راخ و بیجاخی
شت ۵ نیسقانی برۆ، (ك: أَحْجَة
وَحِجَاج) ۵.

الْحَجَّ: چه‌ج په‌کیکه له پینج فه‌رزه‌کانی
نیسلام که بریتییه له دیدنه‌ی
کردنی مالی خوداو راوه‌ستان له‌سهر
کئوی عه‌رفه به‌گویره‌ی شهرع.

الحج الأكبر: نه‌وه‌یه وپرای ته‌وافو ئیحرام
راوه‌ستانی عه‌رفه‌شی پپش بکه‌وی.

الحج الأصغر: نه‌وه‌یه راوه‌ستانی
عه‌رفه‌ی تیدا نه‌بی واته: عومره.

الْحَجَّةُ: په‌کجار چه‌جکردن ۵ نهرمای
گویی ۵ میرویه‌ک یان لوتلوتیک
وه‌کوو گواره بکریته گوی.

الْحُجَّةُ: به‌لگه‌و نیشانه ۵ چه‌کی کرپن و
فرۆشتن ۵ زانای زور زاناو خاوه‌ن
بتمانه ۵ له زاراوه‌ی عیلمی چه‌دیث دا
(حُجَّةٌ) بریتییه له چه‌دیث زانیک سن
سه‌د هه‌زار چه‌دیثی له‌به‌ر بی به
سه‌نه‌دو مه‌تنه‌وه، هه‌روه‌ها ئاگاداری

حال و مزعی راوییه کان بی له پوی
 جه رح و ته عدیله وه له پووی میژوو
 ژینامه یانه وه، (ك: حجج حجاج).
 الْحِجَّةُ: چاوگی کرداری (حَجُّ) یه یان
 (مصدر مره) یه.

حَبَّةُ السُّدَّاح: حه جی مائشواپی: دوا
 حه جکردنی پیغه مبه ره ه هه روا
 به مانا (سائه) واته دوانزه مانگ،
 (ك: حَجَج) ه ه قورئان دهه رموی:
 ﴿عَلَى أَنْ تُاجِرَنِي لِمَا نِي حَجَج﴾.

ذو الْحِجَّة: مانگی دوانزه ی سالی
 قه مهربه ه که ده بیتسه مانگی
 حه جکردن.

الْمِجْبَاجُ: نهو که سه به زور دهه
 ده می و کیشه دهکا ه نامیری که
 پزیشک به کاری ده هیئی بۆنه وهی
 بزانی برینه که چهند قووله.

الْمَعْجَةُ: ریبازی راسته قینه، (ك:
 مَحَاج).

حَبَجَّعَ عَنِ الشَّيْءِ: نه و پرایه شته که وه
 وازی ئی هیئا.

حَجَّرَ عَلَيْهِ حَجْرًا: دهست به سه ری کردو
 مامه له کردن و دهست و مردانه مال و
 سامانی خوئی ئی قه دهغه کرد.

حَجَّرَ عَلَيْهِ الْأَمْرَ: نه و کاری ئی قه دهغه
 کرد.

حَجَّرَ الشَّيْءَ عَلَى نَفْسِهِ: شته که ی تایبته
 کرد به خویه وه.

حَجَّرَ الْأَرْضَ عَلَيْهَا وَحَوْلَهَا: له سه ر
 سنوور مانی و موی نیسانه ی دانان

سنگی چه فاندن، به ردی دانان.

حَجَّرَ الشَّيْءَ: شته که ی ته سک کرده وه.

اَحْتَجَرَ الْحَيَوَانُ: حه یوانه که سکی توند
 بوو، گه دهی رهق بوو.

اَحْتَجَرَ بَفْلَان: په نای بۆ فلانکه س پردو
 داوای پارمه تیدانی لیکرد.

اَحْتَجَرَ الْأَرْضَ وَعَلَيْهَا وَحَوْلَهَا: سنووری
 بۆ زهوییه که دانا.

اَحْتَجَرَ الشَّيْءَ: شته که ی خسته کۆشی
 خویه وه.

اَحْتَجَرَ حَجْرًا: ژورنیکی بۆخوئی دباری
 کرد، کردی به ژوور.

تَحَجَّرَ: وه کوو به رد رهق بوو.

تَحَجَّرَ الْمَكَانُ: شوینه که به ردی زور بوو.

تَحَجَّرَ عَلَى فُلَان: تهنگی به فلانکه س
 هه لچنی.

تَحَجَّرَ الْجَرَجُ: برینه که هاته وه پهك و
 گوشته وه زونی هیئا به وه.

تَحَجَّرَ الرَّجُلُ: پیاوه که ژوورنیکی
 بۆخوئی بنیات نا.

تَحَجَّرَ الشَّيْءُ: شته که ی تهنگ کرده وه ه
 دهگوتری: (تَحَجَّرَ رَاسًا).

اَسْتَحَجَرَ الطِّينَ: قوپر که رهق بوو بوبه
 به رد بوبه سوالت.

اَسْتَحَجَرَ الرَّجُلُ: پیاوه که ژورنیکی
 بۆخوئی دانا.

اَسْتَحَجَرَ عَلَيْهِ: گالته ی پیکردو
 سوکابه تی له گه ل دا نواند.

الْحَاجِرُ: زهوییه که چوار دهوری به رز

بکریتهوه ناومپراستی چال بی ۵
جالاپیهک ناوی تیدا راوستی.

الحاجر: بهمانا (الحاجر) دی ۵ بهمانا
بهستو (ياساغ) پش دی.

الحاجرة: یارییه که بهم جوره
مندالهاگان دین جوغزیک له
ناومپراستی گوره پانه که دا دهکیشن
نهمجار یه کیکیان له ناومپراستی
جوغزه که دا راده وهستی ۵
مندالهاگانی تر به دهورییه وه
دهپانه وئ بیگرنو نه ویش ههول
دهدا خو به دهسته وه نه دا.

الحجار: بهرژینو شورا، سیاح ۵ دیواری خانوو.
الحجار: نهو که سهی نیشی بهرد دهکا
بهرد ده شکین ۵ نه قاپی دهکا.

الحجر: له شهر عدا بریتییه له
مه نعدرنی شه خص له وهی
ته صه روف له مال و سامانی خویدا
بکا جا له بهر مندالی بی پان بی
عه قل بی پان شیت بی.

الحجر: باوهشی ئاده میزاد دهگوتری: (هر
فی حجره) واته: له ژیر چاودیری و
حیمایهی نه ودايه.

حجر العين: دهوران دهوری چاو.

الحجر: بهمانا (الحجر) دی ۵ جگه له مانه
شهر عیه که ی ۵ ههروا وشه (حجر)
بهمانا عه قل دی قورنان دهفه رموی:
«هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّدِي حِجْرٍ» ۵
ههروا بهمانا ماین دی، (ك: حُجُور
را حجار) ۵ باکوری که عبه که

ناوچهی (الخطيم) دهگرتیه وه ۵
کۆشی ئاده میزاد.

الحجر: بهردی شکاو پان شاخو بهردی
که وره رهقو پتهو که پیک دی له
کۆمه له بهردی زل ۵ پان بهردی
شکاوی بهگرتوو پیکه وه نووساو
جۆش خواردوو ۵ ههروا ناوه بۆ
بهردی بهنرخ وه کوو یاقوتو نهو
جۆره شتانه.

الحجر الاسود: بهرده ره شه که له
گۆشه یه کی دیواری که عبه دایه،
حاجیه گان له کاتی ته واف کردنی
که عبه دا ماچی ده کهن پان به دهست
ئاماژهی بۆ ده کهن.

حجر الطباعه: جۆره بهردی کی جیرییه
گرن گرنه له رۆژگاری کۆندا بۆ
چاپ کردن و رسم گرتن به کاریان
هیئاوه.

الحجر: بهرده لان ۵ دهگوتری: (مکان
حجر) شوینیکی بهرده لانه.

الحجر: نهو گۆشتهی به دهوری
نینۆ که وه یه.

الحجرة: قهراخو لایه، دهگوتری: (قعد
حجرة وحجرت الطريق) نه ملاو
نه ولای رینگا.

الحجرة: ژوور له ژیر خانوودا ۵
ژیرزه مین ۵ ته ویلهی ئاژهل.

حجرتا العسکر: لای راستو لای چهپی سوپا.
الحجر: کانه بهرد ۵ نهو شوینهی له کیو
بهردی ئی دهرده هیندری.

الْمَحْجَرُ فِي الْعَيْنِ: دهوران دهوری چاو.

الْمَحْجَرُ: به مانا (الْمَحْجَرُ) دئ ۵ شوینی

قورمیتینه نهو ناوچه‌یهی

فه‌رمانگهی تهن‌دروستی یاساگی

ده‌کاو ناهیلئ کەسی لئ بئته ده‌رو

کەسی بجئته ناو.

حَجَزٌ بَيْنَهَا حَجَزًا: نیوانی خسته ناویانه‌وه

لیکی جیاگردنه‌وه.

حَجَزَ الشَّيْءُ: شته‌کە‌ی له‌خوی گرتو

نه‌به‌یشت بۆ کەسی تر بی.

حَجَزَ فَلَانًا عَنِ الْأَمْرِ: فلانکە‌سی له‌کاره‌کە

گیرایه‌وه‌و مهنعی کرد.

حَجَزَ الْقَاضِي عَلَى الْمَالِ: قازیی خاوه‌ن

ماله‌کە‌ی مهنع کرد له‌وه‌ی

ته‌صه‌روف به‌ ماله‌کە‌وه‌ بکا.

حَجَزَ: ده‌ست به‌سه‌ر کرا.

حَجَزَ حَجَزًا: ریخۆله‌کانی قه‌بز بوون،

تووشی گرفت بوون نه‌یتوانی

خواردن و خواردنه‌وه‌ی زۆر بخواو

بخواته‌وه‌.

أَحْجَزَ: هاته ولاتی حیجاز.

حَاجَزُهُ: داوای لئ‌سکرد واز له‌

دژایه‌تیکردن بیئ.

أَحْتَجَزَ: سه‌ریبجی کرد ۵ پابه‌ند نه‌بوو

۵ هاته ولاتی حیجاز.

أَحْتَجَزَ بِالْأَزَارِ: پشتینی له‌پشت به‌ست.

أَحْتَجَزَ بِالْحَصَنِ: به‌ قه‌لاکە‌ خوی پاراست

۵ داکۆکی له‌خوی کرد.

أَحْتَجَزَ مِنْ كَذَا: خوی له‌وه‌ پاراست.

أَحْتَجَزَ لَخَمٍّ: گۆشتی گرت، گۆشتی بوو

أَحْتَجَزَ الشَّيْءُ: شته‌کە‌ی له‌به‌ر

پشتینیدا.

أَحْتَجَزَ: لاساری کرد ۵ ده‌گوترئ:

(الْحَجَزَ عَنْهُ) وازی لئ هئنا.

تَحَاجَزَ الْقَوْمُ: قه‌ومه‌کە‌ لئک ترازان

هه‌ندیکیان له‌ هه‌ندیکیان داب‌ران ۵

هه‌ندیکیان پشتینی هه‌ندیکیان

گرتو ده‌سته‌و دامانی په‌گتر بوون ۵

ده‌گوترئ: (تَحَاجَزَتِ الْعِبَارَاتُ)

رسته‌کان توکمه‌و پیکه‌وه‌ گونجاو

رئک و پئک بوون.

تَحَجَّزَ: پشتینی توند کرد، ناوقه‌دی

خوی به‌ پشتین توندکرد.

الْحَاجَزُ: ناوانی دوو شت ۵ ناوه‌ند ۵ نه‌و

کە‌سه‌ی ناهیلئ هه‌ندی کە‌س

په‌په‌ندی به‌ هه‌ندیکی تریانه‌وه‌

بکە‌ن ۵ به‌حه‌ق و راستی حوکمیان

له‌نیوانیاندا ده‌کا، (ك: حَجَزَةٌ)ه.

الْحِجَازُ: به‌مانا (الْحَاجَزُ) دئ ۵ پشتین و

قایش پشتین کە‌له‌ پشت ده‌به‌سری و

ئاته‌ک و داوینی پیوه‌ قایم بکری ۵ نه‌و

حه‌بل و گوریسه‌یه‌ و لاخی پی

ده‌به‌سترپته‌وه‌ ۵ هه‌روا ناوه‌ بۆ نه‌و

ده‌فه‌رو ولاته‌ی ده‌که‌وته‌ نیوان ولاتی

تیهامه‌و ولاتی نه‌جده‌وه‌ ۵ جۆرنکیشه‌

له‌ ده‌نگ و ناوازی مؤسیقا.

حَجَازُكَ: به‌رده‌وام له‌ نیوانیان دا به‌ ۵

بکە‌وه‌ نیوانیان‌وه‌.

الْحَجَزُ: ناحیه‌و نه‌ملاو نه‌ولا ۵ هۆزو

خێل و خزم کە‌ ده‌بنه‌ پارێزهر و

داکۆکیکه ر لهو کهسهی سهر بهوانه.
 الْحَبْرَةُ: ناوکه، شوینی بهستنی
 پشتین له سیبهندهو ناوک ۵ شوینی
 دۆخینی شروال دهگوتری: (أخذ
 بِحُجْرَتِهِ) پهناى بۆ پردوو
 پشتینهکەى گرت داواى لێکرد
 یارمەتى بدا ۵ (رجل طيب الحُجْرَة)
 پیاویکی داوینپاکه ۵ (رجل شديد
 الحُجْرَة) پیاویکی خۆ راگرو پشوو
 درێژه ۵ (هذا كلام أخذ بعضه بحجز
 بعض) نهمه قسهیهکی رێک و پێکه
 رستهکانی پێکهوه گونجاون.

حَجَفَ: سگ چوونی توش بوو.
 الْحَبَافُ: سگچوون بههۆی زۆر خواردن
 یان خواردنی خراب ۵ سگ هیشهو
 تێکچوونی کۆتهندامی ههزم.
 الْحَبِيفُ: قۆرەى سگ ۵ قورته قورتي
 گهدهو ریخۆله.
 حَجَلَ حَجْلًا وَحَجْلَانًا: قاجیکی هه لێری و
 لهسهر قاجیک رۆشت ۵ لهسهر
 قاجیک حندهل حۆی کرد ۵ ههنگله
 شهلهی کرد.

حَجَلَ الْمُقَيَّدُ: زنجیری لهپیدا بوو بازی دا.
 حَجَلْتُ عَيْنَهُ: چاوی قول بوون.
 حَجَلْتُ الدَّابَّةَ: ولاخهکه زندهکانی سپی
 بوون جهستهی تری هه مووی رمشه.
 أَحْبَلَ الدَّابَّةَ: پتهکهی له قاجیکی
 ولاغهکه کردوه کردییه قاجهکهی
 تری.

حَجَلٌ: بهمانا (حَجَلَ) دی.
 حَجَلٌ فِي وَضْعِهِ: لهگهڵ شتنی دهستیدا
 هه ندئ له قۆلی شتو لهگهڵ شتنی
 قاجهکانیشی دا هه ندئ له به لهکی شت.
 حَجَلَ الْقَرُومُ: پاوانه ی بۆ بوکهکه کرد.
 حَجَلَ الدَّابَّةَ: ولاغهکهی به پێوهند
 بهستهوه.

حَجَلَتِ الْمَرْأَةُ بَنَاتَهَا: نافرتهکه خه نهی
 سهر په نهجهکانی رنگاو رنگ کرد.
 حَجَلَ امْرَأَةً: کارهکی خۆی مهشهور
 کرد.

يَوْمَ أَغْرَ مُعَجَلٌ: رۆژیکی بهناوبانگه.
 حَجَلَ فِي مَشْيِهِ: له رۆشتندا خۆی
 لهنگاند.

التَّحْجِيلُ: سپپاههتی له قاجی ولاغ دا
 له نه ژنۆی تێپه نهکا.
 الْحِجْلُ: پاوانه، خڕخال ۵ زنجیرو پێوهند.
 الْحَجَلَةُ: پارێیهکی منداڵانه، بهم جوړه
 لهناو گۆرهمپانهکه دا چه ند چوار
 گۆشهیهک دروست دهکهن، نههمجار
 به شیوهی (عیلۆکی) لهم چوار
 گۆشهوه دهگۆزنهوه بۆ چوار
 گۆشهیهکی تر.

الْحَبْلَةُ: تارایهکه، سه رپۆشیکه،
 کهژاوهیهکه به قوماشی رنگاو رنگ
 دهراننדרێتهوه بۆ بوک ۵ په ردهیهکه
 بۆ بوک لهناو مالدا دهگیرێتهوه ۵ کهو؛
 بالندهیهکه له کۆتر گه ورهتره
 دهنوک و قاجهکانی سورن گۆشتهکی
 بۆ خواردن زۆر خۆشه.

الْمُعْجَلُ مِنَ الدَّرَابِ: نَهْوَ وَلَاخَهِيه خَوَار
نَهْزَنَوِي سَبِي بِي نَاوَجَهَوَانَو شَوِينِي
تَرِيشِي پَهْلَهِي سَبِي تِيْدَابِن وَاتِه
بِهْلَهَك بِي.

لُوب مُعْجَلُ: كَراسِيَكِي نَاو دَامَانِه بَكَاتِه
پَشْت قَوْلِه قَابِيَه وَه.

حَجَمَ لَمْ الْحَيَوَانَ: لَغَاو يَان (دَهْمَبِيْن) ي
لَهْدَهْمِي حَهْيَوَانَه كِه كَرْد بُوْنَه وَهِي
نَه تَوَانِي شَت بَكَهْزِي يَان بِيَجُوِي.

حَجَمَ الْحَيَوَانَ: حَهْيَوَانَه كِهِي مَهْنَع كَرْد.
حَجَمَ فَلَانًا عَنِ الْأَمْرِ: فَلَانَكَهْسِي لَه وَكَارِه لَه وَ
شُوِيْنَه مَهْنَع كَرْد نَه يَهِيْشْت بِيَكَاتِي.
حَجَمَ الصَّبِي لَدِي أُمِّهِ: مَنْدَالَه كِه مَهْمَكِي
دَايَكِي مَزِي.

حَجَمَتِ الْحَيَّةُ فَلَانًا: مَارَه كِه فَلَانَكَهْسِي
كِهَسْت، بِيِيَه وَه دَا.
حَجَمَ الْمَرِيضُ: نَه خَوْشَه كِهِي چَارَه سَهَر كَرْد
بِه كَهْلَه شَاخ لِيْگَرْتَن.
أَحْجَمَ الشَّدِي: مَهْمَكِي خَرْكَرْد،
(مَهْمَكَه كِه خَرْبُو).

أَحْجَمَ فَلَانٌ عَنِ الشَّيْءِ: فَلَانَكَهْسِي
نَه وَشْتَهِي نَه نَجَام نَه دَاو لِيِي
پَه شِيْمَان بُووه.

أَحْجَمَتِ الْمَرْأَةُ الصَّغِيرَ: نَافَرَهْتَه كِه پَه كَهْم
جَار شِيْرِي دَا بَه مَنْدَالَه كِه.

حَجَمَ زَوْرِي تِي رَوَانِي لِيِي وَرْدَبُووه.
أَحْتَجَمَ: دَاوِي كَهْلَه شَاخ لِيْگَرْتَنِي لِي كَرْد.
الْحِجَامُ: لَغَاو، نَاسَنِيَكِه دَه كَرِيْتَه دَهْمِي
وَلَاخَه وَه بُوْنَه وَهِي شَتِي بُو نَه خَوَرِي

الْحِجَامَةُ: پِيْشَهِي كَهْلَه شَاخ گَرْتَن.
الْحِجَامُ: كَهْلَه شَاخ گَر.

الْحَجْمُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: قَه بَارَه كِه پَهْتِي،
نَه نَدَازَهِي جَه سَتَه كِه پَهْتِي، (ك:
حَجْم) ه.

الْمُحْجَمُ: شُوِيْنِي كَهْلَه شَاخ لِيْگَرْتَن.
الْمُحْجَمُ: نَالَهْتِي كَهْلَه شَاخ گَرْتَن،
نَاْمِيْرَه كِهِي ه نَهوَ قَابَو كِيْسَه پَهِي
كِه خُوِيْنَه كِهِي تِيْدَا كُوْدَه كَرِيْتَه وَه،
(ك: مُحَاجِم).

الْمُحْجَمَةُ: بَه مَانَا (الْمُحْجَم) دِي.
حَجَنَ الْعَرْدَ: شَوْرَكِه دَارَه كِهِي چَه مَانْدَه وَه.
حَجَنَ الشَّيْءَ: بَه گُوْجَان نَه وَشْتَهِي بُوْلَاي
خَوِي كِيْش كَرْد.
حَجَنَ الدَّابَّةَ: بَه گُوْجَان وَلَاغَه كِهِي لَو
نِيُو كَرْد.

حَجَنَ فَلَانًا عَنِ الشَّيْءِ: فَلَانَكَهْسِي لَه وَشْتَه
گِيْرَپَايه وَه نَه يَهِيْشْت نَه نَجَامِي بَدَا.
حَجَنَ حَجْنًا وَحُجْنَةً: نَوْشَتَاپَه وَه خَوَارِبُو وَه
دَه گَوْتَرِي: (حَجَنَ أَنْفَهُ): سَهْرِي
لَووْتِي خَوَارِبُو وَه بُوْلَاي دَهْمِي، لَوْتِي
شِيُوَه قَه لَانَكِي بُوو.

حَجَنَتْ أَذْنَهُ: نَهْرَهْمِي لَای سَهْرُوِي گُوِيِي
بَهْرَه وَه خَوَار شُوْرَبُووه.

حَجَنَ الشَّعْرَ: سَهْرِي تَالَه مَوُوِي قَزَه كَانِي
گَرَزَبُوو هَه لَكِه پَرَانَه وَه.

حَجَنَ بِالْدَارِ: لَه مَال مَایَه وَه دَهْرَنَه چُوو.
حَجَنَ عَلَيْهِ وَبِهِ: دَلِي پِيُوَه بُوو دَه سَتِي
نَه چُوويه دَه سَت بَهْرَدَارِي بِي ه (هَر

حَجَنَ، وَأَخْبَنَ وَهِيَ حَجْنَةٌ وَحِجَاءٌ).

حَجْنَةٌ: به مانا (حَجْنَةُ) دئ.

إِخْتَبَنَ عَلَيْهِ: دس به سهری کرد، نه بهیشت.

إِخْتَبَنَ الشَّيْءُ: به مانا (حَجْنَةُ) دئ ۵
بؤلای خوی برد به خویوه نوساند.

إِخْتَبَنَ الْمَالُ: مال و سامانه گهی
کؤکرده وه.

إِخْتَبَنَ مَالٌ غَيْرَهُ: مالی خه لکی داگیر کرد،
دزی، بؤ خوی کؤنترؤن کرد.

تَحَبَّنَ: چه ماندییه وه گردیه گؤچان.

الْحَجْنَةُ: هه موو شتیکی چه ماوه و خوار ۵
سه لکه ته شی ۵ هه شتیک

هه لئیزئ و تابه تی بکه ی به خوته وه.

الْحَجْنَةُ: روه کیکی ته من درئزه له
که ناری روبار و قهراخ پرد دهرؤ ۵

زؤر ده شو بهیته قهفه ژاژ.

الْحَجْنُ: ته مبهل ۵ به وئ ولاتیک
داگیر بکه ی و به فیل و بؤ

چه و اشه کاری رو له شوینیکی تر
بکه ی ۵ ناوی کئوئیکشه له

ده و روبه ری مه ککه.

الْمِخْبَنُ: هه رشتیک سه رنکی
چه مابیته وه وه کوو گؤچان و

دهندوکی بالنده ۵ ده شگوترئ (فلان
محجن مال) فلان باش دهرانی

سه روکاری مال و سامانی خوی بکا،
(ک: محاجن) ۵.

حَجًا حَجْرًا: راوه ستا.

حَجَّ بِالْمَكَانِ: له و شوئنه مایه وه

حِجْغِرَبُو.

حَجًا بِالشَّيْءِ: دهستی پیوه گرت و چروکی
تئدا کرد لئی نه به خشی.

حَجًا فَلَانًا كَذَا: گومانی به فلانکس برد
که نه وه یه.

حَجًا الشَّيْءِ: شته گهی پاراست و له خوی
گرت، دهستی پیوه گرت.

حَجًا فَلَانًا: فلانکسی مهنع کرد.

حَجًا الْأَمْرَ: وا گومانی بر دو ئیدیعای
نه وه ی کرد وه لئی یه قین نه بوو.

حَجًا بِفُلَانٍ خَيْرًا: گومانی خیر و چا گهی له
فلان کرد پی و ابوو پیای و چا گه.

حَجَّ الرِّيحُ السَّفِينَةَ: با که شتییه گهی
رؤیاند.

حَجًا فَلَانًا: به به لگه به سه ریدا زال بوو
بؤری دا.

حَجِّيْ بِهِ حَجًّا: خوشی و یست و پییه وه
نووسا و لئی نه بو وه.

حَجِّيْ إِلَيْهِ: په نای بؤ برد.

أَحْبَى بِالشَّيْءِ: به مانا (حَجِيْ بِهِ) دئ.

حَاجَا حَاجَا رَحِيْبًا: ده مه ده می له گه ل
کرد و به به لگه بؤری دا.

أَحْتَجِيْ: به لگه ی بیر هاته وه.

أَحْتَجِيْ الشَّيْءِ: شته گهی پاراست.

تَحَاجَرَا: هه ری که له لای خوییه وه
به لگه ی هی نایه وه رای خوی پی

په سه ند بوو.

تَحَجَّى: له په ناگه و مه لجه نا مایه وه
خوی دهرنه خست.

تَحَبَّى بِالْمَكَانِ: پيشكهوت چوو بۆ شوپنهكهو تييدا مايهوه.

تَحَبَّى بِالشَّيْنِ: عاشقى شتهكه بوو وهگري بوو نهپويست ليى جيابيتهوه ۵ دهستی پئوه گرتو نهپويست له دهستی دهرجى.

تَحَبَّى فُلَانٌ بِفُلَانَةٍ: گومانى به شتيك بردو ليى يهقين نهبوو.

تَحَبَّى لِلشَّيْنِ: شتهكهى هاتهوه بير.

إِسْتَحَبَّى اللَّحْمَ: بۆنى گوشتهكه گؤرا بههؤى كاريگهرييهكى دهرهكييهوه كه تووشى حهيوانهكه بوو.

الْأَحْجَرَةُ: وشهيك ماناكهى پيچهوانهى له فزهكهى بى، (ك: أَحَاجِي).

الْأَحْجِيَّةُ: بهمانا (الأحجرة) دى ۵ لوغزو موعههمايهكه خهلكى پيشپرگى دهكهن له حهلكردنييدا.

حَجَا: شياو بوو ۵ دهگوتري: (هر حَجًّا به) نهو شياوى نهوشتهيه.

الْحَجَّاءُ: بهناكهو مهلهجه ۵ بهرده ۵ تهپۆلگهو ههر شوپنيك بهرزبىو بهسهر زهوييهكه بهروانى ۵ نهملاو نهولاي شوپن ۵ قهراخ.

الْحَجَا مِنَ الشَّيْنِ: قهراخى شت ۵ لايهكى شتهكه، (ك: أَحْجَاء).

الْحَجَّاءُ: بهرده ۵ عهقل و ناوهر، (ك: أَحْجَاء).

الْحَجْرِي: ناوه بۆ حالهتى دهمه دهمى.

الْحَبِيَّةُ: بهمانا (الأحجية) دى.

حَدَّى بِالْمَكَانِ حَدَّاءُ: لهو شوپنه مايهوهو تييدا جيگيربوو.

حَدَّى إِلَى الْمَكَانِ: بهناى بۆ نهو شوپنه برد.

حَدَّى عَلَيْهِ: بهردهوام بوو لهسهر يارمهتيدان و لههخوگرتنىو بهخيوكردنى.

حَدَّثَتِ الْمَرْأَةُ عَلَى وَلَدِهَا: نافرتهكه بهردهوام بوو لهسهر بهخيوكردنى كۆرپهكهى.

الْحَدَّاءُ: پاچى دوو سهر ۵ تيرى كهوان (سهرمتى).

الْحَدَّاءُ: واشه ۵ بالتندميهكى گورج و گوئه له ههوارا پهلامارى جبرج و مريشك و شتى وادهاو زۆر به پرپتاوى دميانگري ۵ دهگوتري: (هر أَخْطَفَ مِنَ الْحَدَّاءِ).

حَدَّبَتِ الْأَرْضَ حَدْبًا: ههندى له شتهكان بهرزبوونهوه.

حَدَّبَ الرَّجُلُ: پياوهكه قههيوور بوو.

حَدَّبَ عَلَيْهِ: بهسهريدا كۆمايهوهو سوؤى خۆى بۆ نواند.

حَدَّبَتِ الْمَرْأَةُ عَلَى وَلَدِهَا: نافرتهكه بهسهر مندالهكميهوه دانىشتو دواى مردنى ميژدهكهى شوى نهكردهوه لهبهر خاترى بهردهوامبوونى نازى مندالهكهى ۵ (هر حَدَّبَ وَهِيَ حَدْبَةٌ).

أَحْدَبَ اللَّهُ: خودا پشت كورى كرد.

حَدَّبَهُ اللَّهُ: بهمانا (أَحْدَبَهُ) دى.

حَدَّبَ الرَّسَامُ الْحَطَّ: خُوشَنُووسه که نووسینه که می زور قول نه کرد.

تَحَدَّبَ: به مانا (حَدَّبَ) دئ ۵ به نه نقه ست پشتی خوی کوپ کرد.

تَحَدَّبَ عَلَيْهِ: به مانا (حَدَّبَ عَلَيْهِ) دئ.

تَحَدَّبَتِ الْمَرْأَةُ عَلَى وَلَدِهَا: به مانا (حَدَّبَتِ) دئ.

احدوب: به مانا (حدب) دئ.

الْأَحْدَبُ: ناخوش و ئالوزو قورس:

دهگوترئ: (امر احذب) کارئ که

به کهس نا کرئ و دهسته بهر نابئ ۵

ره گئیکه له ئیسقانی باسکدا ههیه.

الْحَدَبُ: نهومیه له زهوی بهرزبیته وه

ته پۆلکه ۵ تیلمه ده ماره گلی پتهو،

بانویک به سهر نزمایی دا بروانئ،

قورئان ده فهرموی: ﴿وَهُمْ مِنْ كُلِّ

حَدَبٍ يَنْسِلُونَ﴾ ۵ زنده گوشت و

بهرزاییه که له پشت پهیدا دهی ۵

(حدب الماء) نهو شه پۆله ئاوانه ن

بهرزده بنه وه.

حدب الشتاء: جهنگه ی سه رمای زستان،

(ك: أحداً وحداً).

الحِدْبَاءُ: دهگوترئ: (دابة حِدْبَاءُ)

ولاغئیکه ئیسقانی پشتی دیاره ۵

(سنة حِدْبَاءُ) سالیکی قات و قهریه

۵ (حالة حِدْبَاءُ) بارو دۆخیکی

نالهاره کهس له خوی دلتیا نییه.

الاکة الحِدْبَاءُ: داره مهیت ۵ که عبی

کوپری زوههیر ده ئی:

وَكَلَّ ابْنُ أَنْثَىٰ وَإِنْ طَالَتْ سَلَامَتُهُ
يَوْمًا عَلَىٰ آلِهِ حِدْبَاءً مَحْمُولٌ

الْحَدْبَةُ: ته پۆلکه ی ره قه لانی و پتهو ۵

نهو بهرزاییانه ی له پشت

دهرده که ون.

حَدَّثَ الشَّيْءُ حَدَثًا وَحِدَاةً: تازه

پهیدا بوو (پنجه وانیه کۆن) نه گهر

وشه ی (حدث) له گه ل وشه ی (قَدَمٌ)

خرایه رسته وه نه وه بۆ (مزاوجة) و

بۆ گشتگیری دهگوترئ: ئوسلوبیکی

به لاغئیه ده ئیسی (أَحَدُهُ مَا قَدَمُ

وَحَدَّث).

حَدَّثَ الْأَمْرُ حَدَثًا: شته که رویدا

روداو که هاته کایه وه.

أَحْدَثَ الرَّجُلُ: پیاو که بی دهست

نوئزیوو دهست نوئزه که ی شکا.

أَحْدَثَ الشَّيْءُ: نهوشته ی داهینا ۵

دروستی کرد ۵ قورئان ده فهرموی:

﴿لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا﴾.

أَحْدَثَ السَّيْفُ: شمشیره که ی مشت و

مال کرد.

حَادَثَهُ: قسه ی له گه ل کرد.

حادث السيف وغره: مشت و مالی کرد.

حَادَثَ قَلْبُهُ بِذِكْرِ اللَّهِ: دلی خوی راهینا

به یادی خودا.

حَدَّثَ: قسه ی کرد، هه والی دا،

فه رمایشتی پهنه مبهری گنیرانه وه.

حَدَّثَ بِالنُّعْمَةِ: سوپاسگوزاری

نیعمه ته کانی بوو باسی کردن.

خَدَّثَ خَلَانَا الْحَدِيثَ رَبِّهِ: هَهُوَ الْمَكِيُّ بِهِ
فَلَانٌ كَهَيَّا، حَمْدِيَّةً كَهَيَّا
رِيوَابِيَّةً كَرَدَ.
تَحَدَّثَ: خَدَّثَ كَهَيَّا قَسَمِي كَرَدَ، قَسَمِي

بُكَرَدَ.
تَحَدَّثَ الْقَوْمُ: قَسَمِيَانِ بُوَ يَهْكَزُ كَرَدَ
كَهَوْتَنَهْ كَفْتُو كُوَ.
اسْتَحَدَّثَهُ: بَمَدِي هَيَّا، هَيَّا يَهْ كَاهِي وَهْ
بِهْ حَمْدِي دَانَا.

الْحَدِيثُ: نَهْوَ كَهَسِيَهْ زُوَرُ قَسَمِيَاوْ جَوَانِ
شَتِ رُونِ بِيَاكَتَهْ وَهْ دَهْكَوَتَرِي:
(فَلَانٌ حَدَّثَ فَلَانٌ) فَلَانْ كَهَسِ
وَتَهْمِيْزِي فَلَانَهْ بَهْ نَاوِي نَهْ وَهْ
قَسَمِ دَهْكََا (حَدَّثَ نِسَاءً) بَهْ نَاوِي
زُنَانَهْ وَهْ قَسَمِ دَهْكََا دَاكُوْكَيِيَانِ لِي
دَهْكََا (حَدَّثَ مَلُوكَ) وَتَهْمِيْزِي
بَاشَا يَانَهْ.

الْحَدَّثَانِ: شَهْوَ رُوْزُ.
حَدَّثَانِ الدَّهْرُ: بَهْ لَوْوَ كَارَهْسَاتِي رُوْزْكَارِ.
الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا دَهْكَوَتَرِي: (حَدَّثَانِ
الشَّبَابِ) سَهْرَمَتَا كَهَنْجِيَهِي تِي.
الْحَدِيثُ: زُوَرُ بَلِيْ (كَهَسِيْكَ زُوْرِي
حَمْدِي رِيوَابِيَّةً كَرَدِي).

الْحَدِيثُ: هَهُوَ قَسَمِي بَاسِيْكَ
بِكَيْرِدَرِيْتَهْ وَهْ بَكُوَتَرِي: دَهْلِيْنِ:
(الْحَدِيثُ ذَرْشَجُونِ) قَسَمِيَهْ كَهْ
كَهْسَانِي تَرِي يِيْ نَاكَادَارِ دَهْكَرِيْتَهْ وَهْ
(هَهُوَ نَاوَهْ بُوْ كَفْتَارُو كَرْدَارُو
هَهُ لَوِيْسَتِي يِيْغَهْ مَبَهْرَ (د.خ))
بَهْ مَانَا تَاَزَهْ بَابِيَّتِ دِي دَهْكَوَتَرِي:
(هَهُوَ حَمْدِي عَهْدِ بَكْدَا) نَهْوَ لَهْ
بَارَهْوَ تَاَزَمِيَهْ لِي شَارَهْزَانِيَهْ.

الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.
الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.
الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.
الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.

الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.
الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.
الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.
الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.

الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.
الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.
الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.
الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.

الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.
الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.
الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.
الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.

الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.
الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.
الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.
الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.

الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.
الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.
الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.
الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.

الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.
الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.
الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.
الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.

الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.
الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.
الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.
الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.

الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.
الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.
الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.
الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.

الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.
الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.
الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.
الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.

الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.
الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.
الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.
الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.

الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.
الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.
الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.
الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.

الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.
الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.
الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.
الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.

الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.
الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.
الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.
الْحَدَّثَانِ: سَهْرَمَتَا يَانَا.

علم الحديث: زانیاری و زانستیکه
له باره ی گوفتارو کردارو
هه لوښته کانی پیغه مبهه (د.خ) له
ژیانیدا چوښته تی ریوايه ت
کردنیاو حال و مزعی نه وانه ی
حه دپشه که یان ریوايه ت کردوه و
نه ندازه ی راستی و دروستی
وه پالدا نی نه و هه دپشانه بو
پیغه مبهه (د.خ) و گه لی لایه نی تر.
الْمُحَدَّثُ: شتی که نه له قورئان و نه له
حه دپشدا نه به نیجماع باسی
کرای، (ك: محدثات) ده گوتړی:
(مُحَدَّثَاتُ الْأُمُور).
الْمُحَدَّثُ: تازه گه ریکه له فه ن و
زانستدا.
الْمُحَدَّثُونَ: زاناو رؤشنیر هکانی دوا
سه ده کانی ناوه پاست.
الْمُحَدَّثُ: نه و راویانه ی هه دپشی
پیغه مبهه ریان ریوايه ت کردوه.
الْمُحَدَّثُ: نه وه ی گومانی راست و
دروست به خه لك به ری.
حَدَّثَهُ حَدْجًا: کاله که مارانه ی تیگرت.
حَدَّجَ فَلَانًا بِسَهْمٍ وَغَرَهُ: تیری تیگرت.
حَدَّجَ بِبَصْرَةٍ: چاوی تی بری سهرنجی
خوی خسته سهر، له هه دپشی
نیپنو مه سعو ددا هاتووه
دمفه رموی: (حَدَّثَ النَّاسَ مَا
حَدَّجَكَ بِأَبْصَارِهِمْ) هه روا به مانای
تپروانینی سوکایه تی پیکردن و رق
لیپوونه وه سه بری کرد.

حَدَّجَهُ بِذَنْبٍ غَيْرِهِ: تاوانی خه لکی تری
وه پالدا.
حَدَّجَ الْجَعْرِ: باره که ی له پشتی
حوشتره که بارکردو شته کی دا.
حَدَّجَ فَلَانًا بَيْعَ سَوْءٍ أَوْ مَتَاعَ سَوْءٍ:
فلانکه سی تووشی زیان کرد به وه
که مامه له ی خرابی له گه لیدا کرد
یان کالای خرابی دایه.
احدجت شجرة الحنظل: دره ختی
گوژالك کاله که مارانه کانی خوی
ده رکردن.
اخذج البعير: باری له حوشتره که
بارکردو شته کی دا.
حَدَّجَ بِبَصْرَةٍ: نیگای خسته سه رو چاوی
تپیرین.
حَدَّجَ الشَّيْءَ: چاوی له شته که بری و
زوری سه بر کرد.
الحَدَّجُ: بار، هه شتی که به ولاخ
بگوژرتسه وه هه روا ناوه بو
که ژاوه و بارگه نه ی نافرته که، (ك:
حدوج و حَدَّج).
الحَدَّجُ: کاله که مارانه هه کاله کی وردی
نه گه پشته (زرکه تال).
الْحَدَّجُ: به مانا (الحَدَّجُ) دی هه روا ناوه بو
بالتدیه که له شیوه ی (قه تی) دایه.
أَبْرَ حَدَّيْجٍ: له قله ق.
المحدج: نامیری داخکردنی حوشتر.
حَدَّ السِّيفِ وَغَرَهُ حِدَّةً: شم شیر ه که
برنده بوو.
حَدَّتِ الرَّائِعَةُ: بونه که زور که سکون بوو.

حَدَّ الرَّجُلُ: پیاوهکه زۆر به نیشات بوو

سهبرکرد.

دئی قایم و خۆراگر بوو.

حَادَّتِ الْأَرْضُ الْأَرْضَ: ئەو پارچه

زهوییه هاو سنووری فلان پارچه

حَدَّ عَلَى غَيْرِهِ: رقی هه‌ئساو قسه‌ی ره‌قی

به‌کابرا گوت.

حَادَّ فُلَانٌ فُلَانًا: فلانکەس بوویە

حَدَّ فِي مَعَامِلَاتِهِ: له مامه‌ئەو هه‌ئسو

جیرانی فلانکەس ە رقی ئی هه‌ئساو

که‌وتیدا زۆر به‌لای خۆیدا داتاشی.

لَيْتِي يَا خِي بُوو، قورشان ده‌قه‌رموی:

حَدَّتِ الْمَرْأَةُ عَلَى زَوْجِهَا حَدَادًا: ژنه‌که بۆ

هَآلَمْ يَغْلَمُوا أَنَّهُ مِّنْ يُحَادِدِ اللَّهَ

مردنی می‌رده‌که‌ی خۆی ره‌شپۆش

وَرَسُولُهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا

کردو وازی له خۆرازانده‌وه‌و خۆ

فِيهَا.

نارایشدان هه‌ئگرت.

حَدَّ عَلَى الشَّيْءِ: سنووری له‌سه‌ر

حَدَّ السَّيْفُ حَدًّا: شمشیره‌که‌ی مشتو مان

شته‌که دانا.

کرد.

حَدَّ عَلَى فُلَانٍ: فلانکەسی مەنەع کرد

حَدَّ بَصَرَهُ إِلَيْهِ: به‌ سه‌رنجه‌وه‌ سه‌یری

له‌وه‌ی به‌ ویستی خۆی کاروباری

کرد.

خۆی به‌رێوه‌یه‌ری.

حَدَّ الْأَرْضُ: سنووری بۆ زه‌وییه‌که‌ دانا له

حَدَّ إِلَيْهِ وَلَهُ: قه‌صدی کرد.

پارچه‌کانی تر جیای کرده‌وه.

حَدَّ السَّيْفُ وَهَوَهُ: تیژی کرد.

حَدَّ الشَّيْءُ مِنْ غَيْرِهِ: شته‌که‌ی جیا کرده‌وه

له‌ شته‌کانی تر هه‌ئێ هاوارد.

حَدَّ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی دیاری کرد ە

حَدَّ فُلَانًا عَنِ الْأَمْرِ: فلانکەسی له‌وکاره‌ لادا.

ده‌گوتری: (حَدَّ زَمَنَ الْمَقَابَلَةِ

ومكانها) کاتی چاو پێکه‌وتنه‌که‌و

حَدَّ الْجَانِي: حه‌ددی شه‌رعی به‌سه‌ر

شوئنه‌که‌ی دیاری کرد.

تاوانکاردا چه‌سه‌پاند ە سزای شه‌رعی

له‌ تاوانکار ستاند.

حَدَّ فُلَانٌ حَدًّا: له‌ رزق و رۆزی فلانکەسی

که‌م کرده‌وه.

مانه‌وه‌ی فلان و شوئنی ئی

مانه‌وه‌که‌ی دیاری کرد.

أَحَدَّتِ الْمَرْأَةُ: ئافه‌رته‌که‌ خۆی بۆ

حَدَّ مَعْنَى اللَّفْظِ أَوِ الْعِبَارَةِ: مانای

وشه‌و رسته‌کانی شی کرده‌وه.

مردنی می‌رده‌که‌ی له‌خم گرت ە

أَحْتَدَّ: به‌مانا (حَدَّ) دئ.

خۆی ره‌شپۆش کرد.

أَحَدَّتِ السَّيْفَ وَالسَّكِينِ: شمشیره‌که‌ یان

تحدّاراً: هه‌ندێك له‌وانه‌ بوون به‌

چه‌فه‌وه‌که‌ی تیژکرد.

أَحَدَّ بَصَرَهُ إِلَيْهِ: چاوی تی بیری زۆری

جیرانی هه‌ندێك له‌ نه‌وان.

تَحَدَّدُ: دیاری کرد.

الْحَدَّدُ: یاساغ ۵ دهگوتری: (أمر حَدَّدَ)

اسْتَحَدَّ: کیردهکهی تیزکرد ۵ به تیغی
تیز سهرو ریشی تاشی.

شتیکه نهگونجاوو پوچ و یاساغه ۵
یان به مانا (چارنیه) دهگوتری: (مالی)
عن هذا الأمر حَدَّدَ له کردنی نهم
کارمدا ناچارم به دهست خوُم نیه
همر دمبج بیگهم.

حُدَّادُكَ أَنْ تَفْعَلَ كَذَا: هه موو تواناو
هیژی تو نهوه بوو نهوه بکهی.
الْحِدَادُ: بهرگی تازیوه کوتهل ۵
رهشپوشی.

الْحِدَادُ: ناسنگهر؛ ناسن گهرم دهکاو به
چه کوچ دهیکوتی بۆنهوهی شتیکی
لی دروست بکا به ویستی خوئی ۵
ههروا به مانا ناسن فروشیش دی ۵
کاربه دهستی بهندیخانه.

الْحِدَادَةُ: ناسنگهری و پیشهی ناسنگهری
کردن.

الْحِدَادُ: رق هه نسان و دهمار گیرئ ۵
دهگوتری: (أخذته حِدَّة الغضب) رقی
هه نساو تورپه بوو، ههروا دهگوتری:
(هو معروف بحِدَّة التفكير) نهو پیاوه
به بیرتیژو بیر قول و سیاسی و لیزان
به ناوبانگه.

الْحَدُّ: بهردهو نیوان له نیوان دوو شتدا.
أَلْخَدُّ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: له ههر شتیک
لاتیزهکهی، کوژایی نهم سهروهو
سهری شت ۵ دهگوتری: (وضع حَدًّا
لِلأمر) سنوریکي بۆ شتهکه دانا.

الْحَدِيدُ: ناسن، عونصوریکي فلزییه
موغناتیس کیچی دهکا ۵ ژهنگ
دهگری، ناسنی نهروم ناسنی زور
رهق ههیه، (ك: حَدَادَة) دهگوتری:
(فلان حديد فلان) فلانکهس جیرانی
فلانکهسه هه رکاتی خانوویان به
تهنیشته به کترهوه هه بوو یان
زهوی و ملک و مالیان له به نایه کهوه
هه بوو ۵ دهگوتری: (داری حديدَة
دارك) مالم جیرانی مالی تۆیه.

أَلْخَدُّ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ حَدَّتْ: له ههر شتیک
تیزاییه کهی.
أَلْخَدُّ مِنَ الخمر والشراب: هه لچونی
شهراپ.

المحدود: بی به ختو کهم شانص ۵
دهگوتری: (تفكير محدود) بیرو
بۆچوونی تهسک و کهم مهودایه.

حَدَّ الرجل: زهبرو زهنگی پیاو، مهردایهتی
له به هانا چوونی لی قهوماوان ۵ له
زاراوهی شه رعدا سسزاییه کی
دیاریکراوه پیویسته له تاوانکار
بسه نرئ ۵ ههروا وشه (الحد) له
زاراوهی مهنطیقیه کان دا بریتییه
له پیناسهی شت ۵ رستهیه که
قسهیه که نامازه بکا بۆ خودی
شته کهو جهوههرو کاکله کهی
دهربخا، (ك: حَدُّوْه).

حدود الله: نهو میه خودا به فهرمان و
نه هیه کانی سنورداری کردین.

حَدَرَ الشَّيْءُ حَدْرًا: شته‌که پریوو نه‌ستوور
بوو ۵ ده‌گوترئ:

حَدَرَ الرَّجُلُ: پیاوه‌که قه‌له‌و بوو خوئی
دارشت و تیک سمرا.

حَدَرَ جِلْدَهُ: پیستی ناوساو نه‌ستوور بوو.

حَدَرَتِ الْعَيْنُ: چاوه‌که نه‌ستوور بوو زه‌ق
بوو.

حَدَرَ الشَّيْءُ حُدُورًا: له به‌رزاییه‌وه
شته‌که‌ی هینایه نزمایی.

حَدَرَ الْحَجَرُ: به‌رده‌که‌ی جولاندو خولاندی.

حَدَرَتِ الْعَيْنُ الدَّمْعَ وَبِالدَّمْعِ: چاو
فرمیسکی باراند.

حَدَرَ اللَّثَامُ عَنْ لَمَةٍ: نه‌وشته‌ی دهمو چاوی
خوئی پی داپوشیبوو لایدا.

حَدَرَ الدَّوَاءُ الْبَطْنَ: دهرمانه‌که کاری له
گه‌ده‌ی کرد سکی چواند.

حَدَرَ السَّفِينَةُ: که‌شتییه‌که‌ی له‌سهرچاوه‌ی
روباره‌که‌وه پال پیوه‌نا به‌ره‌و
خواری روبار.

حَدَرَ السَّفِينَةُ فِي الْمَاءِ: که‌شتییه‌که‌ی خسته
ناو ناوه‌که‌وه.

حَدَرَ الثَّرَبُ: دریزی قوماشه‌که‌ی که‌م
کرده‌وه به‌وه که‌ قه‌راخه‌که‌ی
هه‌لپ‌چا.

حَدَرَ الْقِرَاءَةَ وَالْإِقَامَةَ: په‌له‌ی کرد له
خویندنه‌وهو بانگدان وقامت کردندا.

حَدَرَتِ الْعَيْنُ حَدْرًا: چاوه‌که خیل بوو
ده‌گوترئ: (حَدَرَ الرَّجُلُ) (هو اخدرُ

وهی حدراء).

أَحْدَرُ: به‌مانا (حَدَرَ) دئ.

إِلْحَدَرُ: دابه‌زی داکه‌وت.

تَحَادَرُ: به‌ربووه، دابه‌زی.

تَحَدَرَ الشَّيْءُ: شته‌که به‌ره‌و پیری هات.

الْأَحْدَرُ: نه‌و شویننه‌یه شتی لیوه دپته
خوار.

الْحَادِرُ: ره‌وشت جوان، جه‌سته ریک و

پیک و گوشتن و دامه‌زراو ۵

ده‌گوترئ: (غلام حَادِر) لاویکی

ره‌وشت به‌رزه ۵ به‌مانا به‌رزو بلند

دئ ده‌گوترئ: (جبل حَادِر) کیوکی
به‌رزه.

الْحَادِرَةُ: میینه‌ی (الحادر) ۵.

الحادیر: به‌مانا (الأحدور) دئ ۵ گواره له

گویندا ۵ دهرمانیک سکی پی بجی،

قه‌بز ره‌وان بکا.

الْحَدْرُ: ته‌پولکه‌ی پته‌و له‌سهر زه‌وی ۵

به‌مانا (گورج و به‌په‌له) ش دئ

ده‌گوترئ: (رجل حَدَر) پیاوکی

گورج و گۆل به‌په‌له‌یه.

الْحَدْرُ: چال و چوئلی ناو زه‌وی.

الحدراء: به‌مانا (الأحدور) دئ.

الْحَدْرَةُ: زیپکه‌و کوان که‌له پیلوی چاو

دهربی و چاو بهاوسی.

الْحَدْرُ: شوینی چال ۵ نه‌ندازه‌ی نه‌و

ناوه‌ی له به‌رزاییه‌وه هه‌ل دهرژی.

الْمُنْحَدِرُ: به‌مانا (الأحدور) دئ.

حَدَرَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی خولانده‌وه ۵ لوسی

کرد سفت و سۆلی کرد.

حَنْزَجُ الْحَبْلِ: گوريسه که ی باداو گشتی کرد، پته وی کرد.

الْحَنْزَجُ: پچوک ۵ کهس ۵ دهگوترئ: (مابالدار من حَنْزَجُ) کهس له خانوو کهدا نییه.

الْحَنْزَجُ: سفت و لوس.

الْحَنْزَجُ: به مانا (الْحَنْزَجُ) دئ.

الْمُحَنْزَجُ: قامچی، دارو شوپکی فه لاقه کردن.

حَنْسَ فِي الْأَرْضِ حَنْسًا: به نه شاره زایی به زهوی به کهدا رؤی.

حَنْسَ فِي السَّيْرِ: به گورجی رؤی زور فور و پیچی کردن.

حَنْسَ فِي الْأَمْرِ وَنَحْوِهِ: گومانی بردو مه زنده ی کرد.

حَنْسَ الشَّيْءِ: شته که ی مه زنده کرد.

حَنْسَ عَلَى فُلَانٍ فُلَانَةً: ناواته که ی له فلان که سدا نه هاته دی.

حَنْسَ الْكَلَامَ عَلَى عَوَانِهِ: هسه گانی کردن به بی نه وی بزانی ناخو راستن یان نا.

حَنْسَ الشَّيْءَ بِرَجْلِهِ: شته ی ژیرپی داو به سه ریدا رؤی.

حَنْسَ فُلَانًا بِسَهْمٍ وَنَحْوِهِ: تیری له فلان کهس گرت.

حَنْسَ النَّاقَةَ رِبْهًا: حوشره که ی پیخ دا ۵ پخی داو کی ردی له گهر دنی ناو

سه ری بری.

حَنْسَ الشَّاةَ: مه ره که ی پال خست بو سه ربهرن ۵ سه ری بری.

حَنْسَ الرَّجُلِ: پیاو ه که ی به زهوی دا ۵ دهگوترئ: (حندس به الأرض) به زهوی کیشا.

حَنْسَ الْأَخْبَارَ وَنَحْوَهَا: هه واله گانی جوان گیرانه وه.

الْحَنْسُ: دهرک کردن ی به دهرکردنی کی راسته وخو.

الْحَدْسِيَّةُ: رنبا زیکه ده لی دهبی زانیاری به شپوه به کی راسته وخو به ههسته گان دهسته بهر بکری.

حَقَّقَ الْمَرِيضُ وَنَحْوَهُ حَذُّوْقًا: نه خوشه که چاوی گردنه وه ورد ورد پیی روانین و چاوی به دهوری خویدا گیرا.

حَقَّقَ بِهِ: دهوری دا چوارلای لی گرت.

حَقَّقَ فُلَانًا حَذُّوْقًا: رهشایی ههنگاوت.

حَقَّقَ الشَّيْءَ بَعَيْنِهِ: به چاو تیپرینه وه ته ماشای نهو شته ی کرد.

حَقَّقَ إِلَيْهِ: به سه رنجه وه بولای شته که ی روانی.

أَحَدَّتْ الْأَرْضُ: زهوی هه مووی بوو به باخ و باخات.

أَحَدَّقَ بِهِ: به مانا (حَدَّقَ) دئ ۵ واته دهوری دا.

حَدَّقَ بِهِ: به مانا (حَدَّقَ) دئ.

حَدَّقَ إِلَيْهِ: زوری تی پوانی و به وردی سه ری کرد.

الْمَدَّقَةُ: رهشپنه ی چاو، (ك): حَدَّقَ وَحَدَّقَ ۵ دهگوترئ: (هو من رماة

الحَدَقَ به كَهَيْك دَهَلَيَن لَيَزَانَو
دَهست رَهنگين بَيَ له به پُتَوَه بَرَدَنِي
نَيَش وَ كَارِدَا ه هَرَوَا دَهگوتَرِي:
(كَلَمَت عَلَي خَدَق الْقَرَم) واتَه:
قَسَم بُو خَه تَكِه كِه كَرَد هَمَوَو
چَاوِيان تَي بَرِيبَوَو.

الحَدِيقَةُ: باخ ه هَر زَهوِيِيَه كِ دره خَتِي
بَه رِدَار يَا دَار خور مَای تَي دَابِي وَ
بَه رُزِينِي بُو كَرَابِي.
حَدَلْ حَدَلْ: لَه رِيگاي رَاسَت لَای دَا،
سَتَه مَي نَوَانَد ه دَهگوتَرِي: (حَدِلْ
عَلِيه): سَتَه مَي لَيَكِرَدُو دُوژ مَنَایَه تَي
نَوَانَد ه لَاسَهنگ رُويِي ه بَه سَروِشَت
مَلِي خَوَارِبَوَو يَان بَه هُوِي نَيَش وَ
نَازارَهَوَه مَلِي خَوَار كَرَدِبَوَو ه
دَهگوتَرِي: (هَر أَحَدَل وَهِي حَدَلَاء).
حَادَلْهُ: چَاوَو رَاوِي لَيَكِرَد هَلِي فَرِيوَانَد.
تَحَادَل الرَامِي: تَفَهنگ هَاوِيژَه كِه بَه سَمَر
تَفَهنگِه كِه پيدا چُو مَایَه وَه.

تَحَادَل فِي مَشِيَتِه: لَه رُويَشَتَن دَا خُوِي بَادَا.
الأَحَدَل: يَه كِ دَهست ه يَه كِ گُون.
الأَحَدَلْ: نَا عَادِل، حَوَكَم نَآرَهَوَا، سَتَه مَكَار.
الأَحَدَلْ: نَازارِي كِه لَه مَلَدَا پَهيدا دَهَبِي.
حَدَمَه حَدَمًا: بَه نَاگَر گَه رَمِي كَرَد، يَان
بَه گَه رَمِي خُوَر گَه رَمِي كَرَد.
حَدَمَ الدَم: خُوِيَنَه كِه ي زُوَر سَوَر كَرَد تَا
بَه لَای رَهشيدا رَوَانِي.

حَدِمَتِ النَّارَ حَدَمًا وَحَدَمَةً: نَاگَرَه كِه
هَه لَگَم سَاو پَلَتَسَه ي سَهَنَد.

أَحَدَمَتِ النَّارَ وَالْحَرَارَةَ: بَه مَآنَا (حَدَمَت)
دَي.
أَحَدَمَ فَلَانًا: رَقِي فَلَانَكِه سَي هَه تَسَانَدُو
تَوِرَه ي كَرَد.
اَحَدَمَتِ الْحَرَارَةَ وَالنَّارَ وَفَرَهَمَا: گَه رَمَا يَان
نَاگَرَه كِه پَه رَه ي سَهَنَد.

تَحَدَمَ: سَوَتَا.
أَلْحَدَمَةُ: دَهنگِي هَه لَگَر سَانِي نَاگَر
(قَرَجَه قَرَجِي لَرَفَه لَرَفِي).
حَدَا الْإِبِلَ وَبَهَا حَدَاءً: حَوِشَتَه كِه ي لَي
خَوِرِي حَوْدِيَه ي بُو گَوَت بُوَنَه وَه ي
بَاش بَرَوَا.
حَدَا فَلَانًا عَلَي كَذَا: فَلَانَكِه سَي نَارَد بُو سَمَر
فَلَان....

حَدَا الشَّيْءَ حَدَرًا: شَوِيَن نَهوِشَتَه كِه وَت ه
بَه مَآنَا هَه رَگِيَزَاو هَه رَگِيَزِيَش هَاتَوَوَه
ه دَهَلِي (مَا أَفْعَلْ ذَلِكَ مَآحِدَا اللَّيْلِ
وَالنَّهَارَ) هَه رَوَا بَه مَآنَا لَيَكُوَلِيَنَه وَه وَ
تَوِيژِيَنَه وَه لَه شَت هَاتَوَوَه.

اَحَدَي الشَّيْءِ: بَه مَآنَا (حَدَاه) دَي.
تَحَدَي الشَّيْءِ: شَوِيَن نَهوِشَتَه كِه وَت.
تَحَدَي فَلَانًا: دَاوَا يَه رَامِبَه رِي وَ
بَيَش بَرَكِي لَه گَه لَ دَا كَرَد ه رَه دِي
دَا يَه وَه تَه حَه دَا ي كَرَد.
الأَحَدَرُ، والأَحْدِيَّةُ: گُوَرَانِيِيَه كِه بُو
حَوِشَتَر دَهگوتَرِي: بُوَنَه وَه ي بَاش
بَرَوَا، (ك: أَحَادِي).

الحَادِي: نَهو كِه سَه يَه بَه گُوَرَانِي گَوَتَن
حَوِشَتَر لَي دَه خَوِرِي، (ك: حَدَاة) ه.

حادى النجم: ناوه بۇ پېنج نەستىرە يان
بە نەستىرە يەك دەگوتىرئ:
دەكە وىتتە نىوان نەستىرە
ئورمىياو جەوزاء.

الحذاء: حودبە ۋ گۇرانييەكە بۇ حوشتر
دەگوتىرئ.

الحذى: ھەتا ھەتايە، ھەرگىزاو ھەرگىز.
الحذراء: باى شەمال، چونكە نەوېش
ھەور ئى دەخوپئ.
الحذيا: كېشەو نيزاع ۋ تاقە بەرامبەرو
ھاوشان.

حذ: حذاً: خىرا بېرىپەو.
حذ الشئى حذاً: شتەكە دوايى ھات دوا
بېراو بوو.

حذ فى سيرة، حذ فى كلامه، حذ فى عمله: لە
رۇيشتندا لە قەسە كردندا لە نېش
كردندا گورج و گۇل بوو.

الأخذ: سفت و لوس بەجۇزىك ھېچى
بېئو نەنووسى ۋ دەگوتىرئ: (سيف
أخذ شمشيرى بېرىندەو خىرا بېر ۋ
(أمر أخذ) دلىكى زېرەك و ھەست و
بېر تىز (فلان أخذ) فلانكەس بى
خېرەو ھېچى لەدەست ھەلئايە ۋ
يان ھەزارو دئەرمە.

الحذاء: (رجم حذاء) خزمایەتى دابراو ۋ
(عزيمة حذاء) سوور بوون لەسەر
نەنجامدانى كار ۋ (قصيدة حذاء)
چامە شىعەرىكە لەبەر باشى و
رەوانسى زوو بىھناو ولات دا

بلاودەبىتەو ۋ (حاجة حذاء)
كارىكە زوو نەنجام دەدرئ.
أخذ: بەلای زانايانى عوروزەو كەوتنى
و ھەمدە لە بەحرى كامىل ۋ دەبىتە
(مفاعلن معلن).

أخذ: پارچە (كوت) دەگوتىرئ: (أعطاء
حذة من اللحم) ۋ كوتە گۇشتىكى
پىدا.
حذر حذراً: بەخەبەر بوو خۇى نامادە
كرد.

حذر الشئى ومنه: لىى ترساو خۇ پارىزى
لېكرد.

حاذرة حاذرة وحذراً: ھەرىكە لەو دوانە
يەكتريان ترساندو لەيەك ترسان.

حذره الشئى ومنه: لەو شتە ترساندى ۋ
قورئان دەفەر موى: ﴿وَيَحْذَرُكُمُ اللَّهُ
نَفْسَهُ﴾.

الحاذرة: كەسىك زۇر ھەزەرى ھەبى و
شت لىك بداتەو.

حذار: (اسم الفعل) ۋ بەمانا فىعلى
نەمرە واتە: بترسە.

أحذر: دەگوتىرئ: (حذرك زيدا) واتە لە
زەيد بترسە ۋ قورساينى و گرىپەكە لە
چاودا پەيدا دەبى بەھۇى زەختىك
كە رىى دەكەوئ ۋ ھەروا بەمانا
ھەزم و ورە بەرزى دئ ۋ دەگوتىرئ:
(لأنّ حذر وأحذار) كوپىكى خاومەن
ھەزم و خۇبارىزىيە.

أحذر: كەسىك زۇر شت لىك بداتەو
بترسى.

ه شتی کهم ه دهگوتری: (لی رحله
حذافه) له بارهکهی گهمن له
خوارددهمنی ههیه.

الحَذَفُ: مهرو مالاتیکی رهشی روتو بی
توکه قهباره پچوک و بی کلک و
گوپچکهن ه جوریکن له مراوی
پچوک ه گهلاو پرزی روهک.

الْحَذَا: گوپی پچوک کهنهوهنده
پچوک بی به ناسته م دیاربێ.

الحِذْفُ: پارچهیهکی بپردراو له قوماش و
شتی وهها.

المَحْلُوفُ مِنَ الزَّاقِ: کوندهو مهشکهی
ههنگل برپاو ه لهزاراوهی زانا
عوروزیهکاندا بهوو بهشه کرتاوه
دهگوتری: که لهکوئابی سهبهبی
خهفیف دهقرتیندری.

حَذَفَهُ حَذْفًا وَحَذَا: شتهکهی پرکرد.
الحَذَارُ وَالْحَذُورُ: لایهن و شوین ه ناوچه،
(ك: حذافیه) دهگوتری: (أخذ الشيء
بحذافیه) شتهکهی بهتهواوی
ومرگرت هیچی نههیشتهوه ه ههموو
لایهن و نهملاو نهولای ههنگرت.
حَقَّقَ الحُلَّ ونحوه حَذَوْقًا: سرکهکه زور
مزرپیوو گهستی.

حَقَّقَ الحُلَّ ونحوه اللسان: سرکهکه زمانی
بهست به مزاریهتییهکهی.

حَقَّقَ فلان الشيء حَذْفًا: فلانکەس شتهکهی
برپیهوه.

حَقَّقَ العمل ربه: له کارهکهدا کاره مابوو باش
چوووه نساو نیشهکهوهو تییدا دهست

الحِذْرِيَّةُ: (حذرية الديك) پهپی ملی
کهلهشیر، (ك: حذاری و حذار)ه.

الحَذِيرُ: ترسینهو دهگوتری: (أنا حذيرك
منه) من ترسینهوی تۆم لهو شته.

المَحْذَرُ: شتیک خووی لی دهپاریزری
قورئان دمهفرموی: ﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ
كَانَ مَحْذُورًا﴾.

الْمَحْذُورَةُ: خودی ترسان و ترسهکه ه
بهلاو کارهسات ه هاوارو دهنگی

ترسینهو، نهسپ سواری هیرش بهر.
حَذَفَ الشيء حَذْفًا: لهلایهکهوه قرتانندی

لی قرتاند ه دهگوتری: (حَذَفَ
الحجام الشعر): کهلهشاخ گرهکه

مووهکانی ههئاچین.

حَذَفَ بالعصا ونحوه: بهگوچان لییدا دار
عهصاکهی تیگرت.

حَذَلَهُ بِمَانِزَةٍ: بهخششی پیدا بوئهوهی
خۆشهویستی خزمایهتی له
نیوانیاندا بههیز ببی.

حَذَفَ الشيء: شتهکهی ریک خست
راستهو پاستهی کرد ه دهگوتری:

(حَذَفَ الحجام الشعر) کهلهشاخ
گرهکه مووهکانی ریک خستن.

حَذَفَ الخطيبُ الكلامَ: وتاریزهکه
قسهکانی ریک خستن و جوان

رازاندنییهوه.

احْتَذَنَ الثوبَ ونحوه: ههندیکی له
قوماشهکه بری.

الحَذَانَةُ: نهوشتهی بپردری و فری بدری

رهنګین بوو دهګوتړئ: (هو حاذق).

أَحَذَلَهُ: وای لیکړد کاراما بی لیزان و

دهست رهنګین بئ.

إِنْ حَذَلْتُ: داپړا، بړاپه وه.

تَحَذَلْتُ: بوو به کاراما ۵ لافى لیزانى و

کارامایى لیدا.

أَحْذَقِي: کیردى تیزکړاوى پړنده ۵

دهګوتړئ: (رجل حذاقى) پیاوړى

قسه زان و بهلگه دروسته ۵ قسه کانى

وهکوو دوخ راستن ۵ شتى زور مزرو

ترش.

حَذَلْتُ عَيْنَهُ حَذَلًا: چاوه کانى له بهر زور

گریان سوور بوون ۵ برژانگه کانى

به هوۍ زیځه و پړوشه وه که له

پیلولۍ چاوه کان هاتوون هه لومړین ۵

(هي حَذَلَةٌ وَحَذَلَاءٌ).

أَحْذَلُ الْبَكَاءُ أَوْ الْحُرُّ الْعَيْنُ: به گریان یان

گهرمایى، برژانگى چاوه کانى

هه لومړین.

أَحْذَلُ: صه مغیكى سوره له دره ختى

سه موور دېته دمره وه عه رب پېی

دهلین (حيض السُّمُر).

أَحْذَلُ: نه صل، بناغه، دؤخینی دهرې ۵

دامینی دهرې و کراس ۵ دهګوتړئ:

(هو في حذل أمه) نه و له باوه شى

دایکیدایه.

حَذَلْتُ: زیاد له توانای خوى لافى لیدا ۵

لافى لیزانى و عاقل مهندى لیداو

واش نه بوو.

تَحَذَلْتُ: به مانا (حَذَلْتُ) دئ ۵ دهګوتړئ:

(هو يتحدث في كلامه) به قسه ی

خوى هیچى نه هیشتوته وه لافى

لیزانی و کارامایى لیدمدا.

أَلْحَذَلْتُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی زور بلئ و

سهر رهق.

أَلْحَذَلْتُ: چاو گیران.

حَذَلْتُ: په لوى کرد دهګوت قلمباز

دههاوئ.

تَحَذَلْتُ: به مانا (حَذَلْتُ) دئ.

أَلْحَذَلْتُ: پیاوی قالب سووکى گورج و

گؤل.

حَذَمَ لِي كَذَا حَذْمًا وَحَذْمَانًا: په لوى کرد

دهګوتړئ: (حَذَمَ لِي مَشِيَةً، حَذَمَ لِي

قِرَاءَةً وَحَذَمَ لِي طِرَانَةً) په لوى کرد له

رؤیشتنیدا له خوینندنه و پیدا له

فرپندا ۵ نیماى عومر دمه رموى:

(إِذَا أَذْنُكَ فَرَسَيْلٌ وَإِذَا أَقْمَتُ فَأَحْذَمُ) که

بانگت دا وشه کان له سهره خو بلئ و

دریزان بکهره وه ۵ که قامه تت کرد

خیرا خیرا وشه کان بلئ و په لویه.

حَذَمَ الشَّيْءُ حَذْمًا: شته گى به خیرایى کهرت

کردو برپه وه ۵ (هو حاذم رحليم).

أَحْذِمُ: پړنده و تیز ۵ دهګوتړئ: (سيف

حاذم) شمشیرکى پړنده یه.

أَحْذَمُ: که رویشکى گورج و گؤل ۵ دزى

کاراما.

أَحْذَمُ: کورته بالای هه نگوو کورت.

أَحْذِمُ مِنَ السَّيْفِ: پړنده و تیز ۵ (ومن

الرجال) کاراما و لیزان.

الْحَذْمُ: هَمْو و دهگوترئ: (أَخَذَ

الشَّيْءَ بِحَذْمٍ وَبِحَذَامِيرِهِ) هَمْو و

شتهکه‌ی هه‌لگرت هیچی

نه‌هیشته‌وه.

الْحَنْزُ: ناوقه‌دی کراس، شوینی به‌ستنی

بشتین له ناوقه‌دی کراس.

الْحَذْلَةُ مِنَ الرِّجَالِ: کورته بالو گوئ

پچوک.

حَذَا الثَّغْلَ حَذْوًا: نه‌ندازه‌ی نه‌عله‌که‌ی

گرت و له‌سه‌ر شیوه‌ی نه‌و نه‌عله‌ی

تری تاشی، بری.

حَذَا فُلَانٌ حَذْرَ فُلَانٍ: فُلَانٌ شَوَيْنَ بَيْنَ فُلَانَيْنِ

هه‌لگرت نه‌وچی کرد نه‌ویش کردی.

حَذَا لِفُلَانٍ نَعْلًا: نه‌علیکی بو فُلَانِکِه‌س

دروست کرد.

حَذَا فُلَانًا شَيْئًا: شَتِیکِی دا به فُلَانِکِه‌س.

حَذَا الْجِلْدَ وَخَوْرَهُ حَذِيًا: بَیستِه‌که‌ی بری

هه‌لی دپی.

حَذَا الشَّرَابَ لِسَانَهُ: شِه‌را به‌که زوبانی

تفت کرد.

حَذَا فُلَانًا بِلِسَانِهِ: به زوبان ره‌خنه‌ی له

فُلَانِ گرت.

أَحْذَأُ: پیتی به‌خشی و له حه‌دیث دا

هاتوو: (مَثَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ مَثَلُ

الدَّارِیِّ إِنْ لَمْ يُحَذِّكْ مِنْ عِطْرِهِ عَلِقَ

بِكَ مِنْ رِيحِهِ).

أَحْذَأُ طَعْنَةً: زه‌بریکی کوشنده‌ی لیدا.

حَاذًا حَاذًا وَحِذَاءً: که‌وته به‌رامبه‌ری و

روبه‌روی.

أَحْتَلَى: پیلای کردن.

أَحْتَلَى الْحِذَاءَ: پیلای له‌پس کردن.

أَحْتَلَى مِثَالَ فُلَانٍ أَوْ عَلَى مِثَالِهِ: له‌سه‌ر

شیوه‌ی نه‌و هه‌لس و که‌وتی کرد.

تَحَاذَى الْقَوْمُ الشَّيْءَ: قه‌ومه‌که شته‌که‌یان

دابه‌ش کرد.

اسْتَحْذَأُوا: داوای پیلای لی‌کرد، داوای

به‌خشش و پاداشی لی‌کرد و

ده‌گوترئ: (اسْتَحْذَيْتُهُ لِحِذَانِي).

الحَاذِي: پیلای له‌پس‌که‌ر.

الحِذَاءُ: نه‌عل و پیلای سمی حوش‌ترو

نه‌سپ و ره‌شه و لاخ.

حِذَاءُ الشَّيْءِ: به‌رامبه‌ری شت و (داری

بحِذَاءِ دَارِهِ) مَالَمْ به‌رامبه‌ر مَالِيَانِه.

الْحِذَاوَةُ: نه‌وه‌ی به‌رده‌بیته‌وه له پیست و

نه‌وه‌ی لی‌ی ده‌گرپته‌وه.

الْحِذَايَةُ: به‌شه تالانی و به‌شه ده‌سکه‌وتی

شه‌ر.

الْحِذَاءُ: پینه‌چی پیلای دروست‌که‌ر و

پیلای فروش.

الْحِذَاوَةُ: به‌مانا (الْحِذَاوَةُ) دئ و توپی‌ه‌ک

له گوشت و پارچه گوشتیک.

الْحِذْيَا: به‌مانا (الحِذَايَةُ) دئ و دیاری دانه

به‌مژده هی‌نهر و به‌رامبه‌ر و

ده‌گوترئ: (هَرُ حِذْيَاكَ) نه‌و

به‌رامبه‌ری توپی‌ه.

الْحِذْيَةُ: عه‌طاو به‌خشش.

الْمِخْدَى: نه‌و چه‌قه‌وی گوشتی پی کوت

کوت ده‌که‌ی.

إِخْرَئِبِي الْمَكَانَ: شویته که به رفراوان بوو.
الْعَرَبُ: شهر له نیوان دوو کهس و دوو
تاقمدا.

الْعَرَبُ الْبَارِدَةُ: نهومیه هه ریه که له و دوو
لایه نه دژی په کتر کاربکه ن به بئ
نه وهی بگاته حالته پی لاهاردان و
لیکدان، (ك: حُرُوب) ه دهگوتری:
(قامت الحرب علی ساق) شهره که
گهرم بوو، زور بهزه حمهت
داده مرکیتسه وه (رجل حَرْب)
پیاوئکی نازایه و چاو نه ترسه.

حرب لي و علي: دوژمنه.
الْحَرْبُ: فهوتان و به هیلک چوون ه
دهگوتری: (وَأَحْرَبًا) له کاتی ناخوئشی و
تهنگانه دا ههروا ناوه بؤ تووی
خورما که له توپکله کهی داب.

الْحَرْبَاءُ: گیانه بهره خشوکی پچوکه
وهکوو (سام) ی به لئهک وایه جوار
قاجی هه ن، سه ری زور پچوکه رنگاو
رمنگه له هه ر جییهک بی به رمنگی
نه و شویته دنوئین ه زوری هه ز
له بهر خوړه ه به رۆز خوئی بهر خوړ
دماو له گه لیا دهگه پئی و تا ناواده بی
روی تی دهکا ه نالی له مه دحی
حوجره کهی دا دهلی:

نه بی بی نه عظمه و بها تا هی دما و هک مه نه نیق
بؤ دهامی رۆز په رستنی جینسی هه ریای دیته ناو

الْحَرِيَّةُ: نامیره ناسنیکی کورته، سه ری
تیژه له شه پدا به کار دهیئندری، (ك:
حَرَاب) ه.

أَلْمِحْذَاءُ: تانه دهر و عه یبگرو
له که دار که ری ناموسی خه لک.
حَرَبُهُ بِالْحَرَبَةِ حَرِيًّا: به حه ریه زه بریک
لیدا.

حَرْبَ حَرْبًا: هه رچی هه یبوو لئی ستاند ه
دهگوتری: (حَرْبَ فَلَانًا مَالَهُ)
ماله کهی له فلان کهس ستاند.
حَرْبَ حَرْبًا: هه موو مال و سامانه کهی لی
زهوت کرا ه زور رقی هه لسا.
أَحْرَبَ النَّحْلُ: خورما که تووه کهی دهر دا.
أَحْرَبَ الرَّجُلُ النَّحْلُ: پیاوه که خورما کهی
موتور به کرد به توو.

أَحْرَبَ الْحَرْبُ: شهره کهی هه لگیر ساند.
أَحْرَبَ فَلَانًا: شاره زایی کرد بؤنه وهی
دهستکه و تی شهر ی بهر که وئ.
حَارِيَّةٌ حَارِيَّةٌ وَحَرَابًا: شهر ی له گه ل کرد.
حَارِبَ اللَّهِ: له خودا پاخی بوو
سه رپیچی فه رمانه کهی کرد.
حَرْبُ السَّنَانِ وَنَحْوِهِ: سه ره رمه به کهی
تیز کرد.

حَرْبَ فَلَانًا: رقی فلان کهسی هه لساند.
حَرْبَ فَلَانًا عَلَى فَلَانٍ: فلان کهسی هه لسا
بؤسه ری، دهنه دهنه دا په لاماری دا.
إِخْتَرَبُوا: هه ندیکیان دژی هه ندیکیان
جهنگان.

تخاریوا: به مانا (احتراب) دئ.

إِخْرَئِبِي: رقی کینه ی خوئی لی
خوارده وه و خوئی ناماده کرد بؤ داخ
پی رشتنی.

الْحَرَابَةُ: نه و كه سه ی زور مال و سامان

داگیر بکا ۵ دهستكه وتی زور بی ۵

دهگوتری: (كثیة حَرَابَة) دهسته به کی

شه پرگه ری چاكن دهستكه وتیان زوره

۵ (امراة حَرَابَة) نافره تیک ی هیتنه و

دوزمان و نازاوه گپرو شه پر

هه لگیر سینره.

الْغَرِيبَةُ: (حَرِيبَةُ الرَّجُل) نه و مال و

داهاته به تی بیی ده زیا ۵ هه روا ناوه

بؤ دهستكه وتی شه پر، (ك: حَرَائِب) ۵.

الْغَرَابُ: زور، زووری خودا به رستی و

تیفکیرین ۵ قورئان دمه رموی:

﴿فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ﴾ ۵

هه روا به مانا باله خانه هاتوو

قورئان دمه رموی: ﴿يَعْمَلُونَ لَهُ مَا

يَشَاءُ مِنْ مَحَارِبَ﴾ ۵ هه روا به

پیشی خانوو شوینی گرنگی

خانوش دهگوتری: هه روا به

شوینی راوه ستان و نوژکردنی

نیمامیش دهگوتری: له مزگه وتدا ۵

دهگوتری: (رجل محراب) پیاویکی

نازاو چاو نه ترسه، (ك: محارِب) ۵.

الْمِحْرَبُ: من الرجال: به مانا (الْغَرَاب) دی.

المحرِبَةُ: نافره تیکه مندالی لی

سه ندرابی.

حَرَكَةُ حَرْثًا: دایکروشت و خواردی،

که وانه که وانه ی کرد کردی به چهند

پارچه به کی که وانه ی ۵ زور به

توندی شیلای.

الْحَرَكَةُ: زور خور.

حَرَثُ الْأَرْضِ: به گاسن زهوی به کی کیلا

بؤنه وهی کشت و کالی تیدا بکا.

حَرَثُ الثَّارِ: ناگره کی به مقاش تیک

ومردا.

حَرَثُ الدَّابَّةِ: ولاخه کی ماندو کردو

پرستی لی بری.

حَرَثُ الشَّيْءِ: هه لی پشکنی و گرنگی بی

داو لی کؤلیه وه.

حَرَثُ الْقَرْسِ: شوینی هاتوچوی و متهری بؤ

قهوسه که دروست کرد.

حَرَثُ الْمَالِ: مال و سامانه کی کؤکرده وه.

أَحْرَثُ الدَّابَّةِ أَوْ نَفْسِهِ: ولاخه کی بیان

خوی ماندوو کرد.

أَحْرَثُ الْأَرْضِ: زهوی به کی کیلا ۵

(أَحْرَثُ الْمَالِ) ماله کی کؤکرده وه.

الْحَارِثُ (أَبُو الْحَارِثِ): شیر، کونیه ی شیر.

الْحَرَاثُ: شوینی هاتوچوی و متهر له قهوسدا.

الْحِرَاثُ: تیر (سهره تی) پیش نه وهی

تیز بکری ۵ مه جرای قهوس.

الْحِرَاثَةُ: پیشه ی جوتیار، وهرزیر.

الْحَرِثُ: کشتو کال ۵ قورئان دمه رموی:

﴿وَيُهْلِكُ الْحَرِثَ وَالنَّسْلَ﴾ ۵ زهوی

کیندراو ۵ ریبازی خۆله به تاوی

به هوی زور پيدا رۆیشتنه وه.

حَرَثُ الدُّنْيَا: کالو شت و مه کی دونیای و

مال و مندال.

حَرَثُ الْآخِرَةِ: کرده وهی چاک بؤ دواروژ ۵

باداش و نازو نیعمه تی قیامت.

الْحَرَاثُ: نه و که سه ی زهوی ده کیلی ۵
وهرزیر، جوتیار.

المعراث والمُعْرَثُ: نامیری زهوی کیلان ۵
گاسنو و هه و جار ۵ مقاش و کۆله و ده
که ناگری بی تیک و مرده درئ ۵
ده گوترئ: (هر معراث حرب).

حَرْجَ أَنْبَاءَ حَرْجاً: ددانی جیر کردنه و ده
لیکی گیر کردن له رق و فینا.

حَرْجَ الصَّدْرُ حَرْجاً: سنگی تهنگ بوو،
هه ناسه برکه ی بی که وت.

حَرَجَتِ الْعَيْنُ: چاوی سه رسام بوو (حَرْجَ
الیه) په نای بۆ برد له ناچاری و
تهنگه به ریدا.

حَرْجَ الشَّيْءِ: له شته که ترسا.

أَخْرَجَ فِي يَمِينِهِ: سوینده که ی لی که وت.
أَخْرَجَ فُلَاناً: فلانکه سی خسته حاله می
حه ره جه و ده، یان خسته یه گیزاوی
تاوانه و ده.

أَخْرَجَ الشَّيْءُ عَلَى فُلَانٍ: نه و شته ی له
فلان قه دهغه کرد.

أَخْرَجَ فُلَاناً إِلَى كَذَا: فلانکه سی ناچار کرد
بۆ نه و ده.

حَرْجَ الشَّيْءِ: نه و شته ی یاساغ کرد ۵ له
حه دیت دا هاتوو ده: ده ره رموی: (اللَّهُمَّ
إِنِّي أَخْرَجُ حَقَّ الضَّعِيفِينَ: الْيَتِيمَ وَالرَّأَةَ).

حَرْجَ عَلَيْهِ: تهنگی بی هه لجنی ۵ (حَرْجَ
فی الأمر) به رده وام بوو له کاره که داو
سوور بوو له سه ره نه نجامدانی.

حَرْجَ الْغِيَاوَانِ: په تی نیچیری له ملی

نازه نه که کرد.

تَعَرَّجُ: خۆی له شتیک پاراست له
ته ره یقبوونه و ده گردنی کارنیک که
تووشی شوکی بکا ۵ خۆی له و ده
پاراست نه و کاره بکا.

تَعَرَّجَ مِنْهُ: خۆی پاراست له و کاره له و
شته، هه رجه ند و ا چا و مه و ان ده کرا
تووشی چورتم و کیسه ببی.

الْحَارِجُ: گوناهاکار.

الْحَرْجُ: لقو پۆپی دره ختیکی چرو پر که
نا تواندرئ بجیه نیویه و ده.

الْحَرْجُ مِنَ النُّوقِ: حوشتی له رو لاواز ۵
یان به پیچه وانه و ده حوشتی

گۆشتن و قه باره که و ره ۵ بارودوخی

نال ه بارو پر تهنگزه ۵ قورن ان

ده ره رموی: ﴿يَجْعَلُ صَدْرَهُ ضَيْقًا

حَرْجًا﴾ ۵ یان ده گوترئ: (حَدِثَ وَلَا

حَرْجَ) واته: هیج گونا هت ناگاتی

چی ده ئی بیلی.

الْحَرْجُ: نه و که سه ی ده ترسی له گز نیش
رابجی.

الْحَرْجُ: داوی نیچیره و ان (ته بک و داوو دان ۵
قلیده ی ملی حه یوان ۵ جه له به مه رو

بزن)، (ك: حَرَجٌ وَأَخْرَجَ وَحَرَجَهُ).

الْحَرْجَةُ: دره ختیکی هینده چرو پر ره

که س نه توانی بجیت نه نیو لقو

پۆپه گانی ۵ دره ختیکی ناو

داره ستان که که لا خور ده می

نه یگاتی، (ك: حَرَجٌ حَرَجَ).

الْحَرْجُ مِنَ النُّوقِ: نه و حوشتیه

گۆشتن و قەلەو بى.

الْمُخْرِجُ: شۆينى تەنگەبەر.

الْمُخْرَجُ: شەوى زۆر ساردو توش و زىيان و كړيڼه.

الْمُخْرِجَةُ مِنَ الْإِيمَانِ: ئەو سویندەبە ناچارى دىبى بىخۆى.

الْمُخْرِجُ مِنَ النَّوْقِ: خوشترى درېزى گەوره، خوشترى بههيز ۵

ئادەمیزادى زەين تيزى دل وريا ۵ باى ساردو بههيز، (ك: حراجيج) ه.

الْمُخْرِجُ مِنَ الرِّيحِ: باى ساردى بههيز له سالى وشكدا.

لَيْلَةُ خَرْجَفٍ: شەوێكى ساردو سەرما.

خَرْجَلٌ: بازى دا به راستو به چهپدا ۵ ريزى تهواو كرد له نويزو غەيرى نويزدا.

الْخَرْجَلَةُ: رەوه نەسپ، (ك: خُرَاجِلُ) دەرگوترى: (جاءوا خراجلة على خير لهم).

خَرْجَمُ الدَّوَابِّ: هەندى له حەيوانەکانى بەسەر ئەوانى تەردا شکاندهوه پېشەكەى گېرپانەوه، پېشە تاي جەلەبەكەو پاشە تاكەى تىك بۆوه ۵ كۆى كردنەوه.

إِخْرَاجُ الْقَوْمِ وَالِدَوَابِّ: ئازەل و خەلگەكە كۆبونەوهو تىك بوونەوه.

إِخْرَاجُ فُلَانٍ: فلانكەس كاريكى برپارداو دواى لى پەشيمان بۆوه.

خَرَدٌ خَرْدًا: قەصدى كرد.

خَرَدٌ فُلَانٌ عَنْ قَوْمِهِ خَرْدًا: فلانكەس له

قەومەكەى خۆى گۆشەگىر بوو.

خَرَدٌ عَلَيْهِ خَرْدًا: رقى لى هەلسا ۵ قىنى لى هەنگرت گىچەلى پىكرد وىستى پەلامارى بدا.

خَرَدَتِ الدَّابَّةُ: ولاغەكە پەگىكى جەستەى وشك بوو، كە دەپروا لۆز لۆزىەتى (لهى خرداء).

خَرَدٌ فُلَانٌ: فلان كۆلەكەى گران بوو نەيتوانى پېنەوه پەروا.

أَخْرَدَ فِي السَّيْرِ: پەلەى كرد له رۆبيندا به خېرايى به رىگادا رۆيى.

أَخْرَدَ فُلَانًا: فلانكەسى جياكردهوه گۆشەگىرى كرد.

خَارَدَتِ الْإِبِلُ: خوشترەكە شيرەكەى وشكى كرد پان كەم بوو.

خَارَدَتِ السَّنَةُ: سالەكە كەم باران بوو. خارد حال فلان: ومزعو حالى فلان خراب بوو.

خَارَةٌ الرَّجُلِ: ئەو پياووه دواى سەخاوت و دەست و دلفراوانى رزىدو چروك بوو.

خَرَدٌ فُلَانٌ: خۆى خستە ناو كۆخيلكەبەكەوه جېنگاى خۆى تىدا كردهوه. خَرَدٌ الشَّيْءُ: شتەكەى خوار كردهوه.

خَرَدَ الْكُرْخُ: سەربانى كۆخەكەى بەرزكردهوه وەكوو پشتى خوشتر.

خَرَدَ الشَّيْءُ: شتەكەى هەموو چەوركرد. إِخْرَدَ: تاق بۆوه كەسى لەگەل نەما.

إِخْرَدَ النَجْمُ: نەستېرەكە كشا.

تَعَرَدَ: دووركەوتەوه ۵ كلا بوو ۵ لا كەوت.

الْأَخْرَدُ: نەو ولاغەپە تووشی نەخۆشی
(حەرمەد) بوو کە نەخۆشییە لە
رەگەیی لەشی کاردەکا ە دەگوتری:
(رجل أخرد) پیاویکی چروک و
خرابە.

الحارِد: کەم شیر (نازەلی کەم شیر).

الْخَرْدُ: گۆشەگیر ە دەگوتری: (رجل خرد)
پیاویکە لە کۆمەڵ و لە قەوم و خوێش
دورکەوتۆتەووە تیکە لاویان نابن.
الْخَرْدُ: دەرەپکە تووشی رەگی لەشی
حوشتر دەبێت رۆشتنەکە
دەشیوێت.

الْخَرْدُ مِنَ النُّوق: حوشتری کەم شیر، یان
هەر شیرێ نەبێ.

الْخَرْدُ: پیاوی گۆشەگیر ە خانووی
بەتاقەووە دوور لە خانووی تر ە
ماسی توێ توێ کراو.

خَرْدَبٌ خَرْدَبَةٌ: سوک و گورج و گۆل بوو.
خَرُّ الْمَاءِ وَالْهَرَاءِ: ئاوەکە، کەش و
هەواکە گەرم بوو.

خَرُّ الْقَتْلِ: شەپ گەرم بوو.

خَرُّ الشَّيْءِ حَرًّا: شتەکەیی گەرم کرد.

خَرُّ الرَّجُلِ: پیاوەکە تینووی بوو.

خَرَّتْ كَيْدُهُ: جەرگی لە تینوانا یا
بەخەفەت و شک بوو.

خَرُّ الْعَبْدِ حَرَارًا: عەبدەکە لە کۆیلاپەتی
رزگاری بوو.

أَخْرَدَ: گەرم بوو ە (أَخْرَدَ الشَّيْءُ) وای
لێکرد گەرم بێ.

خَرْدَةُ: نازادی کرد (خَرَّ الْوَلَدُ)
منداڵەکەیی تاییبەت کرد بۆ
خزمەتکردنی مزگەوت و خودا
بەرستی قورئان دەفەر موی: ﴿رَبِّ
إِلَيَّ نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا﴾.

خَرَّدَ الْكِتَابَ: وەرێ: کتێبەکە
نووسیهو، رێکی خست.

خَرَّدَ الزَّوْنَ: وردهکاری لە کێشانهکەدا
کرد.

خَرَّدَ الرِّمَى: رەمیهکە چاک نەنجام دا ە
هەنگاوتی.

إِسْتَحَرَّ: چاک گەرم بوو.

إِسْتَحَرَّ الْقَتْلُ: شەپ گەرم بوو.

إِسْتَحَرَّ فَلَانَةٌ: داوای لە فلان نافرمت کرد

پارچە حەریریکی بۆ دروست بکا،

بۆ تەوێ بکا، نەوێش بۆی کرد.

الْأَخْرُ: (هَرَّ أَخْرُ مِنْهُ حَسَنًا) ئەو لەو
قۆزترە.

الْحَارَّ: گەرم ە (الْحَارَّ مِنَ الْعَمَلِ) کاری
قورس.

الْحَرَارَةُ: گەرمایی ە گەرمایی ناو دەم

بەهۆی خواردنی شتێکەو ە دل

گەرمی بەهۆی خەم و خەفەتەو.

الْحَسْرَاتُ: ئەو قالیب و شتانەیی و

دروستکاران بەرگەیی گەرمی بگرن.

الْحَرَارِيَات: ئەو مەوادانەیی بەکار دێن بۆ

دروستکردنی ئەو شتانەیی لە

گەرمیدا بەکار دەهێندرێن و پێویستە

خۆ بۆ گەرمی زۆر رابگرن.

الْخَرُّ: گەرمایی، (ك: خَرُّرٌ).

الْحَرُّ: شتی پالښته و بڼ غل و غهش ۵
 دهگوتړئ: (ذهب حُرٌّ) زړې پالښته و
 ساغ بڼ ښه وهی مسی تیدایڼ ۵ (فَرَسٌ
 حُرٌّ) ښه سپی رهسمن ۵ ههروا وشه ی
 (الحُرُّ): بهمانا بهنده ی نازاد، پیاوی
 مهردو سهخی هاتوو ۵ بهمانا شتی
 باش و بهنرخ ۵ خوارده مهنیه ی بڼ
 کولاندن بخورئ ۵ بهشیک له دهم و
 چاو ۵ قسه ی چاک و بهنرخ دئ.

الحَرَّار: ههریر فروش ۵ ښه وکه سه ی
 ههریر دروست دهکا.

الْحَرَّةُ: زهوی بهرده لآن که بهرده کانی
 رهش بن وهکوو ښه وهی سوتابن، (ك):
 حرار) ۵ زیپکه ی پچوک ۵ شوښنیکه
 له دهم وهی شاری مه دینه ۵ له خوار
 (واقم) هوهیه، شهر ی بهناوبانگی
 (الحررة) له سهرده می په زیدی کوری
 معاویه دا له وئ رویدا.
 الْحَرَّةُ: نافرمتی نازاد پیچه وانه ی
 که نيزهک.

سحابة حُرَّة: هه ورځکی باراناوی زور.

الْحَرِيَّةُ: نازادی بڼ گهل بڼ ولات بڼ ټاک ۵
 پالښته و رزگار بوو له تانه و ته شهرو
 رهخنه و لږمه ۵ له بازارگانیدا بریتیه
 له رښانزکی نابوری داوا دهکا
 بازارگانی نیوده و ښه تی له رهسم و
 بهر بهستی جوړاو جوړ رزگاری بڼ.

الْحَوْر: گهرمای خور ۵ گهرمای بهرده وام
 ۵ گهرمای ناگر.

الْحَرَرِيَّةُ: پېرېکن له خه واریج نیسبت
 دهرښ بڼ ناوچه ی (حَرَرَاء) له نزيك
 کوفه ۵ چونکه په گهمجار له وئ
 کډبونه وهو برپاری (ته حکیمیان) داو
 دزایه تی نیعامی عه لیان راگه پاند ۵ ښو
 خه واریجانه ښه وهنده یان زیدمه وی کرد
 له ښابین لڼی دهرجوون.

الحرير: دهر ویکه کرمی (قهز) بهرهمی
 دینئ.

الحرير الصناعي: چه ند لیفه و
 گلڼه په که له هه ویری دارو پالښته ی
 لږکه بهرهم ده ښندئ.

الحريرة: پارچه ههریر ۵ نارديک به شیر
 یان بهر وڼ ده کرښه هه لوا.

الحريري: ښه وکه سه ی ههریر دروست
 دهکا یان ده پفرؤشئ.

المحرر: مالمال؛ نامیریکه دوو ره شه
 ولاخ یان دوو نیستر رای ده کیشن
 زهوی کیلندراوی پڼ تهخت دهگری،
 (ك: محار) ه.

المحرور: دزئو.

حور حُرّا: پاراستی.

حِرْ حَرّا: ودرع خودا په رستی زور بوو.
 حُرّ حَرّا: سهرپنجی کردو خوی خسته
 هه لاو په ناگهی قایمه وه.

أحررّه: بهمانا (حَرَرَة) دئ ۵ له خوی
 گرت و کردی به مالی خوی ۵
 دهگوتړئ: (أحررَ قصبَ السُّق) پېش
 کهسانی دی ښو سهرکه و تنه ی

أَحْرَزَ مَالَهُ: ماله‌کەى پەزمەندە کرد
بۆکاتى بپۆیستى.

أَحْرَزَ الْمَكَانَ الْمَتَاعَ: کالاکەى خستە ئەو
شوینە.

حَرَزَ الشَّيْءَ: زەندەپۆی کرد لە
پاراستنیدا.

أَحْتَرَزَ مِنْهُ: خۆى ئى پاراست.

تَحَرَّزَ مِنْهُ: خۆى ئى پاراست.

اسْتَحَرَّزَ: کەوتە شوپنى شیاوى خۆى و
تێیدا هەنگرا.

الْحَارِزُ: پارێزەریکى باشەو هیچى تێدا
نافەوتى.

الْحِرْزُ: صندوق و قاصەى قائم و پتەو کە
شتى تێدا هەلەدەگیرئ شوپنى قائم و
پتەو کە پەناى بۆ دەبرئ.

الْحِرْزَةُ: مالى هەلەبژاردە.

الْحَرِيزُ: شوپنى قائم.

الْحَرِيزَةُ: کالاکە کە لەبەر بەنرخى
نەفرۆشرئ.

حَرَسَهُ حَرَسًا وَحِرَاسَةً: پاراستى.

حَرَسَ حَرَسًا: تەمەنى درێژبوو (هو أَحْرَسُ
وهي حَرَسَاءُ).

أَحْرَسَ بِالْمَكَانِ: لەوشوینەدا زۆر مایەو.

أَحْرَسَ مِنْهُ: خۆى ئى پاراست.

تَحَرَّسَ مِنْهُ: خۆى ئى پاراست.

الْإِحْتِرَاسُ: لەزاراوەى عیلمى مەعانیدا

ئەوێبە لە دەقیکدا کە پێچەوانەى

مەبەست دەگەیهنئ شتیک دابنئى

ئەو پێچەوانەیه لایەرى.

الْحِرَاسَةُ: دەس بەسەرکردن دەگوترئ:
(وَضَعُ فَلَانًا تَحْتَ الْحِرَاسَةِ) فلانکەسى

خستە ژێر چاودێرییەو بۆئەو
نەتوانئ تەصەرووف لە ماله‌کەیدا بکا.

الْأَحْرَسُ مِنَ الْأَبْنِيَةِ: بینای قائم و پتەو
یان بینای کۆن کە رۆژگارێکى زۆرى
بەسەردا تێپەڕ بووبئ.

الْحَرَسُ: زەمانەو رۆژگار ە کاتى دورو
درێژ ە دەگوترئ: (قضى عليه حَرَسُ
من الدهر)، (ك: أَحْرَسَ) ە.

الْحَرَسُ: پارێزیکار قورئان دەفەرموئ:
﴿وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِيتَ
حَرَسًا شَدِيدًا وَشَهْبًا﴾ ە هەروا بەو
کەسانە دەگوترئ: کە موحە
ومردەگرن و پارێزگارى بەرپرس و
دەزگاو مال و سامانى دەولەت و
هاولەتیان دەکەن.

الْحَرَسِيُّ: تاکى (حەرەسە) واتە:
پۆلیس و سەربازئ کە موحە
ومردەگرن و فەرمانپەرەو دەپارێزن.

الْحَرِيسَةُ: پارێزراو ە کە ئەکە بەردێکە
دەکریتە شوراو بزن و مەپى
تێدەکری و تێیدا دەپارێزئ.

المحروسة: وەصفیکە بۆ شارى قاهیرە
بەکار دەهیندرئ.

حَرَسُهُ حَرَسًا: روشاندی (حَرَسَ الدَّابَّةَ) لە
پشتى ولاغەکەیهو زەنى بۆئەو
خێرا بپروا.

حَرَسَ الصَّيْدَ: نێچیرەکەى هەلفراند
دەرپەراند بۆئەو نێچیری بکا ە لە

پهندی پیشیناندا هاتووہ (أعلمنی
بضب أنا حرشته) شامزایم دهکە
بۆ شوینی سوسەمار لەکاتیکیدا من
لە هیلانەکە دەرم پەراندووہ
بەکەسیک دەگوتری کە رێنمایی
کەسیکی لەخۆی زاناتر بکا.

حَرْشُ الْإِنْسَانِ وَالْحَيَوَانِ: هەلینا بۆ فلان شت.
حَرْشُ بَيْنَ الْقُرْمِ: ئازاوەی خستە نێوان
قەومەکەوہ.
حَرْشُ الشَّيْءِ: شتەکە زەر بوو (هەر آحرش
رەھێ حەرشە).

حَرْشُ حُرُوشَةٍ: زەر بوو.
أَحْرَشَ الصَّيْدَ: بەمانا (حَرْشُهُ) دای.
حَارَشَهُ: شەڕی لەگەڵ کرد.
حَرَّشَ بَيْنَهُمَ: بەمانا (حَرْشَ بَيْنَهُم) دای.
أَحْتَرَشَ الصَّيْدَ: بەمانا (حَرْشَهُ) دای.
أَحْتَرَشَ فَلَانًا: فێلی ئی کرد.
أَحْتَرَشَ الشَّيْءَ: شتەکە کۆکردووہ.

أَحْتَرَشَ لِعِيَالِهِ: کاسبی بۆ مالا و منداڵی
کردو بژۆی بۆ پەیداکردن.
تَحَرَّشَ بِهِ: جۆلاندی هەلی ھازاند
بۆئەوێ رەقی ھەلبستینی.

الْحَارِشُ: نەخۆشییەکە تووشی رەشە
ولای دەبێ بەتایبەتی تووشی
زوبانی و لاشەوێلە، بە کوردی پیتی
دەگوتری: (قەلداسو) زەپکە
ئەستورو کێماوی ئی پەیدا دەبێ.

الْحَرْشُ: ئەسەر و شوێن دەست ە جی
شوینی بێرین کە چاک بووێتەوہ

توکی ئی نەپەتەوہ ە فێل و پیلان،
(ک: حِراش).

الْحَرْشَاءُ: وشتری گروێ ە رومکیکی
دەشتەکییە ئازەل زۆری حەز ئی
دەکا ە خەردەلە کێوێلکە.

الْحَرْشِ: ھەزاربێ، رەشە خەلکی عەرەب
پیتی دەلێن: (أَم أَرْبَعَةَ وَأَرْبَعِينَ).
الْحَرْشَةُ: ئەوێ لەژێر دەستت دایە ە
دەلی: (أَخْرَجْتَ لَهُ حَرْشَتِي).

الْمُحْرَاشُ: مەتەل، (ک: مُحَارِش).
الْمُحْرَاشُ: پەلە فەلوسی پێستی ماسی ە
ئەو پەلەو گۆو شتە وردیلە زیویانە
چەکی پێ جوان دەکری ە پالندەو
پێرۆی پچوک ە کوللە ی کە ھێشتا
بائی ئی نەروابی ە پیاوی پیرو بی
دەسەلات ە سوپای پێرۆ ە روکی
زەر.

حَوْصَ حَرْصًا: ھەلپە ی کردو زیاد لەپێویست
ھەوێ مالا پەیداکردنی دا.
حَرَصَ عَلَى الشَّيْءِ: زۆری حەز لێکردو
ھەوێ و دەستەتێنانی دا.

حَرَصَ عَلَى الرَّجُلِ: بەزەیی بە پیاوێکەدا
ھاتەوہ و ھەوێدا شامزای بکا فێری بکا.
حَرَصَ الشَّيْءُ: شتەکە ی دراند قەلاشتی درزی
پێ برد ە دەگوتری: (حَرَصَتِ الشَّجَةُ
الْجُلْدَ): بێرینەکە پێستەکە ی درێ.

حَرَصَ الْقَصَارُ الْكُوبَ: چل شۆرو چل
کوئەکە کراسەکە ی دراند.

حَرَصَ الْجِلْدَ وَغَرَهَ: پیسته‌کهی دادری
 هه‌لدیری ۵ ده‌گوتری
 حَرَصَ الْمَطَرُ وَجَهَ الْأَرْضَ: باران روی زهوی
 دادری.
 حَرَصَتِ الْمَاشِيَةُ الْمَرْعَى: ناژه‌که هه‌موو
 له‌ومری پاوانه‌کهی خوارد (هر حارص
 وهي حارصة)، (ك: حَوَارِص) ه.
 حَرَصَهُ عَلَيْهِ: زۆری ئارمزو ئی بوو.
 حَرَصَ الثَّيْبُ: شته‌کهی روشاند.
 اخْتَرَصَ الرَّجُلُ: پیاوه‌که زۆری هه‌ولدا
 شتیک وده‌ست بیئێ.
 تَحَرَّصَ: زۆری هه‌ولدا کاتیکی گونجاو
 دیاری بکا بو وده‌سته‌هینانی ۵
 ده‌گوتری: (هر يتحرص غداهم
 وعشاءهم).
 الحارصة: برینیك: که‌پیست بری بگاته
 گوشت یان ئیسقان.
 الحَرَصَةُ: کونی کراس، دپاوی پۆشاک.
 الحَرَصِيَان: ژنر پیست، په‌رده‌یه‌کی
 ته‌نکه له‌نیوان پیست و گوشتدا،
 دوا‌ی که‌ول کردن ده‌دپندری.
 الحَرِصَةُ: به‌مانا (الحارصة) دئ.
 حَوْضَ حُرْصًا: ماندو بوو برستی ئی برا،
 خه‌ریک بوو تئیدا بچی ۵ ره‌وشتی
 ناشیرین بوو ۵ عه‌قلی تیکچوو ۵
 ریبازی ناشیرینی په‌په‌رو کرد.
 حَوْضُ الثَّرْبُ حَرَصًا: نوشتاوه‌ی کراسه‌که
 رزی.
 حَرَصَ فَلَانٌ: که‌ده‌ی تیک چوو ۵ غه‌مو

نارچه‌ته‌ی تواندییه‌وه ۵ گوته
 زه‌عه‌فرانی کۆکردنه‌وه.
 حَرَضَ: به‌مانا (حَرَضَ) دئ.
 اَحْرَضَ فَلَانٌ: فلانکه‌س مندالی خرابی
 بوو (حَرَضَ الحَب فَلَانًا) دل‌داری
 فلانکه‌سی به‌دبه‌خت کرد.
 حَارِضٌ عَلَى الْعَمَلِ: به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر
 کاره‌کهی.
 حَرَضَهُ عَلَى الشَّيْءِ: هه‌لئنا بو نه‌وشته
 هورئان ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ
 حَرَضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ﴾.
 حَرَضَ الثَّرِبَ: به‌ره‌نگی زه‌رد
 قوماشه‌کهی بۆیه‌کرد.
 تَحَارَضُوا عَلَيْهِ: هه‌ریه‌که‌یان له‌به‌ر
 خۆیه‌وه نه‌وی تری هه‌لنا.
 الْأَخْرَضُ مِنَ الرِّجَالِ: نه‌و که‌سه‌یه
 برژانگی هه‌لوه‌ریبن.
 الإحْرِيطُ: گياو گوته زه‌عه‌فران.
 الإحْرِيطُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی پۆلکاوی
 پیرو په‌که‌وته که‌نه‌توانی هه‌لئێ ۵
 یان نه‌وکه‌سه‌ی هیچ خێرو بی‌ری
 تئیدا نه‌بی، (ك: أَحَارِيطُ) ه.
 الحارضة من الرجال: نه‌خۆشی چاره
 نه‌کراو.
 الحَرَاضُ: نه‌و که‌سه‌ی خه‌ریکی
 چاک‌کردنی جو‌ره‌ صابونیکه ۵ که
 له‌گیا نه‌سپۆن دروست ده‌کری.
 الحَرَاضَةُ: مئینه‌ی (الحراض) ۵ شوینی
 سوتاندنی نه‌سپۆن و به‌رده‌ قسله ۵
 بازاری نه‌سپۆن فروشتن.

الْحَرْضُ: پیاوی زور نه خوش ۵ قورئان
 دمه رموی: ﴿كَأَنَّهُ تَفْتَأُ تَذْكُرُ يُوسُفَ
 حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ
 الْهَالِكِينَ﴾ پیاوی لهرو لاوازو بی
 نمود که نه توانی شه پکا ۵ پیاوی
 هیچ و پوج نه خیری لهدهست بی
 نه بتوانی شه پ بؤ خه لك بنیته وه ۵
 نه به هومیدی خیری به نه له شه پری
 بترسه.

الْحَرْضُ مِنَ الثَّرْبِ: داوینی گراس و شوینه
 نوشتاوه گانی، (ك: أحرّاض وحرضان،
 وحرضة).

الْحَرْضُ مِنَ الرِّجَالِ: به مانا (الْحَرْضُ دئ،
 (ك: أحرّاض ه).

الْحَرْضُ: نه سپون ۵ خوئیکه که سوتینراو
 ناوی لی پپزیندرا رهق دمی و وه کوو
 صابوونی لی دئ ۵ جهسته و پو شاکي
 بی پاك دهگریته وه ۵ ههروا ناوه بؤ
 بهردی جیری.

الْحَرْضَةُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی خو پری و
 پپو پوج، (ك: حِرْض).

الْحَرْضَةُ: نه وکسه سی گوشت ناکری و
 نایخوا مه گهر لای خه لك به خو پایی
 دهستی بکه وی.

الْمَحْرُضَةُ: قالب و قاپی نه سپون.

حَرْفٍ عَنْهُ حَرْفًا: لئی لای داو لاری بوو
 لئی.

حَرْفٍ لِعِيَالِهِ: لهه موو بوار کدا بؤ مال و
 منداله که تی کوشا.

حَرْفَ الشَّيْءِ عَنْ وَجْهِ حَرْفًا: شته که ی له
 رپره وی خو ی لاداو گو پری.

حَرْفَ الشَّيْءِ حَرَالَةً: شته که مزرو ترش
 بوو ده و زمانی گهست.

حَرْفٍ فُلَانٍ لِي مَالِهِ: هه ندیک له مال و
 سامانه که ی له کیس چوو.

أَحْرَفَ: دوی هه زاری ده و له مهند بوو،
 بؤ خیزانه که ی خو ی ماندو کرد ۵
 پاداشتی دایه وه له سر چاکه یان
 خراپه ۵ حوشره که یان ولاغه که
 کزیوو.

حَارِفُ الْجُرْحِ: نه ندازه ی پرینه که ی به
 نامیری برین پشکن نه ندازه گرت.

حَارِفٌ فَلَانًا: مامه له ی له گهل کرد دهرباری
 نیشه که ی ۵ پاداشتی فلانکه سی دایه وه
 ۵ شانازی به سر دا کرد.

حَرْفُ الشَّيْءِ: شته که ی له شوینی خو ی
 گو پری، لایدا.

حُورٌ فُلَانٌ: رزق و رۆزی فلان که م
 کو پری به سر دا هات.

حَرْفُ الشَّيْءِ: شته که ی له شوینی خو ی
 لادا.

حَرْفَ الْقَلَمِ: لایه کی قه له مه که ی تاشی.

حَرْفُ الْكَلَامِ: قسه که ی له سر مانای
 خو ی گو پری لایدا ۵ مانایه کی تری بؤ

دیاری کرد ۵ قورئان دمه رموی:
 ﴿يَحْرُفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ﴾.

احترف: پیشه ی بؤ خو ی دیاری کرد.

احترف لأهله: کاسبی بؤ مال و مندالی

الْحَرْفُ: لاهدا (اخراف مزاجه) ته بیاتی گؤرا
 له سر شیوهی ناسایی خوی نه ما.
 الْحَرْفُ إِلَى فُلَانٍ: مهیلی فلانی کرد
 (اخراف عن فلان) روی لی و مرگپرا.
 تَعْرِفَ عَنْهُ: به مانا (اخراف) دی.
 تَعْرِفَ لِعِيَالِهِ: کاسبی بؤ مال و مندائی
 کرد.
 الْحَرَّافَةُ: تیزایی و ترشییه که له تامدا زوبان
 ده سوتینن ۵ ده گوتری: (فی الطعام
 حُرَافَةً) له خوراکه که دا تیزایی ههیه.
 الْحَرِيفُ: نهو خوارده مهنیهیه تیزایی
 تیدایی ۵ ده گوتری: (بصل حَرِيف).
 الْحَرْفُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: که نارو قهراخ و
 بیجاخی ۵ ده گوتری: (فلان علی
 حَرْفٍ مِنْ أَمْرِهِ) فلان لایه نیکی
 نیشه که ی گرتوو ۵ یان له سر
 قهراخ و هستاوه ۵ نه گهر شتیکی
 به دل نه بوو په کسر له رباز که
 لاده دا وه لده که پیته وه قورئان
 ده قهرموی: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقْبُذُ اللَّهَ
 عَلَى حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ
 وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ﴾.
 الْحَرْفُ مِنَ الدَّرَابِ: ولاخی کزی رهقه له ۵
 ههر بیستو ههشت پیته کانی مه بانی
 کاتیک که لیمه و که لامیان لی پیک
 نهیه ۵ واته پیته کانی هیجا ۵ هه روا
 هه موو حه رفه کانی مه عانی
 که وپرای نه وهی مانا ده که بهنن له
 غهیری خویاندا ره بتی که لیماتیش

ده کهن بؤنه وهی که لام پیک بی.
 الْحَرْفُ: ههر شتیک گهرمایی و ترشی و
 تیزایی تیدا بی.
 الْحَرْفَةُ: پیتسه هؤکارو و هسیلهی دابین
 کردنی پیدایستی زیان.
 الْحَرْفِيُّ: نهو که سهی پیتسه یه که بؤخوی
 بریارده داو ده یکه اته هؤکاری
 دابین کردنی پیدایستییه کانی
 زیانی و به رده داو به و پیتسه وه
 خهریک بی جا پیتسه که و هستایی بی
 بازرگانی بی رؤژنامه نووسی بی....
 الْحَرْيفُ: که سیک له پیتسه یه که کاربکا.
 الْمُحَارَفُ: بی بهش ههول ده داو داوا
 ده کاو هیچی ده ست ناکه وی.
 الْمُحَرَّافُ: نهو نامیرهی قولایی برینی
 بی نه ندازه ده گیر، (ك: مُحَارِيفٌ وَ
 مُحَارِفٌ).
 حَرْقَ الْخَلِيدَ حَرْقًا: ناسنه که ی بریه وه به
 مشار.
 حَرْقَ أُنْيَابَهُ: ددانی لیک جپر کردن
 هه ندیکانی له هه ندیکانی
 خشاندن سیره سیریان هات.
 حَرْقَ الْقَصَارَ الثُّرْبَ: جل شورو جل
 کوته که به کوته که ی شوینکه ی له
 کراسه که کرد.
 حَرْقَ النَّارَ الشَّيْءَ: ناگره که شوینی له
 شته که کرد.
 حَرْقَ حَرْقًا: رهگی ته نیشتی، نه وره گی
 سه ری ران و کلؤتی پیکه وه
 ده به سیتیه وه پچرا، پسا.

حَرْقُ الثَّوْبِ: كراسه كه به كوتك لیدانی
جل كوته كه شه قی برد.

حَرْقُ الشَّعْرِ وَالرِّيشِ: مووهكان قزدهكان،
پهرو بالهكانی قرتان و هه لومهرین.

حَرْقَتِ اللِّحْيَةُ: مووی چه ناگهی له مووی
لا رومه تی كورت تربوون.

حَرْقَ فُلَانٌ: فلانكهس دهست و پهنجهی
قه نشان.

حَرْقَ حَرْقًا: شا ده ماری كه كلۆت و رانی
پێكه وه ده به ستی پچرا.

أَحْرَقَتِ النَّارُ الشَّيْءَ: ناگره كه شته كهی
سوتاند ۵ دهگوتری: (أَحْرَقَهُ النَّارُ)

ناگر سوتاندی.

أَحْرَقَ الشَّيْءَ: فهوتاندی.

حَرَقَتِ النَّارُ الشَّيْءَ: ناگر شته كهی
سوتاند.

أَحْرَقَ الشَّيْءَ: شته كه سوتا.

تَحَرَّقَ الشَّيْءُ: بۆ مطاوعه ی (حَرْقَةً) دئ.

تَحَرَّقَ النَّارُ: ناگره كه هه لگیرساو
بلیسه ی سه ند.

أَحْرَقَ: ددانی درنده ۵ ناگر ۵ نه و
ره گه ی كلۆت و ران پێكه وه

ده به ستیته وه ۵ دهگوتری: (إمرأة
حارقة) نافرمتیكه زۆر جنیو به

هاوسیكانی ده دا.

الْحَارِقُ: شمیری برنده و تیز.

الحراق: نامیریكه خورمای پی ته لقیح
دهكری ۵ هه روا به وشته دهگوتری:

كه هه موو شتیك تێك بداو خرابی

بكا ۵ دهگوتری: (نار حراق) ناگریكه
هه موو شتیك دهكوژنیته وه.

رمی حراق: رمی توندو تیز.

الْحَرَأُ: نامیریكه خورمای پی ته لقیح
دهكری ۵ نه وه ی ناگری پی دهكه وئ

له كاتی هه لگیرساندا له پوشوو
كه ركۆل ۵ هه روا وشه ی (الْحَرَأُ) به و

ماده به دهگوتری: كه هه موو شتیك
له ناو ده باو تێکی ده دا ۵ ناویك زۆر

سویر بی ۵ نه سپی باز هاوێزو
گورج و به ته كان.

الْحَرَأَةُ: نه وه ی ناگری ری دهكه وئ
له كاتی هه لگیرسان دا وه كوو پوشوو

كه ركۆل.

الْحَرَأُ: به مانا (الحرقة) دئ ۵ نه سپی
باز هاوێزو به ته كان.

الْحَرَأَةُ: جوړیكه له كه شتی شه ر،
شوینی نه وه ی تیدا به به توپ و

هاوه ن ته قه له دوزمن بكه ی ۵
هه روا ناوه بۆ كه شتی پچوك.

الْحَرَقُ: شوینیكه ی سوتانی پۆشاك به ناگر
نه و كون تیبون و هه لقرچانه ی

به هو ی ناگره كه وه پهیدا ده بی.

الْحَرَقُ: ناگر، بلیسه ی ناگر ۵ هه لقرچانی
پۆشاك و كون تیبوونی به هو ی

ناگره كه وه ۵ یان درانی پۆشاك
به هو ی شته وه و کوتانی پۆشاكه كه

به كوته ك.

الْحَرَقَانُ: لێك كه وتنی هه ردوو ران
له كاتی رویشته نا.

الْحَرْقَةُ: گهرمای، نهو خه مو نارحه تیه ی
توشی دلدار دهبج به هوی دلداریه وه
ه یان نهو تیژی و ترشییه ی له
خواردندا هستی پی دهکری.

الْحَرْقَرَأُ: لای ژووروی قورگ.

الْحَرِيقُ: هه لگیرسانی ناگرو شت
سوتاندنی ه بلایسه ی ناگر ه هه روا
وشه ی (الحریق) به ره شه پای توندو
به سوتاندن و سه رما بردنی روک و
به رو بومیش دهگوتری.

الْحَرِيقَةُ: گهرمای ه په لو (ناردو ناو
تی که ن دهکری دهکوئیندری).

الْحَرْقَدَةُ: گرینی گهرو.

الْحَرْقَدَةُ: بنی زمان ه و شتری ره سمن.

حَرْقَصَ فِي مَشِيهِ وَكَلَامِهِ: ههنگای کورتی
نان ه قسه ی خیرا خیرا کردن.

حَرْقَصَ التَّنَجَّ: ته ونه که ی زور توند چنی
هه وداکانی لیک نزیک کردنه وه.

الْحَرْقَرَصُ: دهعبایه کی پچوکه وهکوو

کبیج ه دهنکی خورما که بهر سیله

بی ه که ناری قامچی، سهروبنی

قامچی، (ك: حراقص) ه.

الْحَرْقَقَةُ: ئیسقانی سهری کلوت، (ك:
حراقق) ه.

الْحَرْقُوفُ: جوار پیی کزو لاواز.

حَرْك حَرْكًا: سهری شانی نازاری ئی پهیدا

بوو ه له مه سه له که دا زور جیره

جیری کرد ه نهو مافه ی له نهستوی

بوو نهیدا ه سه رسانی نازه له که یان

ناده میزاد ههنگیورا.

حَرْك الحارك: سه ر شانی بری.

حَرْك فلانًا بالسيف: به شم شیر له ملی

فلانکه سی دا ه یان شوئینیکی

جهسته ی بریندار کرد.

حَرْك صيد الْبَحْرِ حَرْكًا: نیچیری ده ریا که م

بوو.

حَرْك حَرْكًا: له بهرام بهر نافره تدا

پیاوه تی نه ما ه (هو حَرْك).

حَرْك حَرْكًا وَحَرْكَةً: بیدهنگی خوی دپی و

که وته جم و جول.

حَرْكَةً: له بیدهنگی و پالدا نه وه ی خوی

رایه پراند.

حَرْك: به توندی راسا و بیدهنگی خوی

شله قاند.

الحارك: ژورووی شان.

الحراك: جم و جول.

الحَرْك: مندالی روح سووکی زیره ک.

الْحَرْكَةُ: گواستنه وه ی جهسته یه به

رؤیشتن له شوئینیکه وه بو

شوئینیکی تر ه یان گواستنه وه و

جم و جولئ هه ندیک له جهسته ی

وهکوو جولانه وه ی ناش یان مه کینه

ه له زانیاری دهنکا چۆنیه تیه که بو

دهنگ پهیدا دهبج که بریتییه له

(فه تحه و که سه ره و سه ممه)

بهرام بهریان (سکون) ه.

المَحْرَاكُ: کۆله وه ژ و مقاش.

الْمَحْرَاكُ: نهو په ری مل به لای ژورو وه و

ه کۆتایی مل که نه گه ل سه ردا

بهیه که دهگه ن.

زُيَاو قَسَمِي لَه كَهَلْ كَرْدُو دَلْتِيَا بُوو
 كِه رِيَزُو وَهَلَا لَه نِيَوَانِيَانْدَايِه.
 تَحَرَّمَ بَطْعَامِه وَ مَجَالَسَتِه: بَه مَهَك
 خَوَارْدَنِي وَ دَانِيَشْتَن لَه كَه لِيْدَا نِهَوِي
 بُوِي هَه بُوو وَ مَرِي بَغَرِي لِيِي يَاسَاغ بُوو.
 اسْتَحَرَّمَ الشَّيْءُ: شَتَه كَهِي بَه يَاسَاغ دَانَا
 حَهْرَامِي كَرْد.

الحرام: يَاسَاغ وَ قَهْدَه غَه ٥ (بَيْت الْحَرَام)
 كَه عِبَه ٥ (مَسْجِد الْحَرَام) نِهَو
 مَزْكَوْتَهِي كَه عِبَهِي تِيْدَايِه ٥ (الْبَلَد
 الْحَرَام) شَارِي مَه كَكِه ٥ (الشَّهْر الْحَرَام):
 يَه كِيَك لَهَو چَوَار مَانْكَانَهِي شَهْرِيَان
 تِيْدَا قَهْدَه غَه بُووَه كَه مَانْگِي
 (ذَوَالْقَعْدَةِ) وَ (ذَوَالْحِجَةِ) وَ (الْحَرَم) وَ
 (رَجَب) ٥ قُورْنَان دَهْفَه رَمُوي: ﴿يَوْمَ
 خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ
 حُرُمٌ﴾.

حرام الله: وَاتِه سَوِيْنْد بَه خَوَا.

الحرامِي: نِهَو كَه سَهِي كَارِي خَرَاب بَكَا.
 الْحَرَمُ: بَه سَتِي مَه كَكِه ٥ (الْحَرَمَان):
 مَه كَكِه وَ مَه دِيْنَه.

حرم الرجل: نِهَوِي پِيَاو شَهْرِي لَه سَهْر
 دَه كَاو دَه پِيَارِيَزِي، (ك: أَخْرَام) ه.

الْحُرْمَةُ: نِهَوِي يَاسَاغَه پِي شِيَلْ بَكَرِي
 جَا وَادَهو بَه لِيْن بِيِي يَان مَاف بِيِي يَان
 رَهْفَاقَه تِي وَ هَه فَا لِيَه تِي بِيِي.

الْحُرْمَةُ: نَافَرَت، زُن.

حرم الرجل: خِيَزَانِي پِيَاو يَان نَافَرَتِي
 خَزَمُو خَوِيَش.

الْحُرْمَةُ: سَهْرِي كَلُوت ٥ يَان قَهْرَاخِي
 كَلُوت نِهَوِي دَه كَه وَ پِيْتَه سَهْر زَهَوِي
 لَه كَاتِي دَانِيَشْتَنْدَا، (ك: حَرَاكِك) ه.

الْحُرْمَةُ: شَان ٥ شَتِي كَه تَه وَ بَه هِيَز.
 حَرَمَ فَلَانَا الشَّيْءَ حَرَمَانَا: شَتَه كَهِي لَه فَلَان
 يَاسَاغ كَرْد بُوو.

حَرَمَ الشَّيْءَ: شَتَه كَه حَهْرَام بُوو دَه كَوْتَرِي:
 (حَرَمَ عَلَيْهِ كَذَا) نِهَو شَتَهِي لِي يَاسَاغ
 بُوو.

حَرَمَ الصَّلَاةَ حَرَمَانَا: نَوِيَز كَرْدَنَه كَهِي يَاسَاغ بُوو.
 أَحْرَمَ الرَّجُلُ: پِيَاوَه كَه چَووَه حَالَه تِي
 نِي حَهْرَامَه وَه يَان چَووَه نَاو مَه كَكِه وَه،
 يَان كَه وَتَه نَاو مَانْگَه شَهْر تِيْدَا
 قَهْدَه غَه كَرَاوَه كَان ٥ يَان چَووَه نَاو
 پَه يِمَان وَ بَه لِيْنَه وَه.

أَحْرَمَ بَفْلَان: چَووَه نَاو حَهْرَه مِي فَلَانَه وَه
 خَوِي خُسْتَه زِيَر حِيْمَايَهِي نِهَو وَه.

أَحْرَمَ بِالصَّلَاةِ: نَوِيَزِي دَابَه سَتُو چَووَه
 نَاو نَوِيَزَه وَه.

أَحْرَمَ عَنِ الشَّيْءِ: خَوِي لَه وَ شَتَه گَرْتَه وَه.
 أَحْرَمَ بِالْحُجِّ أَوْ الْعُمْرَةِ: چَووَه نَاو
 نِه نَجَامْدَانِي كَارِي حَه ج يَان عَوْمَرَه
 بَه وَهَش نِهَو شَتَهِي لَه وَه پِيَش بُوِي
 حَه لَالْ بُوو نِيَسْتَا لِيِي يَاسَاغَه.

حَرَمَ الشَّيْءِ عَلَيْهِ: شَتَه كَهِي لِي يَاسَاغ
 كَرْد، بَه حَهْرَامِي دَانَا.

أَحْتَرَمَهُ: رِيَزِي لِي گَرْت.

تَحَرَّمَ مِنْهُ بِحُرْمَةٍ: خَوِي خُسْتَه پَه نَاي
 كَه سِيَكَه وَه بِيِيَارِيَزِي.

حَرَمَ فَلَان بِلَان: شَتَه كَهِي لِي يَان

الْحَرَمِ: نهو هی نیسهت به حهره
دمدری.

الْحَرَم: نهو هی یساغ پی شیل بکری و
به بی ریزی سهیری بکری و کراسی
نهو که سهی نیحرام دهبهستی و
ههروا وشه (الْحَرَم) شته په یوهست
بووه کانیش دهگریته وه بو نموونه
(حرم الدار) بهو شتانه دهگوتری:
که په یوهندیان به خانوه که وه
هه بی و له حه وشه و بهر بیلاو
ههیوان و بهر دهرگا.

حرم المسجد: هه چی په یوهندی به
مزگه و ته وه هه بی له حه وشه و ژوری
نیمام و ژوری مجه و هرو ته عزیه
خانه و خویندنگا.
الْحَرَمَةُ: نهو هی له ناوچوه له ته ماع
لیکراوه کان.

الْمَحْرَمُ: نهو هی یساغ بی و حوشتری
چه موش که نه تواندری که س بجپته
سهر پستی و په که م مانگی سالی
قه مری و پیستی دهباغ نه کراو یان
نهو هی دهباغ کردنی ته و او نه بووی
ههروه ها شوپک و قامچی که نه رم
نه بووی و نه رمه ی لوت.

الْمَحْرَمُ: مه حهره نه و زن و پیاوه
به یه کتر بیگانه نه بن، حهرام بی
بینه هاوسه ری په کتری و عه قدی
ماره برین نه نجام بدن و هه رشتیک
خودا حهرامی کردی.
الْمَحْرَمُ: پو شاکي نیحرام بهستن.

الْمَحْرَمَةُ وَالْحَرَمَةُ: نهو شته ی پیشیل
کردنی یساغ بی له واده و به لئین و
په یمان و نهو جوړه شتانه و زنی
پیاو مال و مندالی.
الْمَحْرَمُ: به دبه ختی ودها بو هه رشتیک
بچی به دهستییه وه نه په.

حَرَمٌ فِي الْأَمْرِ: زور جیره جیری کردو
له کاره کی کولییه وه.
حَرَمَةٌ: نه فرمتی لی کرد.
الْحَرَمَاسُ: سفت و لووس و رهق و پته و،
(ك: جرامیس).

الْحَرَمِاسُ: به مانا (الحرماس) دی و
دهگوتری: (سنة حرمس) سالیکی پر
ته نگزه و گران و قاتی و قری بو،
(ك: حرامیس).

الْحَرَمَلُ: گیایه کی کوییه له بواری
ته ندروستیدا به کار دهیندر.

الْحَرَمَلَةُ: پو شاکیکی کورت و پانه له مل
ده پیچری و ده که و پته سهر شان و
به ناو قه دی پشتدا شوپ دهبیته وه و
دهق ده شو بهیته دسمالی نافرمتی
کورد واری.

حَرَكْتُ الدَّابَّةَ حِرَانًا وَحِرْنًا: ولاغ که
باشه و پاش کشایه وه، کاتیک داوی
لیکرا بهرو و پیش برپا کشایه وه
دواوه.

حَرْنٌ فَلَانٌ بِالْمَكَانِ: فلان کهس لهو شوینه
مایه وه و تییدا نیشته جیبوو.

حَرْنُ الْعَسَلِ فِي الْخَلِيَةِ: هه نگوینه که له
خه لیبیه و شانه هه نگوینه که دا نووسا

بسه کۆلەسسەکه وەو دەرھاتنی
زەحمەت بوو.

حَرْنُ فُلَانٍ فِي الْبَيْعِ: فلانکەس لە مامەلەکەدا
زیادو کەمی ئەنجام ئەدا بە نرخێ خۆی
فروشتیەو، (لەو رەھبەر).

الْمِخْرَانُ مِنَ النِّحْلِ: ئەو هەنگانەن کە
بەدیار شانە هەنگوینەکەو بنو
بەجێ نەھێلن.

حِرَا بَهِ حِرَاءً: شیاوی ئەو بوو (لەو حەری)
ئەو بیاو شیاو (وہی حَریۂ) ئەو
نافرمە شیاو، (ک: حرایا).

حَرَى الشَّيْءِ حِرَاءً: ئەو شتە کەم بوو (وہی حَریۂ)
نافرمە شیاو، (ک: حرایا).

حَرَى الشَّيْءِ: رۆی لەو شتە کرد وای بۆجوو
(حری ئەو شتە: حری ئەو شتە)
هیاو وایە ئەو شتە وای.

أَخْرَأُ: کەمی کردووە.

تَحَرَّى بِالْمَكَانِ: لەو شوێنە مایەو (وہی حَریۂ)
(تَحَرَّى فِي الْأُمُورِ) لەکارەکان دا
وێستی باشترەکیان وەدەست بێنێ.

تَحَرَّى الشَّيْءِ: بەمانا (حَرَاءً) دێ (وہی حَریۂ)
الشَّيْءِ) زۆری ئەو کۆلیەو (وہی حَریۂ)
بەدویدا گەراو وێستی بگاتە بنج و
بنوانی.

الْأَحْرَى: باشتر و شیاوتر.

الْحَرَاةُ: تەرش و تیزی خۆراک کە
لەدەمدا هەستی بێ دەکری.

الْحَرَاةُ: بەمانا (الْحَرَاةُ) دێ (وہی حَریۂ)
چۆزانەو سوتانەو مەیکە لە

قورگو لە سنگدا هەستی بێ دەکری
(وہی حَریۂ) سەر ئێشەپەکە (وہی حَریۂ)
زۆر ناخۆش.

حَزْأُ الْأَبْلِ وَخَوَهَا حَزْأً: حۆشترەکانی
کۆکردەو و لێی خوێن.

إِحْزَازًا: کۆبۆو (وہی حَریۂ) (أَحْزَازًا الطَّائِرُ)
بائەدەکە بای لێک نان و لە
هێلەکانی دوورکەوتەو.

حَزَبَ الْأَمْرُ حَزْبًا: کارەکە توند بوو قورس
بوو بە بنبەست گەشت.

حزب الأمر فلاناً: کارەسات تووشی فلان

بوو (وہی حَریۂ) تەنگ و چەلەمە هاتە پێش

(وہی حَریۂ) لە حەدێشدا هاتوو (وہی حَریۂ) (كَانَ رَسُولُ

اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا حَزَبَهُ أَمْرٌ

صَلَّى): پێغەمبەر (د.خ) هەركاتێ

کارێکی گەری بھاتایە پێش پەنای

بۆ نوێژکردن دەبرد (وہی حَریۂ) بەشێک لە

دوعا و پارانەو پێغەمبەر ئەو و دەبوو

دەیفەرموو: (اللَّهُمَّ أَنْتَ عَذَبْتَ إِنْ

حَزَبْتُ) خودایە تۆ پەشت و پەنامی

کە تووشی ناخۆشی و چۆرتە بوو

(وہی حَریۂ) (وہی حَریۂ).

حَازِبٌ فَلَانًا: یارمەتی فلانی داو

پشتگیری کرد.

حَزَبُهُمْ: کردنی بە حیزب حیزب و

پارچە پارچە.

حَزَبُ الْقُرْآنِ: قورئانی بەش بەش کرد

کردی بەچەند حیزبێک.

تَحَازَبَ الْقَوْمُ: قەومەکە یوون بەچەند

پارچە و لایەنێک.

تَازِبُوا عَلَيْهِ: له دُؤی نهو یارمه تی
یه کتریان دا.

تَعَزَّبَ الْقَوْمُ: به مانا (تخازبوا) دئ.

الْحِزْبُ: زهوی توندو پتهو ۵ کۆمه لیک
ئاده میزادی به ورهو جهربهزه ۵
هه ر تاهم و پیرو کۆمه لیک بیرو
بۆجون و ئامانجیان جیایی ۵ قورئان
دهفه رموی: ﴿كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ
فَرِحُونَ﴾.

حزب الرجل: خزم و خویش و یارمه تی
دهره کانی.

حزب الله: نهوانه ی شوئن په پرهوو رهبازی
ئایینی خودا کهوتوون ۵ نهوه ی
ئاده میزاد خووی پیوه دهگری له
نهجامدانی عیبادهت و خوئندنی
قورئان و زیکره کان.

الْحِزْبَاءُ: زهوی توندو پتهو.

حَزَّحَ الشَّيْءُ: شته ی جولاندو دووری
خسته وه.

حَزَّحَ الْقَوْمَ: هه ندئ له قهومه که ی پیش
خست و هه ندئ کیانی دواخست
له کاتی خۆساز دانا.

تَحَزَّحَ عَنِ الشَّيْءِ: له شته که دوور
کهوته وه.

الْحَزَّحَةُ: ئازارنکه له دل پهیدا دهی
به هوی نه خویشی یان رق هه ئسان
یان خه قهت یان ترس.

حَزَّوَالْبَيْنُ وَغَوْهَ حَزْرًا: ترش بوو.

حَزَّوَالرَّجُلُ: روخساری گرژبوو.

حَزَّوَالشَّيْءُ حَزْرًا: له گۆتره شته که ی

مه زنده کرد (هر حازر).

الْحَزْرَاءُ: نهوه ی برشی له ماست و شتی تر.

الْحِزْرَةُ: (حزرة المال): مالی باش و
هه ئبزارده دهگوترئ: (هذا حِزْرَةُ
نفسی) نه مه باشترین و به نرخرترین
شتی لای منه ۵ له حه دیشتا هاتوو
دهفه رموی: (لا تأخذوا من حَزَرَاتِ
أَنْفُسِ النَّاسِ شَيْئًا).

الْحِزْرُ: شوئنی پتهوو قایم، رهقه لان و
سهخت ۵ مندالی پیگه یشتو چوست و
چالاک که بگاته ته مهنی بالئی.

الْحِزْرَةُ: حوشتری به سته زمان و بار
خۆش ۵ ته پۆلکه ی پچوک.

الْحِزْرُ: گهنجی به هیز ۵ پیای به هیز.

حزیران: مانگی نۆی سوره بیانی و مانگی
شه شی رۆمی.

الْحِزْرَةُ مِنَ الْمَالِ: مالی باش و هه ئبزارده،
(ك: حزائر).

حَزَّ حَزْرًا: شته که ی برپه وه به لام دوو
که رتی نه کرد ۵ دهگوترئ: (حَزَّ
الشَّيْءُ فِي صَدْرِهِ أَوْ قَلْبِهِ): نهوشته

کاری له دل و دهروونی کرد.

أَحَزَّ عَلَى كَرَمِ فُلَانٍ وَشَرَفِهِ: له که ره م و
به خششی فلانکه سی زیاد کرد.

حَاوَزَهُ عَاوَزُهُ وَحِزَاوًا: دووری خسته وه ۵
دهگوترئ: (بينهما شركة حِزَاو) ۵ نهو

دوو پیاهه هاویه شییه کی ناله باریان
همه هه یچیان بتمان بهوی تریان ناکا.

حَزَّوَالشَّيْءُ: زۆری ئی بری زۆر ئی کردموه

ه دهگوترئ: (حَزَزَ اسنانه) له
ددانه‌گانی زۆر تاشی ددانی پچوک
کردنه‌وه.

احْزَزْ: به‌مانا (حَزْزَة) دئ هه‌روا
دهگوترئ: (احْزَزَ السيف رأسه)
شمشیر به‌دهسته‌که سه‌ری بپری،
سه‌ری ئی کرده‌وه.

التحزیز: دهگوترئ: (لی اسنانه تحزیز)
ددانه‌گانی تیزاییه‌کیان هه‌به وه‌کوو
ددانی مشار وه‌هان.

الحزاز: نازاری‌که له دلدا په‌یدا ده‌بی
به‌هوی نه‌خۆشییه‌وه پان رق
هه‌ل‌سانه‌وه پان ترس و خۆف هه‌روا
نازاری‌که به‌هوی خواردنی‌که‌وه که
له‌گه‌ده‌ی دا ده‌ترش.

الحزاز من الرجال: پیاوی ئازا بو
لی‌خوڕینی شت و بو شه‌پکردن و بو
کارکردن.

الحزازئ: به‌مانا (الحزاز) دئ.

الحَزَزْ: به‌هیزو توندو تَوَلَّ هه‌ل‌اییه‌ک
له‌زه‌وی بکه‌ویته نێوان دوو پارچه
زه‌وی توندو پته‌و.

الحَزَزُ من الرجال: پیاوی سه‌ ره‌ق هه‌ کاتو ماوه.
الحَزَزْ: نازاری‌که په‌یدا ده‌بی له‌دلدا
به‌هوی نه‌خۆشییه‌وه پان رق
هه‌ل‌سانه‌وه پان ترسه‌وه.

الحَزْزَة: پارچه له جه‌رگ برایی پان
له‌گۆشت برایی.

الحَزْزَة من السراويل: شوونی

دوخینه‌که‌یه‌تی ه شوینی پشتین.

الحزیز من الرجال: به‌مانا (الحَزَزْ) دئ.
الحزیز من الأرض: چالایی بکه‌ویته نێوان
دوو پارچه‌ی ره‌ق و تونده‌وه ه
شوینی‌ک به‌ردی زۆر بی به‌رده‌گانی
تیزین وه‌کوو کێرد شت بپرن، (ک:
احْزَة) ه.

المَحْزَة: شوینی شت بپرن شت که‌رت
کردن ه دهگوترئ: (تکلم فاصاب
المَحْزَة) واته: قسه‌ی کردو قسه‌گانی
بتمانه پیکراو بوون و شوینی
خۆپان گرت.

المَحْزَة: ئامپیری‌کی شت بپرنه‌وه و شت
که‌رتکردنه ه ئامپیری شت
مه‌زنه‌کردن و نه‌ندازه‌گرتنه.

حَزَقَ القوم به حَزَقًا: قه‌ومه‌که له‌ ده‌وری
کۆبوونه‌وه.

حَزَقَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی گۆشی و زه‌ختی
لێکرد.

حَزَقَ الحَفْ رجليه: پێلاوه‌که (خوففه‌که)
قاجی گۆشی ه ته‌نگاوی کرد.

حَزَقَ فلاناً: ته‌نگی به‌ فلان هه‌ل‌چنی.

حَزَقَ الأسير: پێوه‌ندو که‌له‌پچه‌ی دیله‌که‌ی
توندرکرد ه ده‌ست و قاجی توند
به‌یه‌که‌وه به‌ست.

أَحْزَقَ: مه‌نعی کرد نه‌په‌یشت.

تَحَزَقَ: کۆبۆوه په‌ک هاته‌وه.

تَحَزَقَ فلان: فلان‌که‌س چروک بوو،
ده‌ستی به‌مالی خۆیه‌وه گرت و لێی
سه‌رف نه‌کرد.

یان پشټینی له سهر بهست.
 أَحْزَمَ فُلَانًا: فلانکهسی به ورهبرزو سوور
 بوو له سهر ههلوئست هاته بهرچاو.
 حَزْمُهُ: پشټینه کهی توند کرد.
 احْتَزَمَ الرَّجُلُ: پشټینی له ناوچه دی خوی
 بهست.

تَحَزَّمْ: بهمانا (احتزَم) دئ ه دهگوترئ:
 (تَحَزَّمْ لِلْأَمْرِ) خوی بۆ کاره که
 ناماده کردو خوی هه لکرد.
 تَحَزَّمْ فِي أَمْرِهِ: به وری بهرزو بتمانه
 به خۆ ته صهرو فی کرد.
 الْأَحْزَمُ مِنَ الْأَرْضِ: زهوی بهرزی تۆکمه و
 توند.

الْحِزَامُ: ههرشتیک له پشت ببه سترئ
 حبل بئ، پهړۆ بئ، قایش بئ،
 دهگوترئ: (شَدُّ لِلْأَمْرِ حِزَامُهُ) خوی
 بۆ کاره که ناماده باش کردو سوور
 بوو له سهر ههلوئستی خوی.
 حِزَامُ الطَّرِيقِ: ناوهراستی رینگه و
 نیشانهی رینگه ه دهگوترئ: (أَخَذَ
 فُلَانٌ حِزَامَ الطَّرِيقِ) رینگه یکی رینگ و
 پینکی گرت بهر.

الْحَزْمُ مِنَ الْأَرْضِ: بهمانا (الأحزم) دئ.
 الْحَزْمُ: نازارو ههست کردن به گری و
 گیریه که له سنگدا.
 الْحُزْمَةُ: ههرشتیک باقه باقه بکری و
 ببه سترئ.
 الْحُزْمَةُ: کورته بالای تیگسمپرای
 گوشتن.

الحازق: نهوکه سهیه پیلای تهنگ بی و
 قاجی بگوشی.
 الحازقة: مینهی (الحازق) گروپ و
 کۆمهال له هه موو شتیک.
 الحِزَاقُ: بۆینباخ ه بازنه ی نهستورو
 پتهو.

الحزق: پیاوی جروک.
 الحِرْقَةُ: گروپ و کۆمهال له هه موو
 شتیک، (ك: حِرْقٌ) دهگوترئ:
 (تتابعوا كأنهم حِرْقُ الجراد).
 الحُرْقُ مِنَ الرِّجَالِ: کورته بالایه کی وهایه
 ههنگای کورت بهاوی ه ناده میزادی
 بهدخۆ خراب ه چروک و دهست قوچاو.
 الحُرْقَةُ: بهمانا (الْحُرْقُ) دئ.

احتزك بالثوب: کراسه که (قوماشه که) ی
 کرد به پشټین.
 حَزْمُهُ حَزْمًا: به پشټینه کهی توند
 بهستی بۆنه وری جو له نه کا.
 حَزْمُ الشَّيْءِ: شته کهی کرده کۆمهال کۆمهال
 یان باوهش باوهشی کرد.
 حَزَمَ أَمْرَهُ أَوْ رَأْيَهُ: نیش و کاری خوی
 رینگ و پینک کرد یان راوو بۆچونی
 خوی رونکرده وه.
 حَزَمَ حَزْمًا: سنگی توشی گری و نازاریک
 بوو ه گه دهی گه وره بوو (هو أحزم
 وهي حزماء).

حَزَمَ حِزَامَهُ: سوور بوو له سهر نه نجامدانی
 کاره که.
 أَحْزَمَهُ: پیاوه که پشټینی بۆ دروستکرد

کرد.

حَزْنُ الْقَارِي فِي قَرَابَةٍ: خوینده‌ره که
دهنگی خوئی له خویندنه وه که دا
باریک کرده وه.

حَزْنُ الْأَمْرِ فَلَانًا: کاره که فلانی غه مبار کرد.
الْحَزَانَةُ: که سو کاری پیاو نه وانه ی
همه‌میشه له هه‌ولێ پیگه‌یانندن و
به‌خێوکردنیان دا به و بۆیان
غه‌مبار ه هه‌رشتیك ببێته هوی
خه‌م و خه‌فه‌ت.

الْحَزْنُ مِنَ الْأَرْض: نه‌و زه‌وپییه‌ی توندو
پته‌و بی.

الْحَزْنُ مِنَ الدَّرَاب: نه‌و ولاغیه‌ی ژێر بار نه‌بی.
الْحَزْنُ مِنَ النَّاس: نه‌و ئاده‌میزاده‌یه
مامه‌له‌ی زبرو توندو تیژی.
حَزَا حَزْوًا: ره‌ملی لیدا وای بۆچوو.
حَزَا الشَّيْء: به‌گۆتره‌ شته‌که‌ی مه‌زنده‌ کرد.

أَحْزَى بِالْشَيْء: شته‌که‌ی زانی (أَحْزَى
عليه في السلعة) نرخی کالاکه‌ی
به‌رزکرده‌ وه.

تَحَزَّى: وای بۆچوو بئ بنه‌ماو زانیاری
ره‌ملی هاویشته.

الْحَازِي: کوله و نه‌انی و هاله‌گره‌ وه ه
ده‌گوتری: (على الحازی قَبَطْتُ)
به‌سه‌ر شاره‌زاو خه‌بیره‌که‌دا که‌هوت
بوویه به‌شی نه‌و.

الْحَزَاءُ: به‌مانا (الْحَازِي) دئ.

حَسَبَ الْمَالِ حَسَابًا وَحِسَابًا: ماله‌که‌ی ژماردو
سه‌ر ژمییری کرد ه مه‌زنده‌ی کرد.

الْحَزِيمُ: ناوه‌ده‌ی بالا، شوینی به‌ستنی
به‌شتین ه سینگ، ناوه‌پاستی سینگ
ده‌گوتری: (شَدَّ لَهَا الْأَمْرُ حَزِيمَةً)
خوئی بۆ نه‌م کاره ئاماده‌ کرد، (ك:
حَزْمٌ أَحْزَمَ).

الْحَزِيمُ مِنَ الْأَرْض: زه‌وی توندو پته‌وی
ره‌ق و به‌رز ه سینگ یان ناوه‌پاستی
سینگ، (ك: حِازِم) ده‌گوتری: (أَشْدُّ
لِلْأَمْرِ حِازِمًا) نه‌فسی خوئی بۆ
ئاماده‌ بکه‌و خوئی له‌سه‌ر رابیینه.

الْمِحْزَمُ الْمِحْزَمَةُ: به‌شتین، (ك: محازم) ه.

حَزْنُ الْأَمْرِ فَلَانًا حُزْنًا: نه‌و کاره فلانکه‌سی
غه‌مبار کرد ه قورشان ده‌فه‌رموی:
﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ
يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ﴾.

حَزَنَ الْمَكَانَ حُزْنًا: شوینه‌که‌ی زبرو ره‌ق و
توند بوو.

حَزَنَ الرَّجُلُ حُزْنًا وَحُزْنًا: پیاوه‌که
خه‌فه‌تبار بوو ه قورشان ده‌فه‌رموی:
﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحُزْنَ﴾
یان ﴿وَأَيَّضْتُ عُيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ﴾.

حُزْنُ الْمَكَانِ حُزُونًا: به‌مانا (حُزْنٌ) دئ.

أَحْزَنَ الْمَكَانَ: به‌مانا (حُزْنٌ) دئ ه
ده‌گوتری: (أَحْزَنَ بِهِمُ الْمَنْزِلَ)
مه‌نزگا که پێیان نه‌که‌هوت و
به‌لایانه‌ وه ناخۆش بوو.

أَحْزَنَ فَلَانٌ: جووه ناو خه‌م و خه‌فه‌ته‌ وه
ه سواری و لاخی چه‌موش و هاریوو.

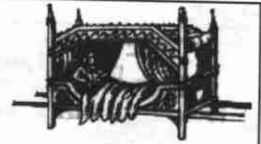
أَحْزَنَ الْأَمْرُ فَلَانًا: کاره که فلانی غه‌مبار

محددة الطوى

حريرة

حداجة

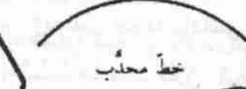
محررة

محجن

محدلة

نخط محذب

قلم الحبر

محراب المسجد

حدأة

حجام

حجاب

حجاب

حبل

حاجية الشمس

معجم

محرّد

محرث

حزاز

حرفش

حبق

ثلاثية الحزوات

حاجبية

حرميل

حزنبيل

حدقة

حردون

حبل

حدأة

حرياة

حياح

مالك الحزين

حباري

حراشف

حبار

حَسِبَ حَسْبًا: پېستی سې بوو بهوۍ
نه خوشيیه وه ۵ (هر اَحْسَبُ رهي
حساباً).

حَسِبَ الشَّيْءُ كَذَا حَسْبًا: گومانی وایرد که
نښه وسته وایه.

حَسِبَ الْإِنْسَانُ حَسْبًا: خوۍ و باوک و باپیری
خاوهن رېزبوون و هه موویان وه جاج
زاده بوون.

أَحْسَبَ: وتی نه ودم بهسه ۵ (أَحْسَبَ
الشَّيْءُ) شته که بهشی کرد.

أَحْسَبَ الشَّيْءُ فُلَانًا: نه ونددی شت دا
به فلان تا گوتی بهسمه و هیچی ترم
ناوۍ ۵ دهگوتری: (أَعْطَاهُ فَأَحْسَبَ)
بهشی دا زوری پی بهخشی.

حَاسِبُهُ حَاسِبَةٌ وَحَسَابًا: توژینه وهی
حیسابی لهگه لدا کرد.

حَسِبَهُ: بنه چهی خوینده وه و باسی
وه جاج زاده پی نهوی کرد.

حَسِبَ فُلَانٌ فُلَانًا: فلانکهس بهخششی
زوری دا به فلان.

أَحْسَبَ بَكْذَا: کیفایه تی پیکرد.

أَحْسَبَ عَلَى فُلَانٍ الْأَمْرَ: رهخنه ی له
فلان گرت لهسمه کاره که ی
نیشه که ی بهدل نه بوو.

أَحْسَبَ الْأَمْرَ: گومانی بو کاره که بردو
وای زانی ودهایه.

أَحْسَبَ بِهِ: گرنگی پیدا.

أَحْسَبَ الْأَجْرَ عَلَى اللَّهِ: پاداشی خوۍ لای
خودا وېست، وېستی پاداشی لای

خودا بو بنوسری.

أَحْسَبَ فُلَانٌ وَلَدَهُ: فلانکهس له ناستی
رودای مردنی کوره که ی خوگر بوو
وېستی خودا پاداشی بداته وه.

أَحْسَبَ مَا عِنْدَ فُلَانٍ: نه وهی هه لپشکنی
که لای فلان بوو تابزانی چیه.

تَحَسَّبًا: هه ریه که له هاو به شهکان حیسابی
خوۍ لهگه ل نهوی تریان کرد.

تَحَسَّبَ الْأَمْرَ: هه ولی دا بزانی کاره که
چونه و چیه.

الْحِسَابُ: هه ژماردن ۵ شتی زورو کافی ۵
قورنان دهغه رموی: ﴿جَزَاءُ مَنْ رَبَّكَ
عَطَاءٌ حِسَابًا﴾.

یوم الحساب: روژی قیامت.

علم الحساب: زانستی ژماره.

الحساب الجاری: له زاروهی نابوریدا
رېککه و تنیکه له نیوان دوو که سدا

که مامه لهی هه میسه بیان هه پی.

حَسِبُ: واته: بهس ۵ دهگوتری: (مررت
برجل حسبك من رجل) به لای

پیاوړیکدا رویشتم چون پیاوړیک بوو

هر مه پرسه.

حَسْبُكَ هَذَا: نه ووت بهسه، هه ولی شتی تر
مه ده ۵ پی قنیات بکه.

حَسْبُكَ مِنْ شَرِّ سَمَاعَةٍ: کیفایه ته بیستنی
شهر که بی بیستی نیتر بهکسهر لیی

بیزار دهی.

أَلْحَسَبُ: حَسِبَ الشَّيْءُ: نه ندازه ی شت و
ژماره ی شت ۵ دهگوتری: (الأجر

بَحْسَبِ الْعَمَلِ) كرى به ئەندازەى
كارکردنە.

الْحَسْبُ: ئەو بە ھاوسەر و مری و رێزدارى
كە بیاو پال باوك و باپىرو بنەمالەى
خۆى دەدا.

الْحُسْبَانُ: ژماردن ە تەگبىرى تۆكمە و
ورد، ھەئسوپانى رَيْك و پَيْك و
ھاتوچۆى بى دواگە و تن و بى خەلەل
ە قورئان دەفەرموى: ﴿الشُّسْبُ
وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ﴾ ە ھەورە بروسكە ە
زریان ساردو سەرما ە قورئان
دەفەرموى: ﴿وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا
مِّنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحُ صَئِيدًا زَلَقًا﴾.

الْحِسْبَةُ: حیساب دەگوترى: (فلان حسن
الحِسْبَةِ في الأمر) فلانكەس حیسابی
راست و دروستەو باش دەزانى كارو
پیشەى خۆى بەرپۆوە بەرى.

لَعَلَّه حِسْبَةٌ: ئەو ئیشەى لەبەر خاترى
خودا ئەنجام داو بەتەمای پاداشى
باشى ئەو ە ھەروا (حِسْبَةٌ) (نظام
الحسبة): لە رۆژگارى ئەمەوى و
عەباسیەکاندا و لەو دواش بریتى
بوو لە چەند فەرمانگەىەك
پیاوێكى زاناو لێھاتوو سەرپەرشتى
کردو ە ئەو فەرمانگەىە چاودێرى
ھەلس و کەوتى بازارو شێو ە
ئادابو دابو نەرىتى کۆمەلگای
کردو ە بەتایبەتى نرخى کالاو
چۆنەتى ئەو کالایەى لە بازارەکاندا
فرۆشراو ە (نظام الحسبة) وەکوو

(نظام القضاء) فەرمانگەىەكى گرنك
بوو.

الْحَسِبُ: ناوێكە لە ناو ە جوانەکانى
خودا ە ژمیریاری.

الْمُحْتَسِبُ: ئەو کەسە بوو کە سەر و کاری
فەرمانگەى (الحسبة) ى کردو ە
وەکوو وەزیری کاروباری
کۆمەلایەتى وابوو.

حَسِبَ: وتى: (حسبى الله).

حَسْبِيَ لِلشَّيْ: ئازارى چەشت و ھیشانى
ئەو ئازارەى دەرخت.

حَسْبِيَ الْلَحْمُ وَغَرَّة: گۆشتەكەى خستە
سەر پشكۆ بۆ ئەو ە بېرژى.

تَحَسَّنَ لِلتَّيَام: ھەولیدا بکە و پتە جم و
چوێ.

الْحَسَّاسُ مِنَ الرِّجَال: كەسێكە گورج و
گۆل و بە راپەر بى.

حَسَدُهُ حَسَدًا: ناواتى خواست ئەو خێرو
خۆشییەى لای فلانە لەو دەرچى و
بى بۆلای ئەم ە پان ھەر ئەو
نیعمەتەى نەمىنى ە دەگوترى:
(حَسَدَةُ الْبَغْمَةِ وَحَسَدَةُ عَلَيْهَا).

أَحْسَدُ: كابرای بە ھەسوود بە خیل زانى.

تَحَسَدًا: ھەریەك لەو دووانە ھەسوودى
بەوى تریان برد ە لە ھەدیثدا
دەفەرموى: (لا تحاسدوا ولا تباغضوا
ولا تدابروا وكونوا عباد الله اخواناً).

الحسود: ئەو كەسەى بە سروشت
ھەسوود بى، چ پیاو بى چ ژن.

الْحَسَدُ: پیرۆسهکی پچکۆلهیه قاجی
 زۆرن دمهعباي پچوک دهخوا.
 حَسَرَ الشَّيْءُ حَسْرًا: شتهکه دهرکهوت،
 ناشکرا بوو.
 حَسَرَ الْفُضْنَ: لقه دارهکهی سپی کرد
 توێکلهکهی ئی دامالی.
 حَسَرَ الْقَوْمَ فَلَانًا: نهو قهومه داوايان له
 فلانکهس کرد نهویش چی ههبوو
 پیتی دان و هیچی نهمايهوه.
 حَسَرَ الدَّابَّةَ: ولاغهکهی هینده ماندوو کرد
 کزو کۆلهوار بوو.
 حَسَرَ الشَّيْءَ عَنِ الشَّيْءِ: نهوشتهی لهسهر
 نهوشته لاداو دهری خست ه دهگوترئ:
 (حَسَدَ كَمُ عَنْ ذِرَاعِهِ) فهقیانهی
 ههلهدایهوهو قۆلی ههلهمالی.
 حَسَرَتِ الْجَارِيَةُ خَارَهَا عَنْ وَجْهَيْهَا:
 کهنیزهکهکه سهپۆشهکهی لهسهر
 رووی خۆی لادا.
 حَسَرَ فَلَانٌ حَسْرًا: فلانکهس خهفتهی
 خواردو دلگران بوو.
 حَسَرَ عَلَى الشَّيْءِ: پهروۆشی شتهکهی بوو
 (هو حَسَرًا وهی حَسْرًا).
 حَسَرَ الْبَعِيرُ وَالْبَهْرُ حَسَارًا: حوشترهکه
 ماندوو بوو چاو له تهماشاکردن
 ماندوو بوو.
 أَحَسَرَ الدَّابَّةَ: ولاغهکهی ئی خوپی ههتا
 ماندوی کرد.
 حَسَرَ الطَّيْرُ: بالندهکه پهرو بالی
 ههلوهرین.
 حَسَرَ الطَّيْرُ: پهرو بالی بالندهکهی ئی

کردنهوه.
 حَسَرَ الْحَيَوَانَ: ولاغهکهی ماندوکرد.
 حَسَرَ فَلَانًا: فلانکهسی خسته ناو خهمو
 خهفتههوه یان سوکایهتی پی کردو
 نهزیهتی دا.
 أَحَسَرَ: دهرکهوت کهشف بوو.
 أَحَسَرَ الْمَاءُ عَنِ السَّاحِلِ: ناوی دهریاکه
 کشایهوه زهوییهکه دهرکهوت.
 أَحَسَرَ الطَّيْرُ: بالندهکه پهرو بالی کۆنی
 ههلوهرین و پهرو بالی تازهی
 دهرکردن.
 أَحَسَرَ الشَّعْرُ: مووهکانی ههلوهرین.
 أَحَسَرَ الطَّيْرُ: پهرو بالی فری دان.
 أَحَسَرَتِ فَلَانَةٌ: فلان ئافهرت روبهندی
 لهسهر روخساری خۆی لادا.
 أَحَسَرَ عَلَى الشَّيْءِ: خهفتهی بۆ شتهکه
 خواردو پهروۆشی بوو.
 اسْتَحَسَرَ: ماندوو بوو، وهپز بوو، قورئان
 دهههرموئ: ﴿لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ
 وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ﴾.
 الحاسر من الجنود: نهومیه زری پۆشی و
 شتی لهوچۆری نهبی ه وشهی (الحاسر)
 نهگهر بۆ پیاو گوترا بهمانا سهرو روته
 ه نهگهر بۆ ئافهرت بهکار هات واته
 سهروی قۆلی روت بن ه ئافهرتی سفور
 ه ئافهرتی روت، (ك: حَسْر وحواسر).
 الحسار: گپایهکی سهوزی تهمن درێژه
 بهسهرو زهوی دا بلاو دهبێتهوه
 بهزۆری له شوێنی لمبهلانددا دهرۆئ ه
 ناوهێ زۆری ههز ئی دهکا.

الْمُحْسَرُ: ناھو خەفەت خواردنی زۆر.

الْمُحْسَرُ: دەرخستنی ئەو شوینانەپە لە

جەستەى ئافرەت کە ھەمەس

دەجوئینن، (ك: محاسر) ۵ دەگوترئ:

(فلان كريم المحسر) فلانكەس سەخى

سروشته ۵ (أرض عارية المحاسر)

زەویپەكى سوتە مەرۆپە و ھیج گىای

تیدا نیە.

حَسَّ الشَّيْءُ حَسًّا: شتەكەى لە بێخ

دەرھینا، دەگوترئ: (حَسَّ البردُ

الزَّرع) سەرماو سۆلەكە

كشت وگالەكەى لە بێخ دەرھینا.

حَسَّ رَأْسُ الدَّبِيحَةِ: سەرى كۆشتیپەكەى

خستە سەر ئاگرو دواپى كەولى كرد

۵ دەگوترئ: (حَسَّ عَنْ الْبَارِ) تەپو

تۆزى لە ولاغەكە تەكاند بەرنەك.

حَسَّ فُلَانًا: فلانكەسى كۆشت بەو سەرى

ھەلگەند ۵ قورئان دەفەرموئ:

﴿وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ

كُفِّرْتُمْ يَازِيْدٍ﴾.

حَسَّ الشَّيْءُ وَهَ حَسًّا وَحَسِيًّا: بەپەكێك لە

ھەستەكانى دەرکى بە شتەكە كرد.

حَسَّتِ النِّفْسَاءُ: ئافرەتەكە ژانى ھاتىو

بەھۆى منداڵبونەو ھەزارى توش بوو.

حَسَّ لَهُ حَسًّا: بەھۆى ھەزارى ئەوومو

توشى نارەھەتى بوو.

أَحَسَّ الشَّيْءُ رِبَةً: بەشتەكەى زانىو

ھەستى پێكرد ۵ قورئان دەفەرموئ:

﴿لَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ

مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ﴾ ۵ بە پەكێ لە

ھەستەكانى ھەستى پێكرد.

أَحَسَّ: بڕاپەووە ھەلومرى دەگوترئ:

(أَحَسَّ شَجْرُهُ) واتە: قەزى ھەلومرى.

أَحَسَّتْ أَسْنَانُهُ: ددانى كەوتن.

تَحَسَّنَ الْحَجَرُ: ھەولیدا بئىچ و بناوانى

ھەوالەكە بزانى ۵ دەگوترئ:

(تَحَسَّنَ مِنَ الْقَوْمِ) لە ھەوالو

بەسەرھاتى قەومەكەى كۆلپەووە ۵

قورئان دەفەرموئ: ﴿يَا بَنِي إِدْرِيْ

فَتَحَسَّنُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ﴾.

تَحَسَّنَ لِلْقَوْمِ: ھەولیدا زانیارىو

چۆنپەتى روداویان بۆ كۆبكاتەووە.

الْحَاسَةُ: ئافەتێكە توشى كشتو كالو

لەمەرگا دەبى لەناوى دەبا

ھەلپەدەرپوكێنى لە كەلكى دەخا ۵

ھێزىكى سروشتیپە پەپومندى ھەپە

بە جیھازەكانى جەستەى

زیندەمەروو بەھۆى ئەوومو

ئادەمیزادو جەپوانات ھەست بەو

گۆرپانكارىو روداوانە دەكەن كە

بەسەر جەستەیاندا دى ۵ ھەستەكانى

ئادەمیزادو جەپواناتى تر پێنجن ۵

دێتن، بیستن، پۆنکردن، تامکردن،

لێكەوتن (لەمس) ئەم پێنج ھەستە

پێیان دەگوترئ: (جەواسى ھەستە).

حَسَّاسٌ: وشەپەكە كاتێك دەگوترئ:

ئادەمیزاد ھەولى شتێك بىداو

دەستى نەكەوئ.

أَلْحَسَّاسُ: شوین دەست، شوین ۵

المَحَسَّة: هه لپروکینه ۵ دهگوتری: (البرد
مَحَسَّةُ النبات).

دهگوترئ: (ذهب فلان للاحساس
به): فلانکس رؤیشت و شوئن پیی
دیار نییه ۵ یان دهگوترئ: (انه لیجڈ
خساس الحمی) هست دهکا سهرتای
پهیداوونی تا لهجهستی دا ههیه.
الحساس: وردهی شت ۵ ورده باران، ورده
بهرد، ورده نان ۵ هتد ۵ ماسیهکه له
ولاتی بهحرهین ههیه وشک
دهکرتوه تا هیج ناوی تیدا نامینی ۵
رهوشتی ناشیرین و بهدیهخت.

حَسَفَ الثَّمَرُ: خورماكه‌ی له خشت و خوله‌كه‌ی پاك كرده‌وه.

حَسِفَ عَلَيْهِ حَسَفًا: رِق و کینه ی نِ پهِیدا کرد.

حُسَيْنَ فُلَان: فلانكەس رمزیل بوو روخا
حه‌های جوو لادرا.

حَسَنَةً: شته‌ک‌هی له خشت و خۆل و پرږو
 بان پاک کرده‌وه.

حَسَنَ شَارِبَهُ: سَمِئَلَى قَاشِينَ.

الحَسَفَ: وردو پهت بوو، دهگوتړئ:
(الحَسَفَ الثَّيْبُ فِي يَدَيْهِ) شته که له
دهستدا وردو خاش بوو.

تَحَسُّفٌ: بؤ مطاوعه‌ی (حَسْفَه) هاتووه
 ۵ تو بکلی بی بووه.

تَعَسَّفَ فلان: فلانکهس هه‌رحی هاته
به‌رده‌ستی خو‌اردی، هیچی
نه‌ه‌بشته‌وه.

الحَسَنُ: خَشْتُ وَخَوَّلْتُ وَبَرَّوْهُ بِالنِّسْبَةِ
هَمْوُو شَتِيكَ ۝ لَمْ يَخُورْ مَا

الْحَسِيسُ: بهمانا (الحِيسَ) دئی ۵ قورٹان
دفعہ رموی: ﴿لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ
لَا لَّا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا﴾

حَسْبُ: وشه په که له کاتي په دابوونی
 نازاری گوزو گوممه تدا ده گوتري ۵
 ده لئي (ضرب فلان لما قال حَسْبُ).
 الْحَسْبُ: وشه په که له گه و شه ی (بَسْ)
 ده گوتري: به مانا رازی و نازاری،
 خوښی و ناخوښی ۵ ده لئي (جی بهد
 الشئ من حَسْبِكَ وَبَسْكَ) نهو شته
 بڼه به خوښی پان به ناخوښی.

الحِیْسُ: ههست کردن بهشت بهیهکی له
ههستهکان ۵ دنگی نرم ۵ نهوهی
دهیبیسی له خشبهو قرتهی شتیک
بهلاتا دمرواو نایبینی ۵ سهراما
سوْلهیهک کشتو گال لهناو بهری ۵
نازاریکه توشی نافرتهی زهپستان دهبی
۵ سهرهتای پهیدابوونی تا لهجهسته‌دا.
الحِیْسُ: شتی ههست پیکراو بهیهکی له
ههستهکان.

الْحَسِيسُ: بهمانا (الحِيسَ) دئی ۵ قورٹان
دفعہ رموی: ﴿لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ
لَا لَّا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا﴾

وشكه له گانه ۵ له ئاده ميزاد
مه بهست خوږى و هه تيو مجه به ۵
رق هه ئسان ۵ دوژمنايه تى ۵ ئاوى
كه م ۵ دهگوترى: (حَسَالَةُ الْمَاءِ).
الْحَسَفُ: چغل.

الْحَسِيفَةُ: رق و كينه ۵ دوژمنايه تى.
حَسِيكَ الْمَكَانَ حَسَكًا: نهو شوينه گيا
حه سه كهى زور بوو (حه سه كه)
گيا يي كه به ريكى زبرو درگاوى
هه به به خورى و كوئى مهرو
حوشتره وه دنووسى.
حَسِيكَ رَأْسُهُ: قزى سه رى زور گشت و
گرژبوون.
حَسِيكَ الدَّابَّةُ: حه پوانه كه گيا
حه سه كهى كرؤشت.

حَسِيكَ عَلَيْهِ: رقى ئى هه لگرت.
أَحْسَكَ النَّبَاتُ: گيا حه سه كه (به يكوئ)
به رى گرت.
أَحْسَكَ الدَّابَّةُ: ئاليك و جوى دا به ولاغه كه.
حَسَكُ فُلَانٍ: فلانكهس به خيل بوو رزى
چروك بوو.

الْحَسَاكَةُ: رق و كين و دوژمنايه تى.
الْحَسَكُ: گيا يي كه به ريكى زبرو گرپناوى
چقاوى هه به له خورى مهرو
كوئى حوشتره وه دهالئى، وهكوو
به يكوئ وهه به.

حَسَكُ السَّعْدَانِ: به رى زبرو گرپناوى گيا
سه عدانه.
الْحَسَكَةُ: تاكى (الْحَسَكُ).
الْحَسَاكَةُ وَالْحَسِيكَةُ: نهو ئالف و ئاليكه به

ئازهل ده يكرؤزى وهكوو جوى ۵
قالونجه، (ك: حَسَالُكَ).
حَسَلَ مِنَ الشَّيْءِ حَسَلًا: له شته كه
پوخلاوات بنزىل و شته خراب و
پوجه گانى هيشته وه.

حَسَلَ فُلَانٌ: به شى خرابى بى فلان دانا ۵ شته
ناشيرى و خرابه كهى به شياوى نه وزانى.
حَسَلَ بِنَفْسِهِ: ملى له خوږپه تى ناو
كه مته رخه مى له كاره كهيدا كرد.
أَحْسَلَ: بېچوى سوسه مار (ژيشك)ى
نيچير كرد.

الْحَسَالَةُ: شتى خراب و بى خير له
هه موو شتيك ۵ بېوشى جوى شتى
لهو جوړه ۵ خلتى زيو ۵ دهگوترى:
(هو من حَسَالَةِ النَّاسِ) نهو له
خوږى و پېروچى ئاده ميزاده.
الْحَسَلُ: نه بقى كال، دهنكه نه بقى
نه كه بيشتوو.

الْحَسَلُ: بېچوى سوسه مار كاتى سه رى له
هتيكه دهجروكئ، (ك: أَحْسَالُ
وَحَسُولُ وَحَسَلَةُ) دهگوترى: (لا أتيك
سِينَ الْحَسَلِ) هه رگيزاو هه رگيز من
نايه م بولات هه تا سوسه مار ددانى
نه كه وئ من نايه م ۵ چونكه هه رگيز
نهو دهعيايه دانى ناكه وئ.

الْحَسِيلُ: پېروچ و شتى خراب له هه
شتيك بى ۵ گۆله كهى مالى ۵ دهگوترى:
(أشرى بقرة بحسيلة) مانگا كهى به
گۆله كه وه كرى، (ك: حُسْلُهُ).

الْحَسِيلَةُ: تاکی (الْحَسِيل) ه ٥ به مانا
 پرپوچ و خوږی دی ٥ دهگوتری:
 (هو من حَسِيلَة الناس) نهو زه لاهه له
 خوږی و پهسته هه تیو مچه کانی
 ناده میزاده.
 حُسَمَ فلان حَسَمًا: فلانکس به ردهوام بوو
 له سهر کار.

حُسَمَ الشَّيْءِ: شته که ی برپه وه کوټای ی به
 کاره که هیټا ٥ دهگوتری: (حَسَمَ الداءُ):
 به دمرمان چاری دمرده که ی کرد.
 حَسَمَ العرق: ره که که ی بری و داخی کرد
 بوټه وه ی خوږی نی نه په.
 حَسَمَ عنه الأمر: دوری خسته وه بوټه وه ی
 نیستراحه تی نی بکا.
 حَسَمَ على فلان غرضه: نه په ښت فلان به
 ناواتی خو ی بکا.

حَسَمَتِ الأم طفلها: دایکه که منداله که ی
 له شیر برپیه وه.

الأخْسَمُ من الرجال: عاقله مندیک ی نه و تو
 که کاره کان به ریک و پیک و چاو
 نه ترسییه وه نه نجام بدا.

الْعَاسِمُ: په کالاهه روه ٥ دهگوتری:
 (رای حاسم) راو بوچونه که ی کیشه و
 نیزاعه که ی په کالاهه کرده وه.

الْعَسَامُ: شمشیږی پرنده ٥ (أحسام
 السيف) نه ولا تیزه ی زهبری په
 دوه و شیندری.

الحُسُومُ: به دبه ختی ٥ دهگوتری: (أيام
 حرم و لیل حرم) روژگارو

شه و گاریکی بی خیرو بیرو پر نه گبه تی
 ٥ قورشان دمه رموی: ﴿سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ
 سَبْعَ لَيَالٍ وَكَمَائَةٍ أَيَّامٍ حُسُومًا﴾.

الْمَحْسَمَةُ: نه و شته په کاره کان په کالاهه
 دهکاته وه ٥ دهگوتری: (هذا مَحْسَمَةٌ
 للداء) نه دمرمانه دمرده که په کالاهه
 دهکاته وه.

المحسوم: شتی په کالاهه کراوه ٥
 دهگوتری: (صبي محسوم) مندالیک ی
 له شیر برپیه په یان مندالیک که
 توشی به دخوړاکی بوو بی.
 حَسَنٌ حَسَنًا: جوان بوو (هو حسن وهي
 حسناء)، (ك: حسان).

أَحْسَنُ: شتیکی کرد جوان و په سند بوو.
 أَحْسَنَ الشَّيْءُ: جوان نه و شته ی دروست
 کرد.

أحسن به والیه: کاریک ی جوانی نه نجامدا،
 شتیکی جوانی دروست کرد.

حَاسَنَةُ: مامه له ی جوانی له گه لدا کرد.
 حَاسَنَ به الناس: به جوانییه که ی شانازی
 به سهر خه لکدا کرد.

حَسَنَ الشَّيْءُ: شته که ی جوان کردو
 رازاندییه وه ٥ به رزی کرده وه حال و
 و مزعی باش کرد.

تَحَسَّنَ: خو ی جوان کردو روخساری خو ی
 نارایش دا.

اسْتَحَسَّنَهُ: به جوان و باشی له فقه لاهم دا.
 الأَحْسَنُ: جوانترو باشت.

الاستحسان: له زاروه ی زانایانی نوصولی

فیقهدا بریتیبیه له وهی واز له
(قیاس) بهینی و کار به حوکه مک
بکه ی که بو ناده میزاده کان سوکترو
خوشر بی.

التحاسین: جوانییه کان، رنگاو رنگ
نواندنی شتیک ه دهگوتری: (ما
ابدع تحاسین الطاوس).

الحسان: پیاویک کاری باشی زور بی.
الحسان: شتی زور جوان.

الحسن: حه دیشی که پاوپییه کانی
مه شهو ربین.

الحسن: جوانی ه هر به پیره وو پرؤگرامیک
که بچیته دلی خه لکه وه، (ک: محاسین) ه
ه نیشقانی دوا نانیشک.

سِت الحسن: گیایه که له دره خست
دهالئی و گوئیکی جوانی هیه.

الحسنی: میینه ی (الاحسن) ه ه
سهره نجای باش.

الاسماء الحسنی: ناوه جوانه کانی خودا.

الحسنیان: سهرکه وتن و شهید بوون له
رنگه ی خوادا قورنان دمه رموی:
﴿قُلْ هَلْ تَرْمِضُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى
الْحُسْنَيْنِ﴾ ه دهگوتری: (حُسْنَاءُ
وحسناءه ان يفعل کذا) ه وئو
مه بهستی نه ویه نه وه بکا.

الحسنة: چاکه ه پنجه وانه ی خرابیه ه نازو
نیعمه ت ه قورنان دمه رموی: ﴿فَإِذَا
جَاءَهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ﴾ ه خیرو
چاکه و به خشین به ناتاجان ه خالو

نیشانه په که له پیستدا دیمه نه که ی
جوانه، روخسار شیرین دهکا.

المُحَسَّنَةُ: نه وه ی شت باش دهکا، به لای
باشی دا کاری تی دهکا، دهگوتری:
(هذا الطعام مُحَسَّنٌ للجسم) نه و
خوړاکه باشه و بو جهسته پیی
دهکه وئ دهره نجای چاکي هیه.

حَسَا الطائرُ الماءَ حَسَوًا: باننده که به
دهندوکی په لاماری خواردنه که پیدا.

حَسَا الرجلُ الحَسَاءَ: پیاوکه (په لوه که ی)
حه لواکه ی پارو پارو خوارد یان
شورباکه ی قوم قوم خوارد.

احساء الحساء: شورباوی به ده مدا کرد.

حساء الشراب: وایکرد شه رابه که ی
له گه ل خواردنه وه ه کردی به
هاویه شی خوی له خواردنه وه پیدا.

حَاسِيَتُهُ كَأَسَا مُرَّةً: هاویه شیم کرد له
غم و ناره حه تیدا.

حَسَاءُ الحساء: به مانا (احساء) دئ.

احتسَى الحساء ونحوه: شورباکه ی لرف دا.
احتسَى أنفاس النوم: هه ناسه ی خه وی
هه لمژی، خه وی لئ که وت و دهستی
کرد به پرخه پرخ.

احتسَى مائى نفسه: هه لپشکنی بزانی
چی له دلدايه.

احتسَى سِرَّ الفرس والجمل والناقة: شوین
پیی رویشتنی نه سپ و حوشره کانی
هه لگرت سهرنجی رنگاکه یانی دا.

تحاسيًا: بون به هاویه ش له خواردنی
شورباکه، حه لواکه، په لوه که.

الْحَسَا: شۆرباۋو شتى لەوجۆرە ۵ پەلۇ،
 حەلۇا، (ك: أحساء وأحسية).

الْحَسَاءُ: بەمانا (الْحَسَا) دئ.

الْحَسْرُ: كورتو كەم خايەن ۵ دەگوترى:

(يَوْمَ كَحَسِرَ الطَّيْرُ) رۆژىكە بە

ئەندازەى ئەۋەى پالئە دەندوك بخاتە

ناۋ خواردنەۋە، بەگوردى خۆمان

دەلئىن: ئەۋەندەى مەشك دەندوك

بە زەۋى دادا ۵ ھەروا ناۋە بۇ پەلۇ بۇ

حەلۇا بۇ شۆرپە.

الْحُسْرُ: پېر بەدەم پەلۇ پان حەلۇا، شتى

كەم ۵ دەگوترى: (سَقَانِي مِثْلَ حُسْرَةِ

الطَّائِرِ): ئەۋەندەى ناۋ دامى كە

پالئە بە دەندوك ھەلۇ دەگرى.

حَسِي الْحَسَى حَسِي: زەۋىيەكەى ھەلگەند

تا ناۋى لى بىتەدەر.

حَسِي مَالِي نَفْسِهِ: ھەلۇ پشكىنى بۆنەۋەى

بزانج جى لەدلىدايە.

حَسَى الْحَسَى: پارو پارو پەلەۋەكە،

حەلۇاكەى خوارد.

اَحْتَسَى الْحَسَى: پارو پارو پەلەۋەكە،

حەلۇاكەى خوارد.

الْحَسَى: دەشتابى زەۋى كە ناۋى تىدا

رادەۋەستى ۵ لىبى رەق ھەلاتوو كە

ژىرەكەى پتەۋ بى.

حَشَاً بِالْقَضَى أَوْ السُّرْطِ حَشَاً: بە گۇچان

بە قامچى لە گەدەۋ لەلا كەلەكەى دا.

حَشَاً بِهِمْ: تىرىكى لىدا جوۋە كلۇرايى

جەستەيەۋە.

حَشَا النَّارَ: ئاگرەكەى ھەلگىرساند.

الْمِخْشَا: پۇشاكىكى سېى پچوكە

دەگرى بە دەرپى.

أَخْشَبُهُ: رقى ھەلئان.

إِخْشَبُوا: كۆبۈنەۋە.

الْخَشِيبُ مِنَ الثِّيَابِ: قوماشى ئەستور ۵

ئىسقانىيەكە لەناۋ سىمى ولاغدايە

كەۋتۆتە نىۋان رەگۈ زەنگى.

حَشْحَشْرًا: ويستى راپەرئى بگەۋىتە

جەمۈ جۈل ۵ قەۋمەكە ھەر

دەھاتنۈ دەچۈنۈ تىكىيانەۋە

دەھاۋىشت ۵ لىك پلاۋبۈۋنەۋەۋە

ھەريەكەيان بە لايەك دا رۋىشت.

حَشْحَشَتِ النَّارَ: ئاگرەكە سوتاندى.

تَحَشْحَشْرًا: بەمانا (حَشْحَشْرًا) دئ.

حَشَدَ الزَّرْعُ حَشْدًا: كشتۈ كالەكە

ھەمۋى رۋا.

حَشَدَتِ النَّاقَةُ وَغَرَّهَا: حۈشترەكە شىر لە

گونىدا زۇر بوۋ.

حَشَدَ الْقَوْمُ أَوْ الْجُنْدُ حَشْدًا: كۆبۈنەۋە،

قەۋمەكە، سەربازەكان كۆبۈنەۋەۋە

بۇ ھارىكارىكرەنى يەكترى.

حَشَدَ الْقَوْمُ حَشْدًا: قەۋمەكەى كۆكرەۋە ۵

دەگوترى: (حَشَدَ لِهَذَا الْأَمْرِ جَمِيعُ قُرَاةِ:

ھەمۋو ھىزو توانايەكى بۇ ئەۋ كارە

كۆكرەۋە (بِتُّ لِي لَيْلَةٍ تَحْشَدُ عَلَى

الْمُحْرَمِ) لە شەۋىكدا مامەۋە ھەمۋو

خەمۋو خەفەتى لى باركرەدبووم.

أَحْشَدْرًا: خەلگەكە كۆبۈنەۋەۋە بۇ كارىك.

إِخْتَشَدُوا: به مانا (اخشدا) دئ.

اِحْتَشَدَ فُلَانٌ فِي كَذَا: فلانكەس باش خۇى
بۇ شتەكە ئامادە كرد.

اِحْتَشَدَ الْقَوْمُ عَلَى الْأَمْرِ: قەومەكە
لەبارەى كارەكە كۆبوونەووە
هەموویان ھاریکاری پەكتری دەكەن.

تَحَشَدُوا: به مانا (اخشدا) دئ.

تَحَشَدُوا: به مانا (اخشدا) دئ.

الْحَاشِدُ: تێكۆشەر و ھەوڵدەر ە
دەگوترئ: (عِذْقُ حَاشِد) لقە دارێكى
بە بەرە زۆرى بەروبووم پێوەیە.

الْحَشَادُ: ئەو شوپنانهیە بە كەمێك باران
لافاویان ئی ھەلدەستئ ە دەگوترئ:
(واد حشاد) و (ارض حشاد).

الْحَشْدُ مِنَ النَّاسِ: گروپ و كۆمەل.

الْحَشْدُ مِنَ الرِّجَالِ: ئەو پیاوێیە جى لە توانادا
بئ بۆ پارمەتیدانى خەلك درێغى ناكا.

الْحَشْدُ مِنَ الْأَمْكِنَةِ: ئەو شوپنەيە بەكەمێك
باران لافاوى ئی ھەلدەستئ.

الْحَشْدُ مِنَ الْعِيُونِ: ئەو چاوێیە ھەمیشە
فرمێك دەپێژئ.

الْغَشْدُ مِنَ النِّسْقِ: ئەو حوشرەيە زوو
شیر لە گوانەكانیدا كۆدەمبێتەووە یان
ئەو حوشرەيە كە بەپەكەم جار
كەل بگرئ.

الْمَحْشُورُ: قسە رۆیشتوو ە
خزمەتكارو، دەگوترئ: (فلان محفود
محشود) فلانكەس لەناو قەومەكەیدا
قسە رۆیشتوو ە ھەموویان ئامادەن

بۆ خزمەتکردنى و بە قسەکردنى.

حشرهم حشرأ: كۆى كردنەووە و راپێچى
كردن ە دەگوترئ: (حَشَرَ اللَّهُ الْخَلْقَ
حَشْرأ): خودا ئادەمیزادانى لە
كۆپرەكانیان زیندو كردەووە و كۆى
كردنەووە و راپێچى سارای مەحشرەى
كردن.

حَشَرَ الْجَدْبُ النَّاسَ: گرانی خەلكەكەى
پال پێومنا بۆئەوێ رۆبەكەنە
شارەكان.

حَشَرَ الْجَدْبُ الْمَاشِيَةَ: قات و قەرى مەرو
مالاتی بە قەرداو ھەموى لەناو
بردن.

حَشَرَ الثَّيْبُ حَشْرأ: شتەكە لێنج بوو ە
چلكن بوو.

حَشَرَ لِي رَأْسَهُ: سەرى زل بوو.

حَشْرأ: كۆى كردەووە و ھەنێكى خستنە
پال ھیندێكیان.

احتشر في أحد أعضائه: ئەو ئەندامى
جەستەيەى گەورەبوو.

إلحشر: بۆ مطاوعەى (حشرە) دئ.

تَحَشَّرَ: كۆبونەووە.

الْحَاشِرُ: ناوێكە لە ناوەكانى پێغەمبەرەى
ئىسلام ە ھەروا ناوہ بۆ ئەوكەسەى
خەلك كۆدەكاتەووە ە قورئان
دەفەرموئ: ﴿وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ
حَاشِرِينَ﴾ ە ھەروھا بەو كەسەش
دەگوترئ: كە پارەى میرى كۆدەكاتەووە
واتە كاری (جایی) پەتەى دەكا.

أَحَشَّ الْمَكَانُ: ئەو شوئنه گياو گزى تىدا روا.

أَحَشَّ الْكَلْبُ: وەختى دروئەنى گياكە ھات.

أَحَشَّ فَلَانًا: يارمەتى فلانكەسى دا بۇ درونەۋى گياپەكەو كۆكردنەۋى ۋە يان يارمەتى دا بۇ ئاگر كوردنەۋە.

أَحَشَّ اللَّهُ يَدَهُ: خودا دەستى وشك كرد ئەم رستەپە بە زۇرى بۇ دوعا بەكاردى.

أَحَشَّتِ الْحَامِلُ الْجَنِينَ: ئافرەتەكە مىندالەكەى لەمار چوو.

أَحَشَّ الْعَشِيشُ: گياپەكەى دروئەنى كرد. أَحَشَّ لِلنَّارِ: سوتەمەنى بۇ ئاگرەكە كۆكردەۋە.

استحش: كزو لاواز بوو ۋە (استحش الجنين في الرحم) كۆرپەلەكە لە مىندالدانى داپكى دا وشك بوو.

الأحشوش: كۆرپەلەى وشكەۋەبوو لەسكى داپكى دا، (ك: أحاشيش).

الحشاش: جەۋال ۋ تاپىنچەۋ شتى ۋا كە گياو گزى تىدا بى.

أَحْشَاشِي: دىگوترى: (حشاشاك أن تفعل كذا): ھەرچى تواناى تۇ ھەپە برىتتپە لەۋەى ئەۋە بىكەى، ھەرئەۋەت لەدەست دى.

أَحْشَاشَةٌ: باقى مانىدەى گيان لە نەخۇشدا ۋ دىگوترى: (ما بقى من الشمس إلا حشاشة نازع) خۇر

خەرىكە ئاۋابى ۋ تۇزقائلىكى ماۋە.

أَلْحَشُ: بەمانا (الأحشوش) دى ۋ باغ ۋ

خورماى كۆكراۋە ۋ ئاغەل ۋ پەناگە ۋ شوئنى دەست نوئز شتن.

أَلْحُشَّةُ: تەپۋلگەى گەۋرە كە ھەشیشەى لەسەر بىرۋى، (ك: حشش).

أَلْحَشَاشُ: دروئەكەرى گيا ھەشیشە ۋ كۆكەرەۋەى گيا ھەشیش ۋ فرۇشيارى ھەشیشە ۋ ھەشیشە كىش.

أَلْحَشَاشُ: داس، ماراغان، ئامپىرەكە گياو گزى بى دەدروئەۋە.

أَلْحَشَاشُون: پىرپىكن لە شىيەى ئىسماعىلى، ھەسەنى كوپى سەباح ئەم پىرپى پىكەۋە ناۋە.

أَلْحَشِيشُ: گياو گزى وشك بوو كە بتوانرى كۆبكردىتەۋەۋ بىرى بە لەۋەر بۇ ئازەل ۋ روەككە بىھۇشكەرە.

أَلْحَشِيشَةُ: باقەۋ گورزەپەك لە گياو ھەشیشە.

حشيشة النار: روەككى تەمەن درىزە لە پىرپى (قبيبات) ە لە خۇرەھەلاتدا ھەپەۋ

لە ئەۋرۋپاش شەتل دەكرى ۋ لە بوارى بۇن خۇشىدا بەكاردەھىندى.

المحش: داسى درونەۋەى گياوگىز ۋ مىقاش ۋ كۆلەۋەزى ئاگر تىك ۋەردان ۋ

خۇشكردن ۋ دىگوترى: (فلان محش حرب) فلانكەس ئاگر خۇشكەرى

شەپرو ھۋى ھەلگىرسانىيەتى ۋ باش لەشەر دىزانى.

مَحْشُ الكَتِيبة: بپاوی نازاو چاو نه ترس
ه کیسه ی حه شیشه.

المَحْشَةُ: به مانا (المَحْشُ) دئ ه گۆچانیك
یان دارنکی درېژ که گه لای دره ختی
پئ بومرئنی، (ك: مَحْش).

حَشَفَ حَشْفًا: وشك بوو چرچ بوو وئك
هاته وه ه ده گوتري: (حَشَفَ)
الضرع: شیري گوانه که سهر
که وته وه نه دوشرا.

أَحْشَفَ: به مانا (حَشَفَ) دئ.
حَشَفَ النخل: خورما که خراب بوو
دمنکه گانی وشکه ل بوون.

حَشَفَ عَيْنِي: پیلوی چاوی وئك نان له
نیوان بزو له کانیه وه روانی.
تَحَشَفَ: به مانا (حَشَفَ) دئ.

تَحَشَفَ فُلان: فلانکه س پۆشاکي رزیوو
دراوی له بهر کرد.

تَحَشَفَ أربار الإبل: کولکی حوشره که
لئی بووه به بادا رۆی.

اِسْتَحَشَفَ: به مانا (حَشَفَ) و (تَحَشَفَ)
هاته وه.

اِسْتَحَشَفَ الأنف: ناو لوتی وشك بوو جمو
جوئی خوئی به ناسانی بۆ ناکری.

الحِشَافَةُ: ناوی که م.

أَحْشَفَ من التمر: خورمای وشکه ل و خراب
نه وه ی پئش گه پینی وشك بپته وه
رهق هه لئج نه دمنکی هه بی نه
توئکل نه شیرنایی ه ده گوتري:
(أَحْشَفًا وسوء كيلة؟) خورمای

خرابیش و پپوانه ی خرابیش! به
که سئك ده گوتري: دوو رهوشتی
خرابی تیدا بن ه گوانی وشك و بی
شیر، نانی وشك.

الْحَشَفُ: خراب و بی که لک: ده گوتري: (تمر
حَشَفَ) خورمای که وشکه ل و
قرچوکی زوره.

أَحْشَفَ: نه وه ی دواي سوننه تکر دنی
نالته تی نیرینه دهرده که وئ ه
دومه ئیکه له قورگی ناده میزادو
حوشتر دئ ه بهردیکه له ناو دهریادا
دروست ده بی، (ك: حشاف) ه بنجکی
گیاو دهغل و دانی دوراوه دواي
دروینه کردنی ه پیرئنی زور پیرو
به که که وته، (ك: حَشَفَ حشاف).

الحَشِيف: پۆشاکي کۆن.

حَشَكَ القرمُ حشوكاً: خه لکه که کۆبونه وه
ه ده گوتري: (حَشَكَ القرمُ)

که وانه که تیره که ی زور دوور فریادا
ه هه روا ناوه بۆ هه ر گیاندارنکی
شیردەر که شیر له گوانه کانییدا کۆ
بوپپته وه ه دره ختی خورما که
زوری بهر گرتیب ه هه ور که زوری
باران پی بی، ناسمان بارانی زوری
باراندبی ه رهشهبای به هیژ.

حَشَكَ فُلان الناقة: فلانکه س حوشره که ی
نه دوشی بۆ نه وه ی شیر له
گوانه کانییدا کۆبپته وه.

حَشَكَ الحمران حَشَكاً: نازه که جوئی
کر وشت.

أَحْشَكَ الدَّابَّةَ: نَالِيكَ وَجَوَى دَا بَه
نازه له كه.

الْحَشَاك: دَهْمِبَن، لوله داريكه له دهمي
بيجوى نازهل دهكري بونه وهى
نه تواني له گوانى دايكى شير بخوا
(ك: حَشَك وَاحْشِيَك).

الْحَشَكَةُ: تاوه باران و شتى له و جوړه.
الْحَشَكَةُ: كُومَه لى ناده ميزاد ه
دهگوتري: (جاء القوم بحشكتهم)
قه و مه كه تيكره هه موويان هاتن.

الْحَشُولُ: نه و حوشتره خيرا شير له
گوانه كانيدا كودم بيته وه.
الْحَشِيَكَةُ: جَو ه دهگوتري: (علف دابته
حشيكه).

حَشَمَ فُلَانٌ حُشْرُمًا: فُلَانَكِهَس بَه خَوِيْدَا
شكايه وه و شهرمى كرد.

حَشَمَ مِنْهُ: شهرمى ليكرد ه دواى كزى و
لاوازي ته ندروستى بهر وه باشى روى.
حَشَمَتِ الدَّوَابُ فِي أَوَّلِ الرَّبِيعِ: له سه ره تاي
به هاردا نازه له كان له وه پرى باشيان
دهست كه ووت و تير يان خواردو
قه له و بوون.

حَشَمَ فُلَانًا حَشْمًا: نه زيه تى داو قسه ي واي
له رودا كرد پيى ناخوش بى ه
خه جاله تى كرد ه رقى هه لساند ه به
كه سيكيش دهگوتري: كه جوړه
خواردنه مهنه كى پيش چاو كه و تبي
(مَا الَّذِي حَشَمَكَ؟) چى توى له و
خواردنه بيزراند وه.

أَحْشَمُهُ: بَه مانَا (حَشَمُهُ) دى كه سيكيش
خواردن يكي پيش چاو كه و تبي پيى
دهگوتري: (مَا الَّذِي أَحْشَمَكَ؟).
حَشَمُهُ: رقى هه لساند.

أَحْشَمَ: شهرمى كرد ه له ژيانيدا
ريزيايى مامناو ه ندى گرته بهر.
أَحْشَمَ بِأَمْرِهِ: گرنگى به كار ه كى دا.
تَحْشَمُ مِنْهُ: شهرمى ليكرد.

تَحْشَمُ الشَّيْءَ: خوى له شته كه پاراست و
خوى لى دوور خسته وه.
الْحَشَمُ: دارو دهسته و تاقمى كه سيك كه
بو هه موو كارنك گوى له مستى بن
له خو شى و ناخوشيدا هاريكارو
هه ماهه نكي بن.

الْحَشْمَةُ حَشْمَةُ الرَّجُلِ: خِزْم و كه سو كارى
بياو ه خيزانى پياو.
الْحَشْمَةُ: حه پياو شهرم ه ريزيايى مام
ناو ه ندى و ميانه ره وى.

الْحُشُومُ: درزو چرچ و لوج ه دهگوتري:
(فِي يَدَيْهِ حُشُومٌ) دهستى قه لشت و
چرچ و لوجى تيدان.

الْحَشِيمُ: ناده ميزادى به حه پياو ره زان و
به خو چارواو ه شكومه ندى ريزگيراو
له لايهن خه لگه وه ه جيران ه ميوان،
(ك: حَشْمَاءُ).

حَشِنَ الرِّعَاءَ وَنَحْرَهُ حَشْنًا: قاپه كه گوراو
بوگه نى كرد به هوى چه ورى نه و
ماسته ي پيوه ي نووساوه.

حَشِنَ فُلَانٌ: فُلَانَكِهَس كينه ي پهيدا كرد.

أَحْسَنَ الرِّعَاءِ وَنَحْوَهُ: باری به شتنی
مه‌نجه‌له‌که‌وه نه‌گرت گوئی به
شتنی نه‌دا تا بۆگه‌نی کرد.

حَاشَتُهُ: جَنَبَوِی پَیْداو قَسه‌ی نَاشِیرِینی
نارپاسته کرد.

تَحَشَّنَ: به‌مانا (حَاشِنَ) دئ.

الْحِشَانُ: قَاطِنِک که بۆنی گۆراوی
به‌هۆی ئه‌وه‌ی جَلْک و جه‌وری پیوه
ماومه‌ته‌وه و نه‌شۆراوه.

الْحِشْنَةُ: کینه و رق و قار.

الْحَشَوْرُ مِنَ الدَّوَابِّ: زینده‌ومری قه‌باره
گه‌وره و زه‌به‌للاج، (ك: حَشَارُ
وَحَشَوْرَة).

الْحَشَوْرَةُ: مَیْنَه‌ی (الْحَشَوْر) په.

الْحَشَوْرَةُ: پیره‌ وُنی قَسه‌ خۆش، (ك:
حشاور).

حِشَا الرِّسَادَةِ وَنَحْوَهَا: سه‌رینه‌که‌ی پهرکرد
له‌ لۆکه‌و شتی له‌وجۆره.
حِشَا فُلَانًا: زه‌بره‌که‌ی نارپاسته‌ی ریخۆله‌ی
فلان کرد.

حَشِيَ السَّقَاءُ حِشًا: ماسته‌که‌ به‌ دیوی
ناوه‌وه‌ی مه‌شکه‌که‌دا نوساو لئی بوو
به‌ توپکَل.

حَشِيَ فُلَانٌ: ناوسکی ئازاری ئی په‌یدا بوو
ه‌ توشی نه‌خۆشی ره‌بوه (هه‌ناسه
سواری) بوو.

حَشِيَ فُلَانٌ غِيظًا وَكِبْرًا: فلانکه‌س پهرپوو
له‌ قین و قار.

أَحْشَاهُ: به‌شی دا، بۆنی به‌خشی ه‌ ده‌گوتی.

(أَتَيْتُهُ لِمَا أَحْلَنِي وَمَا أَحْشَانِي) هاتم بۆلای
نه‌ ریزی گرتم نه‌به‌شی دام.

حَاشَا: جگه‌، وشه‌یه‌که‌ بۆ جه‌رت کردنه.
حَشَى الْكِتَابَ: په‌راویزی بۆ کتێبه‌که
کرد.

حَشَى الشَّرْبَ: په‌راویزی بۆ کراسه‌که
دروست کرد.

أَحْشَى: پهرپوو.

إِحْتَشَتِ الْمَرَأَةُ الْحَشِيَةَ: ئافه‌مه‌که‌ ده‌رپی
دوو توپی له‌ پی کرد یا فه‌روه‌ی

ئیسفنجی خسته‌ سه‌ر سمتی
بۆئه‌وه‌ی سمتی قه‌له‌و بنوینن.

الْحَشَى: ده‌نگی تێکه‌ل به‌ ده‌نگی تر بی
(ژاوه‌ژا).

تَحَاشَى عَنْ كَذَا: خۆی له‌وشته‌ به‌دوور
گرت.

تَحَشَّتِ الْمَرَأَةُ: ئافه‌مه‌که‌ فه‌روه‌ یا
ئیسفنجی خسته‌ سه‌ر سمتی
بۆئه‌وه‌ی وا بزاندری سمتی گه‌وره‌ن.
تَحَشَّتِ الْمَرَأَةُ مِنْ فُلَانٍ: ئافه‌مه‌که‌ له‌ فلان
جاپز بوو.

تَحَاشَى لِي بَنِي فُلَانٍ: هه‌لی کرد له‌ناو
فلان قه‌وما مایه‌وه.

تَحَاشَى مِنَ الْقَوْمِ فُلَانًا: فلانکه‌سی له‌
قه‌ومه‌که‌ جه‌رت کرد.

الْحَاشِيَةُ: له‌ هه‌موو شتێک، قه‌راخ و
بیجاغ و ده‌ورو به‌ری ئه‌ملاو نه‌ولا.

الْحَاشِيَةُ مِنَ الْإِبِلِ: حوشتری پچکۆله‌،
کۆمه‌له‌ حوشتریکی ورد که
حوشتری گه‌ورمه‌یان تییدا نه‌بی ه‌

مالو مندالو خيزان ۵ خزمو كهسو
 كارو دارو دهسته، دسو پيونهند ۵
 دهگوتري: (هؤلاء حاشية الامر) ۵
 ههروا (حاشية) بهو پهراويزو
 نووسينه رونكهروانه دهگوتري: كه
 لهسر كتيب دنوووسرين، (ك):
 حراشي) به ۵ دهگوتري: (عيش رفيق
 الحراشي) ژيانيكی خوښو پر نازو
 نيعمهته ۵ (كلام رفيق الحراشي)
 قسهی نهرمو نيانو لهسهرهخو ۵
 (رجل رفيق الحراشي) پياوړكه
 هاوونشينو رهفاقهتی خوښه.

الحشا: نهووی ژېړ پهرده نهو دیو پیستی
 سك كه هه موو ناوسك دهگريتهوه
 بهجهرگو سېل و ريخولهو نهو
 شتانهوه ۵ ههروا بهقهدي بارېكيش
 دهگوتري ۵ دهلي (هو لطيف الحشا):
 نهو پياوه قهد بارېك و گهده بچوكه
 ۵ به دهفهرو ناحيهش دهگوتري:
 دهلي (أنا في حشاه) نهمن له ژېړ
 سېبهرو ولاتی نهودام.

الحشا: زهوی رهشو سوته مهړو كه
 هيچ خيرو بيركي لي پيدا نهبي ۵
 دهلي (أرض حشاة).

الحشو: ناواخن.

الحشو من الابل: حوشتري بچوك ۵ (الحشو
 من الرجال) نهو پياوانه پشتيان
 بي نابسترئ ۵ (الحشو من الكلام)
 قسهی زيادو بي نرخ (حشو الرجل)

خون پياوه دیو.

حشو البيت من الشعر: پيکها ته کانی
 شيعره كه جگه له عوروزو
 ضهر به کانی.

الحشوة: ههرچی له ناو سکا بي جگه له
 بهزو پيو.

الحشوة من الشاة: ناوسکی مهړه كه.

الحشوة من الناس: خوږي ههتيو مچ ۵
 دهگوتري: (ماكثر حشوة أرضه).

الحشوية، الحشوية: نهو شتهی نيسبهت
 دهرئ بولای (حشو) و به حشو له
 قه لهم بدرئ ۵ کومه تيکن كار به
 ظاهر دهكهن و پروايان به زور شتي
 (ما وراء المادة) نيه، جهسته بو خودا
 برپار دمدن.

الحشي: نهو كه سهی نازاری ناوسکی
 ههبي ۵ شتي وشك بوو، پوشو
 به لاش ۵ كه كه پروی هينابي و
 بوگهني كړدبي.

الحشية: راخهرو ليضه ناودار ۵
 دمرپييه کی كورته له فرهو يان له
 نيسفنج دروست دهكړئ نافرمت له
 پيی دهكا بونهوهی سمتی گوشتن
 بنوینن، (ك: حشايه) به.

حما الرضيع حصا: شيره خوړه كه تا تيړ
 بوو شيری خوارد.

حما من الماء: تيړ ناو بوو.

احصاء: تيړ ناوی كړد.

حصبة حصبا: بهرده وركه و شتي وای
 تيگرت.

حَصَبُ الْمَكَانِ: شوینه‌کە‌ی بە بەرە‌ وەر‌دە
راخست بە‌رە‌ وەر‌دە‌ وەر‌دە‌ی لە‌ شوینه‌کە‌
رۆ‌کردن و‌ بۆ‌لوی‌ کردنە‌موو تە‌ختی‌ کردن.
حَصَبُ النَّارِ بِالْحَصَبِ: بە‌ردی‌ گۆ‌گردی‌
فە‌رپێ‌دانە‌ ناو‌ ناگرە‌کە‌ بۆ‌ئە‌وە‌ی‌ خو‌ش
بێ‌و‌ بۆ‌ئێ‌سه‌ی‌ زی‌اد بکا ە‌ یان دە‌سته
چێ‌له‌ی‌ تێ‌ فە‌رپێ‌دان بۆ‌ئە‌وە‌ی‌ زی‌اتر
بۆ‌ئێ‌سه‌ی‌ زی‌اد بکا.
حَصَبٌ فَلَانًا عَنْ كَذَا: فلانکە‌سی‌ لە‌و شوینه‌
لە‌و شتە‌ دوورخستە‌وه‌.
حَصَبُ الْوَيْدِ: منداڵە‌کە‌ سو‌رێ‌ژە‌ی‌ ئێ‌ هاتن.
أَحْصَبَ الْفَرَسُ وَغَيْرَهُ: ئە‌سپە‌کە‌
پە‌له‌ی‌ کردو غاری‌ داو تە‌پ و‌ تۆ‌زو
زی‌خ و‌ بە‌رە‌ وەر‌دە‌ی‌ هە‌ڵ‌ساند.
أَحْصَبَ فَلَانًا عَنْ كَذَا: فلانکە‌سی‌
لە‌و شوینه‌ یان لە‌و شتە‌ دوورخستە‌وه‌.
حَصَبُ الْحَاجِّ: حاجیە‌کە‌ لە‌ شە‌ودا
نزی‌کە‌ی‌ سە‌عاتێ‌ک لە‌ می‌حصە‌ب
نووست (شوینێ‌کە‌ لە‌ نزی‌ک
موزدە‌لی‌فە‌ دە‌ووبە‌ری‌ مە‌ککە‌).
حَصَبُ الْمَكَانِ: شوینه‌کە‌ی‌ بە‌ بە‌رە‌ وەر‌دە
فە‌رش کرد.
حَصَبُ الْوَيْدِ: منداڵە‌کە‌ سو‌رێ‌ژە‌ی‌ گرت
(سو‌رێ‌ژە‌ لێ‌هاتن).
تَحَصَّبًا: بە‌رە‌ وەر‌دە‌ی‌ان بە‌ پە‌کتر‌دادا ە‌
شە‌پە‌ بە‌رە‌ وەر‌دە‌یان کرد.
تَحَصَّبَ: بۆ‌ مطاوعە‌ی‌ (خە‌صبة‌) هاتووە‌.
تَحَصَّبَ الطُّغْيَانُ: بان‌دە‌کە‌ لە‌ لانە‌ی‌ دەر‌چوو
بۆ‌ئە‌وە‌ی‌ دانە‌وێ‌ژە‌ی‌ دە‌ست بکە‌وێ‌.

الْحَاصِبُ: شوینی‌ بە‌رە‌ وەر‌دە‌ وەر‌دە‌ی ە‌
رە‌شە‌بای‌ توند کە‌ زی‌خ و‌ بە‌رە‌ وەر‌دە
هە‌ڵ‌بگرێ‌ ە‌ قورئان دە‌فە‌رموێ‌: ﴿إِنَّا
أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْهِمْ حَاصِبًا﴾ ە‌ هە‌وڕێ‌ک کە
تە‌رە‌ ببارێ‌نێ‌.
الْحَصَابُ: شوینی‌ شە‌پتان رە‌جم کردن.
الْحَصَبُ: بە‌رە‌ وەر‌دە‌ وەر‌دە‌ی ە‌ داری‌ سو‌تان‌دن ە‌
هە‌رشتێ‌ک بخرێ‌تە‌ ناو‌ ناگرە‌وه‌ بۆ‌
سو‌تان‌دن ە‌ قورئان دە‌فە‌رموێ‌:
﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
حَصَبُ جَهَنَّمَ﴾.
الْحَصَبُ: بە‌مانا (الحاصب) دێ‌ دە‌گوترێ‌:
(مکان‌ حَصَبٌ و‌ ریح‌ حَصِيبٌ) هە‌روا
دە‌گوترێ‌: (لَبَنٌ حَصِيبٌ) ماستە‌کە‌
توند بوو رۆ‌نە‌کە‌ی‌ ئێ‌ دە‌رنە‌هات.
الْحَصْبَاءُ: بە‌رە‌ وەر‌دە‌.
الْعَصْبَةُ: بە‌مانا (الْحَصْبَاءُ) دێ‌ ە‌
سو‌رێ‌ژە‌ (کۆ‌کە‌و هە‌ڵ‌امە‌ت و‌ لە‌رزو
تای‌ لە‌گە‌ڵ‌دايە‌).
ليلة الحَصْبَةِ: ئە‌و شە‌وه‌ی‌ دوا سێ‌ رۆ‌ژە‌ی‌
دوا‌ی‌ پە‌کە‌م رۆ‌ژی‌ جە‌ژنی‌ قوربان دێ‌ن.
الْعَصْبَةُ: تاکێ‌ (الحَصَب).
الْمُحَصَّبَةُ: دە‌گوترێ‌: (أَرْضُ مُحَصَّبَةٍ):
زە‌ویە‌کی‌ بە‌رە‌ وەر‌دە‌ی‌ زۆ‌ری‌ بە‌رە‌
وەر‌دە‌ ئێ‌ هە‌یه‌ ە‌ یان دە‌فە‌رێ‌کە‌
خە‌ڵکە‌کە‌ی‌ زۆ‌ر توشی‌ سو‌رێ‌ژە‌ دە‌بن.
الْمُحَصَّبُ: شوینی‌ شە‌پتان رە‌جم کردن.
حَصْحَصَ: بە‌شی‌وێ‌یه‌ک پۆ‌شست وە‌کوو
پێ‌و‌هندی‌ لە‌ پێ‌داپی‌ ە‌ پە‌له‌ی‌ کرد
لە‌ پۆ‌شستە‌کە‌ی‌ دا ە‌ زێ‌دە‌ رۆ‌یی‌ کرد

حَصَدَ الْقَوْمَ بِالسَّيْفِ: خه لگه که ی به
شمشیر گوشت و قاره بری کردن.

حَصَدَ الْحَبْلُ وَغَرَهُ حَصْدًا: حه بله که ی توند
باداو گشتی کرد، (هو حَصِدُ وَاحِصْدُ
وهی حصداً).

وَبَرَّ أَحْصَدُ: زُییه که زور توند کراوه ه
(زُرع حصداً) زُییه که نه لقه کانی
بچوک و تۆکمه ن.

أَحْصَدَ الزَّرْعُ: کشتو کاله که کاتی
دروپنه ی هاتووه.

أَحْصَدَ الْحَبْلُ: حه بله که ی گشت باداوه
زور به پته وی دروستی کردووه.

أَحْصَدَ الزَّرْعَ وَغَرَهُ: به مانا (حَصْدَةُ) دئ.
استحصد: توندوپته وی کرد.

الْحَصَادُ: به مانا (الْحَصْدُ) دئ ه قورئان
دمه رموی: ﴿وَأَلْأَوْ حَقُّهُ يَوْمَ
حَصَادِهِ﴾ ه کاتی دروپنه ه کشت و
کالی درواوه ه بهروبومی درهخت.

الْحَصْدُ: توند کردن و گشت کردنی وهتهری
نامیری موسیقاو حه بل و گوریس و
زری.

الْحَصْدَاءُ مِنَ الشَّجَرِ: نه و درهخته یه
که لای زوری.

الْحَصِيدُ: کشتو کالی درواوه ه قورئان
دمه رموی: ﴿وَرَحَبُ الْحَصِيدِ﴾.

الحصيدة: به مانا (الحصيد) دئ ه زهوی
کشتو کال ه لای خواری روک و
دمغل که داس نایگریته وه، بهر
دهمی داس ناکه وی، (ك: حصائد).

له نیشه که دا گله که ی نه مدیوو نه و
دیو کردو پشکنی.

حَصَحَصَ الشَّيْءُ: شته که دوی نادپاری و
نامه علوومی رون بووه وه، دهگوترئ:
(حَصَحَصَ الْحَقُّ): حه ق و راستی
روون بووه وه.

حَصَحَصَ الْبَعِيرُ: حوشتره که نه زنی خوی
هه نئان له زهوی گیر کردن بؤ نه وهی
به باره وه هه ئس.

حَصَحَصَ بِفُلَانٍ: به فلانکه سه وه نووساو
وازی ل نه هیئا.

حَصَحَصَ الشَّيْءُ: شته که ی جولاند و
نه مدیوو نه و دیوی کرد.

حَصَحَصَ الشَّيْءُ لِي الشَّيْءِ: شته که ی جولاند
تاله ناو شته که ی تر دا جیگیربوو.

حَصَحَصَ الْبَعِيرُ بِصَدْرِهِ الْأَرْضَ: حوشتره که
به سنگی زهوی به که ی تهخت کرد
تاله سه ری بیخ بخاو پالبهک وی.

تَحَصَّحَصَ: بؤ مطاوعه ی (حَصَحَصَ) دئ
ه به زهوی به که وه نووساو تهخت بوو.

تَحَصَّحَصَ الْبُورُ وَغَرَهُ: کولکه که
روتابه وه بلاو بووه وه.

الْحَصْحَاصُ: گل ه (سیر حصحاص)
پوشتنی که بی پیچ و په ناو راهه ستان.

الْحَصْحَصُ وَالْحَصْحَرُصُ: نه و پیاهوی زور
به دوی شت دا بگه ری و شت ورد

بکاته وه بجیته بنج و بناوانی شت بؤ
نه وهی بیانزانی و سه رزمیریان بکا.

حَصَدَ الزَّرْعَ وَالنَّبَاتَ حَصْدًا وَحَصَادًا: گیاه
دمه لای به لای دروپنه ی

حصائد الألسنة: قسمو باسِيَك كه بئ
ماناو سودو قازانج بئ ۵ پئغه مبه
دغه رموي: (وهل يكب الناسُ
الأحصائد الستهم).

المُحصَد: داس و ماراغان ۵ ناميري
دروينه، (ك: محاصد).

المُحصَد: بيرو بؤ چوني راست و دروست
۵ دهگوتري: (رجل مُحصَد الرأي)
بياويكه بيرو بؤ چونيسكي راست و
رهوای ههيه.

عَصَرَتِ الناقةُ حَصْرًا: كوني هاتنه
دهره وهی شيري تهنگه بهر بووه ۵
بؤري ميز كردني تهنگ بؤته وه.

حَصَرَ الإخيلُ: بؤري ميزي يان بؤري
هاتنه وه دهره وهی شيري تهنگه
بهري بووه.

حَصَرَ البعيرُ: حوشتره كهی به زنجير بهسته وه.
حَصَرَ فلاناً: تهنگي به فلان هه لچني و

هه موو لايه كي ئي برپه وه ۵
دهگوتري: (حصره المرض أو الحرف):
نه خووشي يان ترس مهني كرد
له وهی بهرده وام بئ له سهر كاره كهی،
(هو محصور و حصر).

حَصَرَ الشيءُ: شته كهی سهر ژمير كرد.

حَصَرَ فلان حَصْرًا: فلانكه س سنگي
تونددبوو ۵ به خيل و رزددبوو،
دهگوتري: (حَصَرَ على فلان):
يارمه تيه كاني خوئی له فلانكه س
بري ۵ شته كهی ئي پاساغ كرد.

حَصَرَ القاريءُ: قورئان خوينه كه زمانى
گيراو وشه كاني بؤ دهره بران ۵
نه يتواني قسه كاني يان قورئان
خويندنه كهی تهواو بكا.

حَصَرَ بالسيرِ: نهيني يه كاني شارده وه
ناشكرای نه كردن.

حَصَرَ عن الشيءِ: به هوئی نه توانينه وه
وازی له شته كه نه هينا، (هو حصر).

حَصَرَ فلان: فلانكه س توشي گرفت بوو،
پيسايي بؤ نه كرا.

أَحْصَرَ البعيرُ: به مانا (حَصِرَهُ) دئ.
أَحْصَرَ فلاناً: فلانكه سى بهند كرد.

أَحْصَرَهُ المرضُ وأَحْصَرَهُ الحرفُ: نه خووشي
يان ترس و بيم ريگه
بهرده وامبووني له سهر كاره كهی ئي
گرت ۵ قورئان دغه رموي: ﴿فَلَمَّا
أَحْصَرْتُمْ لِمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ﴾.

أَحْصَرَ فلان: فلانكه س توشي گيراني
ريخوله بوو نه وهی له گه دهی دا ههيه
له پيسايي نايه ته دهره وه، دهگوتري:
(أَحْصَرَ الرجلُ وأَحْصَرَ بغليطِهِ أو بوله،
وأحصر عليه غائطُهُ أو بوله).

حَاصِرُهُ حَاصِرَةٌ وحصاراً: دهره و داو
هه موو لايه كي ئي گرت و نه بهيشت
له شويني خوئی دهريجئ.

احتصر البعيرُ: به مانا (حصره) دئ.
الحِصَارُ: بهت و زنجيري به ستنه وهی ولاخ
۵ نهو شوينه ی ئاده ميزادی تيدا
بهند دهكري ۵ ئاوازيكه له

ناوازمکائی موسیقا ۵ شورای دهوری
 قه لاو شار، (ك: خَصْرٌ و احصره).
 الحضر: واته: كورت هه ئینان ئیثباتی
 حوكم بۆشتهكه و لادانی لهشتی تر ۵
 به لای مه نطیقییه کانه وه بریتیه
 له (قضیهی سنووردان).
 الحضر: میز گیران و پیسای گیران.
 الحضر: دهست و دهم و داوینپاك.
 الحصر: بئ چكندانه و تهنگه تیزه و توره
 ۵ رژدو چروك ۵ فهرشی چنراو
 له گه لای به پهدا ۵ به ندرکراو، نه و
 كه سهی ناهیلی په كیكی تر جم و
 جۆل بكا قه تیسسی دهكا وهكوو
 قورئان دهفه رموی: ﴿وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ
 لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا﴾.
 الحصیه: حه سیر راخه ری چنراو
 له گه لای به پهدا.
 المحصره: زهوی به رژی نكراو.
 حصرم فلان: كابرا رژدو چروك بوو بئ
 خیره بیره.
 حص الفرس و غیره حصاً و خصاصاً:
 نه سپه كه رۆیشتنی گورج و گول و
 خیرا بوو.
 حص الشمر حصاً: مووه کانی تاشین.
 حص الشيء: شته که ی رۆیاند.
 حص فلاناً کذا من المال: فلانكهس بهشی
 خۆی له ماله که برد.
 حص الشمر: قزه کانی هه لومهرین ۵ (حص
 فلان) ریشی تهنگ بوو.

حص الطائر و حص جناحه: بالنده که
 په روبالی تهنگ بوون هه لومهرین ۵
 (هو اخص وهي حصاء)، (ك: حص).
 اخصه: بهشی خۆی پئ دا.
 حصه و حصاصاً: شته که ی بهش بهش
 کرد هه رکه سه بهشی خۆی برد.
 حص الشيء: شته که ده رکه وتو و رون
 بووه وه.
 حص الشيء: شته که ی بهش بهش کرد.
 اخص: روت بۆوه تووک و قزی
 هه لومهرین.
 تحاصر الشيء: شته که یان کرده چهند
 بهشیک.
 تحصر فلان: قزی روتایه وه.
 الاخص: بیاویک که قزی زیاد نه کا،
 دهگوتری: (رجل اخص) ۵ (يوم اخص)
 رۆژیکی زۆر ساردو سه رمایه و خۆر
 به دهره وه نییه ۵ (سيف اخص)
 شمشیریکه هیچ که لی تی نه که وتوون.
 الاخصاء: سالی بئ خیر ۵ (ريح حصاء)
 بایه که ته پو تۆزی پێوه نییه.
 الحصة: گیا زه عفه ران.
 الحصة: نه خۆشییه که ده بیته هۆی قز
 هه لومهرین.
 الحصاصه: نه و توله ی به میوه که وه
 ده مینی پاشی برینی.
 اخص: بهش و بار، (ك: حصص) ۵
 ماوه یه که له زه مهن.
 الحصيص من الشعر والريش: نه و قزو

پهرو پۆلهیه که هه ئومر یوه دهگوترئ: (لرس حصص) نهو نهسپهیه توکی سهرشانی یاتوکی کلکی کورت بی هه مانا ژمارهش دی، دهگوترئ: (حصص القرم کذا) ژماره ی نهو گهله نه وهندهیه.

الْحَصِصَةُ: نهو توك و كوك و مووهیه دواى تاشیین و هه لکه نـ دـن كۆبكرتتهوه، (ك: حصائص) هـ.

حَصِفَ الرجلُ وِجِلْدُهُ حَصْفًا: نهو بیاوه یان پیسته که ی تووشی گروپیه کی وشك هاتووه، (هر حَصِفَ)

حَصَفَ الشَّيْءُ حَصَافَةً: شته که پتهوو تۆکمه یوو که مو کورتی تیدا نه بوو ه دهگوترئ: (حَصَفَ فلان) فلانکه س عه قلو ئارمزی رنک و پیکه و راوو بۆ چوونی له جی خۆیه تی، (هر حَصِفَ)

أَحْصَفَ الفرسُ وِفره: نهسپه که بازی به هیزی هاویشته و بازهکانی کورت کورت بوون.

أَحْصَفَ الشَّيْءُ: شته که ی پتهو کرد ه دهگوترئ: (أَحْصَفَ الحَالُ نَسَجَ الثَّوبُ) جۆلاکه ته نینی قوماشه که (بزوه) که ی زۆر توندو تۆل کردوه.

أَحْصَفَ الحَرُّ فُلَانًا: گهرما کاری کرده سه رفلان و زیبه کی له پیسته و جهسته دا پهیدا کردن.

أَحْصَفَ الشَّيْءُ عَنْ كَذَا: شته که ی له وه

دوور خسته وه.

اسْتَخْصَفَ الشَّيْءُ: شته که باش بوو، قایم و پتهو بوو ه دهگوترئ: (اسْتَخْصَفَ الحبلُ) واستَخْصَفَ الرأى).

اسْتَخْصَفَ القومُ: قومو خویش کۆبونوه. اسْتَخْصَفَ عَلَيْهِ الزَّمَانُ: رۆژگار له گه ل فلان دا توندو تیز بوو.

الْخَصْفُ: گروپی وشك ه زیبه کی بچوک که کیعیان ئی دی به لام گه وره نابن، زۆر جار واده بی له رۆژگاری گهرم دا له ورگیش پهیدا ده بن.

المِخْصَافُ مِنَ الدَّوَابِّ: ولاخی گورج و به هیزو خیرا رۆ.

المِخْصَفُ وَالْمُخْصِفُ مِنَ الدَّوَابِّ: به مانا (المِخْصَاف) دی.

حَصَلَ الشَّيْءُ حَصْرًا: شته که مایه وه پهیدا بوو.

حَصَلَ عَلَيْهِ كَذَا: نه وه ی له سه ر چه سپاو پیویست بوو.

أَحْصَلَ النَّخْلُ: خورماکه ئال و بۆلی ئی پهیدا بوو یان زۆر خورمای خراب و پوجی تیکه لاو بوو.

حَصَلَ النَّخْلُ: به مانا (أَحْصَلَ) دی.

حَصَلَ الشَّيْءُ وَالْأَمْرُ: شته که ی یا کاره که ی له وانى تر جیا کرده وه، دهگوترئ: (حَصَلَ البُرُّ مِنَ التبن) گهمه که ی له کایه که جیا کرده وه.

حَصَلَ: کۆی کرده وه ه (حَصَلَ عَلَيْهِ) پهیدای کردو وه دهستی هینا.

حَصَلَ الْعِلْمُ: زانباری به دهست هیئا.

حَصَلَ الْمَالُ: مال و سامانی کۆکردهوه.

حَصَلَ الْكَلَامُ: رستهکهی بردهوه

سهربنچ و بناوان.

تَحَصَّلَ الشَّيْءُ: شتهکه کۆبوهوهو

چهسپا و دهگوترئ: (تَحَصَّلَ مِنْ

الْمُنَاقَشَةِ كَذَا): لهوت و وێژهکهدا نهو

دمرهنجامه سهری ههئا.

الْحَاصِلُ: نهو زێڤه پالفتهکراویه کهله

بهردی کانهکان حیاکراوتهوه و

دهگوترئ: (هذا حاصل المال) نهوه

پوخته و دمرهنجامی مالهکهیه.

حَاصِلُ الْمَوْضِعِ: پوختهی باسهکه.

الْحَصَالَةُ مِنَ الْحَبِّ: پالفتهکراوی گهنم و

جۆو نهو جۆره شتانه.

الْحَصَالَةُ: کیسهی پاره و قاصهی پاره و

کیسه باخهئا.

الْحَمْلُ: خورمای ئال و بۆل تیکهوتوو

پیش نهوهی شیرین بی و شتی

خراب و کالای پوچ و گزنیزو زیزانه

که تیکهئا گهنم و جۆو نهو جۆره

شتانه دهبن و به بیژنگ و شتی وا

نهو گزنیزو زیزانه حیا دهکړینهوه.

الحَصِيلُ: مال و سامانی به دهست هاتوو

باههرشتیکی تر پهیدا کرابی و

(الحَصِيلَةُ) بهمانا (الحَصِيلُ) دئ

دهگوترئ: (حَصِيلَةُ الْغُرَابِ) و (حَصِيلَةُ

الْأُرْبَاحِ) و باقیماندهی شت.

الْمَحْصَلُ: نهو کهسهبه گلی کانهکه

دمردننی و ههروا نهو کهسهبه

زیوهکه له گۆ و بهردی کانهکه حیا

دهکاتهوه و ههروا بهو کهسانهش

دهگوترئ پارهی یاسایی لهکړئ چی و

سهپان و کارمهندان کۆدهکاتهوه بۆ

حکومتهت و کۆمپانیان

الْمَحْصَلُ: بیژینگ، (ك: محاصيل)

الْمَحْصُولُ: بهمانا (الحاصل) دئ و باقی

ماندهی شت و پالفته کراوی شت و

دهگوترئ: (هذا محصول كلامه) نهوه

پوختهی قسهکانیهتی و ههروا

دهگوترئ: (مالفان محصول ولا

معقول) فلانکس نهپراو بۆچونی

ههیه نهههلاواردن و لیک حیا

کردنهوهی ههیه.

حَصَمَ الشَّيْءَ حَصْمًا: شتهکهی ورد کردهوه.

النَّصَمُ الْعَرْدُ: شوپکه دارهکه شکا.

النَّصِيمُ: بهرده ورده.

المَحْصَنَةُ: دهسکهوان.

حَصَنَ الْمَكَانَ حَصَانَةً: شوینهکه پارێزراو

بوو، پتهو بوو.

حَصَنَتِ الْمَرْأَةُ حِصْنًا وَحَصَانَةً: ئافرهتهکه داوین

پاک بوو و شوی کرد (هي حصان).

أَحْصَنَ الرَّجُلُ: پیاوهکه ژنی هیئا و

داوینپاک بوو دهگوترئ: و (هو محصن

وهي محصنة).

أَحْصَنَ الْفَرَسُ: ماينهکه جوان و نهسپی

بوو (هي مُحْصِنٌ).

أَحْصَنَ الشَّيْءَ: شتهکهی پاراست.

حَصَنَ الشَّيْءَ: بهمانا (أَحْصَنَةً) دئ.

حَصَنَ الْخَيْلَ وَالْإِنْسَانَ مِنَ الْمَرَضِ: چهند

ه دهگوترئ: (أحصى الكتاب)
کتیبه‌کەى لەبەرکرد.

حَصَى الشَّيْءَ: شتە‌کەى پاراست.

تَحَصَّى: خۆى پاراست.

إِسْتَحْصَى: عەقڵ و ئارەزووى تەواو بوو
پێگە‌پى.

الْحَصَى: بە‌رده و‌رده ه ژمارەى زۆر.

الْحَصَاةُ: تەك لەبەر‌ده و‌رده ه مێز

خەستبوونە‌وه لە مێزە‌لدان دا تاواى

لِ دى وادە‌زانى بە‌رده و‌رده‌پیه ه

عەقڵ و ئاوە‌ز ه عەقڵ و بیرو بۆ

چون ه دهگوترئ: (ماله حصاة

ولأصاة) نه عەقلى هه‌په نە‌پراو بیرو

بۆ جونی هه‌په.

حصاة السان: زمان‌پاراوی.

الْحَصِيُّ: پیاوی عاقلمە‌ند.

الْمَحْصَاةُ: بە‌رده‌لان ه (أرض محصاة)

زە‌وییه‌ك زۆرى بە‌رد هه‌بئ.

حَضَاتُ النَّارِ حَضْنًا: ئاگرە‌كه هه‌لگیرساو

ب‌لێسه‌ى سه‌ند ه دهگوترئ: (حَضَاتُ

الحرب) شه‌ر بە‌رپابوو هه‌لگیرسا.

حَضَا النَّارَ: ئاگرە‌کەى داگیرساندو

خۆشیکرد.

حَصَاَ الْحَوَادِثُ الْهَمْرَ: روداوە‌كان خە‌مو

خە‌فه‌تیا‌ن ه‌ینا.

احْصَاَ النَّارَ: بە‌مانا (حَضَّاهَا) دئ.

اَحْصَاَ: ب‌لێسه‌ى ئاگر.

الْحَصِيُّ: زۆر سه‌پى، دهگوترئ: (أبيض

حصى) زۆر سه‌پى به‌.

پ‌لانی‌كى ره‌چاو كرد كه‌نه‌ه‌یلئ

نه‌خۆش‌پیه‌كه‌ توشى ئازە‌ل و

ئادە‌میزادە‌كان ببئ.

تَحَصَّنَ: پارێزگار و قە‌لاو شو‌ره‌ى بۆ

دروست كرد بۆ ئە‌وه‌ى ب‌پارێزئ.

تَحَصَّنَ بِالْحَصَنِ: خۆى بە‌شوراو قە‌لا‌كه‌

پاراست.

تَحَصَّنَتِ الْمَرَأَةُ: ئاف‌رە‌ته‌كه‌ داوێن‌پاك بوو.

تَحَصَّنَ الْمَهْرُ: ماره‌پى بوو به‌ شورا بۆ

ئاف‌رە‌ته‌كه‌.

الْحَاصِنُ وَالْحَاصِنَةُ مِنَ النِّسَاءِ: ئاف‌رە‌تى

داوێن‌پاك یا‌ن خاوه‌ن مێ‌رد.

الْحِصَانُ: ئە‌سه‌پ، (ك: حُصْنٌ وَأَحْصَنَةٌ).

الْحِصْنَاءُ مِنَ النِّسَاءِ: بە‌مانا (الْحَاصِنُ) دئ.

الْحِصْنُ: قە‌لا، سه‌نگەر، (ك: حِصْرٌ

وَأَحْصَانٌ وَحِصْنَةٌ).

أَبَرِ الْحِصْنَ: كۆنیه‌ى رێ‌وییە‌.

الْحَصِينُ: شوێنى قایم و پتە‌و.

الْحَصِينُ: (أَبَرِ الْحِصْنَ) كۆنیه‌ى رێ‌وییە‌.

الْمَحْصَنُ: قە‌لا.

حَصَّاهُ حَصْرًا: مە‌نعى كرد.

الْحَصْرُ: ژان یا پێچ كه‌ بە‌ر‌یخۆ‌له‌ دا دێ‌ن.

حَصَّاهُ حَصِيًّا: بە‌به‌رده و‌رده لى دا یا‌ن

بە‌رده و‌رده‌ى تێ گرت.

حَصِيَّتِ الْأَرْضُ حَصِيًّا: زە‌وییه‌كه‌ بە‌رده

و‌رده‌ى زۆربوون.

حَصِيَ الرَّجُلُ: پیاوه‌كه‌ توشى ئە‌وه‌ بوو بە‌رد

ب‌كه‌وێته‌ مێ‌زه‌لدانیه‌وه‌ (ه‌ر مَحْصِيٌّ).

أَحْصَى الشَّيْءَ: ئە‌ندازە‌ى شتە‌کە‌ى زانی

المَحْضَا: مقاش، کۆلهومۇز، ئەو شتەى
ئاگرى پى تىك وەردەدەى.

حَضَبُ النَّارِ حَضَبًا: دارو چىلگەى خستە ناو
ئاگرەكە بۇ ئەوئەى زىاتر بلىئسە
بسىئى ۵ دەگوترى: (حَضَبُ الْحَرْبِ):
شەرى ھەلگىرساند.

تَحَضُّبُ الرِّجْلِ: ئەو پىاوە پىڭگای
ناخۆش و ھەلدېرو پىر كەندو
لەندى گرتە بەر لەبەر نىزىكى،
بەپىڭگای خۆش و تەخت دانەپۇئى
لەبەر دوورى.

الحَضْبُ - الحَضْبُ: دەنگى كەوان.

الحَضْبُ: دارى سوتاندن ۵ سوتەمەنى ۵ بۆيە
ئىبنو عەبباس لە جىياتى (حَضْبُ
جەنم) خويندوئەتپەو (حَضْبُ جەنم)
۵ ھەر شتىك ئاگر خۆش بكاو بلىئسەى
بداتى پى دەگوترى: (حَضْبُ).

المِحْضَبُ: بەمانا (المِحْضَا) دى.

حَضَجَ عَنِ الطَّرِيقِ: لەپىڭگاكە لای داو
بەھەئە رۇئى.

حَضَجَ بِالشَّيْءِ الْأَرْضَ: شتەكەى بەزەوئى كىشا.

حَضَجَ بفلان الْأَرْضَ: فلانكەسى بەزەوئى دا
داو خستى.

حَمَجَ كَلَامَهُ وَبە وَلِيهِ: قسەكەى كورت
كردەوئە لایەنىكى گرت.

النَّحْضَجُ السَّعِيرُ رَغِيًّا: حوشترەكە پان

ولاغەكە لەسەر لا كەوت پىخى

خوارد ۵ پىاوەكە لەسەر تەنىشت

راكشا ۵ لەرقا خۆى بەسەر زەوئى دا

داو دادو فېغانى كىم

النَّحْضَجُ عَلَى الشَّيْءِ: بەسەر شتەكەدا
بلاوكراپەو.

الحِضْجُ: ئەومپە بە زەوپپەو بنوسى ۵

ئەو قورۇ لىتەپە بەپنىكى حەوزى

ئاوئەو دەنووئى ۵ ئەو ئاوەى لە

دوئىلاوى ولاخ و ئازەلدا دەمىنىتەو،

(ك: أَحْضَاج) دەگوترى: (ر: جِل)

حِضْجُ) پىاوپىكى ئازا و چاوەترسە.

أَلْحَضِيجُ: (حَضِيجُ الرَادِي): لای
شپوئەكە.

المِحْضَاجُ: دارىكە بەئەندازەى كلكە

پاچ و بچوكتر جىل شۆر كە جىل

دەشوا بەودارە لە جىلەكان دەدا بۇ

ئەوئەى زوو چىلكەكەپان ئى بېتەو.

المِحْضُجُ: ئەو كەسەى لە پىڭگای لای دابى.

المِحْضَجَةُ: بەمانا (المِحْضَاج) دى.

حَضَرَ فُلَانٌ حَضَارَةً: فلان لەئاوئەدانى دا

نىشتەجى بوو ۵ بوو بەشارستانى.

حَضَرَ الْغَالِبُ حَضَرًا: پىاوە نادىارەكە

ھاتەو، گەراپەو.

حَضَرَ الشَّيْءُ وَالْأَمْرَ: شتەكە ھات، پەيدا بوو.

حَضَرَتِ الصَّلَاةُ: كاتى نوئز ھات.

حَضَرَ عَنْ فُلَانٍ: لە جىياتى فلانكەس ئەم

ئامادە بوو.

حَضَرَ الْمَجْلِسَ وَالْحَوْزَ: ئامادەى ئەنجومەن و

كۆيونەوئەكە بوو.

حَضَرَ الْأَمْرَ فُلَانًا: روداوئەكە ھاتە سەر فلان

۵ قورئان دەفەرموئ: إِذَا حَضَرَ

أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ.

اِسْتَحْضَرَ الْفَرَسَ: بازى به نه سپه كه دا.

اِسْتَحْضَرَ الشَّيْءَ: به مانا (أَحْضَرُهُ) دئ.

اِسْتَحْضَرَ فُلَانُ الْمَسَائِلَ وَالْمَعَانِي: فُلَانُ مهسه له و زانياريه گانى بير خوى هينايه وه.

الْحَاضِرُ: خَيْلٌ وَ هُؤْبَهِيكَ لَه سَهَرُ ثَاوِيكَ بخه ون و جئى نه هيلن ه هوزو خيل كه بگه رپنه وه بؤ نه و خانوهى كه كؤمه لگا كهى خويانى تيدايه ه نه و كه سهى دانيشتوى ناوه دانى و شارنشينه ه كات و ساتى نيوان رابردو و داهاتوو، (ك: حُضُورُ حُضَارُ وَ حُضْرٌ) ه دهگوترئ: (فُلَانُ حَاضِرُ الْجُرَابِ) فُلَانُ كَه س زوو وه لَام دمهاته وه بؤ قسه دانامئئ.

حاضر البديهة: زوو لهشت حالى دمبئ.
الحاضرة: قه وميكي دانيشتوو له ناوه دانى يهك دا.

حاضرة الشيء: نزيك به و شته ه
(حاضرة البحر) نزيك دهر يا ه
پيچه وانهى خيله كى و سارانشيني ه
شارو گوند ه (التجارة الحاضرة) واته
بازرگانى كردن به شيوهى نه قدو
بمدمرئ دمهته دمئ.

الحضار: جورئ كه له رويشتنى ولاخ،
جوره رهوتئ كه.

الحضار من الأبل: حوشترى به هيزو
خوشپره و ههروا به حوشترى
(سپئ) ش دهگوترئ ه بؤنى خوش

حَضَرَ الْأَمْرَ بَحْرٍ: رَاوُو بؤ چوونى جوانى
دهربارهى هه بوو.

أَحْضَرَ الْفَرَسُ أَوْ الرَّجُلُ: نَه سَهَبَه كَه يَان
پياوه كه له كاتى روييشتن دا بازى دا
(هو وهى محضار و محضر).

أَحْضَرَ الشَّيْءَ: شَتَه كَهى هَيْنَا ثَامَادَهى
كرد.

أَحْضَرَ الشَّيْءَ فُلَانًا: بَه فُلَانُ كَه س
شته كهى هينا.

أَحْضَرَ ذِمَّتَهُ لِلْأَمْرِ: سَهَرَنْجِي رَاكِيشَا بؤ
لاى كاره كه.

حَاضِرُ الْقَوْمِ: لَه كَه لَ قَه ومه كه دانيشتو
دهرسى دا دان، قسهى بؤ كردن.

حَاضِرُ غَضْمَةٍ: لَه كَه لَ بَه رَامَبَه رَه كَهى دا
دانيشتو نه ژنويان پي كه وه نان و
دهستان كرد به دهمه دمئ.

حَاضِرٌ فُلَانًا: لَه سَهَرُ مَافِي خَوَى بَه سَهَرُ
فُلَانُ كَه س دا زال بوو چى كه وت ليئى
سهند.

حَضَرَ الشَّيْءَ: ثَامَادَهى كرد ه دهگوترئ:
(حَضَرَ الدَّرَاءَ) دهرمانه كهى ثاماده كرد.

حَضَرَ الدَّرْسَ: وَاْنَه كَهى لَه ذِيَهْنِي خَوَى
دا ثاماده كرد.

اِحْتَضَرَ الْمَجْلِسَ: بَه مانا (حَضَرُهُ) دئ.
اِحْتَضَرَ الْمَكَانَ: لَه و شوئنه دا نيشته جئ بوو.
اِحْتَضَرَ: كَه وَتَه گِيَانَه لَآوَه وه.

تَحْضَرُ: ثَامَادَه بوو ه رهوشت و دابو
نه ريتى شاره ستانيانى هه لگرت و
وهكوو نه وان هه ئس و كهوتى كرد.

اِسْتَحْضَرَ: دَاوِي ثَامَادَه بوو.

به سهر روخساری که نیزه که وه.

الْحَضْرَةُ: نیشته جی بوون له ناو مدانی و

شاردا ٥ پیچه وانه ی ساراو دموار

نشین ٥ زیارو پیشکه وتن له هه موو

بواریکی زیان دا هه روا له روی

فه نن و نه دمه بیش.

الْحَضْرَةُ: شارو گوندو شارو چکه ٥

ناده میزادی نیشته جی بوو له شارو

شارو چکه و گونددا ٥ که سیك توانای

سه فهری نه بی.

الْحَضْرَةُ: رۆیشتنی به یاز.

الْحَضْرَةُ: حوشتێك زۆر پهلاماری

له وهر و ناویدا.

الْحَضْرَةُ: حازر بوون ٥ دهگوتری: (کلمة

بحضرة فلان) قسم له گه ل کرد

به ناماده بوونی فلان ٥ به مانا نزیکی

شتیش دی، دهلی: (كنت بحضرة

الدار) له نزیك خانوه که بوم

که رهسته ی خانوو دروستکردن له

گل و بهردو که چ و قسل خشت و بلوک.

الْحَضْرَةُ: من الثياب: قوماشیکه له

(حه ضوره) وهه پیراوه (حه ضوره)

گوننیکه له یه مهن.

الْحَضْرَةُ: پێرێك له قه موم و خویش، یان

گروپێك که خۆیان بۆ شه ر

ناماده کردبێ ٥ پیشه تای سوپا ٥

خهرمانی خورما (مشتاخی خورما)،

(ك: حضائر و حضیر) ه.

لِلْحَضَار: نهوه یه ههنگاوی به هیز بهاوی،

(ك: محاضر).

محاضر العرب: خێلێكن له عه ره ب بۆ

رۆیشتن به ناو بانگ بوون له به ر

خۆشه روی ناز ناوی (العدائون) یان

هه به ووه.

الْحَضْرَةُ: شوینی شت ئی دهره ینان ٥ نه و

خیل و هۆبه ن ده چنه سه ر ناویك و

ئێ ی دمه یینه وه ٥ په ره کاغه زیکه

روداویکی تیدا دهنوو سړی له کۆتایی

دا چهنه که سیك واژوی ده که ن ٥

له وانه مه حضه ری نه نجومه نی

وه زیران و مه حضه ری پولیس و نه و

جۆره شتانه، (ك: محاضر) ه.

الْمُحَضِّرُ: کاربه دهستی که سه ره نجامی

به ر یاری دادوهر بلاو ده کاته وه و

حوکه که جی به جی ده کا.

الْمُحَضِّرُ: کار به دهستی که یارمه تی

ما مۆستایانی (الطبیعیات) ددها که ل و

په لی پێویست بۆ نه زمونکار یه که یان

بۆ دابین ده کا.

المحضر من الأشياء: نه و شته یه زوو

تێك بجی و بفه وتی.

حَضْرَمٌ فِي كَلَامِهِ: لهنگی و زمان خواری

به قسه گانی وه دیار بوو.

حَضْرَمُ الشَّيْءِ: شته که ی تیکه لاو کرد.

الْحَضْرَمِيُّ: هه ر که سیك خه لکی

(حضرموت) بی، (ك: حضارمه) ه.

حَضُّهُ عَلَى الْأَمْرِ حَضًّا: هه لێنا بۆ کردنی

کاره که ی ٥ قورئان ده فهرموی: ﴿وَلَا

يَخُضُّ عَلَى طَعَامِ الْمُسْكِينِ﴾.

حاضٌ فلان فلاناً: ههريه كه له و دوانه
په كتران ههئا.

حَضَّطَهُ عَلَى الْأَمْرِ: ههئى ناو
به جه ختمه و داوى ئى كرد كاره كه بكا.
تَحَاضَرُوا: نه و كۆمه له په كتران ههئا بۆ
نهجامدانى كاره كه و قورئان
دفعه رموى: ﴿كُلًّا بَلَّ لَّا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ،
وَلَّا تَحَاضِرُونَ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾.

التَّحْضِيضُ: به لای نه حوییه کانه وه
به مانا هه ئانه بۆ کردنى کارىك
به هوى به کار هينانى پيتىك له پيته
تا بيه تيبه کانی ته حضیض كه (هلاً
الاً ألا لوما لولان).

الْحَضَضُ: هيچ و دهگوترى: (ماعنده حضض
ولا بضض): واته هيچى لانيه.

الْحَضَضَى: ئيسى مه صدره له وشه
(الحضض) وهرگيراهه.

الْحَضِيضُ: حال و زكاو و هه شوئنىك
له زهوى كه نهزم بى و هه روا
به تۆپه لاگى كى و يش دهگوترى و
به لای زانايانى ئاسمان شوناسيه وه
خاښىكه بهرام بهر بهر زترين
مه نزلى مانگ.

الْحَضِيضَةُ: نه وهى له توانا دابى و
دهگوترى: (أخرجت اليه حضيضتى
وبغضيتى) هه رجيم شك بردو هم
بوو بۆم دهره ئينا.

حَضَّيْنَهُ حَضَّيْنًا وَحَضَّيْنَةً: خستيه ژهر
چاودېرى و ژهر بالى خۆپه وه و

دهگوترى: (حَضَنَ الطَّائِرُ الْبَيْضَ)
بائنده كه هيلكه كانى خسته ژهر بالى
خۆپه وه و له سهريان هه ئنيشت و
(حَضَنَ الرَّجُلُ الصُّبْيَ) پياوه كه
منداله كهى په رومرده كردو چاودېرى
كرد (هر حاضن)، (ك: حَضَنَ وَحَضَّانَ)
و (هي حاضنة)، (ك: حواضين).

أَحْضَنَ الطَّائِرَ الْبَيْضَ: مريشكه كهى،
(په له و مړه كهى) له سهر هيلكه
ناپه وه.

أَحْضَنَ الشَّيْءَ: به مانا (حَضَنَهُ) دى:
دهگوترى: (أَحْضَنَ هَذَا الْأَمْرَ)
سهر په رشتى كاره كهى كردو داکۆكى
ئى كرد.

الحاضنة: دابه و نه و نافرتهى له
شوئنى باوك و دايك نهركى به خيو
کردنى زارۆك له نه ستۆ دهگړى و
هه روا به دارخورمايه ك دهگوترى
لاسكى هيشوه خورماكانى كورت بن.
الْحَضَائِلُ: سهر په رشتى و به خيو کردنى
منداله و (دور الحضانه) نه و
قوتابخانه كه منداليان تيدا
په رومرده دمكړن.

الْحِضْنُ: باوش، سينگ تا دمگاته خوار
ناوكه وه.

الْحِضْنُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: نه ملا و نه و لای شته و
دهگوترى: (ما زال يقطع احضان الأرض)
(ومنع الطائر عِشاً في حِضْنِ الجبل)
هيلانهى بائنده و لانهى ئۆمرو
له و نه و گه و.

الْمُحْتَضَنُ: به مانا (الحِضْن) دئ.

حَضَا النَّارَ حَضْرًا: ناگره که ی هه لگير ساند.

حَطَا بِهِ الْأَرْضَ حَطَطًا: به زهوی داداو خستی.

حَطَّ الرَّجُلُ: به بهری دهستی پانه و پان به پستی پیاوه که ی کیشا.

حَطَّ الشَّيْءُ بِهِ: شته که ی پال پئوه ناو هاویشتی، شته که ی له ولاداو داکوکی ئ کرد ه دهگوترئ: (حَطَّ بفلان عن رايه).

الْحَطُّ: پاشماوه ی ناو له بئکی به مرداخو قاپ دا ه که مئک له خورما واته نه و منده بئ پیاو له پستی بهستی.

الْحَطِيسُ مِنَ النَّاسِ: هه تیو مچهو خوئری.

الْحُطَيْنَةُ: پیاوی کورته بالا ه پیاوی روخسار ناشیرین.

حَطَبَ حَطَبًا: داری سوتاندنی کۆکردنه وه.

حَطَبَ لِي حَبْلُ فُلَانٍ: پارمه تی فلانی داو که و ته سه ر بیرو باوه ری نه و.

حَطَبَ عَلَيْنَا بَخْرٌ: هه ولی خیرو خوژی بۆ داین.

حَطَبَ الْحَطَبُ: داری سوتاندنی کۆکردنه وه ه (حَطَبَ الْمَالَ) مالی کۆکردنه وه.

حَطَبَ الْقَوْمَ وَالنَّارَ: داری سوتاندنی بۆ قه و مه که بۆ ناگره که گرد کرده وه.

حَطَبَ الْعَيْنَ: وشکه ئو بیژوله کانی له دار میوه که کرده وه ه پان بۆله وشک و

بیژولی له هیشوه تر بیه کان کرده وه ه (هر حاطب)، (ك: حَطَابٌ) ه (وهی

حاطبة)، (ك: حَوَاطِبٌ).

حاطب لیل: نه و که سه ی گوئ نه داتئ

هه رچی به سه رزاری دابئ بیلئ.

حَطَبَ الْمَكَانَ حَطَبًا: نه و شوئنه دا ری زۆر بوو.

احْطَبَ الْمَكَانَ: به مانا (حَطَبٌ) دئ.

احْطَبَ الْكَرْمُ: داری میوه که شیایو نه و مه به بکریته داری سوتاندن.

احْطَطَبَ الْحَطَبُ: داری سوتاندنی کۆکردنه وه.

احْطَطَبَ الْمَطْرَ الزَّرْعَ: بارانه که کشتو کاله که ی له بیخ دهره یئا.

اسْتَخْطَبَ الْكَرْمُ: توله میوه کان وشک بوون و شیایو نه و من به بریدرئ و

بکریته سوته مه نی.

الْحَطَابُ: نه و توله میوانه ن که سالانه له داره میوه که ده بریدرئ پیی

ده ئین: مَيْلَاك.

الْحَطَبُ: هه رچی وشک بووبئ له لقو بۆبی

دره ختو توله مئوو کشتو کال و

بکریته که ره سه ی سوتاندن و ناگر

کردنه وه، چقلى داری (عِضَا)

دهگوترئ: (فلان يَمْشِي بَيْنَ الْقَوْمِ

بِالْحَطَبِ) فلان که س فیتنه یی و

دوزمانی له نیو قه و مه که دا بالاو

دهکاته وه.

الْحَطَابُ: دار گرد که ره وه، دار فرۆش،

(ك: حَطَابَةٌ)

الْحَطُوبَةُ: گورزه دار.

الْمُعْطَبُ: بیور، تهور (نامیری دارکردنه وه).

حَطَطَ فِي عَمَلِهِ أَوْ مَشْيِهِ: پهله‌ی کرد له کاره‌کی دایان له‌رپوشن دا پان که‌وته خوار، به‌ربژوه.

حَطَرًا: خستی، کیشای به‌زهوی دا. حَطَرًا بِالنَّبْلِ: تیری پڼوه نان، تیره بارانی کرد.

الْحَاطِرَةُ: پرنده ۵ ده‌گوتری: (سیف حاطرة) شمشی‌ریکی تیژوه برنده‌یه.

حَطَبَتِ الدَّابَّةُ حَطَاطًا: ولاغه‌که به‌خیرایی روفی.

حَطَّ لِفُلَانٍ حَطًّا: فلان‌کس دابه‌زی نیشه‌جی بوو.

حَطَّ السَّيْفُ: نرغ دابه‌زی کالا هه‌رزان بوو. حَطَّ فِي عَرْضِ فُلَانٍ: تانه‌ی له نامووسی فلان دا له پڼزو نرخی داشکند سوکایه‌تی پی کرد.

حَطَّ الرَّجُلُ: دهم و چاوی زیبکه‌یان دهردان. حَطَّ الشَّيْءُ: شته‌کی داگرت ده‌گوتری: (حَطَّ رَحْلَهُ): بارو بارگه‌نه‌ی خستو مایه‌وه.

الْحِطَابُ: نه‌و توله میوانه‌ن که‌سالانه له داره میوه‌که دم‌بردی پی ده‌لین: میولاک.

حَطَّ وَزَرُهُ: تاوانی ئی داگرت و له کوئی دامالین.

حَطَّ السَّيْفُ: نرخی هه‌رزان کرد.

حَطَّ الدِّينُ: قه‌زه‌کی له‌سهر لابرد.

حَطَّ الشَّيْءُ: شته‌کی له‌سهر لابرد.

دره‌خته‌کی هه‌لوه‌راند. حَطَّ الشَّيْءُ: شته‌کی دانا.

حَطَّ الْجِلْدُ بِالْحِطِّ: پڼسته‌کی به ناسنیکی سه‌رچه‌ماوه تیف تیفه‌دا. أَحَطَّ وَجْهَهُ: به‌مانا (حَطَّ) دئ.

إِحْطَطُ: دابه‌زی و سه‌ره‌وژر بژوه ۵ (الْحَطَّ الرَّجُلُ) به‌مانا (حَطَّ) دئ.

اسْتَحَطَّ شَيْئًا مِنْ كَذَا: داوای کرد ئی دابشکینی.

اسْتَحَطَّ فُلَانًا وَزَرًا: له تاوانه‌کانی فلانی که‌م کرده‌وه.

الْحِطَّاطُ: ناده‌میزادی بچوک و کورته بالا ۵ میرویه‌کی سوری بچوک.

الْحِطَّاطُ: رونه‌که‌ره ۵ زیبکه‌ی دهم و چاو. الْحِطَّاطُ: بۆنی ناخۆش.

الْحِطَّاطَةُ: که‌نیزه‌کی بچوک.

الْحِطَّةُ: داوای لیخۆش‌بون له‌تاوان ۵ قورنان ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَدْخِلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةً﴾ ۵ که‌مبونه‌وه‌ی پله‌و پایه‌و پڼز و نرغ، ده‌گوتری: (لِي عَمَلِهِ هَذَا حِطَّةٌ لَهُ).

الْحِطْرُ: شوینی دابه‌زین ۵ فه‌قیانه.

الْحِطِيطُ: به‌مانا (الْحِطَّاطُ) دئ ۵ ده‌گوتری: (هي حطيط الكعب) پوزی قه‌له‌وو گوشتن، قاپه‌ره‌قه‌ی له گوشت دا هون بون.

الْحِطِيطَةُ: نه‌و بپه‌ پاره‌یه‌ی له کوئیایی هیسایکردن دا چاو پۆشی ئی ده‌کری و ده‌کری‌ته سه‌ماح، (ك):

حِطَّاطُ

أَلْمَحَطُّ: شوئنی دابه زین و تیدا مانه وه ۵
 مَحَطَّ الکلام) نهو قسه یه پری
 سودو مه به سته.
 الْمَحَطُّ: ئاسنیکی سه رچه ماوه یه پیستی
 پی تیف تیفه ددرئ نه قشی تیدا
 پی دروست ده کری.
 المحطوط: شمشیری تیز ده گوترئ:
 (سیف محطوط)، (أدیم محطوط)
 چه رمی سفت و لووس کراو.
 الْمَحْطُوطَةُ: که نیزه یه کی قه دو بالا
 جوان و شخ و شهنگ.
 حَطَمَ الشَّيْءَ حَطْمًا: شته که ی شکاند ۵
 ده گوترئ: (حطمه الکبیر) فیزو خو
 به زلانی تیکی شکاند.
 حَطَمَ الْأَسَدُ الْمَاشِيَةَ: شیر که نازه له که ی
 تیک شکاند.
 حَطَمَ النَّاسُ بَعْضَهُمْ بَعْضًا: خه لکه که پاله
 به ستویان کردو هه ندیکیان
 نه زیه تی هه ندیکیان دا.
 حَطَمَتِ الرِّيحُ الشَّيْءَ: ره شه باکه به سه ر
 نهو شته دا هات و شیواندی ۵ (هر
 وهی حطرم).
 حَطَمَ حَطْمًا: به هو ی نه خو شی یان پیری
 کزو لاواز بوو.
 حَطَمَتِ الدَّابَّةُ: نازه له که توشی سم
 قلیشان بوو.
 أَحْطَمَتِ الْأَرْضُ: زه ویه که وشکه و به رزو
 پالی زور بوو.
 حَطَمَتْ: به مانا (حَطْمَةً) دئ.

أَلْطَمَ: بؤ مطاوعه ی (حَطْمَةً) دئ.
 انْطَمَ النَّاسُ عَلَيْهِ: خه لکه که گه له
 کۆمه کیان له سه ر کرد.
 تَلَطَمَ: بؤ مطاوعه ی (حَطْمَةً) دئ.
 تَلَطَمَتِ الْأَرْضُ: زه ویه که هه لومری به
 هو ی زور وشکیو ونه وهی.
 تَلَطَمَ الْبَيْضُ عَنِ الْفَرَاخِ: هیلکه که پیس
 بوو بیجووی ئی هاته دهر بیجو که
 سه ری له هیلکه جووفا.
 تَلَطَمَ عَلَيْهِ غَيْطًا: ناگره که بلنسه ی
 سه ندو نیله نیله ی کرد.
 الحاطم من السنن: سالی قات و قری و
 گرانی.
 الحاطم من الماء: ناوی خو ش و گوارا.
 الحطام من كل شيء: نه وهی هه لده وهرئ و
 وشکه ل ده بی.
 أَلْطَمَ: دهر دیکه توشی قاجی و لاخ ده بی،
 سمی ده قه لشن و ناتوانی برپوا.
 أَلْطَمَ: شوانی توندو تیزو دلره ق له گه ل
 نازه له کانی دا.
 الحطم من الجبل: دهر به ندی کیو: که سه ری
 کیو که که ی تیکه وهی.
 الحطم: زور خو ریک که تیر نه خوا.
 الحطمة: هه لسانی لافاو.
 الحطمة والحطمة: سالیکی قات و قری و
 گرانی.
 أَلْطَمَ: کوین، به رد شکین، (ك: حَطَمَ).
 أَلْطَمَ: شوانی توندو تیز له گه ل
 نازه له کانی دا.

- أَلْطَمَةُ مِنَ الْأَبْلِ وَالْغَنَمِ: نهو چه یوان و
 نازده لانهن که به قاجه کانیان گیاو
 گه لا وردو خاش ده کمن گیره ی
 ده کمن و ده یخون ۵ ناگری زورو
 بلایسه دار.
- الْطَمِيَّةُ مِنَ الدَّرَجِ: زری پته وو پان و
 پور که شمشیر بشکینن.
- الْطَمِيمُ: نهو پوش و په لاشه یه که سالی
 به سهردا دپته وه و وشک وورد بووه ۵
 بینایه که له به رده م میزاب دا
 له دهره وهی که عبه.
- حَطَّ الشَّيْءُ حَطًّا: به توندی جولاندى.
 إِنْ حَطَّطِي: بای کرد.
- الْحَطَا: نه سپی گه وره.
- الْحَطْرَاءُ مِنَ الْغَنَمِ: نازده لی سوور.
- حَطَبٌ حَطْبًا: گوشتی گرت و قه نه و بوو
 جهسته ی پر بووه.
- الْحُطْبُ مِنَ الرِّجَالِ: کورته بالاو ورگ زل ۵
 ره وشت زبرو توندو تیزو بی
 چلیکه دانه ۵ پیایو سروشت وشک و
 به خیل و رژدو چروک.
- الْحُطْبُ: به مانا (الْحُطْبُ) دئ.
- حَطَّرَ الرَّجُلُ حَطْرًا وَحَطَّارًا: پیاوه که ناماده
 باشی خو ی وهرگرت شوینی بو
 نازده لانه کانن بنیات نا بو نه وهی تییدا
 بجه ویننه وه له سهرماو گهرما
 بهار زین.
- حَفَّرَ عَلَيْهِ: ده ست بهستی کردو
 قورومتینه ی له سهر داناو نه بهیشت
 بهیستی خو ی مدس و دناو بهیشت
- حَفَرَ الشَّيْءُ: شته که ی لی قه دهغه کرد ۵
 بو خوی دا ناو تایبه تی کرد.
- حَفَرَ الْمَاشِيَةَ: نازده لانه که ی بهند کرد، له ناو
 گه وره که نه بهیشت برپواته دهره وه.
- حَفَرَ الشَّيْءَ عَلَى فَلَانٍ: که وته نیوان
 فلان و شته که وه.
- أَحْفَرَ: زورو شوینی چه وانه وهی بو
 که سانی دیکه دروست ده کرد.
- حَفَّرَ: زیاده روی کرد له دابین کردنی
 شوینی چه وانه وه بو غهیری خوی.
- أَحْفَرُ: شوینی چه وانه وهی بو خوی
 بنیات نا.
- أَحْفَرُ بَكَا: په نای برد بو فلان شت تا
 خوی تییدا بهار زین.
- أَحْفَرُ: حقل ۵ ده گوتری: (وقع في الحفر
 الرطب) که وته ناو گوبه نندیکه وه
 ناتوانی له گه لی دهر به ری.
- الْحِفَارُ: همر شتیک بکه وپته نیوان دوو
 شته وه، بهر زین و شورای باخ ۵ زهوی
 شورا بو کراو.
- الحفلة: ته ویله و ناغله و گه وره ۵
 مشتاخ خورما.
- حفلة القنس: به ههشت.
- للحفار: میشتیکی رهنک سه وزه
 ده گه زئ.
- حَفَّ حَفًّا: شانسی باشی هه بوو ده گوتری:
 (هو محظوظ وحظيظ).
- أَحَفَّ: به مانا (حَفَّ) دئ ۵ بی ناتاج بوو
 بهیوستی نه ما.

الْحَظُّ: به‌ش و بار ۵ به‌خت و شانس، (ك):
 حظوظ واحاظ)
 الْحَظِي: به خت دار.
 حَظْلٌ فُلَانٌ حَظْلَانًا: له‌بهر نازار يان له‌بهر رِقو
 كينه قاجي نه‌بوو بپروا، واته: له رفا يا
 له‌بهر نازار قاجي عمرزي نه‌ده‌گرت.
 حَظْلٌ فُلَانًا حَظْلًا: مه‌نعى فُلَانِي كردو
 نه‌ميه‌نشت به نامانجي خَوِي بگا.
 حَظْلٌ عَلَيْهِ: تمنگي پي هه‌لچني.
 حَظْلٌ فُلَانٌ حَظْلًا: فُلَانٌ رَزْدو چِرُوك بوو ۵
 له رُويشتن دا هه‌نگاي كورتي نا
 له‌رفا و له‌بهر نازار نه‌ميتواني
 به‌رِيك و پِيكي بپروا.
 حَظْلٌ الْبَعِيرُ: حوشره‌كه زُور گيا كاله‌كه
 مارانه خواردو پي نه‌خوش كه‌وت.
 حَظِلَتِ النَّمْلَةُ: پَرُزي دار خورماكه
 هه‌لپروكاو بي كه‌ك بوو (فهر حَظِلٌ
 وهي حَظِلَةٌ).
 احْظِلِ الْمَكَانَ: شوينه كه كاله‌كه مارانه‌ي
 زُور بوو.
 حَظًا فُلَانٌ حَظْرًا: فُلَانِكِس كه‌ميك رُويشت.
 حَظِي عِنْدَ النَّاسِ حَظْرَةً: لاي خه‌لكي پَرُزي
 په‌يدا كردو به چاوِيكي پَرُزه‌وه بُوِي
 ده‌روان و خوشيان ده‌وي.
 حَظِي بِالرِّزْقِ: هه‌ندئ له‌رزق و پَرُزي
 ده‌ست كه‌وت.
 احْظَا: پله‌و پايه‌ي به‌رز كرده‌وه و له
 خَوِي نَزِيك كرده‌وه.
 احْظَا بِكَذَا: بپاوه‌تي له‌گه‌ل كرد به‌وه‌ي

نه‌وه‌ي بُوِي نه‌نجام دا.
 احْظِي فُلَانًا عَلَى فُلَانٍ: فُلَانِكِه‌سي به‌سه‌ر
 فُلَانِكِه‌س دا پاساو دايه‌وه زياتر روي
 دا به نه‌و يان و نه‌وي تَري
 فه‌راموَش كرد.
 احْظِي: پله‌و پايه‌ي به‌رزبووه.
 الحِظَّةُ: پله‌و پايه‌و رِيَز ۵ به‌شه رزق و
 پَرُزي.
 الحِظْرَةُ: نه‌و تيره به به‌رو شان و
 شفره‌ي نه‌بن.
 الحِظْرَةُ وَالْحِظْرَةُ: تير و كه‌وانِيكي بچوكه به
 نه‌ندازه‌ي باسكي ناده‌ميزاد مندا ل
 به‌كاري ده‌هِيَنَن بُوِي فَيَر بووني
 تفه‌نگ و تير هاويشتن.
 الحِظْرَةُ - الحِظْرَةُ: به‌مانا (الْحِظَّةُ) دئ.
 احْظِيًا: رُويشتني له‌سه‌ره خَو.
 الحِظِيَّةُ - الحِظِيَّةُ: نه‌و نافرته‌به له هي
 تر خَوشه‌ويست تَري.
 حَفٌّ حَفٌّ: ده‌نگِيكه مَريشكي پي
 ده‌رده‌كِرِي.
 حَفًّا حَفًّا: گولله‌ي پِيوه ناو خستي،
 سه‌ره‌نَگِرِي كرد.
 حَفًّا به الْأَرْضِ: له‌سه‌ر زه‌وي ته‌ختي كرد.
 احْتَفًّا احْتَفًّا: له‌ره‌گ و ريشه‌وه هه‌لئ كِيْشا.
 احْتَفًّا: گيا به‌ره‌دايه ۵ روه‌كِيكه گه‌لاكاني
 پانن له پَرُزگاري كُون دا بُوِي نووسين
 به‌كار هاتووه.
 حَفَحَفَ: ده‌نگي لِيوه هات.
 حَفَحَفَ الرَّجُلُ: بپاوه‌كه گوزمه‌راني ته‌نگ
 بوو.

حَقَرَ الشَّيْءَ: چالیشکی له‌شته‌که کرد،
قه‌واره‌یه‌کی تی خست.

حَقَرَ الْمَرْضَ وَخَوَّهَ فَلَانًا: نه‌خوشی فلانی
لاوازی کرد.

أَحْقَرَ فَلَانٌ: فلان‌کس نیشی له چاله‌که
دا کرد به‌پاچ و قوئنگ.

أَحْقَرَ الصَّبِيَّ وَالْغِيَّانَ: مندا‌له‌که ددانی
حه‌وت س‌الهی کسه‌وتن ه

گیانله‌به‌ره‌که شیلهی فری دان.

أَحْقَرَ فَلَانًا الشَّيْءَ: پارمه‌تی فلان‌کس
دا بۆ هه‌ل‌گوئینی شته‌که.

حَاقَرُ: زنده‌ره‌وی کرد له هه‌ل‌گه‌ندن دا
ده‌ل‌ی جرحه چۆته ژیر زه‌وی.

أَحْقَرُ بَكْذَا: به‌وشته زه‌وی هه‌ل‌گوئی.

أَحْقَرَ عَنِ الشَّيْءِ: به‌مانا (حَقَرَ) دئ.

أَحْقَرَ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی هه‌ل‌گوئی.

تَحَقَّرَ السَّيْلُ: لافاوه‌که زه‌وی دا دری.

تَحَقَّرَ الْبَيْرُ: بیر‌که نه‌ملاو نه‌ولای دا
خوران و له‌سه‌ره‌وه بۆ خواره‌وه

دیواره‌کانی (قه‌راخه‌کانی) دا روخان.

اسْتَحْقَرَ النَّهْرُ وَخَرَّ: وه‌ختی نه‌وه هاتووه
جۆگاکه لئ بدرئ قول بکری.

الْحَافِرُ مِنَ الدَّوَابِّ: سمی نازه‌ل و لاخ ه بۆ
ناشیرین کردن جاری واده‌بی

به‌هاچی ناده‌میزادیش ده‌گوترئ سم،

ده‌گوترئ: (وقع الحافر علی الحافر)

بۆ دهر‌بهرین نه‌وه‌ی که دوشته

یه‌کیان گرت، هاوکات بوون ه هه‌روا

ده‌گوترئ: (فَلَانٌ يَمْلِكُ الْخَفَّ

حَقَدَ الرَّجُلُ وَخَوَّهَ حَقْدَانًا: پیاوه‌که په‌له‌ی
کرد له‌کاره‌که داو زو رایبه‌پراند.

حَقَدَ فَلَانًا حَقْدًا: پارمه‌تی داو ویستی
خزمه‌تی بکا.

أَخَفَدَ الرَّجُلُ: پیاوه‌که په‌له‌ی کرد.

أَخَفَدَ فَلَانًا: خزمه‌تکاریشکی پیش‌ک‌ش به
فلان کرد.

أَخَفَدَ الدَّابَّةَ: ولاغه‌که‌ی تاودا بۆ خیرا
پویشتن و هه‌نگاونانی خیرا.

أَحْقَفَدَ: به‌مانا (حَقَدَ) دئ ه ده‌گوترئ:
(سيف محفد) شم‌شیریشکی برنده‌یه.

الْحَافِدُ: پارمه‌تیدمر ه خزمه‌تچی ه کوری
کوپ، کوری کچ واته: مندالی مندال،

(ك: حَقْدَةٌ، حَقْدٌ وَاحِفَاد)

أَلْحَقَفَدَ: کۆی وشه‌ی (الْحَافِد) ه.

الغفيد: کوری کوپ، کوری کچ.

حَقَرَتْ أَسْنَانُهُ حَقْرًا: ددانی خراب بوون
بنکیان کرم‌ول بوو، ده‌گوترئ:

(حَقَرُ لِرْه) ددانی هه‌موو خوران

هه‌له‌ورین.

حَقَرَ عَنِ الشَّيْءِ: له‌ناو زه‌ویه‌یه‌که ده‌ستی کرد
به‌هه‌ل‌گوئین و به‌دوا داچون و پشکنین

بۆ نه‌وه‌ی شته‌که بدوژنه‌وه ده‌ری
بیئنی ه ده‌گوترئ: (حَقَرَ عَنِ الْكَنْزِ

وَالْأَثَرِ) هه‌ل‌گوئین و پشکنینی ده‌ست

بی کرد به دو گه‌نج و خه‌زینه‌و شتی

کونینه دا گه‌را.

حَقَرَ لِرْی فَلَانٌ: دهر‌باره‌ی فلان‌کس
توژینه‌وه‌ی نه‌نجام دا بزانئ

پیاویشکی چۆنه‌و جبه.

والخاضر) فلانكەس دەولەمەندە لە
هەموو شتێك شتی هەیە.

الحافرة: مێینهی (الحافر) ە زەوی
هەلگەندراو ە رێبازی خۆی ە
دەگوتری: (رجع الى حافرتيه) ە
دروستبوونی بەگەمجار، قورئان
دەفەرموی: ﴿يَقْرَأُونَ أَنَا لَمَرْدُودُونَ
فِي الْحَالِقَةِ﴾.

الحفارة: پێشەیی هەلگۆلێن.

الحفَر: ئەو شتە جال کرابێ ە بیرێک زیاد
لە ئەندازەیی خۆی پان کرابێ ە گلی
هەلگەندراو ە کزی و لاوازی ە
زەردپیەکە دەگەوێتە سەر ددان ە پان
کەس کردنی بنکی ددانە ئەو توێکە
سپی یە بەبنکی ددانەوهیە.

الحفراء: قوێنگ و پاچ و شتی لەو جۆرە ە
درەختێکە لق و پۆپ و چۆلی هەیە
گۆلێکی سپی هەیە لە خاکی توندا
نەبێ ناپوێ جەزی بەجەقەن و
رەقەنە.

الحفر: جال.

الحفار: کەسێکە پێشەیی زەوی جال
کردن بێ، بەزۆری بۆ گۆڕ هەلگەن
بەگاردێ ە هەروا بەوگەسە
دەگوتری: دار هەلگەوێ بۆ کورسی
و تابلۆ ە جۆرە قالونچەپەکە شاخی
هەن زەوی بێ هەلگەوێ.

الحفارة: نامێرێکە بەزەوی دا دەپرواتە
خوار بەکاری دەهێنن بۆ دۆزینەوهی
نەوت و شتی وا.

الحفِر: بیرێکە زیاد لە ئەندازە پان
کرابێ ە گۆڕ.

الحفيرة: بەمانا (الحفیر) دێ ە هەروا بەو
نامێرەش دەگوتری کە بەکاری
دەهێنن بۆ دۆزینەوهی ئاشار.

الحفائر من الرجال: کەسێکە هیچی
نەبێ.

الحفائر: بێل و خاکەناز ە هەروا
هەرشتێک زەوی بێ هەلگۆلێن.

حَفَرٌ حَفْرًا: لەدواوە پالێ پێوە نا، جا بە
هاوێشتن پان بە پوێشتن و رادان ە
دەگوتری: (حَفَرَتِ الْقُوسُ السُّهُمَ)
(والليل يحفر النهار) (حَفَرُوا عَلَيْهِمُ
الْخَيْلَ وَالرَّكَابَ).

حَفَرٌ فَلَانًا بِالرَّمْحِ: لە فلانکەسی دا بەرمب،
(هو حافر وهي حافرة).

حافراً: لێی نزیک کەوتەوهو ئەژۆوی بە
ئەژۆوونا.

تَحَفَّرَ فِي جَلَسَتِهِ: لە دانێشتنەکە دا ملی
خۆی قیت کردبوهو ترسیکی
هەبوو، دلتیا نەبوو ە خۆی و ێک
دەهێناوهو خۆی خپ دەکردهو ە
لە پوێشتن بەخیرا پی پوێی.خۆی
بۆ کارەکە ئامادە کرد.

احْفَظْ: بەمانا (حَفَظَ) دێ.

الحَفَاز: لە زانستی ئیحيادا بە مادەپەک
دەگوتری زۆر کاریگەر بێ بۆ
تەفاعول کردن بەبێ ئەوهی لە
کۆتایی دا خۆی کاریگەری ئەو
تەفاعولە پێوە بێ.

الحارم) نهو خوډه پاريزئ له شته
پاساغه كان و توخنيان ناكه وئ ٥ (هر
ذر محافظه و حفاظ) نهو مهردو
كه ساپه تي خوئ ده پاريزئ.
حَفَظَ الْعِلْمَ وَالْكَلامَ: وای ئی كرد
زانسته كه له بهر بكاو قسه كان له
دلی خوئ دا جی بكاو وهو له بیری
نه چنه وه.

اَحْتَفَظَ: بۆ مطاوعه ی (أَحْفَظُ) دئ.
اَحْتَفَظَ الشَّيْءَ لِنَفْسِهِ: رشته كه ی تاپهت
كرد به خوډه وه.
تَحَفَّظَ عَنِ الشَّيْءِ: ومنه: خوئ له شته كه
پاراست.

تَحَفَّظَ بِالشَّيْءِ: گرنگی به شته كه دا.
تَحَفَّظَ الْكِتَابَ: ماوه و زمه ی زوړی
خه رج كرد بۆ نهو ی بهش دوا
بهش كتیبه كه له بهر بكا.
تَحَفَّظَ عَلَيْهِ: پاراستی.

تَحَفَّظَ فِي قَوْلِهِ أَوْ رَأْيِهِ: قسه كه ی
به ره های نه كرد رایه كه ی خوئ
به ره های دهر نه پری.
اسْتَحَفَّظَ الشَّيْءَ: داوی ئی كرد نهو شته
پاريزگاری بكا.

اسْتَحَفَّظَ لَهُ: كردي به نه میندار
به سه ری وهو به نه مانهت لای دانا.
الْحَافِظُ: حهرس و چاودېر ٥ ده گوتري:
(هو حافظ العين) نهو خه و ی نایه و
خه و توخن چاوی ناكه وئ ٥ ههروه
به مانای ړنگای راست و ناشكرا دئ ٥
به كه سپن كېش دو گوتري قورنایان

له بهر بی، یان ژماره یه کی زوړی له
فه رمو و ده كانی پیغه مبه ر له بهر بی،
(ك: حَفَظَ وَحَفَظَةً).

الحَافِظَةُ: هیزو توانایه كه ناده میزاد
ده توانی به هوی ه وه نهو ی هیزی
وه می دهر کی ده كا له معانی نهو
له بهر ی بكاو کاتی پیویست به سه ر
رو بهر ی میشکی دا بینه وه، پیشی
ده گوتري (الذاكرة) ٥ هه روا ناوه بۆ
زه رفیک بۆ جانتایه ك په ره كاغه زو
به لگه نامه و شتی له و جوړه ی تیډا
هه لده گری.

الحِفَافُ: دا كو ټكي كردن له مه حره و
ناموس و بهر گری كردن له نیشتمان
له کاتی شهرو هه رادا ٥ پابه ندبوون
به واده و به لینه وه.

الحِفَظَةُ: رق هه لسان ٥ خاوه ن غیرت و
پیاوړتی و ناموس و شه رف بۆ
نافرمتی خزم و عه شیره تی.

الحَفِيفُ: ناو ټكه له ناوه جوانه كانی خودا
٥ نه میندارو كار به ده ستی ده ستپاك ٥
قورنای ده فه رموی: ﴿قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى
خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْهَا﴾.

الحَفِيفَةُ: رق و توپه ی ٥ ده مار گری ٥
ترس و خو پاريزی ٥ نوشته و دوعا
كه به مندال دا ده گری، (ك:
حفاظ) ٥ (أهل الحفاظ) به و
كه سانه ده گوتري كه بهر گری له
ناموس و شه رفی خوډان ده كن.

الحَفَافُ: پاريزگار، نهو كه سه ی

کاروباری شارِیک یا چهند شارِیک
 بهرپوه دهباء، نهو ولاتهی پارِیزگاری
 کاروباره‌کانی بهرپوه دهباء پئی
 ده‌گوتړئ: (اغالظہ - پارِیزگا) هر
 لهم روه‌وه‌په که ده‌گوتړئ: (محافظ
 العاصمة ومحافظ المصرف) هر ودها
 بهو که سایه‌تی و بنه‌مال‌نشه
 ده‌گوتړئ: که پایه‌ندی دابو نه‌ریتی
 کو‌مه‌لایه‌تی و رامیاری خو‌یان دهبین.
 الْمُحْفَظَةُ: کیسه باخه‌ل بؤ پاره، یان
 جاننا بؤ کتیبی قوتا‌بخانه‌و جل و
 بهرگو و شتی لهو جوړه.
 حَفَّتِ الْأَرْضُ حَفْرًا: زه‌وه‌په‌که گیاو گزو
 روه‌کی وشک بوو.

حَفَّ الطَّعَامُ: کښته‌که وشک بوو چه‌ور
 نه‌بوو، ده‌گوتړئ: (حَفَّ عَيْشُهُ):
 ژپانی ته‌نگو کوله مه‌رگی بوو
 زیانیکی زبری رابوارد.
 حَفَّ شَجَرَةٌ أَوْ رَأْسُهُ: موی ریشی یان قزی
 سه‌ری ژاکاو په‌رشو بلاو بوو
 له‌به‌رنه‌وه‌ی روئی ئی نه‌دایوو.
 حَفَّ السَّمْعُ: زو‌ربه‌ی بیستنی له ده‌ست دا.
 حَفَّ الشَّيْءُ حَفِيفًا: ده‌نگیکی ئی هات
 وه‌کوو ده‌نگی بایی بالنده ه یان
 وه‌کوو ده‌نگی بل‌پسه کردنی ناگره
 یان وه‌کوو نهو ده‌نگی که با له
 دره‌خت ددها.

حَفَّ الشَّيْءُ حَفًّا وَحَفَافًا: په‌ده‌وری شته‌که‌دا
 سو‌رپه‌وه ه ده‌گوتړئ: (حَفَّ الشَّيْءُ
 بِالشَّيْءِ): حَفَّ الشَّيْءُ الشَّيْءَ: په‌

چه‌پشدا هاتوو: (حَفَّتِ الْجَنَّةُ بِالْكَارِهِ)
 ده‌گوتړئ: (حَفَّ فَلَانًا): گرنگی به
 فلان داو مه‌دحی کرد ه (حَفَّ الثَّرْبُ)
 قوماشه‌کی چنی.
 حَفَّ شَجَرَةٌ وَخَيْبَةٌ وَشَارِبَةٌ: مووه‌کانی
 چه‌سته‌ی و ریشی و سم‌لی تاشین.
 حَفَّتِ الْمَرْأَةُ وَجْهَهَا: نافره‌ته‌که گه‌نده‌موو
 موی دهمو چاو هه‌لگرتن.
 حَفَّتْهُ الْحَاجَةُ: ناتاجی توش هات.
 أَحَفَّ رَأْسُهُ: ماوه‌په‌کی زور روئی له قزی
 سه‌ری نه‌دا.

أَحَفَّ الْخَيْرَانُ: نازده‌که‌ی رو‌پاند تا
 ده‌نگی رو‌پشت.
 أَحَفَّ الثَّرْبُ: قوماشه‌کی چنی.
 أَحَفَّ فَلَانًا: به‌خرابه باسی فلانکه‌سی
 کرد.

حَفَّ فُلَانٌ: فلانکه‌س مال و سامانی که‌م
 بووه ژپانی زبرو نا خو‌ش بووه
 حَفَّ الْمَرْأَةُ وَجْهَهَا: نافره‌ته‌که زنده‌په‌وی
 کرد له‌ده‌مو چاو هه‌لگرتن و خو
 نارپش کردن دا.

حَفَّ الشَّيْءُ الشَّيْءَ الشَّيْءَ: شته‌که ده‌وره‌ی
 نهو شته‌ی دا ه هر ودها ده‌گوتړئ:
 (حَفَّ الشَّيْءُ الشَّيْءَ).

حَفَّ الثَّرْبُ: قوماشه‌کی چنی.
 أَحَفَّ النَّبْتُ: روه‌که‌کی پارچه پارچه
 کرد.

أَحَفَّ الطَّعَامُ: خواردنه‌کی خوارد.
 أَحَفَّ لِلرَّأْسِ وَجْهَهَا: نافره‌ته‌که داوی له

کهسانی دیکه کرد مووی دهم و
چاوی بۆ هه ئبگرن.
استعَفَ الشَّيْءُ: شتهکهی پارچه پارچه
کرد.

الحَفَانُ: نهو شتهیه دهوری شتیکی تر
بدا؛ قورئان دهفه رموی: ﴿وَرُغْرَى
الْمَلَأِیْکَةَ خَالِیْنَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ﴾.

الحَفَانُ: (حفاف الشیء): نهو شتهیه که
دهورهی شتهکهی داوهو له نامیزی
گرتووه دهگوتری: (فلان اصلح له
حَفَاف) فلانکەس نهصلهعه
بهدهوری روتاوییه کهی سهری دا
موو ههیه.

حَفَانَا الشَّيْءُ: دولای شتهکه ده
دهگوتری: (حفافا الرأس)، (حَفَافَا
الأناء وحَفَافَا الجبل).

حَفَافَا الرمل: کۆتایی لمبه لآن، (ك: أَحِفَة)
دهگوتری: (جاء علی حَفَافِ ذَلِكَ)
له کاتی نهو شته دا هات ده (كان
الطعام حَفَافَا مَا أَكَلُوا قَذْرَةً)
خۆراکه که به نه ندازهی بخۆره کان
بوو نه کهم بوو نه زیاد.

الحَفَالَةُ: نهو توکو قهزیه که له سهرو
ریشی چه ورنه کراو هه ئده وهری ده
باقی ماندهی ئالفی نازه و ولاخ.

أَلْحَفُ: شه پیتهی جولا، (ك: حَفُوف) ده
دهگوتری: (هر حَفُ بِنَفْسِهِ) نهو
پیاوه زۆر گرنگی به خۆی دهداو
زۆر خهریکی رازاندنه وهی خۆیه تی

ه (جاء علی حفه) شوین پری نهوی
هه ئگرت ده یان له کاتی پیگه پشتهی
فلان شت پهیدا بوو.

أَلْحَفُ: پیداو یستی دهگوتری: (رِلَة له علی
حفف) دهگوتری: (طعام حَفِيف) خۆراکیکی
کهم ده (معيشة حفف) ژبانی تهنگو
هه ژاری ده (جاء علی حَفَفِ ذَلِكَ) له کاتی
پیگه پشتهی نهو دا هات.

الحَفَانُ: نهو که سهی دهم و چاو
هه ئده گری، سهرو ریش ده تاشی ده
گۆشتی ژیر چۆله مه.

الحَفَانُ: زینده وهری به کۆله ده تاکه که
(الحفانة) ده خزمه تکار هه روا به
گۆزه و جه رهیه که دهگوتری تا
هه نگلانی پر بووی.

الحَفَةُ: نهوهی له شتیکی تر کرابیته وه ده
مه کوکی چۆلا ده یان نهو دارمه که
جولا تیه دانه کهی له سهر هه ئده کا
ده یان بزوه کهی له سهر هه ئده پیچی ده
بزیه و زه خیره؛ که بی زیادو کهم
بهشی خیزان بکا.

الحَفَةُ: داریکه وه کوو شم شیر جولا به کاری
دینی بۆشه بیته پیوه دان.

الْحَفِيفُ مِنَ النَّبَاتِ وَالْكَلَّا: گیاوو له وه پری
وشک.

الحَفَةُ: که ژاوهیه که گومبه زی نه بی
ئافرهت ده چیته ناویه وه له کاتی که
دا که له سهر پشتهی حوشتره که نهو
که ژاوه قایم کراوه.

الْمَحْفُورُ: كه سِيَكه زِيَانِي زَبِرُو تَهَنگ
 بِي هَه زَارُو نَاتاج بِي.
 حَقْلَ الْمَاءِ وَاللَبَنِ حَفُولًا: نَاوَمَكه، شِيرَهَكه
 كُوبُووه.
 حَقْلَ الدَّمْعِ: فَرَمِيَسَكهَكه زُور بُوون.
 حَقْلَ السَّمَاءِ: نَاسَمَان بَارَانَهَكهِي زُور بَه
 خُوپرَه بُوو.
 حَقْلَ الشَّيْءِ بِالشَّيْءِ: نَهو شَتِه بَهو شَتِه پَر
 بُوو ۵ دَهگوتَرِي: (حَقْلَ الرَّادِي
 بِالسَّيْلِ): شِيُوَهَكه بَه لَافَاوَهَكه پَر بُوو.
 حَقْلَ النَّادِي بِالْقَوْمِ: يَانَهَكه بَه خَه لَكَهَكه
 هَاخَنَدِرَا پَر بُوو.
 حَقْلَ لَبَانِ اللَّبَنِ فِي الضَّرْعِ: فَلَانَكَهَس
 شِيرَهَكهِي لَه گَوَانِي نَاوَه لَهَكه
 كُوكِرْدَهووه ۵ (حَقْلَ الْمَاءِ فِي الْمَكَانِ)
 نَاوَهَكهِي لَهو شُوپِنَه دَا كُوكِرْدَهووه.
 حَقْلَ الشَّيْءِ وَالْأَمْرِ وَبِه: گَرَنگِي بَه
 شَتِهَكه دَا.
 حَقْلَ اللَّبَنِ فِي الضَّرْعِ وَالْمَاءِ فِي الْمَكَانِ: بَه
 مَا نَا (حَفْلَة) دِي.
 حَقْلَ النَّاقَةِ: حَوْشَرَهَكهِي چَهَند پَرُوژِيَك نَه
 دُوشِي بُو نَهووهي شِيرَهَكه لَه
 گَوَانَه كَانِي دَا كُوبِيَتَهووه.
 حَقْلَ الشَّيْءِ: شَتِهَكهِي دَه رَخَسَت
 جَوَانِيَه كَانِي نَاشَكِرَا كَرْدَن.
 حَقْلَ الْجَارِيَةِ: كَهَنِيَزَهَكهِي رَا زَانْدَهووه.
 اخْتَفَلَ الشَّيْءُ: شَتِهَكه كُوبُووهووه ۵
 دَهگوتَرِي: (اخْتَفَلَ الْقَوْمُ فِي الْمَكَانِ):
 خَه لَكَهَكه لَهو شُوپِنَه كُوبُونَهووه.

الطَّرِيقُ) پَرِيگَاكَه رُون بُوو.
 اخْتَفَلَتِ الْمَرْأَةُ: نَافَرَهَتَهَكه خُوِي پَرَا زَانْدَهووه
 خُوِي نَارَايش دَا.
 اخْتَفَلَ بِالْأَمْرِ: گَرَنگِي بَه كَارَهَكه دَا.
 اخْتَفَلَ بِلَانٍ: پَرِي زِي فَلَانَكَه سِي گَرَتُو
 گَرَنگِي پَر دَا.
 تَفَلَّ السَّجْلُ: دَانِيَشَتَوَانِي نَه نَجُومَه نَهَكه
 زُور بُوون.
 تَحَفَلَتِ الْمَرْأَةُ: نَافَرَهَتَهَكه خُوِي جَوَان كَرْد.
 الْحَالَةُ: بَارَه لَكِرِيَكِي دَرِيَزَه بَه گَا زُو
 بَه نَزِين دَه رَوَا.
 الْحَفْلُ: كُومَه لِي زُور گَرْدِيُووهووه ۵
 دَهگوتَرِي: (عِنْدَه حَفْلٍ مِنَ النَّاسِ)
 فَلَانَكَه س كُومَه لِيَكِي زُورِي خَه لَك
 لَايَه.
 اخْفَلَتْ: جَوَانِي، رَا زَانْدَنَهووه ۵ نَاهَهَنگ
 گِيَرَان، بَه خِيَر هَاتَن ۵ دَهگوتَرِي:
 (أَقَامَ لَه حَفْلَه اسْتِقْبَالِ): نَاهَهَنگِي
 پِيَشَوَازِي كَرْدَنِي بُو گِيَرَا ۵ زِي دَه رَهوِي
 لَه كَارِيَك دَاو گَرَنگِي پِي دَانِي ۵
 دَهگوتَرِي: (أَخَذَ لِلْأَمْرِ حَفْلَتَه) بَه
 جِي دِي كَهوَتَه وَيَزَهِي نَه نَجَامَدَانِي
 كَارَهَكه ۵ دَهگوتَرِي: (جَاوَرَا بِحَفْلَتِهِمْ)
 هَاتَن بَه كُومَه لَو هَه مَوَانِي هَاتَن.
 الْخَفِيلُ: زُور ۵ دَهگوتَرِي: (جَمْعُ حَفِيلِ)
 كُومَه لِيَكِي زُورَن.
 الْمُخْتَفَلُ: شُوپِنِي نَاهَهَنگ گِيَرَان وَ
 كُوبُونَهووه.
 غُتِفَلَ الشَّيْءُ: زُورِيَهِي شَتِهَكه.

الْمَحْفِلُ: شوینى كۆبۈنۈنە ۋە ئەنجۈمەن،
(ك: محافل).

حَفَنَ الشَّيْءَ حَفْنًا: بەبەرى دەستى گرتى،
يان بە ھەردو بەرى دەستى و
بەنچەكانى پېكەو نوساندبوون
شتەكەى ھەنگرت ۋە دەگوترى:
(حَفَنَ لَمْ) ھەربەكەيان لويچىكى
پىندان.

حَفَنَ لِفُلَانٍ حَفْنًا: كە مىكى لەو شتەدا
بەفلان كەس.

حَفَنَ: بەھەردو دەستى شتەكەى بادا ۋە
(حَفَنَ الدَّقِيقَ وَحَفَنَ الزَّابَ) ۋە بە
ھەردو دەستى ئاردەكەى رادا ۋە
بەھەردو دەستى گلەكەى پامالى.
حَفَنَ الْمَاءَ عَلَى رَأْسِهِ: بە مست ئاوى گرد
بەسەرى خۇى دا.

حَفِنَ حَفْنًا: كە پۇشت قاجى وەرسوپاند
ۋەكوو ئەوۋى گلىان پى ھەنگەنى.
اِحْتَفَنَ مِنَ الشَّيْءِ: زۆرى لەو شتەگرد،
ھەنگرت، خوارد...

اِحْتَفَنَ الشَّيْءَ: بۇ خۇى ھەنگرت،
تاپبەتى گرد بەخۇپەو.
اِحْتَفَنَ الشَّجَرَةَ: درەختەكەى لە پېشەو
ھەنگەند.

اِحْتَفَنَ فُلَانًا: دەستى خستە ژىر
رەفچىكەو ھەوۋى دا.
الْحَفْنَةُ وَالْحَفْنَةُ: لويچىك يان مستىك
لەھەر شتىك پى ۋە چان، مولكە،
(ك: حَفْن).

حفا و حفا به: رېزى گرت ۋە (حفا فلاناً):

بەخشى پى دا.

حفا شاربە: سىلى زۆر كورت كردهو.

حَفِي حَفًا: بە پىخواسى بەبى ئەوۋى
نەل با خوفى لەپىدا پى پۇشت
ۋە دەگوترى: (حَفِيَتْ قَدْمُهُ، وَحَفِيَّ مِنْ
لَعْلِهِ) ۋە (هو حافى)، (ك: حَفَاً) ۋە (هي
حافية)، (ك: حوافى).

حَفِيَتْ الْقَدَمُ وَالْخَفَّ وَالْحَاضِرُ: پىستى
قاجى بەرە قاجى بەرەسى لەبەر
زۆر لەسەر پۇشت تەنك بوو.

حَفِيَّ فُلَانٍ حَفَاً: ئاھەنگى خۇشى بۇ
فلانكەس گىپرا.

حَفِيَّ إِلَهٍ فِي الْوَصِيَّةِ: لەو سىيەتنامەكەى
دا زىاد لەبەشى خۇى بۇ ديارى گرد.
أَحْفَى فُلَانٌ: فلانكەس بەرى سى
نازەلەكەى تەنك بوو بە ھۇى زۆر
لەسەر پۇشتەو.

أَحْفَى الشَّيْءَ: شتەكەى رېشە كىش گرد
ۋە دەگوترى: (أَحْفَى النَّبَاتِ):
گىپەكەى ھەنگەند (أَحْفَى شاربە)
سىلى زۆر كورت كردهو ۋە

أَحْفَى فُلَانًا: فلانكەسى وا ئى گرد نە
خوفى ھەبى نەنەل ۋە زۆرى
پرسىيار ئى گردو ماندوى گرد ۋە
دەگوترى: (أَحْفَى السَّوَالِ وَأَحْفَى
الْكَلَامِ) پرسىيارەكەى زۆر دوبارەو
سىيارە كردهو ۋە قسەى درىز
كردهو ۋە گوتىەو.

حافا: كىشەى لەگەن كردهو كەوتە

نېزاعەو لەگەلى.

إِخْتَفَى: به پیځواسی پړوی ۵ (اِخْتَفَى
فلاناً وبه) ښههنگی بۇ فلان گيږا.

إِخْتَفَى الشَّيْءُ: شتهكهی له پړه گه وه
دهر كښا، هه ئی كه ند ۵ ده گوتړئ:
(اِخْتَفَى النَّبْتُ وَاجْتَفَى الشَّجَرُ).

تَعَفَّى بِفُلَانٍ: ښههنگی بۇ فلانكس گيږا.
تَعَفَّى إِلَيْهِ فِي الرُّصِيَّةِ: له وه سپتنامه كهی
دا به شي زوری بۇ دانا.

اسْتَحْفَى عَنِ الشَّيْءِ: زید پړه وی کرد له
زانینی هه وال دهر باره ی شتهكه
زوری هه ول بۇ دا.

أَلْحَفَا: پړوشتن به بی نعملو به بی خوف
واته: به پیځواسی ۵ ته نك بوونی
به ری قاجه یان به ری سمه یان هی
خوفه له بهر زور له سمر پړوشتن.

الْحَائِي: نهو كه سه ی زید پړه وی بكا له
ریشه كښ كړدن شتيك دا ۵
پیځواس ۵ هیچی له بی دا نه بی.

الْحَفِي: زاناو ليكوله روه ۵ به لوظفو
خاوهن به زه بی ۵ قورثان دمفه رموی:
﴿إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا﴾، (ك: حَفَاءً).

حَقَّبَ الْحَقِيبَةَ وَلَحَرَهَا: جانتاكه یان شتی لهو
جوره ی هه لگرت.

حَقَّبَ الشَّيْءَ حَقْبًا: شتهكه گری خوارد
دوا كه وت ۵ ده گوتړئ: (حَقَّبَ السَّمَاءَ
وَحَقَّبَ الْمَطَرَ) هه روا ده گوتړئ:
(حَقَّبَ الْعَامَ): سالهكه بی بارانی بوو
بارانی تیدا نه باری.

حَقَّبَ عَطَاءَ فُلَانٍ: به خششی فلان دواكه وت.

دواكه وت.

حَقَّبَ الْمَعْدُنُ: كانهكه هیچی تیدا نه بوو.

حَقَّبَ الْحِيرَانُ: حه پوانه كه میزی گرا
میزی بۇ ناكړئ ۵ (هو أَحَقَبَ وَهِيَ
حَقْبَاءُ)، (ك: حَقَّبَ).

أَحَقَّبَ الْبَعِيرُ: تهنگه ی باره كه ی توند
كرد.

أَحَقَّبَ الرَّجُلُ أَوْ الْمَزَادَ وَالْمَتَاعَ: له دوا خویه وه
پیاوړه كه ی سواړی ولاخ كرد ۵ تیښوو
كالاهه ی خسته پاشكوی خویه وه.

أَحْتَقَّبَ الشَّيْءَ: شتهكه ی خسته پاشكوی
خوی ۵ ده گوتړئ: (أَحْتَقَّبَ شَرًّا أَوْ
خَيْرًا) خراپه یان چاكه ی كړده پاشكوو
تیښوو بۇ خوی.

أَحْتَقَّبَ الْأَثَمَ: تاوانی نه نجام دا.

اسْتَحَقَّبَ الشَّيْءَ: به مانا (أَحْتَقَّبَهُ) دئ.

الْأَحْقَبُ: كه ره كښوی نه گهر بهر ورگی
په ئه ی سپی تیدا بن.

الْحَاقِبُ: نهوه ی پیسای بۇ نه كړئ،
قهه بزبی.

الْحِقَابُ: نهو سپیهه تیه په كه له بنکی
نینوك دا دپاره ۵ شتيكه ښافرت
له ناو قه دی خوی دمه ستی خشلو
شتی وای پیوه هه لنده واسی.

الْحَقَبُ: نهو حه بله په كه كورتانی ولاخی بی
له ولواخه كه قايم دكړئ حه بلیكه سمریكی
له كورتانه كه به ستره وه به سرنگی
ولاخه كه دا دپه پنی له هم دپو له قولفی
كورتانه كه ی قايم ده كه ی ۵ حه بلیكه
چاښاو حه قیبه ی بی دمه سترئ.

الْحُقْبُ وَالْحُقْبُ: زهمانی دورو دریژ هه شتا
سال و زیاتر قورئان دمه رموی: ﴿لَا
أَبْرَحَ حَتَّىٰ أُلَاقَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ
أَمْضِيَ حُقُبًا﴾، یان دمه رموی:
﴿لَا يَبِينُ لِيهَا أَحْقَابًا﴾.

الْحُقْبَةُ مِنَ الدَّهْرِ: ماوهیهکی دیاری
نه کراو ۵ یان سالتیکه، (ک: حِقْب
و حُقُوبٌ).

الْخَلِيبَةُ: جانتا: صندوق نهو شتهی
پیداویستی و تیشووی تیده کړی ۵
هه رشتیک له کاروان دا پیداویستی
قه تارچی و ریبوارانی تیدا هه لگیری.
حَقَّدَ عَلَيْهِ حَقْدًا وَحَقْدًا: له دلی خوئی دا
رقی لی بوو قارو کینی لی خوارده وه ۵
چاومروان بوو هه لی بوو هه لکه وئی و
داخی دلی خوئی پی بریژی ۵ (هو
حَاقَدٌ)، (ک: حَقْدَةٌ)، (وهی حَقَرْدٌ)،
(ک: حُقْدٌ).

حَقَّدَ الْمَطَرُ وَالسَّمَاءُ حَقْدًا: باران نه باری
ناسمان بارانی نه باراند.

حَقَّدَ الْمَغْدِنُ: کانهکه هیچی لی پهیدا نه بوو.
أَحَقَّدَ فُلَانٌ: هه ولی دا له کانهکه دا شتیک
بدوزیته وه هیچی دهست نه کهوت.
أَحَقَّدَ فُلَانًا: فلانکه سی والی کرد له دل دا
کین و رق هه لگیری.

تَاقَدَرَا: نهو کومه له هه ریه که یان رقی
له وی تر یانه.

إِحْتَقَدَ الْمَغْدِنُ وَالْمَطَرُ: به مانا (حَقْدٌ) دی.
إِحْتَقَدَ فُلَانٌ عَلَى فُلَانٍ: به مانا (حَقْدٌ) دی.

تَحَقَّدَ عَلَيْهِ: به مانا (حَقْدٌ) دی.

الْحَقْدُ: رقی و کین له دل دا په زمه نده
کردن و چاومروان کردنی
هه لکه و تنی هه لی بوو توله کردنه وه.
الْحَقِيدَةُ: به مانا (الْحَقْدُ) دی، (ک: حِقَادُ).
حَقَّرَ حَقْرًا وَحَقَارَةً: زه لیل بوو حه یای چوو.
أَحَقَّرَ: به مانا (حَقْرَةٌ) دی.

تَحَاقَّرَ: خوئی به بچوک ناساندو نیشان دا.
إِحْتَقَّرَ: به مانا (حَقْرَةٌ) دی.
اسْتَحَقَّرَ: به مانا (إِحْتَقَرٌ) دی.
أَلْمَحَقَّرَ: نهو شتهی داوای سوکایه تی
ده کاو بانگه شهی بوو ده کا.

أَلْمَحَقَّرَاتُ: شتی بچوک و بی نمود.
حَقَّقَ حَقًّا: جهسته سوک و گورج و گول
بوو، زوری جه و جول کرد.
أَلْحَقَّقَةُ: نافرتهی کورته بالا، جهسته
بچوکی فیژه فیژکه ر.

حَقَّفَ الشَّيْءُ حَقْرًا: شتهکه له خواری و
تیک باهه لداوای دا به رده وام بوو.
حَقَّفَ الْحِوَانُ: نازه لکه له ناو لبه لان دا
پالکهوت ۵ خوئی کوم کرده وه و پشته
خوارو دهر په پیو.

أَحَقَّرَفَ الشَّيْءُ: شتهکه که وانه بی
بووه وه ۵ (إِحَقَّرَفَ الظُّهْرُ) پشته
چومایه وه (إِحَقَّرَفَ الْمَالُ) مانگ
که وانه بی بوو.

أَلْمَحَقَّرَفُ: نهو که سه په واز له خواردن و
خوارنده وه دینن مان ده گری.

حَقُّ الْأَمْرِ حَقًّا وَحَقَّةً: چه سپاو کاره که جی

فلانكس لهسهر شتی بچوك و بی
نرخ کیشه دهکا.

حَقَّقَ الْأَمْرَ: کاری چهسپاندو بهراستی
گیرا ۵ دهگوتری: (حَقَّقَ الظَّنَّ) و
(حَقَّقَ الْقَوْلَ وَالْقَضِيَّةَ)

حَقَّقَ الشَّيْءَ وَالْأَمْرَ: شتهکه‌ی پتهو کردو
باشباش قایمی کرد.

حَقَّقَ الشُّبَّ: قوماشهکه‌ی باش چنیو
چاک پتهوی کرد.

حَقَّقَ مَعَ فُلَانٍ فِي قَضِيَّةٍ: قسهکانی ئی
وهرگرتو نووسینی

أَحَقَّقَ الرَّجُلَانِ: نهو دوو بیاوه کیشه‌یان
تی کهوتو ههریه‌که‌یان نییدیعی
نهو‌ی کرد که حقه به نهوه.

أَحَقَّقَ الْأَمْرَ وَالشَّيْءَ: کارهکه‌ی پتهو کرد
بناوانی شتهکه‌ی شیلا.

أَحَقَّقَ الطَّعْنَ: زهبریکی کوشنده‌ی ئی دا
خهنجهریکی وهشاندو کاریگه‌ربوو.

أَحَقَّقَ الصَّيْدَ: تفهنگیکی چاکی
به‌نیجیره‌که‌وه ناو کوشتی.

انْحَقَّتِ الْعُقْدَةُ: گریه‌که چاک توند بوو.
تَحَقَّأً: کیشه‌یان تیکه‌وتو ههریه‌که‌یان

لافی نهو‌ی ئی دا مافی خوراوهو
حقه به‌نهوه.

تَحَقَّقَ الْأَمْرَ: کارهکه بهراست گه‌پاو روی دا.
تَحَقَّقَ الْأَمْرَ: کرؤکی کارهکه‌ی زانی و

لَبَّى حَالِي بُوو.
أَسْتَحَقُّ الشَّيْءَ وَالْأَمْرَ: شتهکه‌ی به

پیویست زانیو کارهکه‌ی به واجب دانا.
أَسْتَحَقُّ الْأَمْرَ: شیاوی سزای تاوانه‌که‌یه.

به‌جی بوو، کارهکه پیویست بوو
دهبی بکری ۵ دهگوتری: (يَحِقُّ عَلَيْكَ
أَنْ تَفْعَلَ كَذَا) پیویسته لهسهرت نهو
کاره نه‌نجام بده‌ی ۵ ره‌وايه بؤ تؤ
نهوه بکه‌ی ۵ (الْحَقُّ) بیچوه حوشر
(سئ سان و جوییتته سائی جواره‌م).

حَقَّ الْعُقْدَةُ: گریه‌که‌ی توند کرد.

حَقَّ فُلَانًا: به‌سهر فلانکس دا بالا دهمست بوو.
حَقَّ الطَّرِيقَ: جووه ناوه‌راستی ریگا ۵
ناوه‌راستی ریگای گرت بهر.

حَقَّ: به‌راستی زانیو شوپنی کهوت.
حَقَّ: به‌مانا (حَقَّ) دئ ۵ قورئان دمفه‌رموی:
(وَأَذِلَّتْ لِرَبِّهَا رَحْمَتُهُ).

أَحَقَّ فُلَانٌ: فلان گوتی نهوه حقه ۵
راستی گوت ۵ داوای مافیکی خو‌ی
کردو چهسپاندی.

أَحَقَّ الْأَمْرَ: کارهکه‌ی چهسپاند (أَحَقَّ
عَلَيْهِ الْقَضَاءُ) برپاره‌که‌ی به‌سهر داو
چهسپاندی.

أَحَقَّ الشَّيْءَ: قایمی کردو راستی کرده‌وه
هه‌له‌ی ئی لابردن
أَحَقَّ الرَّمِيَّةَ: کوشتی.

حَاقَهُ مُحَاقَةٌ وَحَقَاتٌ: کیشه‌یان تیکه‌وت
ههریه‌کی له‌وان داوای مافی خو‌ی
کردو پی‌ی وابوو له‌سهر حقه ۵
به‌زوری نهم وشه‌یه بؤ کرداری نادیار
به‌کار ده‌پندری، دهگوتری: (مَالَهُ فِي
هَذَا حَقَّاقٍ) له‌مه‌دا مافی کیشه‌ی نیهو
گیچه‌ن دهکا ۵ (فُلَانٌ نَزَقَ الْحَقَّاقَ)

الحَقُّ: (حَقَّ كُلُّ شَيْءٍ): ناوهرپاستی
 نهوشته ٥ دهگوترئ: (حَقَّ الطَّرِيقُ)
 ناوهرپاستی پنگا ٥ (حَقَّ الرَّاسُ وَحَقَّ
 الْعَيْنُ) (حَقَّ الشَّتَاءُ) ناوهرپاستی
 زستان ٥ دهگوترئ: (هُوَ رَجُلٌ حَقَّ
 الرَّجُلُ) پیاوئیکه تا بلئی پیاوو
 نازایه.

الْقَيْتُهُ عِنْدَ حَقِّ بَابِ الْمَسْجِدِ: له نَزِيك
 دهرگای مزگهوت توشی بووم.
 أَخَافُ: به لاو کارهسات ٥ به زوری بؤ
 رؤزی قیامت و دونیا ویرانبون
 به کارده هیئندرئ ٥ ههروهها
 دهگوترئ: (هُوَ رَجُلٌ حَاقَةُ الرَّجُلِ)
 پیاوئیکی پیاوانه و تابلی نازایه.
 الْحَقُّ: ناوئیکه له ناوه جوانهکانی خودا ٥
 هه بوونی شت به بیئ نهوهی گومانی
 تیدا بیئ ٥ قورئان دمهفرموی: ﴿لَحَقَّ
 مَثَلُ مَا أَنتُمْ تُنْطَقُونَ﴾ ٥ ههروهها
 دهگوترئ: (هُوَ الْعَالَمُ حَقَّ الْعَالَمِ): نهو
 به پرستی زاناو خوئنده وارهو
 گه پیشتوته نهو پهری.

حَسَقَ اللَّهُ: نهوهی له سهر بهندهکان
 پیویسته بیکه بؤ خودا.
 الْحَقُّ مِنَ الْأَهْلِ: حوشرئیکه سیئ سألهی
 ته و او کرد بیئ و چوبیته سألی
 چواره موه به که لکی نهو به بیئ باری
 لی بنری پان که ل بدرئ و سکی بیئ.
 الْحَقُّ: قاپئیکه بچکوله سهر قاپئیکی
 به سهره و به له شوشه پان له داری
 عاج پان له شتی تر دروست دهکری

٥ کونه مشک و دمهبا ٥ نهو چالایی
 یه ی سهری ئیسقانی رانی تیدایه
 (حهوزی پان) ههروا نهو چالایی
 یه ی سهری ئیسقانی شانی تیدایه ٥
 سهری قؤل ٥ زهوی دهشت و نهرومان
 ٥ ناوه پرستی هه موو شتیک.
 الْحَقَّانِي: نهوهی به هه فکؤو هه فخوازو
 ناو دهری.

الْحَقَّةُ: بهش ٥ دهلیی (هذه حَقَّتِي) نهوه
 بهشی منه ٥ درهختی بچکوله:
 الْحَقَّةُ: بهمانا (الْحَقُّ) دئ.
 الْحَقِيقُ: شیاو گونجاو ٥ دهگوترئ: (الْحَقِيقُ
 بِالْأَمْرِ) لایه قو شیاو بؤ نهو کاره ٥
 قورئان دمهفرموی: ﴿حَقِيقٌ عَلَى أَنْ
 لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ﴾.

الْحَقِيقَةُ: شتی ثابت و چه سپاو به لای
 لوغه و بیه کانه موه ٥ نهو وشه و
 رسته به به که له مانای خوی دا به کار
 بهیئندرئ.

حَقِيقَةُ الشَّيْءِ: کرؤک و بالفتهی شت.
 حَقِيقَةُ الْأَمْرِ: دئایی له چۆنیتهی کاره که.
 حَقِيقَةُ الرَّجُلِ: نهوهی له سهری پیویسته
 بارئزگاری لی بکاو بیبارئزی.

الْمَحْقُوقُ: بهمانا (حَقِيقٌ) دئ ٥ نهو
 که سه به چهقی له سهر چه سپایی.
 حَقَّلَ حَقْلًا: ناشتی، چانندی، فه لایی کرد ٥
 بوو به وهرزئ.

حَقَّلَتِ الْمَاشِيَةُ: نازه له که تووشی دهردی
 (حرقال) بوو نه خوشی به که به هوی

أَلْعَلُّدُ: رُزْدو چروك ۵ بئ هیزو زهبون
۵ تاوانبار ۵ رقو کینه.

أَلْعَلِّمُ: قولینچی چاو به لای
گوچکهدا.

حَقَنَ الْمَاءَ وَاللَّبَنَ فِي الْقِرْبَةِ حَقْنًا: ناوه که یان
شیره ماسته که ی له کونده که یان له
مه شکه که دا هه لگرت ۵ ده گوتری:
(حَقَنَ الْأَنَاءَ بِالْمَاءِ وَغَيْرِهِ): زمرفه که ی
پر کرد له ناو.

حَقَنَ بَوْلُهُ: میزی خوی پراگرتو نه یکرد.
حقن دم فلان: نه بهیشت خوینی فلان
پرژئ.

حَقَنَ مَاءَ وَجْهِهِ: بئ ناتاجی کردو له
سوالکردن پرزگاری کرد.

حَقَنَ اللَّبَنَ فِي الْقِرْبَةِ: ماسته که ی کرده
مه شکه که وه وه ژاندی بۆ نه وه ی
رۆنه که ی ئی بگری.

حَقَنَ فَلَانًا: له رڼکه ی دهرزییه وه دهرمانی
کرده جهسته ی فلان که سه وه.

اِحْتَقَنَ: کۆبۆوه و جهس بوو
ده گوتری: (اِحْتَقَنَ اللَّبَنُ وَالْمَاءُ) (اِحْتَقَنَ
الدم والبول).

اِحْتَقَنَ الْعَضْرُ: خوین یان ناو له
نه ندامییکی له شی دا کۆبۆوه و هاوسا
۵ ده گوتری: (اِحْتَقَنَ الْكَبْدُ وَاحْتَقَنَتِ
الْكَلْبَةُ فَانْتَضَخَتْ) هه روه ها ده گوتری:
(اِحْتَقَنَ الصَّرْعُ) گوانی نازه له که شیر ی
تیدا ماوه نه و گوانه که هاوسا.

اِحْتَقَنَ الْمَرِيضُ: نه خوشه که میزی گیراو

ناوی قوپاو یان له وهری گل تیکه له
بوو تووشی نازهل ده بی.

أَحَقَلَ الزَّرْعُ: کشت و کاله که جۆراو جۆر بوو.
أَحَقَلَتِ الْأَرْضُ: زهوییه که بوو به شوینی
کشت و کال و و به رها ت.

حَاقَلَهُ: کشت و کاله که ی بئ فرۆشت
بیش نه وه ی بئ بگا ۵ موزارعه و
بهر به نیوه یی کشت و کالی له گه له
کرد، یان له گه ئی رڼک کهوت که
به شیکی دیاریکراو بدا به سه پانه که.

أَلْحَقَلَ: زهوی کشت و کالی پان و بۆرو
به ره فراوان که زرعاتی تیدا بکری و
دیمه نیکی دل سپهین بنوینسی ۵
زرعات و کشت و کال تاسه وز بئ و
نه به ری بئ.

حَقَلَ الْبَزْرُ: نه و شوینه ی که نه وتی ئی
ده رده هیندری.

حَقَلَ التَّجَارِبُ: نه و شوینه ی نه زمونی
تیدا نه انجام دهری و وه کوو تاقیگه
به کاردی.

اَلْحَقْلِيُّ: نه وشته نه و که سه ی پال جه قل
ده دری و ده کوو تو تنه وان
ره زه وان.. هتد.

المحصلات الحقلية: به رو بوومی زهوی
وه کوو په موو گه نم و جۆو نیسک و
نۆک و نه و جۆره شتانه.

أَلْعَلُّدُ: به شیکی له دپه رو زهوی
کشتیاری.

أَلْمَحَقَلَةُ: زهوی کشتو کالی.

به حوقنه میزه‌ک‌هی ئی دهره‌ئندرا.
الحاقن: نهو کهسه‌یه میزی گیرایی و له
میزه‌ئدانی دا کۆیوبیته‌وه هه‌روا
به‌و کهسه‌ش ده‌گوتری: که میزه‌که
به حوقنه سه‌حب ده‌کا.

الحاقنة: مێینه‌ی (الحاقن) هه‌رواناوه بۆ
مه‌عیده.

الحقنة: حوقنه کردن ه دهرمانیکه پیش
حوقنه‌که‌ها له‌گه‌ل حوقنه‌که ده‌کرێته
جه‌سته‌ی نه‌خۆشه‌که‌وه ه هه‌رواناوه
بۆ نامیری حوقنه کردنه‌که.

الحقنة: نازاری گه‌ده، سک نیشان، (ك):
أحقان).

المحقان: میز گیراو؛ نهو کهسه‌یه میزی
ده‌گیر، (ك): محاقن).

ألحقن: نامیری حوقنه کردن.

المحقنة: نامیری حوقنه کردن، (ك): محاقن)
حقاء حقراً: له‌که‌له‌که‌ی دا ه ده‌گوتری:

(ضربة محقاه) ئی ی داو که‌له‌که‌ی

نازاری ئی په‌یدا بوو ه (حقا الشيء

فلاناً): نهو شته گه‌پیشه که‌له‌که‌ی

فلان ه ده‌گوتری: (نزل في الماء حتى

حقاه): جوو ناو ناوه‌که‌وه ناوه‌که

گه‌پیشه بنه‌نگلی.

حَقِي حَقاً: که‌له‌که‌ی نازاری په‌یدا کرد.

حَقِي حَقاً: نازاری که‌له‌که‌ی بوو ه سکی

هیشا به‌ه‌وی گوشت خواردن، (هو

مَحْقُوٌّ وَمَحْقِيٌّ)

تَحَقَّى: به‌مانا (حقی) دئ.

الحقأ: دهری یان دوخینی دهری ه
نازاریکه له‌سک دا به‌ه‌وی گوشت
خواردنه‌وه په‌یدا ده‌بی ه نهو حه
بله‌یه که زینی نه‌سپی بی له‌پشتی
نه‌سپه‌که ده‌به‌ستری، (ك): أَحَقِيَّة).

أَلْحَقُوا: که‌له‌که ه به‌رپشتین ه ده‌گوتری:
(أخذ بحقوه) و (عاذ بحقوه) ده‌ستی

به‌به‌رپشتی دا کردو لئی پاراپه‌وه

په‌نای بۆ بردو داوای ئی کرد

بیپاریزی.

حَقُوا الثَّيْبَةَ: نه‌ملاو نه‌ولای رینگه‌ی که‌ژ.

حَقُوا الجبل: تۆقه‌سه‌ری کیو ه دۆخین ه

دهری ه ده‌گوتری: (رَمَى بِحَقْرِهِ)

دهرپیکه‌ی فپی دا.

حَكَ الْعُقْدَةَ حَكاً: زۆر به‌توندی گری دا،

گریکه‌ی توند کرد

أَحْكَأها: به‌مانا (حکاه) دئ.

إِحْتَكَا: (احتكات العقدة) گریکه‌ی زۆر

توند بوو.

أَحْتَكَا الأمر في نفسه: کاره‌که له‌لای

جه‌سه‌پا و هیج گومانی تیدا نه‌ما ه

ده‌گوتری: (لو إحتكأ لي أمری لفعلت)

نه‌گه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه من له‌کاره‌که‌م

دلنیا بومایه، نه‌وه هه‌ئس و که‌وتم

به‌جوریکه‌ی وا ده‌بوو.

إِحْتَكَا العقدة: گریکه‌ی زۆر توند کرد.

أَلْحَكَأ: قۆری، سه‌رمازه‌له‌ی گه‌وره.

حَكَرَهُ حَكراً: سته‌می ئی کردو کالاکه‌ی ئی

که‌م کرده‌وه ه هه‌ئس و که‌وتی

حَكَو السَّلْع: كالآكانى كۆكردهوه بۇ ئەوۋى

بۇ خۇى بەئارمىزۇى بىيانفرۇشىۋ
كەس دەستى بەردەست نەھىتى.

حَكَو لَئان حَكَر: زۆرى گىرە گىرە كىردو
ھەولتى دا مەبەستەكەى خۇى
بەسەپىتى.

حَكَو بَرَايە: ھەراو بۇ چوونى خۇى بەلاوۋە

بەسەند بوو تا كىرەوى كىرد.

حَكَو السُّلْطَة: بەمانا (حَكَرھا) دى.

حاكرا: كىشەى لەگەل دا كىرد.

تَحَكَرَ لَئان عَلَى الشَّيْءِ: خەفەتى بۇ
ئەو شتە خوارد.

تَحَكَرَ السُّلْطَة: بەمانا (حَكَرھا) دى.

الحاكورة: زەوپیەكە لە نزیك گوندو شار

تایبەت دەكرى بە ناشتنى درەخت.

الحَكْرُ: شتى كەم، (ك: أحكار).

الحَكْرُ: زەوى ۋەقف كراو لەسەر شتىك،

(ك: أحكار).

أَلْحَكْرُ: ھەرشتىك ھەلېگىرى بەمەبەستى

گران فرۇشتىن ۋە واتە كاللاو بىزىو

بىكرىۋ نەپىفرۇشىۋ چاۋەرۋانى

گرانپوونى بىكا ۋ شتى كەم ۋ

دەگوتىرى: (ماء حكر و طعام حكر).

أَلْحَكْرَة: شت شارندنەوۋە ھەلگرتن بۇ

ئەوۋى بەگران بىفرۇشى.

حَكَشَ حَكْشًا: ۋېك ھاتەوۋە.

حَكَشَ الشَّيْءَ: شتەكەى كۆكردهوۋە.

حَكَشَ لَئانًا: ستەمى لە فلانكەس كىرد.

حَكَشَ حَكْشًا: زۆر گىرە گىرە كىرد (ھە حَكَش).

أَلْحَكْشَة: پارىيەكە تۇپىكى گەورە بۇ

بارى پىكىردن بەكار دەھىندىرىۋ

بەدارىك لى دەدەن ۋ ئەمبەرۋ

ئەو بەرى پى دەكرى.

حَكَّ الشَّيْءَ بِالشَّيْءِ وَعَلَى الشَّيْءِ حَكًّا:

قەبارمەكى بەسەر قەبارمەكى تر

ھىناۋ بىرد لىكى خشانندن ۋ

دەگوتىرى: (حَكَّ الحجر بالحجر) و

(حَكَّ جِسْمَهُ بِيَدِهِ).

حَكَّ لَئانًا جِسْمَهُ: داۋى لە فلانكەس كىرد

جەستەى بۇ بخورىنى ۋ (ھەر مەكوك

ۋ حەكىك) ۋ دەگوتىرى: (حَكَّ الأَمْرُ فِي

صدره): كارەكە كارىگەرى بووۋ لە دلۋ

دەرونى دا (ماحكُ هذا الأمر في صدرى)

بەدل ئەو كارەم پى خۇش نىيە ۋ دلم

بۇى لى نادا ۋ (حَكَّ في صدره من الأمر

شيء) لەو بارەوۋ توشى دلەراۋكى بوو.

حَكَّ الشَّيْءَ: شتەكەى سېى كىرد

تويىكلەكەى لى كىردەوۋە.

أَحَكَّ لَئانًا جِسْمَهُ: بەمانا (حَكَّهُ) دى.

حَاكَّهُ حَاكَّةً وَحَاكَّا: يەكتىران خوراند ۋ

پىشپىكىيان كىرد لە خۇ خوراندن دا.

حَكَّكُهُ: بەمانا (حَكَّهُ) دى.

إِخْتَكَّ الجِسْمُ: لەشى خورا، جەزى لە

خوراندن بوو.

إِخْتَكَّ بِالشَّيْءِ: بەشتەكە خۇى خوراند

ۋ ھەروا دەگوتىرى: (اِخْتَكَّ الأمر في

صدره، واِخْتَكَّ في صدره من الأمر

شيء) بەمانا (حَكَّ) دى.

تھاگّا: ھەردوکیان خۆیان بەیەکتەرەو
ناو یەکتریان خوراند.

تەکک بالشیی: بەمانا (احتک به) دئ ە
ھەروا دەگوترئ: (ھو یتەکک بی): ئەو
بەھانەم پێ دەگڕئ و دەستم بۆ دێنئ.
تەککەت العترب بالافعی: دۆپشک
بەھانە بەمار دەگڕئ ە کاتیئک
دەگوترئ: کە شتیک بەگژ لەخۆی
بەھێزتردا بچئ.

استەحل فلاناً جسمه: فلانکەس جەستە
خورا ە حەزی لە خواردن کرد.

الاحتکال: ئەو ھێزە پێچەوانە
جولانی قەبارمەکی ترە کە لەسەر
قەبارمەکی زەر دەجوئ.

الحاک: ئەو کەسە پە زۆر ئیلحاح دەکا
لەداوا کاریدا، (ک: حاک).

الەکاگ: ددان ە دەگوترئ: (ما بقیئ فی
فیە حاگ)، (ک: حواک).

الحکال: دەگوترئ: (ھو حکاک شر)
حەزی لەشەپەرە ھەول دەدا
ھەلیگیرسێئ.

الەکال: خۆپێکە لە ناوی گەرمدا زوو
دەتوێتەووە لەناوی ساردا درەنگ
دەتوێتەووە ە نەخۆشییەکە وەکوو گرووی
خوران لە جەستەدا دروست دەکا.

الەکاگ: وردەو پڕزۆ پال کە لەکاتی
خوراندندا ھەلەدەورن.

الەک: گومان ە دەگوترئ: (ھو جک شر)
و جکاک شر.

الەک: بەرێکی لەرەمی سەجە (لەرە)

تەس).

الەکاگ: صیفە موبالغەییە ئامیژی
خوراندن.

الحکاکات: گومان و وەسووسە.

الەکگ: گومان ھۆی پەیدا بوونی خرو
لە جەستەدا.

الەکگ: تاکەکە (الەکک) ە زەویەکە
بەردە قسلی تێدابێ.

الەکک: مەتەل و لوغزو موعەمما.

الەکک: ھەرشتیک خۆتی پێ بخورێنی
بەرد بێ یان دار بێ.

حکک علیہ الأمر خکلاً: کارەکە چەواشە بوو
ە دەگوترئ: (حکک علیہ الأخبار):

ھەوالەکان چەواشە بوون ناتوانی
بزانن کامە راستەو کامە درۆ.

حکک فی مشیە: قونگرانی و تەمبەلئ کرد
لەرۆیشتندا

حکک فلان الرمح: رمبەکە لەسەر پەک
قاچ راگرت.

حکک فلان بالعصا: بەگۆچان فلانکەس
لێی دا.

أحکک علیہ الأمر: بەمانا (حکک) دئ.

أحکک علیهم: شەپێ پێ فرۆشتن،
شەپێ ھاوێشتن.

أحکک فلان: دواي عەرەبی فلانکەس
فیژی زمانی تریوو.

أحکک علیهم الأمر: بەمانا (حکک) دئ.
تەکک: لە نەزانیدا رۆچوو زۆری خۆبێ

عەقل کرد.

الأُحْكَلُ: گیاندارى بى زمان ۵ حه یوانات ۵
 گیانداریک که دهنکی نه بیستری وه کوو
 میرو ۵ (هی حَکَلَاءَ)، (ک: حُکَلٌ).
 الحاکِلُ: مه زنده کار، (ک: حُکَلٌ وَحُکَالٌ).
 أَلْحُكْلَةُ: نه وه به کابرا نه توانی مه بهستی
 خوی دهر بری ۵ به رده وام بوون له
 کیشه و جه دله دا به نه زانی ۵ زمان
 گیران ۵ زمان ناره وان ۵ زمان فسک.
 الحکیلة: نه وه به له جیاتی پی تیک
 پی تیکی تر بلئی وه کوو له باتی (س)
 (پ) ئ بلئی له جیاتی (ق) ۵ (غ)
 بلئی هه روا به و جو ره، (ک: حَکَالِلٌ).
 حَکَمَ بِالْأَمْرِ حُكْمًا: برپاری دا، ده گوتری:
 (حکم له، حکم علیه و حکم بینهما).
 حَکَمَ الْفَرَسَ: لغاوی نه سپه که ی والی کرد
 نه سپه که سهرنهرم بی.
 حَکَمَ فَلَانًا: نه به یشت فلان که س نه وه ی
 ده یویست به دهستی بیئ.
 حَکَمَ حُكْمًا: بوو به پزیشک به عاقله مندو
 کار دروست.
 أَحْكَمَ الْفَرَسَ: لغاویکی وای له ده می
 نه سپه که کرد سهرنهرم بی.
 أَحْكَمَ فَلَانًا عَنِ الْأَمْرِ: فلان که سی کرده
 کار اما له کاره که دا.
 أَحْكَمَ التَّجَارِبُ فَلَانًا: نه زمون و
 ته جره به فلان که سی کرد
 به حه کیم و عاقله مندو لیزان.
 أَحْكَمَ الشَّيْءَ وَالْأَمْرَ: شته که ی به ریک و
 پیکی نه جامدا.

حاکمه الى الله والى الكتاب والى الحاكم:
 له گه لیا که وته کیشه وه و داوای لی
 کرد به حوکمی شهرع یان به حوکمی
 دادوهر کوتای به کیشه که بیئ.
 احْتَكَمَ الشَّيْءَ وَالْأَمْرَ: شته که جه سپاو
 قاییم و پته و بوو بناوانی شیلدرا.
 احْتَكَمَ الْحَصَانَ إِلَى الْحَاكِمِ: دوو کیشه
 کاره که کیشه که یان برده لای دادوهر.
 احْتَكَمَ فِي الشَّيْءِ وَالْأَمْرِ: به نارده زوی
 خوی هه لئ و که وتی له شته که دا
 کرد ۵ ده گوتری: (احْتَكَمَ فِي مَالِ
 فُلَانٍ): به نارده زوی خوی دهستی
 خسته مائی فلان وه.
 احْتَكَمَ فِي أَمْرِ فُلَانٍ: به نارده زوی خوی
 سهر و کاری نیشی فلانی کرد.
 تَحَاكَمَا: به مانا (احْتَكَمَا) دئ.
 تَحَكَّمَا فِي الْأَمْرِ: به مانا (احْتَكَمَا) دئ.
 تَحَكَّمَا: به گویره ی رای خوی کاری کردو
 گوئی نه دایه قسه که ی.
 تَحَكَّمَا الْحُرُورِيَّةُ مِنَ الْخَوَارِجِ: حه ره ورپی به
 خه واریجه کان وتیان: حوکم هه ر بو
 خودایه و برپاری عه مری کوپی نه بو
 لعاص و نه بو موسای نه شعهری
 پایه خیان نیه.
 اسْتَعْتَمَكُمُ الشَّيْءُ وَالْأَمْرَ: به مانا (احْتَكَمَ) دئ.
 اسْتَعْتَمَكُمُ فَلَانٌ: فلان که سی
 به حه کیم و نه ی ده کا له وشتانه ی
 زیانی بی ده گه یه نن.
 اسْتَعْتَمَكُمُ عَلَيْهِ الشَّيْءُ: شته که ی لی
 لیک چوو.

الحاكم: دادومر.

الْحُكْمُ: زانیاری و تیگه‌یشتن و فیه زانین

ه حکمهت و لیزانی ه ده‌گوتری:

(الصمت حُكْم) و (الحُكْمُ القضاء).

الْحُكْمُ: ناویکه له ناوه جوانه‌کانی خودا ه

به‌مانا دادومریش هاتوو ه قورئان

دمه‌رموی: ﴿أَلْقِیَ اللّٰهُ اَبْتٰی حُكْمًا﴾

ه هه‌روا به‌که‌سیک ده‌گوتری: که

هه‌لده‌بیزدردی بۆ نه‌وه‌ی ناوانی

دو‌که‌س بکا که‌کیشه‌یان هه‌یه ه

قورئان دمه‌رموی: ﴿وَ اِنْ خِفْتُمْ

شِقَاقَ بَیْهِنَا فَاَنْتَکُمْ حُكْمًا مِّنْ اٰهْلِیْ

وَ حُكْمًا مِّنْ اٰهْلِهَا﴾.

الْحُكْمَةُ: زانینی گه‌ورمه‌ترین و نایابترین

شت به‌باشترین زانیاری ه هه‌روا به

زانیاری و تیگه‌یشتن له‌شه‌رعی

خوداش ده‌گوتری ه قورئان

دمه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ اٰتٰنَا لُقْمَانَ

الْحِکْمَةَ﴾ ه عه‌دانه‌ت ه هۆکار ه

ده‌گوتری: (حکمة التشریع) یان

ده‌گوتری: (وما الحکمة فی ذلک) ه

وشه‌ی که‌مو مانای زۆر، (ک: حِکْم).

علم الحِکْمَة: بریتییه له‌زانستی کیمیاو

زانستی پزشکی.

الْحُكْمَةُ: لغاؤ؛ ئاسنیکه‌ده‌کریته‌ده‌می

نه‌سپ بۆ نه‌وه‌ی به‌ئاسانی

به‌یده‌ست بی ه به‌چه‌ناگه‌ی ئاژه‌ل

ده‌گوتری: بۆ ئاده‌میزادیش به‌خوار

ده‌مو چاوی ده‌گوتری: یان به‌هه‌موو

روخساری ده‌گوتری: نه‌ومتا

ده‌گوتری: (رفع الله حُكْمَهُ) ه خودا

ریزو شکۆمه‌ندی داوه به‌فلان.

الْعَکِیْمُ: ناویکه له‌ناوه‌جوانه‌کانی

خودا ه هه‌روا به‌که‌سیکیش

ده‌گوتری: که‌خاومنی حکمه‌ت بی

ه به‌فه‌یله‌سوفیش ده‌گوتری ه بۆ

پزیشکیش به‌کار ده‌هینری ه ناوی

قورئانی پیرۆزیش (والذکر الحکیم)

مه‌به‌ست قورئانه.

الْمُحْكَمُ: تاک (الْمُحْكَمَةُ) یه؛ که

پیرۆکی خه‌وارچه‌کانن، که‌گوتیان:

(لاحکم الا لله).

الْمُحْكَمُ: شتی چاکۆ دروست کراو

رَبِّکَ بَیْکَ ه نه‌و ئایه‌تانه‌ی قورئان

که‌ماناکه‌یان زاهيرو ناشکرایه

قورئان دمه‌رموی: ﴿مِنْهُ اٰیٰتٌ

مُحْكَمٰتٌ هُنَّ اُمُّ الْکِتٰبِ وَاٰخَرُ

مُبْتٰیٰهَاتٌ﴾.

الْمُحْكَمَةُ: دادگا ه ده‌زگایه‌که‌که‌کیشه‌ی

خه‌لک یه‌کالا ده‌کاته‌وه ه شوینی

کۆبونه‌وه‌ی دادومه‌رکان.

حکى الشئى حِکَابَةً: وه‌کوو نه‌و شته‌ی

هینایه‌کایه‌وه ه له‌و چوو له‌و ده‌جی

ه ده‌گوتری: (هی تحکی الشمس

حسناً): وه‌کوو خۆر وایه له‌جوانی دا

قسه‌ی نه‌وی گیرایه‌وه ه (هر حالک)،

(ک: حُکَاة).

حَاكَا: لاسایی نه‌وی کرده‌وه له

قسه‌کردنا یان له‌کرداردا یان له‌شتی

الحكاية: به سهرهات و چيرۆك جا وافيح
 بى پان خه يالى بى ۵ زاراه
 ده گوتري: (هذه حكايتنا) نه مه
 له هجه و زاراه مانه.
 الْحَكَا: حيكايه تخوان نه و كه سهى
 حيكايهت ده گير پته وه.
 الْحَكِي مِنَ النِّسَاء: ئافرمتى فیتنه و
 چه قه چه ناو.
 حَلَّ الْجِلْدَ حَلًّا: پيسته كهى كه و ل كرد.
 حَلًّا فَلَانًا: له فلانكه سى داوه.
 حَلَّاهُ بِالسُّوْطِ وَبِالسَّيْفِ: به قه مچى
 به شمشير كوشتى.
 حَلَّى الْأَدِيمُ حَلًّا: پيسته كهى موى تيدا
 پهيدا بوو.
 حَلَّتِ الشُّفَّةُ: ليوه كه زيبكهى لى هاتن
 ۵ زيبكهى له ليو هاتن.
 أَحْلَاهُ الطَّعَامُ: به مانا (حَلَّاهُ) دى.
 التَّحْلِي: موى پيسته ۵ چلكى پيسته ۵
 ره شايى پيسته.
 التَّحْلِيَّةُ: به مانا (التَّحْلِي) دى.
 الْحُلَاءُ: توپكى پيسته نه وهى به هوى
 ده باغ كردنه وه لى ده بيتنه وه، نه و
 توپكهى ده كه و پته نيوان گوشت و
 پيسته وه ۵ بهر ديكه به ورده كهى
 نازارى چاو لاده چى ۵ چاو كه هيشا
 نه و جوړه كله وردهى تى راده درى بۇ
 نه وهى نازارى نه ميڼ ۵ نه و ورده
 به ردهى له ناكامى لىك خشاندى
 دوو بهر ده كل پهيدا ده بى و چاوى
 پى ده پيرى.

أَلْحَنًا: نه و زيبكه و دومه له بچكولانهن كه
 له سهر ليوى ناده ميزاد دوا نه خو شى
 پهيدا ده بن.
 أَلْحَنُ: بهر ديكه ورده و ه لومر يوه كهى
 چاوى پى ده پيرى بۇ نه وهى نازارى
 نه ميڼ.
 أَلْمَحَلَّاءُ: ئاميريكه پيستی پى سى
 ده كرى.
 حَلَبَ الْقَوْمُ حَلْبًا وَحَلْبًا: قه وم و خو يش
 له هه مو و لايه ك كۆبوونه وه.
 حَلَبَ الشَّاةَ وَغَرَّهَا حَلْبًا: هه رچى شيريكى
 له گوانى مه ركه دا هه بوو هه مو وى
 دوشى.
 حَلَبَ فَلَانًا: شيرى بۇ فلانكه س دوشى.
 حَلَبَ فَلَانًا الشَّاةَ: مه ركهى دا به فلان بۇ
 نه وهى بيدوشى.
 حَلَبَ الدَّهْرَ أَشْطَرَّةً: رۆزگار هه مو و كارو
 باره گانى به تاقى كردنه وه به خيرو
 شه پيه وه.
 أَحْلَبَ فُلَانٌ: حوشتره گانى هه مو و
 بيچوى ميڼه يان بوون.
 أَحْلَبَ الْقَوْمُ: له هه مو و لايه كه وه خه لك
 گرد بوونه وه بۇ شه پان بۇ شتى
 تر.
 أَحْلَبَ أَهْلُهُ: له كيو و له وهر كاوه شيركهى
 دوشى و ناردى بۇ خزمه گانى.
 أَحْلَبَ فَلَانًا الشَّاةَ وَغَرَّهَا: مه ركهى دا
 به فلان بۇ نه وهى بۇ خوى بيدوشى.
 حَالَبَهُ: بيشپر كيان كرد له شيردوشيندا
 به پيرى دى دا بۇ شيردوشين.

تَحَلَّبُ الْمَانِعُ: شلهمه نیه که رهوان بوو
رژاو رښی.

اِخْتَلَبَ الشَّاءُ وَغَرَمَا: به مانا (حَلَبَهَا) دئ.
اِسْتَحْلَبَ الْقَوْمُ: قه ومو خویش کؤبونه وه
بؤ هاوکاریکاری کردن.

اِسْتَحْلَبَ الشَّيْءُ: شته که ی دؤشی ویستی
شلهمه نیه که ی دمریښی ۵ هیڼایه
دمری و هملی مزی.

الْاِحْلَابَةُ: شیر له دمره وهی ناوهدانی (له)
به ریږر (دهدؤشری و مه ردؤشه که
شیره که دهنیږته وه بؤ خامونی
مهره کان.

الْحَالِبُ: په کی که له و دوو بؤریانه وه که
له گورچیله وه میز دهیڼن بؤ
میزه لاند.

حوالب (حوالب البشر): سهرچاوهی ناوی
بیره که.

حوالب العیون: سهرچاوهی ناوی چاو.
الحلاب: شیر.

حَلَبُ الْعَصِيرِ: شهراب ۵ همروا له باسی تالان و
دهسکه وتدا به مانا به همرم دئ، دهگوترئ:
(هذا قُبِيَّ الْمُسْلِمِينَ وَحَلَبُ أَسْيَالِهِمْ) نه وه
به ره همی شمشیره کانیاڼه ۵ به نووکی
شمشیر په یاهاڼ کردووه ۵ همروا
دهگوترئ: (ذاق فلان حَلَبَ أَمْرِهِ)
فلانکس ناکامی کاره کانی خوی چه شت.
الْحَلْبَاءُ: خاوهڼ شیر ۵ شیر دمر ۵
دهگوترئ: (شاة حلباء).

الْحَلْبَةُ: رموه نه سپ له همموو لایه که وه
کؤده کریڼه وه بؤ پیشرکی ۵ همروا

ناوه بؤ گؤره پانی پیشرکی که ۵
همروا نه و شوڼه ی ناماده دهگری بؤ
زؤرانبازی و نه و جوړه شتانه.

حَلَبَتَان: به یانی و نیواره.
الْحَلْبَةُ: روه کی که ده خوری و ده شکریته
دمرمان، (ك: حَلَب).

الْحَلَابُ: که سی که کاری ناژه ل دوشین
بی ۵ (یوم حَلَاب) ۵ رؤژیک شه ونمی
زؤری.

الْحَلُوبُ: ناژه لی شیر دمر، (ك: حَلَب
و حلاتب).

الْحَلُوبَةُ: به مانا (الْحَلُوبُ) دئ.

الحليب: شیر دؤشراو ۵ شهرابی و مرگیراو
له خورما ۵ (دم حَلَب) خوینی که ش.
الْمَحْلَبُ: دره ختی که به ریکی هه یه بؤ
دروستکردنی بؤنی خوش به کار
دهیڼدرئ ۵ به مانا هه ڼگوینیش دئ.

الْمَحْلَبُ: نه و مه ڼه ل و سه تله ی شیر
تیډا دده دؤشری.

الْمَلْبَسُ: شیر ۵ پیای ناذا.

الْمَحْلَبَسُ: به مانا (الْمَلْبَسُ) دئ ۵ نه و
که سه ی زؤر سوره له سهر کاری
خوی و گرنگی پی ددا.

حَلَّتِ الْجَلِيدُ حَلَّتَا: به سته ته که که تویا وه.

حَلَّتِ الصُّوفُ: خورییه که ی هه لکه ڼد له
پیستی خاراو.

حَلَّتِ دَيْتُهُ: قهرزه که دایه وه.

حَلَّتِ فَلَانًا كَذَا سُرْطًا: نه و ڼنده شوړک و
قه مچی له فلانکس و هساند.

أَلْحَلَاكَةُ: (حَلَاكَةُ الصَّوْف) ۵ بنه شه و
پتکه پتکه ی خوری.

أَلْحَلِيَّتُ: صمغییکی راتنجییه له بواری
پزیشکی دا به کار دهه پندری.

أَلْحَلِيَّتُ: نه و سیخواره په که شه وانی
سارد ده که وپته سهرزه وی.

حَلَجَ السَّحَابُ حَلَجًا: هه وره که بارانی
باراند.

حَلَجَ الْقُطْنُ حَلَبًا: لۆکه که ی له پرزو پال و
تویکل و خشت و خاله که ی پاک
کرده وه ۵ لۆکه که ی له چیکه نه دا،
(هو محلوج و حلیج).

حَلَجَ الْخُبْزَةُ: نانه که ی خشت کرد.

الْحَلَاجَةُ: پییشه ی هه لاجی کردن.

الْحَلَاجُ: که سیکه پییشه ی هه لاجی بکا.

أَلْحُلُوجُ: هه وره تریشقه.

المِخْلَاجُ: ئامیری هه لاجی ۵ تیروک؛

داریکه نانی پی پان ده کرتیه وه ۵

گویند ریژی بچوک، (ك: مَخَالِج).

حَلَحَلَ الشَّيْءُ: شته که ی له شوینی خوی
جولاند و گواستییه وه.

تَحَلَّحَلْ: شته که ی جولاو له شوینی خوی
لاجو.

أَلْحَلَالُ: ته و او؛ ده گوتری: (حَرَل

حَلَالُ) ساله وه ختیکی ته و او ۵

گه وره و سهرۆك هۆزو هسه رۆیشتوو

۵ پیای و ئازاو نه ترس له کۆرو

کۆبونه وه گانی دا، (ك: حَلَالُ).

أَلْمَحْلَلُ: به مانا (الْحَلَالُ) دی.

حَلَزَ الْأَدِيمَ وَغیره حَلَزًا: پیسته که ی سبی
کرد.

حَلَزَ حَلَزًا: له خهفته تا دلی نازاری پی
گه پی.

أَحَلَزَ حَقَّهُ: مافی خوی وهرگرت.

تَحَلَزَ الشَّيْءُ: شته که مایه وه.

تَحَلَزَ الْقَلْبُ عِنْدَ الْحَزْنِ: له کاتی خه م
خواردندا دلی نازاری پی گه پی دلی

گوشرا.

تَحَلَزَ فُلَانٌ لِلْأَمْرِ: فلانکه س خوی بو

کاره که ناماده کردو قوئی لی

هه لمانین.

أَلْحَالِزُ: ده گوتری: (قَلْبُ حَالِزٍ) دلیکی

هیشاو پر نازار.

أَلْحَلِزُ: ده گوتری: (قَلْبُ حَلِزٍ) دلیکی

بریندار.

أَلْحِلِزُ: کونده به بو ۵ کورته بالا ۵ پیای

رژدو چروک ۵ به دره وشت.

أَلْحَلِزُ: پیژپه که له ته وپله و پشتیرا ده ی

۵ گیانداریکی ناوییه له ناو سه ده فیه که ی

خویدا ده ی ۵ هه ندئ له و گیاندارانه

به که لکی خواردنیش دی.

أَلْحَلِزُونِی: نه وه ی پال ده دری بۆلای

حه له زون.

حَلَسَتْ السَّمَاءُ حَلَسًا: ئاسمان بارانیکی

وردی به رده وامی باراند.

حَلَسَتْ الدَّابَّةُ: سه رجلی له پشتی

ولاخه که کرد.

حَلَسَ بِالْمَكَانِ وَفیه حَلَسًا: له و شوینه

مایه وه.

حَلَسَ فُلَانٌ: له بهرام بهر هاوشانه که ی دا
خوړاگر بوو.

حَلَسَ بِالشَّيْءِ: شهیدای شته که بوو خوږ
پيوه گرت ۵ (هو حَلَسَ، وهي حَلَسَةٌ،
هو اَحْلَسَ وهي حَلَسَاء).

اَحْلَسَتِ السَّمَاءُ: به مانا (حَلَّتْ) دئ.
اَحْلَسَتِ الْأَرْضُ: گزو گياکه ی راساو
زه وپيه که ی داپوښی.

اَحْلَسَتِ الدَّابَّةُ: به مانا (حَلَسَهَا) دئ.
اَحْلَسَ فُلَانًا: وادهو به ټینی ته وای دایه.
اَحْلَسَ فُلَانًا فِي الْبَيْعِ: زیانی له فلانکهس
دا له مامه ټه دا.

اَحْلَسَ فُلَانًا عَلَى الْأَمْرِ: فلانکهس ی هه ټنا
بو نه وکاره.

حَالَسَهُ: پيوه ی نووساو له کوڅی
نه بوووه ۵ ده گوتړئ: (هو بِحَالَسُهُ
وَيُحَالِسُهُ).

تَحَلَسَ لَهُ: ده وره ی دا ۵ (تَحَلَسَ بِالْمَكَانِ)
لهو شوینه مایه وه.

اسْتَحْلَسَتِ الْأَرْضُ: به مانا (اَحْلَسَتْ) دئ
۵ ده گوتړئ: (اسْتَحْلَسَ السَّنَامُ):
په زی سهریه ک نا.

اسْتَحْلَسَ اللَّيْلَ بِالظَّلَامِ: تاریکایی شهو
په رهی سهندو ته وادو دنیا تاریک بوو.
اسْتَحْلَسَ الشَّيْءُ فُلَانًا: نه وشته به
فلانکهسه وه نووساو له کوڅی نه بوووه
۵ ده گوتړئ: (اسْتَحْلَسَ الْحَرْفُ): ترس
دایگرتو له کوڅی نه بووه.

أَحْلَسَ: وادهو به ټینی ته وادو.

أَحْلَسَ: هر پارچه قوماشیک له ژیر زینو
له ژیر کورتانه وه له پستی ولاخ بکړئ
۵ هه روا همرشتیک له مالا له ژیر
فه رشی به نرخ و نهو جوړه شانه
رابخړئ وکوو حصیرو بهړه ۵ هه روا
ده گوتړئ: (هو حَلَسَ بَيْتَهُ) واته: بوته
سیپالی ماله وهو دهرناکهوئ ۵ (هو
أَحْلَسَ الْبِلَادَ، وهو من أحلاس الخيل)
ولات به جی ناهیلئ ۵ هه میشه به سه ر
نه سپه وپيهو دانابه زئ ۵ هه روا ناوه بو
چوارم قوداحی قومار که چوار به شی
هه ن ۵ په یمانو به ټین ۵ هه روا
ده گوتړئ: (هذا ليس من أحلاس فلان)
نهو هاوشانی فلان نیه ۵ (أم حَلَسَ)
کونیه ی دټله که ره.

أَحْلَسَ: (ام حَلَسَ) کونیه ی دټله که ره.
حَلَسَ خَلْطًا: رقی هه ټسا ۵ له سویند
خواردن دا زیدهر روی کرد ۵ (حَلَسَ
فِي الْأَمْرِ) په له ی کرد.

أَحْلَسَ: به مانا (حَلَسَ) دئ.
أَحْلَسَ فُلَانٌ: فلانکهس چووو خانوځی
خه ته رناکه وه زه حمه ته بتوانئ
ژیانی تیدا به سه ربه رئ.

أَحْلَسَ بِالْمَكَانِ: لهو شوینه مایه وه.
أَحْلَسَ فُلَانًا: رقی فلانی هه ټساند.

اِحْتَلَسَ عَلَيْهِ: رقی ئی هه ټسا ۵ (احتلص
منه) لئی وهرز بوو.

حَلَفَ خَلْفًا وَخَلْفًا: سویندی خوارد (هو
حَالَفَ وهي خالفة).

حَلَفَ الشَّيْءُ: تيزبوو ۵ برنده بوو ۵
دهگوترئ: (حَلَفَ السِّيفُ وَحَلَفَ
اللسان).

أَخْلَفَتِ الْأَرْضُ: زهوی (حهلف)ی رواندا
روهکیکه وهکوو لقو پېژى خورما
وههایه لهزه لکاوو دم ناودا دپروئ،
به کوردی پېی دهگوترئ (قهفه ژاږ).
أَخْلَفْتُ: قهفه ژاږه که پېگه یی.

أَخْلَفَ الشَّيْءُ: خه ټک له باره یه وه راوو
بوچوونی جیا جیا یان هه بوو بویه
هه رکه سه به جوړیک سویندی
له سهر خوارد.

أَخْلَفَ فَلَانًا: داوای ئی کرد سویندی
بوږخوا.

خَالَفَهُ عَائِلَةً وَحِلَافًا: پهیمانی له گهڼ
به ست ۵ (خَالَفَ بَيْنَهُمَا) برابره تی
خسته نیوانیانه وه.

تَخَالَفُوا: په کیان گرتو بوونه
هاوپهیمانی په گټر.
اسْتَحْلَفَهُ: سویندی دا.

الْحَلَفُ: قهفه ژاږا، روهکیکه په لکه کانی
وه کوو په لکی دارخورما وایه،
لهزه لکاوو گه راودا دپروئ.

أَحْلَفَ: پهیمان بهستن له سهر هاریکاری
کردنی په گټر، (ک: أحلاف).

الْحُلْفَاءُ: به مانا (أَحْلَفَ) دئ ۵ هه روهها
ناوه بؤ که نیزه کی خرابو ناشیرین،
(ک: حُلْفٌ وَحُلْفَةٌ).

أَحْلَفْتُ: زهوی به کی قهفه ژاږی ئی پېروئ

أَحْلَفْتُ: که سیک زور سویند بخوا ۵
قورئان دمه رموی: ﴿وَلَا تُطِغْ كُلُّ
حُلَافٍ مِّمِّينَ﴾.

الحليف: یارمه تیدمرو هه مناههنگ، (ک:
أحلاف وخلفاء) ۵ هه روا به که سیک
دهگوترئ: باربه شتی که وه بگریو
وازی ئی نه هیئ ۵ دهگوترئ: (فلان
حليف الجود وحليف الفصاحة).

حليف اللسان: زمان تیزو چه قه چه ناو.
أَحْلَفْتُ: نه ملاو نه ولای په یزه، شانی
په یزه.

حَلَقَ الضَّرْعُ حَلْقًا: گوانه که له بهر نه وهی
شیری کهم تیدایه هه لکشاو ته وه ۵
دهگوترئ: (حَلَقَ لَبَنُ الضَّرْعِ): شیری
گوانه که جووه یان کهم بوو.

حَلَقَ فَلَانًا حَلْقًا: له گه ردنې فلانی دا ۵
دهگوترئ: (حَلَقَهُ الدَّاءُ) دمرده که
قورگی نازاردا.

حَلَقَ الْإِنَاءُ: گوزه کی پرکرد تا گه بیشته ملی.
حَلَقَ الشَّيْءُ: شته کی سپی کرد توپکل و
مووی ئی دامالی.

حَلَقَ الرَّأْسَ: سهری تاشو مووی سهری ئی
کردنه وه.

حَلَقَتِ الْمَاشِيَةُ: مپرو مالاته که به سهر گیاو
گزه که دا هاتن هه موویان خوارد.

حَلَقَ الْقَوْمُ أَعْدَاءَهُمْ: قه و مه که هه موو
دوژمنه کانیان له ناو بردن.

أَحْلَقَ الْإِنَاءُ: به مانا (حَلَقَهُ) دئ.

حَلَقَ الْقَمَرُ: مانگ خه رمانه ی داوه ۵

دهگوتری: (خَلَقَ علی اسم فلان):

بازنه یه کی به دهوری ناوی
فلانکه سدا هیئاو له لیسته که دهری
کردو کۆبوونه که ی بیری.

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُوحٍ: گوزه‌که، جه‌ره‌که
نه‌وه‌ی تئیدا بوو تا ملی هات.

حَلَقَ الْبَسْرُ: هَيِّسُوهُ خورماکه دوبه‌ش
له‌سَ به‌شی بوو به‌خورمای گه‌پیو.
حَلَقَ الضَّرْعُ: گوانه‌که پرپیو له‌شیرو
هه‌لاوسا.

حَلَقَ الطَّائِرَ: بَالْتَدَهُ لَهُ هُوَادَا زُور
بِهَرز بُووهو سورايهوه.

خَلَقَ بَصْرَهُ إِلَى كَذَا: چاوی گئیڙو چاوی
به رزگردهوه بولای.

حَلَقَ بالشينِ الى فلان: شته‌کەى بۆ لا
فرى دا.

خَلَقَ مَا الْبَنِي: نَوى بِيْرَه كِه دَاكِه وَتَو
كِه مِ بَوو رُوچوو.

حَلَلْتُ عَيْنُ السَّبْعِي: چاوی حوشره که ی
به قولاً چوو.

حَلَقَ الشَّعْرَ: زیدمردوی کرد له‌تاشینی
مووی ریش و سمبلی.

خَلَقَ الشَّيْءَ: شته‌ک‌هی و‌الیک‌رد بازنه‌یی بی.
خَلَقَ الدَّابَّةَ: حه‌یوانه‌ک‌هی به‌داخی
که‌یوانه‌یی داخ‌کردو نیشانه‌ی زهدی‌کرد.

اِحْتَلَقَ الرَّجُلُ: پیاومکه مووی خوی تاشین.
اِحْتَلَقَ الشَّمْسُ: به مانا (حَلَقَهُ) دی.

اِخْتَلَقَتِ السَّنَةُ الْمَاشِيَةُ: سَالَهُ كَهْ نَهْ هَاتِي
بُوو هَهْ مَوُو نَاژَه لِي فَهْ وَتَان.

تَخْلُقُ الْقَوْمَ: خه لکه که به شیوهی

بازنه‌یی دانیشتن.

تَخْلُقُ الْقَمَرَ: مانگ خشت بوو بوو به مانگی جوارده.

تخلاق: (يوم تخلاق): نه ورؤزميه كه
له شهري به سوسدا به نو ته غلبه زال

بوون بەسەر ھۆزى بەكردا، بۆيەش
بەوناوہ مەشھور بوو چۈنكە

شیعاریان سهر پهراندن بووه.

أَلْعَالِقُ: شوینی بهرز ۵ هه‌وای نیوان
ناسمان و زه‌وی.

أَلْعَالِقُ مِنَ الرِّجَالِ: نەو پياموئە بېيئە
ھۆى نەگبەتى بۇ ھۆزەگەى.

الخالق من السيوف: شمشیری برنده و تیز.
الْعَالِقَةُ: بچرانندی صیله‌ی رحم

سته مکاری ۵ قسه ی خراب و فیتنه
حج ۵ سالی فات و قری که هیچ

نه هیلے ۵ مردن.

المخالق: مردن.

الحالقة من الرجال ومن السيوف: بهمانا
(الحالقة، وي).

خَلَّاق: مردن ۵ ناوه یو مردن.

الْحَلَّاقُ: دُوورخستنه‌وی کولک و مووه له‌سه‌ر.
الْجَلَّاقُ: نه‌و مه‌انه‌ی که له‌ده‌ای تاشینه.

سہرو ریش دہکھونہ سہر زہوی.

اخلاقه: پيشه‌ی سهرقاشی.

الْخَلْقُ: گهردن ۵ گهرو، (ك: احلاق و حلق و حُلُق) ۵ (حرف الحلق) ۵ نهو بستانه

که له گهرو د پښه دهر:

حرفی حلقہ شہش بود لہ نورے عین!

هَاءُ هَمْزَةٍ حَاءٍ خَاءٍ عَيْنٍ غَيْنٍ

خلق الأرض والآية والحياض: رڼپړه وی ټاو
دۆل و شیوو تهنګه بهرانی.

الْحَلَقُ: حوشتی داخکراو به داخی
که وانه یی ۵ گواره.

الْحَلَقَةُ: هر شتی که وانه یی بی ۵

وهکوو نه لقه ی دمرگا ۵ نه لقه ی زږو

زیوو پلاتین که له پهنجه دهکری ۵

دهگوتری: (حَلَقَةُ الْقُرْم): دانیشتنی

که وانه یی قه ومه که ۵ (تلقى العلم في

حَلَقَةِ فلان) له حله ی دمرس

وتنه وهی فلان زانیاری و مرگرتووه.

حَلَقَةُ الْمَاشِيَةِ: نهو داخه که وانه یی

ناژه لی بی نشان دهکری.

حَلَقَةُ الْبَاب: نهو نه لقه که وانه یی

به دمرگا ویه بۆ لیدان ۵ (ورفت حَلَقَةُ

الْحَوْض): حوزه که نزیکه پری.

الْحَلَقَةُ: چه که به گشتی یان چه کی

زریپوش.

الْحَلَقُ: صیغه ی موبالغه یه ۵ یان نهو

که سه ی پیسه ی سهرتاشینه.

الْمَخْلُقُ مِنَ الْكُرْم: نهو توله میوانه که

به م لاو به ولای که پرده که دا

هه لده که پئی و پهل ده هاون، (ک:

محالِق و محالِق).

الْمَخْلُقُ: موس ۵ گويزان ۵ بهرگی زبر.

الْمَخْلُقُ: شوینی سهرتاشینه بۆ نیحرام

شکاندن، له مینا.

الْمَخْلُقُ مِنَ الشَّيْء: مهرو بزنی لهرو لاواز.

حَلَقَ الْبُسْرُ: هیښوه خورما که زیاد له

دوبهش له س بهشی که یی.

حَلَقَمَ الْحَيْرَانُ: سهری بری و گهروی

هه لپری.

الْخُلُقَامَةُ: هیښوه خورما که ټالو بۆلی

تی که وی زیاد له دوو بهش له س

بهشی که یی.

الْخُلُقُومُ: گهرو، (ك: حَلَقَمَ و حَلَقِيم).

حَلَقِيم الْبِلَاد: دهووبه ری ولات.

حَلَقَ الْبُسْرُ: به مانا (حَلَقَمَ) دی.

الْخُلُقَامَةُ: به مانا (الْخُلُقَامَةُ) دی، (ك:

حَلَقَان) ه.

حَلَكَ حَلَكًا وَحَلَكَةً: زور رهش بوو (هر

حَلَك و حَالِك).

اسْتَحَلَكَ: ره سایه که ی زور بوو وهکوو

شتی سوتاو.

احْلَوْلَكَ: به مانا (استحلك) دی.

الْحَلَكُ: شتی زور رهش.

الْحَلَكَةُ: زور رهش.

حَلَّ الشَّيْءُ حَلَالًا: شته که رهواو حه لال بوو.

حَلَّتِ الْمَرْأَةُ: ئافرته که بۆ نهو و ده بی

ماره بکری ۵ قورئان دمه رموی:

﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّىٰ

تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ﴾.

حَلَّ الْمُحْرِمُ: حاجی نیحرامه که ی شکاند،

نهو که سه ی نیحرامی به سستی بۆی

رهوا ده بی نهو وی له کاتی نیحرامه که دا

لیی یاساغ بوو ۵ قورئان دمه رموی:

﴿وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا﴾ که

نیحرامتان شکاند بۆتان رهوا یه

حَلَّ الدِّينَ حَلًّا: قهرزه که وختی
دانه وهی هاتو واجب بوو.
حَلَّ غَضَبَ اللَّهِ: رِقو قاری خودا نازل بوو.
حَلَّ الْمُقَدَّةَ: گری کوپرکه کهی کرده وه ۵
دهگوتری: (حَلَّ الْمَشْکَلَةَ وَغَرَهَا).
حل الجاید: سه هوله کهی توانده وه، شته
رمقبووه کهی شل کرده وه، تواند پیه وه.
حَلَّ الْکَلَامَ الْمُنْظُومَ: دهقه هونراوه کهی کرد
به په خشان.
حَلَّ الْمَكَانَ ربه: لهو شوینه دا مایه وه
نیشته جی بوو، دهگوتری: (حَلَّتِ
الْقَوْمَ وَحَلَّتْ بِهِمْ وَحَلَّتْ عَلَيْهِمْ).
حَلَّتِ الْبَيْتَ: لهو خانوه دا نیشته جی بوم.
أَحَلَّ: لهو نیحرام به ستن زگاری بوو
نیستا نه وشتانه ی له وه پیش لئی
حرام بووه بوی هیه بیانکا.
أَحَلَّ فُلَانٌ: له ناوچه ی حهرم دمرجوو ۵
خوی له پابه ندبوون به واده و
به لینه کانی رزگار کرد.
أَحَلَّ فُلَانًا الْمَكَانَ ربه: کابرای لهو شوینه
نیشته جی کرد.
أَحَلَّ الشَّيْئَ: شته کهی چه لال کرد ۵
قورنان دهقه رموی: ﴿وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ
وَحَرَّمَ الرِّبَا﴾.
حَالَهُ: له گه لیا دابه زی، پیکه وه
نیشته جی بوون.
حَلَّ الْعُقْدَةَ: گری کهی کرده وه.
حَلَّ الشَّيْئَ: شته کهی گپراه وه بۆ حالی
پیشووی ۵ بر دیه وه سهر
عونصوره کانی پیشوی ۵ دهگوتری:

(حَلَّ الدِّمَ وَحَلَّ الْبَوْلَ).
حَلَّ نَفْسِي فُلَانٌ: دهر وونی فلانکه سی
شی کرده وه ۵ نه نپییه کانی ناو
دهر وونی کابرای ناشکرا کردن.
حَلَّ الْيَمِيْنُ: که فارتهی سوینده کهی دا.
حَلَّ الشَّيْئَ: شته کهی چه لال کرد.
احتل المكانَ ربه: تنیدا نیشته جی بوو.
احتلت دولةً بلاداً أخرى: دهوله تیک
ولایتیکی تری داگیر کرد.
أَحْلَتِ الْعُقْدَةَ: گری که کرایه وه.
تَحَلَّلَ مِنْ يَمِيْنِهِ وَفِيهَا: له گوناھی
سوینده کهی رزگاری بوو.
اسْتَحَلَّ الشَّيْئَ: شته کهی به چه لال دانا.
اسْتَحَلَّ فُلَانًا الشَّيْئَ: داوای له کابراکه
کرد نهو شته ی بۆ چه لال بکا.
الإحتلال: داگیردن و لا تیک یان
هه ندنکی له لایه ن و لا تیک تروه.
الإحليل: گوی وانیک نادهمیزادی
نیرینه ۵ گوی مه مک شوینی لی
هاتنه دهر وهی شیر ۵ گوی گوان،
(ك: أحاليل).
التَّحْلِيلُ: (تَحْلِيلُ الْيَمِيْنِ) که فارتهی سویند
۵ قورنان دهقه رموی: ﴿قَدْ فَرَضَ اللَّهُ
لَكُمْ تَحْلِيلَ أَيْمَانِكُمْ﴾.
التحليل: (تحليل الجملة) شی کردنه وهی
پیکهاته ی رسته و دیار یکردنی رولی
هه ریه کی له وانه.
التَّحْلِيلُ الْنَفْسَانِي: به شیکه له زانستی
دهر ووناسی.

أَلْحَلَّالُ: شتى حەلّال ۵ شتیک کە یاساغ
نەبى.

الْحَلَّالُ: ئامپىرىكە ئافرىت سوارى دەبى.
أَلْحَلَّالُ: شلەكە لەقاجى ولاخدا پەيدا
دەبى رەگى قاجى شل دەبى.

الْحَلَّالُ: شتى رەواو حەلّال ۵ شوپنىك كە
لەدەرەمەى حەرمە بى ۵ ئەو مەبەستەى
هەولى بۇ دەدەى ۵ دەشگوترى: (لەلان
جىل بىلد كذا) فلانكەس نىشتەجىي
فلان شارە ۵ قورئان دەفەرموى: ﴿وَأَنْتَ
جِلْ يَهْدَا الْبَلَدُ﴾ ۵ (فلان جىل من احرامه)
فلان لەئىجرامدا نىيە.

أَلْحَلَّالُ: رۆنى كونجى كە پىشى دەگوترى
(شۆرج).

أَلْحَلَّالُ: كارەكئوى ۵ ھەرشتىك
منداالدانى داىكى ھەئىدپىرئى و بىتە
سەردونىيا.

حَلَّالُ اليمىن: كەفارىتى سوتىند ۵ (دەم
حەلّال) خوڭنى ناھەق.

أَلْحَلَّةُ: زەنبىلەيەكى گەورەبە
خواردەمەنى تى دەكرى ۵
مەنجەئىكى مەعدەنىيە خواردنى
تېدا ئامادە دەكرى.

أَلْحَلَّةُ: خانووى ھاوولائىيان ۵ دىووخانى
خەك ۵ كۆمەئىك خانووى
نىشتەجى بوون ۵ درەختىكە
ھەركاتى حوشتر گەلاگەى بخوا
بەئاسانى شىردەدا، (ك: جىل وأحلة).

أَلْحَلَّةُ: پۇشاكى تازەو باشو ئەستور، يان

ھەبى ۵ دوپارچە پۇشاك كەيەك
جۆربىن يان سى پارچە پۇشاك ۵
وادەبى بەكراسو دەرىپ دەگوترى ۵
ھەروا ناوہ بۇ ئافرىت ۵ بۆجەك، (ك:
حَلَّالٌ وَجَلال).

أَلْحُلُولُ: يەكگرتووىى دوو قەبارە
دووماددە بەجۆرىك ئامازە
بۆيەكەن بەكى بىرى ئامازەكردن بۇ
ئەوى تىران بەكەوى.

مذهب الحُلُول: ئەو بىرو باوەرو
بۆچونەمە كە دەئىن: خودا
لەھەموو شتیکدا ھەيە.

الحُلُولِيَّة: پىرىكەن لە سۆفى و پىيان وايە
خودا لە ھەموو شتیکدا ھەيە.

أَلْحُلُولُ: پىچەوانەى ياساغە ۵ دراوسى ۵
(حليل الرجل) ھاسەرى پىياو ۵ (حليل
المرأة) مېردى ژن.

المِخْلَال: (مەكان محال): شوپنىكە خەككى
زۆر بۇ بچى.

أَلْمَحَلَّ: شوپنى كار ۵ ئەو شوپنەى تىيدا
دادەنىشى.

محل الاعراب: لەزانستى نەحوپىيەكاندا
ئەو ھالەتمەيە وشەكە ئەگەر موعرەب
بى ئەو جۆرە ئىعرابە وەردەگرى.

أَلْمَحَلَّ: ئەو شوپنەمە دەبىتە شوپنى
نىشتەمەنى.

محل الدين: كاتى دانەوہى قەرز.

محل الهدي: رۆزى قورىانى ۵ قورئان
دەفەرموى: ﴿وَلَا تَخْلَقُوا رُؤُوسَكُمْ
فِي يَوْمِ الْهَدْيِ مَحَلَّةً﴾.

حَلَمَ الْجِلْدُ: پېسته که ی کرمی تیکه ووت و دایر زاند.

حَلَمَ جِلْمًا: رقی نیشته ووه و هاته ووه سهرخو ۵ ئی بورده یی په پره وکرد ۵ عاقل بوو.

أَحْلَمَ: مندائی له سهرخو و ناقلی بوون.

حَلَمَ الرِّضَاعَ وَالْأَكْلَ: شیرو خوراک قه له وی کرد.

حَلَمَ الْقُرْبَةَ: کونده که ی پرکرد له ناو.

حَلَمَ فِلَانًا: فلانکه سی والیکرد له سهره خو بی.

حَلَمَ الْحَيْرَانَ: گهنه و نه سپی گانی له ناژه له کان کرده ووه.

أَحْتَلَمَ: به مانا (حَلَمَ) دئ ۵ هه روا به مانای نه ووش دئ منداله که بائخ بوو.

تَحَلَّمَ: بهروالته خو ی به له سهره خو نیشان دا.

تَحَلَّمَ: به زور له سهره خو ی و بارقو لی به سهره خو ی دا هیئا ۵ به درو وتی خه ونم دیوه.

أَتَحَلَّمَ: (شاة تحلّمه): مه پیکه زوری گهنه پیون.

الْحَالِمُ: لؤرك یان هرؤ ۵ یان شیریز (شیر خه ست ببی و وه کوو په نیری لی بی و په نیریش نه بی).

أَحْلَامُ: کاریله و بهرخوله، نه و بیچوه ی شیر ی دایکی بخوا.

أَحْلَمَ: گهنه و نه سپی بجوک یان گه ووه.

أَحْلَمَ: نه و شتمیه ئاده میزاد له خه ودا ده بی.

أَلْمَحِلُّ: شتی گهم ۵ شوینیک خه لکی زور بؤ بچی ۵ ده گوتری: (مکان مُحِلِّل)

شوینیکه خه لکی زور تی بچی.

أَلْمَحِلُّ: نه و پیاو ی ژنی سی به سی ته لاهندراوی ئی ماره بکری بؤ نه و ی

ته لاهی بداته ووه ئه مجار میرده کونه که ی ماره ی بکاته ووه، به کوردی

(ماره به جاش) ی پی ده گوتری ۵

پیغه مبه ر (د.خ) دمه فرمه وی: (لَعَنَ اللهُ الْمُحِلِّلَ وَالْمَحِلَّ لَهُ).

أَلْمَحِلَّةُ: شوینی نیشته چی بوونی نه ته ووه ۵ گه رکه و هؤبه.

أَلْمَحِلَّةُ: خانویک یان دو خانوو که به یه که ووه بن ۵ (تافه ماله یان دوو

مان).

أَلْمَحِلَّاتُ: دبزه ۵ ناش ۵ دۆلجه ۵ کونده ۵ سوینه ۵ کیرد ۵ پاچ ۵ ناگر ۵ نه مانه

هه موویان پیداویستی ناو مان و گرنگن، هه رکه سی نه مانه ی هه بن

دمتوانی بؤخوی سهر به خو دوور له ناوایی ژبان به سهر به ری.

حَلَمَ حَلْمًا وَحَلْمًا: خه وی بی نی ۵ منداله که بائخ بوو له ته مه نی مندالی تی پهری.

حَلَمَ بِهِ رَعْنَهُ: خه وی پیوه بی نی (حَلَمَ الشَّيْءَ رَبَهُ) له خه ودا شته که ی بی نی

یان خه وی به و شته ووه بی نی.

حَلَمَ الْجِلْدَ حَلْمًا: پرزو پال و کرمو لی له پېسته که دامالی.

حَلَمَ السَّعِيرُ حَلْمًا: حوشره که گهنه ی زور پیوه بوون.

الْحَلَمُ: له سه رخوی و دان به خۆداگرتن ۵

عهقل و ناوهز ۵ قورشان دهغه رموی:

﴿أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَخْلَامُهُمْ﴾.

الْحَلَسَةُ: گهنه ی گه وره یان بچوک ۵

کرمیکه به پیسته وه دمنووس دپخوا

۵ جا که پیسته که دباغ دهکری

پیسته که کونکون و شهقار شهقار دمب

۵ ههروا ناوه بۆ گۆی مه مک که شیر ی

لی دپته دهر ۵ گیا سه عدانه.

حلا الشَّيْ حَلَاةٌ: شته که شیرین بوو.

حَلَّتِ الْفَاكِهَةُ: میوه که پیگه ی و خوش بوو.

حلا الشَّيْ له في عينه: شته که ی به له زم

بوو جوان بوو.

حلا من فلان: فرسه تی له فلان که س هینا.

حَلَا الْمَرْأَةُ حَلَوًا: خشلی دا به ئافره ته که.

حلا فلاناً الشَّيْ وبالشَّيْ حَلَوًا: شته که ی دا

به فلان که س.

حَلِي الشَّيْ: شته که ی به شیرین دانا.

أَحْلَى الشَّيْ: شته که ی شیرین کرد ۵

به شیرینی که وته به ردهستی.

أحلى المكان: شوپنه که ی به لاهه خوش

بوو تپیدا مایه وه.

حالا: به خوشی حسیب کردو خاتری

گرت نه گینا وانه بوو.

حَلَى الطَّعَامَ: خواردنه که ی شیرین کرد ۵

دهگوتری: (حَلَى الشَّيْ في عينه):

شته که ی له پیش جاو شیرین کرد.

تَحَالَى: به زۆره ملی وستی خوی

به نه جیب و شیرین زمان بخاته

به رجاو.

تَحَلَّى: شیرین زوبانی لی داو وانه بوو.

تَحَلَّى الشَّيْ: شته که ی به شیرین

لهقه له مدا.

أَحْلَوَى الشَّيْ: شیرین و جوان بوو.

أَحْلَوَى فلان الجارية: که نیزه که ی به ردلی

که وت و پی جوان بوو.

أَحْلَى: تپیسک و زیبکه، که له ده می

مندال دین.

حلاوة القفا: ناوه راستی پشته مل.

أَحْلَوَاءُ: ههئا، (ك: حَلَاوِي).

أَحْلَوَى: ههر خواردنه مهنیه که شه کر

یان ههنگوینی تپکه لی بکری ۵

ههروا ناوه بۆ میوه ی شیرین.

أَحْلَوَانُ: کری ده لال ۵ به رتیل.

أَحْلَوَانِي: ههئا و فروش ۵ ههئا

دروسته که ۵ ههئا وچی.

أَحْلَوُ شتى زور شیرین.

أَحْلِي: شتی باش و زور شیرین.

أَحْلَى: شوپنه که ی ههئا و تپدا دروست

دهکری یان لی ده خوری.

حَلَى الْمَرْأَةُ حَلِيًا: خشلی بۆ ئافره ته که کرد.

حَلَى الْمَرْأَةَ وَالسَّيْفَ وَغَيْرَهُمَا: به خشلی

رازاندیبه وه.

حَلِيَتِ الْجَارِيَةُ حَلِيًا: که نیزه که ی بوو

به خاوهن خشلی ۵ یان که نیزه که ی خشلی

پۆشی ۵ یان سوودی له خشلی بینی.

حَلِيَتِ الشَّجَرَةُ: دره خته که ی گه لای کرد،

میوه ی و بهر هینا.

حَلَى الْجَارِيَةُ: خشلى بۆ كه نيزه كه كه هينا
بۆ نه وه بيبوشى ۵ خشلى كرده بهرى
۵ قورشان دمه رموى: ﴿وَيَحْلُونَ فِيهَا
مِنْ أَسَارٍ مِنْ ذَهَبٍ﴾.

حَلَى السَّيْفَ: شمشيره كه خشلى دار كرد.
حَلَى فَلَانًا: ومصفى فلانكه سى له دلى
كه سانى ديكه دا شيرين كرد.
حَلَى الشَّيْءَ فِي عَيْنِ فَلَانٍ: شته كه ي له پيش
چاوى فلانكه س جوان كرد.

تَحَلَّى: بۆ موطاومعه ي (حلاه) دى.
تَحَلَّتِ الْجَارِيَةُ: كه نيزه كه كه خوى به خشلى
رازانده وه.
تَحَلَّى بِالْفَضِيلَةِ: بوو به خاومنى رهوشتى
جوان.

أَتَحَلَّى: تيميسك و زيبكه، كه له ده مى
مندال دين.

الْحَلَاةُ (حلاة السيف): رازاندنه وهى شمشير.
أَتَحَلَّى: نه وشته نهى ده كرين به خشلى و
خوى پى دهرانيندرتته وه، وهكوو
مت و ميروو به ردى به نرخ و پارچه
زيرو زيرو ۵ قورشان دمه رموى:
﴿وَأَتَاكَ قَوْمٌ مُوسَى مِنْ بَغْدَادٍ مِنْ
حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خَوَارٍ﴾.

الْحِلْيَةُ: بۆ شمشير جوانيه كه ي بۆ پياو
رهوشت و روخسارى.

حَمَّاءُ الْبَرِّ حَمْنًا: قورى بنكى بيره كه ي
دمه هينا.

حَمَّى الْمَاءَ حَمًا: ناوه كه قورى زورى تيدا بوو
ناوه كه ليل بوو بۆنى ناوه كه گؤرا.

حَمَّى فَلَانٌ عَلَى فَلَانٍ: فلانكه س رقى له
فلان هه نسا.

أَحْمَأُ الْبَرَّ: بيره كه ي قوپاو كرد، قورى
كرده بيره كه وه.

أَلْحَمَّا: قوپو ليته.

أَلْحَمَّا: قوپه رهش و گوراوو بۆگه ن ۵
قورشان دمه رموى: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا
الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَلٍ
مُسْتَوْنٍ﴾.

أَلْحَمَّى: پياوى چاو بيس.

حَمَيْتُ اللَّهَ عَلَيْهِ حَمًّا: خودا به سه ريا
رشت و زالى كرد.

حَمَيْتُ الْجُوزَ وَغَيْرَهُ حَمًّا: گويزه كه پوچمن
بوو تامى گؤرا.

حَمَيْتُ الثَّمَرُ: خورماكه زور شيرين بوو.

حَمَيْتُ الْيَوْمَ حَمِيَّةً: گهرماكه ي تاوى سهندو
رؤژىكى گهرم بوو.

حَمَيْتُ الشَّيْءَ: شته كه ي گه پيشته كۆتايى و
باش به رهه م هات.

تَحَمَّيْتُ لَوْنُهُ: رهنكه كه ي پالفته بوو.

الْحَمِيَّةُ: زنده پوو توندو تيز له هه موو
شتيكا.

الْحَمِيَّةُ: هيزه؛ رۆنى يان ههنگوين يان
زهيتى تيده كرى.

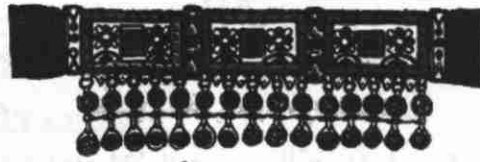
حَمَّيْمُ الْفَرَسُ وَالْبَرْدُونُ: دهنكيكى ليوه
هات له خوار حيلاندنه وه بوو.

تَحَمَّيْمٌ: به مانا (حَمَّيْمٌ) دى.

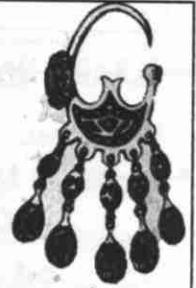
تَحَمَّيْمُ الشَّيْءِ: شته كه رهش داگيرسا ۵
رهش بوو.

حلية من فضة

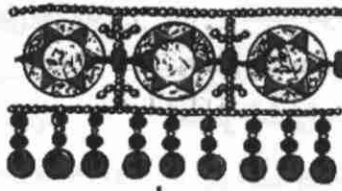
نواج منقوش بالفضة

حلقه أذن

عقد

حلية للرأس

سوار من فضة

عقد ذهبي مرصع بالحجارة الكريمة

سام

عقد

حلقه أذن

عقد

حلية

حلية

ابزيم

عقد

عقد

خاتم

خاتم

سوار من فضة

سوار

حلقه أذن

الْمَحَامُ: گیاه کی بونخوشه.

الْمَحَامُ: بویه کی ره شه.

الْحَمِيمُ: شتی رهش له هه موو شتیک ه
روه کیکی سالانه به تام خوش و
بونخوشه.

حَمْدُ: سوپاسی کرد.

حَمْدُ فُلَانًا: پاداشی فلانکه سی دایه وه و
نه رکی خوی به جی هیئا.

حَمْدُ الشَّيْءِ: له شته که رازی بوو به دلی
بوو ه له کرده وی فلان رازی بوو
رێره وی به په سه ند زانی.

حَمْدٌ لَلْأَنْبَاءِ: چهند جارێک و په پیتا په پیتا
سوپاسی فلانکه سی کرد.

تَحَمُّدٌ: به زۆر ملی و به ته کلیف سوپاسی
کرد.

تَحَمُّدٌ عَلَى فُلَانٍ بَكَا: منه تی به سه ر
فلاندا کردو پیاوه تی خوی به سه ردا
باسکرد ه وای نیشاندا که خوی
جینگای سوپاسه و پیاوه سه ته
سوپاسگوزاری بن.

تَحَامَلُوا: قه ومه که ی هه ره که به یان
سوپاسگوزاری په کتر بوون.

اسْتَحَمَدَ إِلَى النَّاسِ: داوای له خه لکه که
کرد سوپاسی بکه ن.

حَمَادٍ: سوپاسگوزاری بۆ نه و.

حُمَادِي: ده گوتری: (حَمَادُكَ أَنْ تَفْعَلَ كَذَا)
کۆتایی نه وه ی له تۆ چاوه پروان
ده کړئ نه وه به نه و کاره بکه ی.

الْحَمْدُ: باسکردن و وصف کردن به چاکه و
له سه ر چاکه.

الْحَمْدُ: وصفیکه ده یندرئ بۆ زنده
موباله غه.

الْمَحْمَدُ: نه و کردار و گوشتاره به که
ده به نه هوی سوپاسگوزاری.

حَمْدَلٌ: نه له مه مدو لیای گوت.

حَمَرُ الشَّيْءِ حَمْرًا: شته که ی سپی کرد
توێکله که ی لێ کرده وه.

حَمَرُ الرَّأْسِ وَالشَّعْرِ وَالصُّرْفِ: سه ری تاشی
ه مووه که ی برپیه وه ه خورپیه که ی
برینگ کرد.

حَمَرُ الْفَرَسِ وَنَحْرِهِ: به هوی جۆخواردنی
زۆره وه نه سه په که توشی نینه لا بوو
بۆنی ده می گۆرا (جۆگرتی).

حَمَرَتِ الدَّابَّةُ: نازه له که به هوی قه له وی
زۆر گینز بووه ه وه کوو گویند رێزی
لێها ته وه.

حَمَرٌ فُلَانٌ: فلانکه سی رقی هه لسا و سوور
بۆ وه.

أَحْمَرُ الرَّجُلِ: پیاوه که مندالی سووره
پێستی بوو.

أَحْمَرُ الدَّابَّةِ: نه ومنده ی جۆ دهرخواردی
نازه له که دا ده می بۆ گه نی کرد.

حَمْرٌ: به زمانی حیمیه ری ناخاوت ه
سواری نه سپی هه جین بوو.

حَمْرٌ لَلْأَنْبَاءِ: به فلانکه سی گوت نه ی
گویند رێز.

حَمْرُ الشَّيْءِ: شته که ی سوور کرد به ره منگی
سوور.

حَمْرُ اللَّحْمِ: گوشته که ی به رپۆن
سوور کرده وه تا سوور هه لکه را.

إِحْمَارُ الشَّيْءِ: شته که ورده و رده سور بوو.
إِحْمَرُ: سوربوو.

احمر البأس: توندو تیژی و ناخوشی
پهری سهند.

الأحمر من الأشياء: نهو به رنگی سور بی
۵ زبړ ۵ زعفران.

الموت الأحمر: مردنیک به کوشتن بی ۵
پان مردنیکسی وانه خوشه که زور
به گیانه لاوه بی.

الأحمران: زبړو زعفران ۵ گوشت و
عهرق ۵ نان و گوشت.

الأحمر: چوکراوهی (الأحمره) ۵ رمشه
بایه کی نه گبه ته که شتی له ناو
دهریادا و مرده گپړی.

الْحَمَامِرُ: خاومن گوپدریز ۵ جوریکه له
ماسی.

الحامِرُ: خاومنی گوپدریز.

الحمار: گوپدریز ۵ داریکه له پیشی
که ژاوه، سواربوو که دهستی پی
ده گری ۵ پان نهو بنکه دارمیه
ناسنی له سر مشو مال ده گری ۵
له زانیاری و مرز شدا به و داره
ده گوتری ۵ دوو کهس هلی ده گرن و
بازی به سر دا ده دری.

حمار الزرد: جوره که ره کیوییه کی رنگ
خه تخه ته.

حمار قبان: پپړویه که بچو که
به زهوییه و ده نووسی و ه کوو
قالونچه وایه و لهو بچو که که
دهستی ده که به خوتیک دهاوینته ووه.

الْحِمَارُ: ماکر ۵ به ردی گه و ره که
ده خریته قه راخی هوز بو نه ووی
ناو که نه پوا ۵ پان نهو به رده به
ده گریته کوخته ی راو کهر ۵ داریکه له
پیشی که ژاوه ده دری بو نه ووی
سوار که دهستی پی بگری ۵ له قاجیشدا
نیوان قاپه رقه و په نجه به.

الْحَمَارُ: (حَمَارَةُ الْقَيْظِ) وَحَمَارُكُ: توندی
گه رما، (ك: حَمَارُ).

الحمر: خورمای هیندی ۵ جوریکه له
چوله که ۵ گور.

الحمر: گده تیکچوون و نینتلا کردنیکه
توشی نازهل و ولاخ ده بی، به هو ی
زور خوار دنی جووه.

الحمر: له بز نه و به به که رنگ بی ۵
له زنیش نه ووی پیستی سپی بی ۵
ره گزی ناعهره ب که به زوری
رنگیان سورو سپیه.

ابن الحمر: نهو که سه به دایکی عهره ب
نه بی ۵ چه قی گه رمای نیومر ۵
سالی گرانی و قاتو قری.

حمر الشدقین: نهو نافرته ی له بهر
پیری و کونه سالی ددانه کانی
که و تین و پو که کانی دبارین.

حمر النعم: نازه له باشه کان ۵ حوشتره
ره سه نه کان.

حمر العجان: وشه به که عهره ب بو
زه مکر دنی ناهه زیان ده یلین.

الحمر: رنگی سور ۵ نه خوشی سوریزه ۵
نه خوشی به کی پیسته و ده نیته ووه ۵

أَلْيَمْرُ: به مانا (الأحر) دئ ۵ نازده لایکی
شیر دمری کاویژکاره له پیږی
حه پوانه کیویه ۵ که ره کیوی.

أَلْعَمَّاسُ: شیر ۵ به هیژو توانا ۵ نازاو
چاو نه ترس.

حَمَزُ الشَّرْبِ حَمَزًا: شه رابه که زور تیزو
که سکون بوو.

حَمَزُ اللَّبْنِ وَالرَّمانِ وَنَحْرهما: ماسته که یان
هه نار که ترش بوون.

حَمَزُ اَلْمُ: خه مو خه فته که ی زور توند بوون.
حَمَزُ الفَزَادُ: دل و دموونی قابیم و پته و
بوو.

حَمَزُ الشَّيْ: شته که ی و مرگرت و له خوی
گرت شار دییه وه.

حَمَزُ الثَّمَلِ: تیره که ی تیز کرد.

حَمَزُ الشَّرَابِ اللِّسانِ: شه رابه که زمانی
گه ست، که سکون بوو.

حَمَزُ الْكَلِمَةُ لَفْزًا: قسه که کاری له دل و
دمروونی کرد.

حَمَزُ الدَّواءِ الجَرَحِ: دهرمانه که برینه که ی
هیواش کرده وه و هاوساوییه که ی
نه هیشت.

حَمَزُ الرَّجُلِ حَمَازَةً: پیاوه که خوراکو و ره
به رزبوو ۵ دهگوتری: (حَمَزُ فَزَادَةً):

أَلْعَمَزَا: شیر له پروانگی نازیه ته و
چهره زه پییه وه.

أَلْعَمَزَا: به و که سه دهگوتری زور
به خه مه وه بی بؤ نه و کارو باره ی
لئی بهر پرسیاره.

أَلْعَمَزَا: نه و که سه ی زور زهره و له یهاتوو بی.

شوینی سوریزه کان سور ده بیته وه ۵
تایه کی زور به هیواشی له که لدا به ۵
ورده ی خشتی سوور.

أَلْحَمْرُ: له هه موو شتیک توخ و
به هیژه که به ته ۵ دهگوتری: (رجل

حِمْرَ): پیاویکی شه پانی و به دخوه
۵ (عِثَ حِمْرَ) بارانیکی به لیژمه و

توند تیزه زه ی دادپ دادپ کرد.

أَلْعَمَارُ: خاومنی گویندریز ۵ یان نه و
که سه ی گویندریزه کان به خیو ده کاو
سه رو کاریان ده کا.

أَلْعَمَارَا: نه و نه سپه ی هه نگاوی وه کوو
هه نگاوی گویندریز ده هاوی.

أَلْحَمْرُ: جۆریکه له جۆله که، یان قومی.
أَلْعَمِيرَا: سور که له ۵ بچو ککراوه ی

(الحمراء) ۵ وه صفیکیش به بؤ دایکی
موسولمانان خاتوو عایشه پیغه مبه ر

(رخ) فهرموویته ی (خلوا نصف
دینکم من هذه الحمراء) ۵ هه روا ناوه

بؤ سوریزه.

أَلْحَمْرُ: نه و شته یه توکلئ ئ
دهگریته وه یان دمری یان ده تاشری

به کیردو جه فؤ ۵ به پیاوی له نیم و
خوینریش دهگوتری ۵ به

نه سپیکیش دهگوتری که رویشتنی
له رویشتنی گویندریز بچی، (ك):

حَمَامٍ وَمَحَامٍ).

أَلْعَمْرَا: تاقمیکن له خوره مییه کان که
نالاو دوروشمیان سوور بووه، دژی
نالاو دروشمی رمش یان سپی بوون.

الْمُخْمَرُ: بهوکه سه دهگوترئ دهست و
پهنجهی بههیزوبه توانابن، (ك: محامیزه).
حَمَسَ اللَّحْمَ وَلَحَرَهُ حَمْسًا: گوشته که ی
سور کرده و.

حَمَسَ فَلَانًا: فلانکه سی تهره کرد.

حَمَسَ حَمْسًا: رهق بوو پتهو بوو ۵
دهگوترئ: (حَمَسَتِ الْأَرْضُ):

زوبیه که رهق بوو توندو پتهو بوو.

حَمَسَ الشَّرَّ وَالرَّغِي: شهرو گیره و مژهکان
زور توند بوو.

حَمَسَ الرَّجُلُ فِي الدِّينِ: پیاوکه زیدمپزی
کرد له بواری ناپیندا.

حَمَسَ بِالشَّيْءِ: خوی بهشته که وه گرت و
وهگری بوو ۵ (هر احمس و هی حمساء).

حَمَسَ حَمَاسَةً: نازابوو ۵ دهگوترئ: (هر
حمیس)، (ك: حُمَسَاء).

أَحْمَسُهُ: رقی هه لسان.

حَمَسَ الْحِمَصَ: نۆکه که ی سور کرده و.

حَمَسَ الدَّرَاءَ: دهرمانه که ی خسته سه
ناگر بۆ ماوهیه کی که م.

حَمَسَ فَلَانًا: رقی فلانکه سی هه لساند.

إِحْمَسَ السِّدِّكَانَ أَوِ الْقُرْنَانَ: دوو
که له شیرده که یان دوو هاوشانه که

هیرشیان بۆ یه کتر هیناو بیك
هه لپرزان، شه پریان کرد.

تَحَمَسَ الْقُرْمَ: قه و مه که لیک تورپ بون و
قسه ی ناخوش و جوینیان به یه کتر

گووت و بوو به شه پریان.

تَحَمَسَ: بۆ موطاومعه ی (حُمَسَةُ) هاتوو و

۵ لیکتر دپ دۆم بوون ۵ بهر ابهر

یهك سهر رهق بوون.

تَحَمَسَ الْأَمْرَ وَغِيْرَهُ: کاره که فورس بوو

نالوزاو هه لکردنی زه حمهت بوو.

تَحَمَسَ فَلَانًا: فلانکه سی پهنای بر دو

داوای کۆمه کی کرد.

تَحَمَسَ فَلَانًا لِلْأَمْرِ: فلانکه سی بۆکاره که

اماده باشی و سوربوونی خۆی هه یه

بۆ نه انجامدانی و حه زی لئی وه

کهسانی دیکه ش بانگه وازی دهکا بۆ

نه انجامدانی.

الْحَمَاسُ وَالْحَمَاسَةُ: نازابهتی و سوربوون

له سه ر شت ۵ داگوکی گردن ۵

به رهنگار بوونه وه.

الْحُمَسَةُ: حهرامبوون.

الْحَمَسَةُ: گیانداریکی ناو دهریامیه له

بیپری سوله حفاته کانه.

الْحَمِيسُ: تهن دور (ك: احماس).

الْحَمِيسَةُ: میینه ی (الْحَمِيسِ) ۵ تاوه:

کهشتی تیدا سوور دهگریته وه ۵ گوشتی

تازه و پیگه بشتوو.

حَمَسَ النَّاسَ حَمْسًا: خه لکه که ی کۆ کرده و.

حَمَسَ فَلَانًا حَمْسًا وَحَمْسَةً: رقی هه لساند و

تورپه ی کرد.

حَمَسَ الْقُرْمَ: بهرق و تورپیه وه

خه لکه که ی پیپش خۆی دان.

حَمَسَ الرَّجُلُ حَمْسًا: پیاوکه قاجی باریک

بوون ۵ دهگوترئ: (حَمِشَ عَظْمَ سَاقِ

وَحَمِشَ الْوَتَرِ).

حَمِشَتِ الْأَلْتَةُ: بهوکه که گوشتن نییه ۵ یان

تەنک و جوانه.

حَمَشَ فُلَانٌ حَمَشًا: فلانكەس رقی هەئساو توپە بوو.

حَمَشَ الشَّرُّ: شەرەكە پەرەى ساندو گەرم بوو.
حَمَشْتُ قِرَامَ الدَّابَّةِ: قاجى حەيوانەكە باریك بوو ە هەروا دەگوترئ:
(حَمَشْتُ سَاقَهُ وَحَمَشْتُ الرُّتْرَ).

أَحْمَشَ النَّارُ: ناگرەكەى هەنگیر ساندو دارى پێوەنان و خۆشى كرد.
أَحْمَشَ الشَّعْمَ وَغَيْرَهُ: بەناگر بەزەكەى تواندەوێ خەریك بوو بسوتن.

أَحْمَشَ فُلَانًا: بەمانا (حَمَشَةُ) دئ.
أَحْمَشَ الشَّرُّ: شەرەكەى هەنگیر ساندو.
أَحْمَشَ الْقَرَمَ: قەومەكەى هەئنا بوو شەرپکردن.

حَمَشَ الشَّعْمَ وَالنَّارَ: بەمانا (أَحْمَشَ) دئ.
حَمَشَ فُلَانًا: بەمانا (حَمَشَةُ) دئ.
حَمَشَ النَّاسَ وَغَيْرَهُم: بەمانا (أَحْمَشْتُهُمْ) دئ.

تَحَمَشَ: بۆ موطاوێهەى (حَمَشَةُ) دئ.
تَحَمَشَ فُلَانٌ: فلانكەس رقی هەئسا.
تَحَمَشَ بَنُو فُلَانٍ لِفُلَانٍ: ھۆزى فلان لەسەر فلانكەسیان كردەوێ.

اشْتَحَمَشَ: رقی هەئسا ە دەشگوترئ (اشْتَحَمَشَ عَلَيْهِ غَضَبًا)
حَمَصَ الزَّرْمَ حَمَصًا وَحَمَصًا: ھاوساویەكە فش بۆوێ.

حَمَصَ الْجَرْحُ: برینەكە ھاوساویەكەى نیشتهوێ.

حَمَصَتِ الْأَرْجُوحَةُ: جۆلانەكە لەھاتوچۆ

وەستایەوێ.

حَمَصَ الْغَلَامُ: مندالەكە بۆ خۆى چووێ
سەر جۆلانەكەو ئى نیشته بەبئ
ئەوێ كەسیك پارمەتى بدا.
حَمَصَ الْعِرْقَ عَنِ الْجَسَمِ: ئسارەق بەجەستەپەوێ نەما.

حَمَصَ الدَّرَاءَ الْجَرْحَ: دەرمانەكە برینەكەى سارپۆژكرد.
حَمَصَ الْقَذَاةَ: پوشكەكەى لەچاو دەرھێنا بەھێدى.

حَمَصَ: لەكاتى نیوەرۆدا ئاسكى نیچیر كرد.
حَمَصَ الْحَبَّ: دانەوێلەكەى سور كردەوێ.
إِلْحَمَصَ الزَّمَّ: ھاوساویەكەى نیشتهوێ.
إِلْحَمَصَ الْجَرْحَ: برینەكە ھاوساوى نەما.
إِلْحَمَصَ الْإِنْسَانَ أَوْ الْخَيْرَانَ: ئادەمیزادەكە یان حەيوانەكە كزیوو گۆشتى پێوەنەما.

إِلْحَمَصَتِ الْجَرَادَةُ: كۆللە گەلای درەختى سەلى خواردو سوور هەنگەرا.

تَحَمَصَ اللَّحْمُ: گۆشتەكە وشك بۆوێ ناوی پێوێ نەما چرچ بوو.
أَلْحَمَصَ وَالْحَمَصُ: نۆك.
الْحَمَصَانُ: نۆك فرۆش.

أَلْحَمَصَةُ: نامپیری شت سورکردنەوێ.
حَمَصَتِ الْمَاشِيَةُ: ئازەلەكە شتى مزرو ترشى خوارد.

حَمَصَ عَنْهُ: حەزى لە خواردنى نەبوو ە
(حَمِضَ بِهِ) حەزى لەخواردنى بوو.
حَمِضَ اللَّبَنُ وَالْفَاكْهُ حَمِضَةً: شیرەكە یان میوێكە ترش بوو.

أَحْمَضُ الْمَكَانُ: ئەو شوپنە شتى ترش
(لەوهرى) مزرۆ ترشى لیبوو.

أَحْمَضُ الْقَوْمِ: ھۆزەكە لەناو خۆياندا
قەسەى خۆش و پێكەنین نامیزیان
بۆيەكتر كردو درێژەیان پى دا.

أَحْمَضُ الْمَاشِيَةِ: خۆراكى ترشى
دەرخواردى ئازەلەكان دا.

أَحْمَضُ الشَّيْءِ: شتەكەى ترش كرد.

حَمَضُ فُلَانٍ فِي الشَّيْءِ: فلانكەس
لەشتەكەى كەم كردهو.

حَمَضُ الشَّيْءِ: واتە: (أَحْمَضَةً).

حَمَضُ الصَّرَّةِ: وێنەكەى خستە ناو
حەوزى ترشەلۆكەو، بۆ ئەوێ
وێنەكە بەرونى دەرگەوێ.

تَحْمُضُ الرَّاعِي: شوانەكە ئازەلەكانى لە
لەوهرگای شیرینەو گواستەو بۆ
لەوهرگای ترش.

تَحْمُضُ فُلَانٍ: فلانكەس لە حالێكەو
چووێ حالێكى ترەو.

اسْتَحْمَضَ اللَّبَنُ: شیرەكە درەنگ مەبى.

الْحَامِضُ: ھەر خواردنێك تیزو ترش بێ
زمان بگەزێ، وەكوو سرگەو ماستى
ترش.

الْحَمَاضُ: حالەتێكە لە جەستەدا ماددە
ترشەكان زیاددەكەن و قەلەویات كەم
دەبنەو.

الْحَمْضُ: ھەر رووك و گياو گزێك ترش یا
سوێربى قەدى ھەبى و زۆر رەگى
دانەكوتابى ە ئەم جۆرە خۆراكە بۆ
نازەل وەكوو مێو وایە بۆ

نَادَهُ مِيزَادَ، (ك: حُمُوضٌ) ە

دەگووترى: (لؤا دحمض ونفس حمضة).

أَلْعَمَضِي: ئەوێ پال ترشى دەدرى ە

دەگووترى: (أَرْضُ حَمْضِيَّة)، (معدة حمضية).

الْحَمَاضُ: گياو گزى ترش تام.

أَلْحَمِيزُ: شوپنێك كە زۆر لەوهرى

ترش تامى تێدا بێ بۆ ئازەل ە (ھەر

حميض) كۆيەكەى (حُمُضٌ)، (ھەي

حميضة) كۆيەكەى (حمالض).

أَلْمَحْمُضُ وَالْمَحْمُضُ: لەوهرگايەك زۆرى

لەوهرى ترش تێدا بێ

حَقَطَ الْكَرْمُ: درەختێكى لەنزىك مێوگە

رواند بۆ ئەوێ سێبەر لەمێوگە بکا.

الْحَمَاطُ: درەختێكە دەشوبەیتە درەختى

ھەنجىر مارحەز دەكا تێیدا ژيان

بەسەر بەرى ە دەرەختى ھەنجىرە

كێويلە ە (شيطان الحماط) جۆرێكە

لەمار حەزى لەوێ لە سێبەرى ئەو

درەختەدا بگوزەرنێ.

الْحَمَاطَةُ: تاكى (أَلْحَمَاطُ) ە

چوزانەوێكە لە قوڤگدايە.

حَقِيقُ فُلَانٍ حَمَقًا: ریشى تەنك بوو ە

عەقلى سووك بوو، (ھەر أحق وھى

حقاء) (ك: حُمَقٌ).

حَمَقَ حَمَقًا وَحَمَاقَةً: عەقلى كەم بوو ە

کردارى ئەحمەقى ئەنجام دان.

حَمَقَ السُّوقُ: بازار وەستاو كپىن و

فرۆشتن كەم بوو.

أَحْمَقُ: مندا لیکي نه حمه قی بوو.

أَحْمَقُ بِهِ: به نه حمه قی ناوی برد، رهوشتی نه حمه قی پالدا.

أَحْمَقُ فَلَانًا: به نه حمه قی فلانکه سی هاته بهرچاو.

حَامِقًا: له نه حمه قی دا هاو به شی کرد.

حَمَقًا: نیس به تی دا بو نه حمه قی و به نه حمه قی له قه له مدا و ده کوو نه حمه قی مامه له ی له گه ل کرد.

انْحَمَقَ: به مانا (حَمَقَ) دئ و به بی ئی ود بوونه وه ملی نا.

انْحَمَقَ الثَّوْبُ: کراسه که ی رزی.

تَحَامَقَ: لاف ی نه حمه قی لیډا.

تَحَمَقَ: به زوره ملی رهوشتی نه حمه قی به سر خوی دا هیڼا.

اسْتَحَمَقَ: به مانا (حَمَقَ) دئ.

اسْتَحَمَقَ فَلَانًا: نه حمه قی فیری فلان کرد، رهوشتی ناپیاوانه ی له لا شیرین کرد.

الْأَحْمَقَةُ: نه و رهوشتانه ی له یه کیك دیاری دده و به رهوشتی نه حمه قانه پیناسه ده کریڼ.

الأَحْمَقُ: نه و که سه یه زور رهوشتی نه حمه قی ئی روبده ن.

الْحَمَاقُ وَالْحَمَاقُ: ناو له که له ناده میزاد دئ و به جه سته دا بلا و دم بیته وه.

الْحَمَاقُ: میینه ی (الأحمق) و (والبقلة الحماق): پی کوڼ.

الْحَمْرَةُ: نه و که سه یه له نه حمه قی دا که هیشتیته نه و په پری.

الْمَحْمَقُ: نه و نافرته یه هر مندالی نه حمه قی بب، (ك: مَحَامِق) ه.

الْمُحَقَاتُ اللَّيَالِي: نه و شه وانه یه هه میسه مانگیان تیډا هه ئی.

حَمَلَ الدَّلِيلَ حَمَكًا: به جوانی ریډوارانی شار مزایی کردن.

أَلْحَمَكُ: نه و شار مزایانه ن که له سارادا ره نومایی خه لکی نه شارمزا ده گهن و هه روا ناوه بو شتی یچکوله له هر ره گزیک بی و به مای شت و سروشتی.

حَمَلَتِ الْمَرْأُ: نافرته که زاروکی له سکی که وت.

حَمَلَتِ الْمَرْأُ حَنِينَهَا رِبَه: نافرته که حامیله بو و ده گوتری: (هي حامل وحاملة).

حَمَلَتِ الشَّجَرَةُ: دره خته که میوه ی گرت، میوه ی دمر کرد.

حَمَلَ عَلَيْهِ فِي الْحَرْبِ: هیرش ی بو برد.

حَمَلَ الْحِمْلَ عَلَى ظَهْرِ الدَّابَّةِ: باره که ی خسته سه رپشتی و لاخه که.

حَمَلَ الشَّيْءَ عَلَى الشَّيْءِ: شته که ی په یوه ست کرد به و شته وه.

حَمَلَ فَلَانًا عَلَى الْأَمْرِ: فلانکه سی هه لئا بو کردن ی نه و کاره.

حَمَلَ عَلَيْهِ الْحِقْدَ: رق و کینه ی بو له دل دا خوار دوه وه.

حَمَلَ الْغَضَبَ: رقه که ی دمر خست.

حَمَلَ عَلَيْهِ ذَنْبَهُ: تاوانه که ی خسته سر.

حَمَلَ فَلَانًا: ولاغی کی سواری دا به فلان بو نه وه ی سواری بی.

اَحْمَلْتُ الْمَرَاةَ وَالنَّاقَةَ: ئافرەتەكە بى
ئەوەى مېردى ھەبى مەمكەكانى
شېريان تىھات ۵ خوشترەكە بى ئەوە
كەن بگرى شىرى ئى بەيدا بوو ۵
زۆرى سكو زا كردن.

اَحْمَلْ فَلاناً اِحْمَلْ: يارمەتى دا بۆ كۆل
ھەلگرتنەكەى.

حَمْلُهُ الشَّيْءِ وَالْأَمْرِ: داواى لىكرد ئەوە
ھەلگرى.

اِحْتَمَلَ الْأَمْرُ أَنْ يَكُونَ هَكَذَا: پىدەچى
كارەكە ئاوابى.

اِحْتَمَلَ مَا كَانَ مِنْهُ: چاۋ پۆشى لىكردو
لىى خوش بوو.

اِحْتَمَلَ فَلان الصَّنِيعَةَ: فلانكەس
سوپاسگوزارى كردهوە كەى بوو.

اِحْتَمَلَ الْغَضَبُ فَلاناً: رق ھەلسان
فلانكەسى والىكرد ئاگای لە خو
نەمىنىۋ نەزانى چى بكا.

اِحْتَمَلَ: كە رقى ھەلسا سور بووە رەنگى
گۆرا.

تَحَامَلَ عَلَى فَلان: ستەمى لە فلانكەس
كرد ۵ شتىكى واى داوا لىكرد لە
تاقەتيا نەبى ئەنجامى بىدا ۵
دەگوترى: (تَحَامَلْتُ عَلَى نَفْسِي):

ئەركى قورسەم خستە سەر نەفسەم.
تَحَامَلَ الشَّيْءُ وَفِيهِ رِبَه: داواى لىكرد ئەو
كارە بكا وپراى ناخوشى و قورسى
كارەكە.

تَحَامَلَ الزَّمان عَنْ فَلان: رۆزگار روى
لەفلان وەرگىرا.

تَحَامَلَ الرِّجُلانِ الشَّيْءَ: دوو پياوەكە
بەنۆرە كۆلەكەيان ھەلگرتو
يارمەتى يەكتريان دا.

تَحَمَّلَ الْقَوْمُ: ھۆزەكە رەويان كرد.
تَحَمَّلَ فَلان: فلانكەس خۆپراگرو ورە
بەرزو ئازا بوو.

تَحَمَّلَ الْحَمَالَةُ: كۆلەكەى لەكۆلى دا.
تَحَمَّلَ الْأَمْرَ: كارەكەى لەنەستۆگرت
بەنارەحەتى چووە زېرى.

تَحَمَّلَ شَهادَةً فَلان: لەجياتى فلانكەس
شاھەتى دا واتە شاھەتتەكەى ئى
وەرگرتو نەمجار چو شاھەتتەكەى دا.
اِسْتَحَمَلَ السَّبْعُ رَغِيًّا: خوشترەكە يان
ولاخەكە تواناى بار ھەلگرتنى
ھەبە.

اِسْتَحَمَلَ فَلان: فلانكەس ھەلى گرت.
اِسْتَحَمَلَ فَلاناً: داواى لەفلانكەس كرد
شتەكەى بۆ ھەلگرى.

اِسْتَحَمَلَ فَلاناً لِنَفْسِهِ: ھەموو كارو بارو
پىداۋىستى خۆى خستە ئەستۆى
فلانكەس خۆى.

الْحَامِلَةُ: مېينەى (الْحَامِل) ۵ زەنبىلەو
بەچنەو قەرتالە كە ترىى تىدا
ھەلدەگرى ۵ مەكوكى جۆلا

حَامِلَةُ الطَّائِرَاتِ: كەشتى گەورەى
زەبەللاخ كە لە دەريادا فرۆكەى
لەسەر دەنيشيتەو ھەروا زىپۆش
تۆپو چەكى تىش ھەلدەگرى ۵
لەناو دەريادا دەبىتە فرۆكەخانەو
سەباز خانە، (ك: حَوَامِل).

الحامِلُ: قاج ۵ قاجه كان.

الحاملة من القدم والنزاع: رهگه کانی قاج و دهسته.

الحَمَالُ: خوین و غه رامه، که کهسانی دیکه له نه ستوی خوینی دهگرن.

الحَمَالَةُ: کرئی هه لگرتنی کۆل.

الحَمَالَةُ: نه لقهی شمشیر و شتی له و جۆره که پئی هه لده واسری.

الْحَمْلُ: دهگوتری: (فلان حَمَلَ عَلَى اَمَلِه)

فلانکس باره به سه ر خیزانه که به وه

نه گهر نه خوشییه که ی گوژنده بی ۵

زاروک که له سکی دایکی دا بی ۵ یان

میوه که به دره خته که وه بی ۵ که ژاوه

۵ نه و حوشری که که ژاوه که ی ئی

بارکراوه، (ک: اَحْمَال وَحُمُول وَحِمَال).

الْحَمْلُ: نه وهی به کۆل هه لده گیرئ ۵

که ژاوه ۵ نه و حوشری که که ژاوه که ی

ئ بـارده کړئ ۵ لـه زاراوه ی

(ریاضیات) دا بریتییه له قه باره یه ک

یان قورساییه ک که هه لده گیرئ یان

را ده کیشری به هو ی نامیری که وه.

الْحَمْلُ: به رخۆله، (ک: حُمْلَانْ وَاحْمَال) ۵

بورجیکه له ناسمان له بورجه

به هارییه کانه.

الْحَمْلَانْ: نه و ولاخیه بهارییه کانی ئی

دهنری که ده برین بۆ شوینیکی تر

۵ کرئی حه مال.

الْحَمْلَةُ وَالْحَمْلَةُ: گوژسته وه له شوینی که وه

بۆ شوینیکی تر.

الْحَمْلُ: نه وهی به کۆل هه لده گیرئ ۵

خۆپاگرو پشودریژ.

الْحَمِيلُ: مندائی بی نازو فریندراو که

کهسانی دیکه هه لی دهگرنه وه و

به خۆی دهگرن ۵ فریندراو که

له ولاتی که وه ده بری بۆ ولاتیکی تر

۵ غه ریب و ناواری ۵ نه و که سه ی پال

باوکی خۆی نه درئ نه زانری باوکی

کییه ۵ نه و پرژو پالهی لاهاو هه لی

دهگرن.

الْحَمِيلَةُ: میینه ی (الحمیل) ۵ نه لقه ی

شمشیر، (ک: حَمَائِلْ) ۵ ده سگوتری:

(هو حميلة عليا) نه و باریکه له سه ر

شادمان.

الْحَمِيلُ: که ژاوه ۵ دووتای بار که به سه ر

پشتی ولاخه که وه بی ۵ زه نبیله و

به رجنه که ترئی تی ده کړئ، (ک:

محامل) ۵ دهگوتری: (ما علی فلان

مَحْمُولْ) فلانکس پشتی پی

نابه ستری، بتمانهی له سه ر نییه.

المحمول: به لای مه نطیقیه کانه وه جیگای

خه به ری نه حوییه کان دهگرنه وه.

حَمَلَجَ الْخَبْلُ: جهبله که ی زۆر توند بادا.

الْحَمْلُ: جهبله گشت بادراو ۵

موشه ده مه ی مزگه رو ناسنگه ر

شاخی گاو ناسک، (ک: حَمَلِج).

حَمَلَقَ: چاوی کردنه وه ۵ زۆر به وردی

سه بری کرد.

حَمَلَقَ الْعَيْنَ وَحَمَلَقَهَا: نه و شوینانه ی کل

ره شی دهکا له چاو ۵ له دیوی

پاوه کانی چاوه وه، (ک: حَمَلِيق).

حَمَّ التَّسْوَرُ وَخَوْرَهُ حَمًّا: تهن دوره که ی
هه لگیر ساند.

حَمَّ الْمَاءِ وَخَوْرَهُ: ناوه که ی گهرم کرد.

حَمَّ الشَّحْمُ وَخَوْرَهُ: پیوه که ی تونده وه.

حَمَّ الْأَمْرُ فَلَانًا: کاره که گرنگی دا به فلان.

حَمَّ الْمَاءِ وَخَوْرَهُ: ناوه که گهرم بوو.

حَمَّ الشَّيْءِ: شته که رهش داگیر سا.

حَمَّتِ الْمَرْءَةُ: دیزه که سوتا ۵ (هر أَحَمَّ وَهِي حَمَاءً).

حَمَّ حَمَاءً: تای لئ هات.

حَمَّ الْأَمْرُ: کاره که جیبه جئ بوو (حَمَّ الشَّيْءِ) نزیك بوو.

حَمَّ لِفُلَانٍ: بؤ فلانکهس و امه زنده کراوه.

أَحَمَّتِ الْأَرْضُ: لهرزو تا لهو ولاته بلاو بؤوه.

أَحَمَّ الشَّيْءُ: شته که نزیك بوو ناماده بوو.

أَحَمَّ الْمَاءِ وَخَوْرَهُ: ناوه که ی گهرم کرد.

أَحَمَّ الْوَلَدُ وَخَوْرَهُ: منداله که ی به ناوی گهرم شت.

أَحَمَّ اللَّهُ فَلَانًا: خودا فلانکهسی توشی لهرزو تا کرد.

أَحَمَّ اللَّهُ كَذَا: خودا نه وه ی برپارداو نه نجامی دا.

حَمَّ فَلَانًا: فلانکهسی نزیك کرده وه ۵ داوا ی لیکرد.

حَمَمَتِ الْأَرْضُ: گیاو گزه که له سه وزا پیه وه به رهو رهشی رؤی.

حَمَّ الْفُلَامُ: کوپه که ریشی هات.

حَمَّ الْفَرْخُ: بئجوه به له و ره که به رهو

بائی لئ روان.

حَمَّ الْمَاءِ وَخَوْرَهُ: گهرمی کرد ۵ کولاندی.

حَمَّ الرَّجُلُ: دهم و چاوی پیاهه که ی به خه لوز رهش کرد.

أَحَمَّ: گرنگی پی دا ۵ (أَحَمَّتْ عَيْنُهُ) چاوی به بی نازار فرمیسی رشتن.

أَحَمَّ لِفُلَانٍ: له بهر فلانکهس رقی هه لسا. تَحَمَّ: رهش هه لگیر سا.

اسْتَحَمَّ: چوو ه گهرما وه وه خوی شت. الْحَمَامَةُ: کهسانی تایبه تی له خزم و کهس و

کارو کوپونه وه ۵ خوشتری باش. الْحَمَامُ: کؤتر.

الْحَمَامُ: قهزاو قهدهری مردن.

الْحَمَامُ: لهرزو تای هه موو نازده ل و و لاغیك.

الْحَمَامَةُ: تاکی (الْحَمَام) بؤ کوتری نیرو می به کاردی.

أَلَحَمَّ: بهزو پیوی تواوه ۵ پاشماوه ی بهزو پیوی تواوه.

حَمَّ الظَّهْرَةُ: توندی گهرمای نیوه پړو.

حَمَّ الشَّيْءِ: زوربه ی شت ۵ جا هر شتیك بی. أَلَحَمَّ: خه لوز ۵ خوله میش ۵ هر شتیك

به ناگر سوتابی ۵ تاکه که ی (حَمَمَةُ). أَلْعَمَى: نه خوشییه که جهسته ی پی

گهرم ده بی و چهند جور یکی ههیه ۵ (تيفر، تيفوس، الدق،

الصفراء، القرمزية).

أَلْعَمَامُ: نهو شوینه ی خوی لئ ده شوی ۵ شوینی خو لئ شتن.

أَلْعَمَامِي: خاومنى گەرماو ۵ ناترى گەرماو.

أَلْحَمَةُ: ھەر سەرچاومبەك ئاومەكەى گەرم بىۋ لەزموى ھەلقوئى، خەلك بە مەبەستى شىفاو چاكبونەو ھە نەخوشى خوى لى بشوون، (ك: حَمُّ رِحَامٌ).

أَلْحَمَةُ: تا ۵ رەنگىكە لە نىۋان بۇرو شىدا.

أَلْحَمَةُ: مردن.

أَلْحَمِيمُ: پشكۆ ئاگر ۵ گەرماى نيوەرۋ ۵ بارانىك دواى گەرماى زۇر ببارى ۵ ئاوى كولاتو ۵ قورئان دىفەر موى: ﴿لَا يَذُرُّونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا إِلَّا خَمِيمًا وَعَسَاقًا﴾ ۵ ھەروا بە نارەقىش دەگوترى ۵ خزمىك خوشى بوئو خوشى بوئ.

أَلْحَمِيمُ بِالْحَاجَةِ: ئەو كەسەى كارەكەى دەخريئە ئەستۇ.

أَلْحَمِيمَةُ: مېينەى (أَلْحَمِيم) ۵، ئاوى كولاتو ۵ شىرى گەرم ۵ خوشىرى رەسەن و چاك، (ك: حَمَائِم).

أَلْحَمِيمُ: قاپىكى بچوكە لە مس و ھەوچۇش و شتى وا دروست دەكرى بۇ ئاوتىدا گەرمكردن بەكار دەھىندىرى.

أَلْحَمَةُ: زەويپەكە لەرزو تاى تىدا بلاو بوپىتەو.

طعام مَحْمَةٌ: ھەر كەسەىك بېخو تاى لى دى، (ك: مَحَامٌ).

أَلْمُسْتَحْمُ: گەرماو.

أَلْيَحْمُومُ: ھەرشىك زۇر گەرم بىۋ قورئان دىفەر موى: ﴿وَوَظِلُّ مَنْ يَحْمُرُ لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٌ﴾ ۵ شتى رەش لەھەر رەگەزو گەراپەك بىۋ ۵ دوكلەى رەش و گەرم ۵ جۇرە كۇترىكە بەرورگى و مىلى و سەرى رەشە دەندەوك و قاجى زەرد، (ك: يَحَامِم).

بىت يەموم: روەكىكى تىر ئاۋە كە لەسەوزىيا رەش ھەلگەراپى.

أَلْعَمَنَانُ: مەيمونى بچوكە ۵ جۇرىكە لەترى طائىف رەشى مەيلە و سورە، بۇلەكەى گەورە و دەنكى ئاوى بچوك.

أَلْمَحْنَةُ: زەويپەكە مەيمونى بچوكى زۇربى.

حَمَتُ الشَّمْسِ أَوْ النَّارِ حُمْرًا: گەرمىيەكە پەرەى سەند.

حَمَى الْمَرِيضِ: ئەو شتانەى زىانى بۇ نەخۇشەكە ھەيە لىي قەدەغە كرد. حَمَى الشَّيْءِ فَلَانًا حَمِيًا وَحِمَايَةً: ئەو شتەى لەفلازكەس مەنەى كردو لىي دوور خستەو.

حَمِيَّتُ الشَّمْسِ وَالنَّارِ وَالْحَدِيدِ حَمِيًا وَحُمْرًا وَحَمِيًا: گەرم بوو.

حَمَى الْوَطِيسِ: شەپ گەرم بوو. حَمَى الْفَرَسِ: ئەسپەكە لەشى گەرم

داھات و عارەقى كرد. حَمَى عَلَيْهِ: رقى لى ھەئسا.

حَمِيٍّ مِنَ الشَّيْءِ حِمِيَّةٌ: بِيَزِي نَه هات نهو
شته نه نجام بدا.

أَحْمَى الشَّيْءِ: شته که ی گهرم کرد.

أَحْمَى الْمَكَانَ: شوینه که ی وا ئی کرد پاریزراو
بی کهس نه توانی توخنی بکهوی.

حَامِي عَنْهُ حَامَاةٌ وَحِمَاةٌ: داکوکی ئی کرد.

حَامِي مَنِيْفُهُ: پيشوازی گهرمی له
میوانه که ی کرد.

أَحْمَى فِي الْحَرْبِ: له شهردا خوئی پاراست
خوئی په نادا.

أَحْمَى الْمَرِيضَ عَمَّا يَضُرُّ: نه خوشه که
خوئی پاراست لهو شتانه ی زیانی پی
ده که په نن.

أَحْمَى مِنْ فُلَانٍ: خوئی له فلان کهس
پاراست ۵ (وبه) په نای بو فلان برد.

تَحَامَا: خوئی ئی پاراست.

الْحَامِي مِنَ الْإِبِلِ: نهو خوشتره په لای
خاومنه که ی بمینیتنه وه تا ده جار
سک دهکا، ئیتر نه وکاته خوشتره که
مه ره خهس ده کهن و هیچ بارو
نه رکی ناخه نه سه ر، قورئان
دهفه رموی: ﴿مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ
وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ﴾.

الْحَامِيَّةُ: مینینه ی (الحامی) به ۵ نهو پیاوه ی
له شهردا پاریزگاری هاوه له کانی دهدا ۵
کۆمه ئیک سه رباز که پاریزگاری
نهفه ریک یان شاریک ده کهن.

حَمَا الْمَرَأَةَ: باوکی یان میردی نافرته که،
هه روا خزم و کهس و کاری میردی ژن.

حَمَا الرَّجُلَ: خه زوی پیاوه ۵ هه روا خزمی

ژنه که به نیسبت میرده که په وه.

الْحِمَى: پاوان نهو شوینه ی له و پرگایه و

تایبه ته به په کی که وه یان

به بنه ماله په که وه ۵ شتی پاریزراو.

الْحَمَاءُ: مینینه ی (الْحَمَاءُ) په ۵ ماسولکه ی

قاج.

الْحُمَةُ: زههری جانه وهریکی پیوه بدا ۵

یان بگه زئ ۵ جزوی دوپشک و

زهرگه ته و ژنگه سوره و نهو شتانه.

حُمَةُ الْبَدَنِ: جهنگه ی سه رماو سۆل، (ك):

حُمَى وَحُمَات).

حَمَوُ الشَّمْسِ: گهرمی خۆر.

حَمَوُ الْمَرَأَةَ: خزمی ژن به هوی

میرده که په وه.

حَمَوُ الرَّجُلَ: خزمی پیاو به هوی

ژنه که په وه.

حُمَرُ الْأَلَمِ: نهو په ری نازارو نه ندیشه.

الْحَمِيَّةُ: کهمخوری ۵ کهمکردنه وه لهو

خواردنانه ی که زیان به خشن.

الْحَمِيَّةُ: نه خوش که خواردنی زیان

به خشی ئی قه دمهغه گرابی.

حَمِيًّا: بو هه موو شتیک هه رمی هیزو

تواناو توندو تیژی به تی بو گه نهج

هه رمی لاوه تی هیزو توانای ۵ بو

شه راب، کاتی هه لچون و کهه کردنی ۵

یان هه رناوه بو خودی شه رابه که.

الْحَمِيَّةُ: ده مارگیری ۵ قورئان دهفه رموی:

﴿إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ

الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ﴾ ۵ پانزگاری

له نایین و شه رمفو ناموس.

أَلْحَبْلُ: کورته بالاى ورگ زل ۵ عه باو
فهروهى کۆن و رزیو.

أَلْحَبْلُ: ئەو کەسەى شوین ریبازی
ئەحمەدى کۆری حەنبەل دەکەوئ.

الْحَابِلُ: دوکانى مەى فروشى ۵ دوکانى
بازرگانی، (ك: حوانيث).

أَلْحَبْلُ: کولەى پاککراو بۆ چىشت لىنان.
أَلْحَبْلُ: ئەو کەسەى ریشى
هەلەدەکنەرى.

أَلْحَبْلُ: هەموو رەش و سەوزىك ۵ سۆالەتى
رەش ۵ جەپرەى سەوز ۵ هەورى رەش ۵
درەختى حەنظەل، (ك: حنام).

حَبْلٌ لِي يَمِينِي: ئە سۆیند خواردنەكەىدا راستى
نەكرد (سۆیندى بەدرۆى خوارد).

حَبْلٌ: لەحەق لايداو شتى باطل و پوچى
پەپرەو كرد.

أَحْبَلْتُ: واى ئى كرد سۆیندى ئى بکەوئ.
حَبْلٌ: سۆیندى ئى خست.

تَحَبَّلْتُ: خودا پەرستى كرد ۵ کارىكى
كرد تاوانى سۆیندى ئى نەكەوئ.

أَلْحَبْلُ: تاوان ۵ قورشان دەفەرموئ:
﴿وَكَايَا يُبْرِونَ عَلَى الْحَبْلِ
الْعَظِيمِ﴾ ۵ هاوەلدانان بۆ خودا.

أَلْحَبْلُ: تاوانكار ۵ شوینی تاوان.
حَبْلٌ: ئە حاجە حەنجا: کارىكى بۆ هاتە
پیشەو.

حَبْلُ الشَّيْ: شتەكەى لادا لەرئبازی خۆى ۵
(حَبْلُ الْحَبْلِ) گوریسەكەى توندكرد

گشتى بادا بەتەواوى گرژی كرد.

المحامي: پارێزەر كە لەدادگادا داکوکی
لەپەكێ لە دوو كیشە کارەكان دەکا.

المحامي: پیشەى پارێزەرى.
المحامي: شیر.

تَحْمِيرٌ: بەزوبانى حیمیهى قەسەى كرد
۵ رەوشتى ناشیرین بوو.

حَتَا الْمَكَانَ حَتَا: شوینەكە سەوز بوو گياوو
گزی وهخۆ كەوت و راساو تىك هالا.
حَتَا لِحَيْتِهِ أَوْ رَأْسِهِ: ریشى یا سەرى
بەخەنەرەنگ كرد.

الْحِنَاءُ: درەختێكە گەلاو قەدى وهكوو
هەى هەنارواپە، گوئیكى سپى
دەردەكا لە شیوهى هیشوویدا لە
گەلاکەى خەنەى سور بەرەم
دەهیندرئ ۵ تاکەكەى (حِنَاء).

حَبْلُ الْفَرَسِ حَبْلًا: قاچى خوار بوون ۵
نیوان قاچەكانى پان بوو (هر احب
وهي حَبْلًا)، (ك: حَبْل).

حَبْلُ الْفَرَسِ: بەمانا (حَبْل) دئ.
حَبْلُ الْكِبْرِ فَلَانًا: پیری فلانكەسى
چۆماندۆتەو پەشتى كۆم بۆتەو.

تَحَبَّلْتُ: پەشتى كۆم بۆو (تَحَبَّلْتُ عَلَيْهِ)
بەزمى پێدا هاتەو.

حَبْلٌ: لوبیای خوارد ۵ فهروهى کۆن و
رزیو لەبەرکرد.

تَحَبَّلْتُ: سەرى تەقاند ۵ چووو سەر
رئبازی ئەحمەدى کۆری حەنبەل.

الْحَبْلُ: ژبى ئەستورو پتەو پان حەبلى
ئەستورو قاپم.

حَنَجْ كَلَامُهُ: قِسْمَكِي خَوِي گۆڭرى.

أَحْنَجُ الشَّيْءُ: شَتَكِي لَا دَا.

أَحْنَجُ فَلَان: فَلَانَكِس سَهيرى

دواخويوهو كرد سهرى و سنگى وهر

سوراند بۇ ئاوردانهوهكهى.

أَحْتَجُ الشَّيْءُ: بَهْمَانَا (أَحْتَجْ) دى.

حَنْجَرَت عَيْنُهُ: چاوى قول بون ۵

بَهقولاجون.

حَنْجَرُ الْحَيَوَان: نازهلتهكهى سهربرى.

الْحَنْجَرَةُ: گهرو ۵ بۆرى ههناسههان له

ناستى مل.

أَلْحَنْجُورُ: بَهْمَانَا (الْحَنْجَرَةُ) دى ۵ سندوقى

باوه ئى بچوك ۵ شوشهى عهترو

شتى لهوجۆره.

الْحَنَاجِلُ: كورته بالاي تىكسمپراو.

أَلْحِنْجِلُ مِنَ النِّسَاءِ: ئافرهتى كهتهى

ناشيرين و دههمومر، (ك: حَنَاجِلُ).

الْحَنْدَرَةُ: گلىنهى چاو، دهگوترى: (هر

على حندرة عيني).

أَلْحَنْدَرَةُ: بَهْمَانَا (الْحَنْدَرَةُ) دى.

تَحْنَدَسُ الرَّجُلُ: زههيف بوو كهوت ۵

(تَحْنَدَسُ اللَّيْلِ) شهوهكه تاريك بوو.

الْحَنْدِسُ: تاريكى شهو ۵ شهوى زۆر تاريك،

(ك: حَنَادِسْ) ۵.

الْحَنَادِسُ: سى شهوى كۆتايى مانگن (۳۸

— ۲۹ — ۲۰).

أَلْحَنْدَقُوقُ: پياوى درىزى شلو شيواو ۵

پياوى نههمهق ۵ گياپيهكه سالانهيه

لهكۆي دهشت دهر وچان ئالتهكى باش

بۇ ولاخو نازهل ۵ ناويكى ترى ههيه

پيى دهلئين: (الْدُرُقُ).

حَنْدَ الْحَرُّ حَنْدًا: گهرما تاوى ساند.

حَنْدَ لَهُ: ئاوى كهه كرددهوو شهرابى زۆر

كرد.

حَنْدَ الْعِجْلُ رَغِيرَهُ حَنْدًا رَغْنًا: سوورى كرددهوو

۵ گۆلكهتهكهى سوركردهوو بهه جۆره

بيخاته ناو ناگرهوه، پان بىخاته ناو

شتيكهوه بهناگر گهرم بويى.

حَنْدَ الشَّمْسُ الشَّيْءُ: خۆر شتهكهى

سوتاندو برژاند.

حَنْدَ الْفَرَسِ حَنْدًا: بازى به نهسهكه داو

چههه مهودايهكى پى برى ۵ نههمجار

لهبههر خۆرهتاو جليكر

بهئهسهكهداداو بۇ نهوهى عهرهق بكا.

اسْتَحْنَدَ: لهبههر خۆرهتاو راكشاو

بهتانيو ليغهى بهخوى دادا بۇ نهوه

عهرهق بكاتهوه.

حَنَادَ: ناويكى خۆره.

الْحَنْدَةُ: گهرمايى توندو بههيز.

الْحَنْدِيَان: ئادههميزادى جنيو فروشى

زمان پيس.

أَلْحَنِيدُ: ئاوى گهرم ۵ گۆشتى برزاو ۵

قورئان دههمرموى: ﴿لَمَّا لَبِثَ أَنْ

جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيدٍ﴾.

حَقَرُ الْحَبْرَةِ حَقْرًا: تاقه كهوانهپيهكهى

دروست كرد ۵ قهوسى بىژى دروست

كرد ۵ ئامپرى خاوكردنهوى لۆكهى

دروستكرد ۵ ههروا (حَنَر) ناوه بۇ

ههرشتيك كهه بينتهوه.

حَنِيسَ حَسَا: لهناو جهنگه‌ی گۆرپهانی

جهنگدا راوه‌ستاو سهنگه‌ری به‌رنه‌دا.

الْحُنْسُ: نه‌وکه‌سه‌انه‌ی زۆر خۆله‌مالی

حه‌رامو کاری نابه‌جێ ده‌پاریزن.

الْحَرَسُ: که‌سیک که‌س نه‌توانی پڕ

به‌چاو سه‌پیری بکاو که‌س نه‌توانی

سته‌می لی بکا ۵ نه‌گهر له‌شوینی

خۆی جولا که‌س نه‌وێری

له‌هه‌لۆیستی خۆی وه‌یگێری.

حَنْشُهُ (الْحَنْشُ) حَنْشًا: پێوه‌ی دا که‌ستی.

حَنْشُهُ: لێی خۆپێ ده‌ری

کرد ۵ ده‌گوتری: (حَنْشُ الصَّيْدِ)

نێچیره‌که‌ی راوکرد.

حَنْشٌ فَلَانًا: فلانکه‌سی هه‌لخه‌له‌تاند.

حَنْشٌ: له‌حه‌سه‌بو نه‌سه‌بی که‌م کرده‌وه.

أَحْشَهُ عَنِ الْأَمْرِ: په‌له‌ی لێ کرد.

الْحَنْشُ: ماری گه‌وره‌ی ره‌ش ۵ ره‌شماری

گه‌وره که‌ ژه‌هراوی نه‌بی ۵ هه‌روا

پڕپۆیه‌ک سه‌ری له‌سه‌ری مار بجێ.

أَلْمِحْنَشُ: که‌سیک زۆر کاسب بیو

هه‌میشه له‌هه‌ولێ کاسبی مال

کۆکردنه‌وه‌دا بی.

حَنْطُ الزَّرْعِ حَنْطًا: کشتوکاله‌که‌ پێکه‌بی.

حَنْطُ فَلَانٍ: هه‌ناسه‌ی قوڵی هه‌لکێشا.

حَنْطُ الْأَدِيمِ: پێسته‌که‌ سور بوو (هو

حانط).

حَنْطُ الرَّجُلِ حَنْطًا: پیاوه‌که‌ ریشی گه‌وره

بوو پڕبوو، (هو حانط).

أَحْطَطَ الزَّرْعَ وَغَرَهُ: به‌مانا (حَنْطُ) دی.

أَحْطَطَ الْمَيْتَ: مردووه‌که‌ی ته‌حنیط

کرد ۵ بۆنی خۆشی به‌مردووه‌که‌ کرد.

حَنْطُ الْمَيْتَ: به‌مانا (أَحْطَطَهُ) دی.

تَحْطَطُ مِنَ الْحِنْطَةِ: گه‌می خوارد.

اسْتَحْطَطَ فَلَانٌ: فلانکه‌س په‌لاماری

مردنی داو دونیای به‌لاوه هه‌یج و

هه‌یج بوو.

الْحَانِطُ: به‌روبوومی دره‌ختی

غه‌ضا ۵ خاوه‌ن گه‌نم ۵ که‌سیک

گه‌می زۆر هه‌بی ۵ (رجل حانط)

پیاوێکه‌ کشتوکاله‌که‌ی کاتی

دروینه‌ی هاتوو ۵ (أحمر حانط)

سوڕێکی مه‌یله‌و ره‌ش.

الْحِنَاطُ: هه‌ر بۆنیکی خۆش تیکه‌ل

بکری بۆ کفن و جه‌سته‌ی مردوو

وه‌کوو (میسک و سه‌نده‌ل و عه‌نبه‌رو

کافور..)

الْحِنَاطَةُ: پێشه‌ی عه‌لافی (گه‌نم و جو

فرۆشی).

الْحِنْطَةُ: گه‌نم، (ك: حِنْطَ).

الْحِنْطِيُّ: نه‌و که‌سه‌ی زۆر گه‌نم

ده‌خوا ۵ که‌سیک گه‌نم ره‌نگ بی.

الْحِنَاطُ: گه‌نم فرۆش ۵ نه‌و که‌سه‌ی

مردو ته‌حنیط ده‌کا.

الْحِنْطُ: به‌مانا (الْحِنَاطُ) دی.

الْحِنْطِيُّ: نه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ره‌سه‌ی

ته‌حنیط کردنی مردو

ده‌فرۆشی ۵ هه‌روا نه‌و که‌سه‌ی

هه‌لده‌ستی به‌کفن و دفنکردنی مردوو.

النَّحِيطُ: بریتیه له هیستنه وهی

جهستهی مردوو له سهر حالتهی

خو به وه له مادهی نه رم و پیست و

په رده کان بپاریزری و ناوسکی

به مادهی تاپبه تی پاک بکړته وه.

حَنْطَلَت الشَّجْرَةُ: دره خته که میوهی تاله

وه گوو کاله که مارانه.

الْحَنْطَلُ: ره وه کی که به سهر زه وی دا بلا و

ده بیته وه و پهل ده هاوی ۵ به رده کی

له قه باره ی رهنگی پرته قال دایه،

ناو که که ی زور زور تاله.

حَنَفَ عَنِ الشَّيْءِ حَنْفًا: له شته که لای دا.

حَنَفَ الرَّجُلُ حَنْفًا: قاچی خوار بوون رویان

له ناوه وه کرد ۵ ده گو ترئ: (حَنَفَ رَجُلُهُ)

(هر احنف)، (ید حنفاء)، (ك: حنف).

حَنْفُهُ: وای لی کرد قاچی خوار و فه یزن

بن ۵ ده گو ترئ: (ضَرَبَتْ فَلَانًا عَلَى رِجْلِهِ

فَحَنَفْتُهَا)، (هر احنف رهی حنفاء).

تَحَنَّفَ: وازی له بته رستی هی ناو

موسو لمان بوو ده ستی کرد به خودا

په رستی ۵ چوو سهر ری بازی نه بو

حه نیفه.

تَحَنَّفَ إِلَى الشَّيْءِ: مه یلی بو لای نه و

شته بوو ۵ رووی له و کرد.

الْحَنْفَاءُ: که وان ۵ موس ۵ ده عبای

حیر بآ ۵ نافرتهی که نیزه که ده می

ته مبه ل و ده می به نیشات ۵ سوله حفاتی

ناو (کیسه لی ناوی) ۵ ماسیه کی

ده ری بیه ناوی (أخوم) ه.

حه نیفه.

الْحَنِيفُ: نه و که سه یه له شهر لای دای

بو کاری خیر و باش ۵ نه و که سه ی

له سهر ناپینی نیسلام بی و لی

لانه دا ۵ نه و که سه ی حه جی مالی

خودای گرد بی، (ك: حنفاء).

الحنفاء: پیر پکی عه ره بی پیش هاتنی

نیسلام بوون له ناخه وه دزی

بته رستی بوون په کی له وانه

(نومه یه ی کوپی نه بی الصلت)

بووه ۵ یا نه وانه ی له سهر ناپینی

حه زه رته ی نیسلام

ماونه وه ۵ حه جیان کردو وه داب و

نه ریتی خه ته نه کردنیان نه نجام

داوه بته رستی یان نه کردو وه.

الحنيفية: نه ته وه ی نیسلام ده گو ترئ:

(ملة حنيفة) ۵ جوړی که له شم شیر

که نیسه به ت دهرین بولای نه حنه فی

کوپی قه بس، چونکه نه و په که م

که س بووه له ناو عه ره بدا شم شیر

داهینا.

حَقَّقَ عَلَيْهِ حَقًّا: ره ی لی هه لسا ۵ (هر حَقِّ

و حقیق).

أَحَقَّقَ: به مانا رق لی بوونی به رده وامه.

أَحَقَّقَ الصُّلْبُ: پشتی نووسا به سکیه وه.

أَحَقَّقَ السَّنَامُ: دوگی حوشره که له رو

لاواز بوو ۵ به مانا قه نه و بوونی

دوگی ش دئ واته: دومانای

دژبه یه کی هه یه.

الْحَنِيفُ: نه و که سه یه له شهر لای دای

أَحْتَقَّ فَلَانًا: رقی فلانکه سی هه لساند،
(هو مُحْتَقَّ و حقیق).

أَلْحَقَّ: قه لهو، (ك: حَقَّ).
حَنَكْتُ أَلَامَ الصَّبِيِّ حَنَكًا: دایکه که
مه لاشوی منداله که ی هه لدا به وه.
حَنَكْتُ فَلَانَ الدَّابَّةَ: فلانکه س ولاغه که ی
لغاو کرد.

حَنَكْتُ التَّجَارِبَ الرَّجُلَ حَنَكًا وَحَنَكًا:
نه زمون و ته جر به نه و پیاو هیان
قال کردو له بو ته هیان دا.
حَنَكْتُ الشَّيْءَ: له شته که حالی
بوو ه شته که ی پته و کرد.

أَحَنَكْتُ التَّجَارِبَ: نه زمون و ته جر به
له بو ته هیان داوه.
أَحَنَكْتُ فَلَانًا عَنِ الْأَمْرِ: فلانکه سی
له کاره که گیرا به وه.

حَنَكْتُ أَلَامَ الصَّبِيِّ: به مانا (حنکته) دی.
حَنَكْتُ فَلَانَ الدَّابَّةَ: دایکی خسته ژیر
مه لاشوی سه روی بو چاره سه ری
نه خو شی و خوینی لی هیئا.
حَنَكْتُ السِّنَّ وَالتَّجَارِبَ فَلَانًا: ته مه ن و
نه زمون فلانکه سی قال کرد.

أَحَنَسْتُ الدَّابَّةَ: په تی له لغاوی
ولاخه کردو رایکی شا به حه بله که.
أَحَنَسْتُ التَّجَارِبَ الْجُلَّ: به مانا (حنکته) دی.
أَحَنَسْتُ الرَّجُلَ: پیاو که بوو به حه کیم و
داناو پیاوی خاوه ن نه زمون.

أَحَنَسْتُ الشَّيْءَ: شته که ی له بیخ دهر هیئا.
أَحَنَسْتُ فَلَانًا: به سه ر فلانکه سدا زال بوو

﴿لَا حَتِّكَنْ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا﴾.

اسْتَحْتَنَكَ: خواردنی زور بوو دوا ی
نه وه ی که می ده خوارد.
اسْتَحْتَنَكَ الشَّجَرُ: دهره خته که به ره گو
ریشه وه هه لکه نندرا.
أَلْحَانُكَ: رهش.

الْحِنَالُ: نه و دهر وه ی نه و په ته ی دهمی
ولاخی بی دبه ستری.
أَلْحَنُكَ: مه لاشو ه دندو کی بالنده ه کومه له
ریبوارنک لا بد منه شارنک و ماوه یی
تییدا به یئنه وه، (ك: أحناك) ه.

أَلْحَنُكَ: نه زمون و تیگه به شتن له کاروبار.
أَلْحَنُكَ: پیاوی ناقل و لیزان و خاوه ن
نه زمون و قالبوو.
الْحُنُكَةُ: به مانا (أَلْحَنُكَ) دی.

أَلْحَنِيكَ: پیرمه یردی خاوه ن
نه زمون ه ناده میزادی زور خور.
أَلْمِحَنُكَ: به مانا (أَلْحَنَاكَ) دی.

حَنَكَلُ فِي الْمَشْيِ: له رویشتندا ته مبه لی
کردو هه نگاوی قورسی هاویشتن.
أَلْحُنُكَلُ: کورته بالا ه ناده میزادی
وشک و روگرژ ه پیاوی خو پری و بی
نه مه ک، (ك: حناكل) ه.

أَلْحَنُكَلَةُ مِنَ النِّسَاءِ: نافرته ی ناشیری نی
هوله رهش ه نافرته ی وشک ته بیات و
مرو مۆج، (ك: حناكل) ه.

حَنٌ حَنِئًا: نالاندی ه کورکاندی ه باراندی ه
بۆراندی ه ده گوتری: (حَنَّتِ النِّاقَةُ):
حوشتره که قوراندی بو بیجوه که ی.

حَتَّ الرِّيحُ: رهشەباکه دەنگی ئی هات
 وەکوو دەنگی حوشتەر دەرچوو.
 حَتَّتِ الْقَرْسُ: کەوانەکە دەنگی لیهایات
 لەکاتی هاویشتندا.
 حَنْ الْعَرْدُ: عودو کەمانەکە بەهۆی پەنجە
 لیدانەو دەنگی لیوهمات.
 حَنْ الرَّجُلُ: پیاوێکە هاواری کرد یا
 لەخۆشییا یا لەتاو ئازار.
 حَنْ عَلَيْهِ: ئارمەزوی دیداری کرد.
 حَنْ عَلَيْهِ: بەزەیی پێدا هاتەو.
 أَحْنُ لَلانِ الْقَرْسُ: فلانکەس وای کرد
 کەوانەکە دەنگی لیبی.
 حَنْ الشَّجَرُ: درەختەکە گۆلۆکی دەرکرد.
 حَمَّانُ قَرَم: ئەو نەتەووە هەندێکیان
 ئارمەزوی دیدەنی یەکتەر دەکەن.
 تَحَنَّنَ عَلَيْهِ: بەزەیی پێدا هاتەو.
 اسْتَحَنَّنَ إِلَى الشَّيْءِ: حەزی ئەو شتەکرد.
 اسْتَحَنَّنَ الشَّقَّ فُلَانًا: سۆزو خۆشەویستی
 فلانکەسی خستە کەیف خۆشی و
 هەلپەرکێو.
 الشَّحْنَانُ: شەوق و ئارمەزوی زۆر.
 الْحَائَةُ: حوشتەر ە دەگوتری: (ماله حائة
 ولا آتة) نەحوشتری هەیه نەمەر.
 الْخَنَّانُ: دڵنەرمی ە پەحمەت و
 بەزەیی ە قورئان دەفەرموی:
 ﴿وَحَنَّا مَنْ لُدَّا وَرَكَاعًا وَكَانَ ثَقِيًّا﴾.
 الْخَنَّانُ: خواوەن ەحم و
 بەزەیی ە صیفەتێکە لە سیفەتەکانی
 خودا ە کەسێک چاکە لەگەڵ کەسێک

بکا کە ئەو روی ئی وەرگیرایی ە تیر
 بەناو پەنجەکانتا هەلیسورپینی دەنگی
 لیوهمی ە رینگەیی راست.
 الْحَنَّا: ئافەرەتێک سۆزی هەلسی بۆ
 دیتنی منداڵەکەیی یان پادی میژدە
 کۆنەکەیی بکاتەووە بۆی بگورکێنی.
 الْحَنَّةُ: (حَنَّةُ الرَّجُل) ژنی پیاو هاوسەری
 پیاو ە (حَنَّةُ الْبَعْرِ) بۆرەبۆری حوشتەر.
 الْحَنَّةُ: دڵنەرمی.
 الْحَنُونُ: ئەو بیوژنەیی لەبەر خاتری
 بەخێوکردنی منداڵە وردیلەکانی
 شۆدەکا بە پیاوێکی تر بۆ ئەووی
 ژێواریان دابین بکا ە رهشەباکە
 لورەیی بێ وەکوو دەنگی حوشتەر.
 الْحَنِينُ: حەزو ئارمەزۆ.
 حَنَّا عَلَيْهِ خُنْراً: سۆزی بۆی هەبوو ە (حنت
 المرأة على ولدها) بیوژنەکە لەبەر
 خاتری منداڵەکانی شوی نەکردەووە
 بەبیوژن کۆشی دواى مردنی
 میژدەکەیی منداڵەکانی پەرورەدە کردن.
 حَنَّا الشَّيْءَ: شتەکەیی دولا هینایەو.
 حَنَّى الْعَرْدَ وَغَيْرَهُ حَنِيًّا وَحَنِيًّا: خواری
 کردەووە ە توێکڵەکەیی ئی کردەووە.
 حَنَّى يَدَ الرَّجُلِ: دەستی فلانکەسی
 چەماندەووە.
 حَنَّى الْقَرْسَ: کەوانەکەیی دروست کرد.
 أَحْنَى عَلَيْهِ: بەمانا (حنا) دی.
 أَحْنَى: کۆمایەووە.
 تَحَنَّنَى: بەمانا (الحن) هاتوووە.

گه وره ۵ جوره گیانله بهر یکی
شیرد مریشه ۵ هه روا ناوی بورجی که
له بورجه کانی ناسمان.

الْعُرْتَاءُ: نه وهیه که له که ی نه ستور
بو بن و گوشته که یان داچۆرایی.
حَوْكُ الرَّجُلُ: پیاو که رۆیشت به رۆیشتنی
کورت به بالا، لاسایی کورت به بالا ی
کرده وه.
الْحَوْتُكُ: ئاده میزادی کورت به بالا و کزو
کۆله وار.

أَحَالَهُ: جولاندی و لیک جیا کرده وه.
أَحَاثُ الْغَيْلِ الْأَرْضُ: نه سه به کان
زهویه که یان کوتا و گله که یان ورد کرد.
أَحَاثُ فُلَانٍ الْأَرْضُ: فلان گل و خۆلی
زهویه که ی سهر و ناو کرد و به ناوی
دا گهرا بزانی چی تیدایه.
اسْتَحَاكَهُ: ویستی دهری بی نی ۵ به ناو
گل و خۆله که ی دا گهرا بزانی
شته که ی لئی گوم بووه بیدۆزیته وه.
استحاث فلان الأرض: فلان کهس گله که ی
سهر و ناو کرد.

حَاثِ بَاثٍ: بهرت و بلاو.
حَوْتُ: به مانا (خِثْ) دئ.
الْحَوْتُ: جهرگو و دهو روبه ری، ریشه ی
جهرگ.

حَوْتُ بَرْتٍ: بهرت و بلاو.
الْعُرْتَاءُ: جهرگو و دهو روبه ری.
الْعُرْتُمُ: نه و گیاندارمه چ ئاده می ج
گیانله بهری تر در ئزییه که ی مام
ناو هندی بی.

حَاجَ حَرْجًا: پیویستی هه بوو ۵ هزار بوو.
أَخْرَجَ إِخْرَاجًا: هزار که وت.
أَخْرَجَ فُلَانًا إِلَى كَذَا: وای له فلان کرد
موحتاج بی.

إِخْتِاجٌ: پیدایستی هه بوو ۵ هزار بوو.
تَخْرُجُ: داوی پیدایستی کرد ۵ دهگوترئ:
(خَرَجَ يَخْرُجُ) جووه دهر بو
به ده سه تهینانی پیدایستییه کانی
خۆی ۵ به که به دوا په کدا داوی
پیدایستییه کانی خۆی کرد.

الْحَاجُ: ئاتاج و هزار.
الْحَاجَةُ: مینه ی (الحاج) ۵ هه روا نه و
شته به که ئاده میزاد پیویستی
پی بی.

الْحَوُجُ: پیدایستی ۵ بیوه یی و سه لامه تی.
الْحَرْجَاءُ: پیدایستی ۵ دهگوترئ: (كَلِمَةُ
لَمَارْدٌ عَلَيْهِ حَرْجَاءٌ وَلَا لُجَاءٌ) نه به چاک
نه به خراب ولامی نه دایه وه ۵ (ما ی
صدری حرجاء ولا لوجاء) هیچ شک و
گومانیک له دلمدا نییه.

الْمُحْرَجُ: برۆ بان و گه وره.
الْعَوَجَلَةُ: گۆزه ی بنک نه ستور، یان
گۆزه ی بچوکی دهم بلاو.
حَادَ عَنْهُ حَوْدًا: مه یلی کرد.

حَادَتْهُ الْحُمُ عَارِدًا: ناو به ناو له رزو تای
بۆ دپته وه ۵ دهگوترئ: (هو یحار دنا
بالزیرارة): ناویه ناو دیده نیمان دهکا.
حَادَ فِي الْأَمْرِ: له کاره که بووه و تیی

حَاذُ عَلَيْهِ حَزْذًا: پاراستی (حَاذَ الشَّيْءَ)
 شته‌که‌ی پاراست ۵ به‌سهریدا زال بوو.
 حَاذَ الدَّوَابَّ: نازه‌له‌که‌ی به‌تونندی ئی
 خوری.
 اخُوذَ: په‌له‌ی کرد ۵ ده‌گوترئ: (اخُوذَ
 السَّيْرَ).
 اخُوذَ الدَّوَابَّ: به‌تونندی نازه‌له‌که‌ی
 نازووت.
 اخُوذَ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی کو‌کرده‌وه،
 خستیه په‌نایه‌ک.
 احْزُ القَصِيْدَةَ: چامه شیعره‌که‌ی جوان و
 پته و رَئِكَ خست.
 استَحْزُ عَلَى الشَّيْءِ: به‌سهر شته‌که‌دا
 بالا ده‌ست بوو.
 استَحْزُ عَلَيْهِ الشَّيْطَانُ: شه‌یتان
 به‌سهریدا زال بوو.
 الاحْزَى: نه‌و که‌سه‌ی قَوْلْ بُو کارکردن
 هه‌لده‌کا، ئیشه‌که له‌نه‌ستوئ
 ده‌گریئ و به‌جوانی نه‌نجامی دهدا؛
 یان خیرا نه‌نجامی دهدا ۵ زاناو
 ئیزان له‌کاردا.
 الْحَاذُ: په‌ناو پشتیوان ۵ ده‌گوترئ:
 (فَلَانٌ حَفِيفُ الْحَاذِ) فلان‌که‌س مال و
 خیزانی که‌مه زور ده‌وله‌مهندو
 خیزاندار نیه ۵ دره‌ختیکه له پی‌پی
 (الْحَمَضُ) زور گه‌وره ده‌بی ۵ له
 ده‌شتایی و لمبه‌لاند ادمروئ حوشر
 زور هه‌زی له‌گه‌لاکه په‌تی،
 به‌ته‌پی و به‌وشکی.
 الحَوَاذُ: دووری.

الحَوَذَانُ: روه‌کی که له‌روه‌که دوو
 فاقه‌کان، گوله‌کانی جوانن، زور
 جو‌زی هه‌یه ۵ له‌بهر خاتری جوانی
 گوله‌که‌ی دموئندری ۵ بو‌خوشی
 له‌کیو دموئ.
 الْحَوْذِيّ: دهرپه‌پنهر ۵ هه‌لنهر بو
 رویشتن ۵ شو‌فیری عمره‌بانه.
 الْحَوِيلُ: به‌مانا (الْأَحْزَى) دی.
 حَارَ حَرًّا وَحْشَرًا: گه‌راپه‌وه.
 حَارَ الشَّيْءُ: شته‌که که‌م بوو.
 حار بعد ما‌کار: که‌می کرد دواى نه‌وه‌ی
 زیاد بوو.
 حار الماء في الغدير: ناوه‌که له زه‌لکاوه‌که‌دا
 هاتوو جوئ کرد.
 حار في أمره: له‌کاره‌که‌یدا سهری ئی شیوا.
 حار الثَّوْبُ: پۆشاکه‌که‌ی شت و سپی
 کرده‌وه.
 حَوَرَتِ الْعَيْنُ حَوْرًا: سپیایی چاوی زور
 سس‌سپیی و ره‌شاییه‌که‌ی زور
 ره‌ش ۵ بیل‌بیل‌ه‌ی چاوی که‌وانه‌یی و
 پیل‌وه‌کانی ته‌نک ۵ یان رشینه‌ی چاوی
 زوره وه‌کوو چاوی ناسک و گا
 کیوی ۵ ده‌گوترئ: (حَوَرَتِ الْمَرْأَةُ) و
 (حَوَرَتِ الظُّنْبِيُّ)، (هو أحور وهي حوراء).
 أحارت الناقة: حوشره‌که بوو به‌خاوه‌ن
 بی‌چوو.
 أحار الجواب: ولامه‌که‌ی ره‌تکرده‌وه
 (دهنکه‌که‌ی داپه‌وه).
 حارره عابرة وجراراً: وه‌لامی

حَرُّ الدُّقِيقِ أَوْ الثَّرِبِ: ئاردهكە يان
كراسهكەى سېى كردهوه.

حَرُّ الْأَدِيمِ: چەرمەكەى بەرمەنگى سور
رەنگ كەرد.

حَرُّ الْقَرَصِ: شتە بازەنەيەكەى
هەلخولاند.

حَرُّ الدَّابَّةِ: ئازەكەى بەداخى كەوانەيى
داخكەرد.

حَرُّ الْخُبْرَةِ: ئانەكەى پانكەردەوه
نامادەى كەرد بۇ ئەوهى بېخاتە سەر
ئاگرەكە بۇ ئەوهى بېرژى.

حَرُّ الشَّيْءِ: شتەكەى گىرپايەوه.

حَرُّ اللَّهِ فَلَانًا: خودا فلانكەسى
گىرپايەوه بۇ حالەتى دەستكورتى و
بى ھىزى و كەم و كوپى.

حَرُّ فُلَانٍ الْكَلَامِ: فلانكەس قەسەكەى گۆرى.

حَارِرًا: گەتوگۆيان كەرد ە لەنىو
خۇياندا وتو وئىزان كەرد ە قورئان
دەقەرەموى: ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ
تَحَاوَرَكُمَا﴾.

إِحْرَءُ: بۇ موطاومەى (حَرَزَةُ)
ھاتووہ ە يان سېپايى چاوى و
رەشايەكەى زىاد لە ئاسايە
(چاوكەورە).

إِسْتَحَارَةُ: بەقەسەى ھىنا ە دەمى
پىكەردەوه.

الْأُخْرَى: سېى نەرم.

الْحَائِرُ: سەرلى شىواو ە لاوازو بېھىز.

الحائِرةُ: بۇ مېنەى (الحائر) بەكارەى.

الْحَارُ: بېچوى حوشتر لەو كاتەوه
لەدايكى دەبىتەوه تا لەشىر
دەبىرپتەوه.

الْحَارُ: گەتو گۆيەكە ئەنجام دەدرى لەنىوان
دوگەس يان زياتر لەبوارى شانۇدا.

الْحَرَارِي: ئەوهى پۆشاك سېى
دەكاتەوه ە ئەوهى پاك و بى
خەوش و ھەلپىژراوه ە ھاوئل و
يارمەتيدەر، (ك: حورايون)ە.

الحراريون: يارمەتيدەرانى حەزەتى
عيسا بوون.

الْحَوْرُ: كەمى و فەوتان ە پەتال و
پوچ ە دارىكى سېپيە دەيمەنىكى
لەك چوى ھەيە ە بۇ دروستكردنى
لەوحەى خەشەبى بەكار دى.

الْحَوْرُ: سېپاتى سېپنەى چاوو رەشايەتى
رەشپنەكەى ە سېيەم ئەستېرەى
كلكى (بنات النعش)ە دەكەوئتە
تەنىشت (نەعش) ە ھەروا داوو
دەرمانىكە لە رەصاصى سوتاو
ومردەگىرى ئافرەت دەموچاوى خوى
پى مىكياج دەكا ە ناويشە بۇ
مانگا ە چەرمى رەنگكراو بەسور بۇ
داپوشىنى شت ە چەرمى سېى تەنك
جانئائى لى دروست دەكرى.

الْحُرَاءُ مِنَ النِّسَاءِ: ئەو ئافەرتانەى سېى
پىستەن مەبەست ئەوه نىە كە
سېپنەى چاوى زۆر سېى بى.

الْحُورِيَّةُ: كچىكى ئەفسانەيە خەيال

دەرەستى كەردووہ، لە ناو دەرياو

رَدَّ الَّتِي مَحُورَةٌ.

الْمَحُورَةُ: بهمانا (الْمَحُورَةُ) دئ.

حاز فلان حَوْزًا: فلانكەس بەهیاویشی
رۆیی.

حاز الشَّيْءَ حِيازَةً: ئەو شتەى بۆ خۆى
هەڵگرت پێى برا بۆ ئەو
دەرچوو ە دەگوترئ: (حازَ المالَ وحازَ
العقارَ).

حاز الدَّوَابَّ حَوْزًا: ئازەئەكانى لەسەر خۆ
لێخوڤى ە بردنى بۆ سەر ئاو بۆ ئاو
خواردنەوه.

حَوَّزَ الدَّوَابَّ إِلَى الْمَاءِ: بهمانا (حازها) دئ.
حَوَّزَ الْأَمْرَ: كارەكەى توندو تۆل كرد.

اِحْتَازَهُ: شتەكەى بۆخۆى داناو بەخۆى
برا ە بەرنەو كەوت ە دەگوترئ:
(اِحْتَازَهُ إِلَى نَفْسِهِ).

اِنْحَازَ: بۆ موطاوعەى (حَزَّة)
هاتوو ە هەروا بهمانا پالێ پێودا
لەگەئى كۆ بوو ە دەگوترئ: (اِنْحَازَ
إِلَيْهِ) بەلای ئەودا دايتاشى.

اِنْحَازَ الْقَرْمُ: ئەو ھۆزە شوێنى خۆيان واز
لێھێنا بۆ كەسانى دېكە.

اِنْحَازَ عَلَى الشَّيْءِ: بەسەر ئەو شتەدا
كۆمايەوه خۆى بەسەردادا.

اِنْحَازَ عَنْهُ: لێى لادا.

تَحَازَرَا فِي الْحَرْبِ: ھەریەك لە لایەنەكانى
شەڕ لەوێ تر كەنارگير بوو لێك
دووڕكەوتنەوه.

تَحَوَّزَ: بۆ موطاوعەى (حَوَّزَهُ) هاتوو.

حَـوْـم و جەنگەئسـاندا

دەبیندرئ ە ئافەرتى جوانى زۆر

ناسك و قوْز ە حەشەرەو جېرو

جانەوهر لەدوا قوْناغى ھێلكەبى دا.

أَلْحَوَارَى: ئاردى سېى ە ئادى بى سۆو

پېرۆ پال ە ھەروا خواردەمەنيیەكە

سېى بکړئ و ئامادەبکړئ بۆ خواردن.

الْحَوْرِي: دوژمنایەتى ە وەلام ە دەگوترئ:

(كَلِمَتُهُ لِمَارَدَ الْيَّ حَوْرًا).

الْمُحَارَ: مەرجیج.

الْمَحَارَ: ئەو شوپنەى دەنگ

بداتەوه ە سەدەفو مروارى.

المَحَارَةُ مِنَ الْأَذْنِ: دېوى ناوەووى

گوێچكە ە داخى حوشتر

داخكردن ە قروپلكى شان (حەوشى

شان) ئەو قولكە ئیسقانەى كە سەرى

شانى تیدا دپوو دەچئ ە حەوزى ران

ئەو چالە ئیسقانەى سەر ئیسقانى

رانى تیدایە ە راپەوى ھەناسە بۆ

نزىك كە پو ە نامپړنكە لەو

نامپړانەى دیوارو دەرگاو پەنجەرەى

پى بۆیە دەكړئ ە نامپړنكە بینای پى

بۆیاخ دەكړئ.

المَحُورُ: دار پان ئاسنیکە بەكرەكەى

لەسەر ھەتدەخوئ ە تیرۆك پان

كۆلەووزى نانەوا ە وتوو ە لەزانپارى

ئەندازپارىدا بریتییە لە ھێلێكى

راست كە ھەردوك لای كۆپەكە

دەگرتەوه، (ك: محاور).

الْمَحُورُ: وەلام ە دەگوترئ: (كلمته فما

تَحَوُّزُ الرَّجُلُ: ئەو پیاوھ و ىستى ھەتسە و
بەنارە حەتەتە راسەت
بوو ە ماپەو ە خوۋى
ھىشتەو ە قۇرت و پىچى ھىنانى و
زال بوو بەسەرىدا.

تَحَوُّزُ عَنْهُ: لىۋى تەكپەو ە لىۋى
دووړگەوتەو.

اِسْتَحَاَزَهُ: خستپە لای خوۋى و بۆ خوۋى
داناو کردى بەھى خوۋى.

الأَحْزَلُ: لىخوړى لەسەرە خوۋ ھىدى.
الأَحْزَرِيُّ: بەمانا (الأحزر)
دى ە رەش ە ئەو کەسەى بەرپىک و
پىکى کارەکانى بەرپۆھ دەبا ە کاراما
لەئىش و کاردا.

الانحياز: پالندان بەشتىکەو ە سیاسەتى
ولاتانى (عدم الانحياز) لەسەردەمى
تازەدا برىتییە لەو ەى نە بەلای
غەرب یان شەرقدە خوۋان ساغ
بکەنەو.

الْحَوُزُ: لەسەرە خوۋى ە کەم
تاکوړت ە ملکاپەتى.

الحَوْزُ مِنَ الْأَرْضَيْنِ: ئەو پارچە زەوپیەى
ئادەمیزاد بۆ خوۋى قۇرغى بکاو
سنوړەکانى دیارى بکاو خاومنیەتى
بکا ە سروشت بەچاک و خرابیەو.

الْحَوْزَاءُ: ناحیەو ھەرىم ە (حوزة الرجل)
ئەو ەى کە دەکەوتە ژىر کۆنەرۆل و
دەسەلاتییەو.

حَوْزَةُ السَّلَامِ: سنوورى ناشتى و

گەورەنن.

الْحَوِزَى: ئەو کەسەى بەتەنیا دانیشى و
کەس لەگەتیا نەبى و تىکەلاوى
کەس نەکا ە یان کەسپکە کارو بار
جوان بەرپۆھ بەرى.

الْحَوِزَاءُ: ئەو ەى زەخیرەو بژىو
لەھاو ەگەى پەنھان بکا.

الحيازة: (حيازة الرجل) ئەو ەى لەژىر
دەستى پیاو بى لەزەوى و مال و
سامان.

الْحَيَزُ: ھەموو کۆمەلە شتىک کە پىکەو
بگونجىن و کۆبىنەو ە شوپى و
مەکان ە موشتەمەلاتى خانوو
مەنفەعەت و داھاتى.

حاس الغارة حَوْسًا: ھەتەت و ھىرەشەکە
بەربلا و بوو.

حاس الرجل: پیاو ەکە نازاو بەجەرگ بوو
نەترسا.

حاس الأمر فلانًا: شتەکە کارەکە لەسەر
فلانکەس کارىگەر بوو.

حاس الدلب القنم: گورگ کەوتە ناو مەرو
بزنەکان ەو ەو پەرت ەوازەى
کردن ە دەگوترى: (حمل على القرم
لحاسهم) تىکەلاوى ئەو گەلە بوو
سوکاىەتى پىکردن ە ھەروا دەگوترى:
(حاسهم خطب كرىه) بەلاو
کارەساتىکى گەورەیان توش بوو.

حاست الفتنة فلانًا: فیتنەو ناشوب
چوو ە ناو دلى فلانەو ە تىکى دا.

ناوچە مەکان ە قەو ەگە دەنگەش www.ira.alamantada.com نازابوو خوگربوو، لە شوپى

خوی وهستاو سمنگه‌ری به‌رنه‌دا تا
سسسه‌رکه‌وتنی به‌ده‌سست
هینا ۵ خۆراکی زۆر بوو زۆر خۆر
بوو تیری نه‌خوارد ۵ (هو احوس
وهی حوساء)، (ك: خوس).

حَارَسَتِ الْمَرْأَةَ الرِّجَالَ: نافرمت تیکه‌لاوی
پیاوان بوو چوووه ناویانه‌وه.

تَحَوُّسٌ فِي الْكَلَامِ: خۆی ناماده‌کرد بو
قسه‌کردن و هی‌زو توانای دایه
خۆی ۵ راوهستاو ته‌مبه‌لی نواند.

اسْتَحْوَسَ: خۆی خافلان‌دو ته‌مبه‌لی
نواند.

الْأَحْوَسِيُّ: به‌رده‌وام و هه‌میشه‌یی ۵
ده‌گوتری: (غث احوسی) بارانیکی
به‌رده‌وامه‌و هه‌لی ناپروکیینی.

حَاسَتُهُمُ الْغَطْرِبُ الْحَوْسُ: نه‌و به‌لاو
کاره‌ساتانه که توشی گه‌ل و
نه‌ته‌وه‌یه‌ک ده‌بی و برستیان ئی
ده‌بری ۵ په‌خه‌ی گرتن.

الْحَوَاسَةُ: خزمابه‌تی و خوینگری ۵ هیرشو
په‌لامار ۵ ده‌سکه‌وتی شه‌ر ۵
پیداویستی ۵ کۆمه‌لیک له‌خه‌لگی جیا.

الْحَوَاسُ: نه‌و که‌سه‌ی له‌شه‌را بانگی نه‌مو
نه‌و ده‌کاو ده‌لی: هۆی فلان هۆی
فیسار که‌س ۵ نه‌و که‌سه‌ی نازاو چاو
نه‌ترسه‌و نازناوی کوپی ته‌نگانه‌و
کوپی شه‌وی هه‌یه.

حَاشَ الدَّوَابُّ حَرَّشًا: نازه‌له‌کانی
کۆکردنه‌وه‌و لێی خوڕین.

حَاشَ الْقَوْمُ الصُّيْدَ: خه‌لکه‌که
نیچیره‌کانیان هینان و بردیانن بو
نه‌وه‌ی بیانگرن.

حَاشَ اللَّصُّ وَالْحَوْرُ: دزه‌که‌ی گرتو
نه‌به‌یشت به‌حه‌رام بگا.

أَحَاشَ الصُّيْدَ: به‌مانا (حَاشَهُ) دئ.
حَاشَهُ عَلَى الْأَمْرِ: هه‌لی نا بو کاره‌که.

حَاشَ الرَّجُلُ الْبَقَّ أَوْ الْمَطَرَ: پیاوه‌که
خۆی له هه‌وره بروسکه‌که یان
بارانه‌که که‌نار گیرکرد.

حَوَّشَ الْمَالَ وَالْحَوْرُ: مال و سامانی
کۆکرده‌وه‌و په‌زمه‌نده‌ی کرد.

أَحْوَشَ الْقَوْمَ الصُّيْدَ: خه‌لکه‌که
نیچیره‌کانیان هینان و بردن بو
نه‌وه‌ی بیانگرن.

أَحْوَشَ الْقَوْمَ الشُّيْئَ: خه‌لکه‌که
شته‌که‌یان خسته ناو خۆیانه‌وه‌و
ده‌وره‌یاندا.

إِنْحَاشَ: بو موطاوعه‌ی (حَشَهُ) دئ.

إِنْحَاشَ عَنْهُ وَمِنْهُ: لێی دوور
که‌وته‌وه ۵ ده‌گوتری: (فلان لا ینحاش
من شی) فلانکه‌س گرنگی به‌هیچ نادا.

تَحَاوَشُوا الشُّيْئَ يَنْتَهُمُ: شته‌که‌یان خسته
نیو خۆیانه‌وه‌و ده‌وریاندا.

تَحَوَّشَ مِنْهُ: شه‌رمی لێکرد ۵ (تَحَوَّشَ
عنه): لێی دوور که‌وته‌وه.

تَحَوَّشَتْ فَلَانَةٌ مِنْ زَوْجِهَا: فلان نافرمت بی
مێرد بوو، بوو به بی‌وه‌ژن.

الْحَاشَ: کۆمه‌لیک دره‌ختی دار خورما
یان دره‌ختی تر.

أَلْعُرَاشَةُ: پيداويستی ۵ هه رشتتیک
شهرمی لیبری ۵ تاوان بی پان نا.
الْحَوْشُ: جهوشی مان.

الْحَوْشُ: خوشتری هارو جهموش.

الْحَوْشِيُّ مِنَ الْكَلَامِ: قسهو وشه
غهریبو کهم بیستراو.

الْحَوْشِيُّ مِنَ الْإِيَالِي: شهوی تاریکو
نوتهک ۵ دهگوتری: (رجل حوشي):
پیاوئکه تیکه لاوی کهس ناکاو
تهریکه.

الْمَحَاشُ: نامیرو کهرستهی ناو مان.
الْحَوْشِبُ: ناو زهنگی ولاخ نهو شوپنه
سمو نیسقانی قاجی بهیهک
دهگن ۵ پان خودی نیسقانی قاجی
که له گهل سمی دا بهیهک
دهگن ۵ بوشایی سم ۵ کهروئشکی
نیر ۵ گۆلک ۵ قه دباریک و ورگ
بچکۆله ۵ پان ورگ زل و کهله که
هه لاوساو ۵ کۆمه لیک ناده میزاد.

الْحَوْشَكَةُ: نهو دهنکه دهنکو گال و
بوغلییهی له کۆلان ده بیسری و تۆ
له ماله وه گویت لیپیه و تیپان ناگی.
حَاصِ الثَّرْبِ وَغَرِهَ حَوْصًا: کراسه کهی
دوری به دورین.

حَاصِ بَيْنَ الشَّيْنَيْنِ: نیوانی دوشته کهی
تهسک کرده وه.

حَاصِ حَوْلَهُ: دهوهری داو پاراستی.

حَوْصِ الرَّجُلِ يَحْصُ حَوْصًا: قولنجکی
چاوی نهو پیاوه چوک بون هه

دهلایه قولنجیکه چاوی

دوراو ۵ هه روا به مانا نه وهش
دی ۵ چاوئکی لهوی تری پچوکت
بی ۵ (هو أخوصُ وهي حوصاء)، (ك:
حوص).

حَاوَصَهُ: به قولینچکی چاوی سهیری
کرد تیلهی چاوی دایه.

احْتَاَصَ فِي الْأَمْرِ: له کاره کهدا نیحتیاتی
کرد.

الحِصَاصُ: دهرزی و سوژن پان شتیکی
تری لهو جوړه کهشتی پی بدروی.

الْحَصَاوُصُ: هه لو هوشاندنه وه،
روخاندنه وه، دهگوتری: (لأطعنَ في
حوصه) نهوهی که دوریویه ته وه
هه لی دهو هشینمه وه نهوهی چاکی
کردو ته وه دهپروخینمه وه.

الْحَيَاصَةُ: قه پاسه و بهرته نگه ی (ولاخ
نهو حهبلهی کورتان و باری پی له
ولاخ قایم دهکری).

حَوْصَلُ الطَّائِرِ: بالنده که چکلدانه ی پر
کرد له خوراک.

حَوْصَلُ الْإِنْسَانِ وَغَيْرِهِ: ناده میزاد خوار
ورگی زل بوو ۵ دامینی ورگی بهرز
بووه.

الْحَوْصَلُ لِلطَّيْرِ: هه لاوسانی
چیکلدانه یه تی خواردنی تیدا کۆ
دهبیته وه پش نهوهی خواردنه که
بجیته مه عیده مه وه.

حَوْصَلُ الدَّارِ: گهنجینه ی خانوو.

حَوْصَلُ الْحَوْضِ: بئکی حموز که ناوی

تیدا راوهستی.

الْحَرْصَلُ مِنَ الشَّاءِ: نَهْوَ نَازَهَلْ وَ
 حَهْوَانَهْوَ وَرْگى لَهْزور ناوکییه وه
 زَل بَیْ ۵ (ک: حواصل).

الْحَرْصَلَةُ: بُوْ بِالْتَدَهْ بَهْمانا (الْحَرْصَلُ)
 دَیْ ۵ بُوْ نَاده میزاد لَهْخوار
 ناوکییه وه گَدهی زَل
 بَنَوْتَنَیْ ۵ صندوقه پچکۆلهیه که
 پارهِو شتی وای تَیدا هه لَده گیرئ.
 حَاضِ الْمَاءِ حَوْضًا: ناوه که ی کۆکرده وه وه
 دهوره ی دا.

حَوْضٌ: حَهْوزی دروست کرد ۵ (حَوْضٌ
 الْمَاءِ) ناوه که ی لَهْ حَهْوزه که دا
 کۆکرده وه ۵ (حَوْضٌ حَوْلَه): بَهْدهوری
 حَهْوزه که دا دیواری کرد.
 احتاضٌ: حَهْوزی دروست کرد.

استحوض فلان: بَهْمانا (احتاض)
 دَیْ ۵ (استحوض الْمَاءِ) ناوه که کۆ بۆوه.
 الْحَوْضُ: شوپنی کۆبونه وه ی ناو ۵ (الْحَوْضُ
 مِنَ الْأُذُنِ): کِرْکِرَاگه ی
 گوئ ۵ پارچه مه که لَهْزه ی
 سنوردار ۵ زرعات و باخی پهرژینکراو.
 حَوْضُ الْبَحْرِ: نَهْوَ وِلَات و شارانه ی دمکه ونه
 سه ر لَیواری ده ریا.

حَوْضُ النَّهْرِ: نَهْوَ زهوی و زاره ی بَهْناوی
 روباره که ناو ده درئ و بَهْناویا تَیپه ر
 ده بی ۵ (الْحَوْضُ الْجَاف) نَهْوَ
 حَهْوزمه ناوه که ی بَهْتاَل ده کړئ و
 که شتی تَیدا چاک ده کړتَه وه، (ک:
 أحواض و حياض و حیضان) ه.

الْمَحْرُضُ: نَهْستَیْرۆکه بَهْدهوری بنکی

دارخورماو دره ختی تر دا ده کړئ و
 ناوی تَیْدَه کړئ بُوْ نَهْوه ی دره خته که
 تَیْر ناو بیئ.

حَاطُ الْقَرْمُ بِالْبَلَدِ حَيَاطَةً: خه لکه دهوره ی
 شاره که یان دا.
 حَاطُ الصُّبْيِ: منداله که په تی چاوه زاری
 لَهْ پشتی به ست.

حَاطُ الشَّيْءِ: شته که ی پارِیزگاری کرد و
 بَهْلَینی داچی لَهْ بَهْرُزه وه ندی
 شته که دا بی بیکاو زیانی لَ دوور
 بَخاته وه.

أَحَاطَ الْحَائِطُ: دیواری دانا، دیواری
 رابه ست.
 أَحَاطَ الْقَرْمُ بِالْبَلَدِ: خه لکه که دهوره ی
 شاره که یان دا.

أَحَاطَ بِالْأَمْرِ: لَهْهه موو لاپه که وه گرنگی
 به کاره که وه داو کَونَیْرۆلی
 کرد ۵ قورنان ده فهرموی: ﴿أَحَاطَتْ
 بِمَا لَمْ لِحِطْ بِهِ﴾.

أَحَاطَ الشَّيْءُ: دهوره ی شته که ی دا ۵ (أَحَاطَ
 بِالْقَرْمِ) خه لکه که ی مه نه کرد.

أَحِيطَ بِفُلَانٍ: فهوتان و تَییدا چوونی
 فِلَانْکِه س نَزیک بووه.

أَحِيطَ بِالْشَّيْءِ: تَییدا چوو فهوتا ۵ قورنان
 ده فهرموی: ﴿وَأَحِيطَ بِكَمْرِهِ﴾.

حَاوَتْهُ: گهتوگۆی لَهْگه ل کرد لَهْسه ر
 کارِیک بُوْ نَهْوه ی رازی بکا.

حَوَّطَ حَائِطًا: دیواری رابه ست ۵ (حَوَّطَ
 كَرْمَهُ) پهرژینی بُوْ درمختی
 مَیوه که ی کرد.

دابهشکردنی میرات هه رگاتئ
دیره مه کان که میان هینا دهگوترئ:
(هلم حوْطَهَا) چهند دیره مه یك بینه
نه ندازه که ته و او بکه.

أَلْحَوَظَةُ: به مانا ئیحتیات دئ.
أَلْحَرْطَةُ: یاریه که یاریکه ره کان تییدا
به دهوری به کتردا دهخولینه وه.
أَلْعُرَاطُ: راگر ه دهگوترئ: (حُرَاط
الامر): راگری کاره که.

أَلْحَيْطَةُ: ئیحتیات ه سـوـوـو
به زهیی ه دهگوترئ: (لدى فلان
حَيْطَةُ لک).

أَلْحَيْطُ: دهگوترئ: (رجل حَيْطُ)
پیاوئکه زوَر چاودئری مال و مندالی
خوئ دهکا.

أَلْمَعَاطُ: نهو شوئنهی دهبیته دهو روبه ری
مال و سامان، واته: په رژین.

أَلْمُحِيطُ: دهریا لووش.
حَافٍ فُلَانُ الشَّيْءَ حَوْفًا: فلانکس له سه ر
لیواری شته که بوو.

حَوْفُهُ: خستیه سه ر لیواری شته که.
حَافٍ النَّبَاتِ الْمَكَانَ: رو هکی له دهو ری
شوئنه که رواند.

تَحَوُّفٌ: بو مطاوعه ی (حَوْفُهُ) دئ.
تَحَوُّفُ الشَّيْءِ: قه راغی شته که ی
گرت ه یان له قه راغه وه گرتی.

أَلْحَافَةُ: لایهن و که نار (أَلْحَافَةُ مِنَ الشَّيْءِ)
کـهـهـنـار و قـهـراغی
شت ه پئداو یستی ه دهستگورتی و

حَوَظٌ حَوْلَ الشَّيْءِ: شته که ی به چوار
دهو ری شته که دا کو مه ل کردو بوئ
کرده شورا.

حَوَظُ الشَّيْءِ: شته که ی چاودئری کردو
پهیمانی دا پاریزگاری بکا و چس
له بهر ژه و مندی نه و دایه نه نجامی بدا.
إِحْتَاطٌ: له کاروباری خوئ دا زوَر و ربینیی و
لئیکو ئینه وه ی نه نجامدا ه دهگوترئ:
(إِحْتَاطٌ لِنَفْسِهِ وَلِلشَّيْءِ).

تَحَوُّطُهُ: پاریزگاری شته که ی کردو
پهیمانی دا چس له بهر ژه و مندی
نه و دایب بیکا.

استعاط في الأمر: زنده پوئیی کرد له
ئیحتیات کتر دندا.

أَلتَّحْرِيطَةُ: دمزی دور هنگ و بادراو
(رنگی سو رو رهش) ه میرووی
تیده کړئ و بو چاومزار له پشت
دهبه سترئ ه هه روا به مانا نوشته و
جادوش دئ.

الْحَائِطُ: دیوار ه سو رای باخ، (ك: حِيطَان
و حِوَالِط).

أَلْحَوَاطَةُ: زو ر یك بو هه لگرتن و
پاراستنی گهنه و جو و دانه و ئله.

أَلْحَوَظُ: دمزی کی رنگاو رنگه (سو رو
رهش) میرووی شینی پـهـ
دهو ئندری ته وه هه رش کلی مانگی
په کشه وه ی له زیو داپـیزـراوی
تیده کړئ و له پشت دهبه سترئ بو
دهفعی چاومزار.

أَلْحَوَظُ: ته و او که ری مه بله غی باره له کاتی

که م دهرامه تی زیان.

الْخَوْفُ: لایه نو و قهراغ ۵ پۆشاکیک منداڵ
له بهری دهکا بئ قوئل وهکوو
سوخمه، (ک: أخواف).

خَوْفُ الصَّبِيِّ: منداڵه که ی خسته سهر
په نهجی قاجی و به قاجی بهرزی
کرده وه.

حَاقَ الْبَيْتَ وَنَحْوَهُ خَوْقًا: ماله که ی مالی.

خَوْقٌ عَلَيْهِ: قسه کانی ئی خواری و خێج و
تی که ئ و پیکه ئ کردن.

خَوْقٌ رَأْسُهُ: ناوهرستی سهری تاشی و
ئهوی تری هیشته وه.

احتاق ماله من برائه: ماله که ی زهوت
کرد.

الْخَوَاقَةُ: مالمالین ۵ جاده مالمالین.

الْخَوْقُ: کۆمه ئی زۆرو قهرمه باقی.

الْخَوْقَةُ: به مانا (الخَوْقُ) دئ.

الْخَوْقُ: جوار چپوهی شت که به که وانیهی
دهوری شت ددهن.

الْخَوْقَةُ: کهسک، (ک: محارق) ه.

خَوْقٌ خَوْقَةٌ وَحِقَالًا: همردوو دهستی خوی
خستنه سهر که له که ی، سهر سی

بهنده ی ۵ به خیرایی رۆی خهریکوو
رۆیشتنه که ی بگاته راگردن ۵ ماندوبوو.

خَوْقٌ فَلَانٌ: وتی: (لا حول ولا قوة الا بالله).

خَوْقٌ الشَّيْءِ أَوْ فَلَانًا: هالی پیومنا ۵ هه ئی نا.

الْخَوْقُلُ: ناده میزادی به ته مه نی ماندو.

الْخَوْقُلَةُ: دیزه و گۆزه ی مل درێژ که ئاو

فرۆش به کاری دینئ ۵ به مانا

(الْخَوْقَةُ) ش دئ، (ک: حواقل).

حَاكَ الشَّيْءُ فِي صَدْرِهِ أَوْ قَلْبِهِ: شته که له
میشکی دا یان له دئی دا چه سپاو
جیگیربوو یان به مانا دهنه دهنه و
خوراندن دئ ۵ پیغه مبه ر (د.خ)
دهقه رموی: (الاثم ماحاك في صدرك
وكرهت أن يطلع عليه الناس).

حَاكَ التُّرْبَ حَاكَةً: قوماشه که ی چنی.

حَاكَ الْمَطَرُ الرُّوْضَ: بارانه که گه شه ی
به گول و رهوه کی باغه که دا دهگوترئ:

(هو حائك)، (ک: حاکة)، (وهي
حائكة)، (ک: حوائك).

أَحَاكَ: دهگوترئ: (ما أحاك سيفه)

شمشیره که ی نه ی بری ۵ (وما أحاکه

أساني) ددانم نه پیری.

تَحَرَّكَ بِالثَّرَبِ: پۆشاکه که ی له سی

به نده په وه هینا بۆ پێشی نه ژنۆی و

له سهر سیچکانی دانیشت، واته خوی

که مه ندکیش کرد.

الْخَوْكُ: نموونه ی وینه ۵ دهگوترئ: (هذا

على خَوْلٍ ذاك) نه وه له سهر شیوه ی

نه وه یه.

الْخَوْكَةُ: دهگوترئ: (هم ناس ليس عليه

حوكة هؤلاء القوم) نه وانه

که سانیکن له و هۆزو خیله ناچن.

الحياكة: جۆلایی.

الْمُخَوَكَةُ: شمپو هه را.

حَالُ الشَّيْءِ حَوْلًا: سائیک به سهر

نه وشته دا تیپه پیری.

حال الحول: سالتكه تهواو بوو.

حال الشئى: شتهكه گؤړا ۵ دهگوترئ: (حال اللو و حال العهد).

حال في ظهر دابته: بازى داو له سهر پشتي ولاغهكهى وهستا ۵ دهگوترئ: (حال على الفرس) خوى هه ئدايه سهر پشتي ولاغهكهى.

حال عن العهد: له بهيمانى خوى په شيمان بووه.

حال الشئى بين الشئين حولاً وحلولاً: ناوانى كردن ۵ بوو به پهردهو حائل له نيوان نهو دو شتهدا.

حالت النخلة حنولاً: درهختى خورماكه سالتيك بهرى گرتو سالتيك بهرى نهگرت.

حالت الناقة: حوشتره ميينهكه كه ن درا به لام ناوس نه بوو.

حوت عينه اړ طرفه: چاوى خيل بوو، چاوهكهى توشى قيجى بوو.

أحول: سالتيك به سهرى دا تپهپرى ۵ دهگوترئ: (أحول الصبي): مندا لكه سالتيك تهواو كرد.

أحولت الدار: خانوهكه رۇزگارى زورى به سهردا تپهپرى و گؤړانكارى تيكهوت.

أحول بالمكان: سالتيك لهو شوينه ماپه وه.

أحولت المرأة أو الناقة: نافرهتهكه له دوا كچ كورې بوو ۵ پان حوشترهكه دواى

أحول عينه ۵ چاوى خيلكرد.

أحال: سالتيك تهواوى به سهردا تپهپرى.

أحال الدار: خانووهكه گؤړانكارى به سهردا هاتو سالانيكى زورى به سهردا تپهپرى ۵ دانىشتوانهكهى جهند سان و عه ياميكه لئى دوور كه وتوونه وه.

أحال الشئى الرجل: شتهكه پان پياوهكه له حالتيكه وه چووه سهر حالتيكى تر. أأحالت المرأة أو الناقة: به مانا (أحولت) دئ.

أحال بالمكان: سالتيك لهو شوينه ماپه وه. أحال الرجل: نهو پياوه حوشترهكانى ناوس نابن و نه زوكن ۵ قسهكانى دژ به به كنو هيچى به سهر هيچوه نيه.

أحال عليه بالكلام: به قسه روى تن كردوو دهستى كرد به ناخاوتن له كه ئيدا ۵ دهگوترئ: (أحال عليه بالسوط).

أحال في ظهر دابته وعليه: بازى داپه سهرپشتي ولاغهكهى و جيگر بوو. أحال الغريم: خاومن قهرزكهى رهوانهى سهرپهكيكى تر كرد.

أحال الشئى: شتهكهى گواسته وه.

أحال العمل الى فلان: كارمكهى به فلان سپارد. أحال القاضى القضية الى حكمة الجنايات: قازى روداوو كيشهكهى رهوانهى دواگاي تاوانهكان كرد.

أَحَالَ الْمَاءَ فِي الْمَجْدَلِ: نَاوَهَكَه‌ی كَرْدَه نَاو
جَوَّگَاكَه‌ی.

حَاوَلَ الْأَمْرَ مَحَاوَلَةً جِرَالًا: وِیستی بَه‌كَارَه‌كَه
بِگَاو تَه‌وَاوِی بِكَ.

حَرَلَ الشَّيْءُ: شَتَه‌كَه‌ی گَوَرِی بِان
گَوَاسْتِیَه‌وَه لَه شَوْنِیْكَه‌وَه بَو
شَوْنِیْكَی تَر.

حَرَلَ فَلَانُ الشَّيْءَ إِلَى غَيْرِهِ: فَلَانَكَه‌س
شَتَه‌كَه‌ی نَارِد بَو لَای یَه‌كِیْكَی تَر.

حَرَلَ الْأَرْضُ: زَه‌وِیْیَه‌كَه‌ی سَالَه نَاسَالِیْكَ
كِیْلَا بَو نَه‌وَه‌ی خَاكَه‌كَه‌ی بَه‌هَیْزِیْ.

حَرَلَ الشَّيْءُ: شَتَه‌كَه‌ی لَه حَالِیْكَه‌وَه
گَوَرِی بَو حَالِیْكَی تَر.

احْتَرَلَهُ الْقَوْمُ: خَه‌لَكَه‌كَه‌ی فَلَانِیَان خَسْتَه
نَاو خَوَّیَانَه‌وَه.

احْتَالَ الشَّيْءُ: سَالِیْكَ بَه‌سَمَر نَه‌و شَتَه‌دَا
رَوِیْ.

احْتَالَ فَلَانُ: فَلَانَكَه‌س وِیستی بَه‌فِیْلَو
تَه‌لَه‌كَه‌بَازِی فَلَان شَتِ دَه‌سْت بَكَه‌وِی.

احْتَالَ الْأَرْضُ: زَه‌وِیْیَه‌كَه‌ی بَارَانِی لَی
نَه‌بَارِی.

احْتَالَ عَلَيْهِ بِالْدِينِ: قَه‌رَزَه‌كَه‌ی
حَه‌وَالَه‌ی نَه‌سَتَوِی نَه‌و كَرْد.

تَحَوَّلَ: لَه شَوْنِیْكَه‌وَه گَوَاسْتِیَه‌وَه بَو
شَوْنِیْكَی تَر ۵ بِان لَه‌حَالَو

وَه‌زَعِیْكَه‌وَه كَه‌وَتَه حَالَو وَه‌زَعِیْكَی
تَرَه‌وَه.

تَحَوَّلَ عَنِ الشَّيْءِ: لَه‌و شَتَه‌ی وَازِی هَیْنَا
جَوَوَه سَمَرَكَارِیْكَی تَر.

تَحَوَّلَ فَلَانًا بِالنَّصِیْعَةِ وَالرَّصِیْعَةِ وَالْمَرْعَةِ:

تَيَفَّكَّرَ بَو نَه‌وَه‌ی بَزَانِی نَاخَو بَه‌ج
شَوْمِیَه‌كَه‌ی كَارِی تَی بِكَاو بَیْهَیْنِیْتَه‌وَه
سَمَر رِیْگَای رَاسْت.

اسْتَحَالَ الشَّيْءُ: شَتَه‌كَه‌ی لَاجَوَو جَوَوَه
سَمَر شَوْنِیْكَی تَر ۵ بِان شَتَه‌كَه‌ی

خَوَار بَوَوَه جَه‌مَایَه‌وَه ۵ گَوَرَا.
اسْتَحَالَ الْكَلَامُ: كَه‌لَاَمَه‌كَه‌ی لَه‌مَانَای خِی

لَاَدَاو مَانَایَه‌كَه‌ی تَرِی لَی هَه‌لَهَیْنَجَا.
اسْتَحَالَ الشَّيْءُ: شَتَه‌كَه‌ی حَه‌وَالَه‌كَرَا.

الإِحْتِیَالُ: هَه‌لَخَه‌لَه‌تَانْدَن جَه‌رِیْمَه‌یَه‌كَه‌ی
یَاسَاپیَه ۵ بَرِیْتیْیَه لَه‌وَه‌ی كَه‌سِیْكَ

بِیَه‌وِی بَه‌نَاړَه‌وَا مَالِی كَه‌سِیْكَی تَر
بِخَوَا.

التَّحَارُّلُ: نَاڤَرَه‌تِیْكَه‌ی سَالَه نَاسَالِیْكَ
مَنْدَالِی بَبِی ۵ هَه‌رَوَا بَه‌زَه‌وِیْیَه‌كَه‌ی

دَه‌گَوَتَرِی سَالَه نَاسَالِیْكَ بَكِیْلَدَرِیْو
تَوَو بَكَرِیْ.

الْحَائِلُ: نَه‌و شَتَه‌ی گَوَرَان پَه‌یْدَا
دَه‌كَا ۵ بِیْچَوَوَه مِیْنَه‌ی حَوْشَر نَه‌و

سَاتَه‌ی لَه‌دَايْكَ دَه‌بِیْ ۵ هَه‌رَمِیْنَه‌یَه‌كَه‌ی
كَه نَه‌زُوكَ بِی، دَه‌گَوَتَرِی: (أَمْرَاةٌ حَائِلٌ،

نَاقَةٌ حَائِلٌ، لُحْلَةٌ حَائِلٌ)، (ك: حَوْلٌ
وَحَوْلٌ وَحِیَالٌ).

الحَالُ: نَه‌وَكَاَتَه‌ی كَه‌تَیْیِدَا.
حَالُ الدَّهْرِ: گَوَرَانَكَارِی زَه‌مَانَه ۵ (حَالُ

الشَّيْءِ) صِیْفَه‌تِی شَتَه‌كَه‌ی.
حَالُ الْإِنْسَانِ: هَه‌مَوَو كَارَو بَارِیْكَی

تَاپَه‌تِی نَادَه‌مِیْزَاد چ مَسَادِی چ
مَه‌عَنَه‌وِی.

الحَالُ فِي الطَّبِیْعَةِ: جَوْنِیَه‌تِیْكَی زَوَو

أَلْحَوْلُ: جم و جَوْن و هاتو جَوْن سائ، (ك: أحوال) ۵ ئەملاو ئەولای شت ۵ دەگوترئ: (رأيت الناس حَوْلَهُ). أَلْحَوْلُ: لەمبەر و پەردەى نىوان دوشت ۵ پیاوی فیلبازو قۆلپ.

أَلْحَوْلُ: زبەرەکی و لێهاتوویی و کارامایی لەئەنجامدانی کاردا ۵ ئەو کەندەر و جۆگە هەلگەندراوەیە کە بەرپز ئەمامە خورمائی تێدا دەنیزرئ ۵ دەگوترئ: (هذا من حِرْل الدهر) ئەمە لەکارەسەهرو عەجایەبەکانی رۆژگارە.

أَلْحَوْلُ: پەردەو لەمبەر لەنێوان دوشتدا ۵ خێل و قیجی لە ئاراستەکردنی نیگای دوو چاودا.

أَلْحَوْلُ: ئەو پەردەى بێچووە حوشتر لەناو سکی دایکی دا لەناوی دایە ۵ وەکوو مەشیمە بۆ زاروك لەسکی ئافرەتدا ۵ ئەو ئاومە کە لەپیش سەردەرھاتنی زاروك لەسکی دایکی دەپۆتەدەر.

أَلْحَوْلُ: (حَوْلَاء الدهر) سەهرو سەمەرەى رۆژگار.

الحوال: بەمانا (الحولاء) دئ.

أَلْحَوْلَةُ مِنَ الرِّجَالِ: ئەو پیاومە زۆر کارامایی لە فیلبازی و قۆلپى دا ۵ (أَلْحَوْلَةُ مِنَ الْأُمُورِ) کارى سەهرو سەمەرە ۵ دەگوترئ: (هذا من حَوْلَةِ الدهر) ئەمە لەشتە سەهرو سەمەرەکانی رۆژگارە.

أَلْحَوْلَةُ مِنَ الرِّجَالِ: بەمانا (أَلْحَوْلَةُ) دئ.

بەسەر جوووە وەکوو ترشی و وشکی ساردی و گەرمی..هتد.

أَحَالٌ فِي عِلْمِ النَّفْسِ: بریتییە لەو شتێزە دەرونییە پەیدا دەبێ پێش ئەوەی بچەسبێ.

أَحَالٌ فِي النَّحْوِ: حَال لـهزاراوهی ئەحوپیاندا بریتییە لەزەمانی هەنووکەیی و کـاتی قسەکردنەکە ۵ وشەبەکە شتێزە ئەو شتێزە کارەکە دەکا پان کارەکەى ئاراستە دەکـرئ رـون دەکاتەو ۵ لەزاراوهی بەلاغەدا بریتییە لەو حَال و هۆکارانەى داوا دەکا کەلامەکە بەشتێزەکی تایبەتى دەر بچەسبێ ۵ (ك: أحوال وأحولة) بە.

الحالة: بەمانا (الحال) دئ.

أَحْوَالُ: دەرووبەرى شت، دەگوترئ: (رأيت الناس حوَالِهِ) خەلکم بێنى دەورەیان داوو.

حَوَالُ الدهر: گۆرانکاری رۆژگار و بەلاو کارەساتی.

أَلْحَوْلَةُ: ئەومە خاوەنى قەرز لەقەرزداریکەو بەگۆتێزەو بە سەر قەرزداریکی تر ۵ گواستەنەوێ ئاو لە چۆمیکەو بە رۆباریکی تر ۵ شایەتیدان ۵ بەرعۆدەبوون ۵ چەکیکە پان کۆمپیاڵەیکە پارەى پێ دەگۆتێزێتەو لەشوێنیکەو بە شوێنیکى تر.

أَلْحَوَالِي وَالْأَحْوَالِي مِنَ الرِّجَالِ: ئەو کەسە زۆر فیلبازو قۆلپبێ.

أَلْحَوْلِيُّ: هەرشتێك سائێكی بهسهردا
تیپهرێ گیانله بهربێ یان روڤ
بێ، (ك: حَوَالِي وحواليه).

أَلْحَوَالُ: قهنا تێكی بچكۆلهیه ئاوی ئی
دهگوازیتهوه بۆ شوینێكی تر.
أَلْحَوْلُ: ئەو پیاوهی خیرا دهگۆڕێ و هەر
رۆژی لهسهر ههوایهكه ه پیاوی
فیلبازی قۆلێ.

أَلْحِيَالُ: پهتێكه سهرێكی لهپهتی
بهرسنگی حوشر دهبهستری و
سهرهكهی تری بهپاڤهكهیه و قایم
دهكری ه پێشی شت ه دهگوتری:
(قَعْدَ حِيَالَهُ) لهبهردهمی
دانیشته ه لهبهرامبهری رۆنیشته.

أَلْحِيلَةُ: فیل و تهلهكهو بهتوانایی له
بهپێوهبردنی ئیش و کاردا.
أَلْحِيَالُ: فیل بازو سیاسهتهدار.

أَلْحَيْلُ: ئەو كهسهی حهوالهكهی بۆسهر
دهنێردری ه نهوكهسهی حهوالهكهی
بۆ دهكری ه بهههردووکیان
دهگوتری (أَلْحِيَالان) وهكوو چۆن
بهگپارو فرۆشیار دهگوتری
(الْبَيْعَان).

أَلْمَحَالُ: لێزان و بهتوانا لهسهر
بهپێوهبردنی کار و بار.

أَلْمُحَالُ: نهوشتیهی نهگونج
ببێ ه وهكوو کۆبونوهی جم و
جۆل و راوهستان لهیهك ساتدا بۆ
قهباریهك ه ههروا کۆبونوهی
تاریك و روناکایی ه ساردی و گهرمی

بۆ شتێك لهیهك کاتدا.

أَلْمَعَالَةُ: فیل و چاوبهست ئی
کردن ه شتێك لهشیوهی ناعوور
ئاوی بێ ههلهدهیجنجدری.
أَلْمُحَوَالُ مِنَ الرِّجَالِ: ئەو كهسهیه
لهقهسهردندا پشت بهقهسهی پێش
خۆیهوه بهبهستنی و قسهی خهلك
بجووتهوه.

أَلْحَوْلُ: نامێزێكه بهرزو نزمی کارهبای
بێ کۆنترۆل دهکری.
أَلْمُحِيلُ: ئەو كهسهی مندائی نابێ
(نهزۆك).

المستحيل: شتی بهتال و بوج ه شتێك
ههبوونی یان پهیدا بوونی محال بێ.
حَوَالُ: وتی (لا حول ولا قوة الا بالله).

حَام حَوَالِ الشَّيْءِ: بهدهوری شتهكهدا
سوپا بهوهو دهوړی دا ه له حهدهیی
پێغه مبهردا هاتوو دهقهرموی: (من
حَام حَوَالِ الْحَمَى يوشك أن يقع فيه)
كهسێك لهتاوان نزیک ببیتهوه
لهوانهیه تێی بکهوێ.

حَام الشَّيْءِ: ههولێ بۆ ئەو شتهداو ویستی
بهدهستی بێنێ.

حَامِ عَلَى قَرَابَتِهِ: سۆزی بۆ خزمهکانی
نواند یارمهتی دان.

حَامِ الْحَيَوانِ: گیانله بهرهكه تینووی بوو،
(ك: حوانم، حَوْم).

حَوْمٌ فِي الْأَمْرِ: زۆر لهکارهكه ورد بووهو
زۆری تی روانی.

الْحَوْمُ: جهلهبه حوشری قهرمباغ.

الْحَوْمُ: شەرابى كۆن.

الْحَوْمَةُ مِنَ الْبَحْرِ وَالْمَاءِ وَالرَّحْلِ: زۆرىنە
بەشى ھەرە زۆرى ۋە لەشەپو جەنگا
بەشۈنى ترسناكى ناو شەپكە
دەگوتى.

الْحَوْمَةُ: بلور.

الْحَوْمَاتُ: زەوى رەقى تەخت (ك: حَوَمان
و حَوامين) ە.

الْحَوْمَلُ: لەھەموو شتەي كدا
بەسەرەتاكەى دەگوتى ۋە لافاۋىك
ئاۋەكەى قوراپ نەبى ۋە ھەورى رەشى
باراناۋى ە (ك: حَواميل).

تَحَوَّنَ: زەلىل بوو ھىلاك بوو.

الحائِلُ: دوكانى ەمرەق فرۇشتن.

حَوَى الشَّيْءَ حَوَايَةً: بەسەر شتەكەدا زال

بوو كرديبە ملكى خوى ۋە دەگوتى:

(حَوَى الْحَيَةَ) پشى پشى مارەكەى

كردو خوى بەدەستەۋەدا.

حَوَى الشَّيْءَ حَوَى وَحْوَةً: ئەۋشتە سەۋزى

تەكەل رەشايبەكەى بوو ۋە يان

رەشى تەكەلى سوريبەكەى بوو.

حَرَبَتْ شَفَةَ الرَّجُلِ: لىۋى پياۋەكە لە

سورى دا مەيلەو رەش بوون.

حَوَى النَّبَاتُ: گزو گياكە لەسەۋزىدا خوى

بەرمەش نواند ە (ھەر آھرى ھى

حَوَاءَ ۋە قورنان دەفەرەمۈى: ﴿لَجَعَلَهُ

غَنَاءً أَخَوَى﴾.

حَوَى الشَّيْءَ: شتەكەى ۋىك ھاتەۋە

حَوَى الشَّيْءَ: شتەكەى ۋەرگرت.

احتبى الشَّيْءَ دَعَاءً: لەخۋى گرت جىزى

كردهۋە.

تَحَوَّى: خوى كۆكردهۋە پاپۇكەى

بەست ۋە دەگوتى: (تَحَوَّتْ الْحَيَةُ)

الْحَارَى: ئەۋ كەسەى مار بەخىۋ دەكاۋ

پشى پشيان دەكا ۋە پياۋىك كارى

سەر سورھىنەر ئەنجام بدا.

الْحَارِيَاءُ: رېخۆلە ۋە ناوسك.

الْحَارِيَةُ: مېينەى (الْحَرَى).

الْحِرَاءُ: ئەۋ شوپنەى شتى تى دەكرى

ۋەكوو گەنجىنە ۋە كادىن ۋە ھۆبەۋ

مەنزلى رىمال نشىن واتە: خانۋى

لە (موو كوڭ دروست كراۋ) كۆمەلە

رەشمال نشىن كە لەسەر ئاۋىك

كۆدەبنەۋە.

الْحُو: مېرۋە سورە ۋە مېرۋى سلىمان

(مېرۋە سلىمانە).

حَوَاءَ: دايە ھەۋا.

الْحَوَّةُ: رەنگىكە لەرەنگى ژنگى ئاسن دەكا.

حَوَّةُ الرَّادَى: ئەمبەرۋ ئەۋ بەرى شىۋ.

الْحَرَى: خېۋ كەۋانەبى ۋە بۇ

ھەرشتىك بى ۋە ھەۋزى بچۈكى ئاۋ

بۇ حوشتر.

الْحَرِيَّةُ: پۇشاڭىكە ناۋاخنى ھەبە

دەكرىتە سەرپشتى حوشتر ئافرەت

لەسەرىيەۋە سۋار دەبى ۋە پەرۋىكە

لەسەر سەر دادەنرىت كاتى قاپىك يان

شتىكى تر دەخەپتە سەر

سەرت ۋە زەۋى رەقۋ روتەن كە بە

بەرد يان بەخشتى كالۋ قور شورى بۇ

سەكرى.

حاربة البطن: ریخۆلەو جەرگو سی.

الْحَيَّةُ: مار ە ئەمیش چەند جۆرنیکی
هەبە.

المحتوى: هۆبەو رەشمان نشین کە
لەسەر ئاویک کۆدەبنەو.

الْحَوَى: بەمانا (المخترى) دى ە جۆرە
بەسارنیکیشە.

حَيْثُ: زەرفى مەکانەو ئیضا فەدەکرئ
بۆلای رستە.

الْمَخْرَأُ: (أَرْضٌ مَخْرَأٌ) زەوی ماراوی کە
زۆری مار لێبن.

حَاجَ حَيْجًا: هەزار کەوت.

أحاجت الأرض: زەویبە کە روەکی
(الحاج) ی رواند.

الْحَاجُ: روەکیکی جقلاویبە سەوزیبە کە
زۆر درێژە دەکێشێو رەگەکانی زۆر
بەزەوی دا دەرۆنە خوار ە بەعەرەبی
دوو ناوی تری هەن (العاقول، شوك
الجمال).

حَيْجَمَ الرجل: پیاو کە بەسرتە قسە
کردو لەبەر خۆبەو ورتە ورتی
بوو.

حاد عن الشيء حَيْدًا وَحَيْدَانًا: لەشتە کە
لادا دەگوترئ: (حاد عن الطريق)
لەرێگە لایدا.

أحاده عن الشيء: لەو شتە لاداو دوری
خستەو.

حَايَدَ حَايَدًا وَحِيَادًا: وازی ئی هیناو روی ئی
وەرگیرا ە وازی لە دژایەتی ئەو هینا.

حَيَادٍ: دەگوترئ: (حیدی حَيَاد) وازی ئی
بێنەو لایبەو.

الْحَيَادُ: ئەوێبە بێ لایەن بێ پشتگیری
هیچ لایەکی کێشە کە نەکە.

الْحَيَادُ الْإِيَابِي: لەسیاسەتی نیو
دەولەتی دا ئەوێبە ولاتی کە هاوکاری
یەکیک لـەو دەولەتە دژە
بەپە کە کە کان نەکاو لەگەڵ باقی
دەولەتەکانی تردا هاوکارو هاوسۆز
بێ بۆ بەرەرار بوونی ناشتەوایی
گشتی.

الْحَيْدُ: ئەوێ لە ئەملاو ئەولای شت
هەلتۆقیتەو، دەگوترئ: (حَيْدُ الْجَبَل

و حَيْدُ الرَّاس) ە هاوتساو
هاوشان ە پەراسوی زۆر خوار.

الْحَيْدُ: ناخی بوونی زارۆکە لەسکی دایکی
داو بەناسانی نەپەتە دەرەو.

الْحَيْدِي: رویشتنی بەتە کە بوورو لارو
لەنجە ە هەروا دەگوترئ: (حمار

حَيْدِي) گوێدرێژیکە لە سیبەری
خۆی دەسلەمیتەو ئەوێندە سركو
تەپ دەماخە.

الْحَيْدَانُ: ئەو بەردو زەپخەبە لەکاتی
رویشتندا لەژێر پێی و لاخ
دەردەپەڕئ.

الْحَيْدَةُ: روانینی بـەـهـرقو
کینەو ە دەگوترئ: (مانظر اليّ إلا

نظر الحيداء) بەخرابە نەبێ قەت
سەیری منی نەکردوو ە هەروا ناو
بۆ گرتی شاخی کە ئەکێوی.

أَلْعَيْدُ: گویند ریژی زور سرک و تهر دوماخ.
 أَلْمَعِيدُ: ناچار ۵ دهگوتری: (مالك محمد
 عن هذا) چارت ناچاره و ناتوانی
 خوی ئی بپاریژی.
 حَارَ بَصَرُهُ حَيْرًا وحیراً: تهماشای
 شتمه که ی کردو چاوی نهیتوانی لئی
 بپروانی ۵ چاوی لئی ههلبه زییه وه.
 حَارَ فُلَانٌ: فلانکس ریژی ئی گوم
 بوو ۵ (حار في الأمر) لهو کاره دا
 سه ری ئی تیکچوو.
 حَارَ الْمَاءُ: ناوه که گۆبه وه هه ئخولا ۵ (هر
 حائر وحيران وهي حَيْرِي)، (ك:
 حيارى) ۵.
 حَيْرًا: خستیه سهر ئی شیوانه وه.
 تَحْيَرٌ: کهوته سهر ئی شیواوییه وه.
 تَحْيَرُ السَّحَابُ: هه وره که له شوینی خوی
 وه ستاو بارانی باراند.
 تَحْيَرُ الْمَاءُ: به مانا (حار الماء) دی.
 تَحْيَرُ الْمَكَانِ وَالْأَنْاءِ بِالْمَاءِ: پڕ بوو له ئاو.
 اسْتَحَارَ الرَّجُلُ أَوْ الْمَاءُ فِي الْمَكَانِ: به مانا
 (حار) دی.
 اسْتَحْيَرُ الشَّرَابُ: به خووشی شهرا به که ی
 بۆ قوت چوو.
 الْحَائِرُ: که سیك سهرگهردان
 بئ ۵ شوینیك شه ملاو نه ولای
 به رزبن و ناوی تیدا بووه ستی ۵ باغو
 بیستان.
 الْحَارَةُ: بهرو بهرمان ۵ ناوچه به که نزیك
 بئ له ماله وه.
 الْحَارِي: دهگوتری ۵ ناوچه به که نزیك

قَهَتْ نَائِمَهُ لَی.
 الْحَيْرَةُ: سهرگهردانی و راریسی ۵ زهوی
 سه وزو پڕ دانه وێله ۵ دهگوتری:
 (أَصْبَحَتِ الْأَرْضُ حَيْرَةً): زهوی سه وز
 هه لگهراو پۆلکه و پاقله ی باشی تیدا
 هه ن.
 أَلْحَيْرُ: هه ور له گه ن باران پهیدا ببی و
 نه ره ویتیه وه.
 أَلْمَحَارَةُ: دیوی ناوه وه ی مه لاشوو.
 أَلْمُسْتَحِيرُ: ریگه به که له ساریه ک دابی و
 نیشانه ی دیار نه بن و سه ری ئی
 دهر نه کری.
 أَلْمُسْتَحْيَرَةُ: پیلوی چاو که گۆشت و
 چه وری زۆربئ.
 حَارَ حَيْرًا حِيَاةً: بپروانه (حَوَزَ).
 تَحْيَرُ الرَّجُلُ: بپاوه که ویستی هه لسی و
 زور به زه حمه ت بوو هه لسانه که ی.
 تَحْيَرُ الْيَهُم: پالی به وانه وه داو چوو وه
 سهر بیرو بپروای نه وان.
 حَاسِ الْحَيْسِ حَيْسًا: تریتی خورما و
 که شک ی دروست کرد.
 حَاسِ الشَّيْءِ بغيره: نه وشته ی تیکه لاوی
 شتی تر کرد.
 حَيْسَ الْحَيْسِ: تریتی خورما و که شک ی
 دروست کرد.
 الْحَيْسُ: خورما و که شک و رو ن تیکه ل
 به یه که دهگری ن و دهگوتری ن و
 ده شیلدری ن دهگری ته قاوت.
 حَاشِ حَيْشًا: ترسا ۵ وه کوو ترسنۆک
 روشت.

حاش الرادي: دۆلەكە درېژر بووه.

حاش فلانا: فلانكەسى ترساند.

تَحَيَّشْتُ نَفْسِي: نەفسى لىي تۇراو پېيش

چاۋى كەوت.

الْحَيَّش: كۆمەل.

الْحَيَّشَان: بياۋى زۆر ترسنۆك.

حَاصٍ عَنْهُ حَيْصًا وَحَيْصَانًا وَمَحِيصًا: لاي داو

لەرېنگە دوركەوتەو.

حَاصِ الْقَرْمُ: خەلگەكە كەوتنە ھاتو چۆ

دەگەپان رېڭاي ھەلاتن بدۆزنەو.

حَايَمَصَه: چاۋو راۋى لىكرد وېستى

بەسەرىدا زال بوو.

حَايَصَ الْمَرْت: سوور بوو لەسەر ئەوۋى

خۆ لەمردن رزگار بكا.

إِنْحَاص: لايداو دوور كەوتەو.

تَحَايَصَ عَنْهُ: بەمانا (انحاص) دى.

حَاصٍ: تەنگانەو نارەحتى دەگوترى (وقع

القرم في حاصٍ باصٍ) خەلگەكە كەوتە

گىرو گرفت و تەنگزەو.

حَايَصَ بَايَص: تەنگانەو نارەحتى

دەشگوترى: (حيص).

الْحَيُوصُ: چەمووش دەگوترى: (دابة

حيرص) ولاغىكى چەموشە ژىر

بارنابىو بەويستى خاۋنەكەى ناكا.

الْمَحِيصُ: چارەو پەنا دەگوترى: (ما

عنه محيص): ھىچ رېڭا چارەيك

نييە بۆ خۇلادان لەوشتە.

حاضت المرأة: ئافرەتەكە بىن نوپز بوو

كەوتە عادەتى مانگانەيەو (هي

حائض)، (ك: حائض

وَحَيْضٌ) ھەروا بەمانا ئەوۋىيە

ئافرەتەكە گەپشتە تەمەنى بالقىو

عادەتى مانگانە.

حاضت شجرة السمر: شتيك لە درەختى

سەمورە ھاتە خوارى وەگۈو خويىن

سورە.

حاض السيل: لافاۋەكە ھەئسا.

حَيْضُ الْمَاءِ: ئاۋەكەى بەرداۋ وەگۈو

لافاۋى لىكرد.

تَحِيضت المرأة: بەمانا (حاضت)

دى د رۆژانى عادەى مانگانە

ئافرەتەكە وازى لە ئەنجامدانى

نوپز و رۆژو ھىناۋ چاۋەپروانى

كۆتايى ھاتنى خويىنى ھەيزەكەى

كرد د خۆى بە لەھەيزكەوتو

لەقەلەمدا د ھەئس و كەوتى واى

كرد كە كەوتۆتەو عادەى

مانگانەو.

أُسْتُحِيضَتِ الْمَرْأَةُ: ئافرەتەكە دواى

تېپەپروونى ماۋەى عادەتى

مانگانەى خويىنەكەى نەوہستاۋ ھەر

بەردەوام بوو.

الْحِيَاضُ: خويىنى ھەيز.

الْحَيْضُ: ئەو خويىنەى مانگانە چەند

رۆژىكى ديارىكراۋ بەشپۆمەيەكى

سروشتى لەرەھەمى ئافرەتەو

دېتە خوار.

الْحَيْضَةُ: ئەو پاچە پەرپۆيە ئافرەت

بەخۆيەو ھەلدەگرى بۆ ئەوۋى

خوینده که له جهسته به وه نه چی و
بلاو نه بیته وه ۵ به خودی
خوینده که ش ده گوتری: (الْمَحِيضُ):
به مانا (الحيض) دئ ۵ قورئان
دغه رموی: ﴿وَيَسْأَلُكَ عَنْ
الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَى﴾.

حَيْثُ الْمُؤْذِنُ: بانگدهر که وتی: (حي)
على الصلاة).

حاف عليه خيفاً: ستمی کرد.

حاف الأب: باو که که خوشه ویستی و ریزی
بؤ مندا لیک له مندا له کانی له وانی
تر زیاتر دهربری ۵ گرنگی به
مندا لیک زیاتر له وانی تر د ۵ (هر
حائف)، (ك: حَوْف).

تَحْيَفُ الشَّيْءُ: ورده ورده له قه راخ و
بیجاخی شته که ی گرت و لئی
که مکرده وه ۵ ده گوتری: (تَحْيَفَتُهُمْ
السُّنَّةُ) سال و رۆژگار ورده ورده
له ته مهنی که م کرده وه.

الحائف (حائف الجبل): قه راخی کیو بنارو
دامینی کیو.

الحفاف: ره گیسکی سه وزه له ژیر
زوبانه وهیه.

أَلْعَافَةُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: لایهن و نه ملاو
نه ولای شت.

الْعَيْفُ: تیزایی بهرد، (ك: حَيْف).

الْعَيْفَةُ: تیز که ره وهیه که سه ره تیر و
سه ره رمی بی تیز ده کرپته وه.

الحيفة من الشيء: لایهن و قه راخ و

نه ملاو نه ولای شت.

حاق به الشيء حقاً و حيوفاً و حيقاناً:

حاق به الأمر: کاره که ی له سه ر پیویست بوو.

حاق فيه السيف: شمشیر کاری لی کرد.

حاق الشيء: شته که ی هه نوو و زوری
دهست ری خست.

أحاق به الشيء: به مانا (حاق)

دئ ۵ ده گوتری: (أحاق الله بهم

مكرهم) خودا شیوه ی مه کری

خوینانی به سه ردا دان.

حَايَلُهُ: چه سوودی بی بردو رقی لی بوو.

إِحْتِاقٌ عَلَى الشَّيْءِ: نیحتیاتی کرد بؤ
نه وشته.

أَلْحَقَ حَقَّ الْجُوعِ: برسیایه تی

زور ۵ نه وپه ری برسییه تی.

أَلْحَقَ: نه وه ی دپته وه ری ئاده میزاد
له خراپه کانی.

أَلْحَقْتُ: به مانا (أَلْحَقْتُ) دئ.

أَلْحَقْتُ: لاواز یان نارپه سه نو و بنه چه
خو پری.

حَاكَ لِي كَذَا حَيْكاً: شوپنکه ی لی کرد،

کاریگه ری لی کرد ۵ ده گوتری: (حَاكَ

السيف في فلان) شمشیر که کاری

له فلان کرد (حَاكَ القول في القلب)

قه که له دلدا کاری کرد ۵ دلی

بریندار کرد دلی هی شانده ۵ دلی

خوش کرد.

حَاكَ الْمُدَّةُ: کپرده که پری.

حَاكَ لِي مَشِيْتَهُ حَيْكَاناً: له رۆپیشتنه که ی دا

لارو له نجه ی کسرد خوی

نزيك بۆتەۋە ۵ دەگوتىرى: (حَن
 رقت الصلاة) كاتى نوپۇز نزيك بۆۋە.
 حَنَ الرَّجُلُ: بياۋەكە فەۋتا.
 اَحَانُ: زۆر ماپەۋە.
 اَحَانُ الشَّيْءُ: شتەكەى فەۋتاندو لە
 ناۋى برد.
 اَحَيْنَ القَرْمُ: گەلەكە كاتى ئەۋەى ھاتوۋە
 بەمافى خۇى بگا.
 اَحَيْنَ الْاِبْلُ: حوشترەكە كاتى ئەۋەى
 ھاتوۋە بدۇشئى يان بارى لى بنرى.
 اَحَيْنَ بِالْمَكَانِ: چەند ماۋەيەك لەۋ
 شوپنە ماپەۋە.
 حَايَتُهُ عَائِنَةٌ وَحَيَانًا: مامەئەى لەگەل كىرد
 سال لە دۋاى سال.
 حَيَّتُهُ: كاتىكى بۇ دبارى كرد.
 حَيَّنَ الله فُلَانًا: خودا فلانكەسى
 ھىدايەت دا بۇ رى راست.
 الحائنة: مېينەى (الحائنة) ۵ بەمانا
 بەللى كوشندە دى.
 الْحَيْنُ: ماۋەيەك لەزەمەن كەم يا زۆر.
 الْحَيْنُ: ھىلاك و تېداچون ۵ بەلاۋ
 ناخۇشى ۵ لەپەندى پېشىناندا
 ھاتوۋە ۵ (اذا حَانَ الْحَيْنُ حَارَتِ
 العين).
 الْحِينَةُ: بەمانا كات دى ۵ دەگوتىرى: (ما
 أَلْقَاهُ إِلَّا الْحِينَةُ بَعْدَ الْحِينَةِ) ناۋ بەناۋ
 نەبى ناپېنم ۵ ھەروا دەگوتىرى:
 (هَر يَاجِلُ الْحِينَةَ: رۆزى يەكجار نان
 دەخوا).

بَادَا ۵ بەتوندى پىلى لەزەۋىداۋ
 عەرزەكەى كوتايەۋە ۵ دەگوتىرى: (جاء
 بِحَيْك) ھات لە رۇپشتندا قاچى بلاۋ
 كىردىۋون ھەنگاۋى پانى دەنان
 دەگوت شىكى لەناۋگەئىداپە لەبەر
 زۆر قەلەۋى.
 حَاكَ النُّوبَ: قوماشەكەى چنى ۵ (هَر
 حَاكَ وَحْيَاك وَهَى حَيَاكَةَ وَحْيَاك
 وَحْيَاك).
 أَحَاكَ لَيْسَ السَّيْفُ: بەمانا (حَاكَ)
 دى، واتە: شمشىر كارى تىكرىد.
 اِخْتَالَكَ بِشَيْءٍ: بە كراسەكەى خۇى
 كەمەندگىش كىرد واتە: قاچىۋ
 پىشتى پىكەۋە بەستى.
 تَحَايَكَ: بەلارو لەنجە ھات.
 حَالَ الْمَاءِ حَيْلًا: ئاۋەكە لەناۋ شىۋەكەدا كۆ
 بۆۋە.
 تَحَايَلَ عَلَى الرَّجُلِ أَوِ الشَّيْءِ: قىلى لە
 بياۋەكە كىردو بەسپاسەت لەگەللى دا
 ھەلسو كەۋتى كىرد بۇ ئەۋەى لىي
 بەمراد بگا.
 تَحَيَّلَ: قىل و فەجەرى بەكار ھىنا
 بەنەنجامدانى كارەكانى.
 الْحَيْلُ: ناۋى كۆ بوۋەۋە لەناۋ شىۋەكەدا،
 (ك: اَحْيَالٌ وَحِيَالٌ).
 الْحَيْلَةُ: جەلەبە مەرو بىزن ۵ بەردى
 بەربۆۋە لەكىۋەۋە بۇ دامىنىۋ
 ھىندە كۆبىنەۋە تا زۆر دەبنو
 دەبىتە بەردەلان.
 حَانَ الْأَمْرُ حَيْنًا وَخَيْرَتًا: كاتى نېشەكە

الْمُعِينَانِ: (مُخَيَّنَانِ الشَّيْءِ) کاتی

شت ۵ وهرزی شت.

حَيَّيْ حَيَاةً وَحَيَوَانًا: گه‌شمه کرد.

حَيَّيْ الْقَوْمَ: قه‌ومه‌که و مزع و حالیان باش بوو.

حَيَّيْ الطَّرِيقَ: رینگاکه ناشکرا بوو.

حَيَّيْ مِنَ الْقَبِيحِ حَيَاءً: نفیسه له‌شتی خراب و

ناشرین هه‌له‌نگوت و پئی ناخو‌ش بوو.

حَيَّيْ مِنَ الرَّجُلِ: شهرمی له‌پیاوه‌که کرد.

أَحْيَا الْقَوْمَ: زاو و زی‌یان زور

بوو ۵ و مزع و خالی نازده‌له‌کانیان

باش بوو.

أَحْيَا اللَّهُ فَلَانًا: خودا فلانک‌سی زیندوو کرد.

أَحْيَا اللَّهُ الْأَرْضَ: خودا رووه‌ک و گزو گیای

له‌زه‌وی دهره‌ینا ۵ قورن‌ان دهم‌رموئ:

﴿فَسَفَّاهُ إِلَى بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ

بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ﴾.

أَحْيَا الرَّائِدُ الْأَرْضَ: کابرا زه‌وپیه‌که‌ی

بینی گزو گیاکه‌ی له‌وپه‌ری گه‌شه‌و

سه‌وزی‌دا بوو.

أَحْيَا فَلَانُ اللَّيْلَ: فلانک‌س شه‌و نه‌نوست

هر خهریکی خودا په‌رستی بوو.

حَيَّاهُ اللَّهُ: خودا هیشتیه‌وه ۵ ده‌گوترئ:

(حَيَّاكَ اللَّهُ وَبَيَّاكَ) خودا به‌تیه‌تیه‌وه‌و

له‌گه‌شه‌و نه‌شه‌دابی.

حَيَّاهُ اللَّهُ الْقَوْمَ بِحَيَّاهُ: خودا به‌هانی نه‌و

قه‌ومه‌وه‌هات و بارانی بۆ باراندن.

حَيَّاهُ فَلَانُ فَلَانًا: فلانک‌س دوعای بۆ فلان کرد

به‌ته‌مه‌نی درئزو ته‌ندروستی باش.

حَيَّاهُ الْخَمْسِينَ: له‌ته‌مه‌نی (۵۰) سالی نزیک بۆوه.

أَحْيَا الْقَوْمَ بِمَنْزِلِهِمْ: خودا گه‌

دوعایان بۆ په‌کتر کرد به‌ته‌مه‌نی

درئزو ته‌ندروستی.

حَيَّاهُ النَّارُ بِالْفَنَاحِ: ناگره‌که‌ی به‌فو لی‌کردن

هه‌لگیر ساند‌ه‌وه.

حَيَّاهُ الصَّبِيُّ: خو‌راکی دا به‌منداله‌که.

أَحْيَا الْقَوْمَ: خه‌لکه‌که دوعای ته‌مه‌ن

درئزی و ته‌ندروستیان بۆ په‌کتر کرد.

أَحْيَاهُ مِنْهُ: خو‌ی لی شارده‌وه.

أَحْيَاهُ الْأَسِيرَ: دیله‌که‌ی هیشت‌ه‌وه

نه‌یک‌وشت ۵ قورن‌ان دهم‌رموئ:

﴿يَذْهَبُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ

وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ﴾.

أَحْيَاهُ فَلَانُ فَلَانًا: فلان شهرمی له‌ فلان

کرد ۵ ده‌گوترئ: (أَحْيَاهُ مِنْهُ وَاسْتَحْيَاهُ).

التَّحْيَةُ: سه‌لام.

الْحَيَاةُ: هه‌رزانی و باران.

أَحْيَاهُ: شهرمو شکو (الحَيَاءُ) بۆ نازده‌ن

به (زَنَى) ده‌گوترئ.

أَحْيَاهُ: گه‌شه‌کردن و مان‌ه‌وه

به‌زیندویی ۵ له‌زاراوه‌ی زان‌ستی

زینده‌وه‌رزانی دا (حَيَاةٌ) بریتیه‌ له

کۆمه‌لێک دیارده‌ که له‌گیانله‌به‌رو

رووه‌ک و دره‌خت‌دا ده‌بیندرئ و جیایان

ده‌کاته‌وه‌ له (جه‌مادات).

أَحْيَاهُ: خاوه‌نی مار ۵ مار به‌خێوکه‌ر.

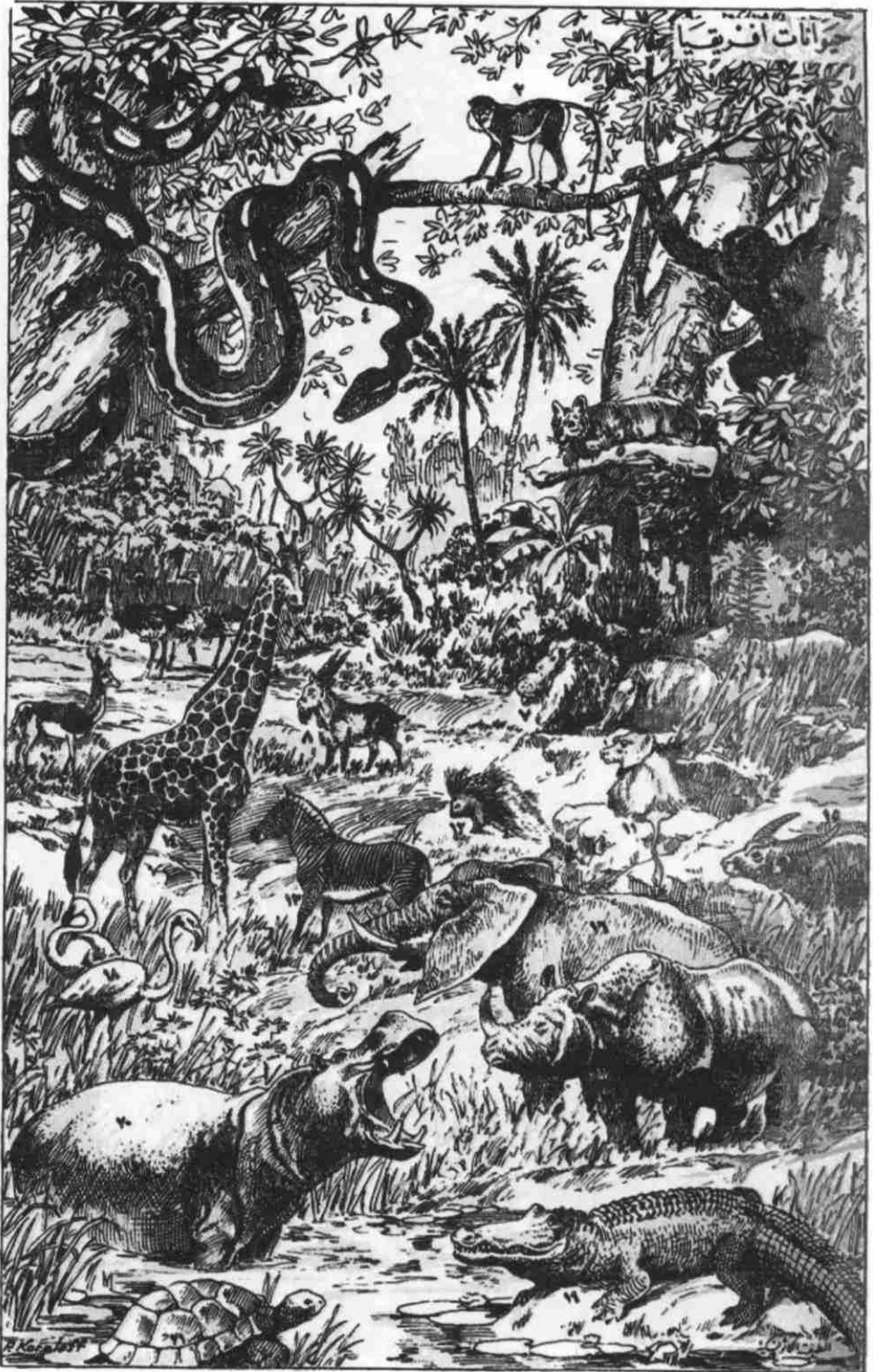
أَحْيَاهُ: زیندویی و زیان.

حَيَّاهُ عَلَى كَذَا: حازر به‌و وهره‌ بۆ

ئه‌نجام‌دانی فلان کار ۵ وه‌کوو (حَيَّاهُ

عَلَى الصَّلَاةِ وَحَيَّاهُ عَلَى الْفَلَاحِ).

- ١ غوريلا ٢ قرد ٣ ثور ٤ حية ٥ فهد ٦ ثور ٧ أسد ٨ ماعز ٩ نعامة ١٠ غزال ١١ حمار ١٢ ذئب ١٣ حمار الزرد أو عثاني ١٤ زرافة ١٥ جاموس ١٦ فيل ١٧ كركدن ١٨ نعامة ١٩ تمساح ٢٠ فرس البحر ٢١ سحفاة

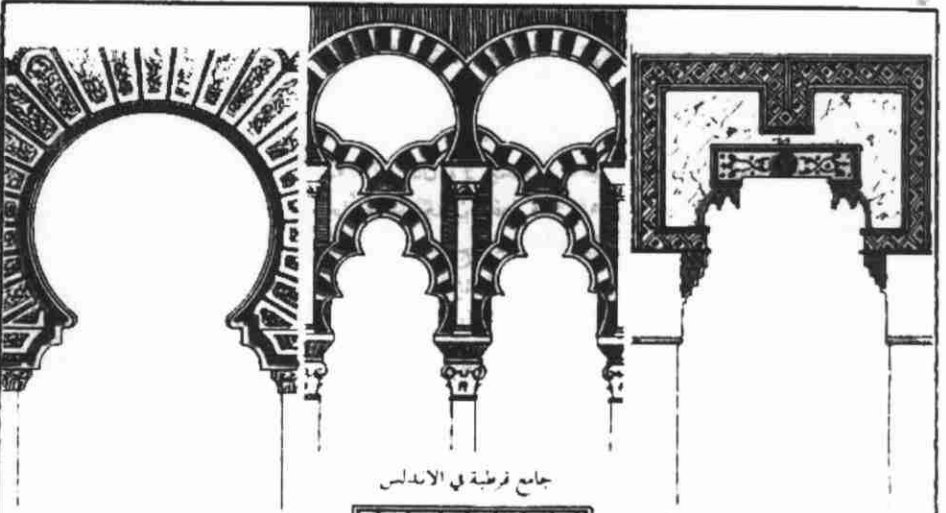

١. الكندور • ٢. بيضا • ٣. قرد • ٤. هبار • ٥. فهد • ٦. نماعة • ٧. ذئب • ٨. كوفي • ٩. بوا • ١٠. بقر وحشي • ١١. يخبور • ١٢. البقرة • ١٣. فهد • ١٤. ثاير • ١٥. قمرات • ١٦. براك • ١٧. آكل النمل • ١٨. شبعلة • ١٩. تمساح • ٢٠. جمل

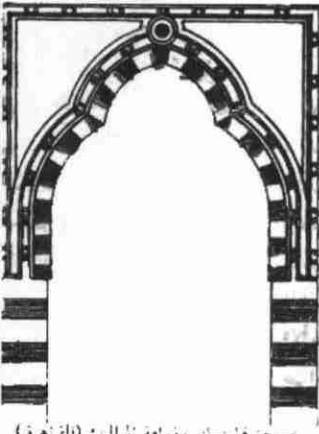
١ فلانجر ٢ فلانجر مطيار ٣ كواي ٤ هشار ٥ بنغا ٦ زهر ٧ نمر ٨ قنغر ٩ قنغر ١٠ قنغر ١١ غارير ١٢ جروس ١٣ عصفور من طائفة الجوار ١٤ نوع من القنفذ ١٥ تناسخ ١٦ خلد الماء

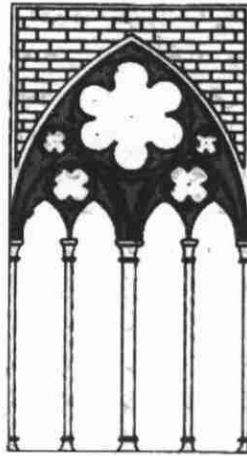
جامع قرطبة في الاندلس

محراب مسجد الاندلس في فاس

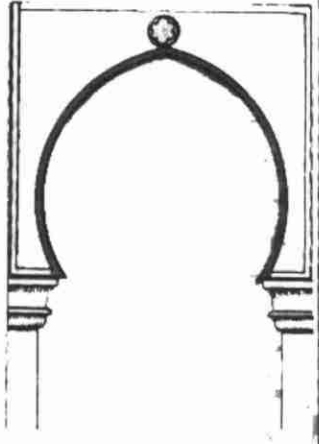
مسبيل في مراكش

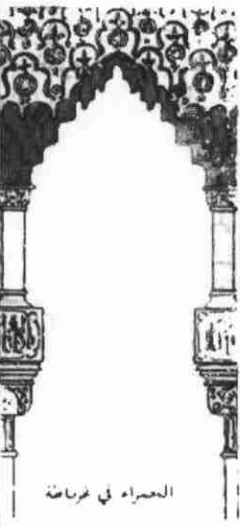
مسجد قابيلاني بقرعة المراكش (الغاهرة)

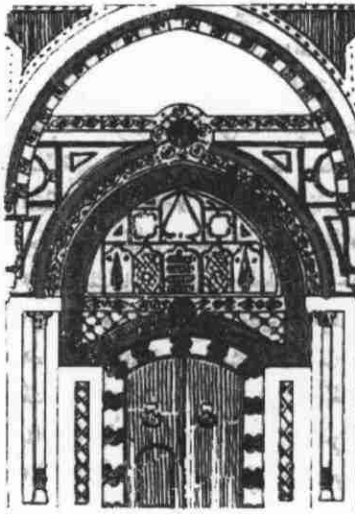
حناء قوطية

الحمام الكبير في فاس الجديد

العمارة في غرناطة

مدخل قصر بيت الدين

مسجد الملك في اصبهان